

Evandeoski radnici

PREDGOVOR

POZVANI SVETIM POZIVOM

PROPOVEDNICI PRAVEDNOSTI

NEOPHODNA PRIPREMA

OSPOSOBLJENOSTI

PROPOVEDNIK ZA PROPOVEDAONICOM

POTPASTIRI

POMOĆNA SREDSTVA U EVANĎEOSKOM RADU

OPASNOSTI

METODE RADA

ODGOVORNOSTI OBLASTI

MEĎUSOBNI ODNOSI

ZAVRŠNE REĀI

PREDGOVOR

Ovo prerađeno i prošireno izdanje knjige "Evandeoski radnici" zahteva samo nekoliko reči uvoda. Prvo izdanje, štampano 1892. godine, našlo je svoje mesto u skoro svakom adventističkom domu. Postalo je visoko cenjeni priručnik saveta i uputstava propovednicima i svim ostalim misionarskim radnicima koji su povezani s ovim pokretom. {EP 5.1}

Od objavljivanja prvog izdanja, neumorno pero autorke napisalo je mnogo stranica koje su pobudile duboko zanimanje čitalaca. Rad na ovom izdanju je dovršen 1915. godine, u vreme kada se ona već povukla iz aktivnog učestvovanja u javnom životu kao govornik i predavač. Ono zato predstavlja izbor iz svega što je napisala u toku svog dugog i plodonosnog života. Ono je sazreli plod života i rada osobe koju je Bog bogato blagoslovio kao svog vesnika, upotrebio na slavu Svoga imena i na izgradnju ovog pokreta od samog njegovog početka. Vrednost i važnost ove knjige treba ceniti u skladu s time. {EP 5.2}

Naša je iskrena molitva da Sveti Duh koji je nadahnuo pisanje ovih poruka i saveta bude prisutan prilikom njihovog proučavanja i da utisne ove reči u srca svih koji ih budu čitali. {EP 5.3}

Izdavači

POZVANI SVETIM POZIVOM

"A vi ćete se zvati sveštenici Gospodnji, sluge Boga našega!" (Isaija 61,6)

UMESTO HRISTA

U svakom razdoblju istorije ovoga sveta, Bog je imao svoje ljude kojima je govorio: "Vi ste moji svedoci!" U svim vremenima bilo je odanih ljudi, koji su prikupljali zrake svetlosti koje su obasjavale njihov životni put i koji su prenosili narodu Božje poruke. Enoh, Noje, Mojsije, Danilo, i dugi niz patrijaraha i proroka — svi oni bili su propovednici pravednosti. Nisu bili nepogrešivi, bili su slabi, pogrešivi ljudi; ali je Gospod radio preko njih sve dok su bili odani Njegovoj službi. {EP 7.1}

Od dana svoga uznesenja, Hristos, veliki Poglavar Crkve, unapređivao je svoje delo u svetu preko svojih izabраниh poslanika, preko kojih je govorio sinovima ljudskim, i služio njihovim potrebama. Položaj onih koje je Bog pozvao da rečju i poučavanjem rade na izgradnji Njegove Crkve je položaj svečane odgovornosti. Umesto Hrista oni treba da pozivaju ljude i žene da se pomire s Bogom, a svoju misiju mogu da obave jedino ako prime mudrost i silu odozgo. {EP 7.2}

Božji propovednici su simbolički predstavljeni sa sedam zvezda, kojima Onaj koji je prvi i poslednji posvećuje svoje posebno staranje i pruža zaštitu. Blagotvorni uticaji koji treba da se obilno osećaju u Crkvi, povezani su s tim Božjim propovednicima, koji treba da predstave Božju ljubav. Zvezde na nebu su

pod Božjom upravom. On ih ispunjava svetlošću. On vodi i usmerava njihovo kretanje. Kada to ne bi činio, one bi postale zvezde padalice. Tako je i s Njegovim propovednicima. Oni su samo oruđa u Njegovoj ruci, a svako dobro koje čine je učinjeno Njegovom snagom. {EP 7.3}

Da bi uvećao Hristovu slavu On čini da Njegovi propovednici, delovanjem Svetog Duha, donesu veći blagoslov Crkvi nego što ga zvezde donose ovome svetu. Spasitelj treba da bude njihova uspešnost. Ako budu gledali na Njega, kao što je On gledao na svoga Oca, oni će činiti Njegova dela. I dok se budu oslanjali na Boga, On će im dati svoj sjaj da njime obasjaju svet. {EP 8.1}

Duhovni stražari

Hristovi propovednici su duhovni čuvari naroda koji je poveren njihovom staranju. Njihov posao je upoređen s poslom stražara. U stara vremena, stražari su se često postavljali na zidine gradova, i odande, s visokog mesta, mogli su da posmatraju važne tačke koje su se morale čuvati i da upozoravaju na približavanje neprijatelja. Od njihove budnosti zavisila je sigurnost svih stanovnika u gradu. U ugovorenim razmacima od njih se zahtevalo da pozivaju jedni druge da bi bili sigurni da su svi budni i da se nijednome od njih nije dogodilo nikakvo zlo. Uzvik dobrog raspoloženja ili upozorenja na opasnost prenosio se od jednog do drugog, svaki od njih je ponavljao poziv sve dok ne bi odjeknuo oko celog grada. {EP 8.2}

Svakom popovedniku Gospod objavljuje: "A tebe, sine čovečji, tebe postavim stražarem domu Izrailjevu; slušaj, dakle, riječ iz Mojih usta i opominji ih od Mene. Kada rečem bezbožniku: bezbožniče, poginućeš, a ti ne progovoriš i ne opomeneš bezbožnika da se prođe puta svojega, taj će bezbožnik poginuti za svoje bezakonje, ali ću krv njegovu tražiti iz tvoje ruke. Ako li ti opomeneš bezbožnika da se vrati sa svoga puta, a on se ne vrati sa svoga puta, on će poginuti za svoje bezakonje, a ti ćeš sačuvati dušu svoju." (Jezekilj 33,7-9) {EP 8.3}

Ove reči proroka objavljuju svečanu odgovornost koja počiva na plećima onih koji su postavljeni za čuvare Crkve, pristave tajni Božjih. Oni moraju da stoje kao stražari na zidinama Siona, da oglašavaju zvuke upozorenja prilikom približavanja neprijatelja. Ako iz bilo kog razloga njihova čula postanu tako otupela da ne mogu da prepoznaju opasnost, i ako zbog njihovog propusta da opomenu narod ljudi propadnu, Bog će iz njihovih ruku zahtevati krv onih koji su izgubljeni. {EP 8.4}

Stražari na zidinama Siona su uživali prednost da žive u Božjoj blizini i da budu tako osetljivi na uticaj Njegovog Duha, da On može da radi preko njih, da opominje grešnike na opasnost koja im preti i da im ukaže na sigurna mesta. Kao izabranici Božji, zapečaćeni krvlju posvećenja, oni treba da izbavljaju ljude i žene od propasti koja im preti. Oni treba da verno upozoravaju svoje bližnje na sigurne posledice prestupa i treba da čuvaju interese Crkve. Ni u jednom trenutku njihova budnost ne sme da popusti. Njihovo delo zahteva ulaganje svih sposobnosti njihovog bića. Njihovi glasovi treba da se podignu kao zvuci trube i nikada ne sme da odjekne nijedan kolebljiv, nejasan ton. Oni ne treba da rade za platu, već zato što ne mogu drukčije, zato što shvataju da za njih nema budućnosti ako ne propovedaju Jevanđelje. {EP 9.1}

Vernost u službi

Propovednik koji je Božji saradnik imaće duboku svest o svetosti svoga rada i o naporu i žrtvi koji se zahtevaju da bi ga uspešno obavio. On se ne bavi svojim udobnostima. Zaboravlja na sebe. U svojoj potrazi za izgubljenim ovcama, ne primećuje da je i sam umoran, gladan i da mu je hladno. Ima samo jedan cilj pred očima — spasavanje izgubljenih. {EP 9.2}

Onaj koji služi pod krvlju poprskanom zastavom kneza Emanuila često mora da radi i ono što zahteva herojske napore i strpljivu istajnost. Međutim, vojnik krsta stoji nepokolebljivo u prvim borbenim redovima. Dok neprijatelj usmerava svoje napade na njega, on iz Tvrđave očekuje pomoć; dok pred Gospodom ponavlja obećanja Njegove Reči, dobija snagu da obavlja svoje trenutne dužnosti. Svestan je svoje potrebe za snagom odozgo. Pobede koje postiže ne navode ga da uzvisuje sebe, već da se sve više oslanja na Svemogućega. Oslanjajući se na tu silu, postaje sposoban da vest spasenja objavljuje tako silno, da drugi umovi spremno odgovaraju. {EP 9.3}

Gospod šalje svoje propovednike da šire reč života, da propovedaju, ne “filozofiju i prazne prevare”, niti “kazivanje čovečje po nauci sveta”, već Jevanđelje koje je “sila Božja na spasenje” (Kološanima 2,8; 1. Timotiju 6,20; Rimljanima 1,16). Pavle je napisao Timotiju: “Zaklinjem te, dakle, pred Bogom i Gospodom našijem Isusom Hristom koji će suditi živima i mrtvima, dolaskom Njegovijem i carstvom njegovijem: propovedaj reč, nastoj u dobro vreme i u nevreme, pokaraj, zapreti, umoli sa svakim snošenjem, jer će doći vreme kada zdrave nauke neće slušati, nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje kao što ih uši svrbe, i odvrtiće uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama. A ti budi trezan u svačemu, trpi zlo, učini delo evanđelja, službu svoju svrši.” (2. Timotiju 4,1-5) U ovom nalogu svaki propovednik može da vidi opis svoje službe. “I evo, Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka.” (Matej 28,20) {EP 10.1}

Propovednik Jevanđelja, Božji glasnik svojim bližnjima, nikada ne sme da izgubi iz vida svoju misiju i svoje odgovornosti. Ako bude izgubio svoju vezu sa Nebom, nalazi se u većoj opasnosti od drugih i može početi da širi snažniji uticaj na zlo. Sotona ga neprestano posmatra, čeka da se razvije neka slabost, preko koje će moći da pokrene uspešan napad protiv njega. A kako se samo raduje kada uspe, jer Hristov poslanik, kada je neoprezan, dozvoljava velikom neprijatelju da privuče mnoštvo duša na svoju stranu! {EP 10.2}

Pravi propovednik nikada neće učiniti ništa što bi umanjilo njegovu svetu službu. On će biti oprezan u ponašanju, i mudar u svojim postupcima. On će raditi kao što je Hristos radio; činiti kao što je On činio. On će se koristiti svim svojim sposobnostima da vest spasenja odnese onima koji je još ne znaju. Duboka glad za Hristovom pravednošću ispunjavaće celo njegovo srce. Osećajući svoju potrebu, iskreno će tražiti silu koju treba da dobije pre nego što istinu može da predstavi u svoj jednostavnosti, verodostojnosti i poniznosti onakvu kakva je u Isusu. {EP 10.3}

Primeri ljudske nepokolebljivosti

Božje sluge ne primaju nikakve časti ni priznanja od sveta. Stefan je bio kamenovan zato što je propovedao Hrista i to raspetoga. Pavle je bio bačen u tamnicu, bičevan, kamenovan i na kraju ubijen zato što je bio verni glasnik Boga neznabošcima. Apostol Jovan je bio prognan na ostrvo Patmos, “za reč

Božju i za svedočanstvo Isusa Hrista” (Otkivenje 1,9). Ovi primeri ljudske nepokolebljivosti u sili božanske moći predstavljaju svedočanstvo svetu o verodostojnosti Božjih obećanja, o Njegovoj stalnoj prisutnosti i okrepljujućoj blagodati. {EP 11.1}

Nikakva nada u slavnu besmrtnost ne osvetljava budućnost Božjih neprijatelja. Veliki vojni zapovednik je porobljavao narode, uzdrmao je armije pola sveta, ali je umro razočaran i u izgnanstvu. Filozof koji je u mislima obuhvatio celi svemir, primećujući na sve strane ispoljavanje Božje sile, uživajući u njihovom skladu, često propušta da prepozna u svim tim čudesnim zbivanjima Ruku koja je stvorila sve to. “Čovek u časti, ako nije razuman, izjednačiće se sa stokom koju kolju.” (Psalam 49,20) Međutim, Božji heroji vere su naslednici veće vrednosti od bilo kog zemaljskog blaga — nasledstva koje će zadovoljiti čežnje svake duše. U svetu oni mogu da budu nepoznati i nepriznati, ali u nebeskim knjigama oni stoje kao građani Neba, i biće im dodeljena jedna uzvišena veličina — večna slava. {EP 11.2}

Najveće delo, najplemenitije nastojanje, koga ljudi mogu da se prihvate, je da ukažu grešnicima na Jagnje Božje. Pravi propovednici su Gospodnji saradnici u izvršavanju Njegovih namera. Bog im govori: Idite, poučavajte, propovedajte Hrista! Naučite i obrazujte sve koji ne znaju o Njegovoj blagodati, Njegovoj dobroti, i Njegovoj milosti. Poučite ljude! “Kako će, dakle, prizvati koga ne verovaše? A kako će verovati koga ne čuše? A kako će čuti bez propovednika?” (Rimljanima 10,14) {EP 11.3}

“Kako su krasne na gorama noge onoga koji nosi dobre glase, koji oglašuje mir, koji javlja dobro, oglašuje spasenje, govori Sionu: Bog tvoj caruje!” “Klikujte i pevajte, razvaline Jerusalimske, jer Gospod uteši narod svoj, izbavi Jerusalim. Zagali Gospod svetu mišicu svoju pred svim narodima, da vide svi krajevi zemaljski spasenje Boga našega.” (Isaija 52,7.9.10) {EP 11.4}

Radnici koji rade za Hrista nikada ne smeju da misle, a još manje da govore, o neuspehu svoga rada. Gospod Isus je naša uspešnost u svemu; Njegov Duh treba da bude naše nadahnuće; i ako budemo stavili sebe u Njegove ruke da budemo kanali svetlosti, naša sredstva da činimo dobro nikada se neće iscrpsti. Mi možemo uzimati iz Njegove punine i dobijati udeo u onoj blagodati koja je bezgranična. {EP 12.1}

SVETOST DELA

Propovednik stoji kao Božji glasnogovornik narodu u mislima, rečima, i u delima, on treba da predstavlja svoga Gospoda. Kada je Mojsije bio izabran da bude vesnik zaveta, ovako je glasila reč koja mu je bila upućena: “Ti budi pred Bogom za narod!” (2. Mojsijeva 18,19) Danas Bog bira ljude, kao što je izabrao Mojsija da budu Njegovi vesnici, i teško će zlo zadesiti onoga koji osramoti svoje sveto zvanje, ili snizi merila koja su mu postavljena u životu i radu za Božjega Sina. {EP 12.2}

Kazna koja je zadesila Nadava i Avijuda, Aronove sinove, pokazuje kako Bog gleda na one propovednike koji čine nešto što sramoti njihovo sveto zvanje. Ti ljudi su bili posvećeni za sveštenu službu, ali nisu naučili da vladaju sobom. Navika popuštanja svojim slabostima, gajena dugo vremena, stekla je vlast nad njima, vlast koju čak ni odgovornost njihove službe nije uspela da ukloni. {EP 12.3}

U času bogoslužnja, kada su se molitve i hvale naroda uzdizale Bogu, Nadav i Avijud, delimično pijani, uzeli su svaki svoju kadionicu i zapalili u njoj mirisni tamjan. Međutim, prekršili su Božju zapovest upotrebivši "tuđi oganj" umesto svete vatre koju je sam Bog zapalio i za koju je zapovedio da se mora upotrebljavati u tu svrhu. Zbog toga greha oganj je izašao od Gospoda i pojeo ih pred očima svega naroda. "To je ono što je kazao Gospod govoreći: u onima koji pristupaju k meni biću svet i pred celim narodom proslaviću se." (3. Mojsijeva 10,1-7) {EP 12.4}

Kada se Bog spremao da pošalje Isaiju s porukom svome narodu, prvo je dozvolio proroku da vidi u viđenju svetinju nad svetinjama u Svetilištu. Iznenada je izgledalo kao da su se vrata i unutrašnja zavesa hrama povukli ili podigli i njemu je bilo omogućeno da pogleda unutra, u Svetinju nad svetinjama, u koju čak ni noga proroka nije smela da stupi. Tamo se pred njim u viđenju pojavila slika Gospoda kako sedi na "prestolu visoku i uzvišenu i skut mu ispunjavaše crkvu." (Isaija 6,1-8) Oko prestola stajali su serafimi, kao stražari oko velikog Cara i odražavali slavu koja ih je okružavala. I dok su njihove pesme hvale odjekivale dubokim glasovima obožavanja, stubovi vrata su drhtali kao da su uzdrmani zemljotresom. Usnama koje nisu bile zagađene grehom, anđeli su upućivali hvalu Bogu: "Svet, svet, svet je Gospod nad vojskama, puna je sva zemlja slave Njegove!" {EP 12.5}

Serafimi oko prestola bili su tako puni pobožnog strahopoštovanja dok su gledali Božju slavu, da nijednog trenutka nisu s divljenjem posmatrali sebe. Njihova hvala bila je upućena Gospodu nad vojskama. Dok su gledali u budućnost, kada će cela Zemlja biti puna Njegove slave, pobedonosna pesma odjekivala je od jednog do drugog u skladnoj melodiji: "Svet, svet, svet je Gospod nad vojskama!" Oni su potpuno zadovoljni time da slave Boga, da budu u Njegovoj blizini, da dobiju Njegov osmeh odobravanja, i ne žele ništa više od toga. Noseći Njegovo obličje, čineći Njegovu volju, obožavajući Njega, dostigli su vrhunac svojih želja. {EP 13.1}

I dok je prorok slušao, Gospodnja slava, sila i veličanstvo prikazali su se njegovom pogledu i u svetlosti tog otkrivenja njegova vlastita unutrašnja okaljanost pokazala mu se sa zapanjujućom jasnoćom. U dubokoj poniznosti, on je uzviknuo: "Jaoh meni, pogiboh, jer sam čovek nečistih usana, jer cara, Gospoda nad vojskama, videh svojim očima!" {EP 13.2}

Isaijina poniznost je bila istinska. Kada mu je bila jasno pokazana razlika između ljudskog i božanskog karaktera, osetio se potpuno nesposoban i nedostojan. Kako da prenese narodu svete Gospodnje zahteve? {EP 13.3}

"A jedan od serafima dolete meni držeći u ruci živ ugljen koji uze s oltara kleštima, i dotače se usta mojih i reče: evo, ovo se dotače usta tvojih i bezakonje tvoje uze se i greh tvoj očisti se." A onda je Isaija čuo Gospodnji glas kako govori: "Koga ću poslati i ko će nam ići?" Ojačan pomišlja na božanski dodir, odgovorio je: "Evo mene, pošlji mene!" {EP 13.4}

I dok Gospodnji propovednici gledaju verom u svetinju nad svetinjama, i vide delo našeg velikog Poglavara svešteničkog, uviđaju da su ljudi nečistih usana, ljudi čiji je jezik često izgovarao taštinu. Skoro da se predaju očajanju dok upoređuju svoju nedostojnost s Hristovim savršenstvom. Skrušena srca, osećajući se potpuno nedostojni i nesposobni za svoje veliko delo, uzvikuju: "Jaoh meni, pogiboh!" Ali, ako, slično Isaiji, ponize svoje srce pred Gospodom, delo učinjeno za proroka biće učinjeno i za njih.

Njihove usne će biti dodirnete živim ugljem sa oltara i oni će izgubiti iz vida sebe, duboko svesni Božje veličine i moći i Njegove spremnosti da im pomogne. Oni će shvatiti svetost dela koje im je povereno, i biće navedeni da se gnušaju svega što bi moglo učiniti da osramote Onoga koji ih je poslao sa svojom porukom. {EP 14.1}

Živi ugalj je simbol očišćenja, a predstavlja i snagu napora Božjih istinskih sluga. Onima koji učine takvo potpuno posvećenje, da Gospod može da dodirne njihove usne, upućen je poziv: Pođi napred u žetvena polja! Ja ću sarađivati s tobom! {EP 14.2}

Propovednik koji je ovako pripremljen biće sila na dobro u svetu. Njegove reči će biti prave reči, neporočne i istinite, pune saučešća i ljubavi; njegova dela će biti prava dela, pomoć i blagoslov slabima. Hristos će neprestano biti uz njega, usmeravajući mu misli, reči i dela. On se zavetovao da pobedi oholost, lakomstvo i sebičnost. I dok se trudi da održi ovaj zavet, dobija i duhovnu snagu. Razgovarajući svakoga dana s Bogom, postaje moćan u poznavanju Pisma. Njegovo društvo su Otac i Sin i dok neprestano ispunjava božansku volju, svakoga dana postaje sve osposobljeniji da izgovara reči koje će usmeravati zalutale duše prema Hristovom toru. {EP 14.3}

POLJE JE SVET

“Idući pokraj mora Galilejskog vide dva brata, Simona koji se zove Petar, i Andriju, brata njegova, gde među mreže u more, jer bejahu ribari. I reče im: hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim! I oni taj čas ostaviše mreže i za Njim otidoše. I otišavši odatle, vide druga dva brata, Jakova Zavedejeva i Jovana, brata njegova, u lađi sa Zavedejem, ocem njihovim, gde krpe mreže svoje, i pozva ih. A oni u taj čas ostaviše lađu i oca svojega i za Njime otidoše.” (Matej 4,18-22) {EP 14.4}

Neodložna, bezuslovna poslušnost ovih ljudi, bez obećanja o nagradi, izgleda jedinstvena; ali, Hristove reči su predstavljale poziv koji je imao u sebi prinudnu snagu. Hristos je želeo da te skromne ribare, povezavši ih sa sobom, učini sredstvom da se ljudi izvuku iz službe Sotoni i stave u službu Bogu. U tom delu oni će postati Njegovi svedoci, koji će svetu odneti Njegovu istinu, nepomešanu s tradicijama i mudrovanjima ljudi. Izgrađujući Njegove vrline, hodeći i radeći s Njim, trebalo je da se osposobe da postanu lovci ljudi. {EP 15.1}

I tako su prvi učenici bili postavljeni da obavljaju evanđeosku službu. Tri godine su radili zajedno sa Spasiteljem, sledeći Njegova učenja, Njegova dela isceljenja i Njegov primer, osposobljavajući se da nastave delo koje je On započeo. Jednostavnom verom, neporočnom i poniznom službom, učenici su se osposobili da nose odgovornosti u Božjem delu. {EP 15.2}

Postoje pouke koje treba da naučimo na temelju iskustva apostola. Ti ljudi su bili kao čelik verni načelima. To su bili ljudi koji nisu malaksavali niti se obeshrabrivali. Bili su puni poštovanja prema Bogu i revnosti za Boga, puni plemenitih namera i težnji. Oni su po svojoj prirodi bili isto tako slabi i bespomoćni kao bilo ko od onih koji sada rade u delu, ali su celo svoje poverenje poklonili Bogu. Imali su bogatstvo, ali se ono sastojalo od umne i duševne kulture; a to može da ima svako kome je Bog prvi, poslednji i najbolji u svemu. Dugo su se trudili da nauče pouke koje su dobijali u Hristovoj školi i nisu se trudili uzalud. Oni su se povezali s najmoćnijom od svih sila, i neprestano su čeznuli za dubljim, višim i

širim razumevanjem večnih stvarnosti, da bi mogli uspešnije da predstavje riznice istine svetu kome su bile neophodne. {EP 15.3}

Radnici takvog karaktera potrebni su i sada, ljudi koji će se bezrezervno posvetiti radu na predstavljanju Božjeg carstva svetu koji je ogrezao u bezakonju. Svetu su potrebni misaoni ljudi, načelni ljudi, ljudi koji neprestano rastu u razumevanju i razboritosti. Postoji velika potreba za ljudima koji se mogu poslužiti štampom na najbolji mogući način tako da istina dobije krila i da poleti u svaki narod i jezik i pleme. {EP 15.4}

Jevanđelje u svaku zemlju

Svetlost istine treba da zasvetli na svakom mestu tako da srca mogu da budu probuđena i obraćena. Jevanđelje treba da se propoveda u svim zemljama. Božje sluge treba da rade u mestima blizu i daleko, proširujući obrađene delove vinograda i da idu u daleke krajeve. Oni treba da rade dok je dan, jer dolazi noć kada niko neće moći da radi. Grešnike treba upućivati na Spasitelja koji je podignut na krst, i iz mnogih grla treba da odjekne poziv: "Gle Jagnje Božje koje uze na se grehe sveta!" (Jovan 1,29) Crkve treba da se organizuju u pravljenju planova rada vernika novoorganizovanih crkava. Kada radnici budu krenuli ispunjeni revnošću i ljubavlju Božjom, crkve u zemlji će oživeti, jer će svaki vernik crkve biti duboko zainteresovan za uspeh radnika. {EP 16.1}

Potrebni su nam ozbiljni, požrtvovani ljudi i žene, koji će izlaziti pred Boga s velikom vikom i suzama i moliti se za duše koje se nalaze na ivici propasti. Nema žetve bez sejanja semena, nema rezultata bez napora. Avraam je bio pozvan da izađe iz svog doma, da bude svetlonoša neznabošcima. I bez pogovora je poslušao. "I iziđe ne znajući kuda ide." (Jevrejima 11,8) I danas Božje sluge treba da idu kuda ih On šalje, oslanjajući se na Njega da ih vodi i da im pokloni uspeh u radu. {EP 16.2}

Strašno stanje u svetu izgleda da ukazuje da je Hristova smrt bila skoro uzaludna i da je sotona pobedio. Velika većina stanovnika ove planete se odlučila da bude odana neprijatelju. Međutim, mi nismo bili prevareni. Uprkos prividnoj pobedi sotone, Hristos vodi napred svoje delo u Nebeskom svetilištu i na Zemlji. Božja Reč opisuje pokvarenost i bezakonje koje će postojati u svetu u vreme posletka. Dok gledamo kako se ovo proročanstvo ispunjava, naša vera u konačnu pobedu Hristovog carstva treba da ojača; i zato krenimo napred s obnovljenom hrabrošću da obavimo posao koji nam je dodeljen. {EP 16.3}

Svečana, sveta poruka opomene mora se objaviti u najtežim područjima i u najgrešnijim gradovima, u svakom mestu u kome svetlost velike trostruke evanđeoske poruke još nije odjeknula. Svako treba da čuje poslednji poziv na svadbenu večeru Jagnjetovu. Od grada do grada, od mesta do mesta, od zemlje do zemlje, poruka sadašnje istine treba da bude objavljena, ne sa spoljašnjim sjajem, već u sili Duha. I dok božanska načela, zbog kojih je naš Spasitelj došao na ovaj svet da ih uzdigne rečju i životom, budu predstavljena u jednostavnosti Jevanđelja, osetiće se sila te poruke. U ovo vreme, novi život, koji dolazi iz izvora života, treba da uzme pod svoju vlast sve radnike. O, kako malo shvatamo širinu naše misije! Nama je neophodna vera, koja je ozbiljna i odlučna, i hrabrost koja je nepokolebljiva. Naše vreme za rad je kratko, i zato treba da radimo sa neumornom revnošću. {EP 17.1}

“A njiva je svet!” (Matej 13,38) Mi razumemo šta znači ova izreka bolje od apostola koji su dobili nalog da propovedaju Jevanđelje. Ceo svet je nepregledno misionarsko polje i mi, koji već dugo poznajemo evanđeosku poruku, treba da se ohrabrimo mišlju da su ta polja, nekada tako teško dostupna, sada postala lako pristupačna. Zemlje koje su sve do sada bile zatvorene za Jevanđelje, otvaraju svoja vrata i mole da im se objasni Božja Reč. Carevi i knezovi otvaraju svoja dugo zatvorena vrata, pozivajući glasnike krsta da uđu. Žetva je zaista velika. Samo će večnost pokazati rezultate dobro usmerenih napora koji se sada ulažu. Proviđenje ide pred nama, i Beskrajna sila rad i zajedno s ljudskim naporima. Zaista mora da su slepe oči koje ne vide Gospodnje delovanje i gluve uši koje ne čuju poziv Vernog pastira svojim ovcama. {EP 17.2}

Hristos čezne da proširi svoj uticaj na svaki ljudski um. On čezne da utisne svoj lik i karakter u svaku dušu. Dok je On bio na ovoj Zemlji, bio je gladan ljubavi i saradnje da se Njegovo carstvo proširi i da obuhvati ceo svet. Ova Zemlja je Njegovo otkupljeno vlasništvo i On bi želeo da ljudi budu slobodni, neporočni i sveti. Spasitelj “mesto određene sebi radosti pretrpe krst, ne mareći za sramotu” (Jevrejima 12,2). Njegovo zemaljsko hodočasnništvo je razveseljavala misao da sve ove muke neće pretrpeti uzalud, već da će ponovo zadobiti ljude da postanu verni Bogu. I postoje pobede koje tek treba da se postignu zahvaljujući krvi koja je prolivena za svet i koje će doneti večnu slavu Bogu i Jagnjetu. U nasledstvo će mu biti dati neznabošci, a najudaljeniji krajevi zemlje u vlasništvo. Hristos će videti trud duše svoje i biće zadovoljan (vidi Isaija 53,11). {EP 17.3}

“Ustani, svetli se, jer dođe svetlost tvoja i slava Gospodnja obasja te. Jer, gle, mrak će pokriti zemlju i tama narode, a tebe će obasjati Gospod i slava njegova pokazaće se nad tobom. I narodi će doći k videlu tvome i ka svetlosti koja će se obasjati. Podigni oči svoje unaokolo i vidi; svi se skupljaju i idu k tebi, sinovi će tvoji izdaleka doći, i kćeri tvoje nosiće se u naručju. Tada ćeš videti i obradovaćeš se i srce će ti se udiviti i raširiti, jer će se k tebi okrenuti mnoštvo morskog, i sila naroda doći će k tebi.” (Isaija 60,1-5)
“Jer kao što iz zemlje raste bilje i u vrtu niče što se posije, tako će Gospod Bog učiniti da nikne pravda i pohvala pred svim narodima.” (Isaija 61,11) {EP 18.1}

Nalog upućen učenicima upućen je i nama. Danas, kao i onda, raspeti i vaskrsli Spasitelj treba da bude uzdignut pred onima koji su bez Boga i bez nade u svetu. Gospod poziva pastore, učitelje i evanđeliste. Njegove sluge treba da objavljuju vest spasenja od vrata do vrata. Vesti o pomilovanju u Hristu treba da budu odnesene svakom jeziku i plemenu, kolenu i narodu. Ova vest ne sme da se objavljuje beživotnim, mlakim rečima, već jasnim i odlučnim izrazima. Stotine čekaju da čuju opomenu da spasu svoj život. Svetu je neophodno da u hrišćanima vidi dokaz sile hrišćanstva. Neophodne su poruke milosti ne samo na nekim mestima, već po celom svetu! {EP 18.2}

Onaj koji sagleda Spasiteljevu neuporedivu ljubav oplemeniće se u svojim mislima, očistiti u srcu i preobraziti u karakteru. On će izaći da postane videlo svetu, da bar u nekoj meri odražava tu tajanstvenu ljubav. Što više budemo razmišljali o Hristovom krstu, to ćemo potpunije prihvatati jezik apostola kada je

rekao: "A ja Bože sačuvaj da se čim drugim hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista!" (Galatima 6,14) {EP 18.3}

PROPOVEDNIKOVA ODGOVORNOST

"Zaklinjem te pred Bogom", Pavle piše Timotiju, "i Gospodom našim Isusom Hristom, koji će suditi živima i mrtvima, dolaskom Njegovijem i carstvom Njegovijem: propovedaj reč, nastoj u dobro vreme i u nevreme, pokaraj, zapreti, umoli sa svakim snošenjem i učenjem." (2. Timotiju 4,1.2) {EP 19.1}

Ovo svečano zaduživanje nekoga ko je tako ravnostan i veran kao što je Timotije, predstavlja snažno svedočanstvo važnosti i odgovornosti rada propovednika Jevanđelja. Pozivajući Timotija da izađe pred Božju sudijsku stolicu, Pavle mu zapoveda da propoveda Reč, a ne izreke i običaje ljudi; da bude spreman da svedoči za Boga kada god mu se pruži prilika — pred velikim skupovima i u privatnom krugu, na putu i kraj ognjišta, prijateljima i neprijateljima, bilo u sigurnosti ili izložen teškoćama i opasnostima, ukorima i gubicima. {EP 19.2}

Plašeći se da će blaga i ponizna priroda navesti Timotija da izbegava bitan deo svoga rada, Pavle ga opominje da bude veran u ukoravanju greha, čak da oštro ukori one koji su krivi za velika zla. Ipak, sve to je trebalo da čini "sa svakim snošenjem i učenjem". Trebalo je da pokaže Hristovo strpljenje i ljubav, objašnjavajući i potkrepljujući svoje ukore istinama Reči. {EP 19.3}

Mrzeti i ukoravati greh, a u isto vreme pokazati saučešće i nežnost s naporima da dostignemo svetost srca i života, dovešće do našeg naglašenijeg zapažanja greha i odlučnijeg negodovanja protiv njega. Moramo se čuvati neprikladne oštiri ne prema onome koji čini zlo; ali moramo biti pažljivi da ne izgubimo iz vida greh. Postoji potreba da se pokaže hristoliko strpljenje i ljubav prema onima koji greše, ali i opasnost da se pokaže prevelika trpeljivost prema njegovom prestupu, tako da on počne da misli da ne zaslužuje ukor i da ga odbaci kao neopravdan i nepravedan. {EP 19.4}

Odgovornost za duše

Božji propovednici moraju da uspostave usko zajedništvo s Hristom, da slede Njegov primer u svemu — u neporočnosti života, u samoodricanju, u dobročinstvu, u marljivosti, u istrajnosti. Njihova prva briga treba da bude zadobijanje duša za Božje carstvo. Žalosni zbog greha i puni strpljive ljubavi, oni moraju da rade kao što je Hristos radio, ulažući odlučne, neprekidne napore. {EP 20.1}

Džon Velš, propovednik Jevanđelja, osećao je tako veliku odgovornost za duše, da je često ustajao usred noći da pošalje Bogu svoje molitve za njihovo spasenje. Jednom prilikom, njegova žena ga je preklinjala da čuva svoje zdravlje i da se ne izlaže takvim naporima. Njegov odgovor je glasio: "O, ženo, odgovoran sam za tri hiljade duša, a dobro znam kako je s njima!" {EP 20.2}

U jednom gradu u Novoj Engleskoj kopali su bunar. Kada je posao bio skoro završen, i dok se jedan čovek još nalazio na njegovom dnu, zemlja se obrušila i pokopala ga. Smesta je upućen poziv u pomoć i trgovci, farmeri, mehaničari, pravnici, bez daha su požurili da ga izbave. Užad, lestvice, lopate i ašovi našli su se u revnim, spremnim rukama. "Spasite ga, spasite ga", bio je sveopšti uzvik. {EP 20.3}

Ljudi su radili s očajničkom energijom, sve dok znoj nije potekao s njihovih čela i njihove ruke zadrhtale od iscrpljenosti. Na kraju su uspjeli da proguraju cev u dubinu i da kroz nju zatraže od čoveka da odgovori da li je još živ. Čuli su odgovor: "Živ sam, ali požurite! Strašno je biti ovde dole!" S uzvikom radosti obnovili su svoje napore, i kada su konačno stigli do njega i spasli ga, radosna vika kao da je dopirala do nebesa. "Spasen je", odjekivalo je kroz sve gradske ulice. {EP 20.4}

Da li je to bila suviše velika revnost i zainteresovanost, suviše veliko oduševljenje, da bi se spasao samo jedan čovek? Svakako da nije; ali šta je gubitak zemaljskog života kada se uporedi s gubitkom jedne duše? Ako će mogućnost gubitka jednog života probuditi u ljudskim srcima tako intenzivna osećanja, zar ne bi trebalo da i gubitak jedne duše probudi mnogo dublju želju kod ljudi koji tvrde da shvataju opasnost u kojoj se nalaze oni koji su daleko od Hrista? Zar ne bi trebalo da Božje sluge pokažu isto tako veliku revnost u radu za spasenje duša kao što su je pokazali ljudi spasavajući život tog jednog čoveka zatrpanog u bunaru? {EP 20.5}

Gladni Hleba života

Jedna pobožna žena jednom je kazala: "O, kada bismo mogli da slušamo čisto evanđelje kao što se nekada propovedalo s naših propovedaonica! Naš propovednik je dobar čovek, ali on ne shvata duhovne potrebe naroda! On ukrašava krst na Golgoti prekrasnim cvećem, koje prikriva svu sramotu, prikriva sva poniženja. Moja duša je gladna hleba života. Kako bi osvežavajuće delovalo na stotine duša sličnih meni da slušaju nešto jednostavno, jasno i biblijsko, nešto što će nahraniti naše srce!" {EP 21.1}

Postoji potreba za ljudima vere koji će, ne samo propovedati, već i služiti narodu. Potrebni su ljudi koji svakoga dana hode s Bogom, koji imaju živu vezu s Nebom, čije reči imaju silu da osvedoče srca. Propovednici treba da rade ne zato da pokažu svoje sposobnosti i inteligenciju, već da istina kao strela Svemogućeg može da probije svoj put do duše. {EP 21.2}

Neki propovednik, pošto je izneo biblijsku raspravu koja je dovela do dubokog osvedočenja jednog od njegovih slušalaca, bio je suočen sa sledećim pitanjem: "Da li zaista verujete to što ste propovedali?" {EP 21.3}

"Svakako", glasio je njegov odgovor. {EP 21.4}

"Ali, da li je to zaista tako", nastavio je zainteresovani slušalac. {EP 21.5}

"Svakako", rekao je propovednik, uzimajući Bibliju u ruke. {EP 21.6}

Onda je čovek uzviknuo: "O, ako je to zaista istina, šta mi da činimo?" {EP 21.7}

"Šta mi da činimo", pomislio je propovednik. "Mi?" Šta je to čovek hteo da kaže? Međutim, pitanje je prodrlo sve do dubine njegove duše. Otišao je da razgovara s Bogom i da čuje šta treba da čini. I dok se molio, neobičnom snagom zaokupila ga je s misao da svečane istine o večnosti mora da predstavi svetu koji umire. Tri sedmice njegovo mesto za propovedaonicom bilo je prazno. Tražio je odgovor na pitanje: "Šta mi da činimo?" {EP 21.8}

Propovednik se vratio svom poslu pomazan Svetim Duhom. Shvatio je da je njegovo dotadašnje propovedanje ostavljalo nedovoljan utisak na srca njegovih slušalaca. Sada je osećao na svojoj duši strašnu odgovornost za duše. I kada se pojavio na propovedaonici, nije više bio sam. Pred njim je bilo veliko delo koje se moralo obaviti, ali je znao da ga Bog neće izneveriti. Pred svojim slušaocima uzdigao je Spasitelja i Njegovu neizmernu ljubav. Bilo je to otkrivenje Božjeg Sina i probuđenje se proširilo i po okolnim crkvama. {EP 22.1}

Hitnost Hristovog dela

Kada bi naši propovednici shvatali kako brzo će se stanovnici ovoga sveta naći pred Božjim sudom, oni bi mnogo ozbiljnije radili da ljude i žene povedu Hristu. Uskoro će poslednja proba biti nametnuta svima. Još malo će se čuti glas milosti, samo još malo će biti upućivan milosrdni poziv: “Ko je žedan neka dođe k Meni i pije!” (Jovan 7,37) Bog šalje evanđeoski poziv svim ljudima. Neka vesnici koje On šalje rade tako složno, tako neumorno, da svi shvate da su bili s Isusom i da su se naučili od Njega. {EP 22.2}

O Aronu, velikom svešteniku u Izrailju, stoji napisano: “Neka nosi Aron imena sinova Izrailjevijeh na naprsniku sudskom na srcu svojem kada ulazi u svetinju za spomen pred Gospodom vazda!” (2. Mojsijeva 28,29) Kako je ovo prekrasna i izražajna slika nepromenljive Hristove ljubavi prema svojoj Crkvi! Naš veliki Prvosveštenik, koga je simbolički predstavljao Aron, nosio je svoj narod na svom srcu! Zar ne bi trebalo da Njegovi zemaljski propovednici dele Njegovu ljubav, saučešće i revnost? {EP 22.3}

Samo će božanska sila omekšati grešnikovo srce i dovesti ga kao pokajnika pred Hrista. Nijedan veliki reformator ni učitelj, Luter, Malanhton, Vesli ili Vajtfield, ne može sam po sebi da dobije pristup srcima, ili da postigne rezultate koje su postigli ti ljudi. Međutim, Bog je govorio preko njih. Ljudi su osetili uticaj nadmoćne sile i nesvesno su joj se pokorili. I danas će oni koji zaboravljaju sebe, koji se oslanjaju na Boga u delu spasavanja duša, imati na svojoj strani božansku pomoć i njihovi napori će dati slavan doprinos spasavanju duša. {EP 22.4}

Osećam da moram da kažem da radu mnogih naših propovednika nedostaje snage. Bog čeka da izlije svoju blagodat na njih, ali oni prolaze iz dana u dan, imajući samo hladnu, nominalnu veru, iznoseći samo teoriju istine, ali predstavljajući je bez one životne snage koja dolazi od povezanosti s Nebom, koja utiskuje izgovorenu reč u ljudska srca. Oni su upola zaspali, dok svuda oko njih duše propadaju u tami i prestupima. {EP 23.1}

Božji propovednici, sa srcima koja blistaju ljubavlju prema Hristu i svojim bližnjima, potrudite se da pokrenete one koji su mrtvi u svojim prestupima i gresima! Neka vaši ozbiljni pozivi i opomene prodru u njihovu savest! Neka naše vatrene molitve omekšaju njihovo srce i dovedu ih u pokajanju pred Spasitelja! Vi ste Hristovi poslanici, objavite Njegovu vest spasenja! Imajte na umu da nedostatak posvećenja i mudrosti u vama može da pretegne na merilima na štetu duše i da je pošalje u večnu smrt. Vi ne možete sebi dozvoliti da budete nemarni i ravnodušni. Vama je neophodna snaga, a tu snagu Bog je voljan da vam daruje bez ograničenja. On traži jedino ponizno, skrušeno srce koje je spremno da veruje i da prihvati Njegova obećanja. Treba samo da se poslužite sredstvima koja vam je Bog postavio na dohvat ruke i vi ćete dobiti blagoslov. {EP 23.2}

NAŠI IZGLEDI

Mi se približavamo kraju istorije ove zemlje. Imamo pred sobom veliko delo — završno delo objavljivanja poslednje vesti opomene grešnom svetu. Postoje ljudi koji će biti uzeti od pluga, iz vinograda, iz raznih drugih grana posla i koje će Gospod poslati da ovu vest objave svetu. {EP 23.3}

Svet je iščašen, puca po zglobovima. Dok gledamo tu sliku, izgledi su obeshrabrujući. Međutim, Hristos sa sigurnošću punom nade pozdravlja upravo te ljude koji nas obeshrabruju. U njima vidi sposobnosti koje će im omogućiti da zauzmu mesto u Njegovom vinogradu. Ako neprestano budu spremni da uče, on će ih svojim providenjem osposobiti da obave delo koje ne prelazi njihove mogućnosti; izlivanjem svoga Svetoga Duha On će im dati silu izražavanja. {EP 23.4}

Početnici moraju da uđu u mnoga neobrađena pusta polja. Sjaj Spasiteljevog pogleda na svet teba da nadahne poverenjem mnoge radnike, koji će, ako budu počeli da rade u poniznosti i unesu svoje srce u svoj posao, biti proglašeni za prave ljude za to vreme i za to mesto. Hristos vidi svu bedu i očajanje sveta, stanje koje navodi neke od naših veoma sposobnih radnika da pognu glavu pod teretom obeshrabrenja, koje je tako veliko da ne znaju ni kako da počnu delo dovođenja ljudi i žena do prve prečke na lestvicama. Njihove precizne metode nemaju mnogo vrednosti. Oni će se postaviti iznad najniže prečke na lestvicama i govoriti: “Popnite se ovamo k nama!” Međutim, jadne duše ne znaju gde da stave svoju nogu. {EP 24.1}

Hristovo srce je radosno dok gleda one koji su siromašni u svakom smislu te reči; dok gleda one zlostavljane koji su ostali krotki; dok gleda one čija je glad za pravednošću naizgled ostala nezadovoljena; dok gleda mnoge koji su nesposobni da počnu. On dočekuje s dobrodošlicom upravo ono stanje stvari koje će obeshrabriti mnoge propovednike. On popravljna našu pogrešnu pobožnost, poveravajući odgovornost za delo među siromašnima teškim krajevima sveta, ljudima i ženama čija su srca sposobna da saosećaju sa onima koji su zašli s puta. {EP 24.2}

Gospod uči te radnike kako da se približe onima kojima On želi da pomogne. Oni će se ohrabriti kada vide kako im se otvaraju vrata da budu na mestima na kojima mogu da obavljaju medicinsko misionarsko delo. Pošto se veoma malo oslanjaju na sebe, oni svu slavu pripisuju Bogu. Njihove ruke mogu da budu grube i nevešte, ali su zato njihova srca sposobna za saučešće; oni su puni iskrene želje da učine nešto da olakšaju tako mnogobrojne nevolje; a Hristos je prisutan da im pomogne. On radi preko onih koji prepoznaju milost u bedi, dobitak u gubitku. Kada Svetlost sveta bude prolazila pored njih, videće prednosti u svim teškoćama, red u zabuni, uspeh i Božju mudrost u onome što izgleda kao neuspeh. {EP 24.3}

Braćo moja i sestre, približite se ljudima u svojoj službi. Podignite one koji su oboreni. Postupajte prema nevoljama kao prikivenim blagoslovima, prema žalostima kao delima milosrđa. Radite tako da se nada pojavljuje na mestima očajanja. {EP 24.4}

Obični ljudi treba da zauzmu svoja mesta kao radnici. Kada budu učestvovali u žalostima svojih bližnjih, kao što je Spasitelj učestvovao u žalostima ljudskog roda, oni će u veri gledati Njega kako radi s njima. {EP 25.1}

“Blizu je veliki dan Gospodnji, blizu je i ide vrlo brzo.” (Sofonija 1,14) Kazala bih svakom radniku: “Pođi napred u poniznoj veri i Gospod će ići s tobom! Samo, budi budan u molitvi. Ovo je nauka tvoga rada. Snaga dolazi od Boga. Radi oslanjajući se na Njega, imajući na umu da smo mi Bogu pomagači. On je tvoj Pomoćnik. Tvoja sila dolazi od Njega. On će biti tvoja mudrost, tvoja pravednost, tvoje posvećenje, tvoje otkupljenje. Nosi jaram Hristov, svakoga dana se uči Njegovoj krotkosti i poniznosti. On će biti tvoja uteha, tvoj odmor.” (7T 270-272) {EP 25.2}

Spasitelju je poznata dubina bede i očajanja sveta. On zna kojim sredstvima da donese olakšanje. On na sve strane vidi duše u tami, opterećene grehom, tugom i bolom. Ali, On vidi i njihove mogućnosti. On vidi visinu do koje se mogu popeti. Iako su ljudska bića zloupotrebila milost koju su dobila, uzalud utrošila svoje sposobnosti, izgubila dostojanstvo, Stvoritelj treba da se proslavi njihovim otkupljenjem. {EP 25.3}

Hristos se raduje što može da učini za svoje sledbenike mnogo više nego što oni mogu da traže ili da zamisle. On zna da će istina, naoružana svemoćnošću Svetoga Duha, pobediti u sukobu sa zlom; i da će se krvlju poprskana zastava pobedonosno vijoriti nad Njegovim sledbenicima. On zna da će život Njegovih učenika punih poverenja u Njega biti sličan Njegovom — niz neprekidnih pobeda, koje ovde neće izgledati kao pobeđe, ali će biti priznate kao takve u večnosti. {EP 25.4}

On je rekao: “Ovo vam kazah da u meni mir imate. U svetu ćete imati nevolju, ali ne bojte se, jer Ja nadvladam svet.” (Jovan 16,33) Hristos nikada nije malaksao, niti se obeshrabrio; a Njegovi sledbenici treba da pokažu veru iste takve istrajne prirode. Oni treba da žive kao što je On živio, da rade kao što je On radio, jer zavise od Njega kao od svog velikog Predradnika. {EP 25.5}

Oni treba da pokažu hrabrost, energiju i istrajnost. Iako prividne nemogućnosti zatvaraju njihov put, Njegovom blagodaću treba da idu napred. Umesto da se žale zbog teškoća, treba da ih savladaju. Ni zbog čega ne treba da očajavaju i svemu treba da se nadaju. Zlatnim lancem svoje nenadmašne ljubavi Hristos ih je vezao uz Božji presto. Njegova namera je da najviši uticaj u svemiru, koji se širi iz Izvora svake sile, bude njihov. Oni treba da imaju snage da se odupru zlu, snagu koju ni zemlja, ni smrt i pakao ne mogu pobediti, silu koja će ih osposobiti da pobeđe onako kako je Hristos pobedio. {EP 26.1}

ZA DALJE PROUČAVANJE

UMESTO HRISTA

8T 14-18.

DA 349-358.

SVETOST RADA

AA 498-508.

POLJE JE SVET

8T 14-18.

DA 241-251.

DA 818-828.

COL 219-237.

PROPOVEDNIKOVA ODGOVORNOST

1T 248.249.

2T 336-341.

2T 506.650.

3T 242.243.258.359

4T 185.

AA 206.207.326-329.391.395.

DA 493.640.641.

PROPOVEDNICI PRAVEDNOSTI

“Koji učini nas vrsne da budemo sluge novom zavetu, ne po slovu, nego po duhu; jer slovo ubija, a duh oživljuje.” (2. Korinćanima 3,6)

HRISTOS JE NAŠ PRIMER

Naš Gospod Isus Hristos je došao na ovaj svet da bude ne umorni sluga ljudskim potrebama. On “nemoći naše uze i bolesti naše ponese” (Matej 8,17), da bi mogao da posluži svakoj potrebi ljudskog roda. On je došao da ukloni teret bolesti, jada i greha. Njegova misija je bila da ljudima donese potpuno obnovljenje; došao je da im donese zdravlje, mir i savršenstvo karaktera. {EP 27.1}

Različite su bile okolnosti i potrebe onih koji su tražili Njegovu pomoć, i nijedan koji je došao k Njemu nije otišao bez pomoći. Od Njega je tekla reka isceliteljske sile, i ljudi su postajali zdravi u telu, umu i duši. {EP 27.2}

Spasiteljevo delo nije bilo ograničeno ni na koje vreme niti mesto. Njegov zadatak nije poznavao nikakva ograničenja. Lepeza Njegovih dela isceljenja i učenja, bila je tako široka da u Palestini nije bilo dovoljno velike građevine da primi mnoštvo koje se okupljalo oko Njega. Na zelenim padinama brežuljaka Galileje, na trgovačkim putevima, na morskoj obali, u sinagogama, i na svakom mestu na koje su bolesnici mogli da budu dovedeni k Njemu, mogla se naći Njegova bolnica. U svakom gradu, u svakoj varoši, u svakom selu kroz koje bi prolazio, stavljaio je svoje ruke na nesrećnike i lećio ih. Gde god su bila srca spremna da prime Njegovu poruku, tešio ih je uveravanjem u ljubav njihovog nebeskog Oca. Celog dana je služio onima koji su dolazili k Njemu, a uveće je posvećivao pažnju onima koji su preko dana morali teško da rade da bi zaradili bednu nadnicu kojom su izdržavali svoju porodicu. {EP 27.3}

Isus je nosio težak teret odgovornosti za spasenje ljudi. Znao je da će, ukoliko ne dođe do odlučujuće promene u načelima i namerama ljudskog roda, sve biti izgubljeno. To je bio teret na Njegovoj duši i niko nije mogao da proceni odgovornost koja je počivala na Njemu. U toku detinjstva, mladosti i muževnog doba išao je sam. Ali Nebo je bilo u Njegovoj prisutnosti. Iz dana u dan suoćavao se s nevoljama i iskušenjima; iz dana u dan bio je u sukobu sa zlom; bio je svedok njegove moći nad onima koje je pokušavao da blagoslovi i da spase. Ipak, nije posustajao niti se obeshrabriavao. {EP 28.1}

U svemu je svoje želje dovodio u strogu poslušnost svojoj misiji. Proslavio je svoj život čineći sve u njemu podložnim volji svoga Oca. Dok je još bio dećak, Njegova majka, našavši ga u školi rabina, uzviknula je: "Sine, šta učini nama tako?" Njegov odgovor je bio ključ Njegovog životnog dela: "Zašto ste me tražili? Zar ne znate da Meni treba u onome biti što je Oca mojega?" (Luka 2,48.49) {EP 28.2}

Njegov život je bio život stalnog žrtvovanja samog sebe. On nije imao dom u ovom svetu, osim onoga koji mu je ljubaznost prijatelja stavljala na raspolaganje kao prolazniku. On je došao da živi za nas životom najvećeg siromaha, da se kreće i da radi među bednima i napaćenima. Nепреpoznat i necenjen, ulazio je među ljude i izlazio iz sredine onih za koje je toliko mnogo ćinio. {EP 28.3}

Uvek je bio strpljiv i vedar, a napaćeni su ga slavili kao glasnika života i mira. Zapažao je potrebe ljudi i žena, dece i mladih, i svima je upućivao poziv: "Hodite k Meni!" {EP 28.4}

U toku svoje službe, Isus je posvećivao više vremena lećenju bolesnih nego propovedanju. Njegova ćuda svedočila su o istinitosti Njegovih reći da nije došao da uništava, nego da spasa. Kuda god je išao, vesti o Njegovoj milosti su mu prethodile. Tamo kuda je prolazio, primaoci Njegovog saućešća su se radovali zdravlju i isprobavali svoje novostećene snage. Mnoštvo se okupljalo oko njih da s njihovih usana ćuje šta je sve Gospod učinio. Njegov glas je bio prvi zvuk koji su mnogi ikada ćuli, Njegovo ime prva reć koju su ikada izgovorili, Njegovo lice prvo koje su ikada ugledali. Zašto da ne vole Isusa, zašto da mu ne pevaju hvalu? I dok je On prolazio kroz gradove i varoši, bio je slićan životodavnom toku koji širi život i radost... {EP 28.5}

Spasitelj je svako delo isceljenja pretvarao u priliku da usadi božanska načela u um i u dušu. To je bila svrha Njegovog rada. On je delio nebeske blagoslove da bi mogao da navede ljudska srca da prime Jevanđelje Njegove blagodati. {EP 29.1}

Hristos je mogao da zauzme najviše mesto među učiteljima jevrejskog naroda, ali je Njemu bilo milije da evanđelje objavi siromasima. Išao je od mesta do mesta da oni na putevima i među ogradama mogu da čuju reči istine. Pored mora, u sinagogi, čuo se Njegov glas kako objašnjava Pisma. Često je poučavao u spoljnim predvorjima Hrama da bi i neznabošci mogli da čuju Njegove reči. {EP 29.2}

Hristova nauka se toliko razlikovala od tumačenja koje su Pismu davali fariseji i književnici da je privlačila pažnju naroda. Rabini su se bavili tradicijom i ljudskim teorijama. Često im je ono što su ljudi učili ili pisali o Pismu postajalo važnije i od samoga Pisma. Tema Hristovog učenja je bila Božja Reč. Onima koji su mu postavljali pitanja, odgovarao je jednostavno: "Pisano je!" ili "Šta kaže Pismo?" ili "Kako čitaš?" Svakom prilikom, kada bi se zainteresovao bilo prijatelj bilo neprijatelj, On je objavljivao Reč. Jasno i snažno je iznosio evanđeosku poruku. Njegove reči su poplavom svetlosti obasjavale učenja patrijaraha i proroka, i Pismo se pred ljudima pojavljivalo kao neko novo otkrivenje. Nikada pre toga nisu Njegovi slušaoci otkrivali u Božjoj Reči takvu dubinu značenja. {EP 29.3}

Jednostavnost Hristovog učenja

Nikada nije bilo takvog evanđeliste kao što je bio Hristos. On je bio Veličanstvo Neba, ali se ponizio da uzme našu prirodu da bi se mogao sresti s ljudima tamo gde se oni nalaze. Svim ljudima, bogatima i siromašnima, slobodnima i robovima, Hristos, Vesnik zaveta, objavljivao je vest spasenja. Njegova slava velikog Iscelitelja proširila se po celoj Palestini. Bolesnici su dolazili na mesta kroz koja će On proći da bi zatražili Njegovu pomoć. Tu se okupljalo i mnoštvo onih koji su želeli da čuju Njegove reči, da oseće dodir Njegove ruke. I tako je išao od grada do grada, od mesta do mesta, propovedajući Jevanđelje i lečeći bolesnike — Car slave u skromom obliku pripadnika ljudskog roda. {EP 29.4}

Prisustvovao je velikim godišnjim narodnim praznicima i tada je mnoštvu, zaokupljenom vidljivim ceremonijama, govorio o nebeskim temama, dovodeći večnost na domašaj njihovog pogleda. Svima je iznosio blago iz riznice mudrosti. Govorio im je jezikom tako jednostavnim da su ga morali razumeti. Metodama koje su bile čudesno Njegove, pomagao je svima koji su bili žalosni ili u nevoljama. Nežnom, uslužnom blagošću služio je dušama bolesnim od greha, donoseći im isceljenje i snagu. {EP 30.1}

Knez učitelja, trudio se da priđe ljudima služeći se njihovim najpoznatijim zamislima. Predstavljao je istinu na takav način, da je ona za Njegove slušaoce zauvek bila povezana s najsvetijim sećanjima i naklonostima. Poučavao je tako da su osećali da se potpuno poistovećuje s njihovim interesima i srećom. Njegove pouke su bile tako neposredne, Njegove ilustracije tako prikladne, Njegove reči tako pune saučešća i vedrine, da su Njegovi slušaoci bili zadobijeni. Jednostavnost i ozbiljnost kojom se obraćao ljudima u nevolji, posvećivala je svaku Njegovu reč. {EP 30.2}

Jednako i bogatima i siromašnima

Kakvim je samo aktivnim životom On živeo! Mogli biste ga videti kako iz dana u dan ulazi u skromna boravišta nemaštine i žalosti, donoseći nadu potištenima i mir očajnima. Susretljivo, nežno, saosećajno, pokušavao je da podigne klonule i da uteši žalosne. Kuda god je išao, donosio je blagoslov. {EP 30.3}

Dok je služio siromašnima, Isus je proučavao načine da dostigne bogate. Želeo je da se upozna s imućnim i obrazovanim farisejima, jevrejskim plemićima, ali i rimskim upravljačima. Prihvatao je njihove pozive, prisustvovao njihovim gozbama, upoznao se s njihovim interesima i zanimanjima, da bi mogao da nađe pristup njihovim srcima i da im pokaže nepropadljiva blaga. {EP 30.4}

Hristos je došao na ovaj svet da pokaže da čovek, kada primi silu s visine, može da živi besprekornim životom. S neumornim strpljenjem, spreman da pomogne i da pokaže saučešće, približavao se ljudima u njihovim potrebama. Nežnim dodirima blagodati, uklanjao je iz duše nemir i sumnju, zamenjujući neprijateljstvo ljubavlju, neverovanje poverenjem... {EP 31.1}

Hristos nije priznavao nikakve razlike među pripadnicima raznih nacionalnosti, položaja ili verovanja. Književnici i fariseji su želeli da lokalno i nacionalno iskoriste blagodati darova Neba, da iz njih isključe ostatak Božje porodice u svetu. Međutim, Hristos je došao da obori svaki zid razdvajanja. Došao je da pokaže da je Njegov dar milosti i ljubavi isto tako neuslovljen kao vazduh, svetlost ili pljuskovi kiše koji osvežavaju zemlju. {EP 31.2}

Hristov život je uspostavio religiju u kojoj nije bilo kasta, religiju kojom su Jevrejini i neznabožci, slobodan i rob, bili povezani u opšte bratstvo, kao jednaki pred Bogom. Nikakvo pitanje politike nije uticalo na Njegove poteze. On nije pravio nikakve razlike između suseda i stranca, prijatelja i neprijatelja. Njegovo srce je privlačilo svaku dušu žedna vode života. {EP 31.3}

Nije zaobilazio nijedno ljudsko biće kao bezvredno, već se trudio da na svaku dušu primeni svoj icseljujući balsam. U bilo kom društvu da se našao, iznosio je pouku u skladu s vremenom i okolnostima. Svako zanemarivanje ili uvredljivo ponašanje koje bi ljudi pokazivali prema svojim bližnjima, činilo Ga je svesnijim njihove potrebe za božansko-ljudskim saučešćem. Trudio se da nadahne nadom najgrublje i najmanje izgledne, iznoseći im obećanje da mogu da postanu besprekorni i bezazleni, da steknu karakter koji će pokazati da su Božja deca. {EP 31.4}

Često je sretao i one koji su odlutali pod sotoninu vlast i koji nisu imali snage da raskinu svoje okove. Takvima, obeshrabrenima, bolesnima, kušanima, posrnulima, Isus je upućivao reči najnežnijeg saučešća, reči koje su im bile neophodne i koje su mogli da razumeju. Sretao se i s drugima koji su vodili borbu prsa u prsa s neprijateljem duše. Njih je hrabrio da izdrže, uveravajući ih da mogu da pobede; da su Božji anđeli na njihovoj strani i da će im osigurati pobedu. {EP 31.5}

Za stolom carinika On je sedeo kao počasni gost, pokazujući svojom naklonošću i društvenim ponašanjem da priznaje dostojanstvo ljudskog roda; i ljudi su čeznuli da se pokažu dostojni Njegovog poverenja. Na njihova žedna srca Njegove reči su padale s blagoslovenom, životodavnom snagom. Rađale su se nove pobude i pred tim izopštenicima iz društva otvarao se put u novi život. {EP 32.1}

Iako je bio Jevrejin, Isus se slobodno družio sa Samarjanima, potpuno odbacujući farisejske običaje svoga naroda. Uprkos njihovim ljudskim predrasudama prihvatao je gostoprimstvo tog prezrenog naroda. Spavao je pod njihovim krovom, jeo s njima za njihovim stolom, uzimao hranu pripremljenu i posluženu njihovim rukama, poučavao na njihovim ulicama, ponašao se prema njima s krajnjom ljubaznošću i susretljivošću. I dok je privlačio njihova srca vezama ljudske naklonosti, Njegova božanska blagodat im je donosila spasenje koje su Jevreji odbacivali. (Ministry of Healing, pp. 17-26) {EP 32.2}

HRISTOS KAO UČITELJ

Otkupitelj sveta je prolazio čineći dobro. Kada se nalazio pred narodom, upućujući ljudima reči večne istine, s kakvom je ozbiljnošću posmatrao promene na licima svojih slušalaca! Lica koja su izražavala duboku zainteresovanost i oduševljenje onih koji su slušali istinu, pružala su mu duboko zadovoljstvo. Međutim, kada bi istina, jednostavno izražena, pogodila neki omiljeni greh ili idol, zapažao je promenu na licu, hladan, strog, odbojan pogled, koji bi mu govorio da istina nije naišla na dobrodošlicu. Isus je znao da je otvoreno ukoravanje greha upravo ono što je potrebno Njegovim slušaocima; i da bi svetlost kojom je obasjavao potamnele odaje njihovog uma mogla da im donese najveći blagoslov ako je budu primili. {EP 32.3}

Hristovo delo je bilo da jednostavnim izrazima, ali tako da se mogu jasno razumeti, objavi istinu koja će, ako bude prihvaćena, doneti mir i sreću duši. On je mogao da gleda ispod površine i da vidi omiljene grehe koji su uništavali život i karakter i odvajali dušu od Boga. On je ukazivao na takve grehe, da bi ih svi mogli sagledati u pravoj svetlosti i odbaciti. U nekima, koji su spolja izgledali kao najtvrdokorniji, On je prepoznavao ljude za koje ima nade. On je znao da će se oni odazvati na poziv svetlosti i da će postati Njegovi istinski sledbenici. {EP 33.1}

I kada su strele istine pogađale srca Njegovih slušalaca, probijajući se kroz barijere sebičnosti, donoseći poniznost, skrušenost i konačno zahvalnost, radovalo se Spasiteljevo srce. I kada su Njegove oči prelazile preko mnoštva slušalaca koji su stajali pred Njim i prepoznavale među njima ista lica koja je video i u prethodnim prilikama, radost se pokazivala na Njegovom licu, jer su to bili budući podanici Njegovog carstva. {EP 33.2}

Hristovi vesnici, oni koje On šalje umesto sebe, imaće ista osećanja, istu ozbiljnu zainteresovanost. Oni koji se nađu u iskušenju da pomisle da njihov rad nije dovoljno cenjen i koji su skloni da se prepuste obeshrabrenju, treba da imaju na umu da je Isus morao da radi sa isto tako tvrdim srcima i da je doživljavao iskustva neugodnija od onih koje su oni doživeli ili će ikada doživeti. On je poučavao ljude sa strpljivom ljubavlju. Njegova duboka, prodorna mudrost prepoznavala je potrebe svake duše među svojim slušaocima; i kada bi ih video da odbacuju poruku mira i ljubavi koju je došao da im uputi, Njegovo srce je osećalo najdublju zabrinutost. {EP 33.3}

Otkupitelj sveta nije došao sa spoljašnjim sjajem ili oreolom svetovne mudrosti. Ljudi nisu mogli da vide ispod plašta ljudske prirode slavu Božjeg Sina. "Prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima". (Isaija 53,3.2) Izgledao je kao "šibljika i kao koren iz suhe zemlje... ne beše ništa na očima,

čega radi bismo ga poželeli". Međutim, On sam je izjavio: "Duh je Gospodnji na Meni, jer me Gospod pomaza da javljam dobre glase krotkima, posla me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica." (Isaija 61,1) {EP 33.4}

Hristos se približavao ljudima tamo gde su se nalazili. Objavljivao je jasnu istinu njihovim umovima najsnažnijim, ali i najjednostavnijim rečima. I najskromniji siromasi, najneobrazovaniji, mogli su da razumeju, putem vere u Njega, i najuzvišenije istine. Nikome nije bilo potrebno da traži pomoć obrazovanih doktora da bi saznao njihovo značenje. Nije zbunjivao neznalice tajanstvenim mudrovanjima ili upotrebom neuobičajenih i učenih izraza, koje nisu poznavali. Najveći Učitelj koga je svet ikada upoznao, bio je i najodređeniji, najjednostavniji i najpraktičniji u svojim poukama. {EP 34.1}

"Beše videlo istinito koje obasjava svakoga čoveka koji dolazi na svet." (Jovan 1,9.12.18) Svet je imao svoje velike učitelje, ljude divovskog intelekta i prekrasnih istraživačkih sposobnosti, ljudi čije su izreke pokretale misli i otvarale pogled na nepregledna područja znanja; i ti ljudi su bili poštovani kao vođe i dobročinitelji svoga roda. Međutim, postoji Jedan koji je viši od svih njih. "I koji Ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božji, koji veruju u ime Njegovo... Boga niko nije video nikada, jedinorodni Sin koji je u naručju očevom, On Ga javi." {EP 34.2}

Mi možemo da sledimo liniju velikih učitelja u svetu sve do početka ljudskih pisanih izveštaja; ali je Svetlost bila pre njih. I kao što Mesec i planete našeg Sunčevog sistema odsjajuju svetlost Sunca; tako veliki mislioci odražavaju zrake Sunca pravednosti onoliko koliko je njihovo učenje verodostojno. Svaki dragulj misli, svaki bljesak intelekta, dolazi od Svetlosti sveta. {EP 34.3}

POUKA ZA NAŠE VREME

Iskustvo Enoha i Jovana Krstitelja predstavlja iskustvo kakvo bismo mi morali da steknemo. Mnogo više nego što to činimo, bilo bi potrebno da proučavamo život tih ljudi — onoga koji je bio prenesen na Nebo ne videvši smrti; i onoga koji je pre prvog Hristovog dolaska bio pozvan da pripremi put Gospodu, da poravna Njegove puteve. {EP 34.4}

Enohovo iskustvo

O Enohu je zapisano da je živio šezdeset i pet godina i onda dobio sina; posle toga je hodio s Bogom još tri stotine godina. U toku tih prvih godina, Enoh je voleo Boga i bojao ga se, držao je Njegove zapovesti. Posle rođenja svog prvog sina, dostigao je više iskustvo, uspostavio je bliže odnose s Bogom. Dok je gledao kako dete voli svoga oca, kako se s poverenjem oslanja na njegovu zaštitu; dok je osećao duboku i čežnjivu nežnost u svom srcu prema tom prvorođenom sinu, naučio je dragocenu pouku o prekrasnoj Božjoj ljubavi prema čoveku izraženu u daru Njegovog Sina, i o poverenju koje Božja deca mogu da poklone svom nebeskom Ocu. Beskrajna, neshvatljiva Božja ljubav u Hristu, postala je predmet njegovih razmišljanja i danju i noću. Sa svom vatrenošću svoje duše trudio se da prikaže tu ljubav ljudima s kojima je stanovao. {EP 35.1}

Enohovo hodanje s Bogom nije se događalo u zanosu ili u viđenju, već u svim dužnostima njegovog svakodnevnog života. On nije postao pustinjač, nije se potpuno isključio iz sveta; jer je u svetu morao da obavi delo za Boga. U porodici i u svojim odnosima s ljudima, kao muž, otac, prijatelj i građanin, bio je istrajan, nepokolebljiv Božji sluga. {EP 35.2}

Usred života ispunjenog aktivnim radom, Enoh je istrajno održavao svoju vezu s Bogom. Što su veće i hitnije bile njegove obaveze, to su istrajnije i ozbiljnije bile njegove molitve. Nastavio je da se u izvesnim razmacima vremena isključuje iz svakog društva. Pošto bi neko vreme proveo s ljudima, trudeći se da im bude koristan svojim savetima i primerom, on bi se povlačio da provede vreme u samoći, gladan i žedan božanskog znanja koje je mogao dobiti jedino od Boga. {EP 35.3}

Razgovarajući tako s Bogom, Enoh je sve više i više odražavao božanski lik. Njegovo lice je blistalo svetim sjajem, svetlošću koja sija s Isusovog lica. I kada bi se vraćao sa susreta s Bogom, čak su i bezbožnici sa strahopoštovanjem zapažali pečat Neba na njegovom licu. {EP 35.4}

Njegova vera postajala je sve jača, njegova ljubav sve vatrenija, kako su vekovi prolazili. Za njega je molitva bila kao disanje duše. Živeo je u atmosferi Neba. {EP 36.1}

Kada su prizori budućnosti postali dostupni njegovom pogledu, Enoh je postao propovednik pravednosti, prenosio je Božju poruku svima koji su hteli da čuju reči upozorenja. U zemlji u kojoj je Kajin pokušao da pobjegne od božanske prisutnosti, Božji prorok je objavljivao divne prizore koje je video u viđenju. Govorio je: "Gle, ide Gospod s hiljadama svetijeh anđela svojih da učini sud svima i da pokara sve bezbožnike za sva njihova bezbožna dela kojima bezbožnost činiše." (Juda 14.15) {EP 36.2}

Božju silu koja je delovala u Njegovom sluzi osećali su svi koji su ga slušali. Neki su prihvatili opomenu i odbacili svoje grehe; ali se mnoštvo samo rugalo svečanoj poruci. Božje sluge treba da odnesu sličnu vest svetu u poslednje dane, i nju će isto tako većina dočekati s neverovanjem i ruganjem. {EP 36.3}

I kako je prolazila godina za godinom, poplava ljudske krivice postajala je sve dublja, a oblaci božanskog suda sve mračniji. Ipak je Enoh, svedok vere, nastavio da ide svojim putem, opominjući, pozivajući i učeći, pokušavajući da zaustavi poplavu krivice i da skrene strele osvete. {EP 36.4}

Ljudi toga naraštaja rugali su se ludosti onoga koji se nije trudio da sabere zlata i srebra ili da nakupi zemaljsko imanje. Međutim, Enohovo srce je čeznulo za večnim blagom. On je gledao na nebeski grad. On je video Cara u svoj Njegovoj slavi usred Siona. Što je veće bilo postojeće bezakonje, to je iskrenija bila njegova čežnja za Božjim domom. Iako je i dalje bio na Zemlji, on je verom već boravio u područjima svetlosti. {EP 36.5}

"Blago onima koji su čistoga srca, jer će Boga videti!" (Matej 5,8) U toku tri stotine godina Enoh je težio za neporočnošću srca da bi mogao da bude u skladu s Nebom. U toku tri veka hodio je s Bogom. Iz dana u dan čeznuo je za većim jedinstvom; sve bliskije i bliskije je postajalo njihovo zajedništvo, sve dok ga Bog nije uzeo sebi. Stajao je na pragu večnog sveta i samo ga je korak delio od zemlje blagoslova. Onda su se vrata otvorila, hodanje s Bogom, tako dugo obavljano na Zemlji nastavilo se i on je ušao u večni grad — prvi među ljudima. {EP 36.6}

“Verom bi Enoh prenesen da ne vidi smrti; i ne nađe se, jer ga uze Bog, jer pre nego ga premesti dobi svedočanstvo da ugodu Bogu.” (Jevrejima 11,5) {EP 37.1}

Na ovakvo zajedništvo Bog poziva i nas. Kao što je bila Enohova, takva mora da bude i svetost karaktera onih koji će biti otkupljeni između ljudima prilikom drugog Gospodnjeg dolaska. {EP 37.2}

Iskustvo Jovana Krstitelja

U toku svog života u pustinji Jovan Krstitelj je sticao znanje o Bogu. Proučavao je Božja otkrivenja u prirodi. Pod vođstvom božanskog Duha, proučavao je i rukopise proroka. I danju i noću, Hristos je bio predmet njegovog istraživanja, njegovog razmišljanja, sve dok njegov um, srce i duša nisu bili ispunjeni slavnom vizijom. {EP 37.3}

Gledao je Cara u svoj Njegovoj lepoti i sebe je potpuno izgubio iz vida. Posmatrao je veličanstvenost svetosti i znao da je nedostojan i nesposoban. Međutim, trebalo je da objavi božansku poruku. Trebalo je da stoji u sili božanske moći i Njegove pravednosti. Bio je spreman da krene kao vesnik Neba, bez straha od ljudi, jer je pred sobom imao Boga. Mogao je da neustrašivo stoji u prisutnosti zemaljskih vladara, zato što se drhteći klanjao pred Carem nad carevima. {EP 37.4}

Bez razrađenih dokaza ili suptilnih teorija objavljivao je Jovan svoju poruku. Uzbudljiv i strog, ali pun nade, pustinjom je odjekivao njegov glas: “Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko!” (Matej 3,2) S novom, neobičnom snagom on je pokretao ljude. Ceo narod se uzbudio. Mnoštvo se okupljalo oko njega u pustinji. {EP 37.5}

Neobrazovani seljaci i ribari iz okolnih krajeva; rimski vojnici iz Irodovih kasarni, poglavice s mačem na boku, spremni da obore sve što bi samo mirisalo na pobunu; lakomi skupljači poreza iz svojih carinarnica; molitvenim remenjem opasani sveštenici, pripadnici Sinedriona — svi su slušali kao omađijani, i svi, čak i fariseji i sadukeji i hladni, neosetljivi rugači, odlazili su odatle utišanih podsmeha, pogođeni do samoga srca svešču o svojim gresima. U svojoj palati Irod je čuo poruku, i oholi, grehom otvrdnuli vladar, zadržao je kada je čuo poziv za pokajanje. {EP 37.6}

U ovo vreme, neposredno pre dolaska Isusa Hrista na nebeskim oblacima, treba da se obavi isto delo kakvo je Jovan obavljao. Bog traži ljude koji će pripremiti narod da opstane u veliki Gospodnji dan. Poruka koja je prethodila Hristovom javnom radu glasila je ovako: “Pokajte se, carinici i grešnici, pokajte se, fariseji i sadukeji, ‘pokajte se, jer se približi carstvo nebesko’”. Kao ljudi koji veruju u Hristov skori dolazak, mi imamo vest koju treba da objavimo: “Pripremi se da sretneš Boga svojega!” (Amos 4,12) {EP 38.1}

Naša poruka treba da bude isto tako neposredna kao što je bila Jovanova poruka. On je ukoravao careve zbog njihovog bezakonja. Bez obzira što mu je život bio ugrožen, nije oklevao da objavi Božju reč. I naše delo u ovo vreme mora da se obavi isto tako verno. {EP 38.2}

Da bismo objavili takvu vest kakvu je Jovan objavljivao, mi moramo imati duhovno iskustvo kakvo je on imao. Isto delo mora o se baviti u nama. Mi moramo gledati Boga, i gledajući Njega, moramo zaboraviti na sebe. {EP 38.3}

Jovan je po svojoj prirodi imao iste mane i nedostatke kakve imaju ostali ljudi; ali dodir božanske ljubavi ga je preobrazio. Kada su, pošto je započela Hristova služba, njegovi učenici došli k njemu i tužili se da svi ljudi slede novog Učitelja, Jovan im je pokazao kako je jasno shvatio svoj odnos prema Mesiji i kako je radosno dočekao Onoga kome je pripremao put. {EP 38.4}

Rekao im je: “Ne može čovek ništa primati ako mu ne bude dano s Neba. Vi sami meni svedočite da rekoh: ja nisam Hristos, nego sam poslan pred njime. Ko ima nevestu ženik je, a prijatelj ženikov stoji i sluša ga, i radošću raduje se glasu ženikovu. Ova, dakle, radost moja ispuni se! Onaj treba da raste, a ja da se umanjujem!” (Jovan 3,27-30) {EP 38.5}

Gledajući verom Otkupitelja, Jovan se uzdigao u visine samozaborava. Nije se trudio da ljude privuče sebi, već da njihove misli uzdiže sve više i više, sve dok ne stignu do Božjeg Jagnjeta. On sam bio je samo glas, uzvik u pustinji. Sada je radosno prihvatio tišinu i povučenost, tako da oči svih mogu da budu usmerene na Svetlost života. {EP 38.6}

Oni koji su verni svom pozivu Božjih glasnika, neće tražiti čast za sebe. Ljubav prema sebi izgubiće se u ljubavi prema Hristu. Oni će prepoznati da je njihov posao da objavljuju, kao što je to činio Jovan Krstitelj: “Gle Jagnje Božje koje uze na se grehe sveta!” (Jovan 1,29) {EP 39.1}

Duša proroka, ispražnjena od sebe, bila je ispunjena svetlošću Božanstva. Rečima koje su glasile kao i reči samoga Isusa Hrista, on je posvedočio o Spasiteljevoj slavi, govoreći: “Koji odozgo dolazi nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je i govori od zemlje; koji dolazi sa Neba nad svima je!” (Jovan 3,31.34) “Jer koga Bog posla, onaj reči Božje govori!” {EP 39.2}

U ovoj Hristovoj slavi treba da učestvuju svi Njegovi sledbenici. Spasitelj je mogao da kaže: “Jer ne tražim volje svoje, nego volju Oca koji me posla!” (Jovan 5,30) A Jovan je objavio: “Jer Bog Duha ne daje na meru!” (Jovan 3,34) Tako je i s Hristovim sledbenicima. Mi možemo da dobijemo nebesku svetlost jedino kada budemo spremni da se ispraznimo od sebe. Mi možemo prepoznati Božji karakter i verom prihvatiti Hrista jedino ako pristanemo da svaku svoju misao dovedemo u pokornost Hristu. I svima koji to učine, Sveti Duh se daje bez mere. U Hristu “živi svaka punina Božanstva telesno. I da budete ispunjeni u Njemu!” (Kološanima 2,9.10) {EP 39.3}

Jovanov život nije prošao u besposlici, u asketskoj natmurenosti ili u sebičnoj usamljenosti. S vremena na vreme on je odlazio da se druži s ljudima; uvek je bio zainteresovani posmatrač svega što se dešava u svetu. Iz svojih tihih utočišta posmatrao je razvoj događaja. Viđenjem koje je bilo prosvetljeno božanskim Duhom proučavao je karaktere ljudi, da bi mogao da nauči kako da dosegne njihovo srce nebeskom porukom. Odgovornost njegove misije ga je pritiskala. U samoći, razmišljanjem i molitvom, trudio se da opaše svoju dušu za životno delo koje mu je predstojalo. {EP 39.4}

PAVLE, APOSTOL NEZNABOŽACA

Istaknuto mesto među onima koji su pozvani da propovedaju Hristovo Jevanđelje zauzima apostol Pavle, koji je svakom propovedniku primer vernosti, odanosti i neumornog rada. Njegovo iskustvo i njegove

pouke o svetosti rada propovednika predstavljaju izvor pomoći i nadahnuća svima koji su se posvetili službi Jevanđelja. {EP 40.1}

Pre svog obraćenja, Pavle je bio ogorčen progonitelj Hristovih sledbenika. Međutim, na vratima Damaska čuo je glas kako mu govori, svetlost sa Neba obasjala je njegovu dušu, i u otkrivenju Raspetoga koje je tada dobio, ugledao je ono što je promenilo celokupni smer njegovog života. Od tada je ljubav prema Gospodu slave, koga je tako neumorno progonio u liku Njegovih svetaca, imala prednost pred svim ostalim. Njemu je bila poverena služba da objavi "tajnu" koja je bila "sakrivena od postanja sveta" (Rimljanima 14,24.25). "Jer mi je on sud izabrani", rekao je anđeo koji se pokazao Ananiji. "da iznese ime moje pred neznabošce i careve i sinove Izrailjeve!" (Dela 9,15) {EP 40.2}

I u toku cele svoje dugogodišnje službe, Pavle se nikada nije pokolebao u svojoj odanosti Spasitelju. Filibljanima je napisao: "Braćo! Ja još ne mislim da sam dostigao, jedno pak velim: što je odostrag zaboravljam, a za onim što je napred sežem se. I trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božjega u Hristu Isusu." (Filibljanima 3,13.14) {EP 40.3}

Pavlov život je bio ispunjen snažnim i različitim delatnostima. On je putovao, iz grada u grad, iz zemlje u zemlju, govoreći o krstu, zadobijajući obraćenike za Jevanđelje, osnivajući crkve. O tim crkvama je vodio neprekidnu, stalnu brigu, napisao im je mnoga savetodavna pisma. Ponekad je radio kao zanatlija da zaradi svoj svakodnevni hleb. Međutim, u svim tim poslovnim delatnostima, nikada nije gubio iz vida jednu veliku nameru — da ide napred prema cilju svog visokog zvanja. {EP 40.4}

Pavle je nosio sa sobom atmosferu Neba. Svi koji su se družili s njim osećali su uticaj njegovog jedinstva s Hristom. Činjenica da je njegov život prikazivao istinu koju je objavljivao, davala je uverljivu snagu njegovom propovedanju. I tu se krije sila istine. Nenamerni, nesvesni uticaj svetog života predstavlja najuverljiviju propoved koja se može održati u korist hrišćanstva. Dokazi, čak i kada su neoborivi, mogu samo da izazovu protivljenje; ali, pobožan primer ima silu kojoj se niko ne može potpuno odupreti. {EP 40.5}

Apostolovo srce je gorelo ljubavlju prema grešnicima i on je usmerio sve svoje snage na delo zadobijanja duša. Nikada nije živeo radnik koji bi pokazivao više samoodricanja i istrajnosti od njega. Blagoslove koje je primao cenio je isto toliko kao prednosti koje se mogu iskoristiti na blagoslov blišnjima. Nije propuštao nijednu priliku da progovori o Spasitelju ili da pomogne onima koji su u nevolji. Kada god bi čuo da se događa neko zlo, trudio se da ustane protiv njega i da stope ljudi i žena usmeri prema putu pravednosti. {EP 41.1}

Pavle nikada nije zaboravljao odgovornost koja je počivala na njemu kao propovedniku Isusa Hrista; ili da će Gospod, ukoliko se duše budu izgubile njegovom krivicom, njega pozvati na odgovornost. Govorio je: "Zato vam svedočim u današnji dan da sam ja čist od krvi sviju!" (Dela 20,26) "Kojoj ja postadoh sluga", govorio je o Jevanđelju, "po naredbi Božjoj, koja mu je dana među vama da ispunim reč Božju. Tajnu koja je bila sakrivena od postanja sveta i naraštaja, a sada se javi svetima njegovim. Kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznabošcima, koja je Hristos u vama, nada slave; kojega mi propovedamo svetujući svakoga čoveka i učeći svakoj premudrosti da pokažemo svakoga čoveka

savršena u Hristu Isusu. Za što se i trudim i borim po Njegovoj moći koja u meni silno čini.” (Kološanima 1,25-29) {EP 41.2}

Ove reči iznose pred svakoga koji radi za Hrista visoko merilo dostignuća, ali to merilo mogu da dostignu svi koji su spremni da se stave pod upravu velikog Učitelja i da svakoga dana uče u Hristovoj školi. Bog ima na raspolaganju neograničenu silu, i propovednik koji se u svojoj velikoj potrebi oslanja na Gospoda, može da bude siguran da će primiti ono što će njegovim slušaocima biti miris života za život. {EP 41.3}

Pavlovi spisi pokazuju da propovednik Jevanđelja treba da bude primer istine koju propoveda: “Nikakvo ni u čemu ne dajte spoticanje, da se služba ne kudi!” (2. Korinćanima 6,3) Titu je napisao: “Tako i mladiće savetuj da budu poštteni. A u svemu sam sebe podaj za ugled dobrih dela, u nauci celost, poštenje, reč zdravu, nezazornu, da se posrami onaj koji se protivi, ne imajući ništa zlo govoriti na nas.” (Titu 2,6-9) {EP 41.4}

O svom radu ostavio nam je sliku u svojoj poslanici korinćanskim vernicima: “Nego u svemu pokažite se kao sluge Božje, u trpljenju mnogom, u nevoljama, u bedama, u tesnotama, u ranama, u tamnicama, u bunama, u trudovima, u nespavanju, u postu, u čistoti, u razumu, u podnošenju, u dobroti, u Duhu Svetome, u ljubavi istinitoj, u reči istine, u sili Božjoj, s oružjem pravde i na desno i na levo, slavom i sramotom, kuđenjem i pohvalom, kao varalice i istiniti, kao neznani i poznati, kao oni koji umiru i evo smo živi, kao nakaženi, a ne umoreni, kao žalosni, a koji se jednako vesele, kao siromašni, a koji mnoge obogaćavaju, kao oni koji ništa nemaju, a sve imaju.” (2. Korinćanima 6,4-10) {EP 42.1}

Pavlovo srce je bilo ispunjeno dubokom, trajnom svešću o svojoj odgovornosti; i on je radio u uskoj zajednici sa Onim koji je izvor pravednosti, milosti i istine. Držao se Hristovog krsta kao svoje jedine garancije uspeha. Spasiteljeva ljubav bila je neumrla pobuda koja ga je održavala u njegovim sukobima sa samim sobom i u njegovoj borbi protiv zla, i kao i u Hristovoj službi on je išao napred suprotstavljajući se neprijateljstvu sveta i protivljenju svojih protivnika. {EP 42.2}

U ovim danima opasnosti Crkvi je potrebna armija radnika koji su se, slično Pavlu, vaspitali da budu korisni, koji su stekli duboko iskustvo u onome što je Božje, koji su puni ozbiljnosti i revnosti. Potrebni su posvećeni ljudi, spremni na žrtvu; ljudi koji su verni i hrabri; ljudi u čijim srcima stanuje Hristois, “nada slave” (Kološanima 1,27), ljudi koji će usnama koje su dodirnete svetim ognjem “propovijedati riječ” (2. Timotiju 4,2). Usled nedostatka takvih radnika Božje delo se mlitavo obavlja, a kobne zablude, kao smrtonosni otrov, slabe moralnu snagu i pomračuju nadu velikog dela ljudskog roda. {EP 42.3}

Kada verni, umorni i iscrpljeni zastavnici budu žrtvovali svoj život na oltaru istine, ko će stupiti napred da zauzme njihovo mesto? Hoće li naši mladi ljudi prihvatiti sveti zalag iz ruku svojih otaca? Da li se oni pripremaju da popune prazna mesta koja su ostala posle smrti vernih? Hoće li poslušati apostolov nalog, hoće li čuti poziv u službu, izloženi sebičnosti i častoljublju koje mami mlade ljude? {EP 42.4}

ZA DALJE PROUČAVANJE

Hristos, naš Uzor

2T 628.

3T 421-423.

4T 263, 268,373.

DA 253-255.

MH 503.504.

Hristos kao Učitelj

Ed 73-83.

DA 168-177.

DA 183-195.

DA 298-314.

DA 365-371.

MH 52-54.

Counsels 28,29,49-52, 178-180, 259-263, 381, 385, 386.

Pouka za naše vreme

(Enoh)

2T 121, 122.

6T 392.

PP 84-89.

COL 332.

(Jovan)

5T 224-227.

8T 221, 222.

DA 100-108.

DA 178-182.

DA 214-225.

COL 277, 278.

AA 269, 270.

Counsels 445-447.

Pavle, apostol neznabožaca

AA

MH 154, 166, 167, 214, 215.

NEOPHODNA PRIPREMA

“Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom kao radin koji se nema šta stideti, i pravo upravlja rečju istine.” (2. Timotiju 2,15)

MLADI LJUDI U PROPOVEDNIČKOJ SLUŽBI

Evandeoska služba se ne sme omalovažavati. Nijedan poduhvat ne treba tako usmeravati da izgleda kao da je služba reči nešto manje važno. Zaista nije tako! Oni koji omalovažavaju propovedničku službu omalovažavaju samoga Hrista. Najviši od svih poslova je propovednička služba u svojim raznolikim granama i mladima treba ponavljati da nijedan drugi posao Bog toliko ne blagosilja kao posao propovednika Jevandjelja. {EP 44.1}

Naše mlade ljude ne treba obeshrabrivati od stupanja u propovedničku službu. Postoji opasnost da se sjajnim opisima neki odvrte od puta kojim Bog želi da idu. Neki od onih koji treba da se pripreme da stupe u propovedničku službu bili su nagovoreni da se upišu na studije medicine. Gospod zahteva da više propovednika radi u Njegovom vinogradu. Bile su izgovorene reči: “Ojačajte predstraže! Postavite verne stražare u svim delovima sveta!” Bog vas poziva, mladi ljudi! On poziva celu vojsku mladih ljudi širokog srca i širokih misli, koji gaje duboku ljubav prema Hristu i prema istini! {EP 44.2}

Mera sposobnosti i obrazovanja je daleko manje značajna od duha s kojim ulazite u delo. Propovedičkoj službi nisu najpotrebniji veliki i učeni ljudi; nisu joj najpotrebniji rečiti govornici. Bog poziva ljude koji će se predati Njemu da budu nadahnuti Njegovim Duhom. Hristovo delo i ljudski rod zahtevaju posvećene, požrtvovane ljude, one koji će izaći iz logora, koji će biti spremni da podnesu porugu. Neka budu jaki, hrabri ljudi, sposobni za dostojne poduhvate, koji će načiniti s Bogom zavet na žrtvi. {EP 44.3}

Propovednička služba nije mesto za besposličare. Hristove sluge treba da pruže potpuni dokaz svoje službe. Oni ne smeju da budu lenjivci, već da kao tumači Njegove Reči ulože krajnje snage da budu verni. Nikada ne smeju da prestanu da uče. Moraju u svojoj duši da sačuvaju svest o svetosti dela i o velikoj odgovornosti svoga poziva, tako da nikada i ni na kojem mestu ne prinosе Bogu oštećenu žrtvu, dar koji ih nije stajao ni truda ni molitve. {EP 45.1}

Gospodu su neophodni ljudi koji žive snažnim molitvenim životom. Svaki radnik treba da prima osposobljenje snagom s visine, treba da ide napred u veri i nadi putem kojim ga Bog poziva da krene. Božja Reč stanuje u mladim, posvećenim radnicima. Oni treba da budu brzi, ozbiljni, snažni, da u Božjim savetima nalaze nepresušni izvor potpore. {EP 45.2}

Bog je pozvao ovaj narod da objavi svetu poruku o Hristovom skorom dolasku. Mi treba da uputimo ljudima poslednji poziv na evanđeosku gozbu, poslednji poziv na svadbenu večeru Jagnjetovu. Hiljade mesta u kojima se još nije čuo poziv treba da ga čuju. Mnogi koji do sada nisu objavljivali vest sada treba da je objavljuju. Ponovo pitam mlade ljude: "Zar vam Gospod nije uputio poziv da propovedate ovu vest?" {EP 45.3}

Koliko će naših mladih ljudi ući u Gospodnju službu, ne zato da im neko služi, već da služe? U prošlim vremenima bilo je onih koji su svoje misli usredsređivali na duše govoreći: "Gospode, pomoz mi da spasem ovu dušu!" Međutim, sada su takvi slučajevi retki. Koliko njih se ponaša kao da shvata opasnost u kojoj se nalaze grešnici? Koliko njih uzimaju one za koje znaju da se nalaze u opasnosti i predstavljaju ih Bogu u molitvi; koliko njih se moli Bogu da ih spase? {EP 45.4}

Apostol Pavle je mogao da kaže o prvoj Crkvi: "I slavljahu Boga za mene!" (Galatima 1,24) Zar ne bi trebalo da se trudimo da živimo na takav način da se iste reči mogu izgovoriti i o nama? Gospod će se postarati da pripremi puteve i načine za sve koji ga budu tražili celim srcem. On želi od nas da priznamo božansku upravu koja se pokazuje u pripremanju polja za rad i u pripremanju načina na koji ćemo uspešno ući u ta polja. {EP 45.5}

Neka propovednici i evanđelisti češće odvajaju vreme da se ozbiljno mole sa onima koji su osvedočeni istinom. Imajte na umu da je Hristos uvek s vama. Gospod je uvek spreman da na najdragoceniji način pokaže svoju blagodat tako da ojača i ohrabri iskrene, skromne radnike. Obasjajte druge istom svetlošću kojom je Bog obasjao vas. Oni koji to čine prinosе Bogu najdragoceniji prinos. Srca onih koji nose dobre glasove o spasenju blistaju duhom slavljenja... {EP 46.1}

Broj radnika u propovedničkoj službi ne sme da se umanjuje, već u velikoj meri poveća. Tamo gde je sada jedan radnik u polju, treba mu dodati još dvadeset; i ako Božji Duh bude upravljao njima, ova dvadesetorica će tako predstavljati istinu da će im još dvadeset biti dodato. {EP 46.2}

Hristovo dostojanstvo i služba zahtevaju ostvarenje takvih uslova koji su Njemu po volji. Njegovi sledbenici će sve više i više postajati snaga u objavljivanju istine što se više budu približavali savršenstvu vere i ljubavi prema svojoj braći. Bog se postarao da nam pruži božansku pomoć u svakoj nevolji za koju će naši ljudski izvori biti nedovoljni. On daje svoga Svetoga Duha da nam pomogne u svakoj teskobi, da ojača našu nadu i sigurnost, da prosvetli naš um i da očisti naše srce. On želi da se dovoljno mogućnosti osigura za izvršenje Njegovih planova. Pozivam vas da tražite savete od Boga. Tražite ga celim srcem, i “što god vam kaže, činite!” (Jovan 2,5) (6T 414.415) {EP 46.3}

S takvom vojskom radnika kakvu nam naši mladi, pravilno obučeni, mogu osigurati, kako bi se brzo poruka o raspetom, vaskrsлом Spasitelju koji će uskoro opet doći, mogla odneti u ceo svet! Kako bi brzo mogao doći kraj — kraj patnjama i tuzi i grehu! Kako brzo bi, umesto imanja ovde, s njegovim žigom greha i bola, naša deca mogla da prime svoje nasledstvo u kome će “pravednici naslediti zemlju i onde stanovati zauvek” u kome “stanovnici neće reći: bolestan sam”, u kome “se glas plača nikada više neće čuti” (Psalam 37,29; Isaija 33,24; 65, 19)! {EP 46.4}

MLADI KAO NOSIOCI ODGOVORNOSTI

“Pisah vam, mladići, jer ste jaki, i reč Božja u vama stoji, i nadvladaste nečastivoga!” (1. Jovanova 2,14) {EP 47.1}

Da bi posao mogao da ide napred u svim svojim ograncima, Bog traži mladalačku živahnost, revnost i hrabrost. On je izabrao mlade da pomognu u napredovanju Njegovog dela. Da bi se planiralo bistrog uma i ostvarivalo hrabrom rukom potrebna je sveža, neoštećena energija. Mladi ljudi i žene su pozvani da daju Bogu snagu svoje mladosti, da bi upotrebom svojih sposobnosti, oštrim razmišljanjem i živahnim delovanjem, mogli da donesu slavu Njemu i spasenje svojim bližnjima. {EP 47.2}

S obzirom na svoje visoko zvanje, mladi među nama ne bi smeli da traže zadovoljstva života ili da žive da bi sebično zadovoljavali svoje prohteve. Spasenje duša treba da bude pobuda koja će ih nadahnjivati na delovanje. U snazi koju su dobili od Boga, treba da se uzdignu iznad svake zarobljavajuće, ponižavajuće navike. Treba dobro da paze na puteve kojima hode njihove noge, imajući na umu da će stazom kojom krenu mnogi poći za njima. {EP 47.3}

Niko ne živi sebi; svi šire uticaj ili na dobro ili na zlo. I upravo zbog toga apostol poziva mlade da budu trezveni. A kako bi i mogli da budu drukčiji ako imaju na umu da treba da sarađuju sa Hristom, da učestvuju s Njim u Njegovom samoodricanju i žrtvovanju, Njegovom podnošenju i milosrdnoj velikodušnosti? {EP 47.4}

Mladima danas, isto kao i Timotiju, upućene su ove reči: “Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radnik koji se nema šta stideti, i pravo upravlja rečju istine... beži od želja mladosti, a drži se pravde, vere, ljubavi, mira, sa svima koji prizivlju Gospoda od čistoga srca.” “Nego budi ugled vernima u reči, u življenju, u ljubavi, u duhu, u veri, u čistoti.” (2. Timotiju 2,15.22; 1. Timotiju 4,12) {EP 47.5}

Oni koji su među nama nosili odgovornosti polako podležu smrti. Mnogi među onima koji su bili u prvim redovima u sprovođenju reformi koje smo pokrenuli kao Crkva, sada su već podložni ograničenjima života i osećaju da im opada fizička i mentalna snaga. S najdubljom zabrinutošću mora se postaviti pitanje: Ko će zauzeti njihovo mesto? Kome će biti povereni životni interesi Crkve kada sadašnji nosioci zastave budu pali? Ne možemo da ne budemo zabrinuti dok gledamo današnje mlade kao one koji će morati da preuzmu te terete i na koje će morati da padnu odgovornosti. Oni će morati da preuzmu posao tamo gde su ga drugi napustili i njihovo ponašanje će odrediti hoće li preovladati moralnost, religija i životna pobožnost, ili će nemoralnost i nevernost pokvariti i okaljati sve što je vredno. {EP 48.1}

Oni koji su stariji moraju da obrazuju mlade, propisom i primerom, da ispunjavaju zahteve koje društvo i njihov Stvoritelj traže od njih. Na te mlade moraće da se stave ozbiljne odgovornosti. Postavlja se pitanje: Da li su sposobni da vladaju sobom, da se pokažu u neporočnosti svoje bogomdane muževnosti, gnušajući se svega što makar liči na bezakonje? {EP 48.2}

Nikada pre nije toliko toga bilo na kocki; nikada rezultati nisu toliko zavisili od naraštaja koji se sada pojavljuje na pozornici zbivanja. Ni jednog trenutka mladi ne smeju da misle da mogu na prihvatljiv nači da nose bilo koju poverljivu dužnost ukoliko nemaju dobar karakter. Sa isto toliko prava bi mogli da očekuju da beru grožđe s trnja, ili smokve s čička! {EP 48.3}

Dobar karakter se zida polako, opeka za opekom. One osobine koje će osposobiti mlade da uspešno rade u Božjem delu moraju se sticati marljivim vežbanjem svih sposobnosti, korišćenjem svih prilika koje im Providenje stavlja na raspolaganje, povezivanjem sa Izvorom svake mudrosti. Oni se ne smeju zadovoljiti nikakvim nižim merilima. Karakteri Josifa i Danila predstavljaju dobre uzore koje treba da slede, a u Spasiteljevom životu imaju savršeni primer. {EP 48.4}

Svima se pruža prilika da razviju karakter. Svi moraju da zauzmu mesto koje im je određeno u Božjem velikom planu. Gospod je prihvatio Samuila još od njegovog detinjstva, zato što je njegovo srce bilo čisto. On je bio poklonjen Bogu kao posvećena žrtva, i Gospod ga je učinio kanalom svetlosti. Ako današnji mladi budu posvetili sebe onako kao što je to učinio Samuilo, Gospod će ih prihvatiti i iskoristiti u svom delu. I oni će onda moći da kažu o svom životu zajedno s psalmistom: "O, Bože! Ti si me učio od mladosti i do danas kazujem čudesa tvoja!" (Psalam 71,17) {EP 49.1}

Potreba za obučavanjem propovednika

Uskoro će mladi morati da preuzmu odgovornosti koje sada nose stariji radnici. Mi smo izgubili mnogo vremena zanemarujući da mladim ljudima pružimo solidno, praktično obrazovanje. Božje delo neprestano ide napred i mi moramo da slušamo zapovest: idite napred! Postoji potreba za mladim ljudima i ženama koji se neće pokolebati pred okolnostima, koji će hoditi s Bogom, koji će se mnogo moliti, i koji će ulagati ozbiljne napore da prikupe svaku svetlost koju mogu da prikupe. {EP 49.2}

Radnik za Boga mora da uloži najviše mentalne i moralne snage kojima su ga priroda, obrazovanje i Božja blagodat snabdeli; ali će njegov uspeh ipak odgovarati stepenu njegovog posvećenja i samožrtvovanja s kojim je obavljao svoj posao, umesto njegovim prirodnim ili stečenim sposobnostima. Ozbiljno, stalno nastojanje da se stekne osposobljenost za korisnu službu je neophodno; ali, ukoliko Bog ne deluje

zajedno s čovekom, ništa dobro se ne može postići. Božanska blagodat je veliki element spasonosne sile; bez nje bi svi ljudski napori bili uzaludni. {EP 49.3}

Kada god Bog ima neki posao koji se mora obaviti, On poziva ne samo zapovednike, već i sve radnike. Danas poziva mlade ljude i žene koji su jaki i aktivni umom i telom. On želi da unesu u sukob s poglavarstvima i vlastima i duhovnom pokvarenošću na visokim mestima svoje sveže, zdrave snage uma, kostiju i mišića. Međutim, njima je neophodna odgovarajuća priprema. Neki mladi ljudi se silom nameću da uđu u Božje delo iako nemaju stvarne sposobnosti za to. Oni ne razumeju da se prvo moraju poučiti da bi mogli druge poučavati. Oni ukazuju na neke koji su, s malo pripreme, radili i postigli neku meru uspeha. Međutim, ako su ti ljudi bili uspešni, bilo je to samo zato što su uneli celo svoje srce i svoju dušu u rad. I koliko bi mnogo uspešniji njihovi napori mogli da budu da su prvo dobili odgovarajuću obuku! {EP 49.4}

Božjem delu su potrebni sposobni ljudi. Vaspitanje i obučavanje se s pravom smatraju bitnom pripremom za poslovni život; a koliko je tek bitnije temeljno pripremanje za delo objavljivanja poslednje poruke milosti svetu! Takva obuka se ne može steći samo slušanjem propovedi. U našim školama mladi treba da nose odgovornosti za Boga. Treba da dobiju temeljnu obuku pod upravom iskusnih nastavnika. Treba da svoje vreme posvećeno učenju iskoriste na najbolji način, i da stečeno znanje primene u praksi. Zahteva se naporno učenje i naporan rad da bi neko postao uspešan propovednik ili uspešan radnik u bilo kojoj grani Božjeg dela. Ništa manje od stalnog oplemenjivanja neće razviti vrednost darova koje nam je Bog dao na mudro korišćenje. {EP 50.1}

Često se našim mladim ljudima nanosi velika šteta kada im se dozvoljava da počnu da propovedaju iako još nemaju dovoljno poznavanje Pisma da bi našu veru predstavili na razuman način. Neki od onih koji odlaze u polja su samo početnici u poznavanju Pisma. I na drugim područjima su još nedovoljno spremni i sposobni. Oni ne mogu da čitaju tekstove Pisma bez oklevanja, pogrešnog izgovaranja reči, ili njihovog grupisanja na takav način da se smisao Reči izopačuje. Oni koji ne znaju da čitaju pravilno treba to da nauče i da postanu sposobni da poučavaju pre nego što pokušaju da stanu pred narod. {EP 50.2}

Nastavnici u našim školama su obavezni da se duboko posvete proučavanju tako da budu spodobni da druge poučavaju. Takvi nastavnici ne mogu da budu prihvaćeni sve dok ne prođu kritičko ispitivanje, dok njihovu osposobljenost da druge poučavaju ne provere iskusni stručnjaci. Ništa manje pažnje ne sme se posvećivati ni proverbi propovednika; one koji se spremaju da započnu svoju svetu službu objavljivanja biblijske istine svetu treba temeljno da provere i ispitaju verni, iskusni ljudi. {EP 50.3}

Nastava u našim školama ne sme da bude ista kao i u drugim koledžima i seminarima. Ona ne sme da bude manje vredna; znanje neophodno da se narod pripremi da opstane u veliki dan Boga našega treba da postane najvažnija tema nastave. Učenici treba da se osposobe da služe Bogu, ali ne samo u ovom životu, već i u životu koji će doći. Na taj način će se pripremiti da se uklope u sveti, srećni sklad otkupljenih... {EP 51.1}

Neka oni koji su bili osposobljeni za službu sada brzo zauzmu svoja mesta u Gospodnjem delu. Potrebni su radnici koji će ići od kuće do kuće. Gospod poziva da se ulože odlučni napori u mestima u kojima ljudi ništa ne znaju o biblijskim istinama. Pevanje, molitva i čitanje Biblije neophodni su u domovima ljudi.

Sada, upravo sada, vreme je da se poslušala nalog: "Učeci ih da drže sve što sam vam zapovedao!" (Matej 28,20) Oni koji se bave ovim poslom treba da imaju spremno znanje Pisma. "Pisano je!" treba da bude njihovo odbrambeno oružje. Bog nam je dao videlo svoje Reči da bismo tu svetost preneli svojim bližnjima. Istina koju je Hristos izgovarao dosegnuće do ljudskih srca. Izreka "Tako reče Gospod!" silno će dosegnuti do ljudskih ušiju i rodovi će se pojaviti gde god se bude obavljala poštena služba. (Counsels to Teachers, p. 535-540) {EP 51.2}

OBRAZOVANJE ZA MISIONARSKO DELO

"Jer mi smo Bogu pomagači; a vi ste Božja njiva, Božja građevina." (1. Korinćanima 3,9) {EP 52.1}

Delo hrišćanskog radnika nije ni lako ni nevažno. On je dobio visoko zvanje, koje mora da oblikuje i oboji celokupni njegov budući život. Onaj koji sebe preda tako svetom delu mora da usmeri sve svoje snage da ga ostvari. Svoje ciljeve treba da postavi visoko; jer nikada neće dostići viša merila od onih koja je sebi postavio. On ne može da širi svetlost sve dok je prvo ne primi. On mora da bude učenik pre nego što stekne dovoljno mudrosti i iskustva da postane učitelj, sposoban da otvara Pisma onima koji se nalaze u tami. Ako je Bog pozvao ljude da budu Njegovi saradnici, onda je isto tako sigurno da ih je pozvao da se na najbolji mogući način pripreme da pravilno predstavljaju svete, uzvišene istine Njegove Reči. {EP 52.2}

Oni koji žele da se posvete Božjem delu treba da se obrazuju i obučavaju za to delo, tako da mogu da budu spremni da se razumno u njega uključe. Ne smeju da misle da se odmah mogu penjati na više prečage na lestvici; oni koji žele da uspeju moraju da počnu na prvoj prečagi i da se korak po korak penju naviše. Njima se pružaju prilike i prednosti za usavršavanje, i zato treba da ulože svaki napor koji je u njihovoj moći da nauče kako da na prihvatljiv način obavljaju Božji posao. {EP 52.3}

Gde god da rade naši propovednici, bilo u Evropi ili Americi, treba da se trude da pokrenu mlade da se pripreme za službu u velikom Božjem bojnom polju. Svi koji tvrde da služe Hristu treba da obave posao za Njega. Već i sama reč "sluga" nagoveštava da se radi unajmljivanju, radu, odgovornosti. Bog je svakome poverio sposobnosti koje se moraju upotrebiti u Njegovoj službi. On je svakome dodelio njegov posao i zahteva da se svaka sposobnost iskoristi Njemu na slavu. {EP 52.4}

Vojnička obuka

Upravo ispred naše štamparije u Bazelu, u Švajcarskoj, nalazi se veliki park od mnogo jutara zemlje, koji je vlada odredila za vojničku obuku. Ovde, iz dana u dan, u određeno vreme u godini, gledamo vojnike kako vežbaju. Oni se obučavaju svim dužnostima u vojsci, tako da u slučaju rata budu spremni da se odazovu na poziv vlade i da se uključe u stvarnu službu. {EP 52.5}

Jednoga dana lep šator je bio donesen na poligon. Onda je došlo vežbanje u njegovom sastavljanju i rastavljanju. Vojnici su dobijali uputstva kako da ga pravilno podignu, a svaki od njih je morao da obavi određeni deo posla. Nekoliko puta su sastavljali i rastavljali šator. {EP 53.1}

Druga četa je iznela na poligon mnogo malih topova i oficiri su davali uputstva kako da se brzo prenose s mesta na mesto, kako da se rastave topovski lafeti, da se topovi pripreme za upotrebu, da im se brzo

nameste prednji točkovi, tako da budu spremni za pokret u trenutku kada bude izdata naredba. {EP 53.2}

Ambulantna kola bila su dovezena i sanitarne jedinice su vežbale pružanje pomoći ranjenicima. Ljude su polagali na nosila, pa su im glave i udove omotavali zavojima kao da su zaista ranjeni na bojnopolju. Onda su ih unosili u ambulantna kola i odvozili s poligona. {EP 53.3}

Satima, vojnici su vežbali da se oslobode svojih ranaca i da ih ponovo stavljaju na sebe. Učili su kako da slože svoje oružje i kako da ga brzo ponovo uzmu. Vežbali su da jurišaju na neprijatelja i da obavljaju sve vrste vojnih manevara. {EP 53.4}

I tako su se vežbe nastavljale, pripremajući ljude za svaku neophodnost. Treba li da oni koji biju bitke za kneza Emanuila budu manje ozbiljni i marljivi u svojim pripremama za duhovnu borbu? Oni koji se bave ovim velikim poslom moraju da učestvuju u neophodnim vežbama. Oni moraju da nauče da slušaju pre nego što se budu osposobili da izdaju naređenja. {EP 53.5}

Prilike za obučavanje

Trebalo bi da dođe do odlučujućeg napretka na području posebnog pripremanja radnika za delo. U svim našim oblastima trebalo bi da se donesu dobro promišljeni planovi za poučavanje i obučavanje onih koji žele da se uključe u Božje delo. Naše gradske misije nude povoljne mogućnosti za pripremanje za misionarski rad; ali, to nije dovoljno. Trebalo bi da se u našim školama pružaju najbolje mogućnosti za pripremanje radnika za rad u poljima kod kuće i u stranim zemljama. Trebalo bi da u našim većim crkvama budu otvorene posebne škole za obuku mladih ljudi i žena, za njihovo osposobljavanje da rade za Gospoda. Naši propovednici treba da posvete mnogo više pažnje problemu pomaganja i obrazovanja mlađih saradnika. {EP 53.6}

Kada se uloži napor da se istina objavi na nekom važnom mestu, naši propovednici treba da posvete posebnu pažnju poučavanju i obučavanju onih koji treba da sarađuju s njima. Literarni evanđelisti i akviziteri su potrebni, kao i oni koji su sposobni da održavaju biblijske časove po kućama, tako da, dok propovednici budu radili u reči i doktrini, usmeravaju misli ljudi prema istini. {EP 54.1}

Naši propovednici koji su otišli u važna mesta da održavaju predavanja pod šatorima, često su činili ozbiljne greške kada su sve svoje vreme posvećivali propovedanju. Trebalo bi da bude manje propovedanja, a više poučavanja — poučavanja ljudi, ali i poučavanja mladih kako da postignu uspehe u radu. Propovednici treba da budu uspešni u poučavanju drugih kako da proučavaju Bibliju, ali i u obučavanju uma i ponašanja onih koji treba da postanu radnici u Božjem delu. Oni treba da budu spremni da posavetuju i pouče one koji su nedavno prihvatili istinu i koji imaju sposobnosti da rade za Učitelja. {EP 54.2}

Svi koji žele da budu uspešni kao radnici moraju mnogo vremena da posvećuju molitvi. Veza između Boga i duše mora da bude otvorena, tako da radnici mogu da prepoznaju glas svoga Zapovednika. Trebalo bi da marljivo proučavaju Bibliju. Božja istina, slično zlatu, ne leži uvek na površini; do nje se mora dolaziti samo ozbiljnim razmišljanjem i proučavanjem. Ovakvo proučavanje neće osigurati umu

samo najdragocenije znanje, već će ojačati i proširiti umne snage, pružiti mu pravilan uvid u pravu vrednost onoga što je večno. Neka se božanska načela unose u svakodnevni život; neka život bude oblikovan po Božjem velikom merilu pravednosti i ceo karakter će biti ojačan i oplemenjen. {EP 54.3}

Onaj koji se trudi da se osposobi za Božje sveto delo mora biti vrlo pažljiv da se ne nađe na tlu neprijatelja, već da bira društvo onih koji će mu pomoći da stekne božansko znanje. Bog je dozvolio da Jovan, voljeni učenik, bude prognan na Patmos, na kome je bio odvojen od svetske buke i sukoba, oslobođen svakog spoljašnjeg uticaja, pa čak i od samog rada koji je voleo. I tada je Gospod mogao da razgovara s njim, da otvara njegovom pogledu završne prizore svetske istorije. Jovan Krstitelj je načinio svoj dom u pustinji da bi tamo primio od Boga poruku koji je morao da objavi — poruku koja je trebalo da pripremi put Onome koji treba da dođe. {EP 54.4}

Koliko god je to moguće postići, treba da se čuvamo svakog uticaja koji bi mogao da skrene naše misli od Božjeg dela. Posebno oni koji su mladi u veri i iskustvu treba da se čuvaju da se ne bi, puni samopouzdanja, našli na putu iskušenja. {EP 55.1}

Oni koji se pravilno odnose prema radu osetiće i potrebu da imaju Isusa uz sebe na svakom koraku, pa će postati svesni da je usavršavanje uma i ponašanja obaveza koju duguju sebi, obaveza koju od njih zahteva i sam Bog — dužnost od koje će veoma zavisiti njihov uspeh u radu. {EP 55.2}

Niko nije dovoljan sam sebi

Neki koji razmišljaju da postanu misionarski radnici mogu misliti o sebi da su toliko uznapredovali da im nije neophodno neko posebno vežbanje; međutim, upravo je onima koji tako misle najpotrebnije temeljno obučavanje. Kada budu saznali mnogo više o istini i o važnosti dela, oni će shvatiti svoje neznanje i nesposobnost. Kada budu pažljivo ispitali svoje vlastito srce, videće da se toliko suprote neporočnom Hristovom karakteru da će morati da uzviknu: “Ko je dovoljno dobar za sve ovo?” I onda će se u dubokoj poniznosti svakodnevno truditi da uspostave blisku vezu sa Isusom Hristom. Dok budu pobeđivali sebične sklonosti svoga nepreporođenog srca, oni će stavljati svoje stope na put kojim ih Isus vodi: “Riječi tvoje kada se jave, prosvjetljuju i urazumljuju proste!” (Psalam 119,130) Međutim, oni koji budu gajili visoko mišljenje o svojim sposobnostima i dostignućima, postaće tako puni svoje vlastite važnosti, da neće postojati nikakva mogućnost da ih Božja Reč pouči ili prosvetli. {EP 55.3}

Mnogi smatraju da su osposobljeni da obavljaju delo o kome jedva da nešto znaju; i kada počnu da rade puni sopstvene važnosti, propustiće da steknu znanje koje bi morali da dobiju u Hristovoj školi. Oni će biti osuđeni da se bore s mnogim teškoćama za koje su potpuno nepripremljeni. Uvek će im nedostajati iskustva i mudrosti sve dok ne postanu svesni svoje velike nesposobnosti. {EP 56.1}

Delo je veoma mnogo izgubilo zbog pogrešnog rada ljudi koji imaju sposobnosti, ali nisu stekli odgovarajući obuku. Oni su se prihvatili dela kojim ne znaju kako da upravljaju i posledica je da su postigli veoma malo. Nisu obavili ni desetinu onoga što su mogli obaviti da su od samog početka imali neophodno znanje. Oni su se uhvatili za nekoliko zamisli, uspeli su da pokrenu nekoliko razgovora i tu se njihovo napredovanje završilo. Oni su sebe smatrali sposobnima da budu učitelji, iako su jedva savladali prva slova u poznavanju istine. Spoticali su se celo vreme, ne služeći na čast ni sebi ni delu. Izgleda da

nisu imali dovoljno interesa da pokrenu svoje uspravane energije i da opterete svoje sposobnosti da bi postali uspešni radnici. Nisu se potrudili da načine temeljne i dobro promišljene planove i njihov rad je pokazivao nedostatke u svim svojim delovima. {EP 56.2}

Neki od njih su se razočarali, odustali i potražili sebi drugo zaposlenje. Da su strpljivo i ponizno stavili svoje noge na najnižu prečagu na lestvici, da su onda istrajno i puni energije počeli da se penju korak po korak, marljivo koristeći prilike i prednosti koje su im se pružale, mogli su postati sposobni, korisni radnici, ljudi koji bi pružili pune dokaze svoje spremnosti za propovedničku službu i kojih se Učitelj ne bi postideo. {EP 56.3}

Ukoliko se oni koji žele da rade na spasavanju duša oslone na svoju vlastitu ograničenu mudrost, sigurno će doživeti neuspeh. Ali, ako budu gajili skromno mišljenje o sebi, ako se budu potpuno oslonili na Božja obećanja, On ih nikada neće razočarati. "Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, i na svoj razum ne oslanjaj se. Na svim putovima svojim imaj ga na umu i on će upravljati staze tvoje." (Priče 3,5.6) Mi imamo prednost da nas usmerava mudar Savetnik. {EP 56.4}

Bog može učiniti da skromni ljudi postanu moćni u Njegovoj službi. Oni koji se poslušno odazivaju na poziv dužnosti, usavršavajući svoje sposobnosti do najvišeg stepena, mogu biti sigurni da će primiti božansku pomoć. Anđeli će dolaziti kao glasnici svetlosti da pomognu onima koji će biti spremni da učine sve što do njih stoji i onda se osloniti na Gospoda da saraduje s njihovim naporima. {EP 57.1}

Mora se naglasiti svima koji su odlučili da postanu radnici za Boga da moraju da pruže dokaze da su se obratili. Mladi čovek bez zdravog, besprekornog karaktera neće poslužiti na čast istini. Svaki radnik mora da bude neporočan u svom srcu; u njegovim ustima ne sme se naći prevare. On treba da ima na umu da ukoliko želi da bude uspešan mora da ima Hrista pored sebe, i da je svaki grešni običaj, makoliko sakriven, vidljiv očima Onoga pred kojim stojimo. {EP 57.2}

Greh je pokvario božansko obličje u čoveku. Preko Hrista ono se može obnoviti, ali samo uz iskrenu molitvu i pobedu nad sobom mi možemo postati učesnici u božanskoj prirodi... {EP 57.3}

Pravi radnici u Gospodnjem vinogradu biće ljudi molitve, vere i samoodricanja — ljudi koji su obuzdali svoje prirodne prohteve i strasti. Oni će u svom životu pružati dokaze o sili istine koju propovedaju drugima; i njihov trud neće ostati bez uspeha. {EP 57.4}

Radnik za Boga treba da bude spreman da uloži najviše mentalne i moralne snage kojima su ga priroda, obrazovanje i Božja blagodat obdarile; ali će njegov uspeh biti srazmeran stepenu posvećenja i požrtvovanja s kojim obavlja posao, umesto njegovim prirodnim ili stečenim sposobnostima. Najozbiljniji i trajni napori da se čovek osposobi za korisnu službu su zaista neophodni; ali ukoliko Bog ne deluje zajedno s ljudskim naporima, ništa se neće postići. Hristos kaže: "Jer bez mene ne možete ništa činiti!" (Jovan 15,5) Božanska blagodat je veliki element spasonosne sile; bez nje su svi ljudski napori uzaludni. (5T 583) {EP 57.5}

MLADI LJUDI KAO MISIONARI

Mladi ljudi koji žele uđu u polje kao propovednici, literarni evanđelisti ili akviziteri, prvo treba da dobiju odgovarajući stepen mentalne obuke, ali i posebnu pripremu za svoj poziv. Oni koji su neobrazovani, neobučeni i neoplemenjeni još nisu spremni da uđu u polja u kojima se snažni uticaji talenta i obrazovanja bore protiv istina Božje Reči. Niti se mogu uspešno suočavati s čudnim oblicima zablude, religijskih i filozofskih međusobno povezanih, za čije pobijanje je neophodno poznavanje kako naučnih, tako i biblijskih istina. {EP 58.1}

Posebno oni koji imaju u vidu propovednički poziv treba da budu svesni važnosti biblijske metode obučavanja propovednika. Oni treba da se srčano bace na posao, i dok još uče u školama treba da se od velikog Učitelja nauče Hristovoj krotkosti i poniznosti. Bog koji drži svoj zavet obećao je da će kao odgovor na molitve Njegov Duh biti izliven na takve učenike u Hristovoj školi, tako da mogu da postanu propovednici pravednosti. {EP 58.2}

Moraće se obaviti težak zadatak da se zablude i lažne doktrine izbace iz glave, tako da biblijska istina i biblijska religija nađu svoje mesto u srcu. Upravo zato su, kao sredstvo od Boga određeno da se obrazuju mladi ljudi i žene da rade na raznim područjima misionarskog rada, otvorene škole u našoj sredini. Božja je volja da iz njih ne izlaze samo neki, nego mnogi radnici. Ali sotona, odlučan da osujeti ovaj napor, pridobio je za sebe upravo one koje bi Bog mogao osposobiti za koristan rad u svom delu. {EP 58.3}

Ima mnogo onih koji bi radili da su bili pozvani u službu, i koji bi spasli svoje duše tim radom. Crkva treba da postane svesna svoje velike odgovornosti što je zaklonila svetlost istine i ograničila Božju blagodat na svoje uske okvire, iako je novac i uticaj morala obilno upotrebiti da dovede sposobne ljude u misionarska polja. {EP 58.4}

Stotine mladih ljudi trebalo je da se pripremaju da učestuju u delu sejanja semena istine pored svih voda. Nama su potrebni ljudi koji će proširiti pobede krsta; ljudi koji će izdržati usred razočaranja i odricanja; koji će imati revnosti i odlučnosti i vere preko potrebne u misionarskim poljima... {EP 59.1}

Strani jezici

Među nama ima i onih koji bez muke i odlaganja zbog učenja stranih jezika mogu osposobiti sebe da istinu objave drugim narodima. U prvobitnoj Crkvi, misionari su na čudesan način bili darovani znanjem stranih jezika na kojima su bili pozvani da propovedaju neispitljiva bogatstva Hristova. I ako je Bog bio spreman da na takav način pomogne svojim slugama tada, zar bismo smeli posumnjati da Njegovi blagoslovi neće počivati na našim naporima da osposobimo one koji već po svojoj prirodi raspolažu znanjem stranih jezika i koji bi, uz odgovarajuće ohrabrenje, odneli svojim zemljacima vest istine? Mogli smo da imamo mnogo više radnika u stranim misionarskim poljima da su oni koji su ušli u ta polja koristili svaki talanat koji im je stajao na raspolaganju... {EP 59.2}

U nekim slučajevima će biti neophodno da mladi ljudi uče strane jezike. Oni to mogu učiniti najuspešnije ako se druže s ljudima i istovremeno svakoga dana deo vremena odvajaju za učenje jezika. To treba činiti, međutim, samo kao neophodan korak u pripremanju i obučavanju onih koji se mogu pronaći u samim misionarskim poljima i koji, uz odgovarajuću obuku, mogu da postanu radnici. Bitno je da u

službu budu privučeni oni koji mogu da se na svojim maternjim jezicima obrate pripadnicima raznih naroda. {EP 59.3}

Veliki je poduhvat za čoveka srednjih godina da nauči strani jezik; i uprkos svim njegovim naporima, biće mu skoro nemoguće da progovori tako tačno i pravilno da bi bio uspešan kao radnik. Mi ne možemo sebi dozvoliti da svojim domaćim misijama uskratimo uticaj sredovečnih i starijih propovednika, i da ih šaljemo u daleka polja da se bave poslom za koji nisu osposobljeni i za koji se ne mogu osposobiti nikakvim obučavanjem. Ljudi koji su tako poslani ostavljaju za sobom praznine koje njihovi neiskusni naslednici ne mogu da popune. {EP 59.4}

Na teškim mestima potrebni su mladi ljudi

Crkva se može pitati da li mladim ljudima mogu da budu poverene teške odgovornosti povezane sa uspostavljanjem i nadgledanjem stranih misija. Ja odgovaram: Bog je odredio da oni treba da budu tako osposobljeni u našim školama i druženjem na radu sa iskusnim ljudima, da mogu da zauzmu korisna mesta u ovom delu. {EP 60.1}

Mi moramo da pokažemo poverenje u naše mlade ljude. Oni treba da budu pioniri u svim poduhvatima u kojima se zahteva trud i žrtvovanje, dok preopterećene sluge Hristove treba da budu upotrebljene kao savetnici, da ohrabre i blagoslove one koji izvode najteže poteze za Boga. Proviđenje je navelo te iskusne ljude da zauzmu teške, odgovorne položaje u ranim godinama, dok njihove ni intelektualne ni fizičke snage nisu bile potpuno razvijene. Veličina poverenja koja im je bila ukazana pokrenula je njihove energije i aktivni rad u delu pomogao im je u fizičkom i mentalnom razvoju. {EP 60.2}

Potrebni su nam mladi ljudi. Bog ih poziva u misionarska polja. Pošto su u srazmerno slobodniji od briga i odgovornosti, nalaze se u boljem položaju da se uključe u posao nego oni koji moraju da se staraju i za svoju obuku i za izdržavanje velike porodice. Osim toga, mladi ljudi se mnogo lakše prilagođavaju novoj klimi i novom društvu, i bolje mogu da izdrže neudobnosti i teškoće. Taktičnošću i istrajnošću, mogu da se približe ljudima tamo gde se oni nalaze. {EP 60.3}

Snaga dolazi vežbanjem. Svi koji se služe sposobnostima koje im je Bog dao, dobiće povećanu sposobnost da se posvete Božjoj službi. Oni koji ne čine ništa u Božjem delu, propustiće da rastu u blagodati i znanju istine. Čovek koji leži i odbija da vežba svoje udove, uskoro će izgubiti svaku sposobnost da ih upotrebljava. Tako i hrišćanin koji ne vežba svoje bogomdane sposobnosti, ne samo da prestaje da raste u Hristu, već gubi i snagu koju već ima; on postaje duhovni invalid. {EP 60.4}

Upravo oni koji vole Boga i svoje bližnje, koji se trude da pomognu drugima, postaju utvrđeni, osnaženi, ukorenjeni u istini. Pravi hrišćanin radi za Boga, ne nagonski, već načelno, ne jedan dan ili mesec, već u toku celog života... {EP 61.1}

Učitelj poziva ljude da postanu evanđeoski radnici. Ko će se odazvati? Ne postaju generali svi koji se prijave u vojsku, ne postaju ni kapetani, vodnici, pa čak ni desetari. Ne nose svi odgovornosti i brige starešina. Ima teškog posla druge vrste koji se mora obaviti. Neki moraju da kopaju rovove i da grade utvrđenja; neki moraju da stoje kao stražari, neki da nose poruke. Iako ima malo oficira, potrebno je

mного vojnika da popune redove vojske; međutim, njen uspeh zavisi od vernosti svakog vojnika. Kukavičluk ili izdaja jednog vojnika može izazvati katastrofu celokupne armije... {EP 61.2}

Onaj koji je "svakome odredio njegov posao" (Marko 13,34), u skladu s njegovim sposobnostima, nikada neće dozvoliti da verno obavljanje dužnosti ostane nenagrađeno. Svako delo odanosti i vere biće ovenčano posebnim dokazima Božje naklonosti i odobravanja. Svakom radniku je upućeno obećanje: "Ide i plaće koji nosi seme da seje; poći će s pesmom noseći snopove svoje!" (Psalam 126,6) (5T 390-395) {EP 61.3}

Mnogi današnji dečaci, koji odrastaju kao nekada Danilo u svom judejskom domu, proučavajući Božju Reč i Njegova dela, dobijajući pouke u vernoj službi, stajaće jednom u zakonodavnoj skupštini, u sudskim dvoranama, ili u carskim dvorima, kao svedoci za Cara nad carevima. Mnoštvo ljudi će biti pozvano u širu službu. Ceo svet se otvara za Jevanđelje. Etiopija pruža svoje ruke prema Gospodu. Od Japana, Kine i Indije, od još tamom pokrivenih zemalja na našem kontinentu, iz svakog ugla ovog našeg sveta, čuju se pozivi srca pogođenih grehom koja žele da upoznaju Boga ljubavi. (Vaspitanje, 262) {EP 61.4}

OBUČAVANJE GLASA PROPOVEDNIKA

U našem propovedničkom radu, više pažnje treba da bude posvećeno negovanju glasa. Možemo imati znanje, ali, ako ne znamo kako pravilno da se služimo glasom, naš rad će doživeti neuspeh. Ukoliko nismo u stanju da svoje ideje zaogrnamo odgovarajućim jezikom, čemu će služiti naše obrazovanje? Znanje će nam biti od male koristi ukoliko ne razvijamo talenat govora; međutim, čudesna snaga krije se u sposobnosti da izgovaramo mudre, korisne reči tako da njima zaokupimo pažnju slušalaca. {EP 62.1}

Učenici koji očekuju da postanu radnici u Božjem delu treba da vežbaju da govore na jasan, otvoren način, jer će inače izgubiti polovinu svoga uticaja na dobro. Sposobnost da se govori jasno i jednostavno, punim, zaokruženim tonom, neizmerno je vredna na svakom području rada. Ova sposobnost je preko potrebna onima koji žele da postanu propovednici, evanđelisti, biblijski radnici ili akviziteri. Oni koji planiraju da se bave tom granom posla treba da nauče da se služe glasom na takav način, da kada budu govorili o istini, ostave odlučan utisak na ljude kojima se obraćaju. Istina se ne sme kvariti tako što će se prenositi lošim izgovaranjem reči. {EP 62.2}

Literarni evanđelista, koji može da govori jasno i određeno o dobrim stranama knjige koju želi da proda, ustanoviće da mu to veoma pomaže u radu. On može da dobije priliku da pročita jedno poglavlje iz knjige i muzikom svoga glasa i naglaskom koji daje rečima, može učiniti da prizor koji je opisan u knjizi postane stvaran u mislima slušaoca. {EP 62.3}

Onaj koji održava biblijske časove na skupovima ili u porodicama treba da razvije sposobnost da čita mekanim, muzikalnim tonom kojim će zadobiti slušaoce. {EP 62.4}

Propovednici Jevanđelja treba da znaju kako da govore snažno i izražajno, čineći da reči večnog života postanu tako snažne i uticajne da se slušaoci ne mogu odupreti njihovoj snazi. Boli me kada slušam

defektne glasove mnogih naših propovednika. Takvi propovednici krađu Bogu Njegovu slavu koju bi imao da su se uvežbali da reči izgovaraju snažno i uticajno. {EP 62.5}

Savladati mane

Niko ne sme sebe smatrati osposobljenim da uđe u propovedničku službu dok istrajnim naporom nije pobedio svaku manu svog govora. Ako pokuša da se obrati ljudima ne znajući kako da koristi talentom govora, izgubiće polovinu svoga uticaja, jer neće imati dovoljno snage da zadrži pažnju svojih slušalaca. {EP 63.1}

Bez obzira na zvanje kojim se bavi, svaki čovek treba da nauči da upravlja svojim glasom, tako da kada nešto pođe na zlo, tonom svoga glasa ne probudi najgore strasti ljudskog srca. Suviše često govornik, ali i onaj kome su reči upućene, govore suviše oštro i grubo. Oštre, zapovedničke reči, izgovorene tvrdim, odsečnim tonom, razdvajale su prijatelje i dovodile do gubitka duša... {EP 63.2}

Na društvenim sastancima javlja se posebna potreba za jasnim, određenim izgovaranjem, tako da svi mogu da čuju svedočenje koje se objavljuje i da imaju koristi od njega. Teškoće se uklanjaju kada na društvenim sastancima pripadnici Božjeg naroda iznose svoja iskustva. Međutim, svedočanstva se suviše često izgovaraju nepravilnim, nejasnim rečima, pa je nemoguće steći {EP 63.3}

pravu ideju o čemu se govori. Tako se često gubi i blagoslov. {EP 63.4}

Neka oni koji se mole i oni koji propovedaju izgovaraju reči pravilno i neka govore jasnim, određenim, staloženim tonom. Molitva, ako se pravilno upućuje, postaje sila na dobro. Ona je jedno od sredstava kojim se Gospod služi da prenese ljudima dragocena blaga istine. Međutim, molitva nije ono što mi morala biti zbog defektnih glasova onih koji je izgovaraju. Sotona se raduje kada su molitve upućene Bogu skoro nečujne. {EP 63.5}

Neka Božji narod nauči kako da govori i kako da se moli na način kojim će pravilno predstaviti velike istine koje imamo. Neka iskustva koja govorimo i molitve koje upućujemo budu izgovorene jasnim i određenim glasom. Tako će se Bog proslaviti. Neka svi na najbolji način iskoriste talenat govora. {EP 63.6}

Bog poziva na uzvišeniju, savršeniju propovedničku službu. On se sramoti nesavršenim izgovorom onoga koji bi istrajnim trudom mogao da postane dobar govornik za Njega. Istina se suviše često kvaram kroz koji prolazi. {EP 63.7}

Gospod poziva sve koji rade u Njegovoj službi da obrate pažnju na negovanje glasa, tako da na prihvatljiv način mogu da izgovaraju velike i svečane istine koje im je poverio. Neka niko ne kvaram istinu svojim nesavršenim izgovorom. Neka oni koji su zanemarili da neguju talenat govora ne misle da su sposobni da budu propovednici; jer tek treba da steknu silu da prenose znanje. {EP 64.1}

Jasan način izražavanja

Kada govorite, neka svaka reč bude potpuna i zaokružena, svaka rečenica jasna i određena, sve do poslednje reči. Kada se približavaju kraju rečenice, mnogi smanjuju jačinu glasa, govore tako nerazumljivo da se uništava snaga misli. Reči koje treba da se izgovaraju dostojne su da se izgovaraju jasnim, određenim glasom, naglašeno i izražajno. Međutim, nikada ne tražite reči kojima ćete ostaviti utisak da ste obrazovani. Što je veća vaša jednostavnost, to će bolje biti shvaćene vaše reči. {EP 64.2}

Mladi ljudi i žene, da li je Bog u vaše srce stavio želju da obavljate službu za Njega? Onda na svaki način negujte svoj glas do krajnjih granica svojih sposobnosti, tako da možete objasniti dragocene istine drugima. Nemojte stvoriti naviku da se molite nerazumljivo i tiho, da vašim molitvama bude potreban prevodilac. Molite se jednostavno, ali jasno i određeno. Dozvoliti glasu da padne tako nisko da se ne može čuti nije nikakav dokaz poniznosti. {EP 64.3}

Onima koji planiraju da uđu u Gospodnju službu kao propovednici, ja bih rekla: odlučno se potrudite da usavršite svoj govor. Molite se Bogu da vam pomogne da dostignete taj visoki cilj. Kada se molite javno, na skupovima, imajte na umu da se obraćate Bogu, i da On želi da govorite tako da vas svi koji su prisutni mogu čuti i udružiti svoje molitve s vašima. Molitva koja se izgovara tako ubrzano, da se reči nagomilavaju jedna na drugu nije na čast Bogu i ne donosi slušaocima nikako dobro. Neka propovednici i svi koji upućuju javne molitve nauče da se mole na takav način da Bog bude proslavljen, a slušaoci blagosloveni. Neka govore polako i određeno, tonom koji je dovoljno glasan da ga svi čuju, tako da se svi mogu ujediniti izgovarajući reč: Amin! (6T 380-383) {EP 64.4}

Neki od naših najposobnijih propovednika sami sebi nanose veliku štetu svojim defektnim načinom govora. Dok poučavaju ljude da im je dužnost da poštuju Božji moralni zakon, ne smeju se naći da krše Božje zakone o životu i zdravlju. Propovednici treba da stoje uspravno, da govore polako, čvrsto, određeno, uzimajući vazduh prilikom svake rečenice, izgovarajući reči služeći se trbušnim mišićima. Ako budu poštovali ovo jednostavno pravilo, obraćajući pažnju na zakone zdravlja na drugim područjima, mogu sačuvati svoj život i svoju korisnost mnogo duže od ljudi u bilo kom drugom životnom pozivu. Prsa će im se proširiti i... i govornik će retko imati problema s promuklošću, čak i ako bude stalno govorio. Umesto da postanu tuberkulozni, propovednici mogu da izbegnu svaku sklonost prema toj bolesti pridržavaju se ovog saveta. {EP 65.1}

Ukoliko propovednici ne vaspitaju sebe da govore u skladu sa fizičkim zakonima, oni će žrtvovati život, i mnogi će tugovati zbog gubitka "tih mučenika za delo istine", iako je činjenica da su, gajeći pogrešne navike, naneli štetu sebi i istini koju su predstavljali i tako uskratili Bogu i svetu službu koju su mogli obaviti. Bogu bi bilo drago da su ostali živi, ali oni su sami polako izvršili samoubistvo. {EP 65.2}

Način na koji se istina predstavlja često veoma utiče da li će biti prihvaćena ili odbačena. Svi koji rade u velikom delu reforme treba da proučavaju kako da postanu uspešni radnici, tako da mogu obaviti najveću moguću količinu dobra i ne umanjiti silu istine svojim nedostacima. {EP 65.3}

Propovednici i učitelji moraju da disciplinuju sebe da reči izgovaraju jasno i određeno, dajući punu zvučnost svakoj reči. Oni koji govore brzo, iz grla, nagomilavajući reči jednu na drugu, podižući glas do

neprirodnih visina, uskoro postaju promukli; izgovorene reči gube polovinu snage koju bi imale da su izgovorene polako, jasno i ne tako glasno. Naklonost slušalaca prema govorniku se budi zato što znaju da čini nasilje nad sobom, pa očekuju da će se slomiti svakog trenutka. Nije nikakav dokaz da neko revnuje za Gospoda ako sebe dovodi do visokog stepena uzbuđenja i ako naglašeno gestikulira. “Jer telesno obučavanje malo je korisno”, kaže apostol. (1. Timotiju 4,8 “Malo je koristi od mučenja tela!” — engleski original) {EP 65.4}

Spasitelj sveta bi želeo da ga Njegovi saradnici predstavljaju; i što je čovek bliže Bogu, to će besprekorniji biti njegov način obraćanja ljudima, njegovo držanje, njegovo ponašanje i gestikulacija. Neuglađeno i neotesano ponašanje se nikada nije videlo u našem uzoru — Isusu Hristu. On je bio predstavnik Neba i Njegovi sledbenici moraju da budu slični Njemu. {EP 66.1}

Neki misle da će Gospod svojim Svetim Duhom osposobiti čoveka da govori onako kao što to On želi; ali Gospod nije obećao da će obaviti i posao koji je namenio čoveku. On nam je dao sposobnost razmišljanja, pružio nam je prilike da obrazujemo svoj um i ponašanje. I pošto mi učinimo za sebe sve što možemo, koristeći se na najbolji način prednostima koje nam stoje na raspolaganju, tek tada se možemo obratiti Bogu iskrenom molitvom da svojim Duhom učini ono što mi sami nismo u stanju da učinimo za sebe. (4T 404.405) {EP 66.2}

“POSTARAJ SE DA SE POKAŽEŠ POŠTEN PRED BOGOM”

Božjem delu su potrebni sposobni ljudi; njemu su potrebni ljudi obučeni da obavljaju službu učitelja i propovednika. Ljudi, koji su dobili malo obuke u školama i na fakultetima, radili su s nekom merom uspeha; međutim, mogli su postići daleko više uspeha, mogli su biti mnogo uspešniji kao radnici, da su od samog početka stekli mentalnu disciplinu. {EP 66.3}

Timotiju, mladom propovedniku, apostol Pavle je napisao: “Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radnik koji se nema šta stideti i pravo upravlja rečju istine.” (2. Timotiju 2,15) Delo zadobijanja duša za Hrista zahteva temeljnu pripremu. Ljudi ne mogu da uđu u Gospodnju službu bez neophodne obuke i da očekuju najviši uspeh. Mehaničari, pravnici, trgovci, ljudi svih zanimanja i zvanja, primaju obuku neophodnu za onu vrstu zanimanja kojoj se žele posvetiti. Njihovo je opredeljenje da sebe učine što je moguće uspešnijim. Posetite modiskinjku ili krojačicu i ona će vam kazati koliko dugo se trudila pre nego što je stekla temeljito znanje svoje struke. Arhitekta će vam kazati koliko mu je vremena bilo potrebno da shvati kako da isplanira lepu, udobnu građevinu. I tako je to u svim zvanjima koja ljudi obavljaju. {EP 66.4}

Hoće li Hristove sluge pokazati manje vrednoće u pripremanju za delo beskrajno važnije od toga? Treba li da ostanu neznalice što se tiče puteva i načina kojima se zadobijaju duše? Neophodno je poznavanje ljudske duše, blisko ispitivanje, pažljivo razmišljanje i iskrena molitva da biste saznali kako da se približite ljudima i ženama, kako da im predstavite veliku temu koja se odnosi na njihovo večno blagostanje. {EP 67.1}

Nije malo onih koji su pozvani da budu saradnici svoga Učitelja, a koji su propustili da nauče svoj zanat. Oni su osramotili svoga Otkupitelja ulazeći u Njegovo delo bez neophodne pripreme. Ima i onih koji su,

zamoreni površnim sjajem onoga što svet naziva uglađenošću, otišli u drugu krajnost, isto tako štetnu. Oni su odbili da prihvate uglađenost i oplemenjenost koje Hristos očekuje od svoje dece. Propovednik treba da ima na umu da je vaspitač, i da će zato, ukoliko je grub i neoplemenjen u govoru, oni koji imaju manje znanja i iskustva od njega, slediti njegov primer. {EP 67.2}

Površno znanje

Mladi propovednik nikada ne sme ostati zadovoljan površnim poznavanjem istine, jer ne zna kada će biti pozvan da posvedoči za Boga. Mnogi će morati da stanu pred careve i pred učene glave ovoga sveta da odgovaraju za svoju veru. Oni koji imaju samo površno razumevanje istine propustili su da postanu radnici koji se nemaju čega stideti. Oni će ostati zbunjeni i neće biti u stanju da jasno protumače Pismo. {EP 67.3}

Žalosna je činjenica da je napredovanje dela sprečeno nedostatkom obrazovanih radnika. Mnogima nedostaje moralna i intelektualna osposobljenost. Oni ne opterećuju svoj um, ne kopaju tražeći sakriveno blago. Pošto samo prelaze preko površine, stižu jedino ono znanje koje se može naći na površini. {EP 67.4}

Da li ljudi zaista misle da će biti sposobni, usled pritiska okolnosti, da zauzmu neki važan položaj, iako su zanemarili da sebe obuče i disciplinuju za rad? Da li zaista zamišljaju da mogu da budu uglađena oruđa u Božjoj ruci za spasenje duša, iako nisu iskoristili prilike koje su im stavljene na raspolaganje da steknu osposobljenost za rad? Božje delo traži svestrane ljude koji su u stanju da zasnivaju, planiraju, izgrađuju i organizuju. I oni koji cene mogućnosti i prilike dela u ovo vreme trudiće se da ozbiljnim istraživanjima steknu sveukupno znanje koje se može steći iz Pisma, i da ga pomažući jadnim dušama, obolelim od greha. {EP 68.1}

Propovednik nikada ne sme da pomisli da je dovoljno naučio, i da sada može da smanji svoje napore. Njegovo obrazovanje treba da se nastavi u toku celog njegovog života; svakoga dana treba da uči i da se služi znanjem koje je stekao. {EP 68.2}

Neka oni koji se obučavaju da postanu propovednici nikada ne zaborave da je priprema srca najvažnija od svega. Nikakva količina mentalne kulture ili teološkog obrazovanja ne može da je zameni. Blistavi zraci Sunca pravednosti moraju da obasjaju srce radnika i da očiste njegov život pre nego što svetlost sa Božjeg prestola može da zasija kroz njega na one koji se nalaze u tami. {EP 68.3}

U toku noći bili su mi pokazani mnogi prizori i mnoge činjenice povezane s radom koji treba da obavimo za svoga Učitelja, Gospoda Isusa Hrista. Onaj koji ima vlast izgovarao je reči i ja ću pokušati da svojim ograničenim jezikom ponovim uputstva koja su mi data o tome kakvo delo treba da bude obavljeno. Nebeski Glasnik je rekao: {EP 68.4}

Propovednička služba je oslabljena zato što ljudi preuzimaju odgovornost propovedanja ne stičući prethodno neophodnu pripremu za taj rad. Mnogi su pogrešili primajući ovlašćenje. Oni će morati da preuzmu delo za koje su bolje pripremljeni nego za propovedanje Reči. Oni su plaćeni od desetka, ali su

njihovi napori nejak i zato ne treba da nastave da primaju platu iz tog izvora. Na mnogo načina, propovednička služba gubi svoj sveti karakter. {EP 68.5}

Oni koji su pozvani u službu Reči treba da budu istinski, požrtvovani radnici. Bog traži ljude koji shvataju da treba da ulože iskrene napore, ljude koji unose misli, revnost, mudrost, sposobnost i osobine Hristovog karaktera u svoj rad. Spasavanje duša je ogroman posao, koji traži korišćenje svakog talenta, svakog dara blagodati. Oni koji se njime bave treba stalno da rastu u uspešnosti. Oni treba da gaje iskrenu želju da jačaju svoje snage, znajući da će biti slabi bez stalnog dotoka blagodati. Oni se moraju truditi da postignu velike i sve veće rezultate u svom radu. Kada to postane iskustvo naših radnika videće se i plodovi. Mnoge duše biće zadobijene za istinu. {EP 69.1}

Mnogo više nego što se ijedna ljudska misao može uzdići nalazi se Božji ideal za Njegovu decu. Pobožnost — sličnost Bogu — predstavlja cilj koji se mora dostići. Ovde se pred učenikom otvara put stalnog napredovanja. On ima pred sobom cilj koji treba da dostigne, merilo koje treba da ispuni i koje sadrži sve što je dobro, čisto i plemenito. On će napredovati onoliko brzo i onoliko daleko koliko je to moguće u svakoj grani istinskog znanja. (Vaspitanje 18) {EP 69.2}

EVANĐEOSKI LITERARNI RAD KAO PRIPREMA ZA PROPOVEDNIČKU SLUŽBU

Jedan od najboljih načina na koji se mladi ljudi mogu osposobiti za propovedničku službu je prihvatanje rada literarnih evanđelista. Dajte im da idu u gradove i veća mesta da nude knjige koje sadrže istinu za ovo vreme. U tom radu naći će priliku da izgovaraju reči života i seme istine, koje će posejati, niknuće i doneti rod. Susrećući se s ljudima i predstavljajući im našu literaturu, steći će iskustvo koje se ne može steći propovedanjem. {EP 69.3}

Kada se mladi čovek prihvati posla literarnog evanđeliste, pun žarke želje da spasava svoje bližnje, žetva za Gospoda će se požnjeti kao rezultat njegovih napora. Dajte im onda priliku da krenu kao misionari, da objavljuju istinu za ovo vreme, moleći se neprestano za još veću svetlost i za vođstvo Svetoga Duha da znaju kako da izgovore pravu reč u pravo vreme onima koji su umorni. Neka iskoriste svaku priliku da čine dela ljubaznosti, imajući na umu da rade za Gospoda. {EP 70.1}

Svi koji čeznu za prilikom da postanu propovednici i koji žele da sebe svesrdno predaju Bogu, naći će kao literarni evanđelisti priliku da progovore o mnogim temama koje se odnose na budući besmrtni život. Iskustvo koje će na taj način steći biće od najveće vrednosti onima koji se osposobljavaju za propovednički poziv. {EP 70.2}

Druženje sa Božjim Svetim Duhom priprema radnike, ljude i žene, da postanu pastiri Božjega stada. I dok gaje misao da je Hristos njihov pratilac, osetiće sveto strahopoštovanje, svetu radost, usred svih svojih napornih iskustava i proba kroz koje prolaze. Naučiće da se mole dok rade. Izgradiće u sebi strpljivost, ljubaznost, vedrinu, spremnost da ukažu pomoć. Oni će pokazivati istinsku hrišćansku uljudnost, imajući na umu da Hristos, njihov pratilac, ne može odobriti grube, neljubazne reči ili osećanja. Njihove reči će

se pročistiti. Sila govora će se smatrati dragocenim talentom, koji im je pozajmljen da njime obave uzvišeni i sveti posao. {EP 70.3}

Ljudsko oruđe će naučiti kako da predstavlja svog božanskog Pratioca s kojim se druži. Prema tom nevidljivom Svetom Biću pokazivaće poštovanje i uvažavanje, jer nosi Njegov jaram i uči se Njegovim čistim, svetim putevima. Oni koji gaje veru u ovog božanskog Pratioca će se razvijati, i dobiće dar sile da vest istine odenu svetom lepotom. (6T 322) {EP 70.4}

Mladi, nastavite da upoznajete Gospoda i saznaćete da su mu "izlasci uređeni kao zora" (Osija 6,3). Nastojte da stalno napredujete. Trudite se da uspostavite usko zajedništvo s Otkupiteljem. Živite verom u Hrista. Obavljajte posao koji je On obavljao. Živite da spasavate duše za koje je On položio svoj život. Trudite se na svaki način da pomognete onima s kojima dolazite u dodir... Razgovarajte sa svojim Starijim Bratom, koji će dovršiti vaše obrazovanje pravilo po pravilo, zapovest po zapovest. Uska veza s Onim koji je prineo sebe na žrtvu da spase svet koji propada, učiniće od vas prihvatljive radnike. (6T 416) {EP 70.5}

PROUČAVANJE BIBLIJE NEOPHODNO ZA USPEŠNOST

Oni mladi ljudi koji žele da se posvete propovedničkoj službi ili koji su to već učinili, treba da se upoznaju sa svakom pojedinošću proročke istorije i svakom poukom koju je Hristos izrekao. Um stiće snagu, širinu i bistrinu aktivnom upotrebom. On mora da radi ili će oslabiti. On mora vežbati da misli, da misli po navici, ili će u velikoj meri izgubiti snagu razmišljanja. Neka se mladi propovednik bori s teškim problemima nađenim u Božjoj Reči, i njegov intelekt će se temeljno probuditi. I dok bude marljivo proučavao velike istine u Pismu, biće osposobljen da drži propovedi koje će sadržati neposrednu, određenu poruku, koja će pomoći njegovim slušaocima da izaberu pravi put. {EP 71.1}

Propovednik koji se usuđuje da objavljuje istinu, iako ima nepotpuno znanje Božje Reči, žalosti Svetoga Duha. Međutim, onaj koji započinje s malo znanja i govori ono što zna, trudeći se istovremeno da stekne više znanja, osposobiće se da obavi veće delo. Što više svetlosti okuplja u svojoj duši, to će više božanskog prosvetljenja biti sposoban da prenese drugima. {EP 71.2}

Nema nikakve potrebe za slabostima u propovedničkoj službi. Vest istine koju nosimo je svemoćna. Međutim, mnogi propovednici ne teže da proučavaju dubine Božje. Ako takvi žele da imaju sile u svojoj službi, da steknu iskustvo koje će ih osposobiti da pomognu drugima, moraju da pobede svoju naviku lenjosti u razmišljanju. Neka propovednici unesu celo srce u zadatak istraživanja Pisma, i dobiće novu snagu. Božanski element sjediniće se s ljudskim naporima kada duša bude čeznula za Bogom; kada željno srce bude moglo da kaže: "Da, u Bogu se smiri, dušo moja, jer je u njemu nad moj" (Psalam 62,5) {EP 71.3}

Propovednici koji žele da rade uspešno na spasavanju duša moraju da budu istraživači Biblije i ljudi molitve. Greh je ako zanemaruju proučavanje Reči, a istovremeno pokušavaju da je objašnjavaju drugima. Oni koji su svesni vrednosti duše shvataju da suviše toga stavljaju na kocku ako se usuđuju da budu nemarni prema svom napredovanju u božanskom znanju. Zato se obraćaju tvrđavi istine gde mogu

dobiti mudrost, znanje i snagu da čine dela Božja. Oni se neće smiriti dok ne dobiju pomazanje odozgo. {EP 72.1}

Kada se radnik neprestano druži s Božjom Rečju, stiče sve veću sposobnost da radi. Neprestano napredujući u znanju, postaje sve sposobniji da predstavlja Hrista. Jača u veri i zato može da predstavi nevernima dokaze blagodati i ljubavi koja je u Hristu. Njegov um je riznica, iz koje crpi da bi zadovoljio potrebe drugih. Delovanjem Svetog Duha istina je upisana u njegove misli i oni kojima objavljuje istinu i za koje će jednoga dana morati da položi obračun, dobijaju veliki blagoslov. Onaj koji se ovako priprema za propovedničku službu, ima pravo na nagradu obećanu onima koji su mnoge priveli pravednosti. {EP 72.2}

Prelistavanje dela koja govore o našoj veri, čitanje dokaza iz pera drugih, izvrsna je i važna pomoć, ali to neće pružiti umu najveću snagu. Biblija je najbolja knjiga za sticanje intelektualne kulture. Njeno proučavanje napreže um, jača sposobnost pamćenja, izoštrava razum bolje od proučavanja svih tema koje nudi ljudska filozofija. Velike teme koja ona predstavlja, veličanstvena jednostavnost kojom se njima bavi, svetlost kojom obasjava velike probleme života, sve to uliva snagu razumevanju. {EP 72.3}

U velikom sukobu koji je pred nama, onaj ko želi da ostane veran Hristu, mora da proдре dublje nego što idu ljudska mišljenja i učenja. Moja poruka propovednicima, mladima i starima: stražite ljubomorno nad svojim vremenom molitve, proučavanja Biblije i samoispitivanja. Odvojte deo vremena svakoga dana za proučavanje Biblije i za razgovor s Bogom. Na taj način ćete steći duhovnu snagu i rasti u milosti pred Bogom. Jedino On može da vam usadi plemenite težnje; jedino On može da oblikuje vaš karakter po božanskom obličju. Približite se Bogu iskrenom molitvom, i On će ispuniti vaše srce visokim i svetim namerama, dubokim i ozbiljnim čežnjama za neporočnošću i jasnoćom misli. {EP 72.4}

Istinsko poznavanje Biblije može se steći jedino uz pomoć istog Duha preko kog je ona i bila data. Da bismo stekli to znanje, mi moramo da živimo po njemu. Sve što Božja Reč zapoveda, mi moramo da poslušamo. Sve što ona obećava, možemo da tražimo. Život koji ona propisuje je život kojim, snagom koju nam ona daje, treba da živimo. Jedino kada se Bibliji tako pristupa, ona se može uspešno proučavati. (Vaspitanje, 189) {EP 73.1}

MLADI PROPOVEDNICI TREBA DA RADE SA STARIJIM PROPOVEDNICIMA

Da bi se osposobili za propovedničku službu mladi ljudi treba da se udružuju sa starijim propovednicima. Oni koji su stekli iskustvo u aktivnoj službi treba da uzimaju mlade, neiskusne radnike sa sobom u žetvena polja, i da ih uče kako da uspešno rade na obraćenju duša. Ljubazno i s ljubavlju ovi stariji radnici treba da pomažu mladima da se pripreme za delo na koje ih Gospod može pozvati, dok mladi ljudi koji se obučavaju treba da cene savete svojih učitelja, da poštuju njihovu vernost, imajući na umu da su im godine provedene na radu darovale mudrost. {EP 73.2}

Apostol Petar je uputio mudar savet Crkvi i službenicima oblasti ovim rečima: "Pasite stado Božje, koje vam je predato, i nadgledajte ga, ne silom, nego dragovoljno i po Bogu; niti za nepravedne dobitke, nego

iz dobra srca; niti kao da vladate narodom; nego bivajte ugled stada; i kada se javi Poglavar pastirski primićete venac slave koji neće uvenuti. Tako vi mladi slušajte starešine; a svi se slušajte među sobom i stecite poniznost, jer se Bog ponositima suproti, a poniženima daje blagodat.” (1. Petrova 5,2-5) {EP 73.3}

Neka stariji propovednici budu vaspitači, držeći sebe u pokornosti Božjoj disciplini. Neka mladi ljudi smatraju prednošću da se pripremaju pod upravom starijih radnika i neka nose svaki teret koji im njihova mladost i iskustvo dozvoljavaju. Ilija je na takav način obrazovao mlade u Izrailju u proročkim školama; a današnji mladi ljudi treba da dobijaju istu obuku. Nije moguće u svakoj pojedinosti savetovati šta sve treba da čine mladi; međutim, stariji radnici treba verno da ih poučavaju i da ih uče da gledaju na Onoga koji je začetnik i svršitelj naše vere. {EP 74.1}

Apostol Pavle je uviđao važnost obučavanja mladih ljudi za evanđeosku službu. On ih je uzimao sa sobom na svoja misionarska putovanja i tako im davao priliku da stiču iskustva koja su im omogućavala da kasnije zauzimaju odgovorna mesta. Kada bi se rastao s njima, i dalje je ostajao u vezi s njihovim radom i njegove poslanice Timotiju i Titu predstavljaju dokaz koliko je duboka bila njegova želja da postignu uspeh. Pisao im je: “I što si čuo od mene pred mnogim svedocima, ono predaj vernim ljudima koji će biti vredni i druge naučiti!” (2. Timotiju 2,2) {EP 74.2}

Ova pojedinost iz Pavlovog rada daje važnu pouku današnjim propovednicima. Iskusni radnici obavljaju plemenito delo kada, umesto da se trude da sve odgovornosti nose sami, obučavaju mlade ljude i polažu terete na njihova pleća. Bog želi da oni koji su stekli iskustvo u Njegovom delu obučavaju mlade ljude za Njegovu službu. {EP 74.3}

Mladi radnik ne sme da postane toliko obuzet idejama i mišljenjima onih kojima je poveren na obuku i da tako zapostavi svoju ličnost. On ne sme da izgubi svoju individualnost i da se utopi u ličnosti onoga ko ga poučava, tako da se ne usuđuje da izrazi svoje mišljenje, već da čini ono što mu je rečeno, ne obazirući se na svoje razumevanje o tome šta je dobro a šta je zlo. Njegova je prednost da se i sam uči od velikog Učitelja. Ukoliko onaj s kojim radi krene putem koji nije u skladu s onim: “Tako reče Gospod!” neka se ne obraća nekome sa strane, nego neka ide svom pretpostavljenom u službi, i neka mu izloži svoj problem, slobodno izražavajući svoje mišljenje. Na taj način učenik može da posluži na blagoslov svom učitelju. On mora da verno obavi svoju dužnost. Bog će ga smatrati krivim ako nastavi da ide pogrešnim smerom, makoliko veliki bio uticaj ili odgovornost onoga koji ga je poveo pogrešnim putem. {EP 74.4}

Mladi ljudi će biti pozvani da se povežu sa starijim nosiocima zastave, tako da ih ovi verni ljudi mogu jačati i poučavati jer su prošli kroz razne sukobe i kojima se Bog toliko puta obraćao preko svedočanstava svoga Duha, pokazujući im pravi put i osuđujući pogrešan. Kada se pojave opasnosti koje iskušavaju veru Božjeg naroda, ovi pioniri propovednici treba da pričaju iskustva iz prošlosti, kada je u sličnim okolnostima istina bila osporavana i kada su se širila čudna osećanja koja nisu dolazila od Boga. Danas sotona traži priliku da obori stare putokaze istine — spomenike koji su bili podignuti duž našeg puta, pa nam je potrebno iskustvo starijih radnika koji su sazdali svoju kuću na čvrstoj steni i koji su i u dobru i u zlu ostali čvrsto uz istinu. {EP 75.1}

MLADI PROPOVEDNIK

Mladi ljudi treba da uđu u propovedničku službu kao Isusovi saradnici, da žive Njegovim životom samoodricanja i žrtve, držeći se reči Učitelja: "Ja posvećujem sebe za njih, da i oni budu posvećeni istinom!" (Jovan 17,19) Ako se budu pokorili Gospodu, On će ih upotrebiti da pripomognu ispunjenju Njegovog plana spasavanja duša. Neka se mladi ljudi koji su ušli u propovedničku službu pošteno suoče sa svojim pozivom i neka odluče da posvete svoje vreme, svoju snagu i svoj uticaj delu, potpuno svesni okolnosti pod kojima služe Otkupitelju. {EP 75.2}

Nosioци zastave polako izumiru i mladi ljudi moraju biti spremni da zauzmu mesta koja su ostala prazna, da bi se poruka i dalje objavljivala. Rat se mora nastaviti. Oni koji raspolažu snagom i mladošću, moraju da krenu u tamna mesta na Zemlji, i da duše koje propadaju pozivaju na pokajanje. Međutim, prvo moraju da očiste hram svoje duše od svake nečistote i da postave Hrista na presto svoga srca. {EP 75.3}

Pazite!

Pavlove reči upućene Timotiju namenjene su svakom mladom čoveku koji ulazi u propovedničku službu: "Pazi na sebe i na nauku i stoj u tome; jer ovo čineći spašćeš i samoga sebe i one koji te slušaju!" (1. Timotiju 4,16) "Samome sebi" se mora pokloniti prvenstvena pažnja. Prvo sebe predaj Gospodu da te očisti i posveti! Dobar primer će više uticati u prilog istine nego najveća rečistost, ukoliko nije praćena dobro sređenim životom. Očistite žižak svoje duše i napunite ga uljem Svetoga Duha. Tražite od Hrista onu blagodat, onu jasnoću shvatanja, koja će vas osposobiti da budete uspešni u radu. Naučite se od Njega šta znači raditi za one za koje je On dao svoj život. {EP 76.1}

"Pazite" prvo na sebe, a tek onda na doktrinu. Nemojte dozvoliti da vaše srce otvrdne grehom. Pažljivo ispitajte svoje ponašanje i svoje navike. Upoređujte ih s Božjom Rečju i onda izbacite iz svog života svaku pogrešnu naviku i svaku popustljivost prema grehu. Kleknite pred Gospodom, i borite se s Njim da dobijete razumevanje Njegove Reči. Osigurajte se da poznajete stvarna načela istine; i onda, kada se suočite s protivnicima, to neće biti u vašoj snazi; anđeo Gospodnji će stajati uz vas, i pomagaće vam da odgovorite na svako pitanje koje vam bude postavljeno. Iz dana u dan treba da se sastajete sa Isusom, i onda će vaše reči i primer imati snažan uticaj na dobro. {EP 76.2}

Nema izgovora za neznanje

Neki među onima koji ulaze u propovedničku službu ne osećaju odgovornost prema delu. Oni gaje pogrešne zamisli o sposobnostima koje se traže od propovednika. Misle da je potrebno nešto malo više znanja iz nauke ili iz Božje Reči da bi se čovek osposobio za propovedničku službu. Neki od onih koji propovedaju istinu za sadašnje vreme tako nedovoljno poznaju Bibliju da im je teško da napamet kažu neki tekst iz Pisma. Oni se bore s Biblijom, čineći da ona govori i ono što u njoj nije napisano. {EP 76.3}

Neki misle da je obrazovanje ili temeljno poznavanje Pisma malo važno ukoliko je čovek nadahnut Svetim Duhom. Međutim, Bog nikada ne šalje svoga Duha da podrži neznanje. On može da sažaljeva i da blagosilja one koji se nalaze u takvim okolnostima da ne mogu da steknu obrazovanje; i ponekad se zaista udostojava da pokaže svoju savršenu snagu u njihovim slabostima. Međutim, takvi imaju dužnost

da proučavaju Njegovu Reč. Nedostatak znanja na području nauke nije nikakav izgovor da se zanemari proučavanje Biblije; jer su nadahnute reči tako jednostavne da ih svako može razumeti. {EP 76.4}

Uzvrćena gostoljubivost

Mladi propovednici treba da se trude da budu korisni gde god da se nađu. Kada posećuju ljude u njihovim domovima, ne smeju da budu besposleni, da ne ulažu nikakav napor da pomognu onima čiju gostoljubivost uživaju. Obaveze su obostrane; ako propovednik uživa gostoprimstvo svojih prijatelja, njegova je dužnost da odgovori na njihovu ljubaznost promišljenošću i obzirnošću u svom ponašanju prema njima. Domaćin može da bude čovek izložen mnogim brigama, naviknut da teško radi. Pokazujući spremnost, ne samo da čeka da se njemu pruži usluga, već i da pravovremeno pomogne drugima, propovednik često može da nađe pristup srcu ljudi, i da otvori put za primanje istine. {EP 77.1}

Ljubav prema dokolici i, mogu da kažem, besposličanju tela, onesposobljava čoveka da bude propovednik. Oni koji se pripremaju da uđu u propovedničku službu treba da vežbaju sebe da obavljaju teške telesne poslove; onda će biti sposobniji i za naporno razmišljanje. {EP 77.2}

Neka mladi ljudi postave sebi dobro definisane međaše, po kojima će se upravljati u slučaju potrebe. Kada se pojavi kriza koja zahteva aktivne, dobro razvijene telesne snage i snažan, praktičan um; kada treba da se obavi neki težak posao, u kome svaki potez ima svoju težinu, kada se pojavljuju i nedoumice koje se mogu razrešiti samo mudrošću odozgo, tada se mladi, koji su naučili da savlađuju teškoće ozbiljnim radom, mogu odazvati pozivu da rade. {EP 77.3}

Neophodnost nepokolebljivosti

U Pavlovoj Poslanici Timotiju ima mnogo pouka koje mladi propovednik treba da nauči. Ostareli apostol poziva mlade radnike da budu nepokolebljivi u svojoj veri. Piše im: “Zaradi kojega uzroka napominjem ti da podgrevaš dar Božji koji je u tebi kako sam metnuo ruke svoje na tebe, jer nam Bog ne dade duha straha, nego sile i ljubavi i čistote. Ne postidi se, dakle, svedočanstva Gospoda našega Isusa Hrista, ni mene sužnja njegova; nego postradaj s Jevanđeljem Hristovim po sili Boga.” {EP 78.1}

Pavle je pozivao Timotija da ima na umu da je pozvan “zvanjem svetim” da objavi silu Onoga koji je “obasjao život i neraspadljivost Jevanđeljem, za koje sam ja”, naglašava apostol, “postavljen apostol i učitelj neznabožaca. Zaradi kojega uzroka i ovo stradam, ali se ne stidim, jer znam kome verovah i uveren sam da je kadar amanet moj sačuvati za dan onaj.” (2. Timotiju 1,6-12) {EP 78.2}

Gde god da se Pavle našao — bilo pred prezriviim farisejima ili rimskim vlastima; pred besnim mnoštvom u Listri, ili pred osvedočenim grešnicima u makedonskoj tamnici; bilo da je ubeđivao uspaničene mornare na nasukanom brodu ili da je stajao sam pred Neronom da moli za svoj život — nikada se nije postideo dela koje je zastupao. Jedna jedina velika svrha njegovog hrišćanskog života bila je da služi Onome čije ga je ime nekada ispunjavalo prezirom. Od te svrhe nikakvo protivljenje ili progonstvo nije bilo u stanju da ga odvratiti. Njegova vera, ojačana naporima i pročišćena žrtvom, uzdizala ga je i ojačavala. {EP 78.3}

Zato nastavlja: “Ti, dakle, sine moj, jačaj u blagodati Isusa Hrista; i što si čuo od mene pred mnogim svedocima, ono predaj vernijem ljudima, koji će biti vredni i druge naučiti! Ti, dakle, trpi zlo kao dobar vojnik Isusa Hrista.” (2. Timotiju 2,1-3) {EP 78.4}

Pravi Božji propovednik neće izbegavati teškoće ili odgovornosti. Iz izvora koji nikada ne izneverava one koji iskreno traže božansku silu, on crpi snagu koja ga osposobljava da se suoči s iskušenjima i da ih savlada, ali i da obavlja dužnosti koje mu je Bog poverio. Priroda blagodati koju prima povećava njegovu sposobnost da upozna Boga i Njegovog Sina. Njegova duša se pruža u čežnjivom nastojanju da obavi službu koja će biti prihvatljiva Učitelju. I dok napreduje na hrišćanskom putu, postaje jak u “blagodati koja je u Hristu Isusu”. Ta blagodati ga osposobljava da bude verni svedok za ono što je čuo. On ne prezire niti zanemaruje znanje koje je primio od Boga, već prenosi svoje znanje na verne ljude, koji, onda, poučavaju druge. {EP 78.5}

U svom poslednjem pismu Timotiju, Pavle pred mlađim radnikom uzdiže visoki ideal, ukazujući mu na dužnosti koje ima kao Hristov propovednik. {EP 79.1}

“Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radnik koji se nema šta stidjeti i pravo upravlja riječju istine!” piše apostol. “Beži od želja mladosti, a drži se pravde, vere, ljubavi, mira, sa svima koji prizivlju Gospoda od čistoga srca. A ludih i praznih zapitkivanja kloni se znajući da rađaju svađe. A sluga Gospodnji ne treba da se svađa, nego da bude krotak k svima, poučljiv, koji nepravdu ne može podnositi, i s krotkošću poučavati one koji se protive: eda bi im kako Bog dao pokajanje za poznanje istine.” (AA 499-502) {EP 79.2}

ZA DALJE PROUČAVANJE

Mladi ljudi u propovedničkoj službi

6T 135

Mladi kao nosioci odgovornosti

2T 128

3T 362-367

5T 580-586

6T 133-136

7T 280-282

8T 28.29

AA 572-577.

Obrazovanje za misionarski posao

2T 556

3T 551.

Mladi ljudi kao misionari

6T 437-449; 603-607

5T 580-586.

Obrazovanje propovednika

2T 672

Vaspitanje 199

COL 335.336

Counsels 237-247.

Postaraj se da se pokažeš pošten

5T 528.529

MH 497-502

Evandeoski literarni rad kao priprema za propovedničku službu

6T 603.604

6T 321-325.329-340

Proučavanje Biblije neophodno za uspeh

2T 499.500

4T 9-15. 545.546

5T 573-580

6T 131-133

8T 319-325

DA 390.391

MH 409-466

COL 107-114. 124-134

Counsels, 421-463.510.

Mladi propovednici da rade zajedno sa starijim propovednicima

1T 443.444

5T 585

6T 415

7T 180

DA 573.574

Mladi propovednici

2T 504.505.569.650

3T 209-211; 308.551.558

4T 269.442-449

DA 202. 203.352-358. 498-508.

OSPOSOBLJENOSTI

“Nego u svemu pokažite se kao sluge Božje!” (2. Korinćanima 6,4)

POSVEĆENJE

Da bi neko postao uspešan propovednik, potrebno je i nešto više od knjiškog znanja. Radniku koji se bori za duše potrebno je posvećenje, poštenje, inteligencija, marljivost, energija i taktičnost. Ako ima te karakteristike, niko se ne može pokazati kao nedovoljno dobar; umesto toga, imaće snažan uticaj na dobro. {EP 81.1}

Hristos je svoje želje i čežnje doveo u strogu podložnost svojoj misiji — misiji koja je nosila obeležja Neba. On je sve podredio radu koji je došao da obavi u svetu. Kada ga je u detinjstvu majka našla u rabinskoj školi i kada mu je kazala: {EP 81.2}

“Sine, šta učini nama tako? Evo, otac tvoj i ja sa strahom tražismo te!” On je odgovorio i Njegov odgovor je ključna misao celokupnog Njegovog životnog dela: “Zašto ste me tražili? Zar ne znate da Meni treba u onome biti što je oca mojega!” (Luka 2,48.49) {EP 81.3}

Ista posvećenost, ista odanost, isto pokoravanje zahtevima Božje Reči, koje se pokazalo kod Hrista, mora da se pokaže i kod Njegovih slugu. On je ostavio svoj sigurni i mirni dom, ostavio je slavu koju je imao kod Oca pre postanja sveta, ostavio je položaj na prestolu svemira i pošao kao napaćeni i kušani čovek, pošao kao usamljenik da seje sa suzama, da natapa svojom krvlju seme života za izgubljeni svet. {EP 81.4}

Njegove sluge treba da idu da seju na sličan način. Kada je bio pozvan da postane sejač semena istine, Avraam je dobio sledeći nalog: “Idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti Ja pokazati!” (1. Mojsijeva 12,1) “I iziđe ne znajući kuda ide!” (Jevrejima 11,8) kao Gospodnji nosilac svetlosti, da sačuva u živom sećanju Njegovo ime na Zemlji. Odrekao se svoje zemlje, svoga doma, svojih rođaka i prijatnog društva povezanog s njegovim zemaljskim životom, da bi postao hodočasnik i stranac. {EP 82.1}

Apostolu Pavlu, dok se molio u hramu u Jerusalimu, bila je upućena poruka: “Idi, jer ću Ja daleko da te pošljem u neznabošce!” (Dela 22,21) Prema tome, oni koji su pozvani da se ujedine s Hristom moraju da napuste sve da bi pošli za Njim. Stare veze se moraju prekinuti, planovi za život odbaciti, zemaljske nade zaboraviti. U naporu i suzama, u usamljenosti i preko žrtve, seme se mora sejati. {EP 82.2}

Oni koji posvete telo, dušu i duh Bogu, neprestano će dobijati novu zalihi fizičke, mentalne i duhovne sile. Neiscrpive zalihe Neba biće im stavljene na raspolaganje. Hristos im je udahnuo dah svoga Duha, život od svog života. Sveti Duh pokreće svoje najveće snage da rade u srcu i u umu. Božja blagodät povećava i umnožava njihove sposobnosti, i svako savršenstvo božanske prirode dolazi im u pomoć u radu na spasavanju duša. Putem saradnje sa Hristom, postaju savršeni u Njemu i u svojoj ljudskoj slabosti osposobljeni su da čine dela Svemogućega. {EP 82.3}

Otkupitelj neće prihvatiti podeljenu službu. Svakoga dana radnik za Boga mora da uči značenje predanja samoga sebe. On mora da proučava Božju Reč, da uči njeno značenje i da sluša njene propise. Tako može da dostigne merila hrišćanskog savršenstva. Iz dana u dan Bog radi s njim, usavršavajući njegov karakter koji treba da opstane vreme konačne probe. Iz dana u dan vernik pokazuje, pred ljudima i pred anđelima, šta Jevanđelje može da učini za grešna ljudska bića. {EP 82.4}

Kada je Hristos pozvao svoje učenike da ga slede, nije im ponudio nikakve laskave izglede u ovom životu. Nije im dao nikakvo obećanje o dobijanju svetovnih časti, niti su oni postavljali ikakve uslove šta treba da dobiju. Mateju, koji je sedeo i ubirao takse, Spasitelj je rekao: “Hajde za Mnom! I ustavši otide za Njime.” (Matej 9,9) Matej nije, pre nego što je prihvatio službu, čekao da postavi zahtev da dobije platu određene visine, istu kao i prihod koji je primao na svom prethodnom radnom mestu. Bez pitanja ili

oklevanja pošao je za Isusom. Bilo mu je dovoljno da bude sa Spasiteljem, da sluša Njegove reči i da se sjedini s Njim u radu. {EP 82.5}

Tako je bilo i sa učenicima koji su prethodno bili pozvani. Kada je Isus pozvao Petra i njegove drugove da pođu za Njim, smesta su ostavili svoje čamce i svoje mreže. Neki od tih učenika su imali prijatelje koji su zavisili od njih; međutim, kada su dobili Spasiteljev poziv nisu oklevali niti se raspitali: “Kako ću sada živeti, kako ću izdržavati svoju porodicu?” Bili su poslušni pozivu; i kada ih je Isus kasnije upitao: “Kada vas poslah bez kese i bez torbe i bez obuće, eda li vam što nedostade?” mogli su da odgovore: “Ništa!” {EP 83.1}

Danas Spasitelj poziva nas, isto onako kao što je pozivao Mateja, Jovana i Petra. Ako su naša srca dirnuta Njegovom ljubavlju, pitanje naknade neće biti najvažnije u našim mislima. Mi ćemo se radovati da budemo Hristovi saradnici, i nećemo se plašiti da se poverimo Njegovom staranju. Ako učinimo da Bog bude naša snaga, imaćemo jasna shvatanja o dužnosti i nesebične težnje; naš život će biti nadahnut plemenitim namerama, koje će nas uzdizati iznad niskih pobuda. {EP 83.2}

Mnogi od onih koje bi Gospod mogao da upotrebi ne žele da čuju i poslušaju Njegov glas više od svih drugih glasova. Rođaci i prijatelji, ranije navike i društvo, imaju tako snažan uticaj na njih da im Bog može dati samo malo pouka, da im može preneti samo malo znanja o svojim namerama. Gospod bi mogao da učini mnogo više za svoje sluge kada bi bile potpuno posvećene Njemu, kada bi stavljale služenje Njemu iznad rođачkih veza i svih ostalih zemaljskih obaveza. {EP 83.3}

Potrebno je dublje posvećenje

Ovo vreme zahteva veću uspešnost i dublje posvećenje. Ja vičem Gospodu: “Ustani, Gospode, i pošalji glasnike koji su svesni svoje odgovornosti, ljude u čijim srcima je raspeto idolopokloničko obožavanje samoga sebe koje je ugrađeno u temelje svakog greha, koji su voljni da posvete sebe bez ostatka Božjoj službi; čije duše su svesne svetosti dela i odgovornosti njihovog poziva; koji su odlučili da ne prinose Bogu oštećenu žrtvu, koja ih ne staje ni napora ni molitve!” {EP 83.4}

Vojvoda od Velingtona je jednom prilikom prisustvovao nekom sastanku hrišćana koji su raspravljali o mogućnostima uspeha misionarskih napora među neznabošcima. Pozvali su vojvodu da kaže da li bi taj napor, po njegovom mišljenju, doneo rezultate koji bi odgovarali uložnim sredstvima. Stari vojnik je odgovorio: {EP 84.1}

“Gospodo, kakve ste naredbe dobili za taj pohod? Uspeh nije pitanje stavljeno vama na raspravu. Ako sam dobro pročitao naredbe koje ste primili, čini mi se da glase ovako: ‘Idite po celome svetu i propovedajte Jevanđelje svakome stvorenju!’ Gospodo, poslušajte naredbe koje ste dobili!” {EP 84.2}

Braćo moja, Gospod dolazi i mi moramo da uložimo sve snage da obavimo posao koji je pred nama. Pozivam vas da se potpuno posvetite radu. Hristos je dao svoje vreme, svoj život, svoju snagu, za dobro i na korist ljudskog roda. Celi dani su bili posvećeni radu, cele noći su bile provođene na molitvi, da bi se mogao opasati snagom da dočeka neprijatelja, da bude tako jak da pomogne onima koji dolaze k Njemu da potraže pomoć. I kao što pratimo potok žive vode linijom zelenila koje ona napaja, tako se i Hristos

može videti po delima milosti koja su obeležavala Njegov put na svakom koraku. Kuda god je On išao, ostavljao je sreću za sobom, zdravlje je cvetalo. Tako je jednostavno objavljivao reči života da su ga i deca mogla razumeti. Mladi su bili obuzeti Njegovim duhom službe, trudili su se da ponavljaju Njegova milosrdna dela ukazujući pomoć onima u potrebi. Slep i gluvi su se radovali u Njegovoj prisutnosti. Njegove reči upućene nezalicama i grešnicima otvarale su im izvor života. Delio je svoje blagoslove obilno i neprestano; oni su predstavljali okupljeno bogatstvo večnosti, koje je Otac kao svoj dar davao ljudima preko Hrista i u Njemu. {EP 84.3}

Radnici za Boga treba da budu sigurni da ne pripadaju sebi kao da je vidljiv žig i pečat vlasništva stavljen na njih. Oni treba da budu pošćropljeni krvlju Hristove ųrtve i u duhu potpunog posvećenja treba da odluče da će uz pomoć Hristove blagodati postati žive ųrtve. Međutim, kako su retki oni među nama koji posmatraju spasenje grešnika u svetlosti u kojoj ga posmatra nebeski svemir — kao plan sačinjen od večnosti u Boųnjem umu! Kako su retki oni među nama koji su srcem stali uz srce Otkupitelja u tom velikom, svečanom, završnom delu! Ne vidi se ni desetina saućešća koje bi se moralo pokazati prema dušama koje su u opasnosti. Ima toliko onih koji bi morali da budu opomenuti, a ipak, kako su retki oni koji pokazuju dovoljno saųaljenja i koji zajedno sa Bogom treba da učine sve što je u njihovoj moći samo da vide duše spasene za Hrista! {EP 85.1}

Kada se Ilija spremao da napusti Jelisija, rekao mu je: “Išti šta hoćeš da ti učinim dokle se nijesam uzeo od tebe! A Jelisije reče: da budu dva dela duha tvogega u mene!” (2. Carevima 2,9) Jelisije nije traųio svetovne počasti, mesto među velikim ljudima na Zemlji. Ono za čime je čeznuo bilo je veliki deo duha izliven na onoga koga se Bog spremao da počastvuje vaznesenjem. Znao je da ga ništa drugo neće osposobiti za delo koje se zahtevalo od njega. {EP 85.2}

Propovednici Jevandělja, da je vama bilo postavljeno ovo isto pitanje, kako biste odgovorili? Šta je najveća želja vašeg srca, dok radite u Boųnjem delu? {EP 85.3}

TAKTIČNOST

U delu zadobijanja duša, potrebni su velika taktičnost i mudrost. Spasitelj nikada nije zatajio istinu, ali ju je uvek izgovarao s ljubavlju. U razgovoru s drugima, pokazivao je najveću taktičnost, uvek je bio ljubazan i promišljen. Nikada nije bio grub, nikada nije bez potrebe izgovarao oštru reč, nikada nije nanosio nepotrebnu bol osetljivoj duši. On nije ukoravao ljudske slabosti. Neustrašivo je ųigosao licemerje, neverovanje i bezakonje, ali su se suze osećale u Njegovom glasu dok je izgovarao svoje oštre ukore. Nikada nije činio da istina bude surova, već je uvek pokazivao duboku nežnost prema ljudskom rodu. Svaka duša je bila dragocena u Njegovim očima. Ponašao se s boųanskim dostojanstvom; ali se ipak saginjao s najneųnijim saućešćem i poštovanjem prema svakom pripadniku Boųje porodice. U svima je gledao duše koje Njegova misija treba da spase. {EP 85.4}

Pavlova razboritost

Propovednik ne sme da misli da se cela istina mora izgovoriti nevernicima u svakoj prilici. On će pažljivo odmeravati kada da progovori, šta da kaže, a šta da ostavi neizrečeno. To ne znači da će se baviti prevarama; već da će raditi onako kako je Pavle savetovao: “Jer premda sam slobodan od sviju, svima

sebe učinih robom, da ih više pridobijem”, pisao je Korinćanima. “Jevrejima bio sam kao Jevrejin da Jevreje pridobijem; onima koji su pod zakonom, bio sam kao pod zakonom, da pridobijem one koji su pod zakonom. Onima koji su bez zakona, bio sam kao bez zakona, premda nisam Bogu bez zakona nego sam u zakonu Hristovu da pridobijem one koji su bez zakona. Slabima bio sam kao slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da kako god spasem koga.” (1.Korinćanima 9,19-22) {EP 86.1}

Pavle se nije približavao Jevrejima na takav način da podstakne njihove predrasude. On im nije odmah govorio da treba da veruju u Isusa iz Nazareta; već se bavio proročanstvima koja su govorila o Hristu, Njegovoj misiji i Njegovom radu. Korak po korak vodio je svoje slušaoce napred, pokazujući važnost poštovanja Božjeg zakona. Pokazivao je i dužno poštovanje prema ceremonijalnom zakonu, pokazujući da je upravo Hristos uspostavio jevrejski sistem i službu prinošenja žrtava. Tada bi im govorio o prvom dolasku Otkupitelja, pokazivao im je da se u Hristovom životu i Njegovoj smrti ispunila svaka pojedinost sistema prinošenja žrtava. {EP 86.2}

Neznabošcima se Pavle približavao uzdižući Hrista, a tek onda im objavljujući obavezne zahteve zakona. Pokazivao im je kako je svetlost koja je blistala sa krsta na Golgoti davala značenje i slavu celokupnom jevrejskom sistemu. {EP 86.3}

I tako je apostol menjao svoj način rada, oblikujući svoju vest prema okolnostima pod kojima je radio. Posle strpljivog rada bio je uspešan u velikoj meri; ipak, bilo je mnogih koji se nisu dali osvedočiti. I danas će biti onih koji se neće dati osvedočiti bilo kojom metodom objavljivanja istine; pa radnik za Boga mora pažljivo da proučava najbolje metode da ne bi razbudio predrasude ili protivljenje. I upravo su tu neki grešili. Povodeći se za svojim urođenim sklonostima, zatvarali su vrata koja su uz pomoć neke druge metode rada mogli otvoriti i tako naći pristup srcu i preko njih drugim srcima. {EP 86.4}

Božji radnici moraju da budu mnogostrani ljudi; što znači da treba da pokažu širinu karaktera. Ne smeju da budu ljudi jedne ideje, ukalupljeni u svoj sistem rada, nesposobni da vide da njihovo zastupanje istine mora da se prilagodi vrsti ljudi s kojima rade i okolnostima sa kojima se suočavaju. {EP 87.1}

Posao propovednika je veoma osetljiv kada mora da se suoči s otuđenošću, ogorčenošću i protivljenjem. Više nego drugima, njemu je potrebna ona mudrost koja je “najprije čista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, bez hatera i nelicemerna.” (Jakov 3,17) I kao što rosa i tiha kiša padaju nežno na usahle biljke, tako i njegove reči treba da padaju nežno dok objavljuje istinu. On treba da zadobije duše, a ne da ih odbije. On treba da istražuje kako da bude vešt i onda kada se nikakva pravila ne mogu primeniti. {EP 87.2}

Mnoge duše su bile usmerene u pogrešnom smeru i tako izgubljene za Božje delo samo zbog nedostatka veštine i mudrosti onoga koji je radio s njima. Taktičnost i zdravo rasuđivanje mogu da podignu korisnost radnika i stotinu puta. Ukoliko će izgovarati pravu reč u pravo vreme i pokazivati pravi duh, njegovo ponašanje će omekšati srce onoga kome želi da pomogne. {EP 87.3}

U novim poljima

Dok radite u novim poljima nemojte misliti da je vaša dužnost da odmah kažete ljudima: mi smo adventisti sedmog dana, mi verujemo da je subota sedmi dan, namenjen odmoru po Pismu, mi ne verujemo u besmrtnost duše. Tako nešto bi često podiglo veliku barijeru između vas i onih kojima bi želeli da se približite. Govorite im, ukoliko imate priliku, o tačkama doktrine u kojima se slažete. Bavite se potrebom praktične pobožnosti. Pružite im dokaze da ste hrišćanin, da želite mir, i da vam je stalo do njihove duše. Dajte im da vide da ste savesni. Tako ćete zadobiti njihovo poverenje; a kasnije će biti dovoljno vremena za doktrine. Neka se zadobiju srca, neka se duša pripremi, a tek onda sejte seme, iznoseći u ljubavi istinu kakva je u Hristu. {EP 87.4}

Bog će sigurno pomoći onima koji od Njega traže mudrost. Ne treba da čekamo da nam se pruži prilika; mi moramo tražiti prilike i uvek biti spremni da damo odgovor onome ko nas zapita za naše nadanje. Ukoliko radnik bude u molitvi uzdizao svoje srce prema Nebu, Bog će mu pomoći da progovori pravu reč u pravo vreme. {EP 88.1}

Trudeći se da popravimo ili reformišemo druge, moramo biti veoma pažljivi dok govorimo. Naše reči mogu da budu miris života na život ili smrti na smrt. Upućujući ukor ili savet, mnogi pribegavaju ostrim, surovim rečima, rečima koje nisu prilagođene da leče ranjenu osobu. Tim pogrešno izabranim izrazima duh se razdražuje, i često se onaj koji je pogrešio navodi na pobunu. {EP 88.2}

Svi koji žele da zastupaju načela istine treba da prime pomazanje nebeskim uljem ljubavi. U svim okolnostima ukor se uvek mora izgovarati s ljubavlju. I tek onda će naše reči reformisati, a ne ozlojeđivati. Hristos će ih svojim Svetim Duhom nadopuniti snagom i silom. To je Njegovo delo. {EP 88.3}

VRLINA UČTIVOSTI

Oni koji rade za Hrista treba da budu časni i pouzdani ljudi, čvrsti kao stena kada se radi o načelima, ali u isto vreme nežni i učtivi. Učtivost je jedna od vrlina Duha. Najuzvišeniji posao ikada poveren čoveku je da radi sa ljudskim umovima; a onaj koji želi da nađe pristup srcima mora da poslušna nalog: "Budite... milostivi, ponizni!" (1. Petrova 3,8) Ljubav će postići i ono što se dokazima ne bi moglo! Međutim, trenutna razdraženost, jedan jedini zlovoljan odgovor, nedostatak hrišćanske uglađenosti i učtivosti u nekom nevažnom pitanju, mogu dovesti do gubitka i prijatelja i uticaja. {EP 88.4}

Hrišćanski radnik treba da se trudi da bude ono što je Hristos bio na ovoj Zemlji. On je naš primer, ne samo u svojoj besprekornoj neokaljanosti, već i u svojoj strpljivosti, nežnosti i privlačnosti ponašanja. Njegov život je primer istinske učtivosti. On je uvek imao ljubazan pogled i reč utehe siromašnima i potlačenima. Njegova prisutnost je unosila čistiju atmosferu u dom. Njegov život je bio čist i neokaljan, i kao takav je hodao među nepromišljenim, grubim, neljubaznim, među grešnim carinicima, neobraćenim Samarjanima, neznabožničkim vojnicima, grubim seljacima i raznolikim mnoštvom. On je izgovarao reč saučešća gde god je prolazio. Kada bi video umornog čoveka, nateranog da nosi teške terete, delio je s njim njegov teret i govorio mu pouke koje je sam naučio iz prirode, o Božjoj ljubavi, o ljubaznosti, o dobroti. Trudio se da nadahne nadom najgrublje, najneuglednije, iznoseći im obećanje da mogu izgraditi karakter koji će ih prikazati kao Božju decu. {EP 89.1}

Isusova religija omekšava sve što je tvrdo i grubo u temperamentu, ispravlja sve što je surovo i oštro u ponašanju. Ona čini da reči postaju nežne i izraz lica privlačan. Naučimo se od Hrista kako da usaglasimo visoku svest o neporočnosti i poštenju sa vedrinom raspoloženja. Ljubazan, pristojan hrišćanin je najmoćniji dokaz koji se može izneti u prilog hrišćanstva. {EP 89.2}

Ljubazne reči su kao rosa i tiha kiša duši. Pismo kaže o Hristu da je blagodat bila izlivena na Njegove usne, tako da "ume progovoriti zgodnu reč umornome" (Isaija 50,4). Gospod poziva i nas: "Reč vaša da biva svagda u blagodat" "da da blagodat onima koji slušaju" (Kološanima 4,6; Efescima 4,29). {EP 89.3}

Neki od onih s kojima ćete doći u dodir mogu da budu grubi i neprijatni, ali nemojte zbog toga i vi da budete takvi. Onaj koji želi da sačuva svoje samopoštovanje, mora da bude pažljiv da nepotrebno ne ranjava samopoštovanje drugih. Ovo pravilo se mora sveto poštovati i prema najzlovoljnijima i najnetaktnijima. Šta Bog namerava da učini s takvim ljudima, mi ne znamo. On je u prošlosti prihvatao ljude, koji nisu bili mnogo drukčiji od ovih, da obave velika dela za Njega. Njegov Duh, koji utiče na srca, pokrenuo je svaku njihovu sposobnost na najodlučniju aktivnost. Gospod je video u tom grubom, neobrađenom kamenju dragoceni materijal, koji će izdržati probe oluja, vrućine i pritiska. Bog ne gleda kao što čovek gleda. On ne sudi po izgledu, već ispituje srca i sudi pravedno. {EP 89.4}

Gospod Isus zahteva od nas da priznajemo prava svakog čoveka. Čovekova društvena prava i njihova prava kao hrišćana, moraju se uzimati u obzir. Prema svima se mora postupati uglađeno i pažljivo, kao prema Božjim sinovima i kćerima. {EP 90.1}

Hrišćanstvo će učiniti da se čovek ponaša kao gospodin. Hristos je bio učtiv, čak i prema svojim mučiteljima; i Njegovi istinski sledbenici moraju da pokažu isti taj duh. Pogledajte Pavla kada je bio doveden pred upravitelje. Njegov govor pred Agripom je slika prave pristojnosti ali i ubedljive rečitosti. Jevanđelje ne podržava formalističku učtivost koja je prihvaćena u svetu, već učtivost koja proističe iz stvarne ljubaznosti srca. {EP 90.2}

Ni najveće obraćanje pažnje na spoljašnju pristojnost u životu nije dovoljno da ukloni svu razdražljivost, grube osude i neprikladne reči. Prava prefinjenost se nikada neće pokazati sve dok se izdizanje sopstvene ličnosti smatra najvažnijim ciljem. Ljubav mora da stanuje u srcu. Pažljivi hrišćanin nalazi svoje pobude za delovanje u svojoj duboko ukorenjenoj ljubavi prema svom Učitelju. Iz korena njegove ljubavi prema Hristu niče i nesebičan interes prema braći. Ljubav onome koji je gaji daje ljupkost, prikladnost i pristojnost u ponašanju. Ona obasjava lice i ublažava glas; ona oplemenjuje i uzdiže celo biće. {EP 90.3}

PRISTOJNOST U PONAŠANJU

Onima koji rukuju svetim stvarima upućena je svečana zapovest: "Očistite se vi koji nosite sudove Gospodnje!" (Isaija 52,12) Od svih ljudi, upravo oni kojima je Gospod ukazao poverenje i čast, oni kojima je poverena posebna služba, moraju da budu najpažljiviji u rečima i delima. Oni treba da budu odani ljudi, koji će delima pravednosti i neporočnim, pravim rečima uzdizati svoje bližnje na viši nivo; ljudi koji

se ne kolebaju zbog svakog prolaznog iskušenja; ljudi čvrstih, iskrenih namera, čiji je najviši cilj da sabiraju duše za Hrista. {EP 90.4}

Sotonina posebna iskušenja su usmerena protiv propovednika. On zna da su propovednici samo ljudi, koji nemaju nekih svojih vrлина ili neke svoje svetosti; on zna da su blaga Jevanđelja stavljena u zemljane sudove, koje jedino božanska sila može pretvoriti u sudove za čast. On zna da je Gospod odredio propovednike da budu snažna oruđa za spasavanje duša i da mogu biti uspešni u svom radu jedino kada dozvole svom večnom Ocu da vlada njihovim životom. Zato pokušava, služeći se svom svojom domišljatošću, da ih navede na greh, znajući da njihova služba čini da greh u njima postaje još veći; jer čineći greh, oni pretvaraju sebe u propovednike zla. {EP 91.1}

Oni koje je Bog pozvao u propovedničku službu treba da pokažu da su osposobljeni da služe za svetim stolom. Gospod je zapovedio: "I vi budite sveti u svemu življenju!" (1. Petrova 1,15) "Budi ugled vernima", piše Pavle. "Pazi na sebe i na nauku i stoj u tome; jer ovo čineći spašćeš i samoga sebe i one koji te slušaju!" (1. Timotiju 4,12.16) "A svemu se kraj približi. Budite, dakle, mudri i trezni u molitvama!" (1. Petrova 4,7) {EP 91.2}

Problem neporočnosti i pristojnosti u ponašanju je tema kojoj moramo posvetiti pažnju. Mi se moramo čuvati greha ovog izopačenog vremena. Neka se Hristovi ambasadori ne upuštaju u beznačajne razgovore, u prisna prijateljstva sa ženama, udatim ili neudatim. Neka sačuvaju svoje odgovarajuće mesto s prikladnim dostojanstvom; ali, u isto vreme treba da budu društveni, ljubazni i prijatni prema svima. Oni se moraju držati daleko od svega što samo liči na prostaštvo ili na preveliku intimnost. To je zabranjeno tlo, na koje nije sigurno stupiti svojom nogom. Svaka reč, svako delo, treba da uzdiže, da oplemenjuje, da profinjuje. Nepažljivost u tome je greh. {EP 91.3}

Pavle poziva Timotija da razmišlja o svemu što je čisto i savršeno da bi se njegovo napredovanje pokazalo pred svima. Isti savet bi bio veoma potreban ljudima sadašnjeg vremena. Upozoravam naše radnike na neophodnost neporočnosti svake misli, svakog dela. Mi nosimo pojedinačnu odgovornost pred Bogom, odgovornost za pojedinačno delo koje niko ne može obaviti umesto nas, a to je naše nastojanje da svet postane bolji. Iako treba da negujemo društvenost, neka to ne bude samo zbog zabave, nego i zbog viših ciljeva. {EP 91.4}

Zar se oko nas ne događa dovoljno svega što nam pokazuje da je ovakva opreznost neophodna? Na sve strane se vide ljudske razvaline, polomljeni porodični oltari, upropašćeni domovi. Vidi se čudno odustajanje od načela, merila morala su snižena, i zemlja se brzo pretvara u Sodom. Običaji koji su navukli Božji sud na pretpotopne stanovnike i koji su doveli do toga da Sodom bude uništen ognjem, sve se više umnožavaju. Mi se približavamo kraju, kada će Zemlja morati da bude očišćena ognjem. {EP 92.1}

Neka oni, u čije ruke je Gospod stavio svetlost istine, odstupe od svakog bezakonja! Neka hode putem čestitosti, pobeđujući svaku strast i naviku kojom bi na bilo koji način ukaljali Božje delo ili stavili mrlju na Njegovu svetost. Zadatak propovednika je da se odupre iskušenjima koja ga dočekuju na njegovom putu, da se uzdigne iznad niskosti koje spuštaju misli na nedostojan nivo. Budnošću i molitvom on može tako da stražari nad svojim najvećim slabostima da one postaju njegove najjače strane. Zahvaljujući Hristovoj blagodati, ljudi mogu da steknu moralnu čvrstinu, snagu volje i stabilnost namere. U ovoj blagodati krije

se snaga koja ih osposobljava da se uzdignu iznad zavodničkih, očaravajući sotonskih iskušenja i da postanu lojalni, odani hrišćani. {EP 92.2}

Propovednici treba da pruže dostojan primer

Propovednici treba da pruže mladima vredan primer, primer koji odgovara njihovom svetom zvanju. Oni treba da pomognu mladima da budu otvoreni, a ipak skromni i dostojanstveni u svim svojim društvenim dodirima. Iz dana u dan oni seju seme koje će izniknuti i doneti rod. Oni zato treba da odbace svaku grubost, uvek imajući na umu da su vaspitači; i da, hteli to ili ne, njihove reči i dela, onima s kojima dolaze u dodir, predstavljaju miris života na život ili smrti na smrt. {EP 92.3}

Obuzdavanje duha, čistota srca i misli, to je ono što je neophodno! Moralna neporočnost zavisi od pravednog razmišljanja i pravednog postupanja. Zle misli uništavaju dušu, dok pravilna kontrola misli priprema um da deluje u skladu sa Učiteljem. Svaka misao mora da bude dovedena u pokornost Hristu! {EP 93.1}

Učitelji istine moraju da budu mudri ljudi, koji veoma paze na svoje reči i postupke. To treba da budu ljudi koji će u pravo vreme davati hranu Božjem stadu: ljudi koji neće ni na koji način odobravati niska merila življenja; ljudi koji gaje onu veru koja deluje preko ljubavi i čisti dušu od svih telesnih misli i želja. Radnici takvog karaktera neće puzati u svetovnostima; oni neće robovati ljudskim bićima ili sotonskim iskušenjima. Oni će se ponašati kao pravi ljudi i biti jaki. Okrenuće svoje lice prema Suncu pravednosti, uzdižući se iznad svega što je nisko i podižući se dotle gde će biti slobodni od svakog duhovnog i moralnog zagađenja. {EP 93.2}

Onaj koji živi po načelima biblijske religije neće se pokazati kao čovek kome nedostaje moralna snaga. Pod oplemenjujućim uticajem Svetog Duha, ukusi i naklonosti postaju čiste i svete. Ništa ne drži u takvoj vlasti čovekove naklonosti, ništa tako ne doseže do najdubljih pobuda delovanja, ništa ne širi tako moćan uticaj na život, ništa ne daje tako veliku čvrstinu i stabilnost karakteru kao Hristova religija. Ona vodi onoga koji je ima uvek naviše, nadahnjujući ga plemenitim namerama, uči ga pristojnosti u ponašanju, unosi prikladno dostojanstvo u svaki njegov postupak. {EP 93.3}

Kojim sredstvima bi mladi čovek mogao da suzbije svoje zle sklonosti i da razvije ono što je plemenito i dobro u svom karakteru? Neka poslušaju ove reči: "Ako dakle jedete, ako li pijete, ako li drugo što činite, sve na slavu Božju činite!" (1. Korinćanima 10,31) Ovde je postavljeno načelo koje treba da prožima svaku pobudu, misao i delo. Nesvete strasti se moraju razapeti. One će zahtevati popuštanje, ali je Bog usadio u srce visoke i svete namere i želje, koje se ne smeju poniziti. Jedino kada odbijemo da se pokorimo kontroli razuma i savesti mi padamo. Pavle je naglasio: "Sve mogu u Hristu Isusu koji mi moć daje!" (Filipljanima 4,13) {EP 93.4}

Ako se budte približili Isusu i trudili se da ukasite svoju veru pravilno sređenim životom i pobožnim razgovorima, vaše noge će biti sačuvane da ne zađu na zabranjene puteve. Kada biste samo bili budni,

kada biste samo stalno stražarili uz molitvu, kada biste samo sve činili kao da se nalazite u neposrednoj Božjoj prisutnosti, bili biste sačuvani da ne popustite iskušenju i mogli biste se nadati da ćete ostati čisti, bez mane i neokaljani sve do kraja. Ako budete držali početak svog poverenja čvrsto sve do kraja, utvrdićete svoj put pred Gospodom i što je blagodat započela, slava će dovršiti u carstvu našeg Boga. A rod je Duha ljubav, radost, mir, trpljenje, ljubaznost, dobrota, vera, krotkost, uzdržanje; protiv takvih nema zakona. Ako Hristos bude živeo u vama, onda ćete raspeti telo sa svim željama i strastima. {EP 94.1}

DRUŠTVENI ODNOSI

Korisnost mladog propovednika, oženjenog ili neoženjenog, često se uništava naklonošću koju mu pokazuju mlade žene. Takve žene ne shvataju da ih prate druge oči i da ponašanjem koje su zauzele mogu da potkopaju uticaj propovednika kome posvećuju tako mnogo pažnje. Kada bi se strogo držale pravila pristojnosti, bilo bi mnogo bolje za njih i mnogo bolje za propovednika. Njihovo propuštanje da to čine stavlja njega u neugodan položaj i navodi druge da ga gledaju u drugoj svetlosti. {EP 94.2}

Međutim, odgovornost zbog ovog problema počiva na samom propovedniku. On treba da pokaže nezadovoljstvo zbog takve pažnje, i ako bude krenuo putem kojim Bog želi da ide, neće biti dugo uznemiravan. On treba da se čuva svakog oblika zla; i ako mlade žene budu izrazito društvene, dužnost je propovednika da ih obavesti da mu to nije prijatno. On mora da suzbije drskost, čak iako bi mu se moglo prigovoriti da je grub, samo da bi delo sačuvao od prigovora. Mlade žene koje su se obratile istini i Bogu, poslušaću ukor i popraviće se. {EP 94.3}

Ruganje, pošalice i svetovni razgovori pripadaju svetu. Hrišćani koji imaju Božji mir u svojim srcima, biće veseli i srećni bez upuštanja u lakoumnosti i ispraznosti. Dok budu stražarili u molitvi, uživće vedrinu i mir koji će ih uzdići iznad svake izlišnosti. {EP 95.1}

Tajna pobožnosti, otkrivena umu Hristovog propovednika, uzdignuće ga iznad zemaljskih i senzualnih uživanja. On će postati učesnik u božanskoj prirodi, pošto je izbegao pokvarenost koju su strasti donele u svet. Otvorena veza između Boga i njegove duše učiniće ga plodonosnim u poznavanju Božje volje i otvoriće pred njim riznice praktičnih tema koje će iznositi narodu, tema koje neće pozivati na lakoumnost ili na smeh, već će uozbiljiti misli, dirnuti srce i probuditi moralnu osetljivost prema svetim zahtevima koje Bog postavlja osećanjima i životu. Oni koji rade rečju i doktrinom treba da budu Božji ljudi, neporočni u srcu i životu. (3T 241) {EP 95.2}

Postoje mladi ljudi koji žele da rade u Božjem delu, a neki od njih jedva da imaju nekog pojma o svetosti i odgovornosti toga rada. Oni imaju malo iskustva u izražavanju svoje vere i u iskrenoj gladi duše za Božjim Duhom, koja uvek donosi nagradu. Neki ljudi velikih sposobnosti, koji bi mogli da zauzmu odgovorna mesta, ne znaju kakvog su duha. Oni trče u dobrodušnom raspoloženju isto onako prirodno kao što voda teče niz breg. Govore besmislice, zabavljaju se s mladim devojkama, dok skoro svakodnevno slušaju o

najsvečanijim, najzbudljivijim istinama. Ti ljudi imaju neku "religiju glave", ali njihova srca nisu posvećena istinama koje slušaju. Takvi nikada neće povesti druge do Izvora žive vode, ukoliko se sami ne budu napili iz njega. {EP 95.3}

Sada nije vreme za lakomislenost, taštinu i ispraznost. Prizori istorije ove Zemlje će se uskoro završiti. Umovi koji su se predali neozbiljnim mislima, moraju da se promene. Apostol Petar kaže: "Zato, ljubazni, zapregnuvši bedra svojega uma budite trezni, i za celo se nadajte blagodati koja će vam se prineti kada dođe Isus Hristos. Kao poslušna deca, ne vladajući se po prvim željama u svojem neznanju, nego po svecu koji vas je pozvao, i vi budite sveti u svemu življenju, jer je pisano: budite sveti, jer sam Ja svet." (1. Petrova 1,13-16) {EP 96.1}

Neozbiljne misli se moraju uozbiljiti i usredsrediti na Boga. Upravo misli treba da budu poslušne Božjoj volji. Pohvale se ne smeju davati niti očekivati, jer bi se time podržala sklonost ka samopouzdanju, umesto da se podržava poniznost; time bismo samo kvarili umesto da popravljamo. Ljudi koji su se zaista osposobili, i koji zaista osećaju da imaju ulogu koju treba da odigraju u Božjem delu, biće pokrenuti svešću o svetosti dela, kao što se kola kreću pod teretom snopova. Sada je vreme da se ulože najozbiljniji napori da savladamo svoja neobraćena osećanja svojstvena telesnom srcu. (3T 473.474) {EP 96.2}

Ako propovednik, koji nosi svećanu vest opomene svetu, primi gostoljubive ljubaznosti prijatelja ili braće, a zanemari dužnosti pastira stada, ako postane nemaran u svom primeru i držanju, ako počne da se podruguje ili šali, da priča šaljive priče da bi izazvao smeh, on je nedostojan da bude propovednik Jevanđelja i treba da se obrati pre nego što bi mogla da mu bude poverena briga o ovcama i jaganjcima. Propovednici koji zanemaruju dužnosti vernog pastira, pokazuju da nisu posvećeni istinom koju propovedaju drugima, i ne smeju biti plaćeni kao radnici u vinogradu Gospodnjem sve dok ne steknu uzvišeni smisao o svetosti rada propovednika. (3T 233) {EP 96.3}

Hristov propovednik treba da bude čovek molitve, pobožan čovek; vedar, ali nikada neuglađen ili grub, podrugljiv ili lakouman. Duh lakoumnosti se možda slaže sa pozivom klovna ili pozorišnih izvođača, ali je potpuno ispod dostojanstva čoveka koji je izabran da stoji između živih i mrtvih i da bude Božji predstavnik. {EP 96.4}

ODLUČNOST I PRIPRAVNOST

Potrebni su nezavisni ljudi, istinski pregaoci, a ne oni koji će biti povodljivi. Oni koji žele da im se pripremi posao koji će raditi njihove ruke, koji žele tačno određenu količinu rada i utvrđenu platu, oni koji žele da dokažu da su potpuno spremni bez teškoća prilagođavanja ili obučavanja, nisu ljudi koje Bog poziva da rade u Njegovom delu. Čovek koji ne može da prilagodi svoje sposobnosti skoro svakom mestu, ukoliko to okolnosti zahtevaju, nije čovek za ovo vreme. Ljudi koje Bog želi da uzme u svoje delo nisu popustljivi ili bez snage, bez mišića ili moralne snage karaktera... {EP 97.1}

Ima ljudi koji laskaju sebi da bi mogli da obave velika i dobra dela samo da su okruženi drugim okolnostima, iako ne upotrebljavaju sposobnosti koje već imaju, radeći na mestima na koja ih je Providenje postavilo... Pojedinačna nezavisnost i pojedinačna snaga su kvaliteti koji su sada potrebni. Pojedinačni karakter se ne mora žrtvovati, već prilagoditi, oplemeniti, uzdići... {EP 97.2}

Božje delo zahteva ljude koji mogu brzo da shvate i smesta da deluju u pravo vreme. Ako čekate da odmerite svaku teškoću i da uravnotežite svaku nevolju s kojom se suočavate, malo ćete postići. Vi ćete zaista imati teškoća i prepreka na svakom koraku, ali morate čvrsto odlučiti da ih savladate ili će one savladati vas. {EP 97.3}

Ponekad su različiti putevi i ciljevi, različiti oblici delovanja u vezi s Božjim delom, potpuno izjednačeni u mislima da ne vidimo razlike među njima, ali je upravo tada neophodna istančana sposobnost razlikovanja. Ako se išta može postići u nekoj nameri, onda se može postići samo ako se iskoristi zlatna prilika i pravi trenutak. Mora se primetiti i najmanje naginjanje vage u jednom ili drugom smeru i smesta doneti odluku. Dugo oklevanje umara i anđele. Čak bi bilo lakše oprostiti neku pogrešnu odluku nego se stalno kolebati; odlučivati se za jednu stranu, a odmah zatim za drugu. Mnogo više zbunjenosti i štete izaziva takvo oklevanje i takva nesigurnost nego ako se ponekad krene suviše brzo. {EP 97.4}

Pokazano mi je da su se najznačajnije pobjede i najstrašniji porazi događali u tren oka, za nekoliko minuta. Bog zahteva brzo delovanje. Pobjede su se često gubile zbog oklevanja. Biće kriza u ovom delu. Trenutna i odlučna akcija u pravo vreme postići će slavne pobjede, dok će oklevanje i zanemarivanje dovesti do velikih grešaka i do sigurnog sramoćenja Boga. Brzi pokreti u kritičnom trenutku često razoružavaju neprijatelja i on je razočaran i nadjačan, jer je očekivao da će imati vremena da načini planove i da deluje lukavo... {EP 98.1}

U trenutku nesreće i opasnosti svakako je neophodna brzina. Svaki plan mora da bude pažljivo sačinjen da bi postigao određene rezultate, ali i veoma kratko zakašnjenje može učiniti da sve pođe u potpuno pogrešnom smeru i veliki ciljevi koji su se mogli postići biće izgubljeni zbog nedostatka brzog predviđanja i trenutnog delovanja. {EP 98.2}

Mnogo se može postići obučavanjem uma da pobedi lenjost i nepokretnost. Ima trenutaka kada su opreznost i promišljenost neophodne i kada bi prenapljenost bila nerazumna. Međutim, čak i ovde se mnogo toga izgubi oklevanjem. Opreznost se, do izvesne mere, zahteva; ali oklevanje i lukavost u posebnim okolnostima imali su razornije posledice nego što bi ih donela prenapljenost. (3T 496-498) {EP 98.3}

Ima onih koji su neko vreme uspešni u borbi protiv svojih sebičnih želja za uživanjem i lagodnošću. Oni su ozbiljni i iskreni, ali se umaraju od trajnih napora, od svakodnevnog umiranja, od neprestanog uznemiravanja. Lenjost ih privlači, umiranje sebi odbija; i tako zatvaraju svoje pospane oči i padaju pod silom iskušenja umesto da mu se odupru. {EP 98.4}

Uputstva objavljena u Božjoj Reči ne ostavljaju nikakav prostor za kompromise sa zlom. Božji Sin se pokazao da bi sve ljude privukao sebi. On nije došao da uljuljka svet u san, već da ukaže na uski put kojim moraju da putuju svi koji će na kraju stići do vrata Božjeg grada. Njegova deca treba da idu putem kojim ih je On poveo; bez obzira koliko ugodnosti ili sebičnog popuštanja grehu treba da žrtvuju, bez obzira koliko truda ili stradanja treba da pretrpe, oni moraju nastaviti da se bore protiv samih sebe. {EP 98.5}

PRIKUPLJANJE RODA — SAN

U snu koji sam dobila 29. septembra 1886. godine, išla sam s velikom grupom ljudi koji su tražili borovnice. Bilo je tu i mnogo mladih ljudi i žena koji su pošli da pomognu u branju plodova. Izgledalo mi je da se nalazimo u nekom gradu, jer je bilo vrlo malo praznog prostora; ali su oko grada bila prostrana polja, prekrasni šumarci i obrađeni vrtovi. Velika kola natovarena zalihama za našu grupu kretala su se pred nama. {EP 99.1}

Uskoro su se kola zaustavila i grupa se raštrkala u svim pravcima da traži plodove. Svuda oko kola bilo je većih i manjih grmova, natovarenih prekrasnim borovnicama; ali je cela grupa gledala u daljinu da ih nađe. Počela sam da berem plodove u blizini, ali veoma pažljivo, plašeći se da ne uberem zeleno voće, koje je bilo izmešano sa zrelim. Mogla sam da pronađem samo jedan ili dva ploda sa grma. {EP 99.2}

Neke od lepih velikih borovnica su pale na tlo i crvi i insekti su ih do pola pojeli. Pomislila sam: “O, da smo malo ranije došli u ovo polje, sve to dragoceno voće je moglo biti iskorišćeno. Međutim, sada je već kasno. Ja ću ipak pokupiti te borovnice s tla i da pokažem braći šta su mogli da poberu da nisu zakasnili!” {EP 99.3}

Upravo tada se dvoje troje iz grupe našlo u mojoj blizini. Razgovarali su i izgledalo je da su veoma obuzeti međusobnim druženjem. Videći mene, kazali su: “Svuda smo gledali i nismo našli nikakvih plodova!” Pogledali su sa iznenađenjem količinu koju sam ja prikupila. Rekla sam im: “Ima još mnogo plodova koji se mogu nabrati s ovih grmova!” Počeli su da beru, ali su se uskoro zaustavili, govoreći: “Nije pravo da mi ovde beremo. Ti si pronašla ovo polje i ono pripada tebi!” Međutim, ja sam odgovorila: “Nije važno. Prikupljajte sve što možete naći. Ovo je Božje polje i ovo su Njegove borovnice; vaša je prednost da ih berete!” {EP 99.4}

Uskoro sam se, naizgled, opet našla sama. Ipak, svakih nekoliko trenutaka čula sam razgovor i smejanje oko kola. Povicila sam onima koji su bili tamo: “Šta radite tamo?” Odgovorili su: “Nismo više mogli da nađemo plodova. Pošto smo umorni i gladni, odlučili smo da odemo do kola i da ručamo. Kada se budemo malo odmorili, ponovo ćemo poći da radimo!” {EP 100.1}

Kazala sam: “Još ništa niste prikupili do sada. Poješćete sve naše zalihe, ne ostavljajući nam ništa. Ja za sada ne mogu da jedem; ima još puno plodova koje treba da prikupim. Vi ih niste našli, jer niste ni gledali dovoljno pažljivo. Oni se ne nalaze sa spoljne strane grma, već iznutra, morate ih potražiti. Zaista, možete nabrati cele pregršti; budite samo pažljivi da ne berete zelene!” {EP 100.2}

Moja mala kotarica je uskoro bila puna plodova, pa sam ih odnela do kola. Kazala sam: "Ovo su najlepší plodovi koje sam ikada videla, a našla sam ih u blizini, dok ste se vi umarali bezuspešno ih tražeći u daljini!" {EP 100.3}

Onda su svi došli da pregledaju moje plodove. Kazali su: "Ovo su borovnice sa visokih grmova, čvrste i dobre. Mi nismo mislili da ćemo išta naći na visokim grmovima, pa smo tražili samo plodove niskih grmova. A tamo smo našli samo nekoliko." {EP 100.4}

Onda sam im odgovorila: "Hoćete li se postarati za ove plodove, a onda ćemo zajedno poći da ih tražimo na visokim grmovima?" Međutim, oni nisu pripremili nikakve posude za čuvanje nabranih plodova. Istina, bilo je korpi i vreća u izobilju, ali su sve bile upotrebljene za čuvanje hrane. Umorila sam se od čekanja i konačno upitala: "Zar vi niste došli da nabereite borovnica? Zašto se onda niste pripremili da ih čuvate?" {EP 100.5}

Neko mi je odgovorio: "Sestro Vajt, nismo u stvari ni očekivali da ćemo naći bilo šta, jer je u okolini toliko kuća i toliko toga se dešava. Međutim, pošto si ti bila tako željna da sabiraš plodove, odlučili smo da pođemo s tobom. Mislili smo da, ukoliko poneseimo dovoljno hrane i ako budemo uživali u rekreaciji, nećemo biti suviše razočarani što nismo uspjeli da nabereimo bilo šta!" {EP 100.6}

Odgovorila sam: "Ne mogu da razumem takvu vrstu posla. Ja ću poći do grmova odmah! Dan je već skoro prošao i uskoro će pasti i noć, a tada više neće biti prikupljanja roda!" Neki su pošli sa mnom, ali su drugi ostali kraj kola da jedu. {EP 101.1}

Na jednom mestu okupila se mala grupa i živahno razgovarala o nečemu što ih je veoma zanimalo. Prišla sam im i ustanovila da je malo dete na rukama majke privuklo njihovu pažnju. Rekla sam: "Imate samo malo vremena i bilo bi bolje da radite dok još možete!" {EP 101.2}

Pažnju mnogih privukao je mladi par koji je trčao prema kolima. Kada su stigli, bili su toliko umorni da su morali da sednu i da se odmore. I drugi su se onda bacili na travu da otpočinu. {EP 101.3}

I tako je dan prolazio i postigli smo veoma malo. Konačno sam kazala: "Braćo, vi ovo nazivate neuspešnim izletom. Ako je to način na koji radite, ne čudim se što nemate uspeha. Vaš uspeh ili neuspeh zavisi od načina kojim prilazite radu. Ovde ima borovnica; ja sam ih našla. Neki od vas ste pretraživali niske grmove bez uspeha; drugi su našli nekoliko plodova. Međutim, visoke grmove ste zaobilazili, jednostavno zato što niste očekivali da ćete naći plodove na njima. Vidite da su plodovi koje sam prikupila krupni i zreli. Za kratko vreme i ostali plodovi će sazreti i onda ćemo moći da ih potražimo. To je način na koji sam ja naučila da prikupljam plodove. Da ste tražili u blizini kola, mogli ste ih naći isto onako kao što sam ih ja našla." {EP 101.4}

"Pouka koju ste toga dana dali onima koji su učili kako da obavljaju ovakvu vrstu posla, oni će prihvatiti. Gospod je stavio ove plodonosne grmove usred gusto naseljenog mesta i On očekuje da ih pokupite. Međutim, vi ste bili suviše zauzeti jedenjem i međusobnim druženjem. Niste ni došli na polje s iskrenom odlukom da nađete plodove." {EP 101.5}

“Morate od sada raditi s mnogo više revnosti i ozbiljnosti i s jednim potpuno drukčijim ciljem pred očima ili vaš rad nikada neće biti uspешan. Radeći na pravi način, vi ćete poučiti mlađe radnike da su hrana i rekreacija mnogo manje važni od prikupljanja roda. Trebalo je zaista mnogo teškog rada da se kola sa zalihama izvezu nasred polja, ali vi ste mislili više o zalihama nego o plodovima koje je trebalo da nosite kući kao rezultat svog rada. Morate biti vredni, prvo da odnesete plodove u vašoj blizini, a onda da potražite i one koji su dalje; posle toga se možete vratiti da ponovo radite u blizini i tako ćete biti uspешni.” {EP 101.6}

OSOBINE NEOPHODNE ZA SLUŽBU

Saučešće

Bog želi da ujedini svoje radnike vezama opšteg saučešća i čistih osećanja. Upravo atmosfera hristolike ljubavi koja okružuje dušu vernika čini ga mirisom života na život i omogućuje Bogu da blagoslovi njegove napore. Hrišćanstvo ne podiže nikakve zidove razdvajanja između čoveka i njegovih bližnjih, već povezuje ljudska bića s Bogom i međusobno. {EP 102.1}

Zapazi kako je nežan i pun saučešća Gospod u svojim postupcima prema svojim stvorenjima. On voli svoje zalutalo dete, i poziva ga da se vrati. Očeva ruka je stavljena oko pleća Njegovog pokajničkog sina; Očev plašt pokriva njegove krpe; prsten je stavljen na njegov prst kao dokaz njegovog carskog porekla. A ipak, koliko ima onih koji gledaju na izgubljenog sina ne samo ravnodušno, nego čak i prezrivo! Slično fariseju, i oni kažu: “Bože, hvalim te što ja nisam kao ostali ljudi!” (Luka 18,11) Međutim, šta mislite, kako Bog gleda na one koji, dok tvrde da su Hristovi saradnici, dok se duša bori protiv poplave iskušenja, stoje kao onaj stariji brat u priči, tvrdoglavi, samovoljni i sebični? {EP 102.2}

Kako se malo povezujemo vezama naklonosti sa Hristom u onome što bi trebalo da bude najčvršća veza jedinstva između nas i Njega — saučešćem prema izopačenima, krivima, napaćenima, dušama koje su mrtve u prestupima i gresima! Nehumanost čoveka prema čoveku je naš najveći greh. {EP 102.3}

Mnogi misle da predstavljaju Božju pravednost, iako potpuno propuštaju da predstavljaju Njegovu nežnost i Njegovu veliku ljubav. Često se događa da se oni prema kojima postupaju strogo i surovo nalaze pod stresom iskušenja. Sotona se bori s tim dušama i grube reči ih obeshrabruju i čine da padaju kao plen sile kušača... {EP 102.4}

Nama je potrebno više hristolikog saosećanja; ne samo saosećanja prema onima koji nam izgledaju besprekorni, već i saosećanja prema siromašnim, napaćenim dušama koje se bore, koje su često za osudu, koje greše i onda se kaju, koje se iskušavaju i obeshrabruju. Mi treba da idemo svojim bližnjima, dirnuti, slično našem milosrdnom Prvosvešteniku, sveću o njihovim slabostima. (MH 163164) {EP 103.1}

Poštenje

Ljudi iskušane hrabrosti i strogog poštenja potrebni su za ovo vreme, ljudi koji se ne plaše da podignu svoj glas za ono što je pravo. Kazala bih svakom radniku: u svim tvojim službenim dužnostima, neka

poštenje bude karakteristika svakog tvog postupka. Svi deseci, sav novac koji ti je poveren za bilo koju posebnu namenu, treba da bude smesta stavljen tamo gde pripada. Novac priložen za Božje delo ne sme se upotrebljavati za lične potrebe s namerom da se kasnije nadoknadi. To Gospod zabranjuje. To je iskušenje od onoga koji čini zlo i samo zlo. Propovednik koji dobija sredstva za Gospodnju riznicu treba da uruči darodavcu pismenu potvrdu o primljenom novcu, s tačno naznačenim datumom. A onda, ne čekajući da dođe u iskušenje da, zbog finansijskog pritiska, sredstva upotrebi za sebe, treba da ih preda na mesto s koga će, kada se ukaže potreba, biti prosleđena dalje. {EP 103.2}

Jedinstvo sa Hristom

Životno važna veza s glavnim Pastirom učiniće potpastira živim predstavnikom Isusa Hrista i videlom svetu. Razumevanje svih tačaka naše vere je važno, ali je još mnogo važnije da propovednik bude posvećen istinom koju predstavlja. {EP 103.3}

Radnik koji zna značenje jedinstva s Hristom, ima sve veću želju i sposobnost da shvati značenje službe Bogu. Njegovo znanje se povećava; jer rasti u blagodati znači imati sve veću sposobnost razumevanja Pisma. Takav čovek je zaista Božji saradnik. On shvata da je samo oruđe i da mora da se prepusti Učiteljevim rukama. Nevolje mu se događaju; jer ako ne bude iskušen na taj način, nikada neće postati svestan svog nedostatka mudrosti i iskustva. Međutim, ako potraži Gospoda ponizno i s poverenjem, svaka nevolja će mu poslužiti na dobro. Ponekad može izgledati da je pretrpeo neuspeh, ali njegov prividni neuspeh može da bude Božji način da ga nauči pravom napredovanju, da mu pomogne da bolje upozna samoga sebe i da se čvršće osloni na Nebo. On i dalje može da čini greške, ali se uči da ih ne ponavlja. Postaje jači u svom odupiranju zlu i drugi imaju koristi od njegovog primera. {EP 103.4}

Poniznost

Božji propovednik mora u izuzetnoj meri da se odlikuje poniznošću. Oni koji imaju najdublje iskustvo u onome što je Božje, najviše su udaljeni od oholosti i samouzvišenja. Pošto imaju uzvišeno shvatanje o Božjoj slavi, smatraju da je i najniže mesto u Njegovoj službi suviše časno za njih. {EP 104.1}

Kada se Mojsije spustio s gore, pošto je četrdeset dana proveo u razgovoru s Bogom, nije znao da njegovo lice blista sjajem koji je plašio one koji su ga gledali. {EP 104.2}

Pavle je gajio veoma skromno mišljenje o svom napredovanju u hrišćanskom životu. On govori o sebi kao poglavaru grešnika. I ponovo naglašava: "Ne kao da već dostigoh ili se već savrših." (Filibljanima 3,12) Međutim, Gospod je veoma cenio Pavla. {EP 104.3}

Naš Spasitelj je nazvao Jovana Krstitelja najvećim prorokom; ali, kada su Jovana upitali da li je on Mesija, on je sebe proglasio nedostojnim da Mesiji odreši obuću. Kada su mu učenici došli s prigovorom da se svi ljudi okreću novom Učitelju, Jovan ih je podsetio da je samo preteča Onoga koji treba da dođe. {EP 104.4}

Radnici takvog duha su neophodni danas. Božje delo treba da bude pošteđeno od samodovoljnih, onih koji su zadovoljni samim sobom. Naš Gospod traži radnike koji, osećajući svoju potrebu za Hristovom

pomirateljskom krvlju, kreću na posao, ne puni hvalisanja, već u punoj sigurnosti vere, znajući da će im uvek biti neophodna Hristova pomoć da saznaju kako da se bave ljudskim umom. {EP 104.5}

Revnost

Postoji potreba za većom revnošću. Vreme brzo prolazi i neophodni su ljudi koji će raditi kao što je Hristos radio. Nije dovoljno samo živeti tihim životom, posvećenim molitvi. Samo razmišljanje neće zadovoljiti potrebe sveta. Religija ne sme da bude samo subjektivni uticaj u našem životu. Mi moramo da budemo potpuno probuđeni, energični, ozbiljni hrišćani, puni želje da istinu objavimo drugima. {EP 105.1}

Ljudima je neophodno da čuju vest o spasenju verom u Hrista. Revnosnim i vatrenim naporima vest zaista i treba da im se objavi. Duše se moraju tražiti, za njih se treba molili, za njih treba raditi. Ozbiljni pozivi se moraju uputiti, vatrene molitve poslati. Naše površne, beživotne molitve moraju da se pretvore u molbe pune izuzetnog revnovanja. {EP 105.2}

Doslednost

Karakter mnogih koji sebe smatraju pobožnima su nesavršeni i jednostrani. Takvi pokazuju da su kao učenici u Hristovoj školi vrlo nesaršeno naučili svoje lekcije. Neki koji su naučili da slede Isusa u Njegovoj krotkosti, ne pokazuju Njegovu marljivost u činjenju dobra. Drugi su aktivni i revnosni, ali su hvalisavi; nikada se nisu naučili poniznosti. Ima i onih koji su isključili Hrista iz svoga rada. Oni mogu da budu prijatni po svom ponašanju, mogu da pokazuju saučešće prema svojim bližnjima, ali njihovo srce nije usredsređeno na Spasitelja, oni nisu naučili jezik Neba. Oni se ne mole kao što se Hristos molio; ne cene duše onako kako ih je On cenio; nisu naučili da izdrže teškoće u svojim naporima da spase duše. Neki, znajući nešto malo o preobražavajućoj sili blagodati, postaju sebični, kritički raspoloženi, grubi. Drugi su povodljivi i popustljivi, savijaju se na jednu ili na drugu stranu da bi zadovoljili svoje bližnje. {EP 105.3}

Koliko god revnosno da zastupamo istinu, ako naš svakodnevni život ne svedoči o njenoj sili posvećenja, izgovorene reči ništa neće postići. Nedosledno ponašanje otvrnjuje srce i sužava umne vidike radnika i stavlja kamen spoticanja na put onih s kojima radi. {EP 105.4}

Svakodnevni život

Propovednik treba da se oslobodi svake nepotrebne prolazne brige da bi mogao potpuno da se posveti svom svetom pozivu. On treba često da se moli, da sebe podloži božanskoj disciplini, da bi njegov život mogao da pokaže plodove istinskog vladanja sobom. Njegov jezik treba da bude pravilan; nikakvi ulični izrazi, nikakve jeftine izreke ne treba da se čuju s njegovih usana. Njegova odeća mora da bude u skladu s karakterom posla kojim se bavi. Neka propovednici i učitelji teže da dostignu merila postavljena u Bibliji. Neka ne zanemaruju sitnice na koje se često gleda kao na nevažne. Zanemarivanje sitnica često navodi na zanemarivanje većih odgovornosti. {EP 106.1}

Radnici u Gospodnjem vinogradu imaju primer dobrih ljudi iz svih vekova da se ohrabre. Imaju i Božju ljubav, službu anđela, saučešće Isusa Hrista, nadu da će zadobiti duše za istinu. "I razumni će se sjati kao svetlost nebeska i koji mnoge privedoše pravdi kao zvezde vazda i doveka." (Danilo 12,3) {EP 106.2}

ZA DALJE POUČAVANJE

Posvećenje {EP 106.3}

2T 262. 263. 343-346. 516. 521. 522. 628. 629 {EP 106.4}

3T 301. 500 {EP 106.5}

4T 118-125. 144. 145. 213-221. 543. 544; 5T 573-580 {EP 106.6}

8T 28. 29.47 {EP 106.7}

DA 250. 251. 827 {EP 106.8}

AA 469-484. 519-523. 557-587 {EP 106.9}

Counsels 522.523. {EP 106.10}

Taktičnost {EP 106.11}

4T 67. 68 {EP 106.12}

MH 156-159 {EP 106.13}

COL 338-339 {EP 106.14}

AA 241. 456-460. {EP 106.15}

Vrlina učtivosti

3T 422 {EP 107.1}

4T 262. 400 {EP 107.2}

5T 31 {EP 107.3}

Vaspitanje 55. 56. 240-242 {EP 107.4}

MH 156-159 {EP 107.5}

COL 102. 336-339 {EP 107.6}

AA 402-405. {EP 107.7}

Prikladno ponašanje {EP 107.8}

1T 380. 445-447 {EP 107.9}

2T 300-307. 548. 549 {EP 107.10}

5T 137-148. 591-603 {EP 107.11}

PP 575-580 {EP 107.12}

Counsels 256-258. {EP 107.13}

Društveni odnosi {EP 107.14}

3T 228. 238. 241. {EP 107.15}

Osobine neophodne za službu {EP 107.16}

Saučešće {EP 107.17}

7T 50 {EP 107.18}

9T 30-32. 222 {EP 107.19}

MH 156-158 {EP 107.20}

COL 385-388 {EP 107.21}

AA 516 {EP 107.22}

Poštenje {EP 107.23}

2T 518. 519 {EP 107.24}

4T 353. {EP 107.25}

Jedinstvo sa Hristom {EP 107.26}

6T 467 {EP 107.27}

DA 666-680 {EP 107.28}

Poniznost {EP 107.29}

3T 287 {EP 107.30}

4T 340 {EP 107.31}

7T 17 {EP 107.32}

DA 135. 246. 432-442 {EP 107.33}

COL 156-163. 363. 364. 402. 404. {EP 107.34}

Revnost {EP 107.35}

4T 396 {EP 107.36}

6T 14-22. 417-420. 479-482 {EP 107.37}

7T 9-33 {EP 107.38}

8T 9-23 {EP 107.39}

COL 390-404. {EP 107.40}

Svakodnevni život {EP 107.41}

2T 740 {EP 107.42}

9T 21. {EP 107.43}

PROPOVEDNIK ZA PROPOVEDAONICOM

“Nikakvo, ni u čemu, ne dajte spoticanje, da se služba ne kudi.” (2. Korinćanima 6,3)

“PROPOVEDAJ REČ”

“Zaklinjem te, dakle, pred Bogom i Gospodom našem Isusom Hristom, koji će suditi živima i mrtvima, dolaskom njegovim i carstvom njegovim, propovedaj reč, nastoj u dobro vreme i u nevreme, pokaraj, zapreti, umoli sa svakim snošenjem i učenjem.” (2. Timotiju 4,1.2) {EP 108.1}

Ovim neposrednim i snažnim rečima objašnjena je dužnost Hristovog propovednika. On treba da “propoveda reč”, a ne mišljenja i tradicije ljudi, ne bajke ili senzacionalne priče, da bi pokrenuo maštu ili razbudio osećanja. On ne sme da uzdiže sebe, već kao da se nalazi u Božjoj prisutnosti, treba da stoji pred umirućim svetom i da propoveda Reč. Ne sme da bude nikakve površnosti, nikakvih nevažnih stvari, nikakvih maštovitih tumačenja; propovednik treba da govori iskreno i s dubokom ozbiljnošću, kao da Božji glas tumači sveta pisma. Svojim slušaocima treba da iznosi ono što je povezano s njihovim sadašnjim i budućim dobrom. {EP 108.2}

Moja braćo, u propovedničkoj službi, dok stojite pred narodom, govorite o onome što je bitno, o onome što će delovati poučno. Propovedajte o velikim praktičnim istinama koje se moraju uneti u život.

Govorite o Isusovoj spasonosnoj sili “u kome imamo izbavljenje krvlju njegovom i oproštenje greha” (Kološanima 1,14). Trudite se da vaši slušaoci shvate silu istine. {EP 108.3}

Propovednici treba da objavljuju pouzdanu proročku reč kao temelj vere adventista sedmog dana. Proročanstva Danila i Otkrivenja treba pažljivo da se proučavaju, a u vezi s njima i reči: “Gle Jagnje Božje koje uze na sebe grehe svijeta!” (Jovan 1,29) {EP 109.1}

Dvadeset četvrto poglavlje Jevanđelja po Mateju predstavljano mi je mnogo puta kao nešto na šta svi treba da obrate svoju pažnju. Mi danas živimo u vremenu kada se ispunjavaju proročanstva iz tog poglavlja. Neka naši propovednici i učitelji objašnjavaju ta proročanstva onima koje poučavaju. Neka iz svojih izlaganja izbace sve što je manje važno i neka objavljuju istine od kojih će zavisiti budućnost duša. {EP 109.2}

Vreme u kome živimo poziva na stalnu budnost i Božji propovednici treba da objave svetlost o pitanju Subote. Oni treba da opomenu stanovnike sveta da će Hristos uskoro doći sa silom i velikom slavom. Poslednja poruka upozorenja svetlu treba da navede ljude da uvide važnost koju Bog pridaje svom zakonu. Istina treba da bude predstavljena tako jednostavno da nijedan prestupnik, koji je čuje, nema izgovor što je propustio da prepozna važnost poslušnosti Božjim zapovestima. {EP 109.3}

Poučena sam da kažem: prikupljajte iz Pisma dokaze da je Bog posvetio sedmi dan i neka se ti dokazi čitaju pred narodom. Neka se onima koji još nisu čuli istinu pokaže da svi koji odbacuju jasno “Tako reče Gospod!” moraju da trpe posledice svog ponašanja. U sva vremena Subota je bila proba odanosti Bogu. “To je znak između mene i sinova Izrailjevih dovek”, kaže Gospod (2. Mojsijeva 31,17) {EP 109.4}

Razboritost prema onome što je sveto

Jevanđelje se sada suočava s protivljenjem sa svih strana. Nikada zavera zlih nije bila snažnija nego u sadašnje vreme. Zli duhovi se sjedinjuju s ljudskim oruđima da ratuju protiv Božjih zapovesti. Tradicije i laži se uzdižu iznad Biblije, razum i nauka iznad otkrivenja, ljudske sposobnosti iznad učenja Svetog Duha; forme i ceremonije iznad životne snage pobožnosti. Žalosni gresi su odvojili ljude od Boga. Neverovanje je skoro postalo moderno. “Ne želimo da ovaj čovek vlada nad nama”, to su reči koje izgovaraju hiljade. Božji propovednici moraju da podignu svoj glas kao glas trube i da pokažu narodu njegove prestupe. Prijatne propovedi koje se tako često izgovaraju ne ostavljaju nikakav trajan utisak. One ne prodiru ljudima do srca, jer im se i ne upućuju jednostavne, oštre istine Božje Reči. {EP 109.5}

Mnogi među onima koji tvrde da veruju u istinu bi kazali, kada bi mogli da izraze svoja stvarna osećanja: Ima li ikakve potrebe da se govori tako otvoreno? Oni su isto tako mogli da se zapitaju: Da li je bilo ikakve potrebe da Jovan Krstitelj kaže farisejima: “Porodi aspidini, ko kaza vama da bežite od gneva koji ide?” (Matej 3,7) Zašto je izazvao gnev Irodijade govoreći Irodu da je nezakonito da živi sa ženom svoga brata? Izgubio je svoj život govoreći tako otvoreno. Zar nije mogao da živi mirno i da ne izaziva gnev Irodijade? {EP 110.1}

Tako su ljudi raspravljali sve dok opreznost nije zauzela mesto vernosti. Grehu se dozvoljava da prolazi bez ukoravanja. Kada će se u crkvi ponovo čuti glas vernog ukoravanja: “Ti si taj čovek!” (2. Samuilova

12,7) Kada ove reči ne bile tako retke, videli bismo više od sile Božje! Gospodnji glasnici ne treba da se žale što njihovi napori ne donose plod sve dok se ne pokaju zbog svoje ljubavi prema odobravanjima, zbog svoje želje da ugode ljudima, želje koja ih navodi da suzbijaju istinu i da viču: mir, kada Gospod ne progovora o miru! {EP 110.2}

O, kada bi svaki Božji propovednik shvatio svetost svoga rada i svoga poziva. Kao božanski pozvani glasnici, propovednici zauzimaju položaj povezan sa strašnom odgovornošću. Umesto Hrista treba da rade kao pristavi nebeskih tajni, hrabreći poslušne i opominjući neposlušne. Svetovna politika ne sme da ima nikakvog uticaja na njih. Nikada ne smeju da skrenu s puta kojim ih je Isus pozvao da idu. Oni moraju da idu napred u veri, imajući na umu da su okruženi oblakom svedoka. Ne treba da izgovaraju svoje reči, već reči koje im je zapovedio Onaj koji je veći od zemaljskih moćnika. Njihova poruka treba da glasi: "Tako kaže Gospod!" {EP 110.3}

Gospod traži ljude, slične Natanu, Iliji i Jovanu, koji će objavljivati vest neustrašivo, bez obzira na posledice, koji će govoriti istinu iako će ih to pozvati da žrtvuju sve što imaju. {EP 111.1}

Kao oštre strele

Hristove reči su bile kao oštre strele, koje su prodirale do srži i ranjavale srca Njegovih slušalaca. On se obraćao ljudima, bez obzira da li je Njegovih slušalaca bilo mnogo ili malo, i Njegove reči su imale spasonosni uticaj bar na neku dušu. Nijedna poruka koja je silazila s Njegovih usana nije bila izgubljena. Svaka reč koju je izgovarao stavljala je novu odgovornost na pleća onih koji su ga slušali. I danas propovednici koji iskreno objavljuju poslednju poruku milosti svetu, oslanjajući se na Boga da dobiju snagu, ne treba da se plaše da će njihovi napori biti uzaludni. Iako nijedno ljudsko oko ne može da vidi putanju strele istine, ko može da kaže da ona nije doprla do srži i da nije probila duše onih koji su slušali? Iako nijedno ljudsko uho nije moglo da čuje krik ranjene duše, istina je tiho pronašla svoj put do srca. Bog je progovorio duši; i na dan konačnog obračuna, Njegovi verni propovednici će stajati s trofejima otkupiteljske blagodati da odaju čast Hristu. {EP 111.2}

Niko nije u stanju da odredi šta se gubi kada govornik pokušava da govori bez pomazanja Svetim Duhom. U svakom skupu ima duša koje oklevaju, koje se nalaze na ivici odluke da se potpuno predaju Bogu. Odluke se i donose; ali, suviše često propovednik nema ni duha ni sile, ne upućuje nikakav neposredni poziv onima koji drhte na terazijama neodlučnosti. {EP 111.3}

U ovom vremenu moralne tame, potrebno je nešto mnogo veće od suvoparne teorije da pokrene duše. Propovednici moraju uspostaviti živu vezu s Bogom. Oni moraju propovedati kao da veruju u ono o čemu govore. Žive istine, koje silaze s usana Božjeg čoveka, učiniće da grešnici zadrhte, i da osvedočeni poviču: Gospod je moj Bog; ja sam odlučio da stanem potpuno na Gospodnju stranu! {EP 111.4}

Božji vesnik nikada ne sme da prestane da teži za većom svetlošću i silom. On treba da se trudi, da se moli, da se nada, usred obeshabrenosti i tame, odlučan da stekne temeljno poznavanje Pisma i da ne zaostane ni u jednom daru. Sve dok postoji ijedna duša kojoj bi mogao da posluži, on mora da s novom hrabrošću ulazi u svaki svoj poduhvat. Sve dok Isus govori: "Neću te ostaviti, niti ću od tebe odstupiti!"

(Jevrejima 13,5), sve dok se venac pravde nudi pobednicima, sve dok se naš Zastupnik moli za grešnike, Hristovi propovednici treba da rade neumornom snagom punom nade, i sa istrajnom verom. {EP 111.5}

Ljudi koji su prihvatili odgovornost da ljudima objavljuju reč iz Božjih usta postaju odgovorni za uticaj koji šire na svoje slušaoce. Ako su zaista pravi Božji ljudi, oni će znati da cilj propovedanja nije da se ljudi zabave. To nije ni jednostavno prenošenje informacija, ni napor da se razum osvedoči. {EP 112.1}

Propovedanje Reči treba da utiče na intelekt i da prenosi znanje, ali mora da čini i više od toga. Propovednikove reči, da bi bile delotvorne, moraju da dosegnu do srca njegovih slušalaca. On ne treba da unosi zabavne priče u svoje propovedi. Umesto toga, mora se potruditi da shvati velike potrebe i čežnje duše. I kada bude stajao pred ljudima, neka se uvek seća da među njegovim slušaocima ima i onih koji se bore sa sumnjama, skoro sa očajanjem, koje je blisko beznadežnosti; onih koji su stalno mučeni iskušenjima, koji se bore u teškim bitkama s neprijateljem duše. I zato neka traži od Spasitelja da mu udeli reči koje će izgovoriti, reči kojima će ojačati te duše u njihovoj borbi sa zlom. {EP 112.2}

LOMLJENJE HLEBA ŽIVOTA DUŠAMA

Mnogi, među onima s kojima rade naši propovednici, ne znaju biblijske istine i Božje zahteve, pa i najjednostavnije pouke o praktičnoj pobožnosti njima izgledaju kao neko novo otkrivenje. Njima je potrebno da saznaju šta je istina, i radeći s njima propovednik ne sme da sledi misaone tokove koji bi jednostavno ugađali maštanjima ili zadovoljali znatiželju. Umesto toga, neka prelama hleb života tim izgladnelim dušama. Nikada ne sme da drži propoved koja ne pomaže njegovim slušaocima da jasnije sagledaju šta treba da čine da bi se spasli. {EP 112.3}

Za neposredne zahteve, za sadašnje nevolje — tim ljudima je neophodna neposredna pomoć. Propovednik može da uzleti visoko u nebesa poetskim opisima i maštovitim prikazima, koja su prijatna čulima i kojima se hrani mašta, ali koje ne dodiruju životna iskustva, ni svakodnevne potrebe. On može da misli da je svojom maštovitom rečitošću nahranio Božje stado; njegovi slušaoci mogu da pomisle da nikada pre toga nisu videli istinu tako izraženu prekrasnim jezikom. Međutim, krenite od uzroka prema posledicama, od uzleta osećanja izazvanog tim maštovitim prikazima, i videćete da, iako su neke istine zaista bile predstavljene, takve propovedi ne jačaju slušaoce za svakodnevne životne borbe. {EP 112.4}

Onaj ko u svom propovedanju rečitost postavlja kao svoj najviši cilj, navodi ljude da zaborave istinu koja je povezana s njegovom govorničkom veštinom. Kada emocije prođu, ustanoviće se da Božja Reč nije utvrđena u umu, niti su slušaoci stekli neko novo osvedočenje. Oni mogu da govore s divljenjem o propovednikovoj rečitosti, ali nisu dovedeni ni za stopu bliže odluci. Oni govore o propovedi kao što bi govorili o nekom pozorišnom komadu i o propovedniku kao o glumcu. Mogu da dođu ponovo da bi slušali istu vrstu izlaganja, ali će opet otići svojoj kući neosvedočeni i nenahranjeni. {EP 113.1}

Nisu nam potrebna slikovita izlaganja, niti hrana rečima koje ništa ne znače. Naši propovednici treba da propovedaju tako da pomognu ljudima da shvate životodavne istine. Braćo moja, nemojte lebdeti u visinama do kojih vas obični ljudi ne mogu pratiti, a i da mogu, od toga ne bi bilo nikakve koristi niti blagoslova. Prenosite jednostavne pouke koje je Hristos iznosio. Predstavljajte priču o Njegovom životu samoodricanja i žrtvovanja, Njegovoj poniznosti i smrti, Njegovom vaskrsenju i vaznesenju, Njegovom

posredovanju za grešnike u nebeskim dvorovima. U svakom skupu ima duša na kojima radi Sveti Duh. Pomozite im da shvate šta je istina; prelamajte im hleb života; privlačite njihovu pažnju na životno važna pitanja. {EP 113.2}

Mnogi glasovi zastupaju zabludu; neka vaš glas brani istinu. Govorite o temama koje će biti kao zelena paša ovcima Gospodnjeg stada. Nemojte voditi svoje slušaoce na pusta mesta, na kojima, u blizini, neće biti izvora žive vode. Predstavite istinu kakva je u Isusu, objašnjavajući zahteve zakona i Jevanđelja. Predstavite Hrista, put, istinu i život, govorite o Njegovoj sili da spase sve koji dolaze k Njemu. Zapovednik našeg spasenja posreduje za svoj narod, ali ne kao molitelj koji treba da probudi Očevo saučešće, već kao pobednik, koji traži trofeje svoje pobeđe. On je u stanju da potpuno spase one koji dolaze Bogu preko Njega. Učinite da ta činjenica postane potpuno jasna! {EP 113.3}

Ukoliko propovednici ne budu pažljivi, sakrivaće istinu pod plaštem svojih ljudskih ukrašavanja. Neka nijedan propovednik ne misli da može da obrati duše svojim rečitim propovedima. Oni koji tvrde nešto drugo, treba da se mole Bogu da ih nadahne svojim Duhom, da ih osposobi da uzdignu Hrista kao jedinu nadu grešnika. Slikoviti govori, simpatične priče ili neprikladne anegdote ne osvedočavaju grešnika. Ljudi slušaju takve reči kao što bi slušali prijatnu pesmu. Poruka koju grešnik treba da čuje glasi: "Jer Bogu tako omilje svet da je i Sina svojega jedinorodnoga dao da nijedan koji ga veruje ne pogine nego da ima život večni." (Jovan 3,16) Prihvatanje Jevanđelja ne zavisi od učenih svedočanstava, rečitih govora, dubokih dokaza, već od jednostavnosti, od prilagođavanja onima koji su gladni i žedni hleba života. {EP 114.1}

Upravo delotvornost Svetog Duha čini da propovednik Reči bude uspešan. Kada Hristos progovori preko propovednika, Sveti Duh priprema srca slušalaca da prihvate Reč. Sveti Duh nije sluga, već upravljačka sila. On čini da istina zablista u umu i On govori preko svakog izlaganja ukoliko se propovednik pokori božanskom delovanju. Upravo Sveti Duh okružuje dušu svetom atmosferom i upućuje nepokajanima reči opomene, ukazujući im na Onoga koji je uzeo na sebe grehe sveta. {EP 114.2}

PROPOVEDATI HRISTA

Postoje mnoge primedbe da su se, u svojim izlaganjima, naši govornici bavili zakonom, a ne Hristom. Te primedbe nisu potpuno tačne, ali, zar nije bilo razloga da se čuju? Zar nisu za govornicom stajali ljudi koji nisu imali istinskog iskustva u onome što je Božje, ljudi koji još nisu primili Hristovu pravednost? Mnogi naši propovednici su samo držali propovedi, iznoseći teme obrazlaganjem, jedva i spominjući spasonosnu silu Otkupitelja. Njihovo svedočenje je bilo lišeno spasonosne Hristove krvi. Njihova žrtva je podsećala na Kajinovu žrtvu. On je doneo Gospodu plodove zemlje, što je samo po sebi bilo prihvatljivo u Božjim očima. Zaista, voće je bilo veoma dobro; ali delatna sila žrtve — krv zaklanog jagnjeta, koje je predstavljalo Hristovu žrtvu — je nedostajala. Tako je i sa propovedima u kojima nema Hrista. One ne čine da zadrhti srce u čoveku; ljudi se ne pitaju: šta da činim da dobijem život večni? {EP 114.3}

Od svih koji sebe smatraju hrišćanima, adventisti sedmog dana bi trebalo da budu među prvima koji će uzdizati Hrista pred svetom. Objavljivanje treće anđeoske poruke poziva na predstavljanje istine o Suboti. Ova istina, s drugima koje su obuhvaćene u poruci, mora da se objavljuje; ali veliko privlačno središte poruke, Isus Hristos, ne sme se izostaviti. Upravo su se kraj Hristovog krsta srele milost i istina, a

pravednost i mir poljubile. Grešnik se mora navesti da pogleda na Golgotu; jednostavnom verom malog deteta on mora da se osloni na zasluge Spasitelja, prihvatajući Njegovu pravednost, verujući u Njegovu milost. {EP 115.1}

Božja ljubav

Zahvaljujući Božjoj ljubavi riznice Hristove blagodati su bile otvorene pred Crkvom i pred svetom. “Jer Bogu tako omilje svet da je i sina svojega jednorodnoga dao da nijedan koji ga veruje ne pogine nego da ima život večni.” (Jovan 3,16) Kakve li čudesne, neshvatljive ljubavi, koja je navela Hrista da umre za nas dok smo još bili grešnici?! I kakav gubitak trpi duša koja, pošto shvati snažne zahteve zakona, propusti da prizna da tamo gde se umnoži greh, Hristova blagodat se još više umnožava! {EP 115.2}

Kada se zakon predstavi onako kako to i treba da bude, on pokazuje Božju ljubav. Međutim, nije nikakvo čudo što srca nisu omekšana tom istinom kada se ona predstavlja na hladan, beživotan način; nije nikakvo čudo što vera posrće na Božjim obećanjima, kada propovednici i radnici izostavljaju da predstave Isusa u Njegovom odnosu prema zakonu. {EP 115.3}

Neki radnici u Božjem delu bili su suviše spremni da se razbacuju optužbama protiv grešnika; Očeva ljubav koja se pokazala davanjem Sina da umre za ljudski rod ostala je negde daleko u pozadini. Neka učitelj istine objavi grešniku šta je Bog stvarno — Otac koji s čežnjivom ljubavlju očekuje da primi izgubljenog sina koji se vraća, ne bacujući se na njega optužbama i gnevom, već pripremajući gozbu da pozdravi njegov povratak. O, kada bismo svi shvatili puteve Gospodnje u zadobijanju duša! {EP 116.1}

Bog želi da odvrati umove od osvedočenja logikom na osvedočenje koje je dublje, uzvišenije, neporočnije i mnogo slavnije! Često ljudska logika skoro potpuno prigušuje svetlost za koju Bog želi da zasija jasnim zracima i da osvedoči ljude da je Gospod prirode dostojan svake hvale i slave, zato što je i Stvoritelj svega što postoji. {EP 116.2}

Neki propovednici greše kada svoje propovedi temelje potpuno i isključivo na dokazima. Ima onih koji slušaju teorije istine i koji su zadivljeni objavljenim dokazima; ali, ako se Hristos predstavi kao Spasitelj sveta, posejano seme može da uzraste i da donese rod na slavu Bogu. Međutim, često se krst sa Golgote ne objavljuje narodu. Neki će, možda, slušati poslednju propoved koju će ikada slušati, i zlatna prilika će biti izgubljena, zauvek izgubljena. Ali, ako u vezi s teorijom istine bude objavljen Hristos sa svojom otkupiteljskom ljubavlju, grešnici se mogu zadobiti da stanu na Njegovu stranu. {EP 116.3}

Put Hristu

Više ljudi nego što mi mislimo čezne da nađe put koji vodi Hristu. Oni koji propovedaju poslednju poruku milosti treba da imaju na umu da Hristos treba da bude uzdignut kao utočište grešnika. Neki propovednici misle da nije neophodno da propovedaju o pokajanju i o veri; oni smatraju da je samo po sebi razumljivo da su njihovi slušaoci upoznati s Jevanđeljem i da se pitanja sasvim druge prirode moraju iznositi da bi se privukla njihova pažnja. Međutim, mnogi ljudi žele da čuju o toj najvažnijoj temi više nego o bilo kojoj drugoj. {EP 116.4}

Teoretske rasprave su bitne, tako da ljudi mogu da vide kako se lanac istine, lestvica po lestvica, sjedinjuje u savršenu celinu; ali nikakva rasprava se nikada ne bi smela održati bez predstavljanja Hrista, i to raspetoga, kao temelj Jevanđelja. Propovednici bi našli pristup mnogo većem broju srca kada bi se više bavili praktičnom pobožnošću. Često, kada se ulažu napori da se istina predstavi u novim poljima, izlaganja su pretežno teoretske prirode. Ljudi postaju nesigurni zbog onoga što su čuli. Mnogi osećaju silu istine i postaju željni da stave svoje noge na sigurne temelje. Tada je vreme, bolje od svakog drugog, da se njihovoj savesti predstavi Hristova religija. Ukoliko se dozvoli da se bogoslužjenja završe bez tog praktičnog dela, nastaje velika šteta. {EP 116.5}

Ponekad ljudi i žene donose odluku u prilog istine zbog uverljivosti iznesenih dokaza, iako se još nisu obratili. Propovednikov posao nije završen sve dok ne osvedoči svoje slušaoce u neophodnost promene srca. U svakom izlaganju treba da se upute vatreni pozivi ljudima da odbace svoje grehe i da se obrate Hristu. Omiljeni gresi i popustljivost prema grehu, tako rašireni u naše dane moraju se osuditi, i naglasiti potreba za praktičnom pobožnošću. Osećajući u srcu važnost reči koje izriče, pravi propovednik nije u stanju da sakrije svoju zabrinutost za duše sa kojima radi. {EP 117.1}

O, kada bih mogla da pronađem reči dovoljno snažne da ostavim utisak koji bih htela da ostavim na svoje kolege u propovedanju Jevanđelja! Braćo moja, vi upravljate rečima života; vi se bavite umovima koji su sposobni i za najveći razvoj. Hristos raspeti, Hristos vaskrsli, Hristos koji se vazneo na Nebo, Hristos koji ponovo dolazi, sve to treba da u tolikoj meri omekša, razvedri i ispuni srce propovednika da predstavi narodu ove istine u ljubavi i dubokoj ozbiljnosti. Propovednik će onda biti potisnut u drugi plan, a Isus će se pokazati. {EP 117.2}

Uzdignite Isusa, vi koji učite narod, uzdignite ga u propovedima, u pesmama, u molitvama. Neka se sve vaše snage usmere na to da ukažete dušama, zbunjenim, smetenim, izgubljenim, na "Jagnje Božje". Uzdignite Njega, vaskrslog Spasitelja, i kažite svima koji vas slušaju: Hodite k Onome, koji je "ljubio nas i predade sebe za nas" (Efescima 5,2). Neka nauka o spasenju postane tema svake propovedi, tema svake pesme. Neka se ona izliva u svakoj molitvi. Nemojte u svoje propovedi unositi bilo šta čime biste zamenili Hrista, mudrost i silu od Boga. Objavite reči života, predstavljajući Isusa kao nadu pokajnika i tvrđavu svakog vernika. Pokažite put mira napaćenima i malodušnima, prikažite blagodat i savršenstvo Spasitelja. {EP 117.3}

Postoji samo jedan put koji vodi iz tame u svetlost, put koji se penje sve do Božjeg prestola — put vere. Taj put nije mračan ni nesiguran; nije to put ograničenih smrtnih umova, niti put koji su načinile ljudske ruke, koje traže putarinu od svakog putnika. Ulazak na taj put ne može se osigurati delima pokore i ispaštanja. {EP 118.1}

Put koji je Bog osigurao je tako savršen, tako potpun, da čovek ne može, bilo kojim delom koje bi mogao da učini, da dometne njegovom savršenstvu. On je dovoljno širok da primi i najokorelijeg grešnika, ukoliko se iskreno pokaje, a ipak i tako uzan da na njemu greh ne može da nađe mesta. To je put načinjen za otkupljene da njime idu. {EP 118.2}

PRAVEDNOST VEROM

Pomisao da nam se Hristova pravednost uračunava, i to ne zbog bilo kakvih zasluga s naše strane, već kao besplatni dar od Boga, zaista je dragocena misao. Neprijatelj Boga i čoveka nije spreman da pristane da se ta istina jasno predstavi; jer zna da će njegova moć biti slomljena ako je ljudi budu potpuno prihvatili. Ako bude uspeo da zavlada umovima da sumnje, neverovanje i tama sačinjavaju iskustvo onih koji tvrde da su Božja deca, moćiće da ih savlada iskušenjima. {EP 118.3}

Ona jednostavna vera koja hvata Boga za reč treba da se ohrabruje. Božji narod treba da ima takvu veru koja će se uhvatiti za božansku snagu; "jer ste blagodaću spaseni kroz veru i to nije od vas, dar je Božji." (Efescima 2,8) Oni koji veruju da je Bog zbog Hrista oprostio njihove grehe, ne treba zbog iskušenja da propuste da se bore u dobroj borbi vere. Njihova vera treba da raste i da postaje sve snažnija sve dok njihov hrišćanski život, ali i njihove reči, ne počnu da objavljuju: "Krv Isusa Hrista... očišćava nas od svakoga greha!" (1. Jovanova 1,7) {EP 118.4}

Ako želimo da osetimo duh i silu treće anđeoske poruke, moramo da predstavimo zakon i Jevanđelje zajedno, jer idu ruku pod ruku. Isto onako kako sila odozdo navodi sinove neposlušnosti da ukidaju Božji zakon, da gaze istinu da je Hristos naša pravednost, tako i sila odozgo pokreće srca onih koji su odani da uzdignu zakon i da uzdignu Isusa kao savršenog Spasitelja. Ukoliko se božanska sila ne bude unela u iskustvo Božjeg naroda, lažne ideje i teorije će zarobljavati um, Hristos i Njegov pravednost će se izgubiti iz iskustva mnogih i njihova vera će ostati bez sile i života. {EP 119.1}

Propovednici treba da objavljuju Hrista u Njegovom savršenstvu i u crkvama i u novim poljima, tako da slušaoci mogu da izgrade razumnu veru. Ljudi moraju biti poučeni da im je Hristos i spasenje i pravednost. Sotonin dobro promišljeni plan je da spreči ljude da poveruju u Isusa kao u svoju jedinu nadu; jer Hristova krv koja čisti od svakog greha spasonosno deluje samo za one koji veruju u njene zasluge i koji je iznose pred Oca kao što je to učinio Avelj u svom prinosu. {EP 119.2}

Kajinov prinos je predstavljao uvredu za Boga, jer je to bila žrtva lišena Hrista. Sadržaj naše vesti nisu samo Božje zapovesti, već i vera Isusova. Blistava svetlost obasjava danas naše puteve i čini da naša vera u Isusa raste. Mi moramo primati svaki zrak svetlosti i hodati po njoj, da nam ne bi poslužila kao prokletstvo na sudu. Naše dužnosti i obaveze postaju sve važnije što stičemo više jasnih saznanja o istini. Svetlost otkriva i ukorava zablude koje su bile sakrivene u tami; kada dođe svetlost, život i karakter ljudi se moraju menjati na odgovarajući način da bi se uskladili s njom. Gresi koji su nekada bili gresi u neznanju, zbog zaslepljenosti uma, ne mogu se više činiti bez sticanja krivice. Pošto dobijamo povećanu svetlost, moramo se reformisati, uzdići i oplemeniti njome, ili ćemo postati daleko izopačeniji i tvrdoglaviji nego što smo biti pre njenog dolaska. {EP 119.3}

SAVET JEDNOM EVANĐELISTI

Dragi brate, {EP 120.1}

...Imam za tebe poruku od Gospoda: budi ljubazan u govoru, nežan u ponašanju. Pazi dobro na sebe, jer si sklon da budeš strog i diktatorski raspoložen i govoriš bez razmišljanja. Gospod ti se obraća, govoreći:

straži i moli se, da ne padneš u iskušenje. Grube reči žaloste Gospoda; nemudre reči nanose štetu. Rečeno mi je da ti kažem: budi ljubazan u govoru; pazi dobro na svoje reči; neka nikakva oštrina ne bude deo tvojih reči ili tvojih pokreta ruku. U sve što činiš i govoriš unesi miris sličnosti sa Hristom. Neka tvoje nasleđene karakterne osobine ne kvare i ne kaljaju tvoje delo. Ti treba da pomažeš i jačaš one koji se nalaze u iskušenju. Neka se tvoje ja ne pojavljuje u tvojim brzopletim rečima. Hristos je dao svoj život za stado, ali i za sve s kojima ti radiš. Neka nijedna tvoja reč ne uputi duše u pogrešnom smeru. U karakteru Hristovih propovednika se mora pokazati sličnost Hristu. {EP 120.2}

Prenagljeni i arogantni izrazi nisu u skladu sa svetim poslom koji je Hristos dao svojim propovednicima. Kada u svoje svakodnevno iskustvo budeš uneo gledanje na Isusa i učenje od Njega, izgradićeš zdrav, skladan karakter. Ublaži svoje opise i nemoj sebi dozvoliti da izgovaraš reči osude. Uči se od velikog Učitelja. Ljubazne i saosećajne reči delovaće povoljno kao lek i izlečiće duše koje očajavaju. Kada se poznavanje Božje Reči bude unelo u praktični život imaće isceljujuću, umirujuću silu. Oštrina u govoru nikada neće doneti blagoslov ni tebi ni bilo kojoj drugoj duši. {EP 120.3}

Brate moj, ti treba da budeš predstavnik Isusove blagosti, strpljivosti i dobrote. U tvojim izjavama u javnosti, neka tvoji opisi budu u skladu s Hristovim. "A koja je premudrost odozgo, ona je najprije čista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, bez hatera i nelicemerna." (Jakov 3,17) Straži i moli se, suzbijaj oštrinu koja ponekad izbija iz tebe. Kada Hristova blagodat bude stanovala u tebi, tvoje reči će postati posvećene. Ako tvoja braća ne budu postupala onako pravedno kao što ti misliš da treba, nemoj im prilaziti oštro. Gospod se ponekad žalosti zbog tvojih grubih izraza. {EP 120.4}

Tvoja volja treba da se pokori Gospodnjoj volji. Tebi je potrebna pomoć Gospoda Isusa. Neka samo reči čiste, neporočne i posvećene silaze sa tvojih usana; jer kao propovednik Jevanđelja ti si primer za kojim se drugi povode. Budi ljubazan i nežan prema deci u svako vreme... {EP 121.1}

Ti možeš da dostigneš Božji ideal ako odlučiš da tvoje ja neće biti utkano u tvoj rad. Svest da težiš svojim duhom i svojim delima da budeš sličan Hristu daće ti snage, utehe i hrabrosti. Tvoja je prednost da postaneš krotak i ponizna srca; onda će i Božji anđeli sarađivati s tobom u tvojim naporima da se obnoviš. Hristos je umro da bi svoj život mogao da ponovi u tebi i u svima koji su Njega uzeli kao svoj uzor. U sili tvoga Otkupitelja ti možeš da pokažeš karakter Isusa Hrista, i da radiš mudro i silno da ispraviš sve što je iskrivljeno. (Los Anđeles, Kalifornija, 22. avgusta 1908. godine) {EP 121.2}

PRAKTIČNI PREDLOZI

Formalna izlaganja — Neki propovednici, prilikom pripremanja svojih izlaganja, pripremaju svaku pojedinost sa takvom tačnoću da ne ostavljaju Gospodu nimalo mesta da vodi njihove misli. Svaka pojedinost je utvrđena, ukalupljena, da tako kažemo, i njima je izgleda potpuno nemoguće da odstupe od utvrđenog plana. To je teška greška, i ako se nastavi, učiniće da propovednici postanu uskogrudni, ostaviće ih bez duhovnog života i energije kao što su brežuljci Gelvuje bili lišeni rose i kiše. {EP 121.3}

Kada propovednik oseti da ne može da skrene s unapred utvrđenog teksta propovedi, posledice su samo nešto bolje nego da je čitao propoved. Ukroćene, formalne propovedi imaju u sebi vrlo malo

oživljavajuće snage Svetoga Duha; navika držanja takvih propovedi uspešno će uništiti propovednikovu korisnost i sposobnost. {EP 121.4}

Bog bi želeo da se Njegovi radnici potpuno oslone na Njega. Oni moraju slušati da čuju šta kaže Gospod, pitajući se: Šta je Tvoja Reč za narod? Njihova srca moraju da budu otvorena, tako da Bog može da utiče na njihove misli i da bi mogli da budu osposobljeni da zadovolje potrebe prisutnih. {EP 121.5}

Poštovanje — Čula sam neke propovednike kako govore o Hristovom životu i učenjima na površan način, kao da se sećaju događaja iz života nekih velikih ljudi u svetu. I zaista, nije ništa neobično da propovednici govore o Hristu kao da je On čovek sličan njima samima. Kada čujem da se o toj svetoj temi govori na takav način, osećam neizgrecivu bol, jer znam da ti ljudi, iako učitelji istine, nikada nisu gajili uzvišeno mišljenje o Hristu; da se nikada nisu ni upoznali s Njim. Oni nikada nisu gajili tako uzvišene misli da bi mogli da steknu jasne zamisli o karakteru Otkupitelja sveta. {EP 122.1}

Oni koji gaje pravilne poglede na karakter i rad Isusa Hrista nikada neće postati samodovoljni niti će uzvisivati sebe. Slabost i neuspešnost njihovih napora, nasuprot naporima Božjeg Sina, učiniće da postanu skromni, da se ne oslanjaju na sebe, navešće ih da od Hrista potraže snagu da rade svoj posao. Navika razmišljanja o Hristu i o Njegovim potpuno dovoljnim zaslugama, povećava veru, oživljava silu duhovnog raspoznavanja, ojačava želju čoveka da bude sličan Njemu, unosi u molitve ozbiljnost koja ih čini uspešnima. {EP 122.2}

Neprikladne ilustracije — Propovednici ne bi trebalo da gaje naviku da pričaju neprikladne anegdote u svojim propovedima; jer one umanjuju snagu istine koja se propoveda. Pričanje anegdota ili događaja koji izazivaju smeh ili olake misli u umu slušalaca je dostojno prekora. Istina treba da bude odevena u dostojanstvene reči, a ilustracije koje se upotrebljavaju treba da imaju isti karakter. {EP 122.3}

Kako da se izbegne nepažnja — Propovednik je često obavezan da propoveda u prepunoj, pregrejanoj prostoriji. Slušaoci postaju pospani, njihova čula otupljuju skoro im je nemoguće da shvate šta se propoveda. {EP 122.4}

Kada bi, umesto da im propoveda, govornik pokušao da ih poučava, da govori kao da razgovara s njima, da im postavlja pitanja, njihov um bi se probudio i bili bi u stanju da jasno shvate izgovorene reči. {EP 122.5}

Mali skupovi — Nemojte se obeshrabriti kada se okupi samo nekoliko osoba da sluša propoved. Čak i kada imate samo dva ili tri slušaoca, ko zna, možda su to upravo oni s kojima se bori Sveti Duh. Gospod može da vam da vest za tu jednu dušu i ona će, ako se obrati, biti sredstvo za dostizanje drugih. Iako vi o tome nećete ništa znati, rezultati vašeg rada mogu se hiljadama puta povećati. {EP 123.1}

Nemojte gledati na prazna sedišta, tako da vaša vera i vaša hrabrost nestanu; bolje mislite o tome šta Gospod čini da svoju istinu objavi svetu. Imajte na umu da vi saradujete s božanskim silama — silama

koje nikada ne izneveravaju. Govorite sa isto toliko ozbiljnosti, vere i zainteresovanosti kao da su prisutne hiljade koje slušaju vaš glas. {EP 123.2}

Neki propovednik je jednog kišovitoj jutro krenuo u svoju crkvu da propoveda i ustanovio da u njoj sedi samo jedan jedini čovek. Međutim, pošto nije hteo da ga razočara, propovedao je ozbiljno i zainteresovano. Čovek se obratio, postao misionar i njegovim naporima hiljade su čule radosnu vest o spasenju. {EP 123.3}

Kratke propovedi — Neka se poruka za ovo vreme ne objavljuje dugim, napornim propovedima, već kratkim izlaganjima, jezgrovito i jasno. Dugačke propovedi opterećuju snagu govornika i strpljenje slušalaca. Ako je govornik svestan važnosti svoje poruke, moraće da bude posebno pažljiv da ne preoptereći svoje fizičke snage i da ne izgovori više nego što njegovi slušaoci mogu da zapamte. {EP 123.4}

Kada ste jednom progovorili o jednoj temi, nemojte misliti da će vaši slušaoci zadržati u svojim sećanjima sve što ste kazali. Postoji opasnost da se prebrzo prelazi s tačke na tačku. Dajte kratke pouke, jednostavnim, jasnim rečima, i onda ih nekoliko puta ponavljajte. Kratke propovedi će se zapamtiti mnogo bolje od dugačkih. Naši govornici treba da imaju na umu da teme koje iznose mogu da budu nove nekim od njihovih slušalaca, zato se osnovne tačke moraju nekoliko puta ponavljati. {EP 123.5}

Neposrednost — Mnogi govornici gube svoje vreme i snagu u dugačkim uvodima i izvinjavanju. Neki koriste skoro pola sata da se izvine; tako se vreme gubi i kada pređu na svoju temu i pokušaju da tačke istine urežu u misli svojih slušalaca, ljudi su već umorni i ne mogu da shvate njihovu snagu. {EP 124.1}

Umesto da se izvinjavaju što će progovoriti narodu, propovednici treba da počnu kao da znaju da nose poruku od Boga. On treba da objavi važne tačke istine kao putokaze na putu, tako da niko ne može da ih previdi. {EP 124.2}

Vreme se često gubi u objašnjavanju tačaka koje nisu stvarno važne, i koje bi ljudi prihvatili i bez ikakvih dokaza. Međutim, važne tačke moraju biti objašnjene onako jasno i snažno koliko su reči i dokazi za to sposobni. {EP 124.3}

Koncentracija — Neki propovednici su usvojili naviku suviše velikog koncentrisanja. Snaga da se um usredsredi samo na jednu temu uz isključenje svih ostalih, dobra je u izvesnoj meri, ali oni koji upute sve snage uma u samo jednom smeru razmišljanja, često to čine na štetu drugih. U razgovoru to postaje naporno i zamara slušaoca. Njihovim spisima nedostaje slobodan, lak stil. Kada takvi govore u javnosti, tema pred njima privlači svu njihovu pažnju i oni su navedeni da idu sve dalje i dalje, sve dublje u istraživanje te teme. Izgleda kao da su prikupili sve znanje i svu svetlost kada se zainteresuju za nešto, ali ima samo malo ljudi koji mogu da ih slede. {EP 124.4}

Javlja se i opasnost da će takvi ljudi zasaditi seme istine tako duboko da nežna stabljika nikada neće prodrati do površine. Čak i najbitnije, dokazane istine, koje su već i same jasne i jednostavne, mogu biti toliko prekrivene rečima da postanu maglovite i nejasne. {EP 124.5}

Jednostavnost — Mnogo se može postići jednostavnim objašnjenjem Božje Reči. Hristove pouke su bile ilustrovane tako jasno da su ih najmanje obrazovani mogli lako shvatiti. Isus se nije služio dugačkim i teškim rečima u svojim propovedima; služio se jednostavnim jezikom, ne odlazeći dublje u objašnjavanja teme nego što su Njegovi slušaoci bili u stanju da ga slede. {EP 124.6}

Propovednici treba da objavljuju istinu na jasan, jednostavan način. Među njihovim slušaocima ima mnogo onih kojima je potrebno jednostavno objašnjenje koraka neophodnih za obraćenje. Veliko mnoštvo ljudi zna mnogo manje o toj temi nego što se pretpostavlja. Među onima koji su završili visoke škole, među rečitim govornicima, sposobnim državicima, ljudima na visokim i odgovornim položajima, ima mnogo onih koji su svoje snage posvetili drugim pitanjima, a zanemarili su ono što ima najveću važnost. Kada se takvi ljudi nađu među slušaocima, govornik upotrebljava sve svoje sposobnosti da održi intelektualno predavanje i propušta da im otkrije Hrista. On ne pokazuje da je greh prekršaj zakona. Ne objašnjava plan spasenja. Srca ovih slušalaca bila bi pokrenuta da im je ukazao na Hrista koji je umro da bi im otkupljenje stavio nadohvat ruke. {EP 125.1}

Probuđenja — Kada Gospod deluje preko ljudskih oruđa, kada su ljudi pokrenuti silom s visine, sotona navodi svoje pedstavnike da uzvikuju: "Fanatizam!" i da pozivaju ljude da ne odlaze u krajnost. Neka svi budu pažljivi i oprezni kada izvikuju to isto; jer, iako postoje lažne novčanice, to ni malo je umanjuje vrednost pravih. Zato što ima lažnih probuđenja i lažnih obraćenja, iz toga ne sledi da su sva probuđenja sumnjiva. Nemojmo pokazivati prezir koji su pokazali fariseji kada su kazali: "Ovaj čovek prima grešnike!" (Luka 15,2) {EP 125.2}

Ima dovoljno toga u Hristovom životu što nas uči da se ne smemo rugati Njegovom radu na obraćenju duša. Pokazivanje Božje blagodati obnovljenja na grešnim ljudima pokreće anđele da se raduju, ali je to delo često zbog neverovanja nazivano fanatizmom, a vesnici, preko kojih je Bog delovao, revniteljima kojima je revnost veća od znanja. {EP 125.3}

Subotna bogoslužjenja — Onaj koji je određen da vodi subotna bogoslužjenja treba da razmišlja na koji način da zainteresuje vernike za istine Reči. Ne bi trebalo da drži tako dugačke govore da ne pruži vernicima priliku da posvedoče za Hrista. Propoved bi često trebalo da bude kratka tako da ljudi imaju vremena da izraze svoju zahvalnost Bogu. Zahvalni darovi slave ime Gospodnje. Na svakom skupu vernih sveti anđeli slušaju hvale upućene Gospodu u svedočanstvima, u pesmama i u molitvama. {EP 125.4}

Molitve i društveni sastanci treba da budu vreme posebne pomoći i ohrabrenja. Svi bi trebalo da učestvovanje dožive kao prednost. Neka svi koji nose ime Hristovo kažu nešto na tom društvenom

sastanku. Svedočanstva bi trebala da budu kratka i korisna drugima. Ništa ne bi tako potpuno uništilo duh odanosti kao kada neka osoba uzme sebi dvadeset ili trideset minuta za svoje dugačko svedočenje. To bi značilo smrt duhovnosti na sastanku. {EP 126.1}

PAŽLJIVOST U PONAŠANJU I ODEVANJU

Propovednik mora da ima na umu da se povoljni ili nepovoljni utisci na slušaoce ostavljaju držanjem u javnosti, ponašanjem, načinom govora i odevanja. On mora da neguje učtivost i oplemenjenost u ponašanju, treba da zrači tihim dostojanstvom koje odgovara njegovom visokom pozivu. Svečanost i izvesni pobožan autoritet prožet krotišću, treba da obeležava njegovo držanje. Grubost i neotesanost se ne smeju trpeti ni u običnim zvanjima u životu, a još manje se mogu dozvoliti u radu propovednika. Propovednikovo držanje treba da bude u skladu sa svetim istinama koje on objavljuje. Njegove reči treba da u svakom pogledu budu ozbiljne i dobro izabrane. {EP 126.2}

Propovednici nemaju dozvolu da se za propovedaonicom ponašaju kao pozorišni izvođači, zauzimajući držanje i praveći izraz lica samo zbog utiska. Oni nisu glumci, već učitelji istine. Nedostojanstveni, bučni potezi ne dodaju snagu izgovorenim istinama; sasvim suprotno tome, oni vređaju osećanja ljudi i žena smirenog rasuđivanja i ispravih pogleda. {EP 126.3}

Propovednik koji se naučio od Hrista uvek će biti svestan da je Božji vesnik, kome je Bog dao zadatak da obavi posao čiji će se uticaj osećati u toku cele večnosti. Ne bi smeo sebi postaviti cilj da pažnju privlači na sebe, svoju učenost i svoje sposobnosti. Njegov cilj treba da dovede grešnike do pokajanja ukazujući im i primerom i propisom na Jagnje Božje koje uzima na Sebe grehe sveta. On treba da govori kao onaj čija snaga i autoritet dolaze od Boga. Njegovo izlaganje treba da ima ozbiljnost, vatrenost, snagu uveravanja kojima će navesti grešnike da potraže utočište u Hristu. {EP 126.4}

Pažljivost u odevanju je veoma važna. Propovednik treba da bude odeven u skladu s dostojanstvom svog položaja. Neki propovednici su u tome pogrešili. U nekim slučajevima nije se samo pokazao nedostatak ukusa i urednodnosti u odevanju, već je odeća bila zaista neuredna i aljkava. {EP 127.1}

Nebeski Bog, čija ruka pokreće svet, koji nam daje život i zdravlje, slavi se ili sramoti odećom onih koji služe Njemu u čast. Mojsiju je dao posebna uputstva o svemu što se odnosilo na službu u svetilištu, a posebno je naveo i odeću koju treba da nose oni koji će služiti pred Njim. "I načini svete haljine Aronu, bratu svojem, za čast i diku." (2. Mojsijeva 28,2) glasilu je uputstvo dato Mojsiju. Sve što je bilo povezano s odećom i držanjem sveštenika moralo je da bude tako da gledaoce ispuni osećanjem Božje svetosti, svetosti Njegovog bogoslužjenja, i neokaljanosti koja se zahtevala od onih koji dolaze u Njegovu prisutnost. {EP 127.2}

Sveštenicima nije bilo dozvoljeno da ulaze u svetilište s obućom na nogama; jer bi čestice prašine koje bi prionule uz nju obesvetile to sveto mesto. Morali su da ostave obuću u predvorju pre nego što uđu u svetilište, ali i da operu svoje noge i svoje ruke pre nego što služe u svetilištu ili kod oltara za žrtve paljenice. To je stalno podsećalo na pravilo da se sva nečistota mora ukloniti od onih koji dolaze u Božju blizinu. {EP 127.3}

Uticaj propovednika koji je nemaran u svom odevanju vređa Boga, a na one koji ga slušaju ostavlja utisak da delo u kome radi ne smatra ništa svetijim od svakog drugog običnog posla. I ne samo to, umesto da im pokaže važnost prikladnosti i ukusa u odevanju, pruža im primer nemarnosti i neurednosti, i mnogi neće dugo čekati da ga slede. {EP 127.4}

Bog očekuje od svojih propovednika da u svom ponašanju i u svom odevanju daju prikladan prikaz načela istine i svetosti svoga posla. Oni treba da pruže primer koji će pomoći ljudima i ženama da dostignu visoka merila. {EP 128.1}

Ljudi imaju snagu da učutkaju Božjeg Duha; poverena im je moć odlučivanja. Njima je osigurana sloboda delovanja. Oni mogu da budu poslušni zahvaljujući imenu i blagodati našeg Otkupitelja ili mogu da budu neposlušni i da osete posledice. {EP 128.2}

Čovek je odgovoran za primanje ili odbacivanje svete i večne istine. Božji Duh ih neprestano osvedočava, a duše se odlučuju za ili protiv istine. Kako je važno, onda, da svako delo u životu bude takvo da se ne moramo kajati zbog njega, a posebno ako spadamo u Hristove ambasadore, koji govore u Njegovo ime! {EP 128.3}

JAVNE MOLITVE

Molitve izgovorene u javnosti treba da budu kratke i sadržajne. Bog ne zahteva od nas da bogoslužjenje učinimo napornim svojim dugačkim molitvama. Hristos nije nametnuo svojim učenicima zamorne ceremonije i dugačke molitve. Rekao im je: “A ti, kada se moliš Bogu, ne budi kao licemeri, koji rado po zbornicama i na raskršću po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi.” (Matej 6,5) {EP 128.4}

Fariseji su odredili vreme za molitve; i kada bi se, što se često događalo, nalazili na putu u određeno vreme, oni bi se zaustavili gde god da bi se našli — možda na ulici ili na tržnici, usred užurbanog mnoštva — i onda glasno izgovarali svoje formalne molitve. Takvo bogoslužjenje, održano pretežno za sopstveno uzdizanje i proslavljanje, izazvalo je Isusovu osudu. Ipak, On nije osudio javne molitve; jer se i sam molio sa svojim učenicima i sa mnoštvom. Međutim, usadio je u misli učenika pravilo da njihove javne molitve treba da budu kratke. {EP 128.5}

Nekoliko minuta je dovoljno dugo za bilo koju običnu javnu molitvu. Ipak, ima trenutaka kada se molitva na poseban način upućuje Bogu. Željna duša, u bolu i uzdasima, tada se obraća Bogu. Duša se bori, kao u slučaju Jakova, i ne može da se umiri dok ne oseti posebno pokazivanje Božje sile. U takvim trenucima molitva može da bude i mnogo duža. {EP 128.6}

Mnoge zamorne molitve se izgovaraju, molitve koje više liče na davanje pouka Bogu umesto na iznošenjenaših molbi. Bilo bi bolje kada bi oni koji upućuju takve molitve ograničili sebe na onu molitvu koju je Isus dao svojim učenicima. Duge molitve su zamorne onima koji ih slušaju i ne pripremaju ljude da slušaju pouke koje slede. {EP 129.1}

Često se, upravo zato što se zanemaruju lične molitve Bogu, upućuju duge, zamorne javne molitve. Neka se propovednici u svojim molitvama ne vraćaju celu sedmicu u prošlost da bio se setili svih zanemarenih dužnosti, nadajući se da će izmoliti oprost i umiriti savest. Takve molitve često imaju kao posledicu da obaraju druge na niži nivo duhovnog života. {EP 129.2}

Pre nego što izađe za propovedaonicu, propovednik treba da potraži Boga u svojoj kleti i da dođe u usku vezu sa svojim Stvoriteljem. Tamo može da uzdigne svoju žednu dušu Bogu, i da se osveži rosom blagodat. I tada, pomazan Svetim Duhom, koji ga podseća na odgovornost koju ima prema dušama, on neće raspustiti skup dok vernicima ne objavi Isusa Hrista, jedino utišište grešnika. Osećajući da, možda, više nikada neće imati priliku da govori istim ljudima, on će im uputiti poziv koji će dopreti do njihovog srca. A, Učitelj, koji poznaje ljudska srca, daće mu reči, pomoći će mu da govori u pravo vreme i sa silom. {EP 129.3}

Strahopoštovanje u molitvi

Neki smatraju da je znak poniznosti ako se mole Bogu na običan način, kao da razgovaraju s ljudskim bićem. Oni ne pokazuju poštovanje prema Njegovom imenu kada nepotrebno i bez poštovanja u svoje molitve umeću reči "Bože Svemogući!" — strašne, svete reči, koje nikada ne smeju sići sa naših usana osim pokornim glasom i sa osećanjem strahopoštovanja. {EP 129.4}

Kitnjasti jezik je neprikladan u molitvi, bez obzira da li se molitva upućuje sa propovedaonice, u porodičnom krugu, ili u kleti. Posebno oni koji upućuju javne molitve treba da se služe jednostavnim jezikom, tako da drugi mogu da razumeju šta se govori i da se sjedine s molitvom. {EP 129.5}

Upravo se molitva iz srca, izgovorena u veri, čuje na Nebu i uslišava na Zemlji. Bog razume potrebe ljudskog roda. On zna šta želimo i pre nego što se molimo. On vidi sukobe duše sa sumnjama i iskušenjima. On zapaža iskrenost molitelja. On će prihvatiti poniznost i muke duše. On sam kaže: "Ali na koga ću pogledati? Na nevoljnoga i na onoga koji je skrušena duha i koji drhti od Moje reči!" (Isaija 66,2) {EP 130.1}

Naša je prednost da se molimo s poverenjem, jer Sveti Duh sastavlja naše molitve. Jednostavnim rečima mi treba da iznesemo svoje potrebe Gospodu, da se pozovemo na Njegova obećanja s takvom verom, da oni okupljeni na skupu mogu da osete da smo naučili kako da se borimo s Bogom u molitvi. Oni će biti ohrabreni da veruju da je Gospod prisutan na skupu i otvoriće svoje srce da prime Njegov blagoslov. Njihova vera u našu iskrenost će se povećati i oni će slušati otvorenih ušiju pouke koje iznosimo. {EP 130.2}

Naše molitve treba da budu pune nežnosti i ljubavi. Kada čeznemo za dubljim, širim razumevanjem Spasiteljeve ljubavi, onda ćemo povikati ka Gospodu za više mudrosti. Ako je ikada postojala potreba za molitvama koje će pokrenuti dušu, onda je to sada. Kraj svega je blizu, pred vratima. O, kada bismo mogli da vidimo, kao što bi trebalo, potrebu da tražimo Gospoda svim svojim srcem! Onda bismo ga i našli. {EP 130.3}

Neka Bog nauči svoj narod kako da se moli. Neka učitelji u našim školama i propovednici u našim crkvama, svakoga dana uče u Hristovoj školi. Onda će se moliti ozbiljno, i njihove molitve će biti saslušane i uslišene. Tada će se i Reč objavljivati sa silom. {EP 130.4}

Naše držanje na molitvi

I javnom i na domaćem bogoslužju, naša je prednost da savijemo svoja koljena pred Gospodom kada mu upućujemo svoje molitve. Isus, naš primer, “kleknuvši na koljena, moljaše se Bogu” (Luka 22,41). O Njegovim učenicima je zabeleženo da su i oni, “kleknuvši na brijegu pomolismo se Bogu” (Dela 9,40; 20,36; 21,5). Pavle izjavljuje: “Toga radi priklanjam koljena svoja pred Ocem Gospoda našega Isusa Hrista!” (Efescima 3,14) Priznajući pred Bogom grehe Izrailja, Jezdra je kleknuo (Jezdra 9,5). Danilo “padaše na koljena svoja tri puta na dan i moljaše se i hvalu davaše Bogu svojem.” (Danilo 6,10) {EP 130.5}

Istinsko strahopoštovanje pred Bogom nadahnuto je osećanjem Njegove beskrajne veličine i shvatanjem Njegove prisutnosti. Sa tom svešću o Nevidljivome, svako srce treba da bude duboko prožeto. Vreme i mesto molitve su sveti, jer je Bog tu, i kada se strahopoštovanje bude pokazalo držanjem i ponašanjem, osećanje koje ga nadahnjuje još će se produbiti. Psalmista objavljuje: “Ime je Njegovo sveto i valja mu se klanjati!” (Psalam 111,9) Anđeli, kada izgovaraju Njegovo ime, zaklanjaju svoje lice. S kakvim strahopoštovanjem bismo ga onda mi, pala i grešna bića, morali uzimati na svoje usne!? {EP 131.1}

Bilo bi dobro i za stare i za mlade da razmišljaju o rečima Pisma koje pokazuju kako se treba odnositi prema mestu koje je obeleženo Božjom posebnom prisutnošću: “Izuj obuću s nogu svojih, jer je mesto gde stojiš sveta zemlja!” (2. Mojsijeva 3,5) — zapovedio je Bog Mojsiju kod razgorelog grma. Jakov, pošto je dobio viđenje o anđelima, uzviknuo je: “Zacelo je Gospod na ovom mestu, a ja ne znadoh!... ovde je doista kuća Božja i ovo su vrata nebeska!” (1. Mojsijeva 28,16.17) {EP 131.2}

“A Gospod je u svetoj crkvi svojoj, muči pred njime sva zemljo!” (Avakum 2,20) {EP 131.3}

Dosadne molitve, slične propovedi, nisu prikladne niti poželjne u javnosti. Kratka molitva, upućena iskreno i s verom, omekšaće srca slušalaca, dok za vreme dugih molitava oni nesrtpljivo čekaju, kao da žele da se ona završi svakom novom rečju. Da se propovednik koji izgovara takvu molitvu borio s Gospodom u svojoj kleti sve dok nije osetio da njegova vera može da prihvati obećanje: “Tražite i dobićete!”, on bi i u svojoj javnoj molitvi smesta prešao na stvarnu potrebu, tražeći ozbiljno i u veri blagodat za sebe i za svoje slušaoce. {EP 131.4}

ZA DALJE POUČAVANJE

Propovedaj Reč {EP 132.1}

3T 252.257 {EP 132.2}

5T 299.300 {EP 132.3}

COL 39-43. 124-134 {EP 132.4}

Lomljenje hleba života {EP 132.5}

3T 237 {EP 132.6}

DA 366-371 {EP 132.7}

COL 231. {EP 132.8}

Propovedati Hrista {EP 132.9}

3T 214-216 {EP 132.10}

4T 313-316. 374. 375 {EP 132.11}

5T 158-161. 539. 540 {EP 132.12}

AA 201-230. {EP 132.13}

Pravednost verom {EP 132.14}

4T 294-295 {EP 132.15}

Vaspitanje 76.77 {EP 132.16}

DA 300. 306-314 {EP 132.17}

COL 128. 307-318 {EP 132.18}

SC 67-69 {EP 132.19}

AA 505-507. {EP 132.20}

Savet jednom evanđelisti {EP 132.21}

3T 507. 508 {EP 132.22}

4T 486 {EP 132.23}

Vaspitanje 291-295 {EP 132.24}

DA 253. 254 {EP 132.25}

COL 235.236 {EP 132.26}

AA 515.516. {EP 132.27}

Praktični saveti {EP 132.28}

Kratke popovedi {EP 132.29}

2T 117. 118. 672 {EP 132.30}

3T 419. {EP 132.31}

Anegdote {EP 132.32}

3T 419. {EP 132.33}

Jednostavnost {EP 132.34}

COL 231. 232. {EP 132.35}

Poštovanje {EP 132.36}

Vaspitanje 242-244. {EP 132.37}

Mali skupovi {EP 132.38}

DA 183-194. {EP 132.39}

Subotna bogoslužjenja {EP 132.40}

5T 256. {EP 132.41}

Pažljivost u ponašanju i odevanju {EP 132.42}

1T 648. 649. {EP 132.43}

Javne molitve {EP 132.44}

2T 616.617 {EP 132.45}

5T 201. 202 {EP 132.46}

COL 150-152. {EP 132.47}

POTPASTIRI

“Pazite stado Božje koje vam je predato i nadgledajte ga.” (1. Petrova 5,2)

DOBRI PASTIR

Hristos, veliki uzor svih propovednika, uporedio je sebe s pastirom. Rekao je: "Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za ovce svoje!" "Ja sam pastir dobri, i znam svoje i moje Mene znaju! Kao što Mene zna Otac i Ja znam Oca; i dušu svoju polažem za ovce!" (Jovan 10,11.14.15) {EP 133.1}

Kao što zemaljski pastir poznaje svoje ovce tako i božanski Pastir poznaje svoje stado, rasejano po celom svetu. "A vi ste stado Moje, ovce paše Moje, vi ljudi, a Ja sam Bog vaš, govori Gospod Gospod." (Jezekilj 34,31) {EP 133.2}

U parabolama o izgubljenoj ovci, pastir izlazi da traži svoju jednu ovcu — najmanju koja se mogla izbrojati. Otkrivši da jedna od njegovih ovaca nedostaje, on ne gleda bezbrižno na stado koje je sigurno smešteno u toru i ne govori: Imam devedeset i devet i moglo bi me stati suviše truda da idem i da tražim tu jednu zalutalu. Neka se sama vraća, a ja ću joj otvoriti vrata tora i pustiću je da uđe. Ne! Čim je ovca zalutala, pastir je pun brige i strahovanja. Ostavivši devedeset i devet u toru, on odlazi da traži jednu koja je zalutala. Makoliko mračna i olujna noć, makoliko opasan i nesiguran put, makoliko dugačka i naporna potraga, on se ne koleba sve dok izgubljena nije pronađena. {EP 133.3}

S kakvim olakšanjem čuje u daljini njen prvi slabi glas! Idući za zvukom, on se penje uz najveće strmine, ide do same ivice provalije, izlažući opasnosti svoj život. I tako traži, dok glas, postajući slabiji, njemu govori da je ovca na umoru. {EP 133.4}

A kada izgubljena ovca bude pronađena, da li joj zapoveda da pođe za njim? Da li joj pretili udarcima, da li je tera pred sobom, misleći na neugodnosti i zabrinutost koje je pretrpeo zbog nje? Ne! On podiže iscrpljenu ovcu na svoje rame i radostan i zahvalan, jer njegova potraga nije bila uzaludna, vraća se u tor. Njegova zahvalnost nalazi svoj izraz u radosnoj pesmi. "I došavši kući sazove prijatelje i susede govoreći im: radujte se sa mnom, ja nađoh ovcu svoju izgublenu." {EP 134.1}

Isto tako, kada Dobri Pastir nađe izgubljenog grešnika, Nebo i Zemlja se sjedinjuju u radovanju i zahvaljivanju. "Jer kažem vam da će tako biti veća radost na Nebu za jednoga grešnika koji se kaje, nego li za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanja." (Luka 15,6.7) {EP 134.2}

Veliki Pastir ima svoje potpastire, na koje prenosi staranje o svojim ovcima i jaganjcima. Prvo delo koje je Hristos poverio Petru, kada ga je vratio u službu, bilo je da hrani jaganjce (Vidi Jovan 21,15). Bilo je to delo u kome je Petar imao malo iskustva. Ono će zahtevati veliko staranje i mnogo nežnosti, mnogo strpljenja i istrajnosti. Ono ga je pozivalo da služi deci i mladima, onima koji su mladi u veri, da poučava nenaučene, da im otvara Pisma, da ih priprema na korisnu službu u Hristovom delu. Sve do tada Petar nije bio osposobljen da to čini ili da čak samo shvati važnost te službe. {EP 134.3}

Pitanje koje je Hristos postavio Petru veoma je značajno. On je spomenuo samo jedan jedini uslov za učenje i službu. Rekao je: "Ljubiš li me?" To je najbitnija osposobljenost. Iako je Petar mogao da ima i sve druge, bez ljubavi prema Hristu ne bi mogao da bude verni pastir Gospodnjeg stada. Znanje, dobronamernost, rečitost, zahvalnost i revnost predstavljaju pomoć u dobrom radu; ali, bez ljubavi prema Isusu u srcu, delo hrišćanskog propovednika će se pokazati kao promašaj. {EP 134.4}

Pouku koju mu je Isus uputio na Galilejskom jezeru, Petar je nosio celog svoga života u svom srcu. Pišući, nadahnut Svetim Duhom, crkvama, rekao je: "Starešine koje su među vama molim koji sam i sam starešina i svedok Hristova stradanja i imam dijel u slavi koja će se javiti; pasite stado Božje, koje vam je predato i nadgledajte ga, ne silom, nego dragovoljno i po Bogu, niti za nepravedne dobitke, nego iz dobra srca; niti kao da vladate narodom, nego bivajte ugled stadu; i kada se javi Poglavar pastirski primićete venac slave koji neće uvenuti." (1. Petrova 5,1-4) {EP 134.5}

Ovca koja je odlutala iz tora najbespomoćnija je od svih stvorenja. Ona se mora tražiti; jer ne zna da nađe put natrag. Tako je i sa dušom koja je odlutala od Boga; ona je isto tako bespomoćna kao i izgubljena ovca; i ukoliko joj božanska ljubav ne priskoči u pomoć, ona nikada neće naći put da se vrati Bogu. I zato, s kakvim saučešćem, kakvom žalošću, s kakvom istrajnošću, potpastir mora da traži izgubljenu ovcu! Kako spremno treba da izdrži samoodricanje, teškoće i lišavanja! {EP 135.1}

Postoji potreba za pastirima koji će, pod upravom Velikog Pastira, tražiti izgubljene i zalutale. To će značiti podnošenje fizičkih neugodnosti i žrtvovanje udobnosti. To će značiti nežno staranje o zalutalima, božansko saučešće i podnošenje. To će značiti imati uho koje će sa saučešćem slušati bolna iskustva o nepravdama, poniženjima, očajanju i bedi. {EP 135.2}

Duh dobrog pastira je duh samozaborava. On gubi sebe iz vida da bi mogao da čini dela Božja. Propovedajući Reč i ličnom službom u domovima ljudi, on saznaje njihove potrebe, njihove tuge, njihove nevolje i saradujući s Velikim Nosiocem odgovornosti, on deli njihove patnje, teši ih u njihovom očajanju, zadovoljava glad njihove duše i zadobija njihovo srca za Boga. U tom poslu propovednika prate nebeski anđeli i on dobija savete i prosvetljenje u istini koja ga umudruje za spasenje. {EP 135.3}

U našem radu, pojedinačni naponi će učiniti mnogo više nego što bi se moglo misliti. Upravo zbog toga što se ne ulažu pojedinačni naponi, duše propadaju. Jedna duša ima neizmernu vrednost; Golgota govori o njenoj vrednosti. Jedna duša zadobijena za Hrista, biće sredstvo da se zadobiju druge i tako će se osećati sve veći blagoslov i širiti spasenje. {EP 135.4}

SLUŽENJE POJEDINCIMA

U radu mnogih propovednika ima suviše mnogo propovedi, a suviše malo stvarnog rada od srca srcu. Postoji potreba za mnogo više pojedinačnog rada sa dušama. Ispunjen hristolikom ljubavlju propovednik treba da se približi ljudima pojedinačno i da se trudi da probudi njihovo interesovanje prema velikim istinama večnog života. Njihovo srce može da bude isto tako tvrdo kao i utabani put, i može izgledati da uzaludno ulažemo napore da im predstavimo Hrista. Ali ako logika ne bude u stanju da ih pokrene, a dokazi nemoćni da ih osvedoče, Hristova ljubav, pokazana u službi pojedincima, može da omekša kameno srce, i seme istine će se ukoreniti. {EP 136.1}

Propovednička služba je nešto daleko više od držanja propovedi; ona znači ozbiljan rad sa pojedincima. Crkva na Zemlji je sastavljena od pogrešivih ljudi i žena, kojima je potreban strpljiv, brižljiv rad, tako da mogu da budu obučeni i disciplinovani za rad prihvatljiv u ovom životu, a u budućem ovenčan slavom i

besmrtnošću. Potrebni su pastori — verni pastiri — koji neće laskati Božjem narodu, niti postupati s njim grubo, već koji će ga hraniti hlebom života — ljudi, koji u svom životu svakoga dana osećaju silu obraćenja Svetim Duhom, koji gaje snažnu, nesebičnu ljubav prema onima sa kojima rade. {EP 136.2}

Postoji posao koji potpastiri treba da obavljaju taktično, jer će biti pozvani da se suočavaju s otuđenjem, ogorčenjem, zavišću i ljubomorom u crkvi; zato će morati da rade u Hristovom duhu da bi sve doveli u red. Treba verno da upućuju opomene, da ukoravaju greh, da ispravljaju greške svojim rečima sa propovedaonice i svojim ličnim radom s pojedincima. Zalutalo srce može da nađe zamerke i da pogrešno oceni i kritikuje Božjeg slugu. Neka se on tada seti: “Koja je premudrost odozgo ona je najpre čista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, bez hatera i nelicemerna. A plod pravde u miru seje se onima koji mir čine.” (Jakov 3,17.18) {EP 136.3}

Rad propovednika Jevanđelja je “da otkrije svima šta je služba tajne od postanja sveta sakrivene u Bogu” (Efescima 3,9). Ako onaj koji se opredeljuje za ovu službu izabere njen deo koji zahteva najmanje požrtvovanja, zadovoljavajući se držanjem propovedi, a prepuštajući rad s pojedincima nekom drugom, njegov rad neće biti prihvatljiv pred Bogom. Duše za koje je Hristos umro propadaju zbog nedostatka dobro usmerenog tada sa pojedincima; a propovednik koji nije spreman, pošto se već prihvatio propovedničke službe, da radi sa pojedincima i da obavlja posao koji staranje o stadu zahteva, pogrešno je shvatio svoj poziv. {EP 136.4}

Propovednik mora biti spreman u vreme i u nevreme, gotov da prihvati i iskoristi svaku priliku da unapredi Božje delo. Biti spreman “u vreme” znači iskoristiti prilike u domu, u vreme bogoslužnja ili za vreme razgovora o religijskim temama. Biti spreman “u nevreme” znači biti spreman pored ognjišta, u polju, pored puta, na tržnici, i da tamo usmeriš misli ljudi, na prikladan način, prema velikim temama Biblije, nežnim, vatrenim duhom ih pozivajući da prihvate Božje zahteve. Mnoge takve prilike ostale su neiskorišćene, jer su ljudi mislili da su se pojavile “u nevreme”. Međutim, ko zna šta se moglo postići mudrim pozivom upućenim savesti? Stoji napisano: “Izjutra sej seme svoje i u večer nemoj da ti počivaju ruke, jer ne znaš šta će biti bolje, ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro.” (Propovednik 11,6) Onaj koji seje seme istine može osećati teret na svom srcu, ponekad mu može izgledati da njegovi naponi nemaju nikakvog uspeha. Ali, ako je veran, videće rod svoga rada; jer Gospodnja Reč kaže: “Ide i plače koji nosi seme da seje, poći će s pesmom noseći snopove svoje!” (Psalam 126,6) {EP 137.1}

Posete u domu

Kada propovednik objavi vest Jevanđelja s propovedaonice, njegov posao je tek počeo. Predstoji mu rad s pojedincima koji treba da obavi. On treba da posećuje ljude u njihovim domovima, razgovarajući i moleći se s njima ozbiljno i u poniznosti. Postoje porodice koje nikada ne bi bile upoznate s istinama Božje Reči da pristav Njegove blagodati nije ušao u njihov dom i ukazao im na uzvišeniji put. Međutim, srca onih koji obavljaju taj posao moraju da kucaju u skladu s Hristovim srcem. {EP 137.2}

Mnogo toga je obuhvaćeno zapovešću: “Iziđi na puteve i među ograde, te nateraj da dođu da mi se napuni kuća!” (Luka 14,23) Neka propovednici propovedaju istinu u porodicama, približavajući se tako onima za koje rade, i kada tako budu sarađivali s Bogom, On će ih ogrnuti duhovnom silom. Hristos će ih

usmeravati u njihovom radu, davaće im reči koje će izgovarati i koje će prodirati duboko do srca slušalaca. {EP 138.1}

Prednost je svakog propovednika da može da kaže zajedno s apostolom Pavlom: “Jer ne izostavih da pokažem volju Božju!” “Kako ništa korisno ne izostavih da vam ne kažem i da vas naučim pred narodom i po kućama... pokajanje Bogu i veru u Gospoda našega Isusa Hrista.” (Dela 20,27.20.21) {EP 138.2}

Naš Spasitelj je išao od kuće do kuće, ležeći bolesne, tešeći ožalošćene, hrabreći nevoljne, nudeći mir razočaranima. Uzimao je na svoje ruke malu decu, blagosiljao ih i izgovarao reči nade i utehe umornim majkama. S neumornom nežnošću i ljubaznošću suočavao se sa svim oblicima ljudskog bola i nevolje. Nije radio za sebe, već za druge. Bio je sluga svih. Njegova hrana i piće bila je da donosi nadu i snagu svima s kojima je dolazio u dodir. I dok su ljudi i žene slušali istine koje su silazile s Njegovih usana, tako različite od tradicija i dogmi kojim su ih učili rabini, nada se rađala u njihovim srcima. U Njegovim učenjima je bilo toliko ozbiljnosti da su Njegove reči prodirale u srca sa osvedočavajućom snagom. {EP 138.3}

Mojoj braći propovednicima htela bih da kažem, svojim ličnim radom dosegnite do ljudi tamo gde se nalaze. Upoznajte se s njima. To delo se ne može obaviti preko zamenika. Novac pozajmljen ili dat to ne može da postigne. Objavljivanje Pisma u porodicama — to je delo evanđeliste, i to delo treba da se sjedini s propovedanjem. Ako se to izostavi, držanje propovedi će biti u velikoj meri uzaludno. {EP 138.4}

Oni koji traže istinu treba da čuju reči koje će im se uputiti u vreme; jer im se i sotona obraća svojim iskušenjima. Kada se trudite da pomognete dušama, ako naiđete na odbijanje, nemojte se obeshrabriti. Ako izgleda da se malo dobra postiglo vašim radom, nemojte klonuti. Nastavite da radite ali ipak budite oprezni, znajte kada treba da progovorite, a kada da ostanete bez reči; stražite nad dušama kao oni koji će morati da daju odgovor; pazite na sotonske zamke, da vas ne bi odveo daleko od vaše dužnosti. Nemojte dozvoljavati teškoćama da vas obeshrabre ili zaplaše. Ispunjeni čvrstom verom, nepokolebljivom rešenošću, suočite se s tim teškoćama i pobedite ih. Sejte seme u veri, rukom koja ne štedi. {EP 138.5}

Mnogo zavisi od načina na koji se susrećete s onima koje posećujete. Vi možete uhvatiti ruku osobe s kojom se pozdravljate na takav način da odmah zadobijete njeno poverenje ili na tako hladan način da ona pomisli da vam uopšte nije stalo do nje. {EP 139.1}

Ne smete da smatrate da je za vas poniženje da se sretnete sa siromasima. Oni su isto tako dragoceni u Božjim očima kao i mi, i mi moramo biti svesni toga. Naša odeća treba da bude jednostavna i uredna, tako da kada posećujemo siromašne oni ne budu ožalošćeni zbog razlike između našeg i njihovog izgleda. Radosti koje se događaju siromašnima su često vrlo ograničene i zašto Božji radnik ne bi doneo koji zrak svetlosti u njihov dom? Nama je neophodno Isusovo nežno saučešće; onda bismo mogli da pronađemo put koji vodi do njihovog srca. {EP 139.2}

PASTIRSKI POSAO

Pravi pastir će se interesovati za sve što se odnosi na dobrobit stada, da ga hrani, usmerava i brani. On će se ponašati s velikom mudrošću, pokazivaće nežno staranje za sve, posebno one koji su u iskušenju, u nevoljama, koji očajavaju. “Kao što sin čovečji nije došao da mu služe, nego da služi i da dušu Svoju u otkup da za mnoge.” (Matej 20,28) “Zaista, zaista vam kažem, nije sluga veći od gospodara svojega, niti je poslanik veći od onoga koji ga je poslao.” (Jovan 13,16) Hristos “je ponizio sam sebe uzevši obličje sluge, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovek.” (Filibljanima 2,7) “Dužni smo, dakle, mi jaki slabosti slabih nositi i ne sebi ugađati. I svaki od nas da ugađa bližnjemu na dobro i za dobar ugled, jer i Hristos ne ugodi sebi, nego kao što je pisano: ruženja onih koji tebe ruže padoše na mene.” (Rimljanima 15,1-3) {EP 139.3}

Mnogi radnici doživljavaju neuspeh u svom radu zato što se ne približavaju onima kojima je njihova pomoć najpotrebnija. S Biblijom u ruci, oni treba da se trude da na ljubazan način saznaju ciljeve koji postoje u mislima onih koji su tek počeli da se interesuju: “Šta je istina?” Treba da ih vode pažljivo i nežno i poučavaju kao učenike u školi. Mnogi zainteresovani moraju da se oduče od teorija za koje su dugo verovali da su istina. I kada se budu osvedočili da su bili u zabludi o biblijskim temama, postaju zbunjeni i sumnjičavi. Njima je potrebno najnežnije saučešće i najpromišljenija pomoć; treba da budu pažljivo poučeni, treba se molili za njih i s njima, treba ih čuvati i paziti s najvećom brigom. {EP 140.1}

Velika je prednost biti Hristov saradnik u spasavanju duša. Strpljivim, nesebičnim naporima Spasitelj se trudi da dopre do čoveka u njegovom grešnom stanju i da ga izbavi od posledica greha. Njegovi učenici, koji su učitelji Njegove Reči, treba pažljivo da slede primer svog velikog Uzora. {EP 140.2}

U novim poljima, potrebnio je mnogo molitava i mudrog rada. Traže se ne samo ljudi koji znaju da drže propovedi, već oni koji su stekli iskustveno znanje o tajni pobožnosti i koji mogu da zadovolje hitne potrebe naroda — oni koji shvataju važnost svog položaja kao Isusovih slugu, koji će radosno uzeti svoj krst. {EP 140.3}

Veoma je važno da pastor često bude sa svojim vernicima i da tako postane upoznat s raznim fazama ljudske prirode. On treba da proučava delovanje uma, da bi mogao da prilagodi svoje poučavanje intelektualnoj moći svojih slušalaca. On će tako upoznati veliku ljubav koju imaju samo oni koji pažljivo proučavaju prirodu i potrebe ljudi. {EP 140.4}

ČITANJE BIBLIJE U PORODICAMA

Plan održavanja biblijskih časova je ideja nebeskog porekla. Ima mnogo onih, i žena i muškaraca, koji se mogu uključiti u tu granu misionarskog rada. Tako se mogu obrazovati radnici koji će postati veliki Božji ljudi. Na taj način je Božja Reč bila objavljena hiljadama; a radnici su dolazili u bliski dodir s ljudima svih naroda i jezika. Biblija je unesena u porodice, i njene svete istine su uticale na savest. Ljudi su bili pozvani da čitaju, istražuju i ocenjuju sami za sebe i zato moraju da prihvate i odgovornost za prihvatanje ili

odbacivanje božanskog prosvetljenja. Bog neće dozvoliti da ovaj dragoceni rad za Njega ostane nenagrađen. On će krunisati uspehom svaki skromni napor učinjen u Njegovo ime. {EP 140.5}

U svakom novom polju moraju se pokazati strpljivost i istrajnost. Nemojte se obeshrabriti zbog skromnih početaka. Često upravo najskromiji rad donosi najveće rezultate. Što je neposredniji naš rad za naše bližnje, to će se postići veće dobro. Lični uticaj je velika sila. Um onih s kojima smo usko povezani izložen je mnogim nevidljivim uticajima. Niko ne može da govori mnoštvu i da ga pokrene onako kako bi mogao da je uspostavio usku vezu s tim ljudima. Isus je napustio Nebo i došao na naš svet da spasava duše. Vi se morate približiti onima za koje radite, tako da ne samo čuju vaš glas, već i da se rukuju s vama, da nauče vaša načela, da osete vašu ljubav. {EP 141.1}

Moja braćo propovednici, nemojte misliti da je jedini posao koji možete obaviti, i jedini način na koji možete raditi za duše da držite propovedi. Najbolji posao koji vi možete da obavljate je da poučavate, da obrazujete. Kada god vam se pruži prilika da to činite, sednite s nekom porodicom, i dajte im priliku da postavljaju pitanja. Odgovarajte strpljivo, skromno. Nastavite taj posao zajedno sa svojim radom u javnosti. Manje propovedi, više poučavanja, putem biblijskih časova u porodicama i u malim grupama, uz molitve sa onima koji su okupljeni. {EP 141.2}

Svima koji rade zajedno s Hristom, želela bih da kažem: kada god možete da nađete pristup ljudima koji sede kraj svog ognjišta, iskoristite tu priliku. Uzmite svoju Bibliju, otvorite pred njima njene velike istine. Vaš uspeh neće toliko zavisiti od vašeg znanja i dostignuća, koliko od vaše sposobnosti da nađete svoj put do njihovog srca. Time što ćete biti društveni i približiti se ljudima, možete preokrenuti tok njihovih misli mnogo uspešnije nego i najsnažnijom propovedi. Predstavljanje Hrista u porodici, kraj ognjišta, na malim skupovima u privatnim kućama, mnogo puta je uspešnije u zadobijanju duša za Isusa nego propovedi održane na čistom vazduhu, mnoštvu koje prolazi ili čak u dvoranama i crkvama. {EP 141.3}

Svi koji se budu bavili ovim ličnim radom treba da budu isto tako pažljivi da ne postanu mehanički u svom načinu rada kao što to mora da čini propovednik koji propoveda Reč. Oni moraju stalno da uče. Treba da ulože savesnu revnost da steknu najviše osposobljenosti, da postanu ljudi silni u tumačenju Pisma. Treba da neguju naviku mentalne aktivnosti posebno predajući sebe molitvi i marljivom izučavanju Pisma. {EP 142.1}

VREDNOST POJEDINAČNIH NAPORA

Oni koji su bili najuspešniji u zadobijanju duša bili su ljudi i žene koji se nisu hvalisali svojim sposobnostima, već koji su ponizno i u veri pokušavali da pomognu ljudima oko sebe. Isus se bavio upravo tim poslom. On se uvek približavao onima koje je želeo da dostigne. Koliko puta, s nekolicinom okupljenom oko sebe, objavljivao je svoje pouke i, jedan po jedan, prolaznici su se zaustavljali da čuju, sve dok veliko mnoštvo sa divljenjem i strahopoštovanjem nije slušalo reči Učitelja koga je Nebo poslalo. {EP 142.2}

Žena Samarjanka

Hristos nije čekao da se okupe veliki skupovi. Neke od najvećih istina koje je izgovorio bile su izrečene pojedincima. Slušajte te prekrasne reči upućene ženi Samarjanki. On je sedeo kraj Jakovljenog studenca kada je žena došla da zahvati vode. Na njeno iznenađenje, zatražio je od nje uslugu. Rekao je: "Daj mi da pijem!" Želeo je hladan gutljaj, ali je još više želeo da otvori put kojim bi njoj dao vodu života. {EP 142.3}

Žena je primetila: "Kako ti, Jevrejin budući, možeš iskati od mene, žene Samarjanke, da piješ? Jer se Jevreji ne mešaju sa Samarjanima." Isus je odgovorio: "Da ti znaš dar Božji, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u Njega i dao bi ti vodu živu!... svaki koji pije od ove vode opet će ožednjati: a koji pije od vode koju ću mu Ja dati neće ožednjati doveka, nego voda što ću mu Ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život večni." {EP 142.4}

Koliko je samo interesovanja Isus pokazao prema ovoj jednoj ženi! Kako su ozbiljne i rečite bile Njegove izjave! One su pokrenule srce žene i ona je, zaboravljajući zašto je došla, otrčala u grad i kazala svojim prijateljima: "Hodite da vidite čoveka koji mi kaza sve što sam učinila: da nije to Hristos?" (Jovan 4,7-30) {EP 143.1}

Mnogi su ostavili svoje poslove da bi došli i videli Stranca na Jakovljevom studencu. Oni su ga obasuli pitanjima, i željno primali Njegova objašnjenja mnogih problema koji su bili nejasni njihovom razumevanju. Bili su slični ljudima koji prate iznenadni zrak svetlosti sve dok ne nađu pravi dan. {EP 143.2}

Rezultat ovog Isusovog rada, dok je sedeo, umoran i gladan, kraj studenca, bio je dalekosežan po blagoslovima. Jedna duša kojoj je želeo da pomogne postala je sredstvo dostizanja ostalih i njihovog dovođenja Spasitelju. To treba da bude način na koji Božje delo napreduje na Zemlji. Neka vaša svetost sija, pa će se zapaliti i druga svetla. {EP 143.3}

Božje sluge treba da stoje kao stražari, spremni za službu u svakom trenutku. Braćo moja, iz sata u sat otvaraće se pred vama mogućnosti da služite Bogu. One se stalno pojavljuju i nestaju. Uvek budite spremni da ih iskoristite na najbolji način. Ta prilika, da progovorite nekoj gladnoj duši možda vam se više nikada neće pružiti; zato neka se niko ne usudi da kaže: "Molim te, izgovori me!" Ne propuštajte nijednu priliku da govorite drugima o beskrajnom bogatstvu Hristovu; jer prilika koja se jednom zanemari može zauvek da prođe i da se nikad više ne pokazaže. {EP 143.4}

PODELA RADA

Ozbiljna i možda neočekivana smetnja uspehu istine može da se nađe u našim crkvama. Kada se uloži napor da se naša vera objasni nevernicima, vernici crkve vrlo često ostaju u pozadini, kao da nisu zainteresovani, i dozvoljavaju da sva odgovornost padne na propovednika. Iz tog razloga, rad naših najsposobnijih propovednika ponekad ne postiže nikakav ili vrlo mali uspeh. Mogu biti održane najbolje propovedi, poruka može biti baš onakva kakva je neophodna narodu, ali nijedna duša neće biti ponuđena Hristu kao snop posle žetve. {EP 143.5}

Radeći tamo gde već ima onih koji su prihvatili istinu, propovednik najpre treba da se trudi, ne da obrati neobraćene, već da obučni vernike crkve za prihvatljivu saradnju. Neka radi sa svakim od njih

pojedinačno, pokušavajući da ih pokrene da traže dublje iskustvo, ali i da rade za druge. Kada su spremni da podrže propovednika svojim molitvama i svojim radom, njihove napore će pratiti veći uspeh. {EP 144.1}

U našim crkvama se ne može postići ništa trajno ukoliko se vernici ne probude i shvate da odgovornost počiva na njima. Svaki vernik crkve treba da oseti da spasenje njegove duše zavisi od njegovih pojedinačnih napora. Duše se ne mogu spasavati bez napora. Propovednik ne može da spasava ljude. On može da bude kanal preko koga Bog može da udeli svetlost svome narodu; ali, pošto svetlost bude data, vernicima je prepušteno da je iskoriste kako bi preko njih obasjavala druge. (2T 121) {EP 144.2}

Uvežbati pomagače u crkvi

Propovednik ne treba da misli da je njegova dužnost da sve sam govori, da sve sam radi i da se sam moli za sve; on treba da uvežba pomagače u svakoj crkvi. Neka se razni vernici menjaju u vođenju bogoslužjenja, u davanju biblijskih časova; čineći tako oni će upotrebljavati sposobnosti koje im je Bog dao i u isto vreme dobijati obuku kao radnici. {EP 144.3}

U nekom smislu pastor zauzima položaj sličan položaju predradnika grupe radnika ili kapetana posade broda. Od takvih se očekuje da se postaraju da ljudi, nad kojima su postavljeni, obavljaju posao koji im je dodeljen pravilno i na vreme i da ga oni sami prihvate samo u slučaju hitne potrebe. {EP 144.4}

Vlasnik velike fabrike našao je jednom svog nadzornika ispod mašine kako obavlja neke male popravke, dok nekoliko radnika stoje i posmatraju. Vlasnik, pošto je saznao šta se događa ne želeći da pogreši u svom sudu, pozvao je nadzornika u svoju kancelariju i otpustio ga s posla, dajući mu punu platu za obavljeni rad. Iznenađeni nadzornik zatražio je objašnjenje. Ono mu je dato sledećim rečima: "Ja sam te zaposlio da šestorici radnika određuješ posao. Našao sam šestoricu besposlene i tebe kako obavljaš posao jednoga od njih. Ono što si ti radio mogao je da obavi bilo ko od njih šestorice. Ne mogu sebi dozvoliti da plaćam sedam dnevnica da bi tebi dao priliku da učiš ostale kako da lenčare!" {EP 145.1}

Ovaj slučaj se može primeniti na neke crkve, ali ne na sve. Međutim, mnogi pastori ne uspevaju ili ne znaju kako da navedu vernike crkve da aktivno rade u raznim odeljenjima crkve. Kada bi pastori posvetili više pažnje da pokrenu na posao i da zadrže na poslu svoje stado, postigli bi mnogo više dobra, imali bi više vremena za proučavanje i posete i izbegli mnoge slučajeve napetosti. {EP 145.2}

Neki, zato što su neiskusni, praviće greške, ali im treba ljubazno pokazati kako da bolje obavljaju svoj posao. Tako bi pastor mogao da obuči ljude i žene da nose odgovornosti u poslu koji mnogo trpi zbog nedostatka radnika. Nama su potrebni ljudi koji mogu da preuzmu odgovornosti; a najbolji način da steknu iskustvo koje im je neophodno je da se i srcem i umom bace na posao. {EP 145.3}

Spaseni radeći za druge

Crkva koja radi je crkva koja raste. Vernici nalaze i stimulans i snagu u pomaganju drugima. Čitala sam o čoveku koji je, putujući jednog zimskog dana kroz debele nanose snega izgubio svest zbog hladnoće, koja je polako i neprimetno usporavala njegove životne snage. Skoro se potpuno smrztao i spremao se da odustane od borbe za život kada je začuo pozive u pomoć nekog putnika koji umirao od hladnoće. Odlučio je da mu pomogne. Počeo je da masira promrzle udove nesrećnog čoveka i posle prilično napora uspeo je da ga podigne na noge. Pošto putnik nije mogao sam da stoji, vukao ga je kroz smetove za koje je smatrao da ni sam ne može da ih savlada. {EP 145.4}

Kada je uspeo da dovuče svog saputnika do sigurnog utočišta, postao je svestan činjenice da je spasavajući drugog spasao i samog sebe. Njegovi iskreni napori da pomogne drugom pokrenuli su krv koja se smrztavala u njegovim venama i poslali talas topline kroz njegovo telo. {EP 146.1}

Pouka da pomažući drugima i mi sami dobijamo pomoć, mora se stalno ponavljati mladim vernicima, i primerom i pravilom, tako da i oni u svom hrišćanskom iskustvu mogu da postignu najbolje rezultate. Oni koji očajavaju, oni koji su skloni da misle da je put u večni život suviše naporan i težak, treba da se prihvate da pomažu drugima. Takvi napori, sjedinjeni s molitvama za dobijanje božanske svetlosti, učiniće da njihova srca kucaju oživljavajućim uticajem Božje blagodati, a osećanja blistaju božanskom revnošću. Ceo njihov hrišćanski život biće mnogo stvarniji, ozbiljniji i s više molitve. {EP 146.2}

Imajmo uvek na umu da smo hodočasnici i stranci na ovoj Zemlji, da tražimo bolju zemlju — nebesku. Oni koji su se sjedinili s Gospodom u zavetu službe imaju obavezu da sarađuju s Njim u delu spasavanja duša. {EP 146.3}

Neka vernici u toku sedmice obavljaju verno svoj deo posla i neka u Subotu govore o svojim iskustvima. Bogoslužjenja će tada biti kao hrana u pravo vreme, donoseći svim prisutnim novi život i novu revnost. Kada Božji narod vidi veliku potrebu da radi kao što je Hristos radio na obraćenju grešnika, svedočanstva koja će davati u Subotu biće ispunjena snagom. Radosno će svedočiti o dragocnim iskustvima koja su stekli radeći za druge. {EP 146.4}

Crkva kao sveti zalog

Kada se Gospod vazneo, ostavio je svoju Crkvu i sve njene interese kao sveti zalog svojim sledbenicima. Posao Crkve ne sme da se prepusti samom propovedniku ili nekolicini vodećih ljudi. Svaki vernik treba da oseća da je sklopio sveti zavet s Gospodom da radi u najboljem interesu Njegovog dela u sva vremena i u svim okolnostima. Svako treba da dobije neku ulogu koju će obavljati, neku odgovornost koju će nositi. Kada bi svi vernici osećali svoju pojedinačnu odgovornost, bilo bi i većeg napredovanja na duhovnim područjima. Svečani teret odgovornosti koja počiva na njima navodila bi ih da češće traže od Gospoda snagu i blagodat. {EP 146.5}

Stvarno stanje u crkvi se ocenjuje, ne po visokim merilima koje ispoveda, ne po imenima koja su upisana u njene knjige, već po onome što stvarno čini za Učitelja, po broju njenih istrajnih, vernih radnika. Pojedinačni, nesebični napori će postići više za Hristovo delo nego što bi se moglo postići propovedima ili izjavama verovanja. {EP 147.1}

Neka propovednici uče vernike da, ukoliko žele da rastu duhovno, moraju da nose odgovornosti koje je Gospod položio na njih — odgovornosti vođenja ljudi ka istini. One koji ne ispujavaju svoju dužnost treba posećivati, moliti se s njima, raditi za njih. Nemojte navoditi vernike da zavise od vas kao propovednika; učite ih da umesto toga treba da koriste svoje talante u objavljivanju istine onima koji žive oko njih. Radeći tako, uživaće i saradnju nebeskih anđela i steći iskustvo koje će ojačati njihovu veru i dati im čvrst oslonac u Bogu. {EP 147.2}

PROPOVEDNIKOVA SUPRUGA

Ranijih godina supruge propovednika su morale da trpe oskudicu i progonstva. Kada su njihovi muževi bacani u tamnicu, a ponekad i ubijani, ove plemenite, požrtvovane žene trpele su zajedno s njima, ali će i njihova nagrada biti ista kao i ona koju će dobiti njihovi muževi. Gospođa Bordman i gospođa Džadson stradale su za istinu — stradale zajedno sa svojim muževima. One su žrtvovalе dom i prijatelje u svakom smislu te reči, da bi pomogle svojim muževima da rade u delu prosvetljivanja onih koji žive u tami; da im otkriju skrivene tajne Božje Reči. Njihove žene su bile u stalnoj opasnosti. Spasavanje duša je bio njihov veliki cilj i za taj cilj one su bile spremne da se radosno žrtvuju... {EP 147.3}

Ako propovednikova supruga prati svoga muž na njegovim putovanjima, ona ne treba da ide zbog svog posebnog uživanja, da posećuje i da bude dočekivana, već da radi zajedno s njim. Njih treba da sjedinjuje zajednički interes da čine dobro. Ona treba da bude spremna da prati svog muža, ukoliko je domaće brige u tome ne sprečavaju, i da mu pomaže u njegovim naporima da spasava duše. Krotko i ponizno, ali i s plemenitim samopouzdanjem, treba da ima vodeći uticaj na misli ljudi oko sebe, treba da ima svoju ulogu i da nosi svoj krst i odgovornost na bogosluženju, oko porodičnog oltara, u razgovorima oko ognjišta. Ljudi to očekuju od nje i imaju pravo da to očekuju. Ako ta očekivanja nisu ispunjena, više od polovine uticaja njenog supruga će biti uništeno. {EP 147.4}

Žena propovednika može mnogo da učini ako to želi. Ako je ispunjena duhom samopožrtvovanja i ako voli duše, ona zajedno s njim može da učini skoro istu količinu dobra. Sestra koja radi u delu istine može da shvati i da dosegne neke slučajeve, posebno među sestrama, koje propovednik ne može. {EP 148.1}

Na propovednikovoj supruzi počiva odgovornost koju ona ne sme i ne može lako odbaciti. Gospod će zahtevati talanat koji joj je dao, i to s dobitkom. Ona treba da radi ozbiljno i verno, zajedno sa svojim suprugom, na spasavanju duša. Nikada ne treba da nameće svoje želje i težnje, ili da pokazuje nedostatak interesovanja za rad svog muža ili da gaji nezadovoljstvo i želju da se vrati kući. Sva ta prirodna osećanja treba da savlada. Ona treba da ima cilj u životu, cilj koji nepokolebljivo treba da sledi. Pa šta ako se on suproti njenim osećanjima, uživanjima i prirodnim ukusima! Sve to treba radosno i spremno da žrtvuje da bi činila dobro i spasavala duše. {EP 148.2}

Supruge propovednika treba da žive posvećenim životom molitve. Međutim, neke od njih bi radije uživale u religiji u kojoj nema krsta, u kojoj nema poziva na samoodricanje ili ulaganje napora. Umesto da kao plemenite žene stoje samostalno, oslanjajući se na Boga da dobiju snagu, umesto da nose svoje pojedinačne odgovornosti, one većinu vremena zavise od drugih, crpeći svoj duhovni život od njih. Kada bi se samo pune poverenja, s verom malog deteta, oslonile na Boga, kada bi svoja osećanja usredsredile na Isusa, crpeći svoj život od Hrista, živog Čokota, kakvu bi količinu dobra mogle da učine, kakvu bi

pomoć mogle da pruže drugima, kakvu podršku svojim muževima, i kakvu bi nagradu na kraju mogle da prime! Reči "Dobro slugo dobri i verni!", padale bi kao najslađa muzika na njihove uši. "Uđi u radost gospodara svojega", hiljadu puta bi im nadoknadile sve patnje i nevolje koje su pretrpele da bi spasle dragocene duše. (1T 451-453) {EP 148.3}

Kada oženjeni ljudi uđu u delo, ostavljajući svoje žene da se staraju o deci kod kuće, žena i majka obavlja tada isto tako veliko i važno delo kao i suprug i otac. Dok je jedno od njih u misionarskom polju, drugo je misionar u domu, čije brige, strahovanja i tereti često daleko nadmašuju one muževljeve i očeve. Majčino delo je svečano i važno delo — da oblikuje um, ukus i karakter svoje dece, da ih obučiti da budu korisna u ovom, i da ih osposobi za buduću, besmrtnu život. {EP 149.1}

Muš, u otvorenom misionarskom polju, može da primi počasti od ljudi, dok žena koja se muči u domu ne prima nikakvu zemaljsku zaslugu za svoj rad; ali, ako radi u najboljem interesu svoje porodice, trudeći se da oblikuje njihov karakter po božanskom Uzoru, anđeo zapisničar zapisaoće i njeno ime pored imena najvećih misionara u svetu. {EP 149.2}

Propovednikova supruga može da pruži veliku pomoć svom mužu, trudeći se da olakša njegov teret, ukoliko svoju dušu održava u Božjoj ljubavi. Ona može da poučava svoju decu Svetom pismu. Ona može da upravlja svojim domaćinstvom ekonomično i razborito. Zajedno sa svojim mužem, može da vaspita svoju decu i da u njima razvije naviku štednje, učeći ih da ograniče svoje potrebe. {EP 149.3}

PROPOVEDNIK U SVOM DOMU

Bog želi da učitelj Biblije u svom domaćem životu bude primer istina koje propoveda. Ono što čovek jeste ima deleko veći uticaj od onoga što čovek propoveda. Pobožnost u svakodnevnom životu daće snagu javnom svedočenju. Strpljivost, doslednost i ljubav ostaviće na srca utisak koji propovedi ne mogu da ostave. {EP 149.4}

Propovednikove dužnosti se nalaze svuda oko njega, blizu i daleko, ali su njegova deca njegova prva dužnost. On ne sme da postane toliko zaokupljen svojim dužnostima izvan doma da zanemari poučavanje potrebno njegovoj deci. On može da gleda na svoje domaće dužnosti kao na manje važne, ali u stvarnosti one stoje u samim temeljima blagostanja pojedinaca i celog društva. U velikoj meri sreća ljudi i žena i uspeh Crkve zavise od uticaja doma. Večni interesi uključeni su u pravilno obavljanje svakodnevnih životnih dužnosti. Svetu nisu toliko neophodni veliki umovi, koliko dobri ljudi koji su na blagoslov u svom domu. {EP 150.1}

Ništa ne može da opravda propovednika ako zanemari svoj unutrašnji krug zbog svog šireg spoljašnjeg kruga. Duhovno dobro porodice dolazi na prvo mesto. U dan konačnog obračuna, Bog će ga pitati šta je učinio da zadobije za Hrista one za koje je preuzeo odgovornost da ih donese na svet. Velika dobra učinjena drugima ne mogu da ukinu dug koji duguje Bogu staravši se o svojoj deci. {EP 150.2}

U propovednikovoj porodici treba da vlada jedinstvo koje će propovedati praktičnu pobožnost. Kada propovednik i njegova supruga ispunjavaju verno svoju dužnost u domu da obuzdavaju, ispravljaju, savetuju, preporučuju, usmeravaju, postaju bolje osposobljeni da rade u crkvi, a ujedno umnožavaju oruđa za dovršenje Božjeg dela izvan doma. Članovi doma postaju članovi nebeske porodice i postaju sila na dobro, šireći dalekosežan uticaj. {EP 150.3}

Sa druge strane, propovednik koji dozvoljava svojoj deci da rastu jogunasta i nepokorna, ustanoviće da će uticaj njegovog rada na propovedaonici biti poništen neprikladnim ponašanjem njegove dece. Onaj ko ne može da upravlja članovima svoje porodice ne može na odgovarajući način da upravlja ni Božjom crkvom ili da je sačuva od sukoba i razdora. {EP 150.4}

Učtivost u domu

Postoji opasnost da se zanemari ukazivanje pažnje manjim životnim pitanjima. Propovednik nikako ne sme za zanemari ljubazne, ohrabrujuće reči u porodičnom krugu. Braćo moja propovednici, da li vi, u porodičnom krugu, pokazujete grubost, neljubaznost, neučtivost? Ako to činite, onda, bez obzira na visinu priznanja svoje vere, vi kršite Božje zapovesti. Bez obzira koliko ozbiljno propovedate drugima, ako propuštate da pokažete Hristovu ljubav u svom domaćem životu, ne zadovoljavate merila koja su vam postavljena. Nemojte misliti da čovek koji dolazi sa svete govornice i dozvoljava sebi grube, zajedljive primedbe ili podsmeħ i šalu, može da bude Hristov predstavnik. Božja ljubav ne stanuje u njemu. Njegovo srce je puno sebične ljubavi, vlastite važnosti, i on pokazuje da ne poznaje pravu vrednost onoga što je sveto. Hristos nije s njim i on nije opremljen svečanom vešću istine za ovo vreme. {EP 150.5}

Propovednikova deca su u nekim slučajevima najzanemarenija deca na svetu, zato što je otac s njima samo kratko vreme, i ona su prepuštena da sama biraju svoje poslove i zabave. Ako propovednik ima mušku decu, on ih ne sme potpuno prepustiti staranju svoje supruge. To je suviše veliki teret za nju. On mora sebe učiniti njihovim drugom i prijateljem. On treba da se potruđi da ih drži daleko od lošeg društva i da im pronađe neki koristan rad kojim će se baviti. Ponekad je majci teško da vlada sobom. Ako to muž vidi, treba da preuzme više tereta na sebe, čineći sve što je u njegovoj moći da povede svoje dečake Bogu. {EP 151.1}

Neka propovednikova supruga, koja ima decu, ima na umu da joj je dom misionarsko polje u kome treba da radi s neumornom energijom i s nezadrživom revnošću, znajući da će se rezultati njenog rada osećati u toku cele večnosti. Zar nisu duše njene dece isto toliko vredne kao i duše neznabožaca? Onda neka se stara o njima brižljivo i s ljubavlju. Ona je dobila odgovornost da pokaže svetu silu i savršenstvo religije u domu. Ona treba da bude pokretana načelima, a ne nagonima i treba da radi svesna da je Bog njen pomagač. Ne sme ničemu da dozvoli da je skrene sa njene misije. {EP 151.2}

Uticaj majke koja održava usku vezu s Isusom Hristom ima neizmernu vrednost. Njena služba ljubavi pretvara dom u Vetilj. Hristos radi s njom, pretvarajući običnu vodu života u nebesko vino. Njena deca će odrasti da joj budu na blagoslov i na čast u ovom životu i u životu koji će doći. {EP 151.3}

“PASI JAGANJCE MOJE!”

Nalog koji je Hristos dao Petru neposredno pre svog vaznesenja glasi: "Pasi jaganjce moje!" (Jovan 21,15) i taj nalog je upućen svakom propovedniku. Kada je Hristos rekao svojim učenicima: "Pustite decu neka dolaze k Meni i ne branite im, jer je takvih carstvo nebesko!" (Marko 10,14) govorio je svojim učenicima svih vekova. {EP 152.1}

Delo istine je pretrpelo mnoge gubitke zbog nedovoljnog obraćanja pažnje duhovnim potrebama mladih. Propovednici Jevanđelja treba da uspostavljaju prisne veze s mladima u svojim crkvama. Mnogi oklevaju da to učine, ali je njihovo oklevanje greh u očima Neba. Među nama ima mnogo mladih ljudi i žena kojima naša vera nije nepoznata, ali čije srce nkada nije bilo dirnuto silom božanske blagodati. Kako mi, koji tvrdimo da služimo Bogu, možemo da dozvolimo da prolazi dan za danom, sedmica za sedmicom, i da ostajemo ravnodušni prema njihovom stanju? Ako treba da umru u svojim gresima, neopomenuti, njihova krv će se iskati iz ruku stražara koji su propustili da ih opomenu. {EP 152.2}

Zašto se rad sa mladima u našim granicama ne smatra misionarskim poslom prvoga reda? On zahteva osetljivu taktičnost, najpažljivije razmišljanje i najozbiljnije molitve za nebesku mudrost. Mladi su objekt sotoninih posebnih napada; ali ljubaznost, učtivost i saosećanje koje proističe iz srca ispunjenog ljubavlju prema Isusu, zadobiće njihovo poverenje i izbaviće ih iz mnogih zamki neprijatelja. {EP 152.3}

Mladima je neophodna više nego povremena pažnja, više nego poneka reč ohrabrenja. Njima je potreban brižljiv, osećajan pristup i mnogo molitava. Samo onaj, čije je srce puno ljubavi i saosećanja, moći će da dosegne do srca tih mladih koji su naizgled bezbrižni i ravnodušni. Ne može se svakome pomoći na isti način. Bog pristupa svakom u skladu s njegovim temperamentom i karakterom, i mi moramo sarađivati s Njim. Često upravo oni koje ravnodušno zaobilazimo, zato što ih ocenjujemo prema spoljašnjosti, predstavljaju najbolji materijal za radnike i isplatiće svaki trud uložen u njih. Mora se posvetiti više pažnje proučavanju problema kako da se postupa prema mladima, više iskrenih molitava za mudrost potrebnu za bavljenje njihovim umom. {EP 152.4}

Propovedanje deci

Svakom prikladnom prilikom priča o Isusovoj ljubavi treba da bude ponavljana deci. U svakoj propovedi neka neki mali ugao bude posvećen njihovom dobru. Hristov sluga može da uspostavi trajno prijateljstvo s tim mališanima. Neka takav ne propušta nijednu priliku da im pomogne da postanu bogatiji u poznavanju Pisma. To će doprineti boljem zatvaranju puta sotoninim prevarama. Ako se rano upoznaju sa istinama Božje Reči, podiže se barijera protiv bezbožništva, i deca će biti u stanju da dočekaju neprijatelja rečima: "Pisano je!" {EP 153.1}

Oni koji poučavaju decu i mlade treba da izbegavaju zamorne primedbe. Kratki i sažeti govori, imaće pozitivan uticaj. Ako treba mnogo da se kaže, onda govorite kratko i nastavite sledeći put. Nekoliko zanimljivih primedbi, s vremena na vreme, biće korisnije nego da se sva uputstva daju odjednom. Dugi govori umaraju um mladih. Kada se previše govori može se čak dogoditi da ona omrznu i same duhovne pouke, kao što suviše jedenje opterećuje stomak i umanjuje apetit, navodeći na gađenje prema hrani. Naše pouke crkvi, a posebno mladima, treba da se daju postepeno pravilo po pravilo. Decu treba voditi prema Nebu, ali ne grubo, već izrazito nežno. {EP 153.2}

Saživeti se sa osećanjima mladih

Mi se moramo truditi da prodremo u osećajni svet mladih, saosećajući s njima u njihovim žalostima i radostima, njihovim sukobima i poredama. Isus nije ostao na Nebu, daleko od ožalošćenih i grešnih; sišao je na ovaj svet da bi se mogao upoznati sa slabostima, stradanjima i iskušenjima grešnog roda. Dosegnuo nas nije tamo gde se nalazimo, da bi nas mogao podići. U našem radu s mladima, moramo se sresti s njima tamo gde se nalaze, ako želimo da im pomognemo. Kada mladi učenici budu savladani iskušenjem, neka oni koji su stariji i iskusniji ne budu grubo i strogi, ili da ravnodušno posmatraju njihove napore. Imajte na umu da ste i vi sami često pokazivali da imate malo snage da se suprotstavite sili kušača. Budite isto tako strpljivi s tim jaganjcima iz stada, kao što biste želeli da drugi budu strpljivi s vama. Bog nas je tako stvorio da i najjači među nama osećaju potrebu za ljubavlju. Koliko je više, onda, ona potrebna deci! Čak i saosećajan pogled će često umiriti i ojačati dete koje se nalazi u nevolji i iskušenju. {EP 153.3}

Isus poziva svakog zalutalog: "Sine moj, daj Mi srce svoje!" (Priče 23,26) "Vratite se sinovi odmetnici i isceliću odmete vaše!" (Jeremija 3,22) Mladi ne mogu biti stvarno srećni bez Isusove ljubavi. On čeka nežno i s dubokim saosećanjem da čuje priznanje zalutalih i da prihvati njihovo pokajanje. On čeka neko uzvratanje zahvalnošću od njih, kao što i majka čeka osmeh prepoznavanja od svoje voljene bebe. Veliki Bog nas uči da ga zovemo Ocem. On želi da shvatimo kako iskreno i nežno Njegovo srce čezne za nama u svim našim nevoljama i iskušenjima. "Kako otac žali sinove, tako Gospod žali one koji ga se boje!" (Psalam 103,13) Pre će majka zaboraviti svoje dete nego što bi Bog zaboravio jednu dušu koja se uzda u Njega. {EP 154.1}

Mladi treba da učestvuju u radu crkve

Kada mladi predaju svoje srce Bogu, naša odgovornost za njih ne prestaje. Oni se moraju zainteresovati da rade za Gospoda, moraju biti navedeni da vide da On očekuje od njih da učine nešto čime će unaprediti Njegovo delo. Nije dovoljno pokazati koliko još treba da se učini i pozivati mlade da obave svoj deo posla. Moramo ih naučiti kako da rade za Učitelja. Oni se moraju obući, disciplinovati, izveštati u najboljim metodama zadobijanja duša za Hrista. Naučite ih da pokušaju na smiren, neupadljiv način da pomognu svojim mladim prijateljima. Objašnjavajte im sistematično razne grane misionarskog rada u kojima mogu da učestvuju, dajte im uputstva i pružite pomoć. Tako će naučiti da rade za Boga. {EP 154.2}

Nemojte zamišljati da možete pobuditi interes mladih time što ćete otići na misionarski sastanak i održati neku dugačku propoved. Planirajte načine kojima biste mogli da probudite njihovo živo interesovanje. Iz sedmice u sedmicu mladi treba da daju svoje izveštaje, da govore šta su pokušali da učine za Spasitelja i kakve uspehe su postigli. Ako misionarski sastanak bude pretvoren u priliku za davanje takvih izveštaja neće biti dosadan, naporan i nezanimljiv. On mora da bude nabijen interesantnim zbivanjima i nikada mu neće nedostajati posetilaca. {EP 155.1}

Mladalački talenti, dobro organizovani i dobro obučeni, potrebni su u našim crkvama. Mladi moraju da upotrebe svoje obilne snage. Ukoliko se ta energija ne kanališe u prave kanale, mladi će je upotrebiti na način kojim će raniti svoju duhovnost i naneti štetu onima s kojima se druže. {EP 155.2}

Neka srce učitelja bude povezano sa srcima onih koji su povereni njegovom staranju. On treba da ima na umu da se oni suočavaju s mnogim iskušenjima. Mi jedva da shvatamo kakve su, prekora vredne, osobine karaktera mladi dobili rođenjem i kako se često suočavaju s iskušenjima upravo zbog tih svojih nasleđenih osobina. {EP 155.3}

Zaštitnička briga koje potpastir treba da pruži jaganjcima u svom stadu veoma dobro je opisana slikom koju sam videla i koja predstavlja Dobrog Pastira. Pastir vodi svoje stado, a ovce idu omah iza njega. U njegovom naručju je bespomoćno jagnje, dok majka s poverenjem ide pored njega. O Hristovom radu, prorok Isaija kaže: "Kao pastir pašće stado svoje, u naručje svoje sabraće jaganjce, i u njedrima će ih nositi, a dojllice će voditi polako." (Isaija 40,11) Jaganjcima je potrebno mnogo više nego samo svakodnevna hrana. Njima je potrebna zaštita, moraju se neprestano čuvati nežnim staranjem. Ako neko jagnje zaluta, mora se potražiti. Ovaj simbol je prekrasan i dobro predstavlja službu ljubavi koju potpastir Hristovog stada treba da pruži onima koji se nalaze pod njegovom zaštitom i staranjem. {EP 155.4}

Braćo moja propovednici, otvorite svoja vrata mladim ljudima koji su izloženi iskušenjima. Približite im se svojim posebnim trudom. Zlo ih poziva sa svih strana. Potrudite se da ih zainteresujete za ono što će im pomoći da žive uzvišenijim životom. Nemojte se otuđivati od njih. Dovedite ih da budu u vašem domu; pozovite ih da vam se pridruže kraj vašeg porodičnog oltara. Imajmo uvek na umu da Gospod očekuje od nas da put prema Nebu učinimo blistavim i privlačnim. {EP 155.5}

Treba da naučimo mlade da pomažu mladima; dok se budu trudili da to učine, oni će steći iskustvo koje će ih osposobiti da postanu posvećeni radnici na širem području. Hiljade srca se mogu dosegnuti na jednostavan, skroman način. Najintelektualniji, oni na koje ljudi gledaju i hvale ih kao najdarovitije ljude i žene u svetu, često su osveženi jednostavnim rečima koje teku iz srca onoga koji voli Boga... Iskrene, poštene reči sina i kćeri Božje, izgovorene prirodnom jednostavnošću, otvoriće vrata srca koje je dugo bilo zatvoreno. (6T 115) {EP 156.1}

Još od detinjstva Timotije je poznao Pisma, i to znanje mu je poslužilo kao zaštita protiv zlih uticaja iz njegove okoline, od iskušenja da izabere sebična zadovoljstva umesto dužnosti. Takva zaštita potrebna je svoj našoj deci; i deo posla roditelja i Hristovih poslanika biće da se postaraju da deca na odgovarajući način steknu poznavanje Božje Reči. (4T 398) {EP 156.2}

MOLITVA ZA BOLESNIKE

Sama srž Jevanđelja je obnovljenje i Spasitelj bi želeo da Njegove sluge pozovu bolesne, beznadežne i napaćene da se uhvate za Njegovu snagu. Božje sluge su kanali Njegove blagodati, i preko njih On želi da upotrebi svoju isceliteljsku snagu. Njihovo delo je da bolesne i napaćene predstave Spasitelju i Njegovim rukama vere. Oni treba da žive blizu Njega i svojim životom jasno predstave delovanje Njegove istine, da bi ih On mogao iskoristiti kao sredstva prenošenja blagoslova onima u potrebi za telesnim i duhovnim isceljenjem. {EP 156.3}

Naša je prednost da se molimo sa bolesnima, da im pomognemo da se uhvate za uže vere. Božji anđeli su veoma blizu onih koji tako služe napaćenom čovečanstvu. Posvećeni Hristovi poslanici koji, kada ih pozove neki bolesnik, pokušaju da privuku njegovu pažnju na božanske stvarnosti, obavljaju delo koje će opstati kroz celu večnost. I kada se približe bolesniku s utehom nade stečene verom u Hrista i prihvatanjem božanskih obećanja, njihovo vlastito iskustvo postaje sve bogatije duhovnom snagom. {EP 157.1}

S probuđenom savešću mnoge napaćene duše, koje trpe telesnu bolest kao rezultat stalnih prestupa, viču: "Gospode, budi milostiv meni grešniku; učini me svojim detetom!" I upravo tada propovednik, snažne vere, treba da bude spreman da kaže paćeniku da ima nade za pokajnike i da u Isusu, svako ko čezne za pomoći i prihvatanjem, može da nađe izbavljenje i mir. Onaj ko krotko i s ljubavlju objavljuje Jevanđelje napaćenoj duši, kojoj je toliko potrebna njegova poruka nade, govori u ime Onoga koji je dao sebe za ljudski rod. I dok on izgovara utešne, prikladne reči i dok upućuje molitvu za onoga koji leži u postelji patnje, Isus je prinosi. Bog govori preko ljudskih usana. Srce je dirnuto. Ljudsko je dovedeno u dodir s božanskim. {EP 157.2}

Propovednik treba da na temelju iskustva shvati da umirujuća sila Hristove blagodati donosi zdravlje, mir i potpunu radost. On treba da poznaje Hrista kao Onoga koji je pozvao umorne i pretovarene da dođu k Njemu i da nađu odmor. Neka nikada ne zaboravi da Spasiteljeva nežna prisutnost, puna ljubavi, stalno okružuje svako ljudsko oruđe koje je Bog odredio da deli duhovne blagoslove. Svest o tome daće žiotnu snagu njegovoj veri i ozbiljnost njegovim molbama. {EP 157.3}

Tada će onima, koji od njega traže pomoć, moći da prenese silu božanske istine koja donosi zdravlje. On može da govori o delima isceljenja koja je Hristos činio, i tako usmeri misli bolesnika na Njega kao na Velikog Lekara, koji je svetlost i život, ali i uteha i mir. Može da mu kaže da ne treba očajavati, da ga Spasitelj voli, i da će, ako se preda Njemu, zadobiti Njegovu ljubav, Njegovu blagodat, Njegovu silu održanja. Neka ga pozove da se osloni na Božja obećanja, znajući da je Onaj koji je dao ta obećanja naš najbolji i najiskreniji Prijatelj. I dok se trudi da usmeri misli prema Nebu, videće da će pomisao na nežno saučešće Onoga koji zna kako da primeni isceljujući balsam uliti bolesniku osećanje mira i spokojstva. {EP 157.4}

Božanski Iscelitelj je prisutan u bolesničkoj sobi; On čuje svaku reč molitve koja mu je upućena u jednostavnosti istinske vere. Njegovi učenici danas treba da se mole za bolesne, isto onako istinski kao i nekadašnji učenici, i tada će biti ozdravljenja, jer "molitva vere pomoći će bolesniku" (Jakov 5,15) {EP 158.1}

U Božjoj Reči imamo uputstva koja se odnose na posebne molitve za ozdravljenje bolesnika. Međutim, upućivanje takve molitve je najsvećanije delo i ne sme se činiti bez pažljivog razmatranja. U mnogo slučajeva molitve za ozdravljenje bolesnika se upućuju Bogu, a to što se naziva verom je ustvari drskost. {EP 158.2}

Mnogi pojedinci navlače na sebe bolest popuštanjem svojim prohtevima. Oni nisu živeli u skladu s prirodnim zakonima ili načelima stroge neporočnosti. Drugi su kršili zakone zdravlja u svojim navikama jedenja i pijenja, odevanja ili rada. Često je neka vrsta poroka uzrok slabosti uma ili tela. Kada bi takve osobe dobile blagoslov zdravlja, mnoge među njima bi nastavile istim putem neodgovornog kršenja Božjih prirodnih i duhovnih zakona, misleći da su zato što ih je Bog izlečio odgovarajući na molitvu sada slobodni da nastave sa svojim nezdravim navikama i da popuštaju izopačenom apetitu bez ikakvih ograničenja. Kada bi Bog učinio čudo i vratio zdravlje takvim osobama, samo bi ih ohrabrio da čine greh. {EP 158.3}

Uzaludan je trud učiti ljude da gledaju na Boga kao na Iscelitelja njihovih slabosti, ukoliko ih ne naučimo da odbace svoje nezdrave navike. Da bi primili Njegov blagoslov kao odgovor na molitvu, moraju da prestanu da čine zlo i da nauče da čine dobro. Njihova okolina treba da bude higijenski besprekorna, njihove životne navike pravilne. Oni moraju da žive u skladu s Božjim zakonom — i prirodnim i duhovnim. {EP 158.4}

Priznanje greha

Onima koji žele molitvu za obnovljenje zdravlja, mora se objasniti da je kršenje Božjeg zakona, ili prirodnog ili duhovnog, greh i da ukoliko treba da prime Njegov blagoslov, moraju da priznaju i odbace svoj greh. {EP 159.1}

Pismo nam govori: "Ispovedajte, dakle, jedan drugome grehe i molite se Bogu jedan za drugoga da ozdravljate." (Jakov 5,16) Onome koji traži molitvu neka se iznesu misli slične ovima: "Mi ne možemo da čitamo tvoje srce ili da znamo tajne tvoga života. One su poznate samo tebi i Bogu. Ako se kaješ za svoje grehe, tvoja je dužnost i da ih priznaš." {EP 159.2}

Gresi privatnog karaktera treba da se priznaju Hristu, jedinom posredniku između Boga i čoveka. Jer "ako ko sagraši, imamo zastupnika kod oca, Isusa Hrista, pravednika." (1. Jovanova 2,1) Svaki greh je uvreda za Boga, i zato mu se mora priznati, preko Hrista. Svaki javni greh mora se i javno priznati. Zlo učinjeno bližnjemu treba da se nadoknadi onome ko je bio povređen. Ako je neko od onih koji traže zdravlje kriv što je govorio zlo, ako je posejao neslogu u neki dom, u susedstvo ili u crkvu, ako je prouzrokovao otuđenje ili otpad, ako je bilo kojom pogrešnom navikom naveo nekoga na greh, to treba da prizna pred Bogom i pred onima koji su bili oštećeni. "Ako priznamo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost i grehe naše i da nas očisti od svake nepravde." (1. Jovanova 1,9) {EP 159.3}

Kada je zlo ispravljeno, možemo predstaviti potrebe bolesnika Gospodu u smirenoj veri, kao što nam Njegov Duh pokazuje. On poznaje svakog pojedinca po imenu, stalo mu je do svakog kao da na celoj Zemlji nema nikog drugog za koga je dao svog ljubljenog Sina. Pošto je Božja ljubav tako velika i tako nepogrešiva, bolesnika treba ohrabriti da se osloni na Njega i da se razveseli. Zabrinutost za samog sebe može da izazove slabost i bolest. Ako se budu uzdigli iznad depresije i beznadežnosti, njihovi izgledi za oporavak biće bolji; jer "oko je Gospodnje na onima koji ga se boje i na onima koji čekaju milost njegovu". (Psalam 33,18) {EP 159.4}

Pokornost Božjoj volji

Kada se molimo za bolesne moramo da imamo na umu da “ne znamo za šta ćemo se moliti kao što treba” (Rimljanima 8,26). Mi ne znamo da li će blagoslov koji želimo biti ili neće biti za njihovo dobro. Zato naše molitve treba da sadrže i misao: “Gospode, Ti znaš svaku tajnu duše. Ti poznaješ i ove duše. Isus, njihov Zastupnik, dao je svoj život za njih. Njegova ljubav prema njima je veća nego što naša može da bude. Ako je, dakle, Tebi na slavu i na dobro bolesnika, mi Te molimo u Isusovo ime, da im vratiš zdravlje. Ako nije Tvoja volja da oni ozdrave, molimo Te da ih Tvoja blagodat uteši i da ih Tvoja prisutnost podrži u njihovim patnjama.” {EP 160.1}

Bog od početka zna kraj. On poznaje srca svih ljudi. On čita svaku tajnu duše. On zna da li će oni za koje se molimo biti ili neće biti u stanju da izdrže nevolje koje će doći na njih ako i dalje budu živeli. On zna da li će njihov život biti na blagoslov ili na prokletstvo njima samima ili svetu. I to je razlog što, kada ozbiljno iznosimo svoje molbe, treba da kažemo: “Ali ne moja volja, nego Tvoja, neka bude!” (Luka 22,42) Sam Isus je dodao te reči pokoran Božjoj mudrosti i volji kada se molio u Getsimaniji: “Oče moj, ako je moguće da me mimoide čaša ova!” (Matej 26,39) Ako su ove reči bile prikladne za Njega, Božjeg Sina, koliko više odgovaraju usnama ograničenog, grešnog smrtnika! {EP 160.2}

Zato nećemo pogrešiti kada iznesemo svoje želje našem premudrom nebeskom Ocu i onda, u savršenom poverenju, sve prepustimo Njemu. Mi znamo da nas Bog čuje ako se molimo po Njegovoj volji. Međutim, nametati svoje molbe bez duha pokornosti nije ispravno; naše molitve ne treba da budu izrečene u obliku zapovesti, već posredovanja. {EP 160.3}

Ima slučajeva kada Bog deluje odlučno svojom božanskom silom na obnavljanju zdravlja. Međutim, ne ozdravljaju svi bolesnici. Mnogi odlaze da počivaju u Isusu. Jovan je na ostrvu Patmosu dobio nalog da napiše: “Blago mrtvima koji umiru u Gospodu od sada. Da, govori Duh, da počinu od trudova svojijeh; jer dela njihova idu za njima!” (Otkrivenje 14,13) Iz ovoga možemo da vidimo da osobe koje nisu ozdravile ne treba, na temelju toga, osuđivati da nemaju vere. {EP 160.4}

Mi svi želimo neposredan i brz odgovor na svoje molitve, pa smo u iskušenju da postanemo obeshrabreni kada se odgovor odlaže ili dolazi u obliku koji nismo očekivali. Međutim, Bog je suviše mudar i dobar da uvek odgovori na naše molitve upravo u vreme i upravo onako kako mi to želimo. On će učiniti više i bolje za nas nego da samo usliši sve naše želje. I pošto se možemo pouzdati u Njegovu mudrost i ljubav, ne treba da tražimo od Njega da se potčini našoj volji, već da prepoznamo i ispunimo Njegove namere. Naše želje i interesi treba da se izgube u Njegovoj volji. {EP 161.1}

Ova iskustva, koja iskušavaju našu veru, su za naše dobro. Po njima će se pokazati da li je naša vera istinita i iskrena, da li počiva samo na Božjoj Reči, ili zavisi od okolnosti, pa je nesigurna i nestalna. Vera se jača vežbanjem. Mi moramo dozvoliti da strpljenje obavi svoje savršeno delo, imajući na umu da u Pismu postoje dragocena obećanja onima koji čekaju na Gospoda. {EP 161.2}

Ne mogu svi razumeti ova načela. Mnogi, koji traže Gospodnju isceliteljsku milost misle da moraju da dobiju neposredan i brz odgovor na svoje molitve, ili misle da je njihova vera nepotpuna. Upravo zato oni koji su oslabljeni bolestima treba da dobiju mudar savet da postupaju razumno. Oni ne smeju da zanemare svoje dužnosti prema prijateljima koji će ih, možda, nadživeti ili da propuste da primene prirodna sredstva za obnavljanje zdravlja. {EP 161.3}

Ovde često postoji opasnost da se postupi pogrešno. Verujući da će biti izlečeni kao odgovor na svoju molitvu, neki se plaše da učine bilo šta što bi se moglo protumačiti kao nedostatak vere. Međutim, oni ne smeju propustiti da dovedu u red svoje poslove kao što bi učinili u slučaju da očekuju da će ih zadesiti smrt. Ne smeju se plašiti ni da izgovore reči ohrabrenja ili saveta koje bi želeli da, u trenutku rastanka, upute svojim voljenim. {EP 161.4}

Lekovita sredstva

Oni koji traže isceljenje molitvom ne treba da zanemare upotrebu lekovitih sredstava koja im stoje na raspolaganju. Nije odricanje od vere ako sarađujemo s Bogom i ako sebe dovodimo u položaj najpovoljniji za ozdravljenje. Bog nam je omogućio da steknemo znanje o zakonima života. To znanje nam je stavljeno na raspolaganje da bismo ga upotrebili. Mi treba da iskoristimo svako sredstvo za obnavljanje zdravlja, svaku mogućnost koja nam se pruža da delujemo u skladu s prirodnim zakonima. Kada se pomolimo za ozdravljenje bolesnika tada možemo da delujemo s još više energije, zahvaljujući se Bogu na prednosti da sarađujemo s Njim, tražeći da blagoslovi sredstva za koja se sam postarao. {EP 162.1}

Mi imamo odobrenje Božje Reči da upotrebimo lekovita sredstva. Jezekija, izrailjski vladar, se razboleo i Božji prorok mu je doneo poruku da će umreti. On je povikao ka Gospodu, Gospod je uslišio svoga slugu i poslao mu poruku da će dodati petnaest godina života. Sada je jedna reč od Gospoda mogla smesta da izleči Jezekiju; ali je umesto toga dobio posebno uputstvo: "Da uzmu grudu suhих smokava i priviju na otok, te će ozdraviti!" (Isaija 38,21) {EP 162.2}

Jednom prilikom Hristos je pomazao oči slepog čoveka ilovačom i naredio mu: "Idi, umij se u banji Siloamskoj... Otide, dakle, i umi se i dođe gledajući!" (Jovan 9,7) Izlečenje se može dogoditi samo silom velikog iscelitelja, ali se Hristos poslužio i jednostavnim prirodnim sredstvima. Iako nije podržao lečenje medikamentima, odobrio je upotrebu jednostavnih prirodnih lekova. {EP 162.3}

Kada smo se pomolili za isceljenje bolesnika, bez obzira na ishod slučaja, ne smemo da izgubimo veru u Boga. Ako budemo pozvani da se suočimo sa žalošću, prihvatimo gorku čašu, imajući na umu da je Očeva ruka stavlja na naše usne. Međutim, ako se bolesnik oporavi, ne sme se zaboraviti da primalac isceliteljske milosti dobija novu odgovornost pred Stvoriteljem. Kada je deset gubavaca bilo izlečeno, samo jedan se vratio da nađe Isusa i da mu da slavu. Neka niko od nas ne bude sličan nezahvalnoj devetorici, čija srca nisu bila dirnuta Božjom milošću. "Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od Oca svetlosti u kojega nema promenjivanja ni menjanja videla i mraka." (Jakov 1,17) (MH 227-233) {EP 162.4}

UČITI LJUDE DA BUDU VELIKODUŠNI

Propovednik koji je ponegde organizovao male grupe, nikada ne sme da, među onima koji su tek prihvatili veru, ostavi utisak da Bog ne traži od njih sistematski trud da svojim pojedinačnim naporima i svojim sredstvima podrže delo. Često, oni koji primaju istinu, spadaju među siromašnije u svetu; ali to ne sme da im posluži kao izgovor da zanemare one dužnosti koje su dobili u skladu s dragocenom svetlošću koju su primili. Oni ne smeju da dozvole siromaštvu da ih spreči da prikupljaju sebi blago na Nebu.

Blagoslovi koji su na raspolaganju bogatima, dostupni su i njima. Ako budu verni u raspolaganju onim malim što imaju, njihovo blago na Nebu će narasti u skladu s njihovom vernošću. Upravo je pobuda od koje polaze, a ne količina koju daju, ono što njihov dar čini dragocenim u očima Neba. {EP 163.1}

Svi treba da budu poučeni da čine ono što mogu za Učitelja; da mu vraćaju u skladu s onim čime ih je blagoslovio. On zahteva za sebe samo deseti deo njihovog prihoda, bez obzira da li je mali ili veliki, i oni koji mu to uskraćuju, krađu ono što je Njegovo i ne mogu očekivati da će Njegova velikodušna ruka biti nad njima. Čak i kada crkvu sačinjavaju uglavnom siromašna braća, pitanje sistematske velikodušnosti mora im se temeljno objasniti, tako da plan bude od srca prihvaćen. Bog je u stanju da ispuni svoja obećanja. Njegovi izvori su beskrajni, i On se svima njima služi da ostvari svoju volju. Kada vidi da se dužnosti u vraćanju desetine verno ispunjavaju, On često, u svom mudrom Proviđenju, otvara puteve da se prihodi povećaju. Onaj ko sledi Božja uputstva u onom malom što mu je bilo dato, primiće iste blagoslove kao i onaj ko je donosio od svog obilja. {EP 163.2}

To isto se odnosi i na one koji radosno upotrebljavaju svoje talente ili sposobnosti u Božjem delu, dok oni koji propuštaju da iskoriste ono što im je bilo povereno nanose sebi isti gubitak kao da je to malo bilo mnogo. Upravo je čovek koji je imao samo jedan talanat, ali koji ga je sakrio u zemlju, primio osudu od Boga. {EP 163.3}

Božji plan o desetku je prekrasan u svojoj jednostavnosti i jednakosti. Svi ga mogu prihvatiti u veri i hrabrosti, jer mu je poreklo božansko. U njemu se sjedinjuju jednostavnost i korisnost, i on ne zahteva širinu obrazovanja da bi se shvatio i primenio. Svi mogu da osete da su u stanju da uzmu učešća u unapređivanju dragocenog dela spasavanja. Svaki čovek, svaka žena i svi mladi mogu da postanu Gospodnji rizničari, i oruđa u zadovoljavanju potreba riznice... {EP 164.1}

Ovim sistemom se postiže veliki cilj se. Ako ga svi budu prihvatili, svi će biti postavljeni za Božje revnosne i verne rizničare; i neće biti nikakvog nedostatka sredstava za ostvarenje velikog dela objavljivanja poslednje poruke upozorenja svetu. (3T 388.389) {EP 164.2}

PODUPIRANJE JEVANĐELJA

Gospod je učinio da objavljivanje Jevanđelja zavisi od rada i dobrovoljnih darova selog svog naroda. Onaj koji objavljuje poruku milosti grešnim ljudima ima još jedan posao da obavi — da predstavi ljudima dužnost da svojim sredstvima podupiru Božje delo. On ih mora učiti da deo njihovog dohotka pripada Bogu, i da treba da bude posvećen isključivo Njegovom delu. Ovu pouku treba da objavi i primerom i rečima; mora se samo čuvati da svojim ponašanjem ne bi oslabio snagu svog poučavanja. {EP 164.3}

Ono što je stavljeno na stranu u skladu s Pismom kao deo koji pripada Gospodu, predstavlja dohodak Jevanđelja i više nije naše. Nije ništa bolje od svetogrđa kada čovek uzme iz Gospodnje riznice da bi poslužio sebi ili drugima u njihovom svetovnom poslu. Neki su grešili u tome što su uzimali sa Božjeg oltara ono što je bilo posebno posvećeno Njemu. Ovo pitanje svi moraju da posmatraju u pravilnoj svetlosti. Neka niko, kada dođe u nevolju, ne uzima novac posvećen religijskim potrebama da bi ga

upotrebio u svoju svrhu, umirujući svoju savest time što će govoriti da će ga vratiti u neko buduće vreme. Mnogo je bolje umanjiti izdatke da odgovaraju prihodima, ograničiti želje i život u okvir sredstava, nego se poslužiti Gospodnjim novcem za svetovne potrebe. {EP 164.4}

Upotreba desetka

Gospod je dao posebna uputstva za upotrebu desetka. On ne želi da Njegovo delo bude osakaćeno zbog nedostatka sredstava. Da ne bi bilo nikakvog nasumičnog rada ili grešaka, On je našu dužnost po tom pitanju učinio veoma jasnom. Deo koji je Bog odredio za sebe ne sme se upotrebiti ni za kakvu drugu potrebu osim one koju je On odredio. Neka se niko ne oseća slobodan da zadrži svoj desetak i da ga upotrebi po svom rasuđivanju. Niko ne sme da ga upotrebi za sebe u nekom hitnom slučaju, niti da ga iskoristi onako kako smatra da je korisno, čak ni u onome što bi se moglo smatrati Gospodnjim delom. {EP 165.1}

Propovednik treba, primerom i propisom, da uči vernike da desetak smatraju svetim. On ne sme da misli da ga može zadržati i primeniti po svom rasuđivanju zato što je propovednik. Desetak ne pripada njemu! On nema pravo da zadrži za sebe bilo šta što smatra da mu pripada. On ne sme da podrži svojim uticajem nikakav plan za usmeravanje od zakonite upotrebe desetka i priloga, posvećenih Bogu. Oni se moraju doneti u Njegovu riznicu i posvetiti Njegovoj službi onako kako je to On odredio. {EP 165.2}

Bog zahteva od svih svojih pristava sa budu tačni u primenjivanju božanskih pravila. Oni ne smeju da potkopaju Gospodnje planove obavljajući dela dobročinstva ili dajući darove onako kako oni smatraju da je korisno. Veoma je loše kada čovek pokušava da popravi Božji plan, kada izmišlja neki svoj plan za slučaj potrebe, pokazujući neke svoje dobre pobude u ovom ili onom slučaju potkopavajući njima Božje zahteve. Bog poziva sve da svoj uticaj stave na stranu Njegovih uredaba. On je objavio svoj plan; i svi koji žele da sarađuju s Njim treba da provode taj plan umesto da se usuđuju da ga popravljaju. {EP 165.3}

Bog je Mojsiju dao uputstva za Izrailj: "I ti zapovedi sinovima Izrailjevijem da ti donesu ulja maslinova čistoga ceđenoga za videlo, da bi žišci goreli svagda." (2. Mojsijeva 27,20) To je trebalo da bude trajni prilog, tako da Božji dom bude na odgovarajući način snabdeven onim što je neophodno za službu Bogu. Današnji Božji narod treba da ima na umu da je molitveni dom Gospodnja svojina i da se o njemu strogo mora voditi računa. Međutim, sredstva za to delo ne smeju da dolaze od desetka. {EP 165.4}

Preko mene je bila upućena vrlo jasna i određena poruka našim vernicima. Bilo mi je naređeno da im kažem da greše time što desetak upotrebljavaju za razne ciljeve koji, iako dobri sami po sebi, nisu cilj za koji je Gospod rekao da se desetak sme upotrebljavati. Oni koji na takav način upotrebljavaju desetak odstupaju od Gospodnjih uredaba. Bog će im suditi za to što čine! {EP 166.1}

Neki smatraju da se desetak sme upotrebiti za školske potrebe. Drugi misle da se akviziteri i literarni evanđelisti moraju izdržavati od desetka. Međutim, čini se velika greška kada se desetak usmerava mimo cilja za koji treba da bude upotrebljen — za izdržavanje propovednika. Trebalo bi da danas u polju bude na stotine dobro osposobljenih radnika, ali tamo se sada nalazi samo jedan. {EP 166.2}

Svečana obaveza

Desetak je svet, Bog ga je odredio za sebe. On se mora donositi u Njegovu riznicu da bi se upotrebio za podupiranje evanđeoskih radnika u njihovom radu. Dugo vremena Gospod je bio potkradan zato što ima i onih koji ne shvataju da je desetak deo koji je Bog odredio za sebe. Neki su bili nezadovoljni, pa su govorili: "Neću više da dajem svoj desetak; nemam poverenja u način na koji se poslovi obavljaju u središtu dela!" Međutim, hoćeš li da kradeš od Boga zato što misliš da se delom ne upravlja pravilno? Daj svoju primedbu, jasno i otvoreno, u pravom duhu, na odgovarajućem mestu. Pošalji svoje zahteve da se poslovi usklade i dovedu u red; ali nemoj uskraćivati Božjem delu ono što mu pripada, nemoj se pokazati neveran zato što drugi ne čine ono što je pravo. {EP 166.3}

Pažljivo čitaj treće poglavlje Knjige proroka Malahije i vidi šta Gospod kaže o desetku. Kada bi naše crkve stale uz Božju Reč, kada bi bile verne u davanju svog desetka u Njegovu riznicu, više radnika bi se ohrabrilo da radi propovednički posao. Mnogo više ljudi bi se prihvatilo propovedničkog posla da im se nije govorilo da je riznica iscrpljena. Treba da se osigura obilan priliv u Gospodnju riznicu, i on bi se i osigurao da sebična srca i ruke nisu uskratila desetak ili da ga nisu upotrebila za podupiranje drugih grana dela. {EP 166.4}

Božja namenska sredstva ne smeju se upotrebljavati na nasumičan način. Desetak je Gospodnji, i oni koji ga zloupotrebljavaju biće kažnjeni gubitkom svojih nebeskih riznica ukoliko se ne pokaju. Neka se delo više ne ograničava tako što će se desetak preusmeravati u razne kanale, a ne u one u koje je Gospod rekao da treba da ide. Postarajmo se da ta druga područja delovanja dobiju podršku, ali ne od desetka. Bog se nije promenio; desetak se i dalje mora upotrebljavati za podržavanje propovedničke službe. Otvaranje novih polja zahteva mnogo više propovedničkog delovanja nego što je nama sada moguće i zato je neophodno da imamo sredstva u riznici. {EP 167.1}

Na onima koji rade kao propovednici počiva svečana odgovornost, koja se na čudan način zanemaruje. Neki uživaju da propovedaju, ali ne ulažu svoj lični rad u negovanje crkava. Postoji velika potreba za poučavanjem o obavezama i dužnostima prema Bogu, a posebno u poštenom odvijanju desetka. Naši propovednici bi se osećali oštećeno ukoliko ne bi pravovremeno bili plaćeni za svoj rad; ali, da li se staraju da bude dovoljno sredstava u Božjoj riznici kojima bi se podržali radnici? Ukoliko oni propuste da obave svoju celokupnu dužnost u poučavanju naroda da bude veran u vraćanju Bogu onoga što je Njegovo, osetiće se nedostatak sredstava u riznici, sredstava kojima bi se unapredilo Gospodnje delo. {EP 167.2}

Nadglednik Božjeg stada treba verno da obavlja svoju dužnost. Ukoliko zaključi da će taj posao, pošto mu se ne dopada, prepustiti nekom drugom, onda nije veran radnik. Neka u Knjizi proroka Malahije pročita reči kojima Gospod optužuje narod za krađu zato što Bogu uskraćuju desetke. Svemogući Bog izjavljuje: "Prokleti ste, jer me zakidate, vi, sav narod!" (Malahija 3,9) Kada onaj koji se nalazi u službi Reči i doktrine vidi da vernici idu putem kojim će navući prokletstvo na sebe, kako bi mogao da zanemari svoju dužnost da im uputi pouku i opomenu? Svaki vernik Crkve mora da bude poučen da bude veran u poštenom vraćanju desetka. (9T 246-251) {EP 167.3}

UTICAJ ISHRANE NA ZDRAVLJE

Oni na kojima počivaju važne odgovornosti, oni koji su više od svih drugih čuvari duhovnih interesa, treba da budu ljudi snažnih osećanja i brzog shvatanja. Više nego drugima, njima je neophodno da budu umereni u ishrani. Bogata i luksuzna hrana ne sme da dobije mesto na njihovom stolu. {EP 168.1}

Svakog dana ljudi na poverljivim položajima moraju doneti odluke koje imaju veoma važne posledice. Često moraju da misle brzo, a to mogu da čine samo oni koji se drže stroge umerenosti. Um jača kada se pravilno postupa prema fizičkim i mentalnim snagama. Ako opterećenje nije suviše veliko, nova snaga se javlja posle svakog opterećenja. Međutim, često je delo onih koji moraju da razmatraju važne planove i da donose važne odluke pod uticajem zala koja dolaze od nepravilne ishrane. Tegobe u stomaku izazivaju nesređeno stanje u umu. To često dovodi do razdražljivosti, grubosti i nepravednog ponašanja. Mnogi planovi koji su mogli doneti blagoslov svetu su odbačeni; mnoge nepravedne, nasilničke, čak i srove mere bile su preduzimate kao rezultat bolesnog stanja nastalog pogrešnim navikama u ishrani. {EP 168.2}

Evo jednog predloga onima koji se bave pretežno umnim ili sedećim radom; neka ga isprobaju oni koji imaju dovoljno moralne hrabrosti i samokontrole: Pri svakom obroku uzimajte samo dve ili tri vrste jednostavne hrane, i nemojte jesti više nego što je potrebno da zadovoljite glad. Aktivno se bavite vežbanjem svakoga dana i vidite da li ćete primiti blagoslov. (MH 309.310) {EP 168.3}

Neki propovednici nisu dovoljno strogi kada se radi o navikama u ishrani. Oni uzimaju prevelike količine hrane, suviše raznovrsne u jednom obroku. Neki su samo po imenu reformisani. Oni nemaju nikakvih pravila kojima bi regulisali svoju ishranu, već dozvoljavaju sebi da jedu voće ili orašaste plodove između obroka, i na taj način izlažu teškom opterećenju svoje organe za varenje. {EP 168.4}

Zbog nerazumne ishrane, čula nekih naizgled su paralisana i oni su tromi i pospani. Ovi bledunjavi propovednici koji pate od posledica sebične popustljivosti apetitu, nisu nikakva preporuka za zdravstvenu reformu. {EP 169.1}

Kada pate od preteranog rada, bilo bi mnogo bolje da izbace poneki obrok i da na taj način pruže organizmu priliku da se oporavi. Naši radnici bi mogli da učine daleko više svojim primerom u primeni zdravstvene reforme nego što to čine svojim propovedanjem. Kada dobronamerni prijatelji učine složene pripreme da ih ugoste, nalaze se u velikom iskušenju da prekrše načela; ali ako odbiju ukusna jela, bogate začine, čaj i kafu, mogu se pokazati kao istinski, praktični reformatori. {EP 169.2}

Popuštanje apetitu pomračuje i sputava um, otupljuje sveta osećanja u duši. Mentalne i moralne snage nekih naših propovednika su oslabljene neodgovarajućom ishranom i nedostatkom fizičkog vežbanja. Oni koji uzimaju velike količine hrane ne bi trebalo da popuštaju apetitu, već da jačaju vladanje sobom i da tako zadrže blagoslove aktivnih mišića i neopterećenog uma. Prejedanje otupljuje celo biće preusmeravajući energiju od drugih organa na želudac. {EP 169.3}

PROPOVEDNICI TREBA DA PROPOVEDAJU ZDRAVSTVENU REFORMU

Naši propovednici treba da budu obavešteni o zdravstvenoj reformi... Oni treba da razumeju zakone koji upravljaju fizičkim životom i kako se oni odnose prema zdravlju uma i duše. Hiljade i hiljade ljudi znaju tako malo o telu koje im je Bog dao ili o staranju koje treba da mu ukažu; njima je mnogo važnije da proučavaju druge, daleko manje važne teme. Propovednici upravo ovde treba da obavljaju važan posao. Kada zauzmu pravilno gledište o ovoj temi, mnogo će se postići. U svom životu i domu oni treba da slušaju zakone života, držeći se pravih načela i živeći zdravim načinom života. Tada će biti u stanju da govore pravilno o toj tematici, vodeći duše sve dalje u delu reforme. Pošto sami žive u svetlosti, moći će da odnesu poruku velike vrednosti onima kojima je upravo takvo svedočanstvo neophodno. {EP 169.4}

Dragoceni blagoslovi i bogato iskustvo mogu se steći ukoliko propovednici budu povezali predstavljanje zdravstvenih tema sa svim drugim poslovima u crkvi. Ljudima je neophodna svetlost zdravstvene reforme. Ovo delo je bilo zanemareno i mnogi se nalaze na ivici smrti, jer im nedostaje svetlost koju su trebali i morali da imaju pre nego što bi mogli da ostave svoje sebične navike. {EP 170.1}

Predsednici naših oblasti treba da shvate da je već poslednji trenutak da stanu na pravu stranu što se tiče ovog pitanja. Propovednici i nastavnici treba da prenesu drugima svetlost koju su dobili. Njihovo delovanje na svim područjima je neophodno. Bog će im pomoći. On će ojačati svoje slugе koje ostanu čvrste, koje se neće dati odvratiti od istine i pravde da bi ugodili svojim sebičnim sklonostima... {EP 170.2}

Svetlost koju je Bog dao u svojoj Reči o ovoj tematici je jasna i ljudi će biti ispitani i isprobani na mnogo načina da se vidi da li će je poslušati. Svaka crkva, svaka porodica, treba da dobije pouku o hrišćanskoj umerenosti. Svi moraju da znaju kako da jedu i piju da bi sačuvali zdravlje. Mi se nalazimo usred završnih prizora istorije ovoga sveta; i u redovima svetkovatelja subote treba da dođe do usklađenog delovanja. Oni koji stoje daleko od velikog dela poučavanja vernika o ovom pitanju, ne slede Velikog Lekara na putu kojim ih On vodi... {EP 170.3}

Jevanđelje i medicinsko misionarsko delo treba da napreduju zajedno. Jevanđelje treba da bude povezano sa načelima istinske zdravstvene reforme. Hrišćanstvo se mora uneti u praktični život. Ozbiljno, temeljno delo reforme treba da se obavi. Prava biblijska religija je izražavanje Božje ljubavi prema grešnom čoveku. Božji narod treba da napreduje pravo napred i da pokrene srca onih koji traže istinu, koji žele da učestvuju na pravoj strani u ovom izrazito ozviljnom vremenu. Mi treba da predstavimo načela zdravstvene reforme pred narodom, čineći sve što je u našoj moći da navedemo ljude i žene da uvide neophodnost ovih načela i da postupaju u skladu s njima. (6T 376-379) {EP 170.4}

KAKO DA PREDSTAVIMO NAČELA ZDRAVSTVENE REFORME

Gospod želi da naši propovednici, lekari i vernici budu veoma pažljivi i da ne zahtevaju od onih koji ne poznaju našu veru da prihvate iznenadne promene u svojoj ishrani, stavljajući ih tako prerano na probu. Uzdignite načela zdravstvene reforme i neka Gospod vodi one koji su iskrena srca. Oni će čuti i

poverovati. Osim toga, Gospod ne zahteva od svojih glasnika da predstave divne istine zdravstvenog življenja da takav način da probude predrasude. Neka niko ne stavlja kamen spoticanja pod noge onima koji se još nalaze na mračnim putevima neznanja. Čak i kada hvalimo ono što je dobro, ne treba da budemo suviše oduševljeni, da ne bismo skrenuli s pravog puta one koji su došli da slušaju. Predstavite načela umerenosti na najprivlačniji način. {EP 171.1}

Mi ne smemo postupati arogantno. Radnici koju ulaze na nove teritorije da podignu nove crkve ne treba da stvaraju teškoće pokušavajući da na prvo mesto stave pitanje ishrane. Treba da budu pažljivi da ne postavljaju granice suviše oštro, jer bi se time postavile smetnje na put drugih. Ne nagonite ljude, već ih vodite! {EP 171.2}

Kuda god da se istina odnese, treba davati i pouke o pripremanju zdrave hrane. Bog želi da na svim mestima sposobni učitelji uče ljude kako da se mudro služe proizvodima koje mogu da gaje ili lako nabave u svom delu zemlje. Tako će siromašni, ali i oni u boljim okolnostima, moći da nauče kako da žive zdravim načinom života. {EP 171.3}

PROPOVEDNIK I FIZIČKI RAD

Iako je apostol Pavle bio vrlo pažljiv kada je svojim obraćenicima iznosio jasna načela Pisma o pravilnom potpomaganju Božjeg dela, iako je tvrdio za sebe kao propovednika Jevanđelja da ima pravo da prestane da se bavi (1. Korinćanima 9,6) svetovnim zaposlenjima kao sredstvom za zadovoljavanje životnih potreba, ipak je u nekim trenucima u toku svoje službe u velikim civilizacijskim centrima radio svojim rukama da bi se izdržavao... {EP 171.4}

Upravo u Solunu prvi put slušamo o Pavlu kako radi svojim rukama da bi stekao sredstva za život iako je istovremeno propovedao Reč. Pišući venricima u toj crkvi, podsetio ih je da im je mogao "biti na dosadu" (1. Solunjanima 2,6) i nastavio: "Jer pamтите, braćo, trud naš i posao: jer dan i noć radeći da ne dosadimo nijednome od vas, propovedasmo vam Jevanđelje Božje!" (1. Solunjanima 2,9) I ponovo, u svojoj drugoj poslanici istoj crkvi, objavljuje da on i njegovi saradnici, dok su se bavili među njima, "zabadava hleba ne jedosmo ni u koga" (2. Solunjanima 3,8). Noć i dan smo radili, piše on, "da ne budemo na dosadu nikome od vas, ne kao da nemamo vlasti, nego da sebe damo vama na ugled, da budete kao i mi" (2. Solunjanima 3,8.9)... {EP 172.1}

Kada je Pavle prvi put posetio Korint, našao se među ljudima koji su sumnjičavo posmatrali strance i njihove pobude. Grci na morskoj obali bili su sposobni trgovci. Toliko su se uvežbali u strogim poslovnim potezima da su počeli da veruju da je dobitak dokaz pobožnosti i da je sticanje novca, bez obzira da li poštenim ili nepoštenim sredstvima, nešto pohvalno. Pavle je dobro poznao njihove navike i zato nije hteo da im pruži priliku da kažu da propoveda Jevanđelje da bi se obogatio. On je imao pravo da traži podršku od svoje korintske braće, ali je upravo to želeo da izbegne, da njegova korisnost i uspeh kao propovednika ne bi došla u pitanje nepravednim optužbama da propoveda Jevanđelje zbog dobitka. On se zaista trudio da ukloni svaku priliku za pogrešno tumačenje da sila njegove vesti ne bi bila ugrožena. {EP 172.2}

Uskoro posle dolaska u Korint, Pavle se upoznao s nekim Jevrejinom "po imenu Akila, rodom iz Ponta, koji beše skoro došao iz Italije sa ženom svojom Priskilom" (Dela 18,2-4). Bavili su se istim zanatom kao i on. Prognani dekretom cara Klaudija, koji je zapovedio da svi Jevreji napuste Rim, Akila i Priskila su došli u Korint, gde su započeli posao kao proizvođači šatora. Pavle se raspitao o njima, i saznajući da se boje Boga i da se trude da izbegnu zagađujuće uticaje kojima su bili okruženi "dođe k njima... osta kod njih i rađaše... a prepiraše se u zbornicama svake subote, i nadgovaraše Jevreje i Grke" ... {EP 172.3}

U toku dugog razdoblja svoje službe u Efesu, gde je tri godine vodio uspešnu evanđeosku kampanju na celom tom području, Pavle je ponovo radio svoj zanat. U Efesu, kao i u Korintu, apostol se radovao prisustvu Akile i Priskile, koji su ga pratili na njegovom povratku u Aziju pri kraju njegovog drugog misionarskog putovanja. {EP 173.1}

Ovde je bilo nekih koji su prigovarali što Pavle radi svojim rukama, govoreći da je to u neskladu s radom propovednika Jevanđelja. Zašto bi Pavle, propovednik najvišeg ranga, na taj način povezivao fizički rad s propovedanjem Reči? Zar nije radnik dostojan svoje plate? Zašto bi u tkanju šatora provodio vreme koje bi se po svim pravilima moglo posvetiti boljim poslovima? {EP 173.2}

Međutim, Pavle nije smatrao da je vreme provedeno na taj način izgubljeno. Dok je radio s Akilom, ostajao je u vezi s Velikim Učiteljem, koristeći sve vreme da svedoči za Spasitelja, i pomažući onima kojima je bila potrebna pomoć. Njegov um je stalno sezao za duhovnim znanjem. On je svojim saradnicima davao duhovne pouke, ali je pružao i primer vrednoće i temeljnosti. Bio je brz, vešt radnik, vredan na poslu, "ognjen u duhu, služeći Gospodu" (Rimljanima 12,11). I dok je radio svoj zanat, apostol je imao pristup vrsti ljudi koju inače nikada ne bi mogao dosegnuti. Pokazivao je svojim drugovima da je veština bavljenja običnim zanatom dar od Gospoda, koji je davao ne samo dar, već i veštinu da se dar upotrebi. Govorio im je da se čak i u svakodnevnom radu Bog treba slaviti. Njegove od rada otvrdnule ruke nisu nimalo umanjivale snagu njegovih svečanih poziva koje je upućivao kao hrišćanski propovednik... {EP 173.3}

Ako propovednici smatraju da trpe teškoće i odricanja u Hristovom delu, neka zamisle radionicu u kojoj je Pavle radio. Neka imaju na umu da je ovaj izabrani Božji čovek, dok je pravio prostirku, zarađivao za hleb koji je već pravedno zaradio svojim radom kao apostol. {EP 173.4}

Rad je blagoslov, a ne prokletstvo! Duh lenjosti uništava pobožnost i ožalošćava Božjeg Duha. Ustajala bara je odbojna, dok čista, tekuća voda širi zdravlje i radost po zemlji. Pavle je znao da oni koji zanemaruju fizički rad uskoro postaju slabi. On je želeo da pouči mlade propovednike da radeći svojim rukama, vežbajući svoje mišiće i tetive, postaju snažni da izdrže napore i odricanja koja ih očekuju u evanđeoskom polju. Ali, i on sam je osećao da će njegovim učenjima nedostajati vitalnosti i sile ako ne bude pravilno uvežbavao sve delove svoga organizma... {EP 174.1}

Ne bi trebalo, svakog ko oseća da je pozvan da propoveda, podsticati da odmah za sebe i svoju porodicu traži stalnu finansijsku podršku. Postoji opasnost da bi neki koji imaju samo ograničeno iskustvo mogli pasti kao žrtve laskanja i nemudrih podsticanja da očekuju punu finansijsku nezavisnost bez ikakvog izbiljnog napora sa svoje strane. Sredstva namenjena širenju Božjeg dela ne bi trebalo da se potroše na

ljude koji žele da propovedaju samo zato da bi dobili finansijsku podršku i da bi tako zadovoljili svoju sebičnu želju za lagodnim životom. {EP 174.2}

Mladi ljudi koji žele da uvežbaju svoje darove u propovedničkom radu naći će korisnu pouku u Pavlovom primeru u Solunu, Korintu, Efesu i drugim mestima. Iako je bio rečit govornik, iako ga je Bog izabrao da obavi posebno delo, nikada se nije uzdizao iznad fizičkog rada, niti se ikada umarao žrtvujući se za delo koje je voleo. Pisao je Korinćanima: "Do ovoga časa i gladujemo i trpimo žeđ, i golotinju, i muke, i potucamo se; i trudimo se radeći svojim rukama. Kada nas psuju, blagosiljamo, kada nas gone, trpimo." (1. Korinćanima 4,11.12) {EP 174.3}

Jedan od najvećih ljudskih učitelja, Pavle, radosno je obavljao i najmanju, kao i najveću dužnost. Kada su u njegovoj službi za Učitelja okolnosti to naizgled zahtevale, dragovoljno je radio svoj zanat. Međutim, uvek je bio spreman da odbaci svoj svetovni posao da bi se suočio s protivljenjem neprijatelja Jevanđelja ili da bi iskoristio neku posebnu priliku da zadobije duše za Isusa. Njegova revnost i marljivost su ukor lenjosti i želji za ugodnošću. (AA 346-355) {EP 174.4}

Propust nekih naših propovednika da proporcionalno vežbaju sve organe svoga tela čini da neki organi postaju izmoreni, dok su drugi slabi zbog neupotrebe. Ako se isključivo upotrebljava jedan organ ili niz mišića, onda onaj najviše upotrebljavan postaje preumoran i u velikoj meri oslabljen. {EP 175.1}

Svaka sposobost uma i svaki mišić imaju svoju posebnu službu i svi se moraju podjednako opterećivati da bi se pravilno razvijali i zadržali zdravu živahnost. Svaki organ ima svoju ulogu u živom organizmu. Svaki točak u mašineriji mora da bude živi, aktivni, radni točak. Sve sposobnosti deluju jedna na drugu i sve se moraju vežbati da bi se pravilno razvijale. (3T 310) {EP 175.2}

NAŠA DUŽNOST DA SAČUVAMO ZDRAVLJE

Boli me srce kada vidim tako mnogo propovednika slabog zdravlja, tako mnogo onih na bolesničkoj postelji, tako mnogo onih koji prerano završavaju svoju zemaljsku istoriju — ljudi koji su nosili teret odgovornosti u radu za Boga, onih čije je srce bilo s njima na poslu. Osvedočenje da moraju da prekinu svoj rad u delu koje su voleli, bilo je mnogo bolnije za njih od patnji koje im je zadavala bolest i čak i pomisao na samu smrt. {EP 175.3}

Naš nebeksi Otac nije spreman da muči ili žalosti sinove ljudske. On nije začetnik bolesti i smrti; On je izvor života. On bi želeo da ljudi žive; i želi da budu poslušni zakonima života i zdravlja tako da mogu da žive. {EP 175.4}

Oni koji prihvataju istinu za ovo vreme i koji su posvećeni njom, gaje duboku želju da predstave istinu u svom životu i karakteru. Oni gaje duboku težnju duše da i drugi vide svetlost i da se raduju u njoj. I kada pravi stražar krene da nosi dragoceno seme, sejući pored svake vode, plaćući i moleći se, teret rada veoma pritiska njegov um i srce. On nije u stanju da taj pritisak izdržava neprekidno, njegova duša je pokrenuta do najveće dubine, ne umarajući se prevremeno. Ipak, snaga i sposobnost se troše pri svakom izlaganju. I s vremena na vreme, sveža zalih onoga što je novo i onoga što je staro treba da bude

primljena iz riznica Božje Reči. To će donositi život i silu slušaocima. Bog ne želi da postaneš tako iscrpljen da tvoji napori više nemaju nikakvu svežinu. {EP 175.5}

Onima koji se bave neprekidnim mentalnim radom, bilo da studiraju ili propovedaju, neophodni su odmor i osveženje. Marljiv učenik neprekidno opterećuje svoj mozak, dok suviše često zanemaruje fizičko vežbanje; i kao posledica toga telesne snage su oslabljene, a mentalni napori ograničeni. I tako učenik propušta da obavi upravo ono delo koje bi mogao obaviti, da je radio mudro. {EP 176.1}

Da su radili razumno, dajući i umu i telu odgovarajuću meru vežbe, propovednici ne bi tako lako padali kao žrtve bolesti. Kada bi svi naši radnici bili tako smešteni da mogu provoditi po nekoliko sati svakoga dana u radu na svežem vazduhu, i kada bi se osećali slobodni da to čine, bilo bi im na blagoslov; bili bi sposobni da uspešnije obavljaju dužnosti svoga poziva. Ako nemaju vremena na potpuno opuštanje, treba da planiraju i da se mole dok rade svojim rukama, tako da se mogu vratiti na svoj posao osveženi i telesno i duhovno. {EP 176.2}

Neki od naših propovednika smatraju da svakog dana moraju da obavne neki posao o kome mogu da izveste svoju oblast. Kao posledica pokušaja da to učine, njihovi napori suviše često postaju slabi i neuspešni. Njima je neophodno da uzimaju periode odmora, potpune slobode od napornog rada. Međutim, takav odmor ne može da zauzme mesto svakodnevnog fizičkog vežbanja. {EP 176.3}

Braćo, kada uzmete sebi vreme da obradite svoj vrt, obavljajući tako vežbe neophodne da održite organizam u dobrom radnom stanju, vi isto tako obavljate delo za Boga kao i kada držite bogoslužjenje. Bog je naš Otac; On nas voli i ne zahteva ni od jednog svog sluga da zlostavlja svoje telo. {EP 176.4}

Drugi uzrok lošeg zdravlja i neuspešnosti u radu je loše varenje. Mozgu je nemoguće da na najbolji način obavlja svoje delo kada su zloupotrebjene snage organa za varenje. Mnogi jedu ubrzano različite vrste hrane, koje dovode do rata u stomaku i tako dovde mozak u nepriliku. Upotreba nezdrave hrane, prejedanje onim što je samo po sebi zdravo, mora se na isti način izbegavati. {EP 176.5}

Mnogi jedu u svako vreme, bez obzira na zakone zdravlja. I onda tama obuzima um. Kako da ljudi budu nagrađeni božanskim prosvetljenjem kada su tako nepromišljeni u svojim običajima, tako nepažljivi prema svetlosti koju im je Bog dao o ovim pitanjima? {EP 177.1}

Braćo, zar nije vreme da se promenite u tim pitanjima sebične popustljivosti svojim prohtevima? "Ne znate li da oni što trče na trku, svi trče, a jedan dobija dar? Tako trčite da dobijete. Svaki pak koji se bori, od svega se uzdržava: oni, dakle, da dobiju raspadljiv venac, a mi neraspadljiv. Ja, dakle, tako trčim, ne kao na nepouzdanu, tako se borim, ne kao onaj koji bje veter. Nego morim telo svoje i trudim da kako sam drugima propovedajući izbačen ne budem." (1. Korinćanima 9,24-27) {EP 177.2}

Nedovoljna ishrana

Međutim, nemojte smatrati svojom dužnošću da živite na nedovoljnoj ishrani. Naučite sebe šta treba da jedete, koja vrsta hrane na najbolji način ishranjuje vaše telo, a onda sledite diktate razuma i savesti. U vreme obroka odbacite sve brige i misli koje vas opterećuju. Nemojte se žuriti, već jedite polako i radosno, srca koje je ispunjeno zahvalnošću prema Bogu za sve Njegove blagoslove. I nemojte se baviti

umnim radom neposredno posle obroka. Vežbajte umereno, i dajte malo vremena stomaku da započne svoje delo. {EP 177.3}

Ovo nisu pitanja od beznačajne vrednosti. Mi moramo obraćati pažnju na njih ukoliko želimo da unesemo zdravu snagu i pravi ton u razne grane dela. Karakter i uspešnost dela u velikoj meri zavise od fizičkog stanja radnika. Mnogi odborski i ostali sastanci održani su u nezdravoj atmosferi zbog nezdravog varenja okupljenih. Mnoge propovedi su dobile tamnu senku zbog pokvarenog stomaka propovednika. {EP 177.4}

Zdravlje je neprocenjiv blagoslov i mnogo je više povezano sa savešću i religijom nego što mnogi misle. Ono ima vrlo veliki uticaj na nečiju sposobnost. Svaki propovednik treba da bude svestan da mora da sačuva sve svoje snage u najboljem upotrebnom stanju ukoliko želi da bude veran čuvar stada koje mu je povereno. {EP 177.5}

Naši radnici treba da uporebljavaju svoje znanje zakona života i zdravlja. Čitajte najbolje pisce na tom području i slušajte savesno ono što vam razum govori da je istina. {EP 178.1}

Gospod mi je pokazao da će mnogi biti izbačeni od fizičke, mentalne i moralne degeneracije zahvaljujući praktičnom uticaju zdravstvene reforme. Zdravstvena predavanja će se održavati; publikacije će se umnožavati. Načela zdravstvene reforme biće primana blagonaklono i mnogi... će napredovati korak po korak da prime istine za ovo vreme. (6T 378.379) {EP 178.2}

OPASNOSTI OD PRETERANOG RADA

Kada su se apostoli vratili sa svog prvog misionarskog putovanja, Spasiteljeva zapovest, upućena njima, ovako je glasila: "Dođite vi sami nasamo i počinite malo!" (Marko 6,31) Oni su uneli celu svoju dušu u svoj rad s drugima i to je iscrpljivalo njihove fizičke i mentalne snage. Sada je bila njihova dužnost da se odmore. {EP 178.3}

Hristove reči pune saosećanja upućene su Njegovim saradnicima danas isto onako sigurno kao i Njegovim učenicima: "Dođite vi sami nasamo i počinite malo", kaže On onima koji su istrošeni i umorni. Nije mudro uvek biti napet zbog rada i uzbuđenja, čak i kada služimo duhovnim potrebama ljudi; jer se na taj način zanemaruje lična pobožnost i preopterećuju snage uma, duše i tela. Samoodricanje se zahteva od Hristovih slugu i žrtve se moraju prinositi; međutim, Hristos želi da svi proučavaju zakone zdravlja i da se služe razumom kada rade za Njega, tako da život koji im je dao može da bude sačuvan. {EP 178.4}

Isus je poslao svoje umorne učenike da se povuku u osamu i odmore. Kada je rekao da je žetva velika i da je poslenika malo, nije nametao svojim učenicima dužnost neprekidnog rada, već je rekao: "Molite se, dakle, gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju!" (Matej 9,38) Bog je svakom čoveku odredio njegov posao, u skladu s njegovom sposobnošću; i On ne želi da nekolicina bude opterećena odgovornostima, dok ostali nemaju nikakvog tereta, nikakve muke duše. {EP 178.5}

Hristove sluge ne smeju ravnodušno da se odnose prema svome zdravlju. Neka niko ne radi do iscrpljenosti, time onesposobljavajući sebe za buduće napore. Nemojte ni pokušavati da u jednom danu nagomilate posao od dva dana. Na kraju, oni koji rade pažljivo i mudro, postićiće isto onoliko koliko i oni koji su toliko opteretili svoje mentalne i fizičke snage da nemaju nikakve rezerve iz koje bi mogli da crpe snagu u vreme potrebe. {EP 179.1}

Božje delo je globalne prirode; ono zahteva svaku jotu i titlu sposobnosti i snage koju imamo. Postoji opasnost da Njegove sluge zloupotrebe svoje snage kada vide da su polja već zrela za žetvu; ali Gospod to ne zahteva. Pošto Njegove sluge učine najbolje što mogu, neka kažu: Žetva je zaista velika, a radnika je malo; ali Bog "zna našu građu, opominje se da smo prah!" (Psalam 103,14) {EP 179.2}

Neumerenost u jelu i piću, neumerenost u radu, neumerenost u bilo čemu drugom, zapaža se na sve strane. Oni koji ulažu tolike napore da postignu tako mnogo u određenom vremenu, i nastavljaju da rade kada im njihovo rasuđivanje govori da treba da se odmore, nikada ne spadaju među dobitnike. Oni troše snage koje će im biti potrebne u budućnosti. Kada snage koje su tako neumereno trošili budu potrebne, oni će doživeti neuspeh jer ih neće biti. Fizičke snage je nestalo, mentalnih snaga nema na raspolaganju. Njihovo vreme potrebe je došlo, a njihovi izvori su iscrpljeni. {EP 179.3}

Svaki novi dan donosi i svoje odgovornosti i dužnosti, ali posao za sutra ne treba da se utiskuje u sate današnjeg dana. Bog je milostiv, pun saučešća, razuman u svojim zahtevima. On ne traži od nas da se bavimo delatnostima koje će dovesti do gubitka fizičke snage ili do slabljenja mentalnih sposobnosti. On ne želi da radimo pod pritiskom i napetošću sve dok se potpuno ne iscrpimo. {EP 179.4}

Postoji potreba da Božji izabrani radnici poslušaju zapovest da se izdvoje i malo odmore. Mnogi vredni životi bili su žrtvovani zbog nepoštovanja ove zapovesti. Ima onih koji su mogli da budu s nama danas, da pomognu da se unapredi delo kod kuće i u stranim zemljama, samo da su, pre nego što je bilo kasno, shvatili da im je odmor potreban. Ti radnici su videli da je polje prostrano i da je potreba za radnicima velika, i smatrali su da po svaku cenu moraju da nastave. Kada je priroda protestvovala, nisu obraćali pažnju, već obavljali posao dvostruko veći od onoga koji su morali da obave. Bog ih je tada položio u grob da se odmore sve dok poslednja truba ne odjekne i pozove pravednike u besmrtnost. {EP 180.1}

Kada se radnik nađe pod teškim pritiskom briga i strahovanja, kada je pretovaren, i telesno i umno, mora da se okrene i da otpočine neko vreme, ne zbog sebičnog zadovoljavanja svojih želja, već da bi se bolje pripremio za buduće dužnosti. Mi imamo budnog neprijatelja, koji nam je stalno za petama, spreman da iskoristi svaku našu slabost da bi svoja iskušenja učinio što delotvornijim. Kada je um preopterećen, a telo oslabljeno, on izlaže dušu svojim najsurovijim iskušenjima. Neka radnik zato pažljivo troši svoje snage, i kada se umori od napora, neka se okrene i porazgovara sa Isusom. {EP 180.2}

Ja ovo ne govorim onima koji su po svojoj prirodi umorni, koji misle da nose teže terete od svih ostalih. Oni koji ne rade nemju ni potrebe da se odmaraju! Uvek ima onih koji štede sebe, i koji nose daleko manje odgovornosti nego što bi trebalo. Oni mogu da govore o velikim i strašnim opterećenjima, ali znaju šta znači nositi terete. Njihovo delo daje slabe rezultate. {EP 180.3}

Onima koji su iscrpljeni svojom službom, a ne onima koji uvek pošteđuju sebe, Hristos je uputio ove svoje nežne reči. I danas je onima koji zaboravljaju na sebe, onima koji rade do same granice svojih sposobnosti, koji su očajni što ne mogu da učine više i koji u svojoj revnosti idu i dalje nego što im snage dozvoljavaju, Spasitelj rekao: "Dođite vi sami nasamo i počinite malo!" {EP 180.4}

U svima, koji se nalaze pod Božjom obukom, treba da se pokaže život koji nije u skladu sa svetom, s njegovim običajima i navikama; i svi treba da imaju lično iskustvo u sticanju znanja o Božjoj volji... On nas poziva: "Utolite i poznajte da sam ja Bog!" (Psalam 46,10) I samo tu se može naći istinski odmor. Samo to je uspešna priprema za svaki rad za Gospoda. Usred užurbanog mnoštva, pod pritiskom životnih intenzivnih delatnosti, duša koja se tako osvežila biće okružena atmosferom svetlosti i mira. Život će odasati mirisom i otkrivaće božansku silu koja će dosegnuti do ljudskog srca. (DA 363) {EP 181.1}

ZA DALJE PROUČAVANJE

Dobri Pastir

2T 21.22

DA 476-484

COL 186-192.

Služenje pojedincima

1T 381.432.473

2T 338.618.619.705.706

3T 558

9T 141

DA 139-141.351.638-641

AA 750.

Pastirski rad

2T 267

3T 228.229

PP 191.192

AA 514-28.

Biblijski časovi u porodicama

5T 255

9T 35.36.141.

Vrednost pojedinačnih napora

3T 233

4T 317.536

DA 183-195.

Podela rada

3T 210

5T 256.302,308

6T 49.302.431-435

7T 18-24

9T 30-42.116-136

DA 640.641.825

AA 158.159.

Propovednikova supruga

1T 137-140. 627.628

2T 566-569

6T 285.

Propovednik u svom domu

2T 253-261. 417-419.620-624.698-702

3T 556;

4T 125-130.360-371. 380-383.

Pasi Moje jaganjce

1T 400

4T 69.70.397.398

DA 511-517.592

MH 38-44; 354.355

Counsels 175.176.180.181-184.

Molitva za bolesne

2T 145.150

DA 823-825

MH 225-233.

Učiti vernike da budu velikodušni

1T 237

2T 120.628

3T 408-413.510.511

4T 77-80

5T 373.374;

6T 384-391

9T 115.116

AA 335-345.

Podupiranje Jevandjelja

4T 374.375

9T 49-60.

Uticaj ishrane na zdravlje

3T 485-492

4T 408.409.417.515.516

MH 280.295-310.

Propovednici treba da propovedaju zdravstvenu reformu

1T 469.470.618.619

3T 50.51.61-64

6T 300.327

7T 58;

9T 153-166.172.

Kako da predstavimo načela zdravstvene reforme

9T 161

MH 318. 324.

Propovednik i fizički rad

MH 238.

Naša dužnost da sačuvamo zdravlje

1T 619

3T 309.466.

Opasnost od prekomernog rada

1T 472.473.645-647

2T 116-118. 502.503

3T 9-17

DA 359-363

POMOĆNA SREDSTVA U EVANĐEOSKOM RADU

“Ko je kao mudri? I ko zna šta znače stvari? Mudrost prosvetljuje čoveku dušu i tvrdoća lica njegova menja se.” (Propovednik 8,1)

PROUČAVANJE BIBLIJE

Propovednik koji želi da uspešno radi na spasavanju duša mora da bude proučavalac Biblije i čovek molitve. Greh je ako oni, koji pokušavaju da propovedaju Reč drugima, sami zanemare da je proučavaju. Da li su moćne istine kojima rukuju? Onda treba da njima rukuju vešto. Njihove zamisli treba da budu predstavljene jasno i snažno. Od svih ljudi na licu Zemlje, upravo oni koji objavljuju poruku za ovo vreme treba da razumeju Bibliju, da budu temeljno upoznati s dokazima svoje vere. Onaj ko nema znanja o Reči života, nema ni pravo da pokušava da poučava druge putu koji vodi u Nebo. {EP 183.1}

Biblija je naše pravilo vere i doktrine. Nema ništa što bi tako osnažilo um i ojačalo intelekt kao proučavanje Božje Reči. Nijedna druga knjiga nije tako moćna da uzdigne misli ili da ulije životnu snagu sposobnostima kao široke, oplemenjavajuće istine Biblije. Kada bi se Božja Reč proučavala kao što bi trebalo da bude, ljudi bi stekli širinu uma, plemenitost karaktera i čvrstinu namera kakve se retko sreću u ovo naše doba. {EP 183.2}

Hiljadama ljudi koji služe sa propovedaonice nedostaju osnovni kvaliteti uma i karaktera, jer se ne posvećuju proučavanju Pisma. Oni se zadovoljavaju površnim znanjem istina Božje Reči, i lakše im je da izgube mnogo na svaki način nego da marljivo istražuju Bibliju kao da traže skriveno blago. {EP 184.1}

Psalmista je objavio: "U srce svoje zatvorio sam reč Tvoju da ti ne grešim!" (Psalam 119,11) Pavle je napisao Timotiju: "Sve je pismo od Boga dano i korisno za učenje, za ukoravanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi. Da bude savršen čovek Božji za svako dobro delo pripravljen." (2. Timotiju 3,16.17) {EP 184.2}

Život od Boga, koji daje život svetu, nalazi se u Njegovoj Reči. Upravo je Njegovom Rečju Isus lečio bolesti i izgonio demone. Njegovom Rečju je umirivao more i podizao mrtve; a ljudi su svedočili da su Njegove reči bile silne. On je govorio Božju Reč kao što ju je sam izgovarao svim starozavetnim piscima. Cela Biblija je manifestacija Isusa Hrista. On je naš jedini izvor sile. {EP 184.3}

Ova Reč ne sputava aktivnost. Ona pred savesnim istraživačem otvara kanale aktivnosti. Ona ne ostavlja čoveka u neizvesnosti, bez cilja, već stavlja pred njega najviši od svih ciljeva — zadobijanje duša za Hrista. Ona mu stavlja u ruke svetiljku koja osvetljava put prema Nebu. Ona mu govori o neispitljivim bogatstvima, o neprocenljivoj riznici. {EP 184.4}

Božja reč je merilo karaktera. Dajući nam tu Reč, Bog nam je dao i svaku istinu neophodnu za spasenje. Hiljade su crple vodu sa toga izvora života, ali se zalihla nije umanjila. Hiljade su stavile Boga pred sebe, i gledanjem se promenili u to isto obličje. Međutim, ovi istraživači nisu iscrpili ove velike i svete teme. Hiljade drugih treba da se uključe u delo istraživanja tajni spasenja. {EP 184.5}

I dok radnik proučava Hristov život, dok razmišlja o karakteru Njegove misije, svako novo istraživanje će otkriti nešto još zanimljivije od onoga što je već bilo otkriveno. Tema je neiscrpna. Proučavanje Hristovog utelovljenja, Njegove žrtve pomirenja i Njegovog posredničkog dela, obuzimaće um marljivog istraživača sve dok bude bilo vremena; i gledajući na Nebo s njegovim neprojenim godinama, on će uzviknuti: "Velika je tajna pobožnosti!" (1. Timotiju 3,16) {EP 184.6}

Mi govorimo o prvoj i drugoj anđeoskoj vesti i mislimo da imamo neko razumevanje treće anđeoske vesti. Međutim, sve dok smo zadovoljni ograničenim znanjem, bićemo onesposobljeni da steknemo jasnije poglede o istini. Onaj ko deli reči života mora da odvaja vreme da proučava Bibliju i da ispituje svoje vlastito srce. Ako to zanemari, neće znati kako da posluži dušama u potrebi. Marljivi, skromni istraživač, tražeći uz iskrene molitve i proučavanje istinu kakva je u Isusu, sigurno će biti nagrađen. On traži pomoć, ne u idejama ljudskih pisaca, već sa Izvora mudrosti i znanja; i pod vođstvom svetih sila stiće jasno razumevanje istine. {EP 185.1}

Nije to silom ili snagom ljudskog oruđa da se istina urezuje u misli, "već Duhom mojim, govori Gospod nad vojskama" (Zaharija 4,6). Nije temperament ili rečitost onoga koji propoveda Reč to što čini da njegovo delo bude uspešno. Pavle je mogao da zasadi, Apolo da zalije, ali samo Bog daje da naraste. Upravo propovednikova bliskost s Božjom Rečju i njegovo pokoravanje božanskoj volji je ono što daje uspeh njegovim naporima. {EP 185.2}

Srce koje prima Božju Reč nije slično jezeru koje isparava, niti polomljenoj cisterni koja gubi svoje blago. Ono je slično planinskom potoku koji ističe iz nepresušnih izvora i čija čista, iskričava voda skače sa stene na stenu, osvežavajući umorne, žedne i teško natovarene. {EP 185.3}

Bliskost sa istinama Pisma daje učitelju istine osposobljenost koja ga čini Hristovim predstavnikom. Duh Spasiteljevih učenja daje snagu i neposrednost njegovim poukama i njegovim molitvama. Njegovo svedočanstvo neće biti usko, beživotno; on neće stalno iznova propovedati iste naučene propovedi; jer će njegov um biti otvoren za stalno prosvetljavanje Svetim Duhom. {EP 185.4}

Hristos je rekao: "Koji jede telo Moje i pije Moju krv ima život večni." "Kao što Me posla živi Otac, i Ja živim Oca radi, i koji jede Mene i on će živeti Mene radi." "Duh je ono što oživljava; telo ne pomaže ništa. Reči koje vam Ja rekoh, duh su i život su." (Jovan 6,54.57.63) {EP 185.5}

Kada Božje slugе saznaju istinu o značenju ovih reči, elementi večnoga života naći će se u njihovoj službi. Prestaće beživotno, dosadno propovedanje. Temeljne istine Jevanđelja biće predstavljene u novoj svetlosti. Pojaviće se sveža opažanja o istini, jasnoća i sila koje će svi prepoznati. Oni koji imaju prednost da slušaju takvu službu će, ukoliko budu osetljivi na uticaj Svetoga Duha, osetiti oživljavajuću silu novog života. Vatra Božje ljubavi zapaliće se u njima. Njihove sposobnosti će biti oživljene da prepoznaju lepotu i veličanstvenost istine. {EP 186.1}

Propovednik koji Božju Reč učini svojim trajnim pratiocem neprestano će objavljivati nove lepote istine. Hristov Duh će se spustiti na njega i Bog će delovati preko njega da pomogne drugima. Sveti Duh će nadahnuti njegove misli i srce nadom, hrabrošću i biblijskim zamislima, i on će sve to prenositi onima koji su povereni njegovom staranju. {EP 186.2}

U Bibliji imamo nepogrešivi Božji savet. Njena učenja, praktično unesena u život, osposobiće ljude za bilo koju dužnost. To je Božji glas koji se svakog dana obraća duši... Delo Svetog Duha je da prosvetli potamnelo razumevanje, da omekša sebično, kameno srce, da pokori buntovnog prestupnika i da ga

spase od pokvarenih uticaja sveta. Hristos se ovako molio za svoje učenike: “Posveti ih istinom svojom, reč je Tvoja istina!” Mač Duha, koji je Božja Reč, probija srce grešnika i raseca ga na komade. Kada se teorija istine ponavlja iako duša govornika nije pod njenim svetim uticajem, ona nema nikakve sile nad onima koji je slušaju; oni je odbacuju kao zabludu, a govornik postaje odgovoran zbog gubljenja duša. (4T 441) {EP 186.3}

TAJNE MOLITVE

Porodična molitva i javna molitva imaju svoje mesto; ali je tajni razgovor sa Bogom ono što održava život duše. Mojsije je na gori sa Bogom ugledao plan te prekrasne građevine koja je trebalo da postane mesto na kome će boraviti Njegova slava. Upravo na gori s Bogom — na tajnom mestu razgovora — i mi treba da razmišljamo o Njegovom slavnom idealu za ljudski rod. Tako ćemo se osposobiti da oblikujemo zgradu svog karaktera da se na nama ispuni obećanje: “Useliću se u njih, i živeću s njima, i biću im Bog i oni će biti Moj narod!” (2. Korinćanima 6,16) {EP 186.4}

Dok se bavimo svojim svakodnevnim radom, trebalo bi da podižemo svoju dušu Nebu u molitvi. Te tihe molbe se podižu kao tamjan prema prestolu blagodati; i neprijatelj je osujećen. Hrišćanin čije srce je na taj način oslonjeno na Gospoda, ne može da bude pobeđen. Nikakva veština zla ne može da naruši njegov mir. Sva obećanja Božje Reči, sva sila božanske blagodati, sve riznice Gospodnje, sve je uloženo da se osigura njegovo izbavljenje. Upravo je na taj način i Enoh išao sa Bogom. Bog je bio s njim, kao stalno prisutna pomoć u svakom vremenu potrebe. {EP 187.1}

Hristov propovednik mora da straži u molitvi. On može smelo da izađe pred presto blagodati, podižući svete ruke bez gneva ili sumnje. U veri može da se moli Ocu na nebesima za mudrost i blagodat tako da može saznati kako da radi i kako da se bavi umovima. {EP 187.2}

Molitva je disanje duše. Ona je tajna duhovne sile. Nijedno drugo sredstvo blagodati ne može je zameniti da bi se sačuvalo zdravlje duše. Molitva dovodi srce u neposrednu vezu sa Izvorom života, ona jača mišiće i tetive religijskog iskustva. Zanimarite molitvu ili se molite nasumice, s vremena na vreme, i izgubićete svoj oslonac u Bogu. Duhovne sposobnosti će izgubiti svoju vitalnost, religijskom iskustvu će nedostajati zdravlje i životna sila. {EP 187.3}

Jedino kod Božjeg oltara možemo zapaliti svoje kadionice božanskim ognjem. I samo će božanska svetlost pokazati beznačajnost i nesposobnost ljudskih veština i pružiti jasan uvid u savršenstvo i neporočnost Isusa Hrista. Jedino dok gledamo Isusa mi želimo da budemo slični Njemu, jedino kada gledamo Njegovu pravednost postajemo gladni i žedni iste; jedino kada tražimo u iskrenoj molitvi da će nam Gospod dati ono za čime naše srce teži. {EP 187.4}

Božji vesnici moraju dugo biti s Njim, ukoliko žele da imaju uspeha u svom radu. Priča se o nekoj staroj ženi iz Lenkešira koja je slušala razloge koje su neki njeni susedi navodili za uspeh njihovog propovednika. Govorili su o njegovim darovima, o stilu njegovog obraćanja, o njegovom ponašanju. Stara žena je odgovorila: “Nije tako. Ja ću vam reći zašto je uspešan. Ima veoma bliske veze sa Svemogućim!” {EP 187.5}

Ako su ljudi isto tako odani kao što je bio Ilija, ako imaju istu veru kakvu je on imao, Bog će im se otkriti isto onako kao što se njemu otkrio. Kada se ljudi bore s Bogom u molitvi kao što je to činio Jakov, posledice koje su se tada videle videle bi se i danas. Sila će doći od Gospoda kao odgovor na molitvu vere. {EP 188.1}

Pošto je Isusov život bio život neprestanog uzdanja, podržanog stalnom vezom, Njegova služba Nebu bila je bez mane ili mrštine. Svakodnevno okružen iskušenjima, stalno izložen neprijateljstvu starešina svog naroda, Hristos je znao da svoju ljudsku prirodu mora jačati molitvom. Da bi mogao da bude na blagoslov ljudima, On je morao da razgovara s Bogom i da od Njega prima snagu, istrajnost i čvrstinu. {EP 188.2}

Spasitelj je voleo usamljenost planina na kojima je održavao vezu sa svojim Ocem. Preko dana je ozbiljno radio da spase ljude od uništenja. Lečio je bolesne, tešio žalosne, vraćao u život umrle, i donosio nadu i radost onima koji su očajavali. Kada je Njegovo delo za taj dan bilo završeno, On je odlazio, iz večeri u večer, daleko od buke gradova, i saginjao se u molitvi pred svojim Ocem. Često je nastavljao svoje molbe kroz celu noć; ali je dolazio sa tih sastanaka ojačan i osvežen, spreman i za dužnost i za nevolje. {EP 188.3}

Da li sotona kuša i surovo udara i Hristove propovednike? Tako je bilo sa Onim koji nije poznao nikakav greh. U času nevolje On bi se obraćao svome Ocu. Iako je i sam bio izvor blagoslova i snage, iako je lečio bolesne i podizao mrtve, iako je zapovedao olujama i one bi ga slušale, On se molio, često s vikom i suzama. Molio se za svoje učenike i za sebe, izjednačujući se tako s ljudskim bićima. Bio je moćan u svojim molitvama. Kao Knez života, imao je silu od Boga i uvek je pobeđivao. {EP 188.4}

Propovednici koji su zaista Hristovi predstavnici biće ljudi molitve. Sa ozbiljnošću i verom, koje se ne mogu poreći, oni će se moliti Gospodu da ih ojača i osnaži za službu i da posveti njihove usne dodirom živog uglja, tako da znaju kako da govore Njegove reči narodu. {EP 188.5}

Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Oko vere će prepoznati da je Bog veoma blizu i molitelj će dobiti dragocene dokaze božanske ljubavi i staranja. Molitva koju je Natanailo uputio dolazila je iz iskrenog srca, i Učitelj ju je čuo i uslišio. Gospod čita srca svih, i "molitva pravednih ugodna Mu je" (Priče 15,8). On neće biti spor da čuje one koji otvaraju svoje srce Njemu, ne uzdižući sebe, već iskreno osećajući svoju slabost i nedostojnost. {EP 189.1}

Postoji potreba za molitvom, ozbiljnom, vatrenom, očajničkom molitvom, onakvom molitvom kakvu je David uputio Bogu kada je uzviknuo: "Kao što košuta traži potoke, tako duša moja traži Tebe, Gospode!" "Mile su mi zapovesti Tvoje!" "Žedan sam spasenja Tvojega!" "Gine duša moja želeći u dvore Gospodnje, srce moje i telo moje otima se k Bogu živome!" (Psalam 42,1; 119,40. 174; 84,2) {EP 189.2}

Oni koji najuspešnije poučavaju i propovedaju su oni koji ponizno čekaju na Gospoda i željno očekuju Njegovo vođstvo i Njegovu blagodat. Straži, moli se i radi — to je hrišćaninova lozinka. Život istinskog hrišćanina je život stalne molitve. On zna da su svetlost i snaga za jedan dan nedovoljne za nevolje i sukobe sledećeg dana. Sotona neprestano menja svoja iskušenja. Svakoga dana ćemo biti stavljeni u drukčije okolnosti; i, u do tada, nedoživljenim prizorima koje nas očekuju mi ćemo biti okruženi novim

opasnostima i neprestano napadani novim i neočekivanim iskušenjima. Jedino snagom i blagodaću koje dobijamo s Neba možemo se nadati da ćemo se suočiti s iskušenjima i obaviti dužnosti koje stoje pred nama. {EP 189.3}

Zaista je divno što se možemo moliti uspešno; da nedostojni, grešni smrtnici imaju pravo da iznesu svoje zahteve Bogu! Koje veće pravo čovek može očekivati od toga — da bude povezan s beskrajnim Bogom? Slabi, grešni čovek ima prednost da razgovara sa svojim Tvorcem. Mi možemo da izgovaramo reči koje dostižu do prestola Vladara svemira! Mi možemo da razgovaramo sa Isusom dok idemo svojim putem, a On nam kaže: Stojim s tvoje desne strane! (Vidi Psalam 16,8) {EP 189.4}

Mi možemo da razgovaramo s Bogom u svom srcu; mi možemo da hodamo u društvu sa Hristom. Kada smo zauzeti svojim svakodnevnim radom, možemo da šapnemo želje svoga srca, koje ne može da čuje nijedno drugo ljudsko uho; ali ta reč neće polako nestati u tišini; niti će biti izgubljena zauvek. Ništa ne može da nadjača čežnju duše. Ona se uzdiže iznad vike na ulicama, iznad buke mašina. Bog je onaj kome govorimo, i naše molitve se čuju. {EP 190.1}

Tražite, onda; tražite i primićete! Tražite poniznost, mudrost, hrabrost, više vere. Na svaku iskrenu molitvu odgovor će doći. On ne mora da dođe upravo onako kako ga očekujemo, niti kada ga očekujemo; međutim, doćiće onako i u vreme kada će najbolje zadovoljiti naše potrebe. Molitve koje uputiš u svojoj usamljenosti, kada si umoran, u nevolji, Bog uslišava, ne uvek u skladu s našim očekivanjima, ali uvek na naše dobro. {EP 190.2}

VERA

Najveće pobeđe zadobijene za Božje delo nisu rezultat smišljenih dokaza, obilnih mogućnosti, širokog uticaja ili neiscrpnih sredstava; one su stečene u Božjoj prijemnoj dvorani, kada su se sa ozbiljnom, očajničkom verom ljudi hvatali za moćnu i silnu Božju ruku. {EP 190.3}

Kako snažne mogu da budu istinska vera i istinska molitva! One su kao dve ruke kojima se molitelj hvata za silu Beskrajne Ljubavi. Vera je uzdanje u Boga — verovanje da nas On voli i da zna šta je za naše najviše dobro. I zato, umesto da nas povede našim putem, ona nas navodi da izaberemo Njegov put. Umesto našeg neznanja, ona prihvata Njegovu mudrost; umesto naše slabosti, Njegovu snagu; umesto naše grešnosti, Njegovu pravednost. Naš život, mi sami, već pripadamo Njemu; vera priznaje Njegovo vlasništvo i prihvata Njegov blagoslov. Istina, poštenje, neporočnost, ističu se kao tajna uspeha u životu. I upravo nam vera osigurava sve to. Svaka dobra pobuda ili težnja je dar od Boga; vera prima od Boga život koji jedini može da dovede od istinskog rast i uspeha. {EP 190.4}

“I vera je naša ona pobeda koja pobjedi svet.” (1.Jovanova 5,4) Upravo nas vera osposobljava da gledamo iza sadašnjice, s njenim teretima i brigama, u budućnost, gde će sve što nas sada zbunjuje biti objašnjeno. Vera vidi Isusa kako stoji kao naš Posrednik s desne strane Boga. Vera gleda stanove koje je Isus otišao da pripremi za one koji ga vole. Vera vidi odeću i krune pripremljene za pobjednike, ona čuje pesme otkupljenih. {EP 190.5}

Savršena vera, predanje samoga sebe Bogu, jednostavno poverenje u Njegovu zavetnu reč treba da bude deo iskustva svakog propovednika. Samo ako propovednik stekne ovo iskustvo može da objasni pitanje vere onima koji sumnjaju ili nemaju dovoljno poverenja. {EP 191.1}

Vera nije osećanje. "Vera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo i dokazivanje onoga što ne vidimo." (Jevrejima 11,1) Istinska vera nije ni na koji način povezana sa nagađanjem. Samo onaj koji gaji pravu veru siguran je od nagađanja, jer nagađanje je sotonina imitacija vere. {EP 191.2}

Vera se hvata za Božja obećanja i donosi plod poslušnosti. Nagađanje se takođe hvata za obećanja, ali se služi njima isto onako kao što se sotonina služio, da opravda prestup. Trebalo je da vera navede naše praroditelje da se oslone na Božju ljubav i da slušaju Njegove zapovesti. Nagađanje ih je navelo da prekrše Njegov zakon, verujući da će ih Njegova velika ljubav izbaviti od posledica njihovog greha. Ako se traži naklonost Neba bez usaglašavanja sa uslovima pod kojima je milost garantovana — nije vera. Istinska vera ima svoj temelj u obećanjima i propisima Pisma. {EP 191.3}

Govoriti o religiji na usputan način, moliti se bez čežnje duše i žive vere, ne vredi ništa. Vera u Hrista, koja ga prihvata samo kao Spasitelja sveta, nikada ne može doneti isceljenje duši. Vera koja je na spasenje nije samo neko intelektualno prihvatanje istine. Onaj ko čeka na potpuno znanje pre nego što će pokazati veru ne može primiti blagoslov od Boga. {EP 191.4}

Nije dovoljno samo verovati o Hristu, mi moramo verovati u Hrista. Jedina vera koja će nam koristiti je vera koja prihvata Hrista kao našeg ličnog Spasitelja; koja se oslanja na Njegove zasluge umesto na svoje. Mnogi drže veru kao neko mišljenje. Međutim, spasonosna vera je pogodba po kojoj se oni koji prihvataju Hrista pridružuju zavetnom ili saveznom odnosu sa Bogom. Istinska vera je život. Živa vera znači povećanje životne snage, poverenje i oslanjanje, kojim duša postaje sila koja pobeđuje. {EP 191.5}

Neverovanje i sumnja

Vera se drži Božje reči, ne tražeći da razume značenje napornih iskustava koja dolaze. Međutim, ima mnogo onih koji imaju malo vere. Oni se stalno plaše nevolja i stalno ih očekuju. Svakog dana su okruženi dokazima Božje ljubavi, svakog dana uživaju blagoslove Njegovog providenja, ali previđaju te blagoslove. Teškoće s kojima se sreću, umesto da ih približe Bogu, odvajaju ih od Njega, izazivajući nemir i mrzovolju. {EP 192.1}

Da li im koristi pokazivanje takvog neverovanja? Isus je njihov prijatelj. Celo Nebo je zainteresovano za njihovo dobro, pa njihovo neverovanje i mrzovolja žaloste Svetog Duha. Treba da verujemo bez obzira da li vidimo ili osećamo da nas Bog čuje. Mi treba da se oslanjamo na Njegova obećanja! Kada dolazimo k Njemu u veri, treba da verujemo da svaka molba dolazi do Isusovog srca. Kada zatražimo Njegov blagoslov, treba da verujemo da ćemo ga primiti i zahvaliti mu što smo ga dobili. Onda treba da se bavimo svojim dužnostima, sigurni da će blagoslov biti poslan onda kada nam bude najpotrebniji. Kada naučimo da to činimo, znaćemo i da su naše molitve uslišene. Bog će učiniti za nas "još izobilnije" u skladu "s bogatstvom svoje slave", "po činjenju prevelike sile njegove" (Efescima 3,20.16; 1,19) {EP 192.2}

Hrišćaninov život često je ispunjen opasnostima, tako da mu postaje teško da ispunjava svoje dužnosti. Mašta unapred zamišlja propast, robovanje i smrt koja mu preti, posle toga. Međutim, Božji glas jasno govori: Idi napred! Poslušajmo zapovest iako svojim pogledom ne možemo da prodremo kroz tamu koja nas okružuje! Prepreke koje sprečavaju naše napredovanje nikada neće nestati pred duhom koji zastaje i sumnja. Oni koji odlazu poslušnost i čekaju da nestanu sve nesigurnosti, da više nema nikakvog rizika od neuspeha i poraza, nikada neće ni poslušati. Vera gleda preko teškoća, ona se hvata za nevidljivo, za Svemogućeg, i zato nikada ne može da bude osujećena. Vera se hvata za Hristovu ruku u svakoj potrebi. {EP 192.3}

Onome koji radi za Hrista potrebna je snažna vera. Okolnosti mogu da izgledaju mračne; međutim, iza najgušće tame dolazi svetlost. Snaga onih koji u veri vole Boga i koji mu služe, obnavljaće se iz dana u dan. Mudrost Beskonačnog im je stavljena na raspolaganje, tako da u osvarivanju Njegovih namera ne mogu da greše. Neka ti radnici drže početak svog poverenja čvrsto sve do kraja, imajući na umu da svetlost Božje istine treba da zasija usred tame koja obavija naš svet. {EP 193.1}

U Božjoj službi ne sme da bude malodušnosti. Vera odanog radnika treba da izdrži svaku probu kojoj je izložen. Bog je u stanju i voljan je da svojim slugama udeli svu snagu koja im je potrebna i da im da mudrosti koju njihove različite potrebe zahtevaju. On će i više nego ispuniti najviša očekivanja onih koji se oslone na Njega. {EP 193.2}

Isus nas ne poziva da ga sledimo da bi nas posle toga ostavio. Ako svoj život posvetimo Njegovoj službi, nikada nećemo doći u položaj za koji se Bog nije unapred postarao. Bez obzira u kakvom se položaju nađemo, imamo Vodiča da nam pokaže put; bez obzira kakve su naše nedoumice, imamo sigurnog Savetnika; bez obzira kakve su naše tuge, žalosti ili usamljenosti, imamo saosećajnog Prijatelja. Ako u svom neznanju učinimo neki pogrešan korak, Hristos nas ne ostavlja. Njegov glas, jasan i određen, čuje se kako govori: "Ja sam put, istina i život!" (Jovan 14,6) "Jer će izbaviti ubogoga koji cvili i nevoljnoga koji nema pomoćnika." (Psalam 72,12) {EP 193.3}

"Ko se Tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u Tebe uzda!" (Isaija 26,3) Ruka Svemogućeg je ispružena da nas vodi stalno napred. Idite napred, kaže Gospod; ja ću vam poslati pomoć. Ti se moliš da se proslavi Moje ime i primićeš što si tražio. Oni koji hoće da vide tvoj neuspeh videće kako Moja reč slavno pobeđuje. "I sve što uzištete u molitvi verujući, dobićete!" (Matej 21,22) {EP 193.4}

Bog nikada ne ostavlja svet bez ljudi koji mogu prepoznati razliku između dobra i zla, između onoga što je pravедno i nepravédno. On ima ljude koje je postavio da stoje u prvim redovima bitke u vreme nevolje. {EP 193.5}

HRABROST

Božje sluge se ne smeju tako lako obeshrabriti teškoćama i protivljenjem. Oni koji objavljuju poruku trećeg anđela moraju da stoje hrabro na svojim mestima, suočeni s klevetama i lažima, boreći se u dobroj borbi vere, odupirući se neprijatelju oružjem kojim se Hristos služio: "Stoji napisano!" U velikoj

krizi kroz koju uskoro treba da prođu, Božje sluge će se sresti sa istom tvrdoćom srca, sa istom surovom odlučnošću, sa istom nepokolebljivom mržnjom s kojom su se sretali Hristos i apostoli. {EP 194.1}

Svi koji će u taj zli dan verno služiti Bogu u skladu s odlukama svoje savesti imaće potrebu za hrabrošću, čvrstinom, za poznavanjem Boga i Njegove Reči, jer će oni koji budu verni Bogu biti progonjeni, njihove pobude biće napadane, njihovi najbolji napori pogrešno tumačeni, i njihova imena progonjena kao zla. {EP 194.2}

Sotona će se truditi svom svojom prevarljivom silom da utiče na srca i da pomrači razum, da učini da zlo izgleda kao dobro, a dobro kao zlo. Što će snažnija i neporočnija biti vera Božjeg naroda, i čvršća njihova odlučnost da mu budu poslušni, to će sotona surovije pokušavati da protiv njih usmeri gnev onih koji, iako tvrde da su pravedni, gaze Božji zakon. Biće potebno najčvršće poverenje, herojska namera, da bi se čovek držao vere koja je jednom bila data svetima. {EP 194.3}

Vesnici krsta moraju se naoružati budnošću i molitvom i ići napred u veri i hrabrosti, radeći uvek u Isusovo ime. Oni moraju da imaju poverenja u svog Vođu; jer su pred nama teška vremena. Sudovi Gospodnji su na Zemlji. Katastrofe slede jedna drugu u kratkim razmacima. Uskoro će se Bog podići sa svoga mesta da strašno potrese Zemlju, i da kazni bezakonike zbog njihovog bezakonja. A onda će stati na stranu svoga naroda i pružiti mu svoju zaštitničku brigu. On će ih zagrliti svojim večnim rukama da bi ih zaštitio od svakog zla. {EP 194.4}

Hrabrost u Gospodu

Posle događaja 1844. godine, jedan broj braće i sestara okupio se na sastanku. Svi su bili veoma žalosni, jer je razočaranje bilo gorko. Onda je ušao jedna čovek, vičući: "Ohrabrite se u Gospodu, braćo, ohrabrite se u Gospodu!" Stalno je ponavljao te reči, sve dok svako lice nije zasijalo i dok svaki glas nije počeo da slavi Boga. {EP 195.1}

Danas kažem svakom radniku u delu: "Ohrabrite se u Gospodu!" Sve od 1844. godine objavljivala sam istinu za ovo vreme, i danas mi je ta istina milija nego ikada do sada. {EP 195.2}

Neki stalno gledaju na negativne i obeshrabrujuće pojave i zato ih obuzima obeshrabrenje. Oni zaboravljaju da nebeski svemir čeka da ih učini oruđima blagoslova svetu; i da je Gospod Isus prepuna riznica iz koje ljudska bića mogu da crpe snagu i hrabrost. Nema nikakve potrebe za malodušnošću i strahovanjem. Nikada neće doći vreme kada se sotonina senka neće nadnositi nad našim putem. Neprijatelj na taj način pokušava da prikrije svetlost koja sija sa Sunca pravednosti. Međutim, naša vera treba da prodre kroz senku. {EP 195.3}

Bog traži radosne radnike, koji odbijaju da postanu obeshrabreni i malodušni zbog protivničkih sila. Gospod nas vodi i mi možemo da idemo napred hrabro, sigurni da će On biti s nama kao što je bio svih ovih prošlih godina, kada smo radili u malaksalosti, ali pod silom Svetog Duha. {EP 195.4}

Anđeli su služili Hristu, ali njihova prisutnost nije učinila da Njegov život postane ugodan i slobodan od iskušenja. On je bio "u svačemu iskušan kao i mi, osim greha" (Jevrejima 4,15). Ukoliko propovednici, dok rade posao koji im je Učitelj odredio, imaju nevolja, teškoća i iskušenja, treba li da se obeshrabre?

Treba li da odbace svoje poverenje zato što njihovi napori ne donose uvek rezultate koje su toliko očekivali da vide? Istinski radnici se neće obeshrabriti gledajući delo koje je pred njima, makoliko naporno izgledalo. Ako ustukne pred teškoćama, ako se žali na nevolje, Božji sluga samo postaje slabiji i neuspešniji. {EP 195.5}

Kada oni koji stoje u prvim redovima u borbi vide da su posebni napori sotone usmereni protiv njih, shvatiće svoju potrebu da dobiju snagu od Boga, i onda će raditi u toj Njegovoj snazi. Pobede koje budu postigli neće učiniti da se uzvise, već da se još sigurnije oslone na Svemogućeg. Duboka i vatrena zahvalnost Bogu pojavice se u njihovim srcima, pa će biti radosni u nevoljama koje im se događaju jer se nalaze pod pritiskom neprijatelja. {EP 196.1}

Vreme poverenja i prednosti

Sadašnjost je vreme svečane prednosti i svetog poverenja. Ako Božje sluge budu verno sačuvalе poverenje koje im je ukazano, njihova nagrada biće velika kada Učitelj bude kazao: “Daj račun kako si kućio kuću!” (Luka 16,2) Ozbiljan trud, nesebičan rad, strpljivi i istrajni napori, biće obilno nagrađeni. Isus će kazati: “Više vas ne nazivam slugama... nego vas nazvah prijateljima!” (Jovan 15,15) Odobravanje Učitelja nije izraženo zbog veličine obavljenog posla, već zbog vernosti u svemu što je bilo učinjeno. Nisu rezultati koje postizemo, već pobude koje nas pokreću, ono što vredi pred Bogom. On ceni dobrotu i vernost iznad svega ostaloga. {EP 196.2}

Pozivam glasnike Hristovog Jevanđelja da nikada ne postanu obeshrabreni, da ni najotvrđnijeg grešnika ne smatraju izvan domašaja Božje blagodati. Onaj naizgled beznadežni može da prihvati istinu iz ljubavi prema njoj. Onaj ko okreće srca ljudi onako kako se reke okreću, može da dovede i najsebičniju, najotvrđniju dušu Hristu. Da li je Bogu išta suviše teško da učini? On objavljuje: “Tako će biti reč Moja kada izađe iz Mojih usta: neće se vratiti k Meni prazna, nego će učiniti što Mi je drago, i srećno će izvršiti na što je pošljem!” (Isaija 55,11) {EP 196.3}

Oni koji se trude da pokrenu delo na nekoj novoj teritoriji često će naći sebe u velikoj potebi za boljim objektima. Njihovo delo izgleda da ne može napredovati zbog nedostatka tih objekata; ali neka ne gube veru i hrabrost. Često su primorani da idu do granice svojih mogućnosti. Ponekad može izgledati da ne mogu dalje. Ali, ako se mole i rade s verom, Bog će uslišiti njihove molbe, i poslaće im sredstva za unapređenje dela. Teškoće će se pojaviti, pitaće se kako da obave ono što vide da se mora obaviti. Ponekad će im budućnost izgledati veoma mračna. Ali, neka radnici pred Boga iznesu obećanja koja im je dao i neka mu zahvale na onome što je već učinio. Onda će se pred njima otvoriti put i oni će biti ojačani da obave dužnost koja se od njih traži. {EP 196.4}

Malo je onih koji shvataju značenje reči u Jevanđelju po Luki da je Pavle kada je video braću “dade hvalu Bogu i oslobodi se” (Dela 28,15). Usred grupe vernika, koji su plakali i saosećali s Pavlom, hrišćana koji se nisu stideli njegovih okova, apostol je glasno hvalio Boga. Oblak žalosti koji je počivao na njegovom duhu se povukao. Njegov hrišćanski život bio je niz nevolja, stradanja i razočarenja, ali u tom trenutku on je osetio da je obilno plaćen za sve. Čvršćim korakom i radosna srca nastavio je svojim putem. Nije žalio

zbog prošlosti niti strahovao zbog budućnosti. Lanci i mučenja su ga očekivali, toga je bio svestan, ali je znao da je dobio zadatak da oslobodi duše iz okova daleko težih od njegovih i zato se radovao u svojim stradanjima za Hrista. (AA 449) {EP 197.1}

KAKO BOG OBUČAVA SVOJE RADNIKE

Gospod disciplinuje svoje radnike da bi ih pripremio za mesta koja im je odredio. On želi da ih osposobi da obavljaju još prihvatljiviju službu. Ima onih koji žele da budu vadajuća sila i kojima je neophodno posvećenje podložnošću. Bog dovodi do promene u njihovom životu. Možda stavlja pred njih dužnosti koje oni sami ne bi izabrali. Ukoliko su spremni da ih On vodi, daće im blagodat i snagu da obavljaju te dužnosti u duhu pokornosti i korisnosti. Na taj način se osposobljavaju da zauzmu mesta na kojima će njihove disciplinovane sposobnosti doprineti da mogu da obave veliku službu. {EP 197.2}

Neke Bog obučava dozvoljavajući da prolaze kroz razočaranja i prividne neuspehe. Njegova namera je da nauče da savladavaju teškoće. On ih nadahnjuje odlučnošću da svaki prividni neuspeh pretvore u uspeh. Ljudi često plaču i mole se zbog nedoumica i prepreka s kojima se suočavaju. Međutim, ako se budu držali početka svog poverenja, čvrsto sve do kraja, Bog će učiniti da njihov put postaje jasan. Uspeh će doći dok se bore protiv prividno nesavladivih teškoća i zajedno sa uspehom će se pojaviti i najveća radost. {EP 197.3}

Jednoličan život nije najpovoljniji za duhovni rast. Neki mogu da dostignu najviše merilo duhovnosti jedino promenom uobičajenog poretka događaja. Kada u svom providenju Bog vidi da je promena bitna za uspeh u izgradnji karaktera, On narušava smireni tok života. On vidi da radnik mora da bude mnogo uže povezan s Njim; i da bi se to postiglo, On ga odvaja od prijatelja i poznanika. Kada je pripremao Iliju za vaznesenje, Bog ga je vodio s mesta na mesto, da se prorok ne bi udobno smestio i tako propustio da stekne duhovnu snagu. Božji plan je bio da Ilijin uticaj bude sila koja će pomoći mnogim dušama da steknu šire, mnogo korisnije iskustvo. {EP 198.1}

Ima mnogo onih koji nisu zadovoljni da radosno služe Bogu na mestu koje im je On obeležio ili da bez gundanja obavljaju posao koji im je stavio u ruke. Dobro je kada je čovek nezadovoljan načinom na koji obavlja dužnost, ali ne smemo biti nezadovoljni samom dužnošću samo zato što bismo radije obavljali nešto drugo. U svom providenju Bog pred ljudska bića stavlja službu koja će poslužiti kao lek za njihov oboleli um. Tako pokušava da ih vodi da odbace svoje sebične sklonosti koje će ih, ako se zadovolje, onesposobiti za delo koje im je pripremio. Ako prihvate i obave tu službu, njihov um će biti izlečen. Ako je odbiju, biće prepušteni sukobima sa samim sobom i sa drugima. {EP 198.2}

Neka oni kojima nije dozvoljeno da se odmaraju u tišini, već koji moraju da budu stalno u pokretu, podižući svoj šator noćas na jednom mestu, a sutra na drugom, imaju na umu da ih Gospod vodi i da je to Njegov način da im pomogne da izgrade savršeni karakter. U svim tim promenama koje su se od njih tražile, Bog treba da bude prepoznat kao njihov pratilac, njihov vodič i njihov oslonac. {EP 198.3}

ODVOJ VREME DA RAZGOVARAŠ S BOGOM

Posebna uputstva bila su mi data za naše propovednike. Nije Božja volja da se trude da postanu bogati. Oni ne treba da se bave svetovnim poslovima; jer ih to onesposobljava da svoje najbolje snage posvete duhovnim pitanjima. Međutim, oni treba da dobijaju platu dovoljnu da izdržavaju sebe i svoje porodice. Na njih ne treba da se stavlja tako mnogo odgovornosti da ne budu u stanju da posvete odgovarajuću pažnju crkvi i svojoj porodici; jer je njihova posebna dužnost da obuču svoju decu za Gospoda. {EP 199.1}

Velika je greška držati propovednika neprestano na radu u poslovima crkve, da ide s mesta na mesto, da sedi do kasno u noć na sednicama odbora crkve ili na drugim odborima. To će mu doneti samo umor i obeshrabrenje. Propovednik mora da ima vremena da se odmori, da se iz Božje Reči bogato nahrani hlebom života. On mora dobiti vremena da pije osvežavajuće gutljaje utehe sa potoka žive vode. {EP 199.2}

Neka propovednici i nastavnici imaju na umu da ih Bog smatra odgovornim da obavljaju svoju službu u skladu sa svojim najboljim sposobnostima, da unesu u svoj posao svoje najbolje snage. Oni ne treba da prihvate dužnosti koje se sukobljavaju s poslom koji im je Bog dao da rade. {EP 199.3}

Kada propovednici i nastavnici, pritisnuti teretom finansijskih odgovornosti, stanu za propovedaonicu umornog mozga i preopterećenih živaca, šta se drugo može očekivati od njih nego običan oganj, upotrebljen umesto svetog ognja koji je Bog zapalio? Nategnuti, klecavi napori razočaravaju slušaoce i ranjavaju govornika. On nije imao dovoljno vremena da traži Gospoda, dovoljno vremena da u veri zatraži pomazanje Svetim Duhom... {EP 199.4}

Rečeno mi je da kažem svojim saradnicima propovednicima: Ako želite bogate riznice na Nebu, morate održavati bliske razgovore s Bogom. Ukoliko to ne budete činili, vaša duša će biti isto tako lišena Svetoga Duha kao što su brežuljci Gelvuje bili lišeni rose i kiše. Ako budete trčali od jednog posla na drugi, ako budete imali toliko posla da obavite da nemate vremena da razgovarate s Bogom, kako možete očekivati silu u svom radu? {EP 199.5}

Razlog zašto mnogi naši propovednici drže tako mlake, beživotne propovedi je u tome što dozvoljavaju raznim poslovima svetovne prirode da zauzmu njihovo vreme i privuku njihovu pažnju. Ukoliko nema stalnog rast u blagodati, nama će nedostajati reči prikladne za priliku u kojoj se nalazimo. Razgovarajte sa svojim srcem, a onda razgovarajte i sa Bogom. Ukoliko to ne budete činili, vaši napori će biti besplodni zbog vaše neposvećene trke i zbrke. {EP 200.1}

Propovednici i nastavnici, neka vaš posao odiše miomirisom bogate duhovne blagodati. Nemojte ga činiti običnim mešajući ga s običnim. Krenite napred i nagore. Očistite se "od svake poganštine tela i duha, i da tvorimo svetinju u strahu Božjemu" (2. Korinćanima 7,1) {EP 200.2}

Svakoga dana nam je potrebno obraćenje. Naše molitve treba da budu vatrenije; i tada će biti uspešnije. Sve jače i jače treba da bude naše osvedočenje da će Božji Duh biti s nama, čineći nas neporočnim i svetim, isto tako uspravnim i mirisnim kao i kedar na Livanu. (7T 250-252) {EP 200.3}

NAŠA NAJVEĆA POTREBA

“I bićete Mi svedoci!” (Dela 1,8) Ove Isusove reči nisu izgubile ništa od svoje sile. Naš Spasitelj traži verne svedoke u ovim danima verskog formalizma; ali, kako su retki, čak i među takozvanim Hristovim ambasadorima, oni koji su spremni da daju verno, lično svedočanstvo za svog Učitelja! Mnogi mogu da ispričaju šta su veliki i dobri ljudi iz prošlih naraštaja učinili, šta su se usuđivali da čine, šta su pretrpeli i u čemu su uživali. Oni postaju rečiti govoreći o sili Jevanđelja koje je osposobilo druge da budu radosni u teškim trenucima, i da ostanu čvrsti u surovim iskušenjima. Međutim, iako su tako iskreni u uzdizanju drugih hrišćana kao svedoka za Isusa, izgleda da nemaju nikakvih svojih svežih iskustava da ispričaju. {EP 200.4}

Hristovi propovednici, šta imate da kažete o sebi? Koje duševne sukobe ste sami iskusili, sukobe koji su vam poslužili na dobro, na dobro drugih i na slavu Bogu? Vi koji tvrdite da objavljujete poslednju svečanu poruku milosti svetu, kakvo je vaše iskustvo u poznavanju istine i kako je ona delovala na vaše vlastito srce? Da li vaš karakter svedoči za Hrista? Možete li da govorite o pročišćujem, oplemenjujućem, posvećujućem uticaju istine kakva je u Isusu? Šta ste videli, šta ste saznali o Hristovoj sili? To je vrsta svedočenja na koje Gospod poziva i zbog čijeg nepostojanja crkve stradaju! {EP 200.5}

Bez žive vere u Hrista kao ličnog Spasitelja biće vam nemoguće da postignete da se vaša vera oseti u ovom skeptičnom svetu. Ako želite da izvučete grešnike iz zapenušane matice koja ih nosi, vaše vlastite noge ne smeju da stoje na klizavom tlu. {EP 201.1}

Nama je neophodno stalno i novo otkrivenje Hrista, svakodnevno iskustvo u skladu s Njegovim učenjima. Visoka i sveta dostignuća nam stoje nadohvat ruke. Stalno napredovanje u znanju i vrlinama je Božja namera s nama. Njegov zakon je odjek Njegovog glasa; koji svima upućuje poziv: “Uzdignite se, budite sveti, posvećujte se!” Svakog dana mi moramo da napredujemo u savršenstvu hrišćanskog karaktera. {EP 201.2}

Onima koji su uključeni u službu za Učitelja potrebno je iskustvo, mnogo uzvišenije, dublje i šire nego što su mnogi i pomislili da steknu. Mnogi koji su već članovi Božje velike porodice veoma malo znaju o tome šta znači gledati Njegovu slavu i menjati se iz slave u slavu. Mnogi imaju samo maglovitu predstavu o Hristovom savršenstvu i njihovo srce već blista od radosti. Oni čeznu za potpunijim, dubljim saznanjem o Spasiteljevoj ljubavi. Neka takvi neguju svaku težnju duše za Bogom. {EP 201.3}

Sveti Duh radi na onima koji žele da na njima radi; oblikuje one koji žele da budu oblikovani, menja one koji žele da budu promenjeni. Izgradite u sebi kulturu duhovnih misli i svetih razgovora. Vi ste ugledali samo prve zrake ranog jutra Njegove slave. I dok nastavljate da upoznajete Gospoda, saznaćete da je “put pravednički kao svetlo videlo koje sve većma svetli dok ne bude pravi dan” (Priče 4,18). {EP 201.4}

SAMOISPITIVANJE

Mnogo toga u ponašanju propovednika treba da se popravi. Mnogi vide i osećaju svoje nedostatke, ali izgleda da su nesvesni uticaja koji šire. Oni su svesni svojih postupaka dok ih čine, ali dozvoljavaju sebi da ih zaborave, pa se ne reformišu. {EP 201.5}

Neka propovednici svakoga dana pažljivo razmišljaju o svojim postupcima i neka ih promišljeno razmatraju s ciljem da se bolje upoznaju sa svojim vlastitim životnim navikama. Takvim detaljnim ispitivanjem svake okolnosti svakodnevnog života upoznaće bolje svoje pobude i načela koja njima upravljaju. Takvo svakodnevno ispitivanje naših dela da bi se videlo da li ih savest odobrava ili osuđuje, neophodno je svima koji žele da dostignu savršenstvo hrišćanskog karaktera. Za mnoga dela koja prolaze kao dobra dela, čak i dela velikodušnosti, će se, kada se pažljivo ispitaju, ustanoviti da su pokrenuta pogrešnim pobudama. {EP 202.1}

Mnogi dobijaju odobravanje za vrline koje u stvari nemaju. Onaj ko ispituje srca odmerava i pobude i često se događa da se dela, koja ljudi visoko ocenjuju, na Nebu zapisuju kao dela nastala iz sebičnosti i niskog licemerja. Svako delo u našem životu, bilo ono hvale vredno, bilo da zaslužuje ukor, ocenjuje Onaj koji ispituje srca u skladu s pobudama iz kojih je učinjeno. {EP 202.2}

Mnogi zanemaruju da pogledaju sebe u ogledalu koje otkriva nedostatke karaktera; i zato i postoje izopačenosti i greh, vidljivi drugima, ali neprimetni onima koji ih čine. Odvratan greh sebičnosti postoji u velikoj meri, čak i kod nekih koji tvrde da su posvećeni radu za Boga. Kada bi uporedili svoj karakter s Njegovim zahtevima, a posebno sa velikim merilom, Božjim svetim zakonom, ustanovili bi, ako su poštteni, iskreni ispitivači, da imaju strašne nedostatke. Međutim, neki nisu spremni ni voljni da gledaju dovoljno daleko ili dovoljno duboko da bi mogli da vide pokvarenost svoga sopstvenog srca. Imaju nedostataka na mnogim područjima, ali ostaju u namernom neznanju o svojoj krivici. {EP 202.3}

Onaj ko dobro razume svoj karakter, ko je upoznat s gresima koji ga najlakše napadaju, sa iskušenjima koja imaju najviše izgleda da ga savladaju, ne bi smeo nepotrebno da se izlaže i da priziva iskušenja stupajući na neprijateljevo tlo. Ako ga dužnost zove na mesto na kome okolnosti nisu povoljne, dobiće posebnu pomoć od Boga i tako će moći da pođe potpuno opremljen za sukob s neprijateljem. {EP 202.4}

Poznavanje samoga sebe spasiće mnoge od upadanja u teška iskušenja i sprečiti mnoge neslavne poraze. Da bismo se upoznali sami sa sobom, bitno je da verno istražujemo pobude i načela svog ponašanja, upoređujući svoja dela s merilom dužnosti otkrivenim u Božjoj Reči. {EP 203.1}

POPRAVLJANJE SAMOGA SEBE

Propovednici u godinama, puni iskustva, treba da smatraju svojom dužnošću da idu napred svakoga dana, neprekidno postajući sve uspešniji u svom radu, i stalno prikupljajući sveže teme koje će objavljivati narodu. Svaki napor da se protumači Jevanđelje treba da bude poboljšanje onoga koji mu je prethodio. Svake godine treba da razvijaju dublju pobožnost, nežniji duh, veću duhovnost, i temeljnije poznavanje biblijske istine. Što budu dublje zalazili u godine i sticali veće iskustvo, to treba da budu sposobniji da se više približe srcu naroda, imajući sve savršenije znanje o njemu. (4T 270) {EP 203.2}

Bog nema mogućnosti da upotrebi lenje ljude u svom delu; On želi promišljene, ljubazne, osećajne, ozbiljne radnike. Aktivno naprezanje dobro će činiti našim propovednicima. Lenjost je dokaz

izopačenosti. Svaka sposobnost uma, svaka kost u telu, svaki mišić u udovima, pokazuje da je Bog odredio da se naše sposobnosti upotrebljavaju, a ne da ostanu neaktivne... Čovek koji nepotrebno koristi dnevne sate za spavanje, nema nikakve svesti o vrednosti dragocenih, zlatnih trenutaka... {EP 203.3}

Osobe koje još nisu stekle naviku marljivosti i ekonomisanja vremenom, moraju da prihvate pravila koja će ih naterati na redovitost i hitnost u radu. Džordž Vašington se osposobio da obavlja veliku količinu poslova zato što je bio temeljan u redovnosti. Svaki dokument je nosio svoj datum i imao svoje mesto i nije se gubilo nimalo vremena u traženju gde se nalazi. {EP 203.4}

Božji ljudi moraju da budu marljivi u proučavanju, ozbiljni u sticanju znanja, nikada ne gubeći nijedan čas. Zahvaljući istrajnom naprezanju oni se mogu uzdići do skoro svake visine kao hrišćani, kao ljudi snage i uticaja. Međutim, mnogi nikada neće dostići izuzetan položaj na propovedaonici ili u poslovima zato što ne pokazuju čvrstinu namere, već labavost u navikama koju su stekli još u svojoj mladosti. Bezbrizna nemar se vidi u svemu što preduzimaju. {EP 204.1}

Iznenadni podsticaj, s vremena na vreme, nije dovoljan da se postigne reforma kod tih ljudi koji uživaju u lagodnosti i namaru; to je delo koje zahteva strpljivu istrajnost u činjenju dobra. Poslovni ljudi mogu da budu stvarno uspešni jedino ako se drže redovnih sati ustajanja, molitve, obroka i odmora. Ako su red i redovnost bitni u svetovnim poslovima, koliko se to više odnosi na Božje delo! {EP 204.2}

Divne jutarnje sate mnogi gube u postelji. Ti dragoceni sati, kada se jednom izgube, odlaze da se više nikada ne vrate; oni su izgubljeni i za vreme i za večnost. Samo jedan sat izgubljen svakog dana i imaćemo veliki gubitak vremena u toku jedne godine! Neka dremljivci misle o tome, neka se zaustave da razmotre na koji način će dati odgovor Bogu za izgubljene prilike. {EP 204.3}

Koristiti prekobrojne trenutke

Propovednici treba da posvećuju vreme čitanju, proučavanju, razmišljanju i molitvi. Treba da skladište u umu korisna znanja, da uče napamet delove Pisma, prateći ispunjavanje proročanstava, učeći pouke koje je Hristos davao svojim učenicima. Uzmite sa sobom knjigu da je čitate dok se vozite ili čekate na železničkoj stanici. Iskoristite svaki slobodni trenutak da nešto učinite. Na taj način zatvoriće se čvrsta vrata hiljadama iskušenja... {EP 204.4}

Mnogi su teško promašili, na mestu na kome su mogli da postignu veliki uspeh. Nisu osećali odgovornost prema delu; ponašali su se prema delu tako lakomisleno kao da imaju na raspolaganju hiljade godina da rade na spasavanju duša... Božjem delu nisu toliko potrebni propovednici koliko ozbiljni, istrajni radnici za Učitelja. Samo Bog može da izmeri sposobnost ljudskog uma. Nije po Njegovoj volji da ljudi budu zadovoljni u nizinama neznanja, već da iskoriste sve prednosti jednog prosvetljenog, oplemenjenog uma. {EP 204.5}

Svako treba da oseća da na njemu počiva obaveza da dostigne visine intelektualne veličine. Iako se niko ne sme uzvisivati zbog znanja koje je stekao, svi imaju prednost da osećaju zadovoljstvo zbog saznanja da su na svakom koraku koji su učinili u svom napredovanju postali sposobniji da slave i hvale Boga. Oni mogu da crpe iz neiscrpnog izvora, Izvora svake mudrosti i znanja. {EP 205.1}

Ušavši u Hristovu školu, učenik se sprema da krene u potragu za znanjem bez opasnosti da ga uhvati vrtoglavica od visine na koje će se popeti. I dok ide od istine do istine, stičući jasnije i blistavije poglede na prekrasne zakone nauke i prirode, postaje zadivljen veličanstvenim pokazivanjem Božje ljubavi prema čoveku. Vidi svojim razumnim očima savršenstvo, znanje i mudrost Boga koje se prostire sve do večnosti. I dok se njegovo znanje bude proširivalo i povećavalo, reke čiste svetlosti poteći će u njegovu dušu. I što više bude pio iz izvora znanja, to će čistije i srećnije biti njegovo razmišljanje o Božjoj beskrajnosti i veća njegova čežnja za mudrošću dovoljnom da shvati dubine Božje. {EP 205.2}

Potreba za negovanjem uma

Kultura uma je ono što je nama kao ljudima neophodno i što moramo steći da bismo zadovoljili zahteve vremena. Siromaštvo, skromno poreklo, nepovoljne okolnosti ne smeju da nas spreče u negovanju uma... {EP 205.3}

S teškoćama se moramo suočavati u svakom proučavanju; ali nikada nemojmo odustajati zato što smo se obeshrabrili. Istražuj, proučavaj, moli se; suoči se sa svakom teškoćom odlučno; pozovi silu volje i vrlinu stipljenja da ti pomognu; a onda kopaj još usrdnije sve dok dragulji istine ne budu ležali pred tobom, blistavi i prekrasni, još dragoceniji zbog teškoća koje si imao dok si ih pronalazio. A onda, nemoj se stalno baviti tom jednom istinom, usredsređujući na nju svu energiju svog bića, stalno je namećući pažnji drugih; već pređi na drugu istinu i pažljivo je ispitaj. Tako će se tajna za tajnom razotkrivati tvom umu. {EP 205.4}

Dve važne pobede mogu se postići na ovaj način. Ne samo da ćeš osigurati sebi korisno znanje, već ćeš naprezanjem uma povećati i svoje umne sposobnosti. Ključ koji si pronašao da otkriješ jednu tajnu možda će ti poslužiti da pronađeš i druge skupocene dragulje znanja koje do tada još nisi pronašao. {EP 206.1}

Mnogi naši propovednici mogu da objave narodu samo nekoliko doktrinalnih tema. Isti napor i trud koji su uložili da se upoznaju s tim temama mogao bi ih osposobiti sa steknu razumevanje drugih. Svi propovednici bi morali da budu temeljno upoznati sa proročanstvima i drugim doktrinarnim temama. Međutim, neki koji već godinama propovedaju zadovoljni su da sebe ograniče na nekoliko predmeta, jer su suviše lenji da pretražuju Pismo i da uz molitvu postanu divovi u razumevanju biblijskih doktrina i praktičnih Hristovih pouka. {EP 206.2}

Svaki um bi morao da bude pun znanja o istinama Božje Reči tako da može da bude spreman u svakom trenutku kada to bude potrebno da iz svojih riznica iznosi "stvari nove i stare". Umovi su onemoćali i zakrčljali zbog nedostatka revnosti i ozbiljnog, strogog opterećivanja. Došlo je vreme da Gospod kaže: Krenite napred i negujte sposobnosti koje sam vam dao! {EP 206.3}

Svet je prepun zabluda i bajki. Novotarije u obliku senzacionalnih drama neprestano se pojavljuju da zaokupe um; umnožavaju se besmislene teorije, koje razorno deluju na moralno i duhovno napredovanje. Božjem delu su neophodni ljudi intelekta, ljudi misli, ljudi dobro upoznati s Pismom, da se suprotstave poplavi protivljenja. Mi nikada ne smemo odobravati bahatost, uskogrudost, nedoslednost, iako se plašt takozvane pobožnosti prebacuje preko njih. Oni koji dozvole da posvećujuća sila istine

deluje na njihovo srce širiće uticaj kojim će osvedočavati ljude. Znajući da zastupnici zablude ne mogu ni da stvore ni da unište istinu, oni mogu sebi dozvoliti da budu smireni i obazrivi... {EP 206.4}

Ima mnogo onih, čak i među našim propovednicima, koji žele da napreduju u svetu, ali bez napora. Oni su željni da čine neka velika i korisna dela, iako zanemaruju male, svakodnevne dužnosti koje bi ih predstavile kao korisne ljude i učinile da postanu propovednici po Hristovom redu. Oni žele da obavljaju delo koje drugi obavljaju, ali nemaju smisla za disciplinu koja bi ih osposobila za tako nešto. Ova duboka čežnja ljudi i žena da učine nešto što daleko premašuje njihove sadašnje sposobnosti, navodi ih da u međuvremenu čine odlučujuće greške. Oni s odbojnošću odbijaju da se penju lestvicama, želeći da se uzdižu na manje naporan način. (4T 411-417) {EP 206.5}

Zaprepašćena sam što s primerima koje imamo pred sobom — šta ljudi mogu da postanu i šta mogu da učine — nismo pokrenuti na veće naprezanje da činimo dobra i pravedna dela. Ne mogu svi da zauzimaju istaknute položaje, ali svi mogu da zauzmu korisna i poverljiva mesta i mogu, svojom istrajnom vernošću da učine daleko više dobra nego što uopšte zamišljaju da mogu. (4T 399) {EP 207.1}

Vrednost ljudi i žena ne sme se procenjivati po vrsti posla koji obavljaju. Ona je utvrđena odlukom Onoga koji je platio cenu svake duše. U ljubavi, u jednostavnosti, u poštenju, svi u kojima stanuje Hristos, nada slave, treba da budu Božji saradnici. Oni su Božje imanje, Božja građevina. {EP 207.2}

Srce u kome stanuje Hristova ljubav pokazivaće sve više i više uglađenosti; jer izvor života je ljubav prema Bogu i čoveku. Hristos je hrišćanstvo. To je slava Bogu na visini, mir na Zemlji i dobra volja među ljudima. To je ostvarivanje Božje namere. {EP 207.3}

Pravi hrišćanski rast je rast do pune visine stasa ljudi i žena u Hristu. Istinska odnegovanost, stvarna prefinjenost misli i ponašanja, bolje se stiču učenjem lekcija u Hristovoj školi nego najsloženijim i najbolnijim naporima da se poštuju forme i pravila, iako srce nije disciplinovano Božjim Duhom. {EP 207.4}

Isusovi sledbenici treba stalno da se usavršavaju u ponašanju, u navikama, u duhu, u radu. To se postiže obraćanjem pažnje ne samo na spoljašnja, površna dostignuća, već na Isusa. Preobraženje se događa u umu, u duhu, u karakteru. Hrišćanin se školuje u Hristovoj školi da neguje vrline Njegovog Duha u svoj krotosti i poniznosti. On se osposobljava za druženje s nebeskim anđelima. {EP 207.5}

Više od svih drugih ljudi na Zemlji, čovek čiji um je prosvetljen Božjom Rečju treba da oseća da se s većom marljivošću mora posvetiti prelistavanju Biblije, marljivom proučavanju nauke, jer su njegova nada i njegov poziv uzvišeniji od svih drugih. Što je čovek bolje povezan sa Izvorom sveg znanja i mudrosti, to više može da napreduje intelektualno i duhovno. Poznavanje Boga je najbitnije

obrazovanje, i upravo to znanje će se svaki pravi radnik truditi da stekne stalnim proučavanjem. (Counsels to Teachers, 510) {EP 208.1}

SVETI DUH

“A kada dođe On, Duh istine... pokaraće svet za greh, za pravdu i za sud.” (Jovan 16,13.8) {EP 208.2}

Propovedanje Reči je beskorisno bez prisutnosti i pomoći Svetog Duha; jer je taj Duh jedini uspešni učitelj božanske istine. Jedino kada je istina u srcu praćena Svetim Duhom, ona će oživeti savest i preobraziti život. Propovednik može da bude sposoban da predstavi slovo Božje Reči; on može poznavati sve njene zapovesti i obećanja, ali njegovo sejanje semena Jevanđelja neće biti uspešno ukoliko to seme nije probuđeno u život nebeskom rosom. Bez saradnje sa Božjim Duhom, nikakva količina obrazovanja, nikakve prednosti, makoliko velike, ne mogu nekoga da pretvore u kanal svetlosti. Pre nego što je ijedna knjiga Novog zaveta bila napisana, pre nego što je ijedna propoved bila održana posle Hristovog vaznesenja, Sveti Duh se spustio na učenike koji su se molili. A onda je svedočanstvo njihovih neprijatelja glasilo: “Ispunite Jerusalem svojom naukom!” (Dela 5,28) {EP 208.3}

Božja obećanja vezana uz uslove

Hristos je obećao dar Svetoga Duha svojoj Crkvi i to obećanje se odnosi na nas u istoj meri kao i na prve učenike. Međutim, kao i svako drugo obećanje, ono je dato pod uslovom. Ima mnogo onih koji tvrde da veruju u Božja obećanja i da traže da se ona ispune; koji govore o Hristu i o Njegovom Duhu, ali koji ne dobijaju nikakav blagoslov, jer nisu pokorili svoju dušu vođstvu i vlasti božanske sile. {EP 209.1}

Mi ne možemo koristiti Svetog Duha, Sveti Duh treba da se koristi nama. Preko Svetog Duha Bog deluje u svom narodu “da hoćete i učinite što mu je ugodno” (Filibljanima 2,13). Međutim, mnogi ne mogu da se pokore da budu vođeni. Oni žele da sami upravljaju sobom. Upravo zato i ne primaju nebeski dar. Samo onima koji ponizno čekaju na Gospoda, koji traže Njegovo vođstvo i Njegovu blagodat, daje se dar Svetog Duha. Ovaj obećani blagoslov, koji se traži verom, donosi sa sobom i sve ostale blagoslove. On se daje u skladu s bogatstvom Hristove blagodati i On je spreman da ga izlije na svaku dušu u onoj meri u kojoj je sposobna da ga primi. {EP 209.2}

Primanje Svetog Duha je primanje Hristovog života. Samo oni koji su tako naučeni od Boga, samo oni koji na svojoj duši osećaju delovanje Svetog Duha, u čijem životu se pokazuje Hristov život, mogu da stoje kao pravi Spasiteljevi predstavnici. {EP 209.3}

Sveti Duh kao vaspitač

Bog uzima ljude onakve kakvi su i vaspitava ih za svoju službu, ukoliko žele da se pokore Njemu. Božji Duh, primljen u dušu, oživljava sve čovekove sposobnosti. Pod vođstvom Svetog Duha um koji je neograničeno posvećen Bogu, razvija se skladno i jača da razume i ispunjava sve Božje zahteve. Slabi, kolebljivi karakter se menja i postaje snažan i čvrst. Stalnim molitvama uspostavlja se blizak odnos između Isusa i Njegovih učenika da hrišćanin postaje sličan svom Učitelju po karakteru. On dobija jasnije, šire vidike. Njegovo rasuđivanje je mnogo prodornije, njegove ocene mnogo uravnoteženije. Tako je

oživljen i pokrenut životodavnom silom Sunca pravednosti da je postao sposoban da donese mnogo roda na Božju slavu. {EP 209.4}

Hristos je obećao da će Sveti Duh stanovati u onima koji se bore za pobjedu nad grehom, da će pokazivati silu božanske moći da ljudskom oruđu ulije natrirodnu snagu, da će učiti one koji ništa ne znaju o tajnama carstva Božjega. Od kakve bi nam koristi bilo što je jedinorodni Božji Sin ponizio samoga sebe, izdržao kušanja lukavog neprijatelja i umro, da nam Sveti Duh nije bio dat kao stalni, radni pomoćnik u obnovljenju da u svakom pojedinačnom slučaju ostvari ono što je učinio Otkupitelj sveta? {EP 210.1}

Sveti Duh je osposobio učenike da uzdignu samog Gospoda i vodio je pero svetih istoričara da se izveštaj o rečima i delima Isusa Hrista ostavi svetu. I danas je taj isti Duh stalno na delu, trudeći se da privuče pažnju ljudi na veliku žrtvu koja je prinesena na krstu na Golgoti, da prikaže svetu Božju ljubav prema čoveku, i da otkrije osvedočenim dušama obećanja Pisma. {EP 210.2}

Upravo Duh čini da u potamnelim umovima zasijaju blistavi zraci Sunca pravednosti; On čini da ljudska srca gore u njima probuđenim shvatanjem večnih istina; On iznosi umu veliko merilo pravednosti i osvedočava čoveka u greh; On nadahnjuje veru u Onoga koji nas jedini može izbaviti od greha; On deluje da dovede do preobraženja karaktera okrećući naklonosti ljudi od onoga što je privremeno i propadljivo i usredsređujući ih na večno nasledstvo. Sveti Duh nanovo stvara, oplemenjuje i posvećuje ljudska bića, osposobljavajući ih da postanu članovi carske porodice, deca nebeskog Vladara. {EP 210.3}

Posledice primanja Svetoga Duha

Kada se neko potpuno isprazni od sebe, kada se iz duše izbace svi lažni bogovi, praznina se popunjava izlivanjem Hristovog Duha. Takav čovek dobija veru koja čisti dušu od svake nečistote. Čovek se usklađuje s Duhom i misli ono što je po Duhu. Nema više poverenja u sebe. Hristos mu je sve i sve u svemu. S krotošću prima istinu koja mu se neprestano otkriva i daje svu slavu Gospodu, govoreći: "A nama je Gospod otkrio Duhom svojim!" "A mi ne primismo duha sveta, nego Duha koji je iz Boga, da znamo šta nam je darovano od Boga." (1. Korinćanima 2,10.12) {EP 210.4}

Duh koji otkriva istine, donosi u njemu i rodove pravednosti. Hristos je u njemu "izvor vode koja teče u život večni" (Jovan 4,14) On je loza Pravog Čokota, i donosi bogate grozdove roda na slavu Božju. Kakav je karakter roda koji donosi? — Rod Duha je ljubav, a ne mržnja; radost, a ne nezadovoljstvo i žalost; mir, a ne razdražljivost, zabrinutost i izmišljene nevolje. To je "trpljenje, ljubaznost, dobrota, vera, krotkost, uzdržljivost" (Galatima 5,22.23) {EP 211.1}

Oni koji su nadahnuti tim Duhom su ozbiljni saradnici Božji; nebeske sile sarađuju s njima, i oni odlaze natovareni duhom poruke koju nose. Izgovaraju reči pune zdravog smisla, iz riznice srca iznose ono što je čisto i sveto, po ugledu na Hrista. {EP 211.2}

Poruka koju treba da objavimo nije poruka od koje bismo se morali ustručavati. Njeni zastupnici ne moraju pokušavati da je prikriju, da sakriju njeno poreklo ili njenu svrhu. Kao oni koji su dali svečani zavet Bogu i koji su opunomoćeni kao Hristovi glasnici, kao pristavi tajni blagodati Njegove, mi imamo obavezu da verno objavimo sve savete Božje. {EP 211.3}

Mi ne smemo da manje naglašavamo posebne istine koje su nas odvojile od sveta i učinile od nas ono što smo; jer su one nadahnute večnim interesima. Bog nam je dao svetlost o događajima koji se upravo događaju, i glasom i perom mi treba da objavimo istinu svetu. Međutim, upravo je Hristovo stanovanje u duši, aktivno načelo ljubavi udahnuto Svetim Duhom, ono što naše reči može učiniti plodonosnima. Hristova ljubav je sila i snaga svake vesti o Bogu koja je ikada sišla s ljudskih usana. {EP 211.4}

Približavajući se kraju

Dan za danom prelazi u večnost, dovodeći nas sve bliže kraju probe. Kao nikada do sada, mi se moramo moliti za Svetoga Duha da obilnije bude izliven na nas, moramo očekivati da se Njegov posvećujući uticaj oseti među našim radnicima, tako da i oni za koje rade mogu znati da su bili s Isusom i da su se naučili od Njega. {EP 211.5}

Nama je neophodan duhovni vid da prepoznamo planove neprijatelja i da kao budni stražari ukažemo na opasnost. Nama je potrebna sila s visine, tako da možemo razumeti, onoliko koliko je ljudskom umu moguće, velike teme hrišćanstva i njegova dalekosežna načela. {EP 211.6}

Oni koji se nalaze pod uticajem Božjeg Duha neće biti fanatici, već smireni i čvrsti, slobodni od svake preteranosti u mislima, u rečima, u delima. Usred zbrke zavodničkih učenja, Božji Duh će biti vodič i štit onima koji se nisu oduprli dokazima istine, On će učutkati svaki drugi glas osim glasa koji dolazi od Onoga koji je istina. {EP 212.1}

Mi živimo u poslednjim danima, kada će zablude najprevarljivijeg karaktera biti prihvatane i verovane, dok će se istina odbacivati. Gospod će pozivati na odgovornost i propovednike i vernike zbog svetlosti koja ih je obasjala. On nas poziva da radimo vredno na okupljanju dragulja istine i na njihovom stavljanju u okviru Jevanđelja. U svoj svojoj božanskoj lepoti oni treba da blistaju u moralnoj tami sveta. To se ne može postići bez pomoći Svetog Duha, ali uz Njegovu pomoć mi možemo učiniti sve što se od nas traži. Kada smo nadahnuti Svetim Duhom, mi se verom hvatamo za beskrajnu silu. Ništa se ne gubi od onoga što dolazi od Boga. Spasitelj sveta šalje svoje poruke duši, tako da se rasprši tama zablude. Delovanje Svetog Duha je neizmerno veliko. Upravo iz tog izvora snaga dolazi i uspeh onome koji radi za Boga. {EP 212.2}

RAZVITAK I SLUŽBA

Hrišćanski život je mnogo više nego što mnogi misle. On se ne sastoji samo od nežnosti, strpljivosti, krotosti i ljubavnosti. Te vrline su bitne; ali je potrebna i hrabrost, snaga, energija i istrajnost. Put koji nam je Bog obeležio je uzan, to je put samoodricanja. Poći tim taj putem i nastaviti njime kroz teškoće i obeshrabrenja, zahteva ljude koji su mnogo više nego slabići. {EP 212.3}

Traže se istrajni ljudi, ljudi koji ne čekaju da se njihov put utaba i da se uklone sve prepreke; ljudi koji će svežom revnošću nadahnuti mlake napore obeshrabrenih radnika; ljudi čija su srca zagrejana hrišćanskom ljubavlju, čije ruke su snažne da obave posao svoga Učitelja. {EP 212.4}

Neki od onih koji rade misionarski posao su slabi i potišteni, lako se obeshrabruju. Nemaju prodornosti. Nemaju onih pozitivnih karakternih osobina koje daju snagu da se nešto učini — nemaju duha ni sile da

nadahnu oduševljenjem. Oni koji hoće da postignu uspeh moraju da budu hrabri i puni nade. Treba da neguju ne samo pasivne, nego i aktivne vrline. Iako treba da daju odgovor blag koji utišava gnev, treba da imaju i hrabrost heroja da se odupru zlu. Osim ljubavi koja može da izdrži sve, njima je neophodna i snaga karaktera koja će od njihovog uticaja načiniti pozitivnu silu. {EP 213.1}

Nekima nedostaje čvrstina karaktera. Njihovi planovi i namere nemaju nikakvog konačnog oblika ni doslednosti. Oni su od male praktične koristi u svetu. Tu slabost, neodlučnost i nedelotvornost moraju da pobede. U pravom hrišćanskom karakteru postoji neka nesalomljivost koja se ne može savijati niti suzbijati pod pritiskom nepovoljnih okolnosti. Mi moramo imati moralnu kičmu, poštenje koje se ne može podmititi, zaplašiti ili laskanjem pridobiti. {EP 213.2}

Bog želi od nas da koristimo svaku priliku da osiguramo sebi neophodnu pripremu za rad u Njegovom delu. On očekuje od nas da uložimo sve svoje energije u njegovo obavljanje, da u svom srcu održimo svest o njegovoj svetosti i o našim velikim odgovonostima. {EP 213.3}

Mnogi koji su sposobni da obave izvanredno delo postižu malo zato što pokušavaju malo. Hiljade prolaze kroz život kao da nemaju nikakav visoki cilj pred sobom za koji treba da žive, nikakva visoka merila koja treba da dostignu. Jedan od razloga za to je niska cena koju pripisuju sebi. Hristos je platio beskrajnu cenu za nas, i u skladu s tom cenom On želi da i mi ocenjujemo sebe. {EP 213.4}

Nemojte biti zadovoljni da dostignete niska merila. Mi nismo ono što mislimo da treba da budemo, već ono što Bog želi da budemo. Bog nam je dao sposobnosti razmišljanja, ne zato da se njima ne služimo, ili da ih upotrebimo u zemaljske i prljave svrhe, već da ih razvijemo do najviše mere, da ih uglačamo, oplemenimo, posvetimo i upotrebimo za unapređivanje interesa Njegovog carstva... {EP 213.5}

Imajte na umu da bez obzira na kom mestu služite, vi otkrivete pobude, razvijate karakter. Šta god da radite, radite tačno, marljivo; savlađujući svoju sklonost da tražite neki lak zadatak. {EP 214.1}

Isti duh i ista načela koja neko unosi u svoj svakodnevni rad unosiće i u ceo svoj život. Oni koji traže tačnu količinu posla koju će obavljati i unapred određenu platu, koji žele da dokažu da su osposobljeni za taj rad bez prilagođavanja i obuke, nisu oni koje Bog poziva da rade u Njegovom delu. Oni koji izračunavaju kako da pruže što je manje moguće svojih fizičkih, mentalnih i moralnih snaga, nisu radnici na koje bi On mogao da izlije svoje obilne blagoslove. Njihov primer je zarazan. Vlastiti interesi su njihovo vladajuće načelo. Oni koje stalno treba nadzirati i koji rade samo kada im se tačno odredi svaka dužnost, nisu oni koji će biti proglašeni dobrima i vernima. Potrebni su radnici koji pokazuju energiju, poštenje, marljivost; oni koji su spremni da učine sve što treba da bude učinjeno. {EP 214.2}

Mnogi postaju neuspešni zato što izbegavaju odgovornosti iz straha da će doživeti poraz. Na taj način propuštaju da steknu vaspitanje koje se stiče iskustvom i koje im ne mogu dati ni čitanje i proučavanje, ni sve druge prednosti stečene na drugi način. {EP 214.3}

Čovek može da oblikuje okolnosti, ali okolnostima se ne sme dozvoliti da oblikuju čoveka. Mi treba da ih koristimo kao sredstva s kojima radimo, da vladamo njima, ali ne smemo dozvoliti njima da vladaju nama. {EP 214.4}

Moćni ljudi su često upravo oni koji su nailazili na protivljenje, osujećivanje i izigravanje. Pozivajući sve svoje energije na delo, prepreke s kojima su se suočavali pokazale su im se kao blagoslov. Stekli su samopouzdanje. Sukobi i nedoumice pozivaju nas da pokažemo poverenje u Boga, razvijaju čvrstinu iz koje dolazi snaga. {EP 214.5}

Hristos nije obavio nikakvu ograničenu službu. On nije merio svoj posao vremenom. Njegovo vreme, Njegovo srce, Njegova duša i Njegova snaga, sve to bilo je upotrebljeno u radu na blagoslov ljudskog roda. Radio je teško u toku zamornih dana, a u toku dugih noći saginjao se u molitvi da dobije snagu i izdržljivost da obavi više posla. S velikom vikom i suzama slao je svoje molbe prema Nebu, da Njegova ljudska priroda dobije snagu, da bi se mogao opasati da susretne lukavog neprijatelja u svim njegovim prevarljivim nastojanjima, ojačati da ispuni svoju misiju i da uzdigne čovečanstvo. Svojim radnicima kaže: "Ja vam dadoh ugled da i vi tako činite kao što ja vama učinih!" (Jovan 13,15) {EP 214.6}

Pavle kaže: "Jer ljubav Božja nagoni nas!" (2. Korinćanima 5,14) Ovo je bilo pokretačko načelo njegovog ponašanja; njegova pobuda i sila. Ako bi se ikada njegova vernost na putu dužnosti za trenutak pokolebala, jedan pogled na krst činio je da se ponovo opaše i krene napred putem samoodricanja. U svom radu za svoju braću oslanjao se na pokazivanje beskrajne ljubavi u Hristovoj žrtvi, s njenom silom da sve potčini i sve suzbije. {EP 215.1}

Kako je ozbiljan i kako dirljiv njegov poziv: "Jer znate blagodat Gospoda našega Isusa Hrista da, bogat budući, vas radi osiromaši da se vi Njegovim siromaštvom obogatite!" (2. Korinćanima 8,9) Vi znate visinu sa koje se spustio, dubinu poniženja na koju je pristao. Njegove noge su krenule putem žrtvovanja i nisu skretale sve dok nije dao svoj život. Nije bilo odmora za Njega između prestola na Nebu i krsta. Njegova ljubav prema čoveku navela ga je da pozdravi svaku uvredu i da pretrpi svako zlostavljanje. {EP 215.2}

Pavle nam savetuje: "Ne gledajte svaki za svoje, nego i za drugih." On nas poziva da se misli među vama "što je u Hristu Isusu, koji ako je i bio u obličju Božjemu nije se otimao da se isporedi sa Bogom, nego je ponizio sam sebe uzevši obličje sluga, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovek, ponizio sam sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove." (Filipljanima 2,4-8) {EP 215.3}

Svako ko prihvati Hrista kao svog ličnog Spasitelja čeznuće za prednošću da služi Bogu. Razmišljajući o tome šta je Nebo učinilo za njega, njegovo srce će biti dirnuto beskrajnom ljubavlju, obožavanjem i zahvalnošću. Željan je da pokaže svoju zahvalnost time što će svoje sposobnosti posvetiti Božjoj službi. Čezne da pokaže svoju ljubav prema Hristu i prema onima koje je On otkupio. Priželjkuje napore, teškoće i žrtve. {EP 215.4}

Pravi radnik za Boga će raditi najbolje što može, jer tako čineći proslavlja svog Učitelja. On će činiti ono što je pravo da bi ispunio Božje zahteve. Trudiće se da usavrši sve svoje sposobnosti. Svaku dužnost će obavljati kao da radi za Boga. Njegova jedina želja biće da Hristos bude proslavljen i da služba Njemu bude savršena. {EP 216.1}

Postoji slika koja predstavlja bika koji stoji između pluga i oltara, a natpis na slici glasi: "Spreman i za jedno i za drugo!" — spreman da vuče plug ili da bude prinesen na oltaru kao žrtva. To je i držanje

pravog Božjeg deteta — spremnog da ide kuda ga dužnost šalje, da se odrekne sebe, da se žrtvuje za Otkupiteljevo delo. (MH 497-502) {EP 216.2}

ZA DALJE PROUČAVANJE

Proučavanje Biblije

2T 498-506. 556

4T 498-499.526

5T 575

Ed. 123-192

COL 111-114.124-134.

Lična molitva

DA 139-141. 362.363

COL 139-180

AA 564.

Vera

1T 120.121

2T 510-516

3T 273-293

4T 443-445

Ed. 105.106.118. 119.150.151.253-261

DA 124-131.426-431

MH 59-72. 196.198-200. 481

COL 62-69.145-149.

Hrabrost

2T 150-152

MH 196

AA 169.170.233-242.393-395.428-433.

Kako Bog obučava svoje radnike

MH 469-482

AA 17-24

Counsels 406-410.

Nađi vreme da razgovaraš s Bogom

1T 434

DA 359-363

MH 508-511.

Naša najveća potreba

MH 508-516

AA 539-556.

Samoispitivanje

2T 517.518.552

4T 371

5T 574

COL 158-163

AA 118-120

Counsels 419.

Popravljanje samog sebe

2T 498-522

4T 270. 443

5T 265.266

Ed. 262-271;

COL 278-283.325-365

AA 346-358

Counsels 37.38.67.510.

Sveti Duh

4T 378

5T 252

8T 19-23

DA 662-680.818-828

COL 124.134

AA 35-56.189-200.

Razvitak i služba

2T 709.710

9T 145-152

COL 325-365.

OPASNOSTI

“Ovo sve kazujući braći bićeš dobar sluga Isusa Hrista.” (1. Timotiju 4,6)

OPASNOST OD ODBACIVANJA SVETLOSTI

Bog namerava da se čak i u ovom životu istina neprestano razotkriva Njegovom narodu. Postoji samo jedan jedini način na koji se ovo znanje može steći. Mi možemo dobiti ovo razumevanje Božje Reči jedino prosvetljenjem onim istim Duhom preko koga je Reč i bila data. “Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božjega!” “Jer Duh sve ispituje, i dubine Božje” (1. Korinćanima 2,11.10). Spasiteljevo obećanje svojim sledbenicima glasi: “A kada dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu, jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje, i javiće vam što će biti u napredak. On će me proslaviti, jer će od mogega uzeti i javiti vam.” (Jovan 16,13.14) {EP 218.1}

Petar poziva svoju braću da “rastu u blagodati i u poznanju Gospoda našega i Spasitelja Isusa Hrista” (2. Petrova 3,18). Kada god Božji narod bude rastao u blagodati, neprestano će sticati sve jasnije razumevanje Božje Reči. Raspoznavaće novu svetlost i lepotu u njenim svetim istinama. Tako je bilo u istoriji Crkve svih vremena i tako će se nastaviti sve do kraja. Međutim, kako je stvarni duhovni život u narodu opadao, tako se javljala i sklonost da prestane da napreduje u poznavanju istine. Ljudi su bili zadovoljni svetlošću koju su već primili iz Božje Reči i obeshrabrivali su svako dalje istraživanje Pisma. Postali su oprezni i pokušavali da izbegnu rasprave. {EP 218.2}

Činjenica da nema nikakvih sukoba ili uznemirenosti među pripadnicima Božjeg naroda ne sme se proglašavati dokazom da se svi čvrsto drže zdrave nauke. Ima razloga za strahovanje da ljudi jednostavno nisu u stanju da jasno vide razliku između istine i zablude. Kada se ne pokreće nikakvo novo pitanje na temelju istraživanja Pisma, kada se ne pojavljuju nikakve razlike u mišljenjima koje će naterati ljude da sami za sebe počnu istraživati Bibliju da bi se uverili da imaju istinu, sada će, kao i u nekadašnja vremena, biti mnogo onih koji će se držati tradicije i obožavati nekoga ili nešto što ne bi trebali. {EP 218.3}

Bilo mi je pokazano da mnogi koji tvrde da poznaju istinu za ovo vreme u stvari ne znaju šta veruju. Oni ne razumeju ni dokaze svoje vere. Oni nisu u stanju ni da pravilno procene delo koje se obavlja u sadašnje vreme. Kada bude došlo vreme probe, ima ljudi koji danas propovedaju drugima i koji će ustanoviti, pošto ispituju gledišta kojih se drže, da ima mnogo pitanja na koja ne znaju da daju zadovoljavajući odgovor. Sve dok nisu istražili, nisu ni znali da se nalaze u tako velikom neznanju. {EP 219.1}

Ima mnogo onih u Crkvi koji smatraju da je samo po sebi razumljivo da znaju šta veruju, ali koji, sve dok se rasprava nije povelala, nisu ni bili svesni svog nedovoljnog znanja. Kada budu odvojeni od onih koji imaju istu veru kao i oni i naterani da stoje sami i da sami objašnjavaju svoja verovanja, biće iznenađeni kada vide kako su smetene njihove zamisli o onome što su prihvatili kao istinu. Svakako da je kod nas bilo odstupanja od živoga Boga i okretanja ljudima, stavljanja ljudske mudrosti na mesto božanske. {EP 219.2}

Bog će pokrenuti svoj narod; ako druga sredstva iznevere, pojaviće se jeresi među njima, koje će ih izrešetati, odvajajući plevu od pšenice. Gospod poziva sve koji veruju Njegovoj Reči da se probude iz sna. Dragocena svetlost se pojavila, svetlost koja odgovara ovom vremenu. To je biblijska istina, koja pokazuje opasnosti koje se neposredno nadnose nad nas. Ta svetlost treba da nas navede na marljivo proučavanje Pisma, na najkritičnije ispitivanje gledišta kojih se držimo. {EP 219.3}

Bog bi želeo da se sva gledišta i preporuke istine temeljno i istrajno ispituju, uz molitvu i post. Vernici ne smeju da budu zadovoljni pretpostavkama ili pogrešno definisanim idejama o tome šta je istina. Njihova vera mora da bude čvrsto utemeljena na Božjoj Reči, tako da, kada bude došlo vreme probe i kada budu izvedeni pred savete da odgovaraju za svoju veru, mogu da budu sposobni da iznesu razloge za nadu koja je u njima, i to krotko i sa strahopoštovanjem. {EP 219.4}

Pokrenite se, pokrenite se, pokrenite se! Teme koje predstavljamo svetu moraju da budu za nas živa stvarnost. Važno je da prilikom odbrane doktrina koje smatramo temeljnim tačkama vere, nikada ne

dozvolimo sebi da se služimo dokazima koji nisu potpuno zdravi. Oni mogu da budu dovoljni da se utiša neki protivnik, ali neće poslužiti na čast istini. Mi treba da iznosimo zdrave dokaze, koji neće samo utišati protivnike, već će biti u stanju da izdrže i najtemeljniju proveru. {EP 220.1}

S onima koji su se osposobili za rasprave uvek postoji velika opasnost da neće pošteno rukovati Božjom Rečju. Kada se sastajemo s nekim protivnikom, treba da uložimo najveći napor da predstavimo temu na takav način da postignemo da on sam bude osvedočen istinom, umesto da se trudimo da ulijemo pouzdanje jedino vernicima. {EP 220.2}

Bez obzira kakva su nečija intelektualna dostignuća ne treba mu dozvoliti da ni za trenutak pomisli da nema nikakve potrebe da temeljno i stalno pretražuje Pismo i da traži jasniju svetlost. Kao vernici mi smo pozvani da svaki od nas pojedinačno budemo proučavaoci proročanstava. Treba da se trudimo iskreno da prepoznamo svaki zrak svetlosti koji Bog želi da nam predstavi. Treba da prepoznamo već prvo svetlucanje istine; i da uz molitvu proučavamo dalje sve dok ne steknemo jasniju svetlost, koju onda možemo izneti drugima. {EP 220.3}

Kada se Božji narod opusti i bude zadovoljan svojim sadašnjim prosvetljenjem, možemo biti sigurni da Bog neće biti zadovoljan. Njegova je volja da uvek idemo napred, da primamo sve veću svetlost. {EP 220.4}

Sadašnje držanje Crkve nije ugodno Bogu. Uvuklo se neko zadovoljstvo samim sobom koje je navelo vernike da ne osećaju nikakvu potrebu za većom istinom i većom svetlošću. Mi živimo u vreme kada nam je sotona na poslu s leve strane i s desne strane, ispred nas i iza nas, a ipak kao Crkva mi spavamo. Bog želi da se čuje glas koji će pokrenuti Njegov narod na delovanje. (5T 703-709) {EP 220.5}

Proba nove svetlosti

Naša braća treba da budu voljna da istražuju na pošten način svaku tačku rasprave. Ako neki brat propoveda zabludu, oni koji se nalaze na odgovornim mestima treba to da znaju; ali ako propoveda istinu treba da stanu na njegovu stranu. Svi mi treba da znamo šta se propoveda među nama; jer ako je to istina, onda nam je potrebna. Svi smo obavezni Bogu da znamo šta nam On šalje. On je dao uputstva i pravila kako da ispitamo svaku doktrinu: "Zakon i svedočanstvo tražite, ako li ko ne govori tako, njemu nema zore!" (Isaija 8,20) Ako predstavljena svetlost izdrži ovu probu, ne treba da odbijemo da je prihvatimo samo zato što se ne slaže s našim zamislima. {EP 221.1}

Niko nije rekao da ćemo naći savršenstvo u bilo čijim istraživanjima; međutim, ja zaista znam da naše crkve umiru zbog toga što nema poučavanja o opravdanju verom u Hrista i o srodnim temama. {EP 221.2}

Bez obzira preko koga je svetlost došla, treba da otvorimo svoje srce i da je primimo u Hristovoj krotosti. Međutim, mnogi to ne čine. Kada se predstavi tema o kojoj nema saglasnosti, oni postavljaju pitanje za pitanjem, ne uvažavajući ni ono što je jasno dokazano. O, kada bismo postupali kao ljudi koji žele

svetlost! Nek nam Bog iz dana u dan daje svog Svetog Duha i neka nas obasja svetlost s Njegovog lica, tako da postanemo učenici u Hristovoj školi! {EP 221.3}

Kada se objavi neka doktrina koja se ne slaže s našim mišljenjem, trebalo bi da se obratimo Božjoj Reči, da tražimo Gospoda u molitvi i da ne dajemo mesta neprijatelju da uđe sa svojim sumnjičenjima i predrasudama. Nikada ne bismo smeli da dozvolimo da se pokaže duh koji je nadahnjivao sveštenike i glavare protiv Otkupitelja sveta. Oni su se žalili da On uznemirava ljude i želeli su da ih ostavi na miru; jer je izazivao zbnunjenost i podele. Gospod nam šalje svetlost da ispita kakvim duhom smo nadahnuti. Nemojmo varati sami sebe! {EP 221.4}

Godine 1844, kada bi našu pažnju privuklo nešto što nismo razumeli, mi bismo kleknuli i tražili od Gospoda da nam pomogne da prihvatimo pravo mišljenje; i onda smo mogli da dođemo do pravog razumevanja i da se pogledamo okom u oko. Nije bilo raskola, ni neprijateljstva, ni pogrešnog prosuđivanja braće. Kada bismo samo znali koliko je zao duh netrpeljivosti, kako pažljivo bismo ga se čuvali! {EP 222.1}

Mi treba da budemo utvrđeni u veri, u svetlosti istine koja nam je otkrivena u našem ranom iskustvu. U to vreme su zablude jedna za drugom pritiskale naše redove; propovednici i doktori su iznosili nove doktrine. Mi bismo pretraživali Pisma s mnogo molitve, i Sveti Duh bi otkrivao istinu našim mislima. Ponekad su i cele noći bile posvećene pretraživanju Pisma i iskrenom traženju Božjeg vođstva. Grupe odanih ljudi i žena okupljale su se s tom svrhom. Božja sila bi se spustila na mene i ja sam bila osposobljena da jasno prepoznam šta je istina i šta je zabluda. {EP 222.2}

I kada su tačke naše vere bile na taj način uspostavljene, naše stope su bile postavljene na čvrst temelj. Mi smo prihvatili istinu, tačku po tačku, onako kako nam je Sveti Duh pokazivao. Ja sam dobijala viđenje, i objašnjenja su mi bila pokazivana. Dobijala sam opise onoga što je na Nebu, i opise svetilišta, tako da smo bili stavljeni u položaj u kom je svetlost sijala jasnim i određenim zracima. {EP 222.3}

Ja znam da pitanje svetilišta stoji u pravdi i istini, isto onako kako smo to smatrali u toku mnogih godina. Upravo neprijatelj skreće misli ljudi na sporedne puteve. On je zadovoljan kada oni koji poznaju istinu postanu zaokupljeni prikupljanjem tekstova oko pogrešnih teorija, koje nemaju nikakvog oslonca u istini. Biblijski tekstovi tako upotrebljeni su zloupotrebljeni; oni nisu dati da bi podržavali zabludu; već da ojačaju istinu. {EP 222.4}

Mi moramo naučiti da su i drugi u pravu, isto onako kao i mi. Kada neki brat dobije novu svetlost o Pismu, treba da otvoreno objasni svoje gledište i svaki propovednik treba da pretražuje Pismo u duhu nepristranosti da vidi da li se iznesena tvrdjenja mogu podržati Nadahnutoim Rečju. "A sluga Gospodnji ne treba da se svađa, nego da bude krotak k svima, poučljiv, koji nepravdu može podnositi i s krotkošću

poučavati one koji se protive, eda bi im kako Bog dao pokajanje za poznanje istine.” (2. Timotiju 2,24.25) {EP 223.1}

Svaka duša treba da gleda prema Bogu skrušeno i ponizno, tako da On može da nas vodi, usmerava i blagosilja. Ne smemo se osloniti na druge da pretražuju Pismo umesto nas. Neka od naše vodeće braće su se često opredeljivala za pogrešnu stranu; i da je Bog slao svoju poruku i čekao da ta starija braća otvore put za njeno napredovanje, ona nikada ne bi doprla do vernika. Ova braća će zauzimati takvo gledište sve dok ne budu postala učesnici u božanskoj prirodi u većoj meri nego što su to bila ikada u prošlosti. {EP 223.2}

Na Nebu vlada žalost zbog duhovne zaslepljenosti mnoge naše braće. Naši mlađi propovednici, koji zauzimaju manje važna mesta, moraju da ulože odlučne napore da dođu do svetlosti, da zabadaju ašov što dublje i sve dublje u rudnik istine. {EP 223.3}

Ukor Gospodnji će počivati na onima koji preprečuju put tako da jasnija svetlost ne može da dopre do naroda. Veliko delo treba da se obavi i Bog vidi da naša vodeća braća moraju da dobiju više svetlosti tako da se mogu sjediniti s vesnicima koje je On poslao da obave posao za koji je odredio da se mora obaviti. Gospod je podigao vesnike, nadahnuo ih je svojim Duhom, i rekao: “Viči iz grla, i ne usteži se, podigni glas svoj kao truba i objavi narodu Mojemu bezakonja njegova i domu Jakovljevu grehe njegove!” (Isaija 58,1) Neka se niko ne izlaže opasnosti da stane između naroda i vesti sa Neba! Ova poruka će stići do naroda; i ako ne bude bilo nijednoga od ljudi da je objavi, kamenje će progovoriti! {EP 223.4}

Pozivam svakog propovednika da traži Gospoda, da odbaci ponos i sukobe oko prvenstva i da ponizi svoje srce pred Bogom. Upravo hladnoća srca, neverovanje onih koji treba da imaju vere, čini da crkve ostaju slabe. {EP 223.5}

OPOMENA PROTIV LAŽNOG UČENJA

U ovo vreme u Božjem delu potrebni su nam duhovno opredeljeni ljudi, ljudi koji su čvrsti u načelima i koji imaju jasno razumevanje istine. Poučena sam da vernicima nisu potrebne nove i pomodne doktrine niti ljudske pretpostavke, već svedočenje ljudi koji poznaju i drže istinu, ljudi koji razumeju i slušaju nalog upućen Timotiju: “Propovedaj reč, nastoj u dobro vreme i u nevreme, pokaraj, zapreti, umoli sa svakim snošenjem i učenjem.” (2. Timotiju 4,2) {EP 224.1}

Braćo moja, koračajte čvrsto, odlučno, obuvši stopala svoja u pripremu Jevanđelja mira. Možete biti sigurni da čista i nepokvarena religija nije senzacionalistička religija! Bog nije ni na koga položio teret da podržava želju za spekulativnim doktrinama i teorijama. Držite sve to daleko od vašeg propovedanja! Nemojte tome dozvoliti da nađe mesta u vašem iskustvu. Nemojte dozvoliti da vaše životno delo bude pokvareno time. {EP 224.2}

Opomena protiv lažnih učenja nalazi se u Pavlovoj Poslanici Kološanima. Apostol objavljuje da srca vernika treba da se “stegnu u ljubavi i u svakome bogatstvu punoga razuma, na poznanje tajne Boga i oca i Hrista, u kojoj je sve blago premudrosti i razuma sakriveno.” {EP 224.3}

Zatim nastavlja: “A ovo govorim, da vas niko ne prevari slatkim rečima... kako, dakle, primiste Hrista Isusa, Gospoda našega, onako živite u njemu, ukorenjeni i nazidani u njemu i utvrđeni verom kao što naučiste, izobilujući u njoj zahvalnošću. Braćo, čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prevarom, po kazivanju čovečijemu, po nauci sveta, a ne po Hristu. Jer u njemu živi svaka punina božanstva telesno. I da budete ispunjeni u njemu, koji je glava svakome poglavarstvu i vlasti.” (Kološanima 2,2-10) {EP 224.4}

Poučena sam da kažem našim vernicima: pođimo za Hristom! Nemojte zaboraviti da On treba da bude naš uzor u svemu. Mi možemo sa sigurnošću odbaciti ideje koje nisu sadržane u Njegovom učenju. Pozivam naše propovednike da se osiguraju da njihove noge stoje na temelju večne istine. Čuvajte se da ne sledite svoje pobude nazivajući ih Svetim Duhom! Neki su u opasnosti da to učine. Božja Reč nas poziva da budemo zdravi u veri, sposobni da svakome koji nas zapita damo razloge za nadu koja je u nama. {EP 224.5}

Odvraćanje uma od sadašnje dužnosti

Neprijatelj se trudi da odvrati um naše braće i sestara od dela pripremanja ljudi da opstanu u ovim poslednjim danima. Njegove lukavštine su zamišljene da odvrate misli od sadašnjih opasnosti i dužnosti. One ocenjuju da, svetlost radi koje je Hristos došao s Neba da je otkrije Jovanu i prenese svome narodu, nije važna. One govore da prizori koji su upravo pred nama nisu dovoljno važni da privuku našu posebnu pažnju. One ukidaju istine nebeskog porekla i lišavaju Božji narod njegovih iskustava iz prošlosti, dajući um umesto njih lažnu nauku. “Gospod reče ovako: stanite na putevima i pogledajte i pitajte za stare staze, koji je put dobar, pa idite po njemu, i naći ćete mir duši svojoj!” (Jeremija 6,16) {EP 225.1}

Neka niko ne pokušava da poruši temelje naše vere — temelje koji su postavljeni u početku našeg rada uz pomoć proučavanja Reči, molitve i otkrivenja. Na tim temeljima mi smo gradili više od pedeset godina. Ljudi mogu da misle da su pronašli neki novi put, da mogu da postave čvršće temelje od onih koji su već postavljeni; ali je to velika prevara. “Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Hristos.” (1. Korinćanima 2,11) U prošlosti, mnogi su pokušavali da izgrade neku novu veru, da postave nova načela, ali, kako dugo je opstala njihova građevina? Uskoro je pala; jer nije bila utemeljena na Steni. {EP 225.2}

Zar se prvi učenici nisu suočavali s ljudskim izrekama? Zar nisu i oni morali da slušaju lažne teorije; i da onda, kada su sve učinili, ostanu čvrsti i da kažu: “Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen!” Tako i mi moramo da se držimo početka svog poverenja čvrsto sve do kraja. {EP 225.3}

Moćne reči su Bog i Hristos poslali ovome narodu, izvodeći ga iz sveta, malo po malo, u jasnu svetlost istine za sadašnje vreme. Sa usnama koje su dodirnete svetim ognjem, Božje sluge su objavjivale poruku. Božje reči su stavile svoj pečat na verodostojnost objavljenih istina. {EP 226.1}

Ponavljanje neposrednog svedočanstva

Gospod poziva da se ponove neposredna svedočanstva objavljena prošlih godina. On poziva na obnavljanje duhovnog života. Duhovna energija Njegovog naroda već dugo je mlaka, ali treba da dođe do vaskrsenja iz prividne smrti. Molitvom i priznanjem greha moramo da očistimo carski put. I dok to budemo činili, sila Duha će se spustiti na nas. Nama je neophodna sila pedesetnice. Ona će doći, jer je Gospod obećao da će poslati svoga Duha kao silu koja će sve pobediti. {EP 226.2}

Opasna vremena su pred nama. Svako ko ima poznanje istine treba da se probudi, i da sebe, telo, dušu i duh, podredi Božjoj disciplini. Neprijatelj nam je na tragu. Moramo biti potpuno budni, na oprezu pred njim. Moramo staviti na sebe sve oružje Božje. Moramo slediti uputstva koja su nam upućena preko Duha proroštva. Mi moramo voleti i slušati istine za ovo vreme. To će nas sačuvati da ne prihvatimo velike obmane. Bog nam je progovorio preko svoje Reči. On nam je progovorio preko svedočanstava upućenih Crkvi, preko knjiga koje su pomogle da se objasni naša sadašnja dužnost i držanje koje sada treba da prihvatimo. Opomene koje su bile upućene, treba da poslušamo postepeno, pravilo po pravilo. Ako ih odbacimo, kakav izgovor možemo da ponudimo? {EP 226.3}

Pozivam one koji rade za Boga da ne prihvataju lažno umesto onoga što je pravo. Nemojte ljudska mudrovanja stavljati na mesto posvećujuće istine. Hristos čeka da zapali veru i ljubav u srcima svog naroda. Nemojte da pogrešne teorije odobravaju oni koji treba da stoje na platformi večne istine. Bog nas poziva da se čvrsto držimo temeljnih načela koja su osnovana na neoporecivom autoritetu. {EP 226.4}

Reč od Boga — naša zaštita

Naša lozinka treba da bude: "Zakon i svedočanstvo tražite, ako li ko ne govori tako, njemu nema zore!" (Isaija 8,20) Mi imamo Bibliju, koja je puna dragocene istine. Ona sadrži alfu i omegu znanja. Pisma, koja su napisana po nadahnuću od Boga, su "korisna za učenje, za ukoravanje, za popravljavanje, za poučavanje u pravdi, da bude savršen čovek Božji za svako dobro delo pripravljen." (2. Timotiju 3,16.17) Uzmite Bibliju kao svoj udžbenik. Svi treba da razumeju njene pouke. {EP 227.1}

Hristos poziva svoj narod da veruje i sprovodi u život Njegovu Reč. Oni koji primaju i prihvate ovu Reč, učinivši je delom svakog postupka, svake osobine svoga karaktera, postaće snažni u Božjoj snazi. Videće se da je njihova vera nebeskog porekla. Oni neće zalaziti na čudne puteve. Njihove misli se neće okretati religiji sentimentalizma i uzbuđenja. Pred anđelima i pred ljudima, oni će stajati kao ljudi koji imaju snažan, dosledan hrišćanski karakter. {EP 227.2}

U zlatnoj kadionici istine, kao što je predstavljena u Hristovom učenju, imamo ono što će osvedočiti i obratiti duše. Objavljujte, u Hristovoj jednostavnosti, istine koje je On došao da objavi i sila vaše poruke će se osetiti. Nemojte zastupati teorije ili probe koje Hristos nikada nije spomenuo, i koje nemaju nikakav temelj u Bibliji. Mi imamo velike, svečane istine namenjene ljudima. "Pisano je!" predstavlja probu kojoj se mora podložiti svaka ljudska duša. {EP 227.3}

Obratimo se Božjoj Reči za vođstvo. Tražimo "Ovako govori Gospod!". Imali smo dovoljno ljudskih metoda. Umovi obučeni jedino u svetovnoj nauci neće uspeti da razumeju ono što je Božje; međutim,

isti um, obraćen i posvećen, videće božansku silu u Reči. Samo um i srce, očišćeni i posvećeni Duhom mogu da razumeju ono što je nebesko. {EP 227.4}

Braćo, pozivam vas u ime Gospodnje da postanete svesni svoje dužnosti. Neka se vaša srca pokore sili Svetog Duha i postaće prijemčiva za učenje Reči. Tada ćete biti u stanju da raspoznate dubine Božje. {EP 227.5}

Neka Gospod izloži svoj narod dubokom uticaju svog Duha. Neka ga pokrene da uvidi opasnosti kojima je izložen i da se pripremi za ono što će doći na Zemlju! {EP 228.1}

Ne smemo ni za trenutak da pomislimo da više nema svetlosti, da više nema istine, koja bi mogla da nam se otkrije. Mi smo u opasnosti da postanemo nemarni, da svojom ravnodušnošću izgubimo posvećujuću silu istine, umirujući sebe mišlju: "Bogat sam i obogatio sam se i ništa ne potrebujem!" (Otkrivenje 3,17) lako moramo da se čvrsto držimo istina koje smo već primili, ne smemo gledati sumnjičavo na bilo koju novu svetlost koju bi nam Bog mogao poslati. {EP 228.2}

ZDRAVA NAUKA

Pavle je pisao Timotiju: "Jer će doći vreme kada zdrave nauke neće slušati, nego će po svojijem željama nakupiti sebi učitelje kao što ih uši svrbe i odvratice uši od istine i oknenuće se ka gaticama. A ti budi trezan u svačemu, trpi zlo, učini delo evanđelista, službu svojoj srši." (2. Timotiju 4,3-5) {EP 228.3}

"Zdrava nauka" je biblijska istina — istina koja će unapređivati pobožnost i odanost, utvrđujući Božji narod u veri. Zdrava nauka znači mnogo onome koji je prima; ona znači mnogo i onome koji je učitelj, propovednik pravednosti, jer, gde se god Jevanđelje propoveda, svaki radnik, bez obzira u kojoj grani dela radi, može da bude veran ili neveran svojoj odgovornosti kao Gospodnji vesnik. {EP 228.4}

Pavle ponovo piše: "Istinita je reč: ako s njime umresmo, to ćemo s njime i oživeti. Ako trpimo, s njime ćemo i carovati. Ako se odrečemo i on će se nas odreći. Ako ne verujemo, on ostaje veran, jer se sam sebe ne može odreći. Ono napominji i posvedoči pred Gospodom da se ne prepiru, koje ništa ne pomaže, neko smeta one koji slušaju." (2. Timotiju 2,11-14) {EP 228.5}

Neki od onih koji su u Pavlove dane slušali istinu, postavljali su pitanja bez životne važnosti, predstavljaju ideje i mišljenja ljudi, pokušavajući da skrenu misli učitelja s velikih istina Jevanđelja i da ga navedu na raspravu o nebitnim teorijama i na rešavanje nevažnih pitanja. Pavle je znao da radnik za Boga mora da bude dovoljno mudar da prepozna planove neprijatelja i da odbije da bude naveden na pogrešno mišljenje ili odvrćen od svog cilja. Obraćenje duša mora da ostane teret njegovog rada; on mora da propoveda Božju Reč, ali da izbegava rasprave. {EP 228.6}

"Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom kao radnik koji se nema šta stideti, i pravo upravlja rečju istine, a poganih i praznih razgovora kloni se; jer najviše pomažu u bezbožnosti." (2. Timotiju 2,15.16) {EP 229.1}

Hristovi propovednici danas su u istoj opasnosti. Sotona je neprestano na poslu da misli ljudi skrene u pogrešne kanale tako da istina izgubi svoju silu uticaja na srca. Ukoliko propovednik i vernici ne sprovedu istinu u život i ako nisu posvećeni njom, oni će dozvoliti špekulacijama o pitanjima bez životne važnosti da zaokupe njihove misli. To će dovesti do sukoba; jer će se pojaviti bezbrojna pitanja u kojima ćemo imati različita mišljenja. {EP 229.2}

Sposobni ljudi su posvetili ceo život istraživanja i molitve proučavanju Svetog pisma, a ipak postoje mnogi delovi Pisma koje nisu potpuno istražili. Neki tekstovi neće ni biti savršeno shvaćeni sve dok ih u budućnosti, u budućem životu, Hristos ne bude objasnio. Postoje tajne koje se moraju razotkriti, izjave koje ljudski um ne može da usaglasi. I neprijatelj će pokušavati da izazove raspravu oko takvih pitanja, pitanja za koja bi bilo mnogo bolje da ostanu nerazpravljena. {EP 229.3}

Odani, duhovni radnik će izbegavati da naglašava manje teoretske razlike i posvetiće svoju energiju objavljivanju velikih probnih istina koje se moraju objaviti svetu. On će ukazivati ljudima na delo otkupljenja, na Božje zapovesti, na skori Hristov dolazak, i ustanoviće da se u tim temama nalazi dovoljno materijala za razmišljanje. {EP 229.4}

U prošlosti su mi bile predstavljene na ocenjivanje mnoge nebitne, maštovite teorije. Neki su zastupali teoriju da vernici treba da se mole otvorenih očiju. Drugi su govorili da, zato što se od onih koji su nekada obavljali svetu službu prilikom ulaska u svetilište tražilo da skinu svoju obuću i da operu noge, vernici i danas treba da skidaju obuću kada ulaze u dom molitve. Neki drugi su se pozivali na šestu zapovest i izjavljivali da ni insekti koji muče ljudska bića ne smeju biti ubijani. Neki su širili teoriju da otkupljeni neće imati sedu kosu — kao da bi to bilo od ikakve važnosti. {EP 229.5}

Poučena sam da kažem da su ove teorije proizvod umova koji nisu naučeni prvim načelima Jevanđelja. Takvim teorijama neprijatelj pokušava da pomrači velike istine za ovo vreme. {EP 230.1}

Oni koji u svom propovedanju zaobilaze velike istine Božje Reči i govore o nevažnim pitanjima, ne propovedaju Jevanđelje, već se bave filozofijama. Neka naši propovednici ne troše svoje vreme na raspravu o takvim pitanjima. Oni koji imaju bilo kakvo pitanje o tome o čemu treba da propovedaju, bilo kakvo pitanje o temama kojima bi se morali baviti, neka se obrate propovedima velikog Učitelja i neka slede Njegov tok misli. Teme koje je Isus smatrao bitnima su teme o kojima bi i danas trebalo propovedati. Mi treba da pobudimo svoje slušaoce da se bave onim temama koje imaju večnu vrednost. {EP 230.2}

Kada je jednom prilikom k meni došao jedan brat s porukom da je svet ravan, bila sam poučena da mu iznesem nalog koji je Isus dao svojim učenicima: "Idite, dakle, i naučite sve narode... i gle, Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka!" (Matej 28,19.20) Što se tiče takvih tema kao što je teorija o pljosnatoj Zemlji, Bog kaže svakoj duši: "Šta je tebi to toga? Hajde za Mnom. Ja sam ti dao nalog. Bavi se velikim probnim istinama za ovo vreme, a ne pitanjima koja nemaju nikakve veze s tvojim radom!" {EP 230.3}

Radnici za Boga ne treba da provode svoje vreme u nagađanjima kakve će okolnosti preovladavati na novoj Zemlji. Zaista je drskost baviti se pretpostavkama i teorijama koje se odnose na pitanja koja nam

Gospod nije otkrio. On se na svaki način postarao za našu sreću u budućem životu i mi ne smemo da raspravljamo o Njegovim planovima s nama. Niti treba da upoređujemo okolnosti u budućem životu s okolnostima u sadašnjem životu. {EP 230.4}

Svojoj braći propovednicima bih kazala: “Propovedaj Reč! Nemoj ugrađivati u temelje drvo, seno i slamu — svoje vlastite pretpostavke i špekulacije, koje nikome ne koriste. Teme od životne važnosti su otkrivene u Božjoj Reči i one su dostojne naših najdubljih misli. Međutim, ne treba da istražujemo pitanja o kojima Bog nije progovorio. {EP 230.5}

Kada se pojave pitanja u kojima nismo sigurni, treba da se pitamo: Šta kaže Pismo? I ako Pismo ništa ne govori o pitanju o kome se raspravlja, nemojte ga ni uzimati u razmatranje. Neka oni koji žele nešto novo potraže onu novinu života koja proizlazi iz novorođenja. Neka očiste svoju dušu poslušnošću istini i neka deluju u skladu s poukama koje je Hristos ostavio. {EP 231.1}

Jedino pitanje koje će se postaviti na sudu će glasiti: “Da li si bio poslušan Mojim zapovestima?” Sitni sukobi i svađe oko nevažnih pitanja nemaju nikakvo mesto u Božjem velikom planu. Oni koji propovedaju istinu treba da budu ljudi solidnog uma, koji neće voditi svoje slušaoce na polja puna čička i ostavljati ih tamo. {EP 231.2}

Hristova žrtva kao pomirenje za greh je velika istina oko koje se okupljaju sve ostale istine. Da bi bila pravilno shvaćena i cenjena, svaka istina u Božjoj Reči, od 1. Mojsijeve knjige do Otkrivenja, treba da se proučava u svetlosti koja blista sa krsta na Golgoti. Iznosim pred vas veliki, uzvišeni spomenik milosti i obnovljenja, spasenja i otkupljenja — Sina Božjega podignutog na krst. Ovo treba da bude temelj svake propovedi naših propovednika. {EP 231.3}

Za ovo vreme su potrebni ljudi koji mogu da razumeju potrebe naroda i da posluže njihovim potrebama. Verni Hristov propovednik pazi na svaku priliku da opomene, da ukori, da savetuje, da zamoli, da ohrabri svoje bližnje, radeći u zajednici s Božjim Duhom, koji moćno u njemu deluje, da svakog čoveka predstavi kao savršenog u Hristu. Takav čovek je priznat na Nebu kao propovednik koji hodi stopama svog velikog Uzora. (4T 416) {EP 231.4}

FANATIZAM

Kako se kraj bude približavao, neprijatelj će raditi svom svojom silom da unese fanatizam u naše redove. On bi se radovao da vidi adventiste sedmog dana da odlaze u krajnosti i da u svetu budu obeleženi kao grupa fanatika. Naređeno mi je zato da upozorim propovednike i vernike na ovu opasnost. Naš je posao da učimo ljude i žene da grade na pravom temelju, da stave svoje noge na jednostavno “Tako reče Gospod!”. {EP 231.5}

Godine 1844. morali smo na sve strane da se suočavamo sa fanatizmom, ali mi je uvek bila upućena poruka: “Veliki talas uzbuđenja je poguban po naše delo! Sledite Isusove tragove!” Kada zavlada veliko uzbuđenje događaju se čudne stvari. Ima onih koji koriste svaku priliku da unesu čudne i maštovite doktrine u Crkvu. Na taj način se zatvaraju vrata propovedanju zdrave nauke. {EP 232.1}

Oni koji rade za Gospoda u velikim gradovima moraju da zatvore i zaključaju vrata uzbuđenjima i fanatizmu. Propovednici ne treba da najavljuju svoje propovedi tako sročnim objavama da izazivaju uzburu. Kada je Gospod spreman da na poseban način izrekne osudu nad pokvarenim gradovima, On će to staviti do znanja svom narodu. Međutim, to će se dogoditi tek pošto ti gradovi dobiju priliku da čuju i prime reč koja će im poslužiti na večni život. {EP 232.2}

Naš posao sada je da prosvetlimo misli ljudi tako da razumeju istine Biblije. Vrata su otvorena za ulazak istine, i mi treba da iskoristimo svaku priliku da dostignemo duše. Mi treba da objasnimo istinu, kao što je to Hristos činio, na mnogo načina, slikama i parabolama; ali treba da obeshrabrimo sve što je fanatičke prirode. {EP 232.3}

Ljude moramo naučiti da istražuju Božju Reč sami za sebe. Propovednici i nastavnici moraju ukazati ljudima na snažnu tvrđavu u koju pravednici mogu da pobegnu i da se sklone. Oni koji propovedaju velike, veličanstvene i oplemenjuće istine Reči uvek moraju pokazivati duh koji je dubok, ozbiljan, ali smiren i pun zdravog razuma, tako da se zatisnu usta onima koji ogovaraju. {EP 232.4}

Oni koji spadaju među marljive istraživače Reči, koji slede Hrista u poniznosti svoje duše, nikada neće odlaziti u krajnosti. Spasitelj nikada nije otišao u krajnost, nikada nije gubio vlast nad sobom, nikada nije kršio zakone dobrog ukusa. Znao je kada da govori i kada da ostane nem. Uvek je vladao sobom. Nikada nije grešio u svojoj oceni nekog čoveka ili neke istine. Nikada ga nije prevarila spoljašnjost. Nikada nije pokretao pitanje koje nije bilo potpuno prikladno, nikada nije davao odgovor koji ne bi bio neposredan i tačan. Utišao je glasove sveštenika koji su zanovetali prodirući ispod površine i dostižući do srca, obasjavajući um svetlošću i budeći uspavanu savest. {EP 232.5}

Oni koji slede Hristov primer nikada neće biti ekstremisti. Oni će negovati smirenost i vladanje sobom. Mir koji se video u Hristovom životu, videće se i u njihovom. {EP 233.1}

SAMOPOUZDANJE

Mladi ljudi koji imaju samo nekoliko godina nesavršenog iskustva u delu istine za sadašnje vreme... treba da pokažu obzirnost kada izražavaju mišljenje suprotno oceni i mišljenju onih čiji je život bio utkan u Božje delo i koji su imali aktivan udeo u ovom radu u toku mnogih godina. Bog ne bira kao vođe u svom svetom, važnom delu ljude nezrelog rasuđivanja i velikog samopouzdanja. Oni koji nisu prošli kroz stradanja, nevolje, protivljenje i odricanja da bi doveli delo do njegovog sadašnjeg stanja blagostanja, treba da neguju skromnost i poniznost. Treba da budu pažljivi ako sebe uzdižu, da ne bi bili oboreni. Oni će biti odgovorni za jasnu svetlost istine koje ih je obasjalo. {EP 233.2}

Videla sam da je Gospod nezadovoljan spremnošću nekih da gundaju protiv onih koji su vodili najžešće bitke umesto njih, i koji su toliko toga izdržali u početku naše vesti, kada je delo išlo teško. Iskusne radnike — one koji su se trudili pod velikim opterećenjem i teškim teretima kada im je samo nekolicina pomagala u njihovom nošenju — Bog ceni, i On se ljubomorno stara o onima koji su se pokazali verni. On je nezadovoljan onima koji su spremni da pronalaze greške i da ukoravaju Božje slugе koje su osedele u građenju dela istine za sadašnje vreme. Vaši ukori i gundanja, mladi ljudi, sigurno će ustati protiv vas u dan Gospodnji. {EP 233.3}

Skromnost mladih propovednika

Sve dotle dok Gospod ne položi teške odgovornosti na vas, ne mičite se sa svog mesta, ne oslanjajte se na svoje nezavisne ocene i ne preuzimajte odgovornosti za koje se još niste osposobili. Treba da negujete budnost i poniznost i da budete marljivi u molitvama. Što budete živeli u većoj Božjoj blizini, to ćete jasnije raspoznavati svoje slabosti i opasnosti koje vam prete. Praktični pogled na Božji zakon, jasno shvatanje Hristovog dela pomirenja, pomoći će vam da upoznate sebe i pokazaće vam gde ste propustili da usavršite svoj hrišćanski karakter. {EP 234.1}

U izvesnoj meri vi previđate neophodnost da božanski uticaj neprestano deluje na vas. To je pozitivna neophodnost da bi se obavljalo Božje delo. Ako to zanemarite, i nastavite da radite puni samopoudanja i samodovoljnosti, bićete prepušteni da činite vrlo velike greške. Vama je neophodno da neprestano gajite poniznost uma i duh oslanjanja na Boga. Onaj koji je svestan svojih slabosti gledaće iznad sebe i osećaće potrebu za stalnom snagom odozgo. Božja blagodat će ga voditi da neguje duh stalne zahvalnosti. Onaj ko je najbolje upoznat sa svojim slabostima znaće da jedino neuporediva Božja blagodat može da pobedi buntovnost ljudskog srca. {EP 234.2}

Potrebno ti je da se upoznaš sa slabim, ali i sa jakim stranama svog karaktera, da bi se stalno čuvao da se ne upustiš u poduhvate i da ne prihvataš odgovornosti za koje te Gospod nije odredio. Ne treba nikada da upoređuješ svoje poduhvate i da meriš svoj život bilo kakvim ljudskim merilom, već pravilom dužnosti koje je otkriveno u Bibliji... {EP 234.3}

Ti suviše zavisiš od svoje okoline. Ako imaš veliki skup pred sobom, oduševljen si, želiš da im se obratiš. Međutim, ponekad se tvoj skup umanjuje, tvoj duh se obeshrabruje i ti imaš malo hrabrosti da radiš. Svakako, nešto ti nedostaje. Tvoj oslonac na Boga nije dovoljno čvrst... {EP 234.4}

Hristos je tražio ljude gde god je mogao da ih nađe — na javnim ulicama, u privatnim kućama, u sinagogama, na obali jezera. On je teško radio preko dana, propovedao je mnoštvu, lečio bolesnike koji su mu bili dovođeni, i često, pošto bi otpustio narod da bi se ljudi mogli vratiti svojim domovima da se odmore i naspavaju, provodio bi celu noć na molitvi, da bi mogao da izađe i nastavi svoj rad u rano jutro... {EP 234.5}

Tebi je potrebno da dovedeš svoju dušu u blisku zajednicu s Bogom putem ozbiljne molitve sa živom verom. Svaka molitva, upućena verom uzdiže molitelja iznad obeshrabrujućih sumnji i ljudskih strasti. Molitva daje snagu i obnavlja sukob sa silama tame, tako da nevolje podnosiš stpljivo i teškoće izdržavaš kao dobar vojnik Isusa Hrista. {EP 235.1}

Sve dok budeš tražio savet od svojih sumnji i strahovanja ili pokušavao da rešiš sve što nisi u stanju da jasno sagledaš pre nego što stekneš veru, tvoja zbunjenost će se samo povećavati i produbljivati. Ako budeš došao Bogu, osećajući se bespomoćno, kao što stvarno i jesi, i u jednostavnoj molitvi punoj poverenja izneseš svoje potrebe Onome čije je znanje beskrajno, koji vidi sve što je stvorio i vlada svime svojom voljom i rečju, On može i želi da usliši tvoj povik, pa će učiniti da Njegova svetlost zasija u tvom srcu i u svima oko tebe; jer je iskrenom molitvom tvoja duša dovedena u vezu s umom Beskrajnog. Ti, možda, nećeš imati nikakav poseban dokaz u to vreme da se lice tvoga Otkupitelja sagnulo nad tobom u

saučešću i ljubavi, ali je ipak tako. Ti, možda, nećeš osetiti Njegov vidljivi dodir, ali je Njegova ruka nad tobom u ljubavi i nežnosti punoj saučešća. {EP 235.2}

Ti imaš potrebu za stalnom budnošću, da te sotona ne bi prevario svojim lukavstvima, iskvario tvoje misli i naveo te na nepostojanost i okružio strašnom tamom. Tvoja budnost treba da bude obeležena duhom ponizne zavisnosti od Boga. Ali, ne smeš biti prožet oholim, samosvesnim duhom, već dubokom svešću o tvojoj ličnoj slabosti, i dečjim poverenjem u Božja obećanja. {EP 235.3}

Dani sukoba i duševne patnje

Sada je lak i ugodan zadatak propovedati istinu o trećoj anđeoskoj vesti, ukoliko se uzme u obzir kako je to bilo kada je ta vest prvi put objavljena, kada nas je bilo malo i kada su nas svi smatrali fanaticima. Oni koji su nosili odgovornost za delo u vreme njegovog nastanka i ranog napredovanja, znaju šta su sukobi, očajanje i duševna muka. Noću i danju teret odgovornosti ih je teško pritiskao. Nisu razmišljali o odmoru i udobnosti, čak ni onda kada su bili pritisnuti patnjama i bolešću. Kratkoća vremena je pozivala na delatnost, a radnika je bilo malo. {EP 235.4}

Često, kada bismo zapali u tesnac, celu noć bismo provodili u ozbiljnoj, očajničkoj molitvi, sa suzama, tražeći pomoć od Boga i svetlost da obasja Njegovu Reč. I kada je svetlost došla, i kada su oblaci bili rasterani, kakva je radost, zahvalnost i sreća počivala na umornim, ozbiljnim moliteljima! Naša zahvalnost bila je isto tako potpuna kao i naš iskreni, očajnički krik da dobijemo svetlost. Nekih noći nismo mogli ni da spavamo jer su naša srca bila prepuna ljubavi i zahvalnosti Bogu. {EP 236.1}

Prilikom konačne pobeđe, Bog neće imati potrebe za onima koji se u vreme opasnosti nigde ne mogu naći, kada se od snage, i hrabrosti i uticaja svih zahtevalo da krenu na juriš protiv neprijatelja. Oni koji ustanu kao verni vojnici da se bore protiv zla i da brane pravdu, boreći se protiv poglavarstava i vlasti, protiv upravitelja tame ovoga sveta, protiv duhovnog bezakonja na visokim mestima, primiće pohvalu od Učitelja: "Dobro slugo dobri i verni... uđi u radost gospodara svojega!" (Matej 25,23) (3T 320-327) {EP 236.2}

Onaj ko izgubi iz vida svoju potpunu zavisnost od Boga sigurno će pasti. Mi se borimo s onima koji su jači od nas. Sotona i njegove čete stalno su budni da bi nas napadali svojim iskušenjima, i nama je nemoguće da im se u svojoj snazi i mudrosti odupremo. Prema tome, kada god dozvolimo svom srcu da se odvrati od Boga, kada god zapadnemo u samouzdanje i počnemo se oslanjati na same sebe, sigurno ćemo biti pobeđeni. {EP 236.3}

Svet nikada neće saznati za delo koje se potajno odvija između duše i Boga, za unutrašnju gorčinu duše, preziranje samoga sebe i stalne napore da kontrolišemo sebe; ali će mnogi u svetu biti u stanju da cene rezultate tih napora. {EP 236.4}

Oni koji imaju najdublje iskustvo s onim što je Božje, najviše su udaljeni od oholosti ili samouzdanja. Upravo onda kada imaju najuzvišenija shvatanja o slavi i savršenstvu Isusa Hrista, ljudi se odriču sebe i osećaju da je i najniže mesto u Njegovoj službi isuviše časno za njih. {EP 236.5}

Gospod želi da dođemo na goru, da se neposrednije nađemo u Njegovoj prisutnosti. Mi se približavamo krizi koja će, više nego u bilo koje pređašnje vreme otkako je svet nastao, zahtevati celokupno posvećenje svakoga ko se ikada nazvao imenom Hristovim. {EP 237.1}

Neka Gospod umudri svoje sluge božanskim prosvetljenjem, da se čovekov pečat više ne vidi ni na jednom od velikih i važnih poduhvata koji su pred nama. {EP 237.2}

REČI UPOZORENJA

Hristos je rekao svojim učenicima: “Evo, Ja vas šaljem kao ovce među vukove; budite, dakle, mudri kao zmiје, a bezazleni kao golubovi!” (Matej 10,16) {EP 237.3}

Sotonini napadi protiv branitelja istine postajace ogorčeniji i odlučniji sve do samog kraja vremena. Kao što su u Hristove dane glavari sveštenički i upravitelji podizali narod protiv njega, tako i danas verske starešine raspiruju ogorčenje i predrasude protiv istine. {EP 237.4}

Kako da se suočimo s ogorčenim napadima

Kako da se ponašaju branitelji istine? Oni imaju nepromenljivu, večnu Božju Reč, i treba da naglase činjenicu da imaju istinu kakva je u Isusu. Njihove reči ne smeju da budu grube i oštre. U svom iznošenju istine moraju da pokažu ljubav, krotost i nežnost Isusa Hrista. Neka sama istina seče; Božja Reč je oštra kao dvosekli mač i ona će proseći svoj put do srca. Oni koji znaju da imaju istinu ne smeju, upotrebljavajući grube i oštre izraze, da pruže sotonu nijednu priliku da pogrešno protumači njihov duh. {EP 237.5}

Kao ljudi, mi moramo da stojimo isto onako kao što je stajao Otkupitelj sveta. Kada se raspravljao sa sotonom oko Mojsijevog tela, Hristos “ne smeše prokleta suda da izgovori” (Juda 9). Bio je izložen svakoj provokaciji da to učini, ali je sotona bio razočaran jer nije u Hristu mogao da probudi osvetnički duh. Sotona je bio spreman da pogrešno protumači sve što će Isus učiniti, ali mu Spasitelj nije pružio nijednu priliku, čak ni nešto što bi ličilo na izgovor. On se nije dao skrenuti sa svog poštenog i jednostavnog puta istine da bi se prilagodio sotoninim lutanjima, izvrtanjima, okretanjima i okolišanjima. {EP 237.6}

Čitamo u proročanstvu proroka Zaharije da je u trenutku kada je sotona sa svim svojim sinagogama ustao da se suprotstavi molitvama Isusa, poglavara svešteničkog, i da se suprotstavi Hristu, koji se spremao da pokaže izričitu naklonost prema poglavaru sveštenika, Gospod rekao sotonu: “Gospod da te ukori, sotonu, Gospod da te ukori,... nije li on kao glavnja istrgnuta iz ognja?” (Zaharija 3,2) {EP 238.1}

Način na koji je Hristos postupao čak i prema neprijatelju duša treba da nam bude primer u svim našim odnosima s drugima — nikada da ne iznosimo izričite optužbe ni protiv koga; još mnogo manje bismo

smeli da se poslužimo grubošću ili oštrinom prema onima koji bi mogli biti isto tako željni da saznaju pravi put kao što to i mi sami. {EP 238.2}

Opraštati bližnjima

Oni koji su naučeni istini propisom i primerom treba da budu veoma uviđavni prema drugima koji nemaju nikakvo poznavanje Pisma, osim preko tumačenja koje su dobili od propovednika ili vernika i koji su primali tradicije i bajke kao biblijsku istinu. Takvi su iznenađeni tumačenjem istine, koja im izgleda kao neko novo otkrivenje. Oni teško podnose celu istinu u njenom najotvorenijem vidu, posebno ako im bude predstavljena u samom početku. Sve im je novo i čudno, i potpuno različito od svega što su naučili od svojih propovednika, a skloni su da veruju onome što su im njihovi propovednici govorili — da su adventisti sedmog dana nevernici i da ne veruju u Bibliju. Neka se istina predstavi onako kako je u Isusu, zapovest po zapovest, pravilo po pravilo. {EP 238.3}

Ne treba preprečiti put

Neka oni koji pišu za naše časopise ne upućuju neljubazne napade ili nagoveštaje, kojima će sigurno naneti štetu ili preprečiti put, onemogućiti nam da obavimo delo koje treba da obavimo da bismo dosegli sve klase, uključujući i katolike. Naše je delo da istinu govorimo u ljubavi, i da ne mešamo sa istinom neposvećene elemente neobraćenog srca, da govorimo i ono što podseća na isti duh koji gaje naši neprijatelji. Svi oštri napadi će nam se vratiti u dvostruko meri kada se moć nađe u rukama onih koji mogu da se posluže njome na našu štetu. {EP 239.1}

Stalno sam dobijala poruku da ne treba da kažemo nijednu reč, da ne objavimo nijednu rečenicu, posebno ako se odnosi na pojedince — ukoliko nije potpuno bitna za odbranu istine — koja bi pokrenula protiv nas naše neprijatelje, koja bi njihove strasti dovela do usijanja. Naše delo će uskoro biti završeno, uskoro će vreme nevolje, kakve nikada nije bilo, doći na nas, nevolje kakvu ne možemo ni zamisliti. {EP 239.2}

Gospod želi da Njegovi radnici predstavljaju Njega, velikog misionarskog radnika. Pokazivanje nesmotrenosti uvek izaziva štetu. Osobine bitne za hrišćanski život moraju se svakodnevno učiti u Hristovoj školi. Onaj ko je nesmotren i nepromišljen u izgovaranju reči ili u pisanju reči za publikacije koje će se razaslati po celom svetu, izraza koji se više nikada ne mogu povući natrag, onesposobljava sebe da mu se poveri sveti posao koji treba da obavljaju Hristovi sledbenici u ovo vreme. Oni koji običavaju da upućuju oštre napade uobličavaju naviku koja će jačati ponavljanjem i zbog koje treba da se pokaju. Mi treba pažljivo da ispitujemo svoje puteve i svoj duh, da ustanovimo na kakav način obavljamo delo koje smo dobili od Gospoda, delo od koga zavisi sudbina duša. Na nama počiva najviša obaveza. {EP 239.3}

Sotona je spreman, gori od revnosti da nadahne ceo savez sotonskih sila, da ih pokrene da se ujedine sa zlim ljudima i da nanese onima koji veruju u istinu brze i oštre patnje. Svaka nemudra reč koju izgovaraju naša braća biće sačuvana u riznicama kneza tame. Kako se ograničena ljudska oruđa usuđuju da govore nepromišljene i opasne reči koje će pokrenuti sve paklene sile protiv svetaca Božjih, iako se arhanđel Mihailo nije usudio da protiv sotone izrekne oštru optužbu, već je samo rekao: “Gospod da te ukori, sotonu!” {EP 239.4}

Nama će biti nemoguće da izbegnemo teškoće i stradanja. Isus je rekao: “Jer je potrebno da dođu sablazni, ali teško onome čoveku kroz koga dolazi sablazan!” (Matej 18,7) Međutim, pošto će uvrede doći, mi moramo da budemo pažljivi da svojim nemudrim rečima i pokazivanjem neljubaznog duha ne pokrenemo prirodni temperament onih koji ne vole istinu. {EP 240.1}

Dragocena istina se mora predstaviti u svojoj prirodnoj sili. Zavodničke zablude koje su opšte proširene i koje drže svet u svojoj vlasti, moraju se razobličiti. Svi mogući napori su bili učinjeni da se duše opčine lukavim umovanjima, da se uz pomoć bajki odvrate od istine i da se tako pripreme da budu prevarene snažnim obmanama. Međutim, dok se ove prevarene duše okreću od istine i prihvataju laži, ne upućujte im nijednu reč ukora. Trudite se da im pokažete u kakvoj opasnosti se nalaze, da im otkrijete kako je bolno njihovo ponašanje za Isusa Hrista; ali sve to činite nežno i sa mnogo ljubavi. Ako se bude pravilno postupalo, neke od duša koje su opčinjene sotoninim zabludama mogle bi se istrgnuti od njegove vlasti. Međutim, nemojte optuživati i osuđivati njih. Rugati se mišljenjima onih koji se nalaze u zabludi neće otvoriti njihove zaslepljene oči niti će ih privući istini. {EP 240.2}

Kada ljudi izgube iz vida Hristov primer i ne povode se za Njegovim načinom poučavanja, postaju dovoljni sami sebi i izlaze da dočekaju sotonu njegovom vrstom oružja. Neprijatelj dobro zna kako da okrene svoja oružja protiv onih koji se njima služe. Isus je izgovarao jedino reči čiste istine i pravde. {EP 240.3}

Ako je ikada nekome bilo potrebno da hodi u poniznosti pred Bogom, onda je to potrebno našoj Crkvi, Njegovim izabranicima u ovom naraštaju. Mi svi treba da oplakujemo otupljenost naših intelektualnih sposobnosti, nedostatak dubokog poštovanja naših prednosti i prilika. Mi nemamo ništa čime bismo se mogli hvaliti. Mi žalostimo Gospoda Isusa Hrista svojom grubošću, svojim nehrišćanskim napadima. Nama je potrebno da postanemo savršeni u Njemu. {EP 240.4}

Istina je da nam je zapovedeno da vičemo “iz grla, da podignemo glas svoj kao trubu, da objavimo narodu... bezakonja njegova i domu Jakovljevu grehe njegove” (Isaija 58,1). Ta poruka se mora poslušati; ali mi moramo biti pažljivi da ne napadamo i osuđujemo one koji nemaju svetlost koju mi imamo. Mi se ne smemo spuštati sa svojih puteva da upućujemo oštre napade protiv katolika. Među katolicima ima mnogo onih koji spadaju među najsvesnije hrišćane i koji hode u punoj svetlosti koja ih je obasjala; i Bog će se postarati za njihovo dobro. Oni koji su imali velike prednosti i prilike, ali su zanemarili da iskoriste svoje fizičke, mentalne i moralne snage, koji su živeli da ugone sebi, odbijajući da ponesu svoje odgovornosti, nalaze se u većoj opasnosti i u većoj osudi pred Bogom nego oni koji se nalaze u zabludi oko nekih doktrinarnih pitanja, ali se trude da čine dobro svojim bližnjima. {EP 241.1}

Nemojte kritikovati druge; nemojte ih osuđivati. Ako dozvolimo da nas sebična razmišljanja, lažna umovanja, lažni izgovori dovedu u izopačeno stanje uma i srca, tako da više ne znamo puteve Božje i Njegovu volju, bićemo krivi mnogo više nego otvoreni grešnici. Mi moramo da budemo vrlo oprezni da ne osuđujemo one koji su pred Bogom manje krivi od nas samih. (9T 239-244) {EP 241.2}

BOG NE GLEDA KO JE KO

Hristova religija uzdiže onoga ko je ima na uzvišeniji nivo razmišljanja i delovanja, dok istovremeno predstavlja ceo ljudski rod kao predmet Božje ljubavi, koji je otkupljen žrtvom Njegovog Sina. Kod Isusovih nogu, bogati i siromašni, učeni i nenaučeni, mogu da se sastanu ne razmišljajući o kastama ili svetovnim častima. Sve zemaljske razlike se zaboravljaju dok gledamo Onoga koji je proboden našim gresima. Samoodricanje, poniženje, beskrajno saučešće Onoga koji je bio visoko uzdignut na Nebu, posramljuju ljudsku oholost, samouzdanje i društvene podele. Neporočna, nepokvarena religija pokazuje svoje nebeska načela sjedinjujući sve koji su posvećeni istinom. Svi se sreću kao duše otkupljene krvlju, na isti način zavisne od Onoga koji ih je iskupio Bogu. {EP 241.3}

Talanti

Gospod je ljudima dao talante da ih koriste. Oni kojima je poverio novac treba svoj talenat sredstava da donesu Učitelju. Ljudi i žene koji imaju uticaj, treba da se posluže onim što im je Bog dao. Oni koje je obdario mudrošću treba na Hristov krst da prinesu taj dar da bude upotrebljen na Njegovu slavu. {EP 242.1}

I siromašni imaju svoj talenat, koji može da bude i mnogo veći od onih koji su spomenuti. To može da bude jednostavnost karaktera, skromnost, okušana vrlina, poverenje u Boga. Strpljivim trudom, celokupnom svojom zavisnošću od Boga, oni onima s kojima se druže ukazuju na Isusa, svoga Otkupitelja. Oni imaju srce puno saučešća prema siromašnima, dom otvoren potlačenima, a njihovo svedočanstvo jasno i odlučno govori o tome šta je Isus za njih. Oni teže za nebeskom slavom, čašću i besmrtnošću, a njihova nagrada biće večni život. {EP 242.2}

Ljudsko bratstvo

U ljudskom bratstvu potrebne su sve vrste talanata da bi se načinila savršena celina; a Hristova Crkva je sačinjena od ljudi i žena raznih talanata, svih položaja i svih klasa. Bog nikada nije odredio da ljudska oholost pokvari ono što je Njegova mudrost učinila — da kombinacija svih vrsta umova i svih raznih talanata sačinjava potpunu celinu. Ne sme biti nikakvog potcenjivanja bilo kog dela Božjeg velikog dela, bez obzira da li su oruđa visoka ili niska. Svi moraju da obave svoju ulogu u širenju svetlosti, svako prema svojim sposobnostima. {EP 242.3}

Ne sme da bude nikakvog svojatanja onoga što u izvesnoj meri pripada svima, visokima i niskima, bogatima i siromašnima, učenicima i neobrazovanima. Nijedan jedini zrak svetlosti ne sme se potceniti, ne sme se ugasiti, nijedna varnica ne sme ostati nepriznata ili priznata s oklevanjem. Neka svako obavi svoju ulogu u delu istine i pravde. Interesi raznih klasa društva su nerazdruživo povezani. Mi smo svi utkani u veliko tkivo ljudskog roda i mi ne možemo, bez gubitaka, da uskratimo svoju ljubav jedni drugima. Nemoguće je zdravom uticaju da se pokaže u crkvi ukoliko ne postoje zajednički interesi i međusobna ljubav. {EP 242.4}

Isključivost

Pred Bogom nema kasti. On odbacuje sve što je slično tome. Sve duše imaju svoju vrednost pred Njim. Rad na spasavanju duša je posao dostojan najviših počasti. Nije važno kakav je oblik vašeg rada, i među

pripadnicima koje klase, bilo da je visoka ili niska. U Božjim očima te razlike neće uticati na njihovu stvarnu vrednost. Iskrena, ozbiljna, skrušena duša, bez obzira koliko je neobrazovana, dragocena je u Božjim očima. On stavlja svoj pečat na ljude, ocenjujući ih ne po položaju, ne po bogatstvu, ne po njihovoj intelektualnoj veličini, već po njihovom jedinstvu sa Hristom. Neuki, izgnanici, robovi, ukoliko iskoriste najveći deo svojih prilika i prednosti, ako neguju svetlost koju im je Bog dao, učinili su sve što se od njih traži. Svet ih može nazivati neukima, ali ih Bog naziva mudrima i dobrima i na taj način se njihovo ime upisuje u nebeske knjige. Bog će ih osposobiti da mu budu na čast, ne samo na Nebu, već i ovde na Zemlji. {EP 243.1}

Božanski ukor počiva na onom ko odbije da se druži sa onima čija su imena zapisana u Jagnjetovoj knjizi života, samo zato što nisu bogati, učeni i čašćeni na ovom svetu. Hristos, Gospod slave, zadovoljan je onima koji su krotki i skrušena srca, bez obzira koliko skroman može da bude njihov poziv, bez obzira na njihov položaj i stepen inteligencije. {EP 243.2}

Obuka za službu

Koliko je korisnih u poštovanih radnika u Božjem delu primilo svoju obuku usred skromnih dužnosti i najnižih položaja u životu! Mojsije je bio budući vladar Egipta, ali ga Bog nije mogao uzeti iz carskih dvorova da obavi posao koji mu je bio određen. Tek kada je četrdeset godina radio kao verni pastir bio je poslan da bude oslobodilac svog naroda. Gedeon je bio uzet s vršilišta da bude oruđe u Božjim rukama i da izbavi vojsku Izrailja. Jelisije je bio pozvan da ostavi plug i da služi Bogu. Amos je bio zemljoradnik, obrađivao je zemlju, kada mu je Bog dao poruku koju treba da objavi. {EP 243.3}

Svi koji će postati Hristovi saradnici moraće da obave mnogo teškog, neomiljenog posla i pouke i savete koje im upućujemo treba mudro birati i prilagođavati njihovoj posebnosti karaktera i rada koji obavljaju. {EP 244.1}

Briga za obučavanje mladih

Gospod mi je pokazao na razne načine i u razna vremena kako pažljivo moramo postupati prema mladima — da je neophodna najnežnija sposobnost razlikovanja u pristupu umovima. Svako ko ima posla s obrazovanjem i obučavanjem mladih treba da živi veoma blizu Velikog Učitelja, da bi prihvatio Njegov duh i način rada. Njima treba uputiti pouke koje će uticati na karakter i životno delo. {EP 244.2}

Njih treba učiti da Hristovo Jevanđelje ne trpi nikakvu podelu na klase, da ne ostavlja mesta za neljubazno ocenjivanje drugih, što neizostavno dovodi do samouzvišenja. Isusova religija nikada ne unižava onoga ko je prima, niti ga čini grubim i surovim; ne čini ga ni neljubaznim u mislima i osećanjima prema onima za koje je Hristos umro. {EP 244.3}

Postoji opasnost da se suviše mnogo pažnje pripisuje pitanjima etikete i trošenju mnogo vremena na obuku u ponašanju i formama, koje nikada neće biti od velike koristi mnogim mladim ljudima. Neki su u opasnosti da svu pažnju pripisuju spoljašnjosti ili da prenaglase važnost prihvaćenih formi ponašanja. Rezultati neće opravdati ulaganje vremena i razmišljanja posvećenog tim pitanjima. Neki koji su naučeni da posvećuju mnogo pažnje tim pitanjima, pokazuju malo pravog poštovanja ili naklonosti prema bilo

čemu, makoliko važnom, što ne zadovoljava njihova merila konvencionalnosti, odnosno opšte prihvaćenih pravila formalnog ponašanja. {EP 244.4}

Sve što podstiče na neljubaznu kritiku, na spremnost da se primeti i kritikuje svaka mana ili zabluda, veoma je loše. Ono podupire nepoverenje i sumnjičavost, osobine koje se suprote Hristovom karakteru, deluju razorno na um koji se tome naučio. Oni koji se bave tim poslom, postepeno se udaljuju od istinskog duha hrišćanstva. {EP 244.5}

Najbitnije, trajno vaspitanje je ono koje razvija plemenite karakteristike, koje podstiče na duh sveopšte ljubaznosti, navodeći mlade da ni o kome ne misle zlo, da ne bi pogrešno procenili pobude i pogrešno protumačili reči i dela. Vreme posvećeno toj vrsti obučavanja doneće rodove za večni život. {EP 245.1}

Xristov primer kao ukor isključivosti

U svakom vremenu otkako je Hristos bio s nama, bilo je onih koji su odlučivali da se odvoje od ostalih, pokazujući time farisejsku želju za nadmoćnošću. Zatvarajući se od sveta, nisu živeli na blagoslov svojim bližnjima. {EP 245.2}

Nema primera u Hristovom životu za ovu vrstu samopravedničke pobožnosti; Njegov karakter je bio srdačan i blagotvoran. Nema nijednog monaškog reda iz kog on ne bi bio isključen zbog kršenja propisanih pravila. U svakoj verskoj zajednici i u skoro svakoj crkvi našli bi se čudaci koji bi ga optužili zbog Njegovog velikodušnog ponašanja. Našli bi mu manu zato što je jeo s carinicima i grešnicima; optuživali bi ga zbog usaglašavanja sa svetom jer je posetio svadbenu gozbu, kritikovali bi ga nemilosrdno što je dozvoljavao svojim prijateljima da prirede gozbu u čast Njemu i Njegovim učenicima. {EP 245.3}

Međutim, upravo u tim prilikama, svojim učenjima, kao i velikodušnim ponašanjem, On se uselio u srca onih koje je počastvovao svojom prisutnošću. Davao im je priliku da se upoznaju s Njim, da vide izrazitu razliku između Njegovog života i učenja i života fariseja. {EP 245.4}

Oni kojima je Bog poverio svoju istinu moraju da imaju isti takav velikodušni duh koji je Hristos pokazivao. Oni moraju da prihvate iste široke planove delovanja. Treba da razviju isti ljubazan i velikodušna odnos prema siromašnima i da na poseban način postanu svesni da su Božji pristavi. Treba da smatraju da sve što imaju — imanje, mentalne snage, duhovna sila — ne pripada njima, već da im je samo pozajmljeno da unaprede Hristovo delo na Zemlji. Slično Hristu, ne smeju se izdvajati iz društva svojih bližnjih, već ga moraju tražiti s namerom da drugima predaju nebeske blagoslove koje su primili od Boga. {EP 245.5}

Nemojte biti isključivi. Nemojte birati nekolicinu s kojima ćete uživati da se družite, da biste ostavili ostale da se sami staraju o sebi. U slučaju da zapazite slabosti u nekom, nemojte se udaljiti od njega i družiti se jedino s onima za koje mislite da su savršeni. {EP 246.1}

Upravo onim dušama koje prezirete najviše je potrebna vaša ljubav i vaše saučešće. Nemojte ostavljati slabu dušu da se sama bori, da se rve sa strastima svoga srca bez vaše pomoći i molitava, već pomislite da se i vi možete naći u istom iskušenju. Ako to učinite Bog vas neće prepustiti vašim slabostima. Vi, možda, možete imati i veće grehe od onih koje osuđujete. Nemojte se odvajati i govoriti: "Svetiji sam od tebe!" {EP 246.2}

Hristos je svojom božanskom rukom obgrlio ljudski rod. On je svoju božansku silu dao čoveku da može hrabriti siromašne, bolesne od greha, obeshrabrene duše da sežu za uzvišenijim životom. O, nama je potrebno više od Hristovog duha, a mnogo manje od naše sebičnosti! Nama je svakog dana neophodna Božja sila obraćenja da deluje na naša srca. Nama je neophodan Hristov blagi duh da pokori i omekša naše duše. Jedini način kako da se ponašaju oni koji misle da su savršeni jeste da padnu na Stenu i da se razbiju. Hristos može da vas promeni u svoje obličje ako se budete pokorili Njemu. {EP 246.3}

Ako budemo sledili Hristove stope, moraćemo se približiti onima kojima je neophodna naša služba. Moramo otvarati Bibliju onima koji su sposobni da je razumeju, predstavljati zahteve Božjeg zakona, čitati obećanja onima koji oklevaju, buditi bezbrižne, jačati slabe. {EP 246.4}

OTUĐIVANJE

Neprestano čitanje i pisanje mnoge propovednike onesposobljava za pastoralni rad. Oni troše dragoceno vreme na apstraktna proučavanja, vreme koje bi se moralo iskoristiti za pomaganje vernika u pravom trenutku. Neki propovednici su se odali poslu pisanja u razdoblju povećanog interesovanja za religiju, a ponekad ti spisi nemaju nikakve posebne veze s poslom kojim se bave. U takvom trenutku dužnost propovednika je da iskoristi celu svoju snagu da unapredi trenutne interese dela. Njegov um mora da bude jasan, usredsređen na jedini cilj spasavanja duša. Ukoliko njegove misli budu zaokupljene drugim temama, biće izgubljeni za delo mnogi koji su mogli da budu spaseni pravovremenim poučavanjem. {EP 247.1}

Kada im dođe iskušenje da se zatvore u sebe i da se bave čitanjem i pisanjem u vreme kada druge dužnosti zahtevaju njihovu neposrednu pažnju, propovednici treba da budu dovoljno snažni da se odreknu sebe i da se posvete delu koje se nalazi neposredno pred njima. Ovo je nedvosmisleno jedna od najtežih proba kojoj može da bude podložen um ljubitelja istraživanja. {EP 247.2}

Dužnosti pastora se ponekad besramno zanemaruju zato što propovedniku nedostaje snage da žrtvuje svoje lične sklonosti prema usamljivanju i istraživanju. Pastor treba da ide od kuće do kuće i da posećuje svoje stado, učeći, razgovarajući, moleći se sa svakom porodicom, starajući se za dobro njihove duše. One koji su pokazali želju da se upoznaju s načelima naše vere ne sme da zanemari, već da ih temeljno pouči istini. {EP 247.3}

Izvesni propovednici, koje je glava porodice pozvao u svoj dom, proveli su nekoliko sati svoje posete zatvarajući se u posebnu praznu sobu da bi se odali svojoj sklonosti za čitanjem i pisanjem. Porodica koja

ih je ugostila nije imala nikakve koristi od njihove posete. Propovednici koji su prihvatili gostoprimstvo iskoristili su ga ne dajući zauzvrat naknadu u radu koji je bio tako preko potreban. {EP 247.4}

Ljude možete lako upoznati preko društvenih dodira. Međutim, mnogi propovednici se užasavaju poseta; oni nisu razvili osobinu društvenosti, nisu stekli taj vedri duh koji zadobija srca ljudi. {EP 247.5}

Oni koji se izdvajaju od ljudi nisu u položaju da mogu da im pomognu. Sposoban lekar mora da razume prirodu raznih bolesti i mora da ima temeljno znanje ljudske građe. On mora da bude brz u pomaganju pacijentima. On zna da su odlaganja opasna. Kada se njegova iskusna ruka spusti na puls pacijenta i kada prepozna posebne simptome bolesti, njegovo prethodno znanje ga osposobljava da odredi prirodu bolesti i terapiju neophodnu da se zaustavi njeno napredovanje. {EP 248.1}

I kao što lekar postupa prema fizičkoj bolesti tako i propovednik pastor pristupa duši oboleloj od greha. I njegovo delo je toliko važnije od dela lekara koliko je večni život važniji od zemaljskog postojanja. Pastor se sreće s beskrajnom raznolikošću temperamenata; i njegova je dužnost da se upozna s pripadnicima porodice koja sluša njegova predavanja da bi mogao da odredi kako da na najbolji način utiče na njih u pravom smeru. {EP 248.2}

PROPOVEDNICI I TRGOVAČKI POSLOVI

Propovednici ne mogu da obavljaju prihvatljiv posao za Boga ako istovremeno nose odgovornost za neko veliko poslovno preduzeće. Takva podela interesa otupljuje njegovu duhovnu osetljivost i moć opažanja. Um i srce su zaokupljeni zemaljskim poslovima, i služba Hristu zauzima drugo mesto. Oni pokušavaju da oblikuju svoj rad za Boga i da ga usklade s okolnostima umesto da usklade okolnosti da bi zadovoljili Božje zahteve. {EP 248.3}

Sve energije propovednika su mu potrebne da bi obavljao svoje visoko zvanje. Njegove najbolje snage pripadaju Bogu. On ne sme da se bavi špekulacijama ili bilo kakvim drugim poslom koji bi ga odvuкао od njegovog velikog zadatka. Pavle izjavljuje: "Jer se nikakav vojnik ne zapliće u trgovine ovoga sveta da ugodi vojvodi!" (2. Timotiju 2,4) Na taj način apostol naglašava potrebu propovednika da se bezrezervno usredsredi na službu Učitelju. {EP 248.4}

Propovednik koji je potpuno posvećen Bogu odbija da se bavi poslovima koji bi ga sprečili da se potpuno preda svom svetom zvanju. On ne čezne za svetovnim častima i bogatstvom; njegova jedina težnja je da drugima govori o Spasitelju koji je dao sebe da donese ljudskim bićima bogatstva večnog života. Njegova najveća želja nije da prikupi blago na ovom svetu, već da pažnju ravnodušnih i nevernih privuče na stvarnost večnosti. Njega mogu pozivati da se uključi u poduhvate koji obećavaju velike svetovne dobitke, ali na takva iskušenja on odgovara: "Jer kakva je korist čoveku ako zadobije sav svet, a duši svojoj naudi!" (Marko 8,36) {EP 248.5}

Sotona je takvo iskušenje ponudio Hristu, znajući da svet, ako ga prihvati, nikada neće biti otkupljen. I pod raznim maskama on nudi isto to iskušenje Božjim propovednicima danas, znajući da će oni koji padnu, postati neverni ukazanom poverenju. {EP 249.1}

Nije Božja namera da Njegovi propovednici teže da se obogate. O tome je Pavle pisao Timotiju: "Jer je koren sviju zala srebroljublje kojemu neki predavši se zađoše od vere i na sebe navukoše muke velike, a ti, o čoveče Božji, beži od ovoga a idi za pravdom, pobožnosti, verom, ljubavi, trpljenjem, krotkosti." (1. Timotiju 6,10.11) Primerom, ali i propisom, Hristov ambasador treba: "Bogatima na ovome svetu zapovedaj da se ne ponose niti uzdaju u bogatstvo propadljivo, nego u Boga živoga, koji nam sve daje izobilno za užitak; neka dobro čine, neka se bogate u dobrim delima, neka budu podašni, zajednični, sabirajući sebi temelj dobar za u napredak, da prime život večni!" (1. Timotiju 6,17-19) (AA 365-367) {EP 249.2}

Propovednici ne mogu da nose teret rada ako u isto vreme nose odgovornost za farme ili za druge poslovne poduhvate, ako je njihovo srce vezano uz njihove zemaljske riznice. Njihovo duhovno rasuđivanje je pomračeno. Oni ne mogu da cene potrebe Božjega dela, i zato ne mogu da ulože dobro usmerene napore da reše njegove hitne slučajeve i da unaprede njegove interese. Nepostojanje propovednikove pune posvećenosti radu uskoro će se osetiti u polju u kome radi. Ako su njegova merila niska, on neće moći da navede druge da prihvate merila viša od njegovih. {EP 249.3}

Špekulacije zemljom i rudnicima

Gospod ne može da proslavi svoje ime preko propovednika koji pokušavaju da služe Bogu i mamonu. Mi ne treba da pozivamo ljude da ulažu u akcije rudnika ili u gradilišta u gradu, povodeći se za mogućnošću da će se uloženi novac udvostručiti za kratko vreme. Naša poruka za ovo vreme glasi: "Prodajte što imate i dajte milostinju, načinite sebi torbe koje neće ovetšati, haznu koja se nikada neće isprazniti, na nebesima, gde se lupež ne prikučuje niti moljac jede. Jer gde je vaše blago, onde će biti i srce vaše!" (Luka 12,33.34) {EP 250.1}

Neposredno pre nego što će Izrailjci ući u zemlju Hanaansku, sotona je pokušao da ih prevari i navede na idolopoklonstvo, misleći da izazove njihovu propast. On radi na isti način i danas. Ima mladih ljudi koje bi Gospod prihvatio kao svoje saradnike, ali su oni postali obuzeti trkom za nekretnama i prodali su svoje interese prema istini za mogućnost sticanja prednosti u svetu. {EP 250.2}

Ima mnogo onih koji se drže daleko od službe Bogu jer žele da steknu svetovne dobitke; i sotona ih upotrebljava da i druge zavede. Kušač dolazi ljudima kao što je dolazio Isusu, predstavljajući im slavu ovoga sveta; i kada neka mera uspeha prati njihove poslovne poduhvate, oni postaju pohlepni za još većim dobitkom, gube svoju ljubav prema istini i njihova duhovnost umire. Besmrtno nasledstvo, ljubav prema Isusu, gubi se iz njihovih vidika zbog prolaznih izgleda u ovom svetu. {EP 250.3}

Vernici će se retko naći na višem duhovnom nivou od svoga propovednika. Svetovno orijentisani duh u njemu širi strahovito snažan uticaj na druge. Vernici koriste njegove nedostatke da bi opravdali svoj svetovno orijentisani duh. Oni umiruju svoju savest, misleći da su slobodni da vole sve što pripada ovom

životu i da budu ravnodušni prema duhovnim pitanjima, zato što je i njihov propovednik takav. Oni varaju svoju dušu, i ostaju u prijateljstvu sa svetom, za koje apostol izjavljuje da predstavlja "neprijateljstvo prema Bogu" (Rimljanima 8,7). Propovednici treba da budu primer stadu. Oni treba da pokazuju neumrlu ljubav prema dušama i istu odanost prema delu koju žele da vide kod svojih vernika. (2T 645.646) {EP 250.4}

Mi se približavamo kraju vremena. Mi želimo ne samo da propovedamo istinu za ovo vreme s propovedaonice, već i da živimo po njoj izvan nje. Ispitajte pažljivo temelje svoje nade u spasenje. Dok se nalazite u položaju vesnika istine, stražara na zidinama Siona, vi ne možete svoje interese utkati u poslove s rudnicima ili građevinama, a istovremeno uspešno obavljati sveto delo povereno vašim rukama. Kada se radi o ljudskim dušama, kada se radi o večnim interesima, sigurno je da interesi ne mogu biti podeljeni. (5T 530) {EP 251.1}

ZA DALJE PROUČAVANJE

Opasnost od odbacivanja svetlosti

2T 694.695

5T 144

8T 192-194

DA 322.489.490.580-588

EW 61-64.

Upozorenje na lažne učitelje

9T 67.68

EW 100-102. 123-125. 258-261

Ed 230.231

COL 39.40

MH 427-438

DA 212.213.456.478

AA 319-321. 383-388.473-475. 502.503.535.536.553-556.580.581.

Zdrava nauka

8T 279.290-304. 309-311

9T 67-69

DA 827

AA 473-475. 502-508.553-556.

Fanatizam

1T 228-232

2T 553-557

3T 315.316

5T 305.306.647.649

8T 292.293

AA 347.348.

Samopouzdanje

1T 621-628

3T 307.308.320-327.449-459.464

4T 608

5T 214.219

MH 150.151

COL 150-163

Reči upozorenja

2T 134-136.220

3T 424-428.461-463.570.575

4T 262.263

6T 120-123

7T 150-158

9T 147-149

Bog ne gleda ko je ko

9T 116-124.204-226

MH 17-50.150-160

DA 497-505; 376-389.

Usamljivanje

3T 308

DA 144-153.

Propovednici i trgovački poslovi

2T 507.541.549.621-627.645.646

5T 530-532.253

METODE RADA

“Jer ima ljudi koji se trude mudro i razumno i pravo.” (Propovednik 2,21)

RAD U GRADOVIMA

U vezi s objavljivanjem vesti u velikim gradovima postoje mnogi poslovi koje moraju da obave radnici raznih sposobnosti. Jedni treba da rade na jedan način, drugi na drugi. Gospod želi da se gradovi obrađuju zajedničkim trudom radnika raznih sposobnosti. Svi treba da traže od Isusa da ih usmerava, da se ne oslanjaju na čoveka i njegovu mudrost, jer bi tako sigurno bili navedeni da skrenu s puta. Kao Božji saradnici treba da se trude da budu u skladu jedan s drugim. Treba često da se savetuju, da ozbiljno, celoga srca sarađuju. Ipak, svi treba da traže mudrost od Isusa, ne oslanjajući se samo na čoveka da ih usmerava. {EP 253.1}

Gospod je nekim propovednicima dao sposobnost da okupljaju i drže velike skupove. Za to se mora pokazati mnogo taktičnosti i veštine. U današnjim gradovima, u kojima ima toliko toga što privlači pažnju i zadovoljava čovekove želje, ljudi se ne mogu zainteresovati običnim naporima. Propovednici koje je Bog poslao ustanoviće da se moraju uložiti izuzetan napor da bi se zadržala pažnja mnoštva. Kada uspeju da okupe veliko mnoštvo ljudi, treba da im objave vest takvog karaktera, tako neobičnu po svojoj sadržini, da ljudi budu probuđeni i upozoreni. Oni se moraju poslužiti svim sredstvima koja se samo

moгу pronaći da istinu objave jasno i razgovetno. Probne vesti za ovo vreme treba da budu objavljene tako jednostavno i odlučno da zapanje slušaoce i da ih navedu da požele da proučavaju Pisma. {EP 253.2}

Oni koji obavljaju Gospodnji posao u gradovima treba da ulože smirene, stalne i posvećene napore da prosvete ljude. Dok se ozbiljno trude da zainteresuju svoje slušaoce i da zadrže njihovu pažnju, ipak se u isto vreme moraju pažljivo čuvati svega što bi samo ličilo na senzacionalizam. U ovom vremenu neuravnoteženosti i spoljašnjeg sjaja, kada ljudi misle da je neophodno da se razmeću da bi postigli uspeh, Božji izabrani vesnici treba da pokažu da je zabluda nepotrebno trošiti sredstva samo da bi se ostavio utisak. I dok budu radili jasnostavno, skromno i sa spokojnim dostojanstvom, izbegavajući sve što je teatralno, njihovo delo će ostaviti trajan utisak na dobro. {EP 253.3}

Postoji potreba, i to je istina, da se novac promišljeno troši u najavljuvanje sastanaka i na solidno unapređivanje dela. Ipak, snaga svakog propovednika treba da bude, ne u tim spoljašnjim sredstvima, već u oslanjanju na Boga i u poverenju u Njega, u molitvama za pomoć, u poslušnosti Njegovoj Reči. Mnogo više molitava, mnogo više sličnosti sa Hristom, mnogo više usaglašavanja s Božjom voljom, treba da se unosi u Gospodnje delo. Spoljašnji sjaj i nerazumno razbacivanje sredstvima neće obaviti posao koji treba da se obavi. {EP 254.1}

Božje delo treba snažno da ide napred. Nama je neophodno krštenje Svetim Duhom. Moramo shvatiti da će Bog dodati redovima svoga naroda sposobne i uticajne ljude koji treba da obavljaju svoj deo posla u upozoravanju sveta. Nisu svi ljudi u svetu bezakonici i grešnici. Bog ima mnogo hiljada onih koji nisu savili svoja kolena pred Vaalom. Ima bogobojaznih ljudi i žena u palim crkvama. Kada ne bi bilo tako, ne bismo dobili ni zadatak da objavimo pouku: "Pade, pade Vavilon veliki!" "Izađite iz njega, narode moj!" (Otkrivenje 18,2.4) Mnogi ljudi iskrena srca čeznu za dahom života s Neba. Oni će prepoznati Jevanđelje kada im bude objavljeno u lepoti i jednostavnosti s kojom je objavljeno u Božjoj Reči... {EP 254.2}

Objavljivati načela zdravstvene reforme

Kao narod dobili smo posao da objavimo načela zdravstvene reforme. Ima nekih koji misle da pitanje ishrane nije dovoljno važno da bude uključeno u naše evanđeosko delo. Međutim, takvi čine veliku grešku. Božja Reč objavljuje: "Ako li, dakle, jedete, ako li pijete, ako li što drugo činite, sve na slavu Božju činite!" (1. Korinćanima 10,31) Pitanje umerenosti u svim svojim dometima, ima važno mesto u delu spasenja. {EP 254.3}

U vezi s našim misijama po gradovima treba da se nađu prikladne prostorije u kojima bi se mogli okupljati radi poučavanja oni koji su se zainteresovali za istinu. Ovo neophodno delo ne sme da se obavlja na tako skučen način da ostavlja nepovoljan utisak u mislima ljudi. Sve što se čini treba da bude pozitivno svedočanstvo za Začetnika istine i treba pravilno da predstavlja svetost i važnost istina trostruke anđeoske poruke... {EP 255.1}

Delo zdravstvene reforme je Gospodnje sredstvo za umanjivanje patnji u našem svetu i za čišćenje svoje Crkve. Poučavajte narod da može da deluje kao Božja ruka pomoćnica sarađujući s Učiteljem u

obnavljanju fizičkog i duhovnog zdravlja. To delo nosi na sebi pečat Neba i otvaraće vrata za ulazak ostalih dragocenih istina. U ovom radu ima mesta za sve koji će se razumno prihvatiti posla. {EP 255.2}

Neka delo zdravstvene reforme stane na čelo, to je poruka koju sam dobila da objavim. Prikažite tako jasno njenu vrednost da se oseti sveopšta potreba za njom. Odbacivanje svih štetnih namirnica i pića je plod istinske religije. Onaj ko se temeljno obratio odbaciće svaku štetnu naviku i prohtev. Potpunim odbacivanjem savladaće svoju želju za zdravstveno štetnom popustljivošću... {EP 255.3}

Rad za bogate klase

Božje sluge treba verno da rade za bogate ljude u našim gradovima, isto tako kao i za siromašne i ponižene. Ima mnogo bogatih ljudi koji su osetljivi na uticaj i delovanje evanđeoske poruke i koji će, kada im se Biblija predstavi kao tumač hrišćanske vere i hrišćanskog života biti pokrenuti Božjim Duhom da otvore vrata za napredovanje Jevanđelja. Oni će pokazati živu veru u Božju Reč, i iskoristiće sredstva koja su im poverena da pripreme put Gospodu, da poravnaju u pustinji put našem Bogu. {EP 255.4}

Godinama nam se postavlja zamršeno pitanje kako da prikupimo odgovarajuća sredstva kojima bismo podržali misije koje je Gospod otvorio za nas? Mi čitamo jasne naloge Jevanđelja, a misije, i u našoj zemlji i u stranim poljima, objavljuju nam svoje potrebe. Pozitivna otkrivenja Proviđenja se sjedinjuju da nas pozovu da brzo obavimo posao koji čeka da bude obavljen. {EP 256.1}

Gospod želi da se bogati ljudi obrate i da deluju kao Njegova ruka pomoćnica u dostizanju drugih. On želi da oni koji mogu da pomognu u delu reforme i obnovljenja jasno sagledaju svetlost istine, da se preobrazu po svom karakteru i da odluče da sredstva koja su im poverena upotrebe u Njegovoj službi. Mi bismo želeli da oni svoja sredstva, koja im je Bog pozajmio, ulože na dobro, da se otvori put da se Jevanđelje propoveda svim klasama, blizu i daleko. {EP 256.2}

Zar svetovno mudri ljudi ne bi mogli da cene Nebo? O, da, tamo će naći odmor, mir i oporavak od svega što je nevažno, od svih častoljubivih želja, svega što je sebično. Pozivajte ih da teže za mirom, srećom i radošću koju Hristos čezne da im udeli. Pozivajte ih da svoju pažnju posvete nastojanju da sebi osiguraju najbogatiji dar koji se može dati smrtnim ljudima — haljinu Hristove pravednosti. Hristos im nudi život koji se može uporediti sa životom od Boga i “večnu i od svega pretežniju slavu” (2. Korinćanima 4,17). Ako budu prihvatili Hrista, dobiće i najvišu čast — čast koju im svet ne može ni dati ni uzeti. Oni će ustanoviti da velika nagrada čeka one koji drže Božje zapovesti. {EP 256.3}

Otkupitelj pun sažaljenja poziva svoje sluge da pozovu i bogate i siromašne na Njegovu večeru. Izidite na puteve i među ograde i svojim istrajnim i odlučnim naporima navedite ih da dođu. Neka propovednici Jevanđelja priđu tim svetovno bogatim ljudima i neka ih dovedu na gozbu istine koju im je Hristos pripremio. Onaj ko je dao svoj dragoceni život za njih kaže: “Dovedite ih i postavite ih da sednu za Moj sto i Ja ću im poslužiti!” {EP 256.4}

Hristovi propovednici, povežite se s tom klasom. Nemojte je odbaciti kao beznadežnu. Radite sa svom mogućom sposobnošću uveravanja i kao plod svojih vernih napora videćete u Božjem carstvu ljude i

žene koji će biti krunisani kao pobednici, kako pevaju triumfalnu pesmu pobednika. “I hodiće sa Mnom u belima, jer su dostojni”, kaže Prvi i Poslednji. (Otkrivenje 3,4) {EP 257.1}

Uglavnom je malo napora uloženo da se obrate ljudi na odgovornim mestima u svetu. Mnogi među njima imaju vrhunske sposobnosti; imaju sredstva i uticaj. To su dragoceni darovi, koje im je Gospod poverio da ih uvećaju i upotrebe za dobro bližnjih. {EP 257.2}

Potrudite se oko spasenja imućnih ljudi. Pozivajte ih da vrate Gospodu riznice koje im je dao na čuvanje, tako da u Njujorku i u drugim velikim gradovima mogu da budu osnovani centri uticaja iz kojih će biblijska istina u svojoj jednostavnosti odlaziti ljudima. Osvedočite ljude da polože svoje riznice pred Božji presto, vraćajući Gospodu svoje blago, osposobljavajući Njegove radnike da čine dobro i da unaprede Njegovu slavu. {EP 257.3}

Povećati naše snage

Snaga neke armije se ocenjuje pretežno prema sposobnosti ljudi u njenim redovima. Mudri general upućuje svoje oficire da obuču svakog vojnika za aktivnu službu. On želi da razvije najvišu uspešnost svih njenih pripadnika. Kada bi morao da se osloni samo na svoje oficire, ne bi mogao očekivati da vodi uspešan pohod. On računa na odanu i neumornu službu svakog čoveka u svojoj armiji. Odgovornost počiva pretežno na ljudima koji služe u stroju. {EP 257.4}

Tako je to i u armiji kneza Emanuila. Naš general, koji nikada nije izgubio nijednu bitku, očekuje spremnu, vernu službu od svakog ko je stupio pod Njegovu zastavu. U završnoj borbi koja se sada vodi između sila dobra i četa zla, On očekuje da svi, vernici kao i propovednici, uzmu učešća. Svi koji su se prijavili kao Njegovi vojnici treba da obave vernu službu kao stražari, koji imaju jasan pojam o odgovornosti koja počiva na svakome od njih pojedinačno. {EP 257.5}

Oni koji vode duhovni nadzor nad crkvom treba da pronađu puteve i načine da se svakom verniku crkve pruži prilika da učestvuje u nekom delu rada za Boga. U prošlosti se vrlo često nije činilo ništa slično. Nisu se stvarali jasni planovi niti su se u punoj meri sprovodili, planovi po kojima bi se talanti svih mogli upotrebiti u aktivnoj službi. Vrlo su retki oni koji shvataju koliko je štete pričinjeno na taj način. {EP 258.1}

Starešine u Božjem delu, kao mudri generali, treba da stvaraju planove za prodore uzduž cele linije. U svom planiranju, treba posebnu pažnju da posvete delu koje vernici mogu da obave za svoje prijatelje i susede. Božje delo na ovoj Zemlji nikada neće biti završeno ukoliko ljudi i žene od kojih se sastoji naša Crkva ne krenu na posao, ukoliko ne ujedine svoje napore s naporima propovednika i crkvenih službenika... {EP 258.2}

Trgovački i putni centri

U ovim danima putovanja, prilike za uspostavljanje veze sa ljudima i ženama svih klasa i svih nacionalnosti, mnogo su veće nego u danima Izrailja. Putni pravci su se mnogostruko umnožili. Bog je prekrasno pripremio put. Štampa, sa svojim mnogobrojnim mogućnostima, stoji nam na raspolaganju.

Biblije i publikacije na mnogim jezicima, koje predstavljaju istinu za naše vreme, stoje nam na raspolaganju i mogu se brzo odneti u sve krajeve sveta. {EP 258.3}

Hrišćani koji žive u velikim trgovačkim i putnim centrima imaju posebne mogućnosti. Vernici u tim gradovima mogu da rade za Boga u blizini svojih domova. {EP 258.4}

U poznatim svetskim zdravstvenim oporavilištima i centrima turističkog prometa, prenatrpanim mnogim hiljadama tražitelja zdravlja i zadovoljstava, treba da budu postavljeni propovednici ili akviziteri, sposobni da privuku pažnju mnoštva. Neka ti radnici traže priliku da objave poruku za ovo vreme, neka održavaju predavanja kada imaju mogućnosti. Neka budu brzi u korišćenju prilike da se obrate ljudima. Praćeni silom Svetog Duha, neka objave ljudima vest koju je objavljivao Jovan Krstitelj: "Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko!" (Matej 3,2) {EP 258.5}

Božja Reč treba da se objavljuje jasno i silno, tako da oni koji imaju uši da čuju mogu da čuju istinu. Tako će Jevanđelje istine za sadašnje vreme biti stavljeno na put onima koji ga ne poznaju i mnogi će ga prihvatiti i odneti u svoje domove u svim delovima sveta. {EP 259.1}

Mi treba da objavimo poslednje Božje upozorenje ljudima, i kakva bi trebalo da bude naša ozbiljnost u proučavanju Biblije, naša revnost u širenju svetosti! Neka se svaka duša koja je primila božansko prosvetljenje trudi da ga odnese drugima. Neka radnici idu od kuće do kuće, otvarajući Bibliju narodu, šireći publikacije, govoreći drugima o svetlosti koja je obasjala njihovu dušu. Neka se literatura rastura promišljeno, u vozovima, na ulicama, na velikim brodovima koji plove morima i putem pošte... {EP 259.2}

Rečeno mi je da ukažem našim propovednicima na neobrađene gradove i da ih pozovem na svaki mogući način da pronađu put za objavljivanje istine. U nekim gradovima u kojima je prvo bila objavljena vest o drugom Gospodnjem dolasku, mi smo prisiljeni da započnemo delo kao na nekom novom području. Koliko ćemo još dugo zaobilaziti ta neplodna polja, te neobrađene gradove? Bez oklevanja, sejanje semena treba da započne na mnogim mestima. (9T 109-123) {EP 259.3}

SAVET O RADU U GRADOVIMA

Ogromna količina posla treba da se obavi da bi se istina za ovo vreme objavila onima koji su mrtvi u svojim prestupima i gresima. Ljudi koje je Gospod poslao objaviće zaprepašćujuće poruke, poruke koje treba da upozore ljude, da ih probude. I pošto će neki biti izazvani upozorenjem, navedeni da se odupru svetlosti i dokazima, mi ćemo po tome shvatiti da propovedamo probnu vest za ovo vreme. {EP 259.4}

Poruke koje će se objavljivati neće biti uobičajene, jer su Gospodnji sudovi u zemlji. Iako se moraju osnivati gradske misije u kojima će se literarni evanđelisti, biblijski radnici i praktični medicinski misionari obučavati da dosegnu određene klase, u našim gradovima moramo imati i posvećene evanđeliste preko kojih se vest mora objavljivati tako odlučno da zapanji slušaoc... {EP 259.5}

Došlo je vreme da se ulože odlučni naponi na mestima u kojima istina još nije bila objavljivana. Kako će se obavljati Gospodnji posao? U svakom mestu u koje smo ušli, treba da se postavi solidan temelj za trajni rad. Gospodnje metode treba da se primenjuju. Nije potrebno da se plašite spoljašnjih prilika,

makoliko odbojno izgledale. Vi treba da nastavite delo kao što je Gospod rekao da treba da bude obavljano. Propovedajte Reč, i Gospod će svojim Svetim Duhom poslati osvedočenje u um slušalaca. Poruka glasi: "A oni iziđoše i propovedaše svuda, i Gospod ih potpomaga, i reč potvrđiva znacima, koji su se potom pokazivali." (Marko 16,20) {EP 260.1}

Mnogi radnici treba da obave svoj deo posla, radeći od kuće do kuće, dajući biblijske časove u porodicama. Oni treba da pokažu svoje rasteenje u blagodati time što će se pokoriti Hristovoj volji. Tako će steći i bogato iskustvo. I dok u veru budu primali, verovali i slušali Hristovu Reč, uspešnost Svetoga Duha će se videti u njihovom životu... {EP 260.2}

Postoji potreba za svim poukama koje naši misionari mogu da daju. Nastavite svoje delo u sili istog Duha koji vas je vodio prilikom njegovog uspostavljanja. Otvarajući Pismo, molitvom, pokazivanjem vere, učite ljude Gospodnjem putu; i to će izgraditi Crkvu utemeljenu na Steni, Isusu Hristu... {EP 260.3}

Nastavite i unapredite svoj rad u poniznosti. Nikada se ne uzdižite iznad jednostavnosti Hristovog Jevanđelja. Ne veštinom opisivanja, nego uzdizanjem Hrista, Otkupitelja koji nam oprašta grehe, postići ćete uspeh u zadobijanju duha. I dok budete radili u skromnosti i poniznosti srca, On će vam se pokazati. {EP 260.4}

Pozorišne veštine

Upotrebom karti, simbola i slika svake vrste, propovednik može da postigne da istina izgleda jasna i određena. To je pomoć u skladu s Božjom Rečju. Međutim, kada propovednik učini da njegov rad postane tako skup da blagajna ne može na nađe dovoljno sredstava da ga podrži u polju, on ne radi u skladu s Božjim planom. {EP 260.5}

Delo u velikim gradovima treba da se obavlja u skladu s hrišćanskim redom, a ne po ugledu na pozorišne predstave. Nisu predstave ono čime se Hristos proslavlja, već predstavljanje istine u ljubavi Isusa Hrista. {EP 261.1}

Pripreme

Nemojte lišavati istinu njenog dostojanstva i uticajnosti uvodnim tačkama koje se više slažu s redom koji vlada u svetu nego redom koji vlada na Nebu. Neka vaši slušaoci shvate da vi ne održavate predavanja da biste začarali njihova osećanja muzikom i drugim tačkama, već da propovedate istinu u svojoj njoj svečanosti; da ona treba da dođe k njima kao upozorenje, budeći ih iz njihovog smrtnog sna popustljivosti prema samome sebi. Upravo je čista istina slična oštrom, dvoseklom maču koji seče na obe strane. Samo će ona biti u stanju da probudi one koji su mrtvi u svojim prestupima i gresima. {EP 261.2}

Onaj ko je dao svoj život da spase ljude i žene od idolopoklonstva i popuštanja svojim slabostima, ostavio je primer koji treba da slede svi koji preuzimaju delo predstavljanja Jevanđelja drugima. Božje sluge u ovom vremenu dobile da obavljaju najsvečanije istine i njihovi postupci, metode i planovi moraju da odgovaraju važnosti njihove poruke. Ukoliko predstavljate Reč na Hristov način, vaši slušaoci će biti duboko dirnuti istinama koje iznosite. Oni će doći do osvedočenja da su to reči živoga Boga. {EP 261.3}

Formalnost u bogoslužju

U svojim naporima da dosegnu ljude, Gospodnji vesnici ne treba da slede primer sveta. Na sastancima koje održavaju ne treba da zavise od svetovnih pevača i predstava da bi probudili interesovanje. Kako bi se od onih, koji se uopšte ne interesuju za Božju Reč, koji nikada nisu ni čitali Njegovu Reč s iskrenom željom da razumeju njene istine, moglo očekivati da pevaju s duhom i razumevanjem? Kako bi njihovo srce moglo da bude u skladu s rečima svete pesme? Kako bi se nebeski hor mogao pridružiti muzici koja je samo formalna? {EP 261.4}

Zlo formalističkih bogoslužja nikada se ne može dovoljno naglastiti, ali nikakve reči ne mogu pravilno izraziti kakve blagoslove donosi istinsko bogoslužje. Kada ljudska bića pevaju s duhom i razumevanjem, nebeski muzičari preuzimaju melodiju i pridružuju se pesmi zahvalnosti. Onaj ko je izlio na nas sve darove koji nas osposobljavaju da budemo Božji saradnici, očekuje od svojih slugu da neguju svoje glasove, da mogu da pevaju i da govore tako da ih svi razumeju. Nije potrebno glasno pevanje, ječ jasna intonacija, pravilan izgovor i tačno izražavanje. Neka svi uzmu sebi vremena da neguju svoj glas, tako da se hvala Bogu može pevati čistim, mekim tonovima, a ne s oštrinom i prodornošću koja para uši. Sposobnost pevanja je dar od Boga; zato neka se upotrebljava na slavu Njemu. {EP 262.1}

Na sastancima koji se održavaju, neka se izabere jedan broj onih koji će učestvovati u pevanju. I neka pevanje bude praćeno muzičkim instrumentima u rukama veštih muzičara. Mi ne treba da se protivimo upotrebi muzičkih instrumenata u našem radu. Taj deo službe treba pažljivo da se obavlja; jer je to slavljenje Boga u pesmi. Pevanje ne treba uvek da bude prepušteno samo nekolicini. Koliko god je to moguće, neka se pridruži ceo skup... {EP 262.2}

Držite se onoga što je pozitivno

Često, kada se trudite da objavite istinu, pojavi se protivljenje; ali, ako pokušate da protivljenje suočite s dokazima, ono se samo umnožava i zato ne možete sebi dozvoliti da se tako ponašate. Držite se onoga što je pozitivno. Božji anđeli vas posmatraju i oni znaju kako da utiču na one čije protivljenje ste odbili da dočekate dokazima. Ne bavite se negativnim stranama pitanja koje vam je postavljeno, već prikupite u svojim mislima pozitivne istine i učvrstite ih mnogim proučavanjem, iskrenom molitvom i posvećenjem srca. Neka vaši žišci budu spremni i neka gore, neka blista njihova svetlost, tako da ljudi, gledajući vaša dobra dela, budu navedeni da slave Oca vašega koji je na nebesima. {EP 262.3}

Da se Hristos nije držao onoga što je pozitivno u pustinji kušanja, izgubio bi sve što se nadao da će zadobiti. Hristov način je najbolji način da se suočimo sa svojim protivnicima. Mi jačamo njihove dolaze kada odgovaramo na ono što oni govore. Uvek se držite onoga što je pozitivno. Može se dogoditi da upravo onaj čovek koji vam se suprotstavlja odnese vaše reči u svom srcu i da se obrati, da prihvati istinu koja mu je postala razumljiva. {EP 263.1}

Često sam govorila našoj braći: Vaši protivnici će o vašem radu iznositi laži. Nemojte ponavljati njihove dokaze, već se držite svojih obrazloženih dokaza u prilog žive istine; i anđeli Božji će otvoriti put pred vama. Mi imamo veliko delo koje moramo obaviti i mi ga moramo obavljati na razuman način. Nikada se nemojmo uzbuđivati, ili dozvoljavati zlim osećanjima da se pojave. Hristos to nije činio, a On je naš

primer u svemu. Za delo koje nam je povereno da obavimo potrebno nam je mnogo više nebeske, posvećene, skromne mudrosti, a mnogo manje našeg ja. Mi treba čvrsto da se uhvatimo za božansku silu. {EP 263.2}

Oni koji su se udaljili od vere dolaziće na vaše skupove da skrenu našu pažnju od rada koji Bog želi da se obavi. Vi sebi ne možete dozvoliti da svoje uši okrenete od istine bajkama. Nemojte se zaustavljati i pokušavati da obratite one koji izgovaraju reči ukora vašem radu, već dozvolite da se vidi da ste nadahnuti Hristovim Duhom; i anđeli Gospodnji će na vaše usne staviti reči koje će dosegnuti srce protivnika. Ako ti ljudi ostanu uporni u nametanju svoga puta, oni koji su razumni na vašem skupu shvatiće da su vaša merila uzvišenija. Tako govorite da se oseti da Isus Hristos govori preko vas. (9T 137149) {EP 263.3}

Ima onih koji imaju poseban dar pevanja, i ima trenutaka kada se posebna poruka upućuje preko onoga koji sam peva ili preko nekolicine koji se udružuju u pevanju. Međutim, retko se dešava da samo njih nekolicina pevaju. Sposobnost pevanja je talenat uticaja, za koji Bog želi da ga svi neguju i upotrebe na slavu Njegovog imena. (7T 115.116) {EP 263.4}

MEDICINSKO MISIONARSKO DELO U GRADOVIMA

Medicinsko misionarsko evanđeosko delo treba da se obavlja na najmudriji i najtemeljniji način. Svečano, sveto delo spasavanja duša treba da se obavlja na način koji je skroman, a ipak dostojanstven. Koje su naše radne snage? Ljudi i žene koji su temeljno obraćeni, ljudi i žene koji su pronicljivi i veoma dalekovidni, treba da deluju kao upravitelji. Zdravo rasuđivanje se mora pokazati prilikom nameštanja osoba da obavljaju ovo posebno delo — osoba koje vole Boga i koje hode pred Njim u svoj poniznosti, osobe koje će biti uspešna oruđa u Božjoj ruci za postizanje cilja koji On ima pred očima — uzdizanje i spasavanje ljudskih bića. {EP 264.1}

Medicinski misionarski evanđelisti biće u stanju da obave izvrstan pionirski posao. Delo propovednika treba potpuno da se stopi s radom medicinskog misionarskog evanđeliste. Hrišćanski lekar treba da smatra svoje delo isto tako uzvišenim kao i delo propovednika. On nosi dvostruku odgovornost; jer se u njemu sastaju sposobnosti lekara i propovednika Jevanđelja. Njegov posao je veliki, svet i veoma potreban. {EP 264.2}

Lekar i propovednik treba da shvate da se bave istim poslom. Oni treba da deluju u savršenom skladu. Treba da se međusobno savetuju. Svojim jedinstvom oni će posvedočiti da je Bog poslao svoga jedinorodnoga Sina na svet da spase sve koji veruju u Njega kao u svog ličnog Spasitelja. {EP 264.3}

Lekar čije su profesionalne sposobnosti daleko veće od sposobnosti običnog lekara treba da se prihvati službe Bogu u velikim gradovima. Takvi treba da se potrude da dosegnu više krugove... Medicinski misionari koji rade na evanđeoskom području obavljaju delo isto tako visokog ranga kao i propovednik, njihov saradnik. Napori takvih radnika se ne smeju ograničiti samo na siromašnije slojeve. Viši slojevi su bili na čudan način zanemareni. Na višim pozivima u životu naći će se mnogi koji će odgovoriti na istinu,

zato što je dosledna, zato što nosi pečat visokog karaktera Jevanđelja. Mnogo takvih sposobnih ljudi, kada budu zadobijeni za delo, snažno će se uključiti u Gospodnji posao. {EP 264.4}

Gospod poziva one koji se nalaze na poverljivim položajima, kojima su povereni Njegovi dragoceni darovi da upotrebe svoje talante intelekta ili sredstava u Njegovoj službi. Naši radnici treba da predstavljaju tim ljudima jasna objašnjenja našeg plana rada, govoreći im šta nam je potrebno da bismo mogli da pomognemo siromašnima i potrebnima i da uspostavimo to delo na čvrstoj osnovi. Neki od njih će biti osvedočeni Svetim Duhom da ulože Gospodnja sredstva na takav način da se unapredi Njegovo delo. Oni će ostvariti Njegovu nameru pomažući da se stvore centri uticaja u velikim gradovima. Zainteresovani radnici će biti navedeni da ponude sami sebe za razna područja misije. {EP 265.1}

Zdravstveno delo

Restorani zdrave hrane će se otvarati. Međutim, s kakvom oprežnošću bi trebalo obavljati ovo delo! Svaki takav restoran treba da bude škola. Radnici koji rade u njemu treba neprekidno da proučavaju i eksperimentišu, tako da mogu da unose poboljšanja u pripremu zdrave hrane. {EP 265.2}

U gradovima ovo delo poučavanja može da se obavlja na daleko široj skali nego u manjim mestima. Međutim, u svakom mestu u kome postoji crkva, treba organizovati predavanja o pripremanju jednostavne, zdrave hrane za one koji žele da žive u skladu s načelima zdravlja. Vernici crkve treba da ljudima iz svoje okoline prenesu svetlost koju su dobili na tom području. {EP 265.3}

Škole kuvanja treba da se otvore u mnogim mestima. Ovo delo može da počne na skroman način, međutim, kada razumni kuvari budu ulagali svoje najbolje napore da prosvetle druge, Gospod će im dati veštinu i razumevanje. Reč Gospodnja glasi: "Ne zabranjujte im; jer ja ću se pokazati njima kao njihov Učitelj!" Bog će raditi s onima koji izvršavaju Njegove planove, učeći ljude kako da sprovedu reformu u svojoj ishrani pripremanjem zdrave, jeftine hrane. Tako će i siromašni biti ohrabreni da prihvate načela zdravstvene reforme. I biće im pružena pomoć da postanu marljivi i da se oslanjaju na sebe. {EP 265.4}

Bilo mi je pokazano da je sposobne ljude i žene Bog poučio kako da pripremaju zdravu, ukusnu hranu na prihvatljiv način. Mnogi od njih su bili mladi, ali je bilo i onih u zreлом dobu. Bila sam poučena da ohrabrim održavanje škola za kuvanje na svim mestima na kojima je obavljano medicinsko misionarsko delo. Njima treba izneti svaki razlog da se ljudi podstiču da prihvate reformu. Neka ih obasja što je moguće više svetlosti. Naučite ih da unesu svako poboljšanje koje mogu u pripremanju hrane i pozovite ih da prenesu drugima ono što su naučili... {EP 265.5}

Iz izveštaja o Gospodnjim čudima u osiguravanju vina za svadbenu svečanost i u hranjenju mnoštva, mi možemo da naučimo pouku velike važnosti. Posao sa zdravom hranom je jedno od Gospodnjih sredstava da se zadovolje potrebe. Nebeski Snabdevač hranom neće ostaviti svoj narod u neznanju o pripremanju najbolje hrane u sva vremena i za sve prilike. (7T 110-114) {EP 266.1}

Jedino Hristova metoda će dati pravi uspeh u nastojanju da dosegne ljude. Spasitelj se mešao s ljudima kao onaj koji im želi dobro. Pokazivao im je svoje saučešće, služio je njihovim potrebama, i zadobijao njihovo poverenje. A onda ih je pozivao: "Hajdete za mnom!" {EP 266.2}

Postoji potreba da se približimo ljudima ulažući svoje lične napore. Kada bi se manje vremena trošilo na propovedi, a više provodilo u pojedinačnoj službi, videli bi se veći rezultati. Siromašnima treba pomoći, bolesne zbrinuti, ožalošćene i ucveljene utešiti, neuke naučiti, neiskusne posavetovati. Mi treba da plaćemo s onima koji plaću, i da se radujemo s onima koji se raduju. Praćeno silom osvedočenja, silom molitve, silom Božje ljubavi, ovo delo neće niti može da bude bez ploda. (MH 143.144) {EP 266.3}

ŠKOLE ZA OBUKU PRI GRADSKIM MISIJAMA

Iste važnosti kao i javni rad je rad od kuće do kuće u domovima ljudi. U velikim gradovima postoje neke klase kojima se ne možemo približiti javnim predavanjima. Njih moramo tražiti kao što pastir traži svoju izgubljenu ovцу. Marljivi lični napori se moraju uložiti za njihovo dobro. Kada se pojedinačni napori zanemare, gube se mnoge dragocene prilike, koje bi, da su iskorišćene, odlučno unapredile delo. {EP 266.4}

I ponovo, kao posledica objavljivanja istine na velikim skupovima, budi se želja za raspitivanjem i posebno je važno da se ovo interesovanje prati ličnim radom. One koji žele da istražuju istinu treba poučiti da marljivo proučavaju Božju Reč. Neko mora da im pomogne da grade na sigurnom temelju. U tom kritičnom vremenu njihovog religijskog iskustva, kako je važno da im mudro usmereni biblijski radnik priskoči u pomoć i otvori njihovom razumevanju riznicu Božje Reči! {EP 267.1}

Dobro uravnoteženi rad najbolje se može obavljati u gradovima kada u njima, istovremeno dok se održavaju javna predavanja, deluje škola za obučavanje radnika. S tom školom za obučavanje radnika ili sa gradskom misijom treba da budu povezani iskusni radnici dubokog duhovnog razumevanja, koji biblijskim radnicima mogu davati svakodnevne pouke, i koji se celim srcem mogu uključiti u opšti javni napor. I kada se ljudi i žene obrate istini, oni koji stoje na čelu misije treba, uz mnogo molitava, da pokažu tim novim obraćenicima kako da osete silu istine u svojim srcima. Takva misija, ako je vode oni koji znaju kako da mudro njome upravljaju, biće kao svetiljka koja sija u mračnom mestu. {EP 267.2}

Misije su bitne kao temelj misionarskog rada u našim gradovima; ali, neka se nikada ne zaboravi da oni koji stoje na njihovom čelu treba da straže nad svim tako da se sve čini na slavu Božju. U tim misijama mladi ljudi i žene treba da dobiju obuku koja će ih osposobiti da rade za Učitelja. Međutim, ako nemaju čvrstinu karaktera i duh odanosti, svi napori da se osposobe za rad pokazaće se neuspešni. Bez visoko razvijenog smisla za pristojnost, za trezvenost, za svetost istine i za uzvišeni karakter rada, oni ne mogu uspeti. Isto se to odnosi i na starije radnike. Ukoliko nisu posvećeni istinom, ne mogu onima koji su im povereni dati vaspitanje koje će ih uzdići, oplemeniti i pročistiti. {EP 267.3}

Naše misije moraju ostati čiste od svih pogrešnih navika, svake grubosti i nemarnosti. Sve što je povezano s njima treba da ostane besprekorno. Svaki pojedinac koji treba da obavi neki zadatak u njima mora biti primer vernicima. Postoji potreba da se mnogi trenuci provode u tajnoj molitvi, u bliskom razgovoru s Bogom. Jedino tako se mogu postići pobeđe. Svaki raspored u misiji treba da bude takav da

sačuva duše da ne podlegnu iskušenju. Svaka nesveta strast mora se držati pod kontrolom posvećenog razuma, blagodaću koja se u obilnoj meri dobija od Boga. {EP 267.4}

Kada čovek koji se smatrao dostojnim da popuni poverljivo mesto u nekoj našoj ustanovi ili misiji izneveri ukazano poverenje i preda sebe u ruke sotoni kao oruđe nepravde, da seje seme zla, on postaje izdajnik najgore vrste. Od jednog tako potamnelog i zagađenog uma mladi često preuzimaju nečiste misli koje ih navode na život srama i pokvarenosti. {EP 268.1}

Ljudima i ženama na čelu misije neophodna je uska veza s Bogom da bi sebe održali čistim i da bi znali kako da razumno upravljaju mladima, tako da misli svih ostanu neokaljane i nepokvarene. Neka pouke koje se daju budu uzvišenog, oplemenjujućeg karaktera, tako da um bude ispunjen neporočnim, hristolikim mislima. "I svaki ko ovaj nad ima na Njega čisti se kao i On što je čist." (1. Jovanova 3,3) I kao što je Bog čist u svojoj sferi, tako i čovek treba da bude čist u svojoj. On će biti čist ukoliko Hristos živi u njemu, kao nada slave; jer će onda podražavati Hristov život i odražavati Njegov karakter. {EP 268.2}

Kada se u nekom gradu organizuje misija, naši vernici treba da se zainteresuju za nju, pokazujući to svoje interesovanje na praktičan, stvaran način. Radnici u misiji rade teško i požrtvovano i ne primaju velike plate. Neka naši vernici ne misle da je vođenje gradske misije lak posao ili posao koji donosi finansijsku korist. Često se misije vode bez ikakvih sredstava na vidiku, to čine ljudi i žene koji iz dana u dan traže od Boga da im pošalje sredstva da unaprede svoj posao. {EP 268.3}

TEMELJNOST

Svečana odgovornost počiva na Hristovim propovednicima da svoj posao obavljaju temeljno. Oni treba da vode mlade učenike mudro i razumno, korak po korak, napred i prema gore, sve dok se svaka bitna tačka nauke ne objavi. Ništa se ne sme izostaviti. Međutim, ne smeju se sve tačke nauke objaviti u toku prvih nekoliko sastanaka. Postepeno, pažljivo, dok je i samo njegovo srce nadahnuto Božjim Duhom, učitelj treba svojim slušaocima da daje hranu u pravo vreme. {EP 269.1}

Propovednici ne smeju misliti da je njihov posao završen sve dok oni koji su prihvatili teoriju istine ne osele stvarni uticaj njene sile posvećenja i ne budu istinski obraćeni. Kada Božja Reč, kao oštri, dvosekli mač, probija svoj put do srca i budi savest, mnogi misle da je to dovoljno; međutim, delo je time tek započelo. Ostavljeni su dobri utisci, ali, sve dok se ti utisci ne prodube pažljivim naporom uz molitvu, sotona će ih poništiti. Neka radnici ne počivaju zadovoljni onim što je učinjeno. Plug istine mora da ore dublje i on će to svakako i učiniti ukoliko se temeljni napori ulože da se misli usmere i učvrste osvedočenja onih koji proučavaju istinu. {EP 269.2}

Suviše često posao se ostavlja u nezavršenom stanju, i u mnogim takvim slučajevima ništa se ne postiže. Ponekad, kada grupa ljudi prihvati istinu, propovednik misli da smesta mora da pređe u novo polje; i događa se da bez odgovarajućeg ispitivanja dobije dozvolu da to učini. To je pogrešno; on treba da dovrši delo koje je započeo; jer, ostavljajući ga nedovršenog, pravi više štete nego koristi. Nijedno polje nije tako bezizgledno kao ono koje je obrađeno tek toliko da se korovu omogući bogatiji rast. Tim

metodom rada mnoge duše su bile prepuštene napadima sotone i protivljenju pripadnika drugih crkava koji su odbacili istinu; i mnogi odlutaju tako daleko da se više nikada ne mogu pronaći. Bolje bi bilo da se propovednik uopšte nije ni prihvatao posla ako ga nije mogao temeljno privesti kraju. {EP 269.3}

Svim novim obraćenicima se mora dobro urezati istina da se trajno znanje može steći jedino ozbiljnim radom i istrajnim proučavanjem. U pravilu, oni koji su obraćeni istini koju propovedamo prethodno nisu bili marljivi proučavaoci Pisma, jer u velikim crkvama nema nekog velikog stvarnog proučavanja Božje Reči. Narod očekuje od propovednika da proučava Pismo umesto njih i da im objasni njegovo učenje. {EP 269.4}

Mnogi prihvataju istinu bez dubokog kopanja da bi razumeli njena temeljna načela; i kada naiđu na protivljenje, zaboravljaju na dokaze koji je potvrđuju. Bili su navedeni da poveruju u istinu, ali nisu bili temeljno poučeni šta je istina, ili vođeni napred tačku po tačku u poznavanju Hrista. Vrlo često se njihova pobožnost pretvara u formalizam i kada se pozivi, koji su ih isprva privukli, više ne upućuju oni postaju duhovno mrtvi. Ukoliko oni koji su primili istinu nisu temeljno obraćeni, ukoliko ne dođe do radikalne promene u životu i karakteru, ukoliko se duša nije razbila na večnoj Steni, oni neće izdržati probu nevolja. Kada propovednik ode i kada se sveži utisci izgube, istina gubi svoju snagu da očarava i oni ne šire ništa svetiji uticaj nego ranije. {EP 270.1}

Božje delo se ne sme obavljati na nespretn, nemaran, površan način. Kada propovednik uđe u neko polje, on ga mora temeljno obraditi. On ne sme da bude zadovoljan svojim uspehom sve dok ne može, svojim ozbiljnim radom i blagoslovom Neba, da predstavi Gospodu obraćenike koji imaju pravi smisao o svojoj odgovornosti, i koji će nastaviti da rade posao koji im je određen. Ako je pravilno poučio one koji su mu bili povereni, kada bude otišao u druga radna polja, posao neće stati, jer je postavljen na prave temelje i dobro utvrđen. {EP 270.2}

Propovednik nema odobrenje da svoj rad ograniči samo na propovedaonicu, ne pomažući svojim slušaocima svojim ličnim zalaganjem. On se mora truditi da razume prirodu teškoća u mislima vernika. On treba da razgovara i da se moli sa onima koji su zainteresovani, da im daje mudra uputstva, s ciljem da "pokažemo svakoga čoveka savršena u Hristu Isusu" (Kološanima 1,28). Njegovo poučavanje iz Biblije treba da bude neposredno i snažno, tako da osvedoči savest čoveka. Ljudi znaju tako malo o Bibliji da se praktične, određene pouke moraju davati o prirodi greha i o načinu na koji se on može izlečiti. {EP 270.3}

Radnik nikada ne sme da ostavi neki deo posla nedovršen, jer mu se čini neugodan i da misli da će to umesto njega učiniti sledeći propovednik. Ako to bude slučaj, i ako sledeći propovednik zameni prvog i objavi zahteve koje Bog postavlja svom narodu, neki će ustuknuti i kazati: "Propovednik koji nam je pokazao istinu nije spomenuo ništa od toga!" I tako se mogu sablazniti zbog reči istine. Neki odbijaju da prihvate sistem odvajanja desetka; okreću se i više ne žele da se druže s onima koji prihvataju i vole istinu. Kada se druge istine prikažu pred njima, odgovaraju: "Nismo tako bili poučeni!" i oklevaju da idu napred. Koliko bi bolje bilo da je prvi propovednik istine verno i temeljno naučio te obraćenike svim bitnim istinama, čak i onda kada bi manje obraćenika bilo pridodato crkvi njegovim trudom. Bog bi bio zadovoljniji da ima šest temeljno obraćenih vernika nego da ima šezdeset onih koji na rečima prihvataju istinu, a ipak nisu stvarno obraćeni. {EP 271.1}

Deo propovednikovog rada predstavlja i to da pouči one koji prihvataju istinu njegovim naporima da donose desetke u riznicu kao znak da priznaju svoju zavisnost od Gospoda. Novi obraćenici treba da budu potpuno obavješteni o svojoj dužnosti da vraćaju Gospodu ono što mu pripada. Zapovest o vraćanju desetka je tako jasna da nema ni traga od izgovora za neposlušnost. Onaj ko zanemaruje da pruži pouku o ovom pitanju, ostavlja nezavršen najvažniji deo svog posla. {EP 271.2}

Propovednici treba da objasne narodu važnost nošenja drugih odgovornosti povezanih s Božjim delom. Niko nije izuzet od dela velikodušnosti. Vernicima se mora objasniti da svako odeljenje Božjeg dela očekuje njihovu podršku i njihovo interesovanje. Veliko misionarsko polje se otvara pred nama, i o toj temi se mora govoriti, uvek stalno iznova. Vernici moraju da razumeju da će večni život zadobiti ne slušači, nego izvršioци Božje Reči. Njima se mora objasniti da oni koji postaju učesnici u Hristovoj blagodati ne treba samo da daju deo svojih prihoda za unapređivanje dela, već treba i sami sebe bez ograničenja da predaju Bogu. {EP 271.3}

Neke propovednike je veoma lako skrenuti s njihovog posla. Oni postaju obeshrabreni ili ih pritiskaju obaveze prema domu

i porodici, pa ostavljaju da rastuće interesovanje izumire zbog nedostatka pažnje. Gubitak koji delo trpi zbog toga se jedva može izračunati. Kada se uloži napor da se objavi istina, zaduženi propovednik treba da se oseća odgovoran da obavi svoj deo posla u njegovom daljem unapređivanju. Ako mu izgleda da njegovi napori ostaju bez rezultata, treba da se, uz ozbiljnu molitvu ispita da li je kod njega samog sve kako treba da bude. Treba da ponizi svoju dušu pred Gospodom u samoispitivanju, da se verom uhvati za Božja obećanja, skromno nastavljajući svoje napore sve dok ne bude zadovoljan da je verno obavio svoju dužnost i da je učinio sve što je bilo u njegovoj moći da postigne željene rezultate. {EP 271.4}

Bog ne prihvata ni najsajjniju službu ukoliko čovekovo ja nije položeno na oltar kao živa žrtva. Koren mora da bude svet, jer inače neće biti ni dobrog, zdravog ploda, koji je jedini prihvatljiv pred Bogom... Dok će svetovne ambicije, svetovni projekti, najveći planovi i ciljevi ljudi propasti kao trava "razumni će se sjati kao svetlost nebeska i koji mnoge privedoše pravdi kao zvezde vazda i doveka" (Danilo 12,3) (7T 248-249) {EP 272.1}

SUOČAVANJE S PROTIVLJENJEM

Naši propovednici i nastavnici treba da predstavljaju Božju ljubav prema grešnom svetu. Sa srcima koja su omekšana nežnošću neka izgovaraju reči istine. Neka prema svima koji su u zabludi postupaju s Hristovom ljubaznošću. Ako oni s kojima radite ne uspevaju da smesta shvate istinu nemojte ih kritikovati ni osuđivati. Imajte na umu da treba da predstavljate Hrista u svoj Njegovoj krotosti, ljubaznosti i ljubavi. {EP 272.2}

Mi moramo očekivati da ćemo se suočavati s neverovanjem i protivljenjem. Istina se uvek morala boriti s tim elementima. Međutim, iako se morate suočavati s najgorčnijim protivljenjem, nemojte optuživati

svoje protivnike. Oni mogu da misle, kao što je to činio Pavle, da služe Bogu; i prema takvima moramo da pokažemo strpljenje, krotost i dugo podnošenje. {EP 272.3}

Nemojmo smatrati da moramo podnositi teške nevolje, da izdržimo surove sukobe samo zato što predstavljamo nepopularnu istinu. Mislite na Isusa i šta je On pretrpeo za vas i učutite. Čak i kada vas zlostavljaju i lažno optužuju, nemojte se žaliti; ne izgovarajte nijednu reč prigovora, neka nijedna misao ukora ili nezadovoljstva ne prođe u vaš um. Idite pravo napred, "vladajte se dobro među neznabošcima, da bi za ono što vas opadaju kao zločince, videvši vaša dobra dela, hvalili Boga u dan pohođenja" (1. Petrova 2,12). {EP 273.1}

Treba da se vladate krotko prema onima koji su u zabludi, pa zar niste nedavno i vi sami bili zaslepljeni prema svojim gresima? I uzimajući u obzir Hristovo strpljenje prema vama, zar ne bismo i mi morali da budemo nežni i strpljivi prema drugima? Bog nam je dao mnoštvo saveta da pokazujemo veliku ljubaznost prema onima koji nam se protive da ne bismo uputili duše u pogrešnom smeru. {EP 273.2}

Naš život treba da bude sakriven sa Hristom u Bogu. Mi moramo upoznati Hrista lično, jer tek onda ga možemo predstavljati svetu. Neka se neprestano čuje molitva: "Gospode, nauči me da činim ono što bi Isus činio da je na mom mestu!" Bez obzira šta smo, mi moramo učiniti da naša svetlost sija dobrim delima na slavu Boga. Ovo je veliki, važan interes našeg života. {EP 273.3}

Mudrost u osuđivanju zla

Gospod želi da Njegov narod sledi drugačije metode nego što je metoda osuđivanja zla, čak i u slučaju da je osuđivanje pravedno. On želi da činimo i nešto više nego da se nabacujemo optužbama protiv naših protivnika koje će ih samo gurnuti još dalje od istine. Posao koji je Hristos došao da obavi na ovom svetu nije bio da podiže barijere, i da stalno ističe pred ljudima da su na pogrešnom putu. Onaj ko očekuje da prosvetli prevareni narod mora mu se približiti i raditi s njim u ljubavi. On mora da postane središte svetog uticaja. {EP 273.4}

Prilikom odbrane istine i prema najgorčnijim protivnicima istine se mora postupati s poštovanjem i smernošću. Neki neće odgovoriti na naše napore, već će olako shvatiti evanđeoski poziv. Drugi, čak i oni za koje smo smatrali da su prekoračili granice Božje milosti, biće zadobijeni za Hrista. Možda će poslednje delo u velikom sukobu biti prosvetljenje onih koji nisu odbacili svetlost i dokaze, već su se nalazili u ponoćnoj tami i u neznanju se borili protiv istine. Zato postupajte prema svakom čoveku kao da je pošten. Ne izgovarajte nijednu reč, ne činite nijedno delo, kojim biste nekoga utvrdili u neverovanju. {EP 273.5}

Ako bi iko pokušao da uvuče radnike u raspravu ili sukob oko političkih i drugih pitanja, ne obraćajte pažnju ni na ubeđivanja ni na izazivanja. Obavljajte dalje Božje delo čvrsto i snažno, ali u Hristovoj krotosti, i što je tiše moguće. Neka se ne čuje nikakvo ljudsko hvalisanje. Neka se ne vidi nikakav znak samodovoljnosti. Neka se vidi da nas je Gospod pozvao da se bavimo svetim zalogom; propovedajte Reč, budite marljivi, ozbiljni i revnosni. {EP 274.1}

Uticaj vašeg poučavanja će biti deset puta veći ako budete pazili na svoje reči. Reči koje bi trebalo da budu miris života na život mogu pod uticajem duha koji ih prati da postanu miris smrti na smrt. I imajte na umu da ako svojim duhom ili svojim rečima zatvorite vrata makar samo jednoj duši, ta duša će se suočiti s vama na sudu. {EP 274.2}

Nemojte, ako govorite o Svedočanstvima, da smatrate svojom dužnošću da ih namećete. Kada ih čitate, čuvajte se da im ne dodajete svoja osećanja ili svoje reči; jer to onemogućuje slušaocima da razlikuju koje reči im je Gospod uputio, a koje potiču od vas. Pazite da ne učinite da Gospodnje reči zvuče uvredljivo. {EP 274.3}

Mi čeznemo da vidimo reforme; i pošto ne vidimo ono što očekujemo, suviše često se zlom duhu dozvoljava da kapne neku kapljicu žuči u našu čašu, tako da i drugi postaju ogorčeni. Našim će nesmotrenim rečima njihov duh je podbunjen i oni su pokrenuti na pobunu. {EP 274.4}

Svaka propoved koju propovedate, svaki članak koji napišete, može da bude potpuna istina; međutim, samo jedna kapljica žuči u njima postaje otrov za slušaoca ili čitaoca. I zbog te jedne kapljice otrova, neko može odbaciti sve vaše dobre i prihvatljive reči. Drugi će se nahraniti otrovom; jer vole takve oštre reči. Oni će slediti vaš primer, govoriće upravo onako kako ste vi govorili. Tako će se zlo samo umnogostručiti. {EP 275.1}

Onima koji objavljuju večna načela istine potrebno je da se sveto ulje iz dve maslinove grančice izlije u njihovo srce. I tada će se rečima izlivati ono što će reformisati, a neće razdraživati. Istina se mora izgovarati u ljubavi. I tada će Gospod Isus svojim Duhom dati i silu i snagu. To je Njegovo delo. (6T 120-123) {EP 275.2}

Kako da postupamo prema prigovorima

Vreme i snaga se mogu bolje iskoristiti nego da se beskrajno bavimo smicalicama naših protivnika koji se bave ogovaranjima i pogrešnim tumačenjima. I dok se dragoceno vreme troši da sledimo krivine i okuke nepoštenih protivnika, ljudi koji su spremni za osvedočenje umiru zbog nedostatka znanja. Niz besmislenih smicalica koje je sotona izmislio zaokuplja misli dok ljudi plaču za hranom — za hranom u pravo vreme. {EP 275.3}

Potrebni su ljudi koji su uvežbali svoj um da se bori protiv istine da izmišljaju smicalice. I mi nećemo biti mudri da ih uzimamo iz njihovih ruku i prenosimo hiljadama onih koji nikada ne bi ni pomislili na njih da ih mi nismo objavili svetu. {EP 275.4}

Plan Hristovog poučavanja treba da postane i naš plan. On je bio jednostavan i jasan, udario je neposredno u koren problema, pa je tako zadovoljavao potrebe svakog uma. Nije najbolja taktika biti suviše izričit, kazati sve što se o nečemu može kazati, kada bi samo nekoliko dokaza bilo sasvim dovoljno za sve praktične potrebe da se osvedoči ili učutka protivljenje. {EP 275.5}

Vi danas može ukloniti svaku primedbu i zatvoriti usta svim protivnicima da više ništa ne mogu da kažu, a sutra će oni ponovo krenuti sa istim primedbama i prigovorima. Tako će to ponavljati, zato što oni ne vole istinu i ne žele da dođu u svetlost, jer bi se onda tama i zabluda morali ukloniti od njih. {EP 276.1}

Hristova služba je trajala samo tri godine, ali je veliko delo bilo obavljeno u tom kratkom vremenu. U ove poslednje dane veliko delo treba da se obavi u kratkom vremenu. Dok se mnogi pripremaju da nešto učine, duše će propadati zbog nedostatka svetlosti i znanja. {EP 276.2}

Ukoliko oni koji se bave objavljivanjem i odbranom istine Biblije pokušaju da istražuju i prikažu zablude i nedoslednost ljudi koji nepošteno pretvaraju istinu Božju u laž, sotona će pokrenuti dovoljno protivnika da ih natera da neoprestano upotrebljavaju svoje pero dok će ostale grane dela biti ostavljene da stradaju. Mi moramo gajiti veću meru duha kojim su se odlikovali graditelji zidina Jerusalima. Mi se bavimo velikim poslom i ne možemo da siđemo! Ako sotona može da zaokupi ljude odgovaranjem na optužbe protivnika, sprečavajući ih tako da obave najvažnije delo za ovo sadašnje vreme, on će postići svoj cilj. {EP 276.3}

RASPRAVE KOJE TREBA IZBEGAVATI

Mladi propovednici treba da izbegavaju rasprave, jer one ne podižu duhovnost ili poniznost uma. U nekim slučajevima, možda će biti neophodno da se suočimo s oholim hvalisavcima, protivnicima Božje istine u otvorenoj raspravi; ali uopšteno govoreći, takve raspave, bilo usmene bilo pismene, donose više štete nego koristi. Posle rasprave, velika odgovornost počiva na propovedniku da zadrži interesovanje. On treba da se čuva reakcija koje će se sigurno pojaviti posle religijskog uzbuđenja i da se ne prepušta obeshrabrenju... {EP 276.4}

Uglavnom, diskusije utiču na naše propovednike tako da se osećaju samodovoljni, da rastu u svom samoocenjivanju. I to nije sve. Oni koji uživaju da raspravljaju čine sebe nesposobnima da budu pastiri stada. Oni su uvežbali svoj um da se suprotstavi protivniku, da izgovara sarkastične primedbe, i zato više ne mogu da se spuste i zadovolje potrebe ožalošćenih srca kojima je potrebna uteha... {EP 276.5}

U objavljivanju nepopularnih istina, što uključuje i težak krst, propovednici moraju da budu pažljivi da svaka njihova reč bude onakva kakva Bog želi da bude. Njihove reči nikada ne smeju da budu oštre. Oni treba da predstavljaju istinu u poniznosti, da budu ispunjeni najdubljom ljubavlju prema dušama, iskrenom željom za njihovim spasenjem i da prepuste istini da seče. (3T 213-218) {EP 277.1}

Rasprave se ne mogu uvek izbeći... Ljudi koji vole da gledaju kako se protivnici bore, mogu pozivati na raspravu. Drugi, koji imaju želju da saslušaju dokaze obe strane, mogu da traže raspravu iz poštenih pobuda; ali, kada god se rasprava može izbeći, to treba i učiniti. One uglavnom jačaju duh borbenosti i slabe onu čistu ljubav i sveto saosećanje koji uvek treba da postoje u srcima hrišćana, iako se mogu razlikovati u mišljenjima. {EP 277.2}

U ovo naše doba zahtev za raspravom nije stvaran dokaz iskrene želje ljudi da se upoznaju sa istinom, već njihove ljubavi prema svemu što je novo i prema uzbuđenju koje prati raspravu. Bog se retko slavi, a

istina se ne unapređuje tim sukobima. Istina je suviše svečana, toliko značajna po svojim posledicama da bi se izložila potcenjivanju, bilo da na kraju bude prihvaćena ili odbačena. Raspravljati o istini samo zato da bi se protivnicima pokazala veština boraca, uvek je loše, jer veoma malo doprinosi napredovanju istine. {EP 277.3}

Protivnici istine pokazaće veštinu u pogrešnom prikazivanju gledišta njenih branitelja... Oni će se uglavnom rugati svetim istinama, i predstavljati ih u tako lošoj svetlosti pred narodom da umovi koji su potamnili i zatrovani grehom neće prepoznati pobude i ciljeve tih podmuklih ljudi koji prikrivaju i lažno prikazuju važne istine. Zbog onih koji učestvuju u njima, rasprave se samo retko mogu održati u okvirima pravih načela. Oštri napadi se suviše često upućuju, ličnosti se ponižavaju, i često se obe strane spuštaju do sarkazma i dosetki. Ljubav prema dušama se gubi u još većoj želji za pobedom. Posledica toga su duboke predrasude... {EP 277.4}

Mnogi radije biraju tamu nego svetlost, zato što su njihova dela zla. Međutim, ima i onih koji bi, da im je istina bila predstavljena na drugačiji način, pod drugim okolnostima, pružajući im poštenu priliku da sami za sebe odmere dokaze i da uporede stih sa stihom, bili zadivljeni njenom jasnoćom i koji bi je prihvatili. {EP 278.1}

Bilo je vrlo nerazumno što su naši propovednici objavili svetu lukavo mudrovanje zablude, koje su im podmetnuli podmukli spletkari da bi prikriili i onemogućili svečane, svete istine Gospodnje. Ti lukavi ljudi koji čekaju u zasedi da prevare neoprezne koriste se jačinom svog intelekta da izopače Božju Reč. Neiskusni i nespremni bivaju prevareni na svoju propast. Bila je velika greška objaviti sve argumente kojima protivnici pokušavaju da obore Božju istinu; jer čineći tako umovima svih klasa stavljamo na raspolaganje argumente o kojima mnogi od njih nikada nisu ni razmišljali. Neko će morati da bude pozvan na odgovornost zbog tako nemudre odluke. {EP 278.2}

Argumenti protiv svete istine, podmukli po svom uticaju, deluju na umove koji nisu dobro obavešteni o snazi istine. Moralna osetljivost društva uopšte je zamaglana bliskoću sa grehom. Sebičnost, nepoštenje, i razni gresi koji preovladavaju u ovo pokvareno doba, potamnili su osetljivost prema onome što je nebesko, tako da se Božja istina više i ne prepoznaje. Puštanjem u javnost pogrešnih argumenata naših protivnika, istina i zabluda su stavljene na isti nivo u mislima ljudi, koji bi, da su imali pred sobom istinu u svoj njenoj jasnoći dovoljno dugo da uvide i shvate njenu svetost i važnost, bili osvedočeni snažnim dokazima u njenu korist, i bili pripremljeni da se suoče s argumentima koje iznose njeni protivnici. {EP 278.3}

Oni koji traže da upoznaju istinu i da razumeju Božju volju, koji su odani svetlosti, revnosni da obave sve svoje svakodnevne dužnosti, svakako će upoznati doktrinu; jer će biti navođeni na svaku istinu. (3T 424-427) {EP 278.4}

Kada je neophodno za napredovanje dela istine i na slavu Bogu da se sretnu s nekim protivnikom, kako pažljivo i s kakvom poniznošću se branitelji istine moraju upuštati u takav sukob! Ispitivanjem srca, priznanjem greha, iskrenom molitvom i često postom za neko vreme, treba da se mole Bogu da im ukaže posebnu pomoć, i da svojoj spasonosnoj, dragocenoj istini pokloni slavnu pobedu, tako da se zabluda pokaže u svojoj pravoj izopačenosti, a njeni zastupnici budu poraženi... {EP 278.5}

Nikada se ne smete upustiti u raspravu, u kojoj je toliko toga stavljeno na kocku, oslanjajući se na svoju sposobnost da rukujete snažnim dokazima. Ako se rasprava ne može izbeći, pristanite da učestvujete, ali uđite u nju s čvrstim oslanjanjem na Boga i u duhu poniznosti, u duhu Isusa Hrista, koji vas je pozvao da se naučite od Njega koji je krotak i smeran u srcu. (1T 624-626) {EP 279.1}

POGREŠNE METODE

Ima mnogo sposobnih ljudi, koji dobro poznaju Sveto pismo, ali čija je korisnost uveliko umanjena njihovom pogrešnom metodom rada. Neki od onih koji se bave delom spasavanja duša, propuštaju da postignu najbolje rezultate zato što delo koje su započeli s oduševljenjem ne obavljaju temeljno. Drugi se strogo drže unapred stvorenih zaključaka, koje stalno ističu, propuštajući tako da svoje učenje prilagode stvarnim potrebama ljudi. Mnogi ne shvataju potrebu prilagođavanja okolnostima i pristupanja ljudima tamo gde se nalaze. Oni se ne izjednačuju s onima kojima žele da pomognu da dostignu biblijsko merilo hrišćanstva. Neki doživljavaju neuspeh zato što se uzdaju jedino u snagu dokaza i ne traže iskreno od Boga Njegove mudrosti da ih usmerava i Njegove blagodati da posveti njihove napore. {EP 279.2}

Propovednici treba da budu pažljivi da ne očekuju suviše mnogo od onih koji i dalje lutaju u tami zablude. Oni treba dobro da obavljaju svoj posao, oslanjajući se na Boga da izloži iskrenu dušu tajanstvenom, oživljavajućem uticaju svog Svetog Duha, znajući da bi bez toga njihovi napori bili neuspešni. Oni treba da budu strpljivi i mudri u postupanju prema ljudima, imajući na umu da su raznovrsne okolnosti dovele do razvoja tako različitih osobina u ljudskom karakteru. Oni moraju strogo paziti na sebe da njihovo ja ne preuzme vlast i da Isus bude potisnut u drugi plan. {EP 279.3}

Neki propovednici doživljavaju neuspeh zato što ne unose svoje posebne interese u delo, iako mogo zavisi od istrajnog, dobro usmereng rada. Oni nisu istinski radnici, ne obavljaju svoje delo izvan propovedaonice. Izbegavaju dužnost da idu od kuće do kuće i da mudro deluju u krugu doma. Njima je potrebno da neguju svoju retku hrišćansku uslužnost koja bi im pomogla da budu ljubazni i obazrivi prema dušama koje su im poverene, radeći za njih s istinskom izbiljnošću i verom, učeći ih putu života. {EP 280.1}

Ima u propovedničkim redovima i ljudi koji postižu prividne uspehe, utičući na ljude svojom ljudskom privlačnošću. Oni po svojoj volji deluju na osećanja, čineći da njihovi slušaoci plaču i da se za nekoliko minuta smeju. Izloženi takvom načinu rada, mnogi su pokrenuti osećanjima da priznaju Hrista i svi misle da je došlo do prekrasnog probuđenja; ali kada dođe proba, ono se gasi. Osećanja su probuđena, i mnogi su poneseni plimom koja ih nosi prema nebu; ali u snažnoj matici iskušenja oni se brzo nasuču kao naplavljeno drvo. I sam radnik je prevaren, pa zavodi svoje slušaoce. {EP 280.2}

Propovednici se moraju čuvati da ne sputavaju Božje namere svojim planovima. Mnogi su u opasnosti da sužavaju okvire Božjeg dela, da ograničavaju svoj rad na izvesna mesta i da ne neguju posebne interese prema delu na svim njihovim područjima. {EP 280.3}

Ima i nekih koji usredsređuju svoje misli da jednu jedinu temu, isključujući sve ostale, iako su i one jednako važne. To su ljudi jedne ideje. Sva snaga njihovog bića je usredsređena na jednu temu koja zaokuplja njihove misli neko vreme. Ta jedna omiljena tema je predmet njihovih misli i njihovih razgovora, tako da gube iz vida sve ostale. Svi dokazi koji se odnose na tu temu se željno primenjuju i na njima se zadržava tako dugo da ga umorni slušaoci više ne mogu pratiti. {EP 280.4}

Neki propovednici prave grešku pretpostavljajući da uspeh zavisi od privlačenja velikog mnoštva spoljašnjim sjajem, a onda u objavljivanju poruke istine teatralnim stilom. Međutim, to je prinošenje običnog ognja umesto svetog ognja koji je Gospod zapalio. Gospod se ne proslavlja tim načinom rada. Neće se Njegovo delo završiti upadljivim oglasima i skupim sjajem, već primenom hristolikih metoda. "Ne silom ni krepošću nego duhom Mojim, veli Gospod nad vojskama!" (Zaharija 4,6) Upravo čista istina, slično oštrom, dvoseklom maču, prodire u oba smera, budeći u duhovni život one koji su mrtvi u prestupima i gresima. Ljudi će prepoznati Jevanđelje kada im bude objavljeno u skladu s Božjim namerama. {EP 281.1}

DELO TREZVENOSTI

Među svima koji tvrde da se mogu ubrojati među prijatelje trezvenosti, adventisti sedmog dana mogu da stoje u prvim redovima. U toku mnogih godina poplava svetlosti, o načelima istinske reforme, obasjava naš put, i mi smo odgovorni pred Bogom da učinimo da ta svetlost obasja i druge. Pre mnogo godina mi smo smatrali da je širenje načela trezvenosti jedna od naših najvećih dužnosti. Tako treba da bude i danas. Naše škole i sanatorijumi treba da pokažu silu Hristove blagodati u preobražavanju celog bića — tela, duše i duha. Naši sanatorijumi i druge obrazovne ustanove treba da budu centru svetlosti i blagoslova u delu svake istinske reforme. {EP 281.2}

Nama je neophodno da u ovo vreme pokažemo odlučan interes prema radnicama Ženskog udruženja hrišćanske trezvenosti (Woman's Christian Temperance Union). Nijedan od onih koji tvrde da učestvuju u Božjem delu, ne sme da izgubi iz vida veliki cilj te organizacije na području trezvenosti. Bilo bi dobro kada bismo na naše sastanke pod šatorima pozivali članice te organizacije da učestvuju u našem radu. To bi im pomoglo da se upoznaju s razlozima naše vere i nama bi otvorilo put da im se pridružimo u radu na području trezvenosti. Ako to budemo činili, uvidećemo da pitanje trezvenosti znači mnogo više nego što su to mnogi pretpostavljali. {EP 281.3}

Na nekim područjima, te radnice su daleko ispred naših starešina. Gospod ima u toj organizaciji dragocenih duša koje nam mogu biti od velike pomoći u našim naporima da unapredimo pokret trezvenosti. Obrazovanje koje naši vernici imaju u biblijskim istinama i u poznavanju zahteva Gospodnjeg zakona osposobiće naše sestre da prenesu tim plemenitim zastupnicima trezvenosti ono što će biti za njihovo duhovno dobro. I tako će zajedništvo i ljubav biti stvoreni tamo gde je u prošlosti ponekad bilo

predrasuda i nerazumevanja. Bila sam iznenađena kada sam videla ravnodušnost nekih naših starešina prema toj organizaciji. Mi ne možemo načiniti bolji posao nego da se ujediniamo, onoliko koliko to možemo ne praveći kompromise, s tim radnicama. {EP 282.1}

Mi moramo da obavimo posao na području trezvenosti, osim da samo govorimo u javnosti. Mi moramo objaviti naša načela u traktatima i u našim časopisima. Mi moramo da iskoristimo sva moguća sredstva da naši vernici postanu svesni svoje dužnosti da se povežu s onima koji ne poznaju istinu. Uspeh koji smo postigli u misionarskom radu bio je u potpunom skladu sa samozaboravnim, požrtvovnim naporima koje smo ulagali. Samo Gospod zna koliko smo mogli postići da smo se kao narod ponizili pred Njim i objavili istinu o trezvenosti na jasan i neposredan način... {EP 282.2}

Pravilna upotreba darova providenja

Naš Stvoritelj je velikodušnom rukom izlio svoje obilne darove na čoveka. Da su se svi ti darovi Providenja mudro i razumno upotreбили, siromaštvo, bolesti i očajanje bi bili skoro potpuno iskorenjeni sa Zemlje. Ali, na žalost, na sve strane vidimo kako se Božji blagoslovi menjaju u prokletstvo čovekovom pokvarenošću. {EP 282.3}

Nijedna klasa nije kriva za veće izopačenje i zloupotrebu Njegovih dragocenih darova od onih koji upotrebljavaju proizvode zemlje za izradu opojnih pića. Hranljive žitarice, zdravo, ukusno voće, sve se to pretvara u pića koja izopačuju čula i mozak. Kao posledica upotrebe tih otrova, hiljade porodica je lišeno utehe i čak životnih potreba, dela nasilja i zločina se umnožavaju, bolesti i smrt požuruju hiljade žrtava u grobove pijanica. {EP 283.1}

Ovo razorno delo se obavlja pod zaštitom zakona zemlje! Za bednu sumu, ljudi dobijaju dozvolu da prodaju svojim blišnjima piće koje će im oduzeti sve što ovaj život čini poželjnim i nadu u život koji će doći. Ni zakonodavac ni prodavac pića nisu u neznanju što se tiče posledica svoga rada. U hotelskom baru, u pivnici, u krčmi, robovi prohteva troše svoja sredstva na ono što uništava razum, zdravlje i sreću. Prodavac pića puni svoju kasu novcem koji bi morao pribaviti hranu i odeću porodici jadnog pijanca. {EP 283.2}

Ovo je najgora vrsta pljačke. Ipak ljudi na visokim mestima u društvu i u crkvi stavljaju svoj uticaj na stranu zakona o dozvoli prodaje pića... Ovo društvo je pokvareno, radnički domovi i tamnice su prepune siromaha i zločinaca, a vešala dobijaju dovoljnu količinu žrtava. Zlo se ne završava sa pijanicama i njihovim nesrećnim porodicama. Tereti poreza se povećavaju, moral mladih je ugrožen, imanje i čak život svakog člana društva je u opasnosti. Međutim, slika bi se mogla predstaviti još živopisnije, ali ipak ne dostiže stvarnost. Nijedno ljudsko pero ne može potpuno opisati užase alkoholizma. {EP 283.3}

Uzrok moralne paralize

Kako bi hrišćanski ljudi i žene mogli da podnose ovo zlo?... Postoji uzrok moralne paralize društva. Naš zakonski sistem podržava zlo koje iscrpljuje i same njegove temelje. Mnogi žale zbog zla za koje znaju da postoji, ali smatraju sebe slobodnima od svake odgovornosti. To ne može biti! Svaki pojedinac širi uticaj

u društvu. U našoj povlašćenoj zemlji svaki glasač ima učešća u određivanju zakon koji će upravljati državom. Zar ne bi trebalo da se taj uticaj i taj glas stave na stranu trezvenosti i vrline?... {EP 283.4}

Mi možemo pozvati prijatelje trezvenosti da ustanu i da potisnu plimu zla koja demoralise svet; ali, od kakve koristi bi bili svi naši napori kada se prodaja opojnih pića podupire zakonom? Mora li prokletstvo alkoholizma zauvek počivati kao mrlja na našoj zemlji? Mora li on svake godine da kao proždrljivi požar proguta hiljade srećnih domova? {EP 284.1}

Mi govorimo o rezultatima, drhtimo zbog rezultata, i pitamo se šta bismo mogli da učinimo s tim strašnim rezultatima, iako isuviše često tolerišemo, pa čak i odobravamo uzrok! Zastupnici trezvenosti propuštaju da učine svoju celu dužnost ukoliko svoj uticaj i primerom i propisom — glasom, perom i glasanjem — ne stave na stranu prohibicije i potpunog odbacivanja pića. Ne smemo očekivati da će Bog učiniti čudo da sam izvede tu reformu i da tako ukloni potrebu za našim naporima. Mi sami se moramo uhvatiti u koštac s tim divovskim neprijateljem, i naša lozinka treba da glasi: “Nema kompromisa i nema ukidanja naših napora sve dok se ne stekne pobeda!” {EP 284.2}

Šta se može učiniti da se potisne plima zla? Neka se proglase i strogo primene zakoni kojima se zabranjuje prodaja i upotreba alkoholnih pića. Neka se ulože svi mogući napori da se omogući potpuni povratak na trezvenost i vrlinu. Međutim, i nešto više od toga je neophodno da se protera prokletstvo netrezvenosti iz naše zemlje. Neka se ukloni prohtev za opojnim pićima i njegova proizvodnja i prodaja će doći kraju. Ovo delo u velikoj meri počiva na roditeljima. Neka oni, i sami poštujući pravilo stroge trezvenosti, stave pravi pečat karaktera na svoju decu, neka vaspitaju i nauče tu decu, u strahu Gospodnjem, navikama samoodricanja i samokontrole. Mladi koji su bili tako vaspitani imaće moralne hrabrosti da se odupru iskušenju i da vladaju apetitom i strastima. Oni će stajati nepokolebljivo pred ludostima i raspuštenostima koje kvare društvo. {EP 284.3}

Blagostanje države zavisi od vrline i inteligencije njenih građana. Da bi se osigurali ti blagoslovi, navike stroge trezvenosti su preko potrebne. Istorija starih carstava je puna pouka i opomena za nas. Preobilje, popuštanje svojim strastima, rasipnost, sve je to pripremiло put njihovoj propasti. Ostaje da se vidi da li će se naša republika poučiti njihovim primerom i izbeći njihovu sudbinu. (R&H, 8 novembar 1811) {EP 284.4}

RELIGIJSKA SLOBODA

Načelo, koje su učenici tako odlučno i neustrašivo zastupali kada su odgovarajući na zapovest da više ne govore u ime Isusovo, izjavili: “Sudite je li pravo pred Bogom da vas većma slušamo nego li Boga?” (Dela 4,19) je isto ono načelo koje su zastupnici Jevanđelja pokušavali da uzdignu u vreme Reformacije. Kada su se 1529. godine, nemački knezovi okupili na zasedanju Parlamenta u Špajeru, bila im je predstavljena imperatorova zapovest kojom se ograničavala religijska sloboda i zabranjivalo svako dalje širenje reformisanih doktrina. Izgledalo je kao da se time zauvek ukida svaka nada sveta. Hoće li knezovi prihvatiti zapovest? Hoće li se svetlost Jevanđelja uskratiti mnoštvu koje je živelo u tami? Značajna pitanja su stajala na kocki. Oni koji su već prihvatili reformisanu veru sastali su se i jednoglasno odlučili: “Odbijamo da prihvatimo zapovest! U pitanjima savesti većina nema pravo da odlučuje!” (D’Aubigne, “History of the Reformation”, vol. 13, chap. 5) {EP 285.1}

Ovo načelo treba strogo da podržavamo i mi u naše dane. Zastava istine i religijske slobode koju su tako visoko uzdizali osnivači evanđeoske Crkve i Božji svedoci u toku stoleća koja su prohujala od tada, sada je došla u naše ruke u ovom poslednjem sukobu. Odgovornost za tu veliku ideju počiva na onima koje je Bog blagoslovio znanjem svoje Reči. Mi treba da prihvatimo tu Reč kao vrhunski autoritet. Mi treba da priznamo ljudsku vladavinu kao ustanovu po božanskom uređenju i da propovedamo poslušnost vlastima u okvirima njihove legitimne sfere kao svoju svetu dužnost. Međutim, kada se njihovi zahtevi suprote Božjim zahtevima, mi moramo slušati Boga umesto ljude. Božja Reč se mora priznati kao zakon koji stoji iznad svih ljudskih odredaba. Pravilo "Tako reče Gospod!" ne sme se potisnuti pravilom "Tako kaže Crkva!" ili "Tako kaže država!" Hristova kruna se mora uzdizati iznad dijadema svetovnih vladara. {EP 285.2}

Od nas se ne traži da se ne pokoravamo vlastima. Naše reči, bilo da su napisane ili izrečene, moraju se pažljivo razmotriti, da sebe ne bismo ubrojali među one koji se suprotstavljaju zakonu i redu. Mi ne smemo da kažemo ili učinimo bilo šta čime bismo nepotrebno preprečili sebi put. Mi treba da idemo napred u Hristovo ime, zastupajući istine koje su nam poverene. Ako nam ljudi budu zabranili da obavljamo to delo, onda treba da kažemo, kao što su to učinili apostoli: "Sudite je li pravo pred Bogom da vas većma slušamo nego li Boga? Jer mi ne možemo ne govoriti što vidimo i čujemo!" (Dela 4,19.20) (AA 68.69) {EP 286.1}

Luterovo pero je bilo silno, a njegovi spisi, rasejani na sve strane, uzbunili su svet. Ista sredstva stoje i nama na raspolaganju, dok su se mogućnosti stotruko uvećale. Biblija, publikacije na mnogim jezicima, koje objavljuju istinu za naše vreme, stoje nam pri ruci i mogu se brzo odneti u ceo svet. Mi treba da objavimo poslednju Božju opomenu ljudima, i kakva bi trebalo da bude naša ozbiljnost u proučavanju Biblije i naša revnost u širenju svetlosti! (6T 403) {EP 286.2}

NAŠE DRŽANJE U ODNOSU NA POLITIKU

Nastavnicima i upraviteljima naših škola: {EP 286.3}

Oni kojima je poverena uprava nad našim školama treba da se pažljivo čuvaju da ne bi svojim rečima ili osećanjima naveli učenike na pogrešne puteve. Oni koji predaju Bibliju u našim crkvama i našim školama nemaju pravo da se ujedine u iznošenje svojih predrasuda za ili protiv ljudi koji se bave politikom ili protiv mera koje se donose, jer bi tako čineći uznemirili misli drugih, navodeći svakoga da zastupa svoju omiljenu teoriju. Među onima koji tvrde da veruju u istinu za sadašnje vreme ima i onih koji bi se osećali pokrenuti da izraze svoja osećanja i politička opredeljenja, pa bi tako došlo i do podele u Crkvi. {EP 286.4}

Gospod želi da pripadnici Njegovog naroda zakopaju politička pitanja. U ovo naše vreme ćutanje je vrlo rečito. Hristos poziva svoje sledbenike da se ujedine oko čistih evanđeoskih načela koja su jasno otkrivena u Božjoj Reči. Mi ne možemo sa sigurnošću glasati ni za jednu političku partiju, jer ne znamo za koga glasamo. Mi ne možemo sa sigurnošću pristupiti nijednom političkom programu. Mi ne možemo raditi da ugodimo ljudima koji će se poslužiti svojim uticajem da suzbiju religijsku slobodu, da stave na

snagu nasilne mere kojima bi navodili ili naterali svoje bližnje da svetkuju nedelju kao subotu. Prvi dan u sedmici nije dan koji bi trebalo svetkovati. To je lažna subota, i pripadnici Božje porodice ne mogu se pridružiti ljudima koji uzdižu taj dan i krše Božji zakon gazeći Njegovu subotu. Božji narod ne treba da glasa da takvi ljudi dođu na položaj; jer, ako to bude činio, učestvovalaće zajedno s njima u gresima koje će činiti dok budu u službi. {EP 287.1}

Mi se ne možemo pogađati oko načela, prihvatajući mišljenja ili predrasude koje smo, možda, podržavali pre nego što smo se ujedinili s onima koji drže Božje zapovesti. Mi smo pristupili Gospodnjoj vojsci i zato ne treba da se borimo na strani neprijatelja, već na Hristovoj strani, na kojoj se možemo sjediniti u jednu celinu, u osećanjima, u delovanju, u duhu, u zajedništvu. Oni koji su zaista hrišćani, biće loze pravoga Čokota, i donosiće iste rodove kao i Čokot. Oni će delovati usklađeno, u hrišćanskom zajedništvu. Oni neće nositi političke oznake, već oznaku Isusa Hrista. {EP 287.2}

Šta, onda, treba da činimo? Ostavimo se političkih pitanja! “Ne vucite u tuđemu jarmu nevernika, jer šta ima pravda s bezakonjem, ili kakvu zajednicu ima videlo s tamom?” (2. Korinćanima 6,14.15) Šta, dakle, može da bude zajedničko ovim dvema stranama? Ništa, ne može da bude nikakvog zajedništva, nikakve veze! {EP 287.3}

Reč “zajedništvo” označava učestvovanje, partnerstvo. Bog se služi najjačim izrazima da pokaže da ne može da bude nikakvog jedinstva između svetovnih partija i onih koji teže za Hristovom pravednošću. Kakve veze može biti između svetlosti i tame, između istine i nepravde? Svetlost predstavlja pravednost; tama nepravda. Hrišćani su izašli iz tame na svetlost. Oni su se obukli u Hrista i nose oznaku istine i poslušnosti. Njima vladaju uzvišena i sveta načela koja je Hristos izražavao svojim životom... {EP 287.4}

Oni nastavnici u crkvi ili u našim školama koji se ističu svojom revnošću u politici treba da budu oslobođeni svog rada i odgovornosti bez odlaganja; jer Gospod neće da saraduje s njima. Desetak se ne sme upotrebljavati za plaćanje bilo koga ko drži govorancije o političkim pitanjima. Svaki nastavnik, propovednik ili starešina u našim redovima koji je ispunjen željom da raspravlja o svojim mišljenjima o političkim pitanjima treba da se obrati verovanjem u istinu ili da napusti svoj posao. Njegov uticaj treba da govori da je Božji saradnik u zadobijanju duša za Hrista ili mu se moraju oduzeti njegova ovlašćenja. Ako se ne bude promenio, on će nanositi štetu i samo štetu... {EP 288.1}

“Odvojte se!”

Pozivam svoju braću koja su postavljena da vaspitaju druge da promene svoje ponašanje. Pogrešno je ako sebe povezujete s interesima bilo koje političke partije, da glasate zajedno s njima ili za njih. Oni koji deluju kao vaspitači, kao propovednici, kao Božji saradnici na bilo kom području, ne smeju da vode nikakve bitke na političkom polju! Njihov dom je na Nebu. Gospod ih poziva da stanu kao odvojen i poseban narod. Nama nisu potrebne nikakve šizme u zajednici vernika. Njegov narod treba da gaji elemente pomirljivosti. {EP 288.2}

Da li je njihov zadatak da stvaraju neprijatelje u svetu politike? Ne, nikako! Oni treba da stoje kao podanici Hristovog carstva, noseći zastavu na kojoj stoji napisano: “Zapovesti Božje i vera Isusova!” Oni treba da nose odgovornost za posebno delo, za posebnu vest. Mi imamo ličnu odgovornost, i ona treba

da se pokaže pred nebeskim svemirom, pred anđelima i pred ljudima. Bog nas ne poziva da povećamo svoj uticaj mešajući se sa društvom, povezujući se s ljudima oko političkih pitanja, već time što ćemo stajati kao pojedinačni delovi Njegove velike celine, s Hristom kao svojom glavom. Hristos je naš Knez, i kao Njegovi podanici treba da obavljamo posao koji nam je Bog poverio. {EP 288.3}

Može se postaviti pitanje: zar ne treba da imamo bilo kakvo zajedništvo sa svetom? Reč Gospodnja treba da bude naš vodič. Svaka veza sa nevernima i bezbožnicima koja bi nas izjednačila s njima zabranjena je Božjom Rečju. Mi treba da izađemo iz njihove sredine i da se odvojimo. Ni u kom slučaju ne smemo da se povezujemo s njima u njihovim planovima rada. Međutim, ne treba ni da živimo pustinjačkim životom. Treba ljudima u svetu da činimo svako dobro koje možemo učiniti. {EP 289.1}

Hristos nam je ostavio primer u tome. Kada je bio pozvan da jede s carinicima i grešnicima, nije odbio; jer je jedino mešajući se s njima mogao da se približi pripadnicima te klase. Međutim, svakom prilikom... je započinjao teme razgovora koje su njihove misli usmeravale njihovim večnim interesima. On poziva i nas: "Tako da se svetli vaše videlo pred ljudima da vide vaša dobra dela i slave Oca vašega koji je na nebesima." (Matej 5,16) {EP 289.2}

Što se time pitanja trezvenosti, bez oklevanja objavite svoje gledište, budite čvrsti kao stena. Nemojte učestvovati u gresima drugih ljudi... {EP 289.3}

Postoji veliki vinograd koji se mora obraditi; ali, iako hrišćani treba da rade zajedno s nevernima, oni ne smeju da izgledaju kao svetovni ljudi. Oni ne treba da troše svoje vreme razgovarajući o politici ili učestvujući u politici; jer tako čineći pružaju neprijatelju priliku da uđe i da unese razlike ili neslogu. Oni u propovedničkim redovima koji žele da deluju kao političari treba da vrate svoja ovlašćenja; jer taj posao Bog nije poverio ni malima ni velikima u svom narodu. {EP 289.4}

Bog poziva sve koji služe u službi Reči i doktrine da daju trubom jasan zvuk. Svi koji su prihvatili Hrista, propovednici ili vernici, treba da ustanu i da sijaju; jer je velika opasnost upravo nadvija nad nas. Sotona podbada sile u svetu. Sve u ovom svetu je u pometnji. Bog poziva svoj narod da čvrsto uzdigne zastavu koja nosi poruku trećeg anđela... {EP 289.5}

Božja deca treba da se odvoje od politike, od bilo kakvog saveza s nevernima. Oni ne treba ni svoje interese da povezuju s interesima sveta. On kaže: "Dokažite da ste odani meni time što ćete stajati kao moje izabrano nasledstvo, kao narod koji čezne za dobrim delima!" Nemojte se mešati u političke sukobe. Odvojte se od sveta, i čuvajte se da u Crkvu ili u školu unosite ideje koje bi mogle dovesti do razmirica i nereda. Nesloga je moralni otrov koji u sistem ubacuju ljudska bića koja su sebična. Bog želi da Njegove sluge imaju jasna shvatanja, istinsko i plemenito dostojanstvo, tako da njihov uticaj može da pokaže silu istine. {EP 289.6}

Hrišćanski život ne sme da bude nasumičan, emocionalni život. Istinski hrišćanski uticaj, koji se širi da bi se dovršilo delo koje je Bog odredio, predstavlja dragoceno sredstvo i on se ne sme povezivati s politikom, niti delovati u savezu s nevernima. Bog treba da bude središte privlačnosti. Svaki um na koji deluje Sveti Duh biće zadovoljan Njime. (MS, 16. Jun 1899) {EP 290.1}

“Jer nijedan od nas ne živi sebi!” (Rimljanima 14,7) Neka oni koji se nalaze u iskušenju da učestvuju u politici imaju na umu da svaki potez koji čine ima svoj uticaj na druge. Kada propovednici ili drugi koji se nalaze na odgovornim mestima daju svoje primedbe u vezi s tim pitanjima, oni ne mogu da povuku misli koje su posejali u ljudski um. Izloženi sotonskom iskušenju, oni su pokrenuli niz okolnosti koje će doneti posledice o kojima nisu ni sanjali. Jedno delo, jedna reč, jedna misao, ubačena u umove velikog mnoštva ljudi, doneće žetvu dragocenog roda; ali, ako bude nadahnutu od sotone, ona će učiniti da uzraste koren gorčine, kojim će mnogi biti opoganjeni. Neka se pristavi Božje blagodati u bilo kojoj grani dela čuvaju da ne pomešaju obično sa svetim. {EP 290.2}

Od Hrista se tražilo da odlučuje o zakonskim ili političkim pitanjima; ali je On odbijao da se meša u prolazne probleme... On je stajao u našem svetu kao Glava velikog duhovnog carstva koje je došao da osnuje — carstva pravednosti. Njegova učenja su objašnjavala oplemenjujuća, posvećujuća načela koja upravljaju tim carstvom. On je pokazao da pravda, milost i ljubav predstavljaju upravljačke sile Gospodnjeg carstva. (9T 218) {EP 290.3}

RAD SA JEVREJIMA

U vreme kada je Jerusalim bio razoren i hram ostavljen da leži u razvalinama, hiljade Jevreja bili su prodati da služe kao robovi u neznabožackim zemljama. Kao brodolomnici na pustoj obali, oni su bili rasejani među narodima. Osamnaest stotina godina Jevreji su lutali od zemlje do zemlje po celom svetu, i ni na jednom mestu nisu dobili prednost da ponovo steknu svoj nekadašnji ugled kao narod. Omalovažavani, omrznuti, progonjeni, iz stoleća u stoleće dobijali su stradanja u nasleđe. {EP 291.1}

Uprkos strašnom prokletstvu koje je izrečeno nad Jevrejima kao narodom, u vreme kada su odbacili Isusa iz Nazareta, vekovima su mnogi plemeniti, bogobožazni jevrejski ljudi i žene koji su patili u tišini. Bog je tešio njihova srca u mukama, gledao je s velikim saučešćem njihovo strašno stanje. On je slušao očajne molitve onih koji su tražili svim svojim srcem da pravilno shvate Njegovu Reč. Neki su naučili da vide u poniznom Nazarećaninu, koga su njihovi očevi odbacili i raspeli, istinskog Mesiju Izrailja. I dok je njihov um shvatao značenje poznatih proročanstava, koja su tako dugo bila pomračena tradicijom i pogrešnim tumačenjima, njihova srca bila su ispunjena zahvalnošću prema Bogu na neizrecivom daru koji daje svakom ljudskom biću koje odluči da prihvati Hrista kao svog ličnog Spasitelja. {EP 291.2}

Upravo je na te ljude Isaija mislio u svom proročanstvu: “Ostatak će se obratiti!” (Isaija 10,20-22) Od Pavlovih dana do sadašnjeg vremena, Bog je svojim Svetim Duhom pozivao Jevreje isto onako kao i neznabošce. Pavle izjavljuje: “Jer Bog ne gleda ko je ko!” (Rimljanima 2,11) Apostol je sebe smatrao dužnikom “i Grcima i divljacima, i mudrima i nerazumnima” (Rimljanima 1,14), dakle, i Jevrejima, ali nikada nije gubio iz vida odlučujuće prednosti koje su Jevreji imali nad drugima, “mnogo svakojako, prvo, što su im poverene reči Božje” (Rimljanima 3,2). Isti apostol izjavljuje: “Jer se ne stidim Jevanđelja Hristova, jer je sila Božja na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejinu i Grku, jer se u njemu javlja pravda Božja iz vere u veru kao što je napisano: pravednik će od vere živ biti” (Rimljanima 1,16.17).

Upravo je to Jevanđelje Hristovo, koje je jednako uspešno za Jevreje i za neznabošce, ono za koje Pavle u svojoj Poslanici Rimljanima kaže da ga se ne stidi. {EP 291.3}

Kada to Jevanđelje bude predstavljano Jevrejima u svom savršenstvu, mnogi će prihvatiti Hrista kao Mesiju. Među hrišćanskim propovednicima ima samo malo onih koji se osećaju pozvani da rade među jevrejskim narodom; međutim, upravo onima koji su tako dugo bili zanemarivani, ali i svima ostalima, treba da se objavi milost i nada u Hristu. {EP 292.1}

U završnom propovedanju Jevanđelja, kada će se posebno delo obaviti za klase ljudi koji su do tada bili zanemareni, Bog očekuje od svojih vesnika da se posebno zainteresuju za jevrejski narod koji se nalazi u svim delovima sveta. I kao što su starozavetna pisma povezana sa novozavetnim u objašnjavanju Gospodnje večne namere, za mnoge Jevreje biće to zora novog stvaranja vaskrsenje duše. Kada budu videli Hrista evanđeoskog razdoblja opisanog na stranicama starozavetnih spisa, probudiće se njihove uspavane sposobnosti i oni će prepoznati Hrista kao Spasitelja sveta. Mnogi će ga verom prihvatiti kao svog Otkupitelja. Na njima će se ispuniti reči: "A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božji, koji veruju u ime Njegovo!" (Jovan 1,12) {EP 292.2}

Među Jevrejima ima i onih koji su, kao Savle iz Tarsa, silni u Pismima i oni će s velikom snagom objavljivati nepromenljivost Božjeg zakona. Bog Izrailjev će učiniti da se to dogodi u naše vreme. Njegova ruka nije okraćala da ne može spasti. Kada Njegove sluge budu radile u veri, za one koji su tako dugo bili zanemarivani i prezreni, otkriće se Njegovo spasenje. {EP 292.3}

"Zato Gospod, koji je otkupio Avraama, ovako govori za dom Jakovljevi; neće se više Jakov postideti, niti će mu lice pobledeći, jer kada vidi usred sebe decu svoju, delo ruku Mojih, tada će oni svetiti ime Moje, svetiće sveca Jakovljeva i bojaće se Boga Izrailjeva i oni koji lutaju duhom urazumiće se i vikači će primiti nauku." (Isaija 29,22-24) {EP 292.4}

VAŽNOST SASTANAKA POD ŠATORIMA

Sastanci pod šatorima su jedno od najvažnijih sredstava u našem radu. To je jedna od najuspešnijih metoda za privlačenje pažnje naroda i za dostizanje svih klasa evanđeoskim pozivom... {EP 293.1}

Kada bi se naši sastanci pod šatorima održavali onako kao što bi trebalo, oni bi zaista bili svetlost svetu. Oni treba da se održavaju u velikim gradovima i mestima u kojima vest istine još nije objavljivana, i trebalo bi da traju dve to tri sedmice. Ponekad bi bilo preporučljivo da se sastanci pod šatorima održavaju u nekoliko uzastopnih godina u istom gradu; ali, po pravilu, samo mesto sastanaka trebalo bi menjati svake godine. Umesto da se održavaju veliki sastanci samo na nekoliko mesta, više dobra bi se moglo postići održavanjem manjih sastanaka na mnogim mestima. Tako bi se delo stalno proširivalo u nova polja... {EP 293.2}

Bila je učinjena greška kada su se sastanci održavali na zabačenim mestima i na istom mestu iz godine u godinu. To se činilo da bi se uštedelo na sredstvima i na radu, ali je ušteda morala biti postignuta na drugi način. Posebno u nekim poljima, nedostatak sredstava često doprinosi da se teško podmiruju izdaci za održavanje sastanaka pod šatorima. Mora se primeniti pažljivo ekonomisanje i prihvatiti

skromniji planovi; jer se mnogo može uštedeti na taj način. Međutim, delo ne sme da bude ugroženo. Ova metoda objavljivanja istine ljudima nastala je po Božjoj volji. I kada treba da se radi s dušama, kada istina treba da se objavi onima koji je ne znaju, tada delo ne sme da bude onemogućeno zbog nedostatka sredstava... {EP 293.3}

Osigurati prisutnost

Jednom prilikom, dok smo se pripremali da održimo sastanak pod šatorima u blizini jednog velikog grada u kome su naši ljudi bili malo poznati, meni se jedne večeri činilo kao da se nalazim na nekom skupu sazvanom zbog savetovanja o tome šta treba da se obavi pre sastanaka. Bilo mi je predloženo da se ulože veliki naponi, da se utroše velika sredstva za oglašavanje i štampanje traktata. Bilo je sve uređeno da se to i učini, kada je Jedan koji je mudar savetnik rekao: {EP 293.4}

“Postavite svoje šatore, započnite svoje sastanke, a onda oglašavajte; i više ćete postići. Istina koju izgovara živi propovednik imaće veći uticaj nego kada se isti materijal objavi u časopisima. Međutim, ako udružite ove dve metode imaćete više sile. {EP 294.1}

Nije najbolji plan da se ulaže ista vrsta napora iz godine u godinu. Menjajte redosled. Kada mu pružite vremena i prilike, sotona je spreman da podigne svoje snage i on će se potruditi da uništi svaku dušu koja mu pruži mogućnost. {EP 294.2}

Nemojte izazivati protivljenje pre nego što su ljudi imali priliku da čuju istinu i da saznaju čemu se protive. Sačuvajte svoja sredstva da obave snažan posao posle sastanaka umesto pre njih. Ako se može osigurati štamparija da radi za vreme sastanaka, štampajući traktate, obaveštenja i časopise koji se dele, vi ćete osigurati snažan uticaj.” {EP 294.3}

Na nekima od naših sastanaka pod šatorima, velike grupe radnika bile su organizovane da prođu kroz grad i njegova predgrađa, da dele literaturu i pozivaju ljude na predavanja. Na taj način osigurali smo stotine osoba koje će redovno posećivati predavanja u toku druge polovine sastanaka, osoba koje inače možda ne bi ni pomišljale da dođu. Mi moramo iskoristiti svako zakonito sredstvo da svetlost objavimo ljudima... {EP 294.4}

Oni koji su se zainteresovali za istinu morali su da izdrže lukavstva i pogrešna tumačenja propovednika tradicionalnih crkava, ali su znali kako da odgovore na njih. Istina koju je predstavljao propovednik uživo treba objaviti u što sažetijem obliku i da se podeli što širem krugu ljudi. Onoliko koliko je moguće, važna predavanja održana na sastancima pod šatorima treba objaviti i u novinama. Tako bi istina koju smo predstavili ograničenom broju posetilaca mogla da nađe pristup mnogim umovima. Tamo gde je istina bila pogrešno protumačena, ljudi bi imali mogućnost da saznaju šta je propovednik stvarno rekao. {EP 294.5}

Poslovna pitanja

Koliko je god moguće, naši sastanci pod šatorima treba da budu posvećeni isključivo duhovnim pitanjima. Oni se ne smeju pretvarati u prilike za obavljanje poslova. Pošto se radnici okupljaju iz svih

delova polja, izgledaće da je to povoljna prilika za razmatranje poslovnih pitanja povezanih s raznim granama rada i za obuku radnika na raznim područjima. {EP 295.1}

Svi ti interesi su važni, ali kada se o njima raspravlja na sastanku pod šatorima, ostaje samo malo prostora za bavljenje praktičnim odnosom između duše i istine. Propovednici su odvojeni od svog rada na izgradnji Božje dece u najsvetijoj veri i sastanak ne postiže svrhu radi koje je i bio organizovan. {EP 295.2}

Mnogi sastanci pod šatorima razmatraju teme za koje veliki broj ljudi uopšte nije zainteresovan; pa, ako uopšte i dođu, odlaze umorni umesto osveženi i nadahnuti. Mnogi su razočarani zato što nisu ispunjena njihova očekivanja da dobiju praktičnu pomoć od sastanaka. Oni koji su došli zbog prosvetljenja i snage vraćaju se svojim kućama jedva malo bolje pripremljeni za rad sa svojim porodicama i crkvama nego što su bili pre dolaska. {EP 295.3}

Poslovna pitanja treba da razmatraju oni koji su posebno odvojeni za to delo. I koliko god je to moguće, rezultate treba objaviti ljudima u neko drugo vreme, a ne u toku sastanaka pod šatorima. Pouke u akviziterskom poslu, u subotnoškolskom radu, pojedinosti o radu s literaturom i o misionarskim poduhvatima treba da se daju u mesnim crkvama ili na sastancima koji su posebno posvećeni tome. Isto načelo se odnosi i na škole kuvanja. Iako su one u svoje vreme i na svom mestu dobre, ne treba da zauzimaju vreme na sastanku pod šatorima. {EP 295.4}

Predsednici oblasti i propovednici treba da se posvete duhovnim interesima naroda i zato treba da budu oslobođeni od rutinskog organizacionog rada. Propovednici moraju biti spremni da deluju kao učitelji i vođe rada na sastanku, kada to prilike zahtevaju, ali ih ne treba opterećivati. Oni treba da se osećaju osveženi i da budu dobro raspoloženi, jer je to bitno radi uspešnog odvijanja sastanaka. Oni treba da budu u stanju da izgovaraju reči ohrabrenja i utehe i da seju seme duhovne istine u srca iskrenih slušalaca... {EP 295.5}

Obuka mladih radnika

Oni koji se obučavaju da rade u bilo kojoj grani dela treba da koriste svaku mogućnost usavršavanja na sastancima pod šatorima. Gde god se održavaju sastanci pod šatorima, mladi ljudi koji su dobili medicinsko obrazovanje treba da znaju da im je dužnost da prisustvuju istim. Njih treba pozvati ne samo da rade na medicinskom području, već i da govore o raznim temama koje su povezane sa istinom za sadašnje vreme, da objašnjavaju zašto smo mi baš adventisti sedmog dana. Ti mladi ljudi, ako im se pruži prilika da rade zajedno s nekim starijim radnikom, dobiće mnogo pomoći i blagoslova... {EP 296.1}

Ako se pravilno vode, sastanci pod šatorima su škole u kojima pastori, starešine i đakoni mogu da nauče kako da na bolji način obavljaju svoj posao za Gospoda. To treba da budu škole u kojima vernici crkava, stari i mladi, imaju priliku da se nauče Gospodnjem putu mnogo potpunije, mesto na kome vernici mogu da dobiju obrazovanje koje će im pomoći da pomažu drugima... {EP 296.2}

Jedne noći, pre održavanja jednog važnog sastanka, učinilo mi se da u toku sna prisustvujem sastanku s mojom braćom i da slušam Onoga koji je govorio kao onaj koji vlast ima. Rekao je: {EP 296.3}

“Mnoge duše će prisustvovati ovom sastanku, poštene duše koje se nalaze u potpunom neznanju istina koje će biti objavljene. One će slušati i biće zainteresovane, jer ih Hristos privlači sebi; savest im govori da je ono što slušaju istina, jer ima Bibliju kao svoj temelj. U radu s tim dušama neophodna je najveća pažnja. {EP 296.4}

Neka im se objavljuju oni delovi poruke koje će biti u stanju da shvate i da primene. Iako će im sve izgledati čudno i zapanjujuće, mnogi će radosno priznati da je Božja reč obasjana novom svetlošću; i zato, ako im nove istine budu predstavljene u tako obilnoj meri da ih neće moći shvatiti, one će otići i nikada se više neće vratiti. Neki, u svom naporu da prenesu drugima sve što su čuli, pogrešno će predstaviti istinu. Neki će tako izvrnuti Pismo da će zbuniti i druge. {EP 296.5}

Oni koji budu proučavali način na koji je Hristos poučavao, koji budu naučili da slede Njegov put, privući će i zadržati veliki broj slušalaca, kao što je to činio i Hristos u svoje vreme. Na svakom predavanju sotona će biti prisutan da bi mogao da ubaci svoju paklenu senku između čoveka i Boga, da pomrači svaki zrak svetlosti koji bi mogao da obasja dušu. Međutim, kada se istina u svom praktičnom karakteru iznosi ljudima zato što ih volite, duše će biti osvedočene, zato što će Sveti Duh uticati na njihovo srce. {EP 297.1}

Naoružajte se poniznošću; molite se da Božji anđeli dođu u vašu najveću blizinu i da utiču na um; jer niste to vi koji se služite Svetim Duhom, već je to Sveti Duh koji se služi vama. Sveti Duh je Onaj koji čini da istina bude uticajna. Najstoje da praktičnu istinu objavljujete ljudima.” {EP 297.2}

Nemojte posebno isticati one pojedinosti istine koje osuđuju običaje i navike naroda, sve dok ne dobiju priliku da saznaju da mi verujemo u Hrista, da verujemo u Njegovo božanstvo i u Njegovo prapostojanje. Propovedajte svedočanstvo Otkupitelja sveta! On kaže: “Ja Isus poslah anđela svojega da vam ovo posvedoči u crkvama. Ja sam koren i rod Davidov, i sjajna zvezda Danica.” (Otkrivenje 22,16) {EP 297.3}

Kada god je to moguće, posle svake važne propovedi bi se moralo organizovati proučavanje Biblije. Tu se tačke koje su predstavljene mogu primeniti, mogu se postavljati pitanja i pojaviti dobre ideje. Mora se posvetiti više vremena se tihom i strpljivom poučavanju naroda, dajući im priliku da se izraze. Ljudima je neophodno postepeno poučavanje, pravilo po pravilo. {EP 297.4}

Potrebno je da se održavaju i posebni sastanci sa onima koji su se zainteresovali za objavljene istine i kojima su potrebne pouke. Na te sastanke ljude treba posebno pozvati, i svi, vernici i nevernici, treba da dobiju priliku da postavljaju pitanja o onome što još nisu potpuno razumeli. Dajte svima priliku da govore o svojim problemima, jer će ih sigurno imati. U svim propovedima i u svim istraživanjima Biblije ljudi treba da vide u svakoj tački istine ono jednostavno “Tako govori Gospod!” kao potvrdu i dokaz vere i nauke koju zastupamo. {EP 297.5}

To je bila metoda Hristovog poučavanja. Kada je govorio narodu, ljudi su postavljali pitanja i tražili da se pouke razjasne. Onima koji su ponizno tražili svetlost, On je uvek bio spreman da objasni svoje reči.

Međutim, Hristos nije podržavao kriticizam, tako da ne moramo ni mi. Kada se ljudi trude da izazovu raspravu oko spornih tačaka istine, kažite im da sastanak nije organizovan u tu svrhu. Kada odgovorite na neko pitanje, budite sigurni da su slušaoci čuli i priznali da ste odgovorili. Nemojte dozvoliti da se ponovo traži odgovor na isto pitanje. Birajte svoj put korak po korak i budite svesni koliko ste dobili. (6T 31-69) {EP 298.1}

MANJE PROPOVEDANJA, VIŠE POUČAVANJA

Na našim sastancima pod šatorima, ne treba odrediti jednog ili dvojicu propovednika koji će držati sve propovedi i sva proučavanja Biblije. Ponekad se može postići veće dobro kada se veliki skup podeli na nekoliko manjih. Na taj način biblijski učitelji mogu da dođu mnogo bliže ljudima nego na velikom skupu. {EP 298.2}

Ima mnogo više propovedanja nego što bi trebalo na našim sastancima pod šatorima. To stavlja težak teret na propovednike, a kao posledicu dobijamo zanemarivanje onoga što zahteva pažnju. Mnoge sitnice koje otvaraju vrata ozbiljnim problemima prolaze nezapaženo. Propovednik troši fizičku snagu, a uskraćuje mu se i vreme potrebno za ramišljanje i za molitvu da bi svoju dušu održao u Božjoj ljubavi. Kada se tako mnogo propovedi ređa, jedna za drugom, ljudi nemaju ni vremena da shvate ono što su čuli. Njihov um postaje zbunjen, a bogoslužjenja im postaju naporna i zamorna. {EP 298.3}

Treba da bude manje propovedanja, a više poučavanja. Ima onih koji traže mnogo određeniju svetlost od one koju dobijaju slušajući propovedi. Nekima je potrebno više vremena nego drugima da shvate temu o kojoj je reč. Kada bi se objavljena istina mogla učiniti bar malo jednostavnijom, oni bi je razumeli i prihvatili, izgledalo bi kao da se klin ukucava na pravo mesto i na pravi način. {EP 298.4}

Bilo mi je pokazano da naši sastanci pod šatorima treba da privuku više zainteresovanih i da postignu veće uspehe. Kako se budemo približavali kraju, pokazano mi je da će na tim sastancima biti manje propovedanja, a mnogo više proučavanja Biblije. Obrazovaće se manje grupe po celom kampu i biće više onih koji će predvoditi u slobodnom, neusiljenom istraživanju Pisma. {EP 299.1}

To je bila metoda kojoj je Isus učio svoje učenike. Kada se veliko mnoštvo okupljalo oko Spasitelja, On je davao pouke i učenicima i mnoštvu. A onda, posle izlaganja istine, učenici bi se pomešali s narodom, i ponavljali ono što je Isus govorio. Često su slušaoci pogrešno shvatali Hristove reči, pa su im učenici govorili šta Pismo kaže i kako je Hristos objasnio te delove teksta. (6T 87.88) {EP 299.2}

Veliki Učitelj je svoje slušaocce dovodio u vezu s prirodom da bi mogli da slušaju glas koji govori preko svih stvorenih dela; i kada su njihova srca postajala nežna, a um prijemčiv, On im je pomagao da pronađu duhovno tumačenje prizora na kojima su počivale njihove oči. Parabole, uz čiju pomoć je On voleo da iznosi pouke o istini pokazuju kako je Njegov duh bio otvoren prema uticajima prirode i koliko je uživao da prikuplja duhovne pouke iz svakodnevnog životne sredine. Ptice u vazduhu, ljljani u polju, sejač i seme, pastir i ovce — time je Hristos ilustrovao besmrtne istine. On je nalazio ilustracije i u životnim zbivanjima, činjenice iz iskustva poznatog slušaocima — kvasac, sakriveno blago, biser, ribarska

mreža, izgubljeni dinar, izgubljeni sin, kuća na pesku i kuća na steni. U Njegovim poukama bilo je nečeg što je privlačilo svaki um, što je govorilo svakom srcu. (COL 102) {EP 299.3}

SEJANJE I PRIKUPLJANJE RODA

“Jer je u tome istinita beseda da je drugi koji seje i drugi koji žanje.” (Jovan 4,37.38.36) Spasitelj je izgovorio ove reči dok je čekao da ovlasti i pošalje svoje učenike na rad. Po celoj Judeji Hristos je sejavao seme istine. Jasno i određeno, On je opisao plan spasenja; jer istina nikada nije oklevala da siđe s Njegovih usana. Zemaljsko delo velikog Učitelja uskoro je trebalo da se završi. Trebalo je da učenici nastave tamo gde je On započeo, da žanju tamo gde je On sejavao, tako da se Sejač i žeteoci mogu zajedno radovati. {EP 300.1}

Danas u Njegovom velikom žetvenom polju Bogu su potrebni sejači i žeteoci. Neka oni koji izlaze na rad, neki da seju, a neki da žanju, imaju na umu da nikada ne smeju sebi da pripisu slavu za uspeh svog rada. Božja određena oruđa bila su na radu pre njih, pripremajući put za sejanje semena i za prikupljanje žetve. Hristos je rekao: “Ja vas poslah da žanjete gde se vi ne trudiste, drugi se trudiše, a i u posao njihov uđoste.” “I koji žanje prima platu, i sabira rod za život vječni, da se raduju zajedno i koji sije i koji žanje.” Čitajte pažljivo ove reči. Proučavajte njihovo značenje, jer one opisuju Božji plan. Oni koji seju seme, predstavljajući pred malim i velikim skupovima probne istine za ovo vreme, po ceni velikog rada, neće uvek prikupljati žetvu. Često se Gospodnji radnici suočavaju s ogorčenim protivljenjem i njihov rad je onemogućen. Oni čine najbolje što mogu; ozbiljnim, bolnim naporima seju dobro seme. Međutim, elementi protivljenja postaju sve žešći i žešći. Neki od slušalaca su možda osvedočeni u istinu, ali su uplašeni pokazanim protivljenjem, i nemaju hrabrosti da priznaju svoje osvedočenje. {EP 300.2}

Život radnika može biti ugrožen nastojanjima onih koje je sotona pokrenuo. Njihova je prednost da slede primer svog Učitelja i odu na drugo mesto. Hristos je rekao: “A kada vas poteraju u jednom gradu, bežite u drugi, jer vam kažem zaista: nećete obići gradova Izrailjevijeh dok dođe Sin čovečji.” (Matej 10,23) Neka, dakle, vesnici istine pređu u drugo polje. Tu mogu biti povoljnije okolnosti za rad i oni mogu uspešnije sejati seme istine i prikupljati žetvu. Izveštaj o njihovom uspehu će naći svoj put do mesta u kome je njihov rad prividno bio bez uspeha i sledeći vesnik istine, koji će se tamo pojaviti, biće mnogo bolje primljen. {EP 300.3}

Seme posejano u nevoljama i obeshrabrenjima imaće životnu snagu. Nedaće, tuga, gubitak imanjanja, promene u Božjem providenju, ponavljaju sa mnogo žive jasnoće reči koje je pre mnogo godina izgovorio verni Božji sluga. Posejano seme će niknuti i doneti rod! {EP 301.1}

Bogu su potrebni mudri ljudi i žene koji će raditi ozbiljno da obave delo koje im je povereno. On će se poslužiti njima kao svojim oruđima za obraćenje duša. Neki će sejati, a neki će žnjeti žetvu posejanog semena. Neka svako čini najbolje što može da iskoristi svoje talente da bi ga Bog mogao upotrebiti ili kao sejača ili kao žeteoca. {EP 301.2}

ZA DALJE PROUČAVANJE

Rad u gradovima

7T 34-41

9T 137-152

COL 219-237

Medicinsko misionarsko delo u gradovima

6T 234-242. 254-260. 288-293

8T 158-171

MH 139-216

9T 167-172.

Škole za obuku radnika pri gradskim misijama

5T 368-385

Temeljnost

2T 621.622

3T 228

4T 261-265

5T 254-256

Suočavanje s protivljenjem

3T 570-575

9T 141-152. 204-216

AA 546-556

Ne treba tražiti rasprave

1T 428.623-627

3T 203

5T 708

AA 243-254

Pogrešne metode

3T 34-39

Ed. 76-96, 119, 120, 185-192, 230-239.

Delo trezvenosti

6T 110.111

MH 171-182.325-346

Religijska sloboda

6T 394-403

9T 227-244.

Naše držanje u odnosu na politiku

7T 252

9T 216-218

Važnost sastanaka pod šatorima

2T 573-576. 597-603

3T 510. 511

5T 162-167

6T 31-90

7T 41;

9T 71-73.81-88

DA 447-554

PP 526-532.

Manje propovedi, više poučavanja

5T 254-256

9T 116-124

Sejanje i prikupljanje roda

ODGOVORNOSTI OBLASTI

“A od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko veran nađe.” (1. Korinćanima 4,2)

PRESEDNICI OBLASTI*

Gospodu je bilo ugodno da mi predstavi mnoge činjenice povezane s pozivom i radom naših propovednika, posebno onih koji su postavljeni na dužnost predsednika oblasti. Velika pažnja se mora pokazati prilikom biranja ljudi za ta poverljiva mesta. Treba da se ulože i mnoge molitve za božansko prosvetljenje. {EP 303.1}

Oni koji su tako postavljeni, kao nadglednici stada, treba da budu ljudi na dobrom glasu; ljudi koji su dokazali da imaju ne samo znanje Pisma, već i iskustvo u veri i strpljivosti, tako da u krotosti mogu poučiti one koji se protive istini. Oni moraju da budu ljudi dubokog poštenja, ne početnici ili novoobraćeni, već razumni istraživači Reči, sposobni da i druge poučavaju, iznoseći iz riznice novo i staro; ljudi koji će u karakteru, u rečima, u ponašanju, služiti na čast Hristovom delu, objavljujući istinu, živeći po istini, uzrastajući do punog rasta u Isusu Hristu. To znači, razvijajući i jačajući svaku sposobnost vežbanjem, tako da radnici mogu biti osposobljeni da nose veće odgovornosti kako se delo bude razvijalo. {EP 303.2}

Gospod Isus je uzeo k sebi Judu i Petra, ne zato što su imali karakterne slabosti, već uprkos njihovim nedostacima. On je želeo da im pruži priliku da se u Njegovoj školi nauče krotosti i poniznosti srca, tako da mogu da postanu Njegovi saradnici. Ukoliko budu iskoristili te mogućnosti, ukoliko budu spremni da uče, spremni da sagledaju svoje nedostatke i da u svetlosti Njegovog neporočnog primera postanu ono što On želi od njih da postanu, onda će biti na veliki blagoslov Crkvi. {EP 303.3}

Gospod Isus i dalje ovako postupa s ljudima. Neki koji su nesavršeni po karakteru bivaju povezani sa svećanima, svetim interesima; i kada budu izabrani za posebno delo, ne smeju da misle da će im njihova mudrost biti dovoljna, da im nisu potrebni saveti, ukori i pouke. Braćo, ako se tako osećate, odvojićete se od Izvora svoje snage i bićete u opasnosti. Tada možete biti prepušteni svojoj navodnoj samodovoljnosti da učinite ono isto što je Juda učinio — da izdate svoga Gospoda... {EP 304.1}

Tražiti savete od ljudi

Neke od naših oblasti su slabe u hrišćanskom iskustvu zato što su njihovi vodeći ljudi — a vernici su sledili njihov primer — tražili podršku od ljudi s mnogo većom zabrinutošću nego potvrdu od Boga. Oni

su od ljudi tražili pomoć i savet mnogo više nego od Boga. Oni su od ljudi načinili svoje nosioce tereta i prihvatili su ljudsku mudrost upravo na mestu i u vreme kada je trebalo da se oslone na Boga. I vrlo često je onima od kojih su tražili pomoć i samima pomoć bila potrebna; jer njihova duša nije bila prava pred Gospodom. Predsednici naših oblasti su postali slabi i neuspešni zato što su se oslanjali na telo. Oslanjanje na čoveka ne omogućuje rast u blagodati i u poznavanju Hrista. {EP 304.2}

Braćo, kada se u vašoj oblasti pojave teškoće, kada treba da se suočite s hitnim slučajevima, nemojte dozvoliti da ti tamni oblaci dođu do Generalne konferencije, ako to ikako možete sprečiti. Predsednik Generalne konferencije se ne može opterećivati poslovima oblasti u državama, kao što je to bilo u prošlosti. Ako vi, zajedno s vašim saradnicima u poslu, niste u stanju da rešite nevolje i teškoće koje se pojavljuju u vašoj oblasti, kako mislite da bi jedan čovek bio u stanju da to postigne u svim oblastima? Zašto biste izlivali sve svoje nedoumice i obeshrabrenja na pretovareni um i srce predsednika Generalne konferencije? On ne može da razume stanje tako dobro kao vi koji se nalazite na licu mesta. Ako vi izbegavate odgovornost i krst i nošenje tereta, teško razmišljanje i iskrene molitve, i tražite od predsednika Generalne konferencije da obavi vaš posao i da vam pomogne da se izvučete iz svojih teškoća, zar ne vidite da polažete na njegova pleća terete kojima ćete ugroziti i njegov život? Pa zar vi nemate razuma i sposobnosti isto onako kao i on? Vi ne smete zanemriti nijedan deo posla zato što zahteva ozbiljan napor u nošenju krsta. {EP 304.3}

Ponavljam, ne stavljajte svoje terete na predsednika Generalne konferencije! Ne očekujte od njega da podigne vaše ispuštene niti i da sređuje vaše poslove. Odlučite da nosite svoje terete u Hristu koji vam daje snagu. {EP 305.1}

Predsednik Generalne konferencije, ako se bude držao Božjih saveta, neće podsticati svoju braću da gledaju na njega kao na onog ko im određuje dužnost, već će ih upućivati na jedini Izvor koji je neokaljan zabludama ljudskog roda. On će odbiti da drugim ljudima služi kao um i savest... {EP 305.2}

Onaj ko je predmet tako neprikladnog poverenja izložen je velikim iskušenjima. Sotona želi, ako bude moguće, da ga navede da postane samopouzdan, tako da ljudske slabosti okaljaju delo. On će biti u iskušenju da ohrabri svoju braću da ostanu zavisni od njega, i da misle da sve što se odnosi na poteze dela treba da bude stavljeno na uvid njemu. Na taj način bi delo nosilo pečat čoveka umesto Božji pečat. {EP 305.3}

Međutim, ako svi budu naučili da se sami za sebe oslanjaju na Boga, mnoge opasnosti koje prete onome koji stoji na čelu dela bile bi izbegnute. Ako on greši, ako dozvoli da ljudski uticaj usmerava njegovo prosuđivanje, ili poklekne pred iskušenjem, njegova braća ga mogu ispraviti i ukazati mu pomoć. A oni koji nauče da sami za sebe izlaze pred Boga da traže pomoć i savet, uče pouke koje će im biti od najveće vrednosti. {EP 305.4}

Ako službenici oblasti žele da uspešno nose terete koji su im povereni, moraju se moliti, moraju verovati, moraju se osloniti na Boga da ih upotrebi kao svoja oruđa u održavanju crkava u njihovoj oblasti u dobrom radnom stanju. To je njihov deo vinograda koji treba da obrađuju. Mora da bude daleko više lične odgovornosti, daleko više razmišljanja i planiranja, daleko više mentalne snage uneseno u delo za

Učitelja. Tako bi se povećale i sposobnosti uma, dobile bi se mnogo jasnije zamisli o tome šta treba da se čini i kako treba da se čini. {EP 305.5}

Braćo, moraćete da se borite s teškoćama, da nosite odgovornosti, da dajete savete, da planirate i izvršujete, stalno tražeći pomoć od Boga. Molite se i radite, radite i molite se, i kao učenici u Hristovoj školi učite se od Njega. {EP 306.1}

Gospod nam je dao obećanje: "Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daće mu se." (Jakov 1,5) U skladu je s božanskim redom, da oni koji nose odgovornosti, treba često da se sastaju jedni s drugima i da se međusobno savetuju, da se ozbiljno mole za mudrost koju im jedino Bog može dati. Manje govorite; mnogo dragocenog vremena se gubi na razgovore koji ne donose nikakvu svetlost. Neka se braća ujedine u postu i molitvi za mudrost, jer je Bog obećao da će je dati u obilnoj meri. Objavite svoje nevolje Bogu. Kažite mu, kao što je to učinio Mojsije: "Ja ne mogu da vodim ovaj narod ako Tvoje lice ne bude išlo sa mnom!" A onda se molite dalje, molite se zajedno s Mojsijem: "Pokaži mi slavu svoju!" Šta je ta slava? To je Božji karakter. To je ono što je Gospod objavio Mojsiju. {EP 306.2}

Neka se duša živom verom veže uz Boga. Neka jezik izgovara hvale Njemu. Kada se družite, neka se um s poštovanjem okrene razmišljanju o večnim stvarima. Na taj način ćete pomagati jedni drugima da budete duhovno usmereni. Kada je vaša volja u skladu s Božjom voljom, bićete u skladu i jedni s drugima, imaćete Hrista pored sebe kao vašeg Savetnika. {EP 306.3}

Enoh je hodio s Bogom. Tako treba da bude i sa svakim ko radi za Hrista. Moći ćete da kažete zajedno s psalmistom: "Svagda vidim pred sobom Gospoda, on mi je s desne strane da ne posrnem." (Psalam 16,8) Dokle god osećate da niste sami sebi dovoljni, vaša će dovoljnost biti u Hristu. Ako očekujete da svi vaši saveti i sva vaša mudrost dolaze od ljudi, smrtnih i ograničenih kao što ste i vi sami, dobijaćete samo ljudsku pomoć. Ako se budete obratili Bogu za pomoć i mudrost, On nikada neće razočarati vašu veru. {EP 306.4}

Predsednici oblasti imaju istog Boga kao i predsednik Generalne konferencije, pa se i oni sami za sebe mogu obratiti istom Izvoru mudrosti, umesto da se oslone na jednog čoveka, koji treba da dobije svoje videlo sa istog Izvora. {EP 307.1}

Može se raspravljati o tome da li Bog daje posebnu mudrost onima kojima su poverene važne odgovornosti. Istina, ukoliko hode ponizno pred Njim, On će im ukazati pomoć u njihovom radu; ali, On će pomoći i tebi u tvom poslu, ako ga budeš tražio u istom tom duhu. Ako je Gospod u svom Proviđenju stavio važne odgovornosti na tebe, On će te osposobiti da nosiš te terete, ako mu se obratiš u veri i zatražiš snagu od Njega. Kada se osloniš na Njega, kada se osloniš na Njegove savete, On te neće prepustiti tvom ograničenom ljudskom prosuđivanju da stvaraš nesavršene planove i doživljavaš odlučujuće poraze. {EP 307.2}

Nemoj se poveravati nijednom čoveku

Svakome je neophodno praktično iskustvo u oslanjanju na Boga. Nemoj se ispovedati nijednom čoveku; otvaraj svoje srce Bogu; kaži Njemu svaku tajnu tvoje duše. Iznesi mu svoje teškoće, velike i male, i On će ti pokazati izlaz iz svih njih. Samo On može znati kako da ti ukaže upravo onu pomoć koja ti je neophodna. {EP 307.3}

I kada, posle teških trenutaka, dođe pomoć, kada Božji Duh bude izrazito na poslu da ti pomogne, kako je dragoceno iskustvo koje si stekao! Ti stičeš veru i ljubav, zlato za koje ti Verni svedok govori da ga kupiš u Njega. Ti učiš da ideš Bogu u svim svojim nevoljama; i dok budeš učio te dragocene pouke vere, prenosioćeš ih i drugima. Na taj način možeš neprestano voditi druge na viša područja iskustva. {EP 307.4}

Predsednik oblasti svojim načinom ponašanja vaspitava i propovednike koji su mu podređeni, a zajednički mogu tako da vaspitaju crkve da više neće biti potrebno da se pozivaju propovednici u oblasti da rešavaju teškoće i razdore u crkvi. Kada bi službenici oblasti hteli da kao verne sluge obavljaju svoje nebeski određene dužnosti, rad u našim oblastima ne bi bio sputavan takvim problemima kao što se to do sada dešavalo. Čineći tako, radnici bi postali solidni, odgovorni ljudi, koji ne bi izneverili niti se obeshrabrili u teškom trenutku. {EP 307.5}

Postoji Jedan koji je moćan da spase sve koji dolaze k Njemu. Zar obećanje nije dovoljno široko i potpuno: "Hodite k Meni svi koji ste umorni i natovareni i Ja ću vas odmoriti!" (Matej 11,28) Zašto smo tako nespremni da dođemo neposredno Izvoru svake snage? Zar se nismo udaljili od Gospoda u tome? Zar ne bi trebalo da naši propovednici i predsednici naših oblasti nauče odakle im dolazi pomoć?... {EP 308.1}

Zamena radnika

Meni su postavili pitanje: Da li je pogrešno premestiti predsednika jedne oblasti u neko novo polje iako su mnogi vernici u njegovom dosadašnjem polju nespremni da ga se odreknu? {EP 308.2}

Gospodu je bilo ugodno da mi udeli svetlost o tom pitanju. Bilo mi je pokazano da propovednici ne treba da ostanu u istom okrugu iz godine u godinu, niti da isti čovek treba da predsedava dugo u jednoj oblasti. Zamena darova je dobra i za naše oblasti i za crkve. {EP 308.3}

Propovednici su se ponekad osećali nespremni da promene svoje područje rada, ali kada bi razumeli sve razloge za promene, ne bi se odupirali. Neki su tražili da ostanu još jednu godinu u istom polju i često je taj zahtev bio odobran. Oni su tvrdili da imaju planove da obave veće delo nego do tada. Međutim, posle isteka te godine stanje je bilo gore nego pre toga. Kada je propovednik bio neveran u svom poslu, nema izgleda da će popraviti štetu ako bude ostao. Crkve se naviknu na upravu tog jednog čoveka i misle da treba da gledaju u njega, a ne u Boga. Njegove ideje i planovi dobijaju kontrolnu snagu u oblasti. {EP 308.4}

Ljudi mogu da vide da on greši u svom prosuđivanju i zbog toga se navikavaju da nisko ocenjuju i sve propovednike. Kada bi gledali na Boga, kada bi se oslanjali na nebsku mudrost, sticali bi iskustvo najviše vrednosti, pa bi i sami bili sposobni da na mnogo načina nadoknade ono što Njemu nedostaje kao nadgledniku stada. Međutim, suviše često se dešavalo da se događajima dozvoljavalo da teku,

predsednik je smatran krivim za stanje u crkvama u oblasti, dok su vernici ostajali ravnodušni, mlaki, i nisu ništa činili da stanje dovedu u red. {EP 308.5}

Predsednik možda nije osetio neophodnost sa sam bude posvećen da bi i drugi mogli biti posvećeni. On je možda postao neverni stražar, propovedajući da ugodi narodu. Mnogi su jaki u jednoj strani svog karaktera, iako su slabi i nepotpuni u drugim. I kao posledica, nedostatak uspešnosti se oseća u nekim delovima rada. Ako taj isti čovek nastavi da deluje kao predsednik iz godine u godinu, njegove mane će se ponavljati u crkvama pod njegovom upravom. Međutim, jedan radnik može da bude jak upravo na onom mestu na kome je njegov brat slab i tako, razmenjujući područje rada, jedan može, bar u izvjesnoj meri, da popravi nedostatke drugog. {EP 309.1}

Kada bi svi bili potpuno posvećeni Gospodu, te izrazite mane karaktera ne bi ni postojale; ali, pošto radnici ne zadovoljavaju božanska merila, pošto utkivaju sebe u sav svoj rad, najbolje što se može učiniti, i za njega samog i za crkve, jeste da često dolazi do promena. I, sa druge strane, ako je radnik duhovno snažan, on je, zahvaljujući Božjoj blagodati, na blagoslov crkvama i njegov rad je neophodan u raznim oblastima. {EP 309.2}

Mi se nalazimo u vremenima posebne opasnosti od neprijatelja spolja i iznutra, i Bog želi da budete živo svesni svega što se odnosi na posebno delo koje vam je povereno. Nije vam potrebno da bilo šta činite bez posebne pomoći vašeg nebeskog Oca. On vas čeka da pozovete, tako da bi mogao da odgovori: "Evo me!" Ako ga potražite, kaže On, naći ćete ga; Njegova snaga, Njegova blagodat i Njegova pravednost daće se skromnim, skrušenim osobama koje ga traže svim srcem svojim. {EP 309.3}

PROPOVEDNICI I POSLOVNA PITANJA

Poučena sam da je veoma važno da se naši propovednici oslobode svih odgovornosti koje bi najvećim delom mogli da nose poslovni ljudi. U toku noćnog vođenja nalazila sam se na skupu kojem je prisustvovao jedan broj naše braće koja nose odgovornost za naše delo. Oni su bili duboko uznemireni zbog finansijskih problema, pa su se međusobno dogovarali kako da se delo najuspešnije obavi. Neki su mislili da treba ograničiti broj radnika, ali da se ipak postignu bitni rezultati. Jedan od braće koji je zauzimao odgovoran položaj objašnjavao je svoje planove i govorio šta želi da se postigne. Nekoliko drugih je iznosilo probleme o kojima bi trebalo da se razgovara. A onda se podigao Onaj koji ima dostojanstvo i vlast i počeo da objašnjava načela po kojima treba da se usmeravamo. Okupljenim propovednicima Govornik je rekao: {EP 309.4}

"Vaše delo nije upravljanje finansijskim pitanjima. Nije ni mudro da se njima bavite. Bog ima za vas odgovornost koju treba da nosite, ali ako se budete bavili područjima rada za koja niste prilagođeni, vaši napori da objavite Reč pokazaće se kao neuspešni. To će vam doneti obeshrabrenje i onesposobiti vas za stvarno delo koje treba da obavite — delo koje zahteva pažljivo razlikovanje i zdravo, nesebično rasuđivanje." {EP 310.1}

Oni kojima je data da pišu i da govore Reč treba da prisustvuju manjem broju odborskih sednica. Oni treba da povere mnoga manja pitanja ljudima koji imaju poslovne sposobnosti i da tako izbegnu da budu izloženi stalnoj napetosti koja oduzima umu njegovu prirodnu snagu. {EP 310.2}

Oni treba da posvete daleko više pažnje čuvanju svog fizičkog zdravlja; jer snaga uma velikim delom zavisi od snage tela. Odgovarajuća razdoblja sna i odmora uz obilje fizičkih vežbi su bitna za zdravlje tela i uma. Uskraćivati prirodi njene sate za odmor i oporavak, dopuštajući jednom čoveku da obavlja posao četvorice, trojice, pa čak i dvojice prouzrokovao nepopravljivu štetu. {EP 310.3}

Obrazovanje na poslovnom području

Oni koji misle da osposobljenost za određeni položaj osposobljava čoveka da nosi i nekoliko drugih dužnosti, svakako će pogrešiti kada budu planirali napredovanje dela. Oni će biti skloni da stave na pleća jednog dužnosti i odgovornosti koje bi trebalo da se dodele nekolicini. {EP 310.4}

Iskustvo ima veliku vrednost. Gospod želi da u Njegovom delu rade inteligentni ljudi, ljudi kvalifikovani za razne poverljive dužnosti u našim oblastima i ustanovama. Posebno su neophodni odani poslovni ljudi, ljudi koji će načela istine unositi u sve svoje poslovne poduhvate. Oni kojima je poverena odgovornost za finansijske poslove ne treba da prihvataju druge odgovornosti, dužnosti koje neće biti u stanju da obavljaju; niti se upravljanje poslovima može poveravati nesposobnim ljudima. Oni koji su zaduženi za delo ponekad su grešili kada su dozvoljavali da se postavljaju ljudi kojima nedostaje taktičnosti i sposobnosti da upravljaju važnim finansijskim interesima dela. {EP 311.1}

Ljudi koji imaju sposobnosti na poslovnom području treba da razvijaju i usavršavaju svoje talante najtemeljnijim učenjem i obučavanjem. Njih treba podsticati da sebe stave u položaj da kao učenici brzo stiču znanje pravih poslovnih načela i metoda. Nijedan jedini poslovni čovek koji sada radi u delu ne sme da bude početnik. Ako je ljudima na bilo kom području delovanja potrebno da koriste svaku priliku da bi postali razumni i uspešni, onda se to odnosi u prvom redu na one koji koriste svoje sposobnosti u deli izgradnje Božjeg carstva u našem svetu. Imajući u vidu činjenicu da živimo tako blizu kraja istorije ove Zemlje, potrebno je da pokažemo mnogo više temeljnosti u radu, više budnog očekivanja, stražarenja, moljenja i rada. Ljudsko oruđe treba da teži da dostigne savršenstvo da bi postalo idealno kao hrišćanin, savršeno u Isusu Hristu. {EP 311.2}

Bitna su prava načela

Oni koji rade na poslovnom području treba da obave sve potrebne mere da ne bi donosili pogrešne odluke primenom pogrešnih načela i metoda. Njihov izveštaj treba da bude sličan izveštaju Danila na vavilonskom dvoru. Kada su svi njegovi poslovni potezi bili podvrgnuti najstrožoj proveru, nije se pronašao nijedan jedini pogrešan potez. Izveštaj o njegovom poslovnom delovanju, iako nepotpun, sadrži pouke dostojne proučavanja. On otkriva činjenicu da poslovni čovek ne mora da bude ni spletkar, ni nepošten. On može da bude čovek koga Bog poučava na svakom koraku. Danilo, dok je bio prvi ministar u vavilonskom carstvu, bio je Božji prorok i dobijao je svetlost nebeskog nadahnuća. Njegov život je slika onoga što treba da bude svaki hrišćanski poslovni čovek... {EP 311.3}

U ovo vreme Božjem delu su neophodni ljudi i žene koji imaju retke kvalifikacije i dobre administrativne sposobnosti; ljudi i žene koji će strpljivo i temeljno istraživati potrebe dela u raznim poljima; ljudi i žene koji imaju toplo, ljubazno srce, zdrav razum i nepristrasno rasuđivanje; oni koji su posvećeni Božjim Duhom, koji mogu neustrašivo da kažu: NE, DA ili AMIN, raznim predlozima; oni koji imaju snažna osvedočenja, jasno razumevanje i čisto, saosećajno srce; oni koji sprovode u život reči: "Svi ste vi braća!" (Matej 28,8); oni koji teže da uzdignu i obnove pali ljudski rod. (7T 246-249) {EP 312.1}

Ima puno propovednika koji zapostavljaju upravo ono delo za koje su postavljeni da obavljaju. Zašto se oni koji su odvojeni da obavljaju propovedničku službu biraju za članove odbora i upravnih tela? Zašto se pozivaju da prisustvuju tolikim poslovnim sastancima, mnogo puta veoma daleko od njihovog područja rada? Zašto se poslovna pitanja ne poveravaju poslovnim ljudima? Propovednici nisu bili odvojeni da se bave tim poslom. Finansijama dela treba da upravljaju osposobljeni ljudi; dok su propovednici odvojeni za drugo područje rada... {EP 312.2}

Propovednike ne treba pozivati da prisustvuju zasedanjima upravnih tela da bi odlučivali o običnim poslovnim pitanjima. Mnogi naši propovednici su obavljali te poslove u prošlosti, ali to nije delo gde Gospod želi da ih upotrebi. Suviše mnogo finansijskih odgovornosti je bilo stavljano na njihova pleća. Kada pokušavaju da nose te odgovornosti, svakako da zanemaruju da ispunjavaju svoj evanđeoski nalog. Bog na to gleda kao na sramoćenje svoga imena. (7T 254.255) (425) {EP 312.3}

STARANJE O PROPOVEDNICIMA

Treba doneti neke odredbe da bismo se postarali za propovednike i druge verne Božje sluge koji su zalaganjem ili prekomernim radom u Božjem delu postali bolesni i kojima je zato postao neophodan odmor ili oporavak. Postoje oni koji zbog godina ili gubitka zdravlja nisu više sposobni da nose odgovornosti i vrućinu dana. Propovednike često šalju na područja rada za koja oni sami znaju da će razorno delovati na njihovo zdravlje; međutim, nespremni da izbegavaju teška mesta, oni polaze, nadajući se da će biti od pomoći i blagoslova ljudima. Posle nekog vremena primećuju da ih zdravlje izdaje. Promena klime i rada ne donosi nikakvo olakšanje, i šta onda treba da čine? {EP 313.1}

Ovi odani radnici, koji su Hrista radi odustali od svetovnih posledica, birajući siromaštvo umesto zadovoljstva bogatstva; koji su, zaboravljajući na sebe, ozbiljno radili da zadobiju duše za Hrista; koji su velikodušno davali da se unaprede razna područja Božjeg dela; i koji su na kraju sustali u borbi, umorni i bolesni, bez sredstava za život, ne smeju se prepustiti da stradaju u siromaštvu i patnjama, ili da se osećaju kao prosjaci. Kada ih snađe bolest ili nemoć, ne bi trebalo da se opterećuju pitanjima: "Šta će se dogoditi s mojom ženom i decom sada kada više ne mogu raditi i starati se za njihove potrebe?" Ispravno je da se donesu odredbe kojima bi se zadovoljile potrebe tih vernih radnika, i potrebe onih koji zavise od njih. {EP 313.2}

Velikodušne odredbe su donete za veterane koji su se borili za svoju zemlju. Ti ljudi nose ožiljke i doživotna oštećenja koja govore o njihovim opasnim sukobima, njihovim usiljenim marševima, njihovom izlaganju olujama, njihovom stradanju u tamnicama. Svi ovi dokazi njihove odanosti i požrtvovanja daju im pravo da upute pravedan zahtev narodu za čije su se spasenje borili — zahtev koji je priznat i odobren. Međutim, kakve odredbe su adventistički hrišćani doneli za Hristove vojnike? {EP 313.3}

Mi, kao Crkva, nismo osetili kao što bi trebalo, neophodnost rešavanja ovog pitanja, i ono je zato bilo zanemareno. Crkve su bile bezobzirne, i iako je svetlost Božje Reči obasjavala njihov put, one su zanemarile svoju najsvetiju dužnost. Gospod je u najvećoj meri nezadovoljan ovim zanemarivanjem svojih vernih slugu. Naša Crkva treba da bude isto tako spremna da pomogne ovim osobama kada se nađu u nepovoljnim okolnostima kao što je bila spremna da prihvati njihova sredstva i njihovu službu dok su još bili zdravi. {EP 313.4}

Bog je na naša pleća položio odgovornost da posebnu pažnju obratimo na siromašne u našoj sredini. Međutim, ti propovednici i radnici ne smeju da se ubrajaju među siromašne. Oni su prikupili sebi blago na nebesima koje nikada neće propasti. Oni su služili oblasti u njenim potrebama i sada oblast treba da služi njima. {EP 314.1}

Kada se slučajevi ove vrste pojave pred nama, mi ne smemo da pređemo na drugu stranu puta. Mi ne smemo da kažemo: “Idite s mirom i grejte se i nasitite se!” (Jakov 2,16) i da onda ne preduzmemo nikakve aktivne mere da zadovoljimo njihove potrebe. To se činilo u prošlosti i tako su u nekim slučajevima adventistički hrišćani osramotili svoje ispovedanje vere, i dali svetu priliku da ukorava i kritikuje Božje delo. {EP 314.2}

Sada je dužnost Božjeg naroda da odbaci sve te prigovore osiguravajući tim Božjim slugama udobne domove, s nekoliko jutara zemlje, na kojima će moći da gaje svoje proizvode, i da osećaju da ne zavise od velikodušnosti svoje braće. S kakvim zadovoljstvom i mirom bi ti umorni radnici gledali svoju tihu kućicu u kojoj će njihovi pravedni zahtevi za oporavak biti priznati!... {EP 314.3}

Naši sanatorijumi — utočišta za naše radnike

Često je propovednicima koji su oboleli, potrebna posebna nega i posebno lečenje. Naši sanatorijumi treba da budu utočište za takve, ali i za sve naše uzorne radnike kojima je neophodan odmor. Treba im osigurati sobe u kojima će uživati odmor i mir, bez stalne zabrinutosti kako će podmiriti troškove. Kada su se učenici umorili od rada, Hristos im je rekao: “Dođite vi sami nasamo i počinite malo!” (Marko 6,31) On želi da se donesu odredbe na temelju kojih će Njegove sluge sada imati priliku da se odmore i vrate snagu. Naši sanatorijumi treba da budu otvoreni našim propovednicima koji teško rade, koji su učinili sve što je u njihovoj moći da osiguraju sredstva za podizanje i održavanje tih ustanova. Kada takvi propovednici budu osećali potrebu za prednostima koje se u sanatorijumima nude, treba učiniti da se osećaju kao u svojoj kući. {EP 314.4}

Tim propovednicima se ne sme naplaćivati visoka cena za boravak i lečenje, niti se prema njima sme postupati kao prema prosjacima, niti oni čije gostoprimstvo uživaju smeju na bilo koji način pridoneti da se tako osećaju. Pokazivanje velikodušnosti u upotrebi pomagala koja je Bog osigurao svojim umornim i

pretovarenim slugama, predstavlja njihovu istinsku medicinsko-misionarsku dužnost u Božjim očima! Božji radnici su povezani s Njim i kada se primaju u ustanovu, treba imati na umu da se Hristos prima u osobi svojih vesnika. On to zahteva, pa je osramoćen i nezadovoljan kada se prema njima postupa ravnodušno ili na olak i sebičan način. Božji blagoslovi neće pratiti škrto postupanje prema ovim Njegovim izabranim. {EP 315.1}

Među pripadnicima medicinskog bratstva nije uvek bilo sposobnosti da se jasno shvate sva ova pitanja. Neki ih nisu tretirali onako kako bi trebalo. Neka Gospod posveti shvatanja onih koji nose odgovornost za naše ustanove tako da mogu da razumeju ko treba da uživa njihovo istinsko staranje i saučešće. Taj ogranak dela za koji su radili ti istrošeni radnici treba da pokaže da ceni njihov rad pomažući im u njihovom vremenu potrebe, podnoseći zajedno sa sanatorijumima najveći teret odgovornosti za podmirenje izdataka. Neki radnici se nalaze u takvom položaju da mogu da odvoje mali deo svojih primanja, i oni to i treba da čine, ukoliko je to uopšte moguće, za slučaj potrebe; međutim, čak i takvi treba da budu dočekani dobrodošlicom kao blagoslov za sanatorijum. {EP 315.2}

Međutim, najveći deo naših radnika ima velike obaveze koje mora da podmiri. Sa svih strana, kada su sredstva potrebna, dolaze im pozivi da nešto učine, da budu u prvim redovima, da uticaj njihovog primera pokrene i druge na velikodušnost, tako da se unapredi Božje delo. Oni osećaju tako snažnu želju da podignu zastavu u novim poljima da mnogi među njima čak i pozajmljuju sredstva da pomognu u raznim poduhvatima. Oni nisu davali gundajući, već su osećali da je prednost da rade na širenju istine. Odgovarajući tako na pozive za prilaganje, ostajali su često s vrlo malo raspoloživih sredstava. {EP 315.3}

Gospod je vodio vrlo tačan izveštaj o njihovoj velikodušnosti u prilaganju za potrebe dela. On zna kakvo dobro delo su oni obavili, delo o kome mlađi radnici ne znaju dovoljno. Njemu su poznata sva odricanja i samoodricanja koja su pretrpeli. On je zabeležio svaku okolnost u njihovom slučaju. Sve je to zapisano u knjigama. Ti radnici su gledanje svetu, anđelima i ljudima; oni su očigledan primer iskrenosti naših religijskih načela. Gospod bi želeo da naši vernici shvate, da pioniri u ovom delu zaslužuju sve što naše ustanove mogu da učine za njih. Bog nas poziva da razumemo da oni koji su ostareli u Njegovoj službi zaslužuju našu ljubav, našu zahvalnost i najdublje poštovanje. {EP 316.1}

Sredstva namenjena propovednicima

Treba da se prikupi fond za radnike koji više nisu u stanju da rade. Mi ne možemo biti čisti pred Bogom ukoliko ne uložimo svaki mogući napor u tom smislu, i to bez odlaganja. Ima nekih među nama koji neće videti potrebu za takvim potezom; ali njihovo protivljenje ne sme da ima nikakvog uticaja na nas. Oni koji odluče u svom srcu da budu pravi pred Bogom i da čine ono što je pravo, treba da se istrajno trude da obave dobro delo, delo koje Bog zahteva da bude obavljeno. (7T 290-294) {EP 316.2}

MOLITVENI DOMOVI

Kada se pojavi interesovanje u bilo kom gradu ili varoši, to interesovanje mora da se podrži. U tom mestu treba temeljno raditi sve dok se ne podigne skromni molitveni dom kao znak, kao spomenik Božjoj Suboti, kao svetlost usred moralne tame. Ti spomenici treba da stoje na mnogim mestima kao

svedoci za istinu. Bog je u svojoj milosti odredio da vesnici Jevanđelja treba da idu u sve zemlje, u sve jezike i narode sve dok se zastava istine ne podigne u svim delovima nastanjenog sveta. {EP 316.3}

Gde god se pojavi grupa vernika, treba da se sagradi i molitveni dom. Neka radnici ne napuštaju to mesto dok se ne postigne taj cilj. {EP 317.1}

U mnogim mestima u kojima se propovedala poruka, oni koji su je prihvatili imali su na raspolaganju samo skromna sredstva i nisu mogli da učine mnogo na unapređivanju dela. Često takvo stanje otežava proširenje istine. Kada se neke osobe zainteresuju za istinu, propovednici drugih crkava im govore — a te reči ponavljaju i sami njihovi vernici — “Ti ljudi nemaju nikakve crkve, i vi nemate molitvenog doma. Vi ste samo mala grupa, siromašni i neobrazovani. Za kratko vreme propovednici će otići i interesovanje će se izgubiti. I vi ćete morati da odustanete od svih tih novih ideja koje ste prihvatili!” Možemo li pretpostaviti da to neće predstavljati snažno iskušenje za one koji vide dokaze u prilog našoj veri i koji su Svetim Duhom osvedočeni u istinu za sadašnje vreme? {EP 317.2}

Često treba ponavljati da mali početak može da preraste u veliko interesovanje. Ukoliko budemo pokazali mudrost, posvećeno rasuđivanje i vešto rukovođenje time što ćemo podržavati interesovanje za carstvo našega Otkupitelja, mi ćemo učiniti sve što je u našoj moći da uverimo ljude u stabilnost našeg dela. Skromna svetilišta se moraju podizati u svim mestima tako da oni koji su prihvatili istinu mogu imati mesto da služe Bogu u skladu sa opredeljenjima svoje savesti. {EP 317.3}

Gde god je to moguće, neka se naše crkvene bogomolje posvećuju Bogu bez dugova. Kada se organizuje crkva, neka se vernici podignu da grade. Pod upravom propovednika koji se upravlja prema savetima svojih kolega propovednika, neka novoobraćeni vernici rade svojim rukama, govoreći: “Nama je potreban molitveni dom i mi ćemo da imati!” Bog poziva svoj narod da uloži radosne, zajedničke napore u Njegovom delu. Neka se to čini, i uskoro će se čuti glas zahvalnosti: “Gledajte šta je Gospod učinio!” {EP 317.4}

Međutim, ima i slučajeva kada mlada crkva nije u stanju da odmah ponese celu odgovornost za podizanje doma molitve. U tom slučaju, neka im priteknu u pomoć braća iz drugih crkava. U nekim slučajevima je bolje i pozajmiti nešto novca nego odustati od gradnje. Ako neko ima novca i, pošto je dao onoliko koliko je mogao, bude spreman da novac da u pozajmicu, bez kamate ili uz malu kamatu, ispravno je da se takav novac upotrebi sve dok se dugovanje ne podmiri. Međutim, ipak ponavljam, ako je ikako moguće, crkvene građevine treba da budu posvećene bez opterećivanja dugovima. {EP 318.1}

U našim bogomoljama sedišta se ne mogu iznajmljivati. Bogati ne treba da uživaju više časti od siromašnih. Neka ne bude nikakvog razlikovanja. “A vi ste svi braća!” (Matej 23,6) {EP 318.2}

Ne treba da pokušavamo da ijedna od naših bogomolja bude raskošna, jer to neće unaprediti delo. Naša ekonomičnost treba da služi kao potvrda naših načela. Mi ne treba da se služimo radnim metodama koje će imati privremene rezultate. Sve treba da bude obavljeno na solidan način... {EP 318.3}

Predstavljen mi je neodgovoran način na koji su neke naše crkve natovarile sebi dugove i na koji ostaju u dugovima. U nekim slučajevima, teret stalnog dugovanja opterećuje dom molitve. Osim toga, tu su i stalne kamate koje treba plaćati. Toga nije smelo biti. Da je bilo mudrosti, taktičnosti i revnosti koje Bog zahteva i koje je trebalo pokazati u radu za Učitelja, svakako da bi došlo do promene. Dugovi bi već bili otplaćeni. Bog poziva na žrtvu one koji mogu da prilože, a čak i najsiromašniji vernik može da učini bar nešto malo. Samoodricanje će svima omogućiti da prilože koliko mogu. I mladi i stari, roditelji i deca, treba da svojim delima pokažu svoju veru. Sve vernike u crkvi treba podsetiti na neophodnost da svako učini svoju dužnost. Neka svako učini najbolje što može. Kada postoji volja da se nešto učini, Bog će otvoriti put. On svakako nije planirao da Njegovo delo bude pritisnuto teretom dugovanja. {EP 318.4}

Bog poziva na samopožrtvovanje. To će doneti ne samo materijalno, već i duhovno blagostanje. Samopožrtvovanje i samoodricanje će činiti čuda u unapređivanju duhovnosti u crkvi. {EP 319.1}

Probna pitanja koja svaki hrišćanin treba da postavi sebi glase: "Da li, u dubini svog srca, najviše volim Hrista? Volim li i Njegovo svetilište? Zar se neće Gospod proslaviti ako Njegovu svetinju stavim na prvo mesto u svojim razmišljanjima? Da li je moja ljubav prema Otkupitelju dovoljno snažna da me navede da se odreknem sebe? Kada se nalazim u iskušenju da popustim uživanjima i sebičnim zadovoljstvima zar ne bi trebalo da ostanem čvrst i da kažem da neću da zadovoljavam svoje prohteve dok Gospodnji dom stoji opterećen dugovanjima? {EP 319.2}

Naš Otkupitelj zahteva mnogo više nego što mu dajemo. Sebičnost se postavlja između nas i Njegove želje da bude prvi; ali Gospod zahteva celo naše srce, sva vaša osećanja. On nikako ne želi da bude na drugom mestu. I stvarno, zar ne bi trebalo da Hristos bude prvi i najvažniji u našim razmišljanjima? Zar ne bi trebalo da mu pružimo taj dokaz našeg poštovanja i naše odanosti? Sve to spada u samu srž našeg duhovnog života, i u domaćem krugu i u crkvi. Kada se srce, duša, snaga, život potpuno predaju Bogu, kada Mu se osećanja potpuno posvete, On će nam biti prvi i najvažniji u svemu. Kada smo u skladu s Bogom, misao o Njegovoj časti i slavi se javlja pre svih drugih misli. U našim darovima i prinosima niko i ništa ne dolazi pre Njega. Mi shvatamo šta znači biti Hristov partner u ovom svetom poslovanju. {EP 319.3}

Dom u kome se Bog sreće sa svojim narodom biće drag i svet svakom Njegovom vernom detetu. Ono neće dozvoliti da dom molitve bude opterećen dugovima. Dozvoljavanje takvih situacija njemu će izgledati skoro kao odricanje od svoje vere. Spremno će prineti veliku ličnu žrtvu samo da se Božji dom u kome će se Bog sretati sa svojim narodom i davati mu svoje blagoslove oslobodi tereta. {EP 319.4}

Svaki dug svakog molitvenog doma među nama može da bude isplaćen ukoliko vernici te crkve budu mudro planirali i uložili ozbiljne, revnosne napore da ga isplate. Kada se dug otplati, neka se održi služba zahvalnosti, koja će poslužiti kao služba ponovnog posvećenja molitvenog doma Bogu. (6T 100-104) {EP 320.1}

Potreba za mestom sastajanja tamo gde se nalazi novostvorena grupa vernika bila mi je predstavljena na panoramski način. Videla sam radnike kako grade skromne molitvene domove. Oni koji su tek prihvatili veru pomagali su spremno svojim rukama. U prizemlju crkve, iznad tla, pripremala se učionica za decu, a učitelj je bio poslan da preuzme odgovornost. Broj prisutnih u školi nije bio veliki, ali bio je to srećan početak. Slušala sam pesmu dece, ali i roditelja: "Ako Gospod neće graditi doma, uzalud se muče koji ga grade; ako neće Gospod čuvati grada, uzalud ne spava stražar!" (Psalam 127,1) "Hvali dušo moja Gospoda. Hvaliću Gospoda za života svojega, pevaću Gospodu svojem dok me je god!" (Psalam 146,1.2) {EP 320.2}

Osnivanje crkava, podizanje mesta za sastajanje i školskih zgrada, prenosilo se od grada do grada, desetak se povećavao da bi se delo unapredilo. Građevine su podizane ne samo na jednom mestu, već na mnogim mestima i Gospod je delovao da se povećaju snage koje su radile za Njega. {EP 320.3}

U ovom radu biće dosegnute sve klase. Kada Sveti Duh bude delovao u našoj sredini, duše koje su bile nespremne za Hristov dolazak biće obraćene. Biće obraćene mnoge duše koje dolaze na naše sastanke, duše koje nisu odlazile na sastanke bilo koje druge crkve. Jednostavnost istine je dosegla do njihovog srca. Uživaoci duvana žrtvuju svog idola, poklonici žestokih pića svoje piće. Oni to ne bi mogli da se nisu verom uhvatili za Božja obećanja o oprostjenju svojih greha. {EP 320.4}

Istina kakva je u Božjoj Reči izlazi pred uzvišene i ponižene, pred bogate i siromašne, i oni koji primaju istinu

postaju zajedno s nama radnici za Boga i stvara se snažna sila koja deluje skladno. Ovo je naše delo. Ono ne sme da bude zanemareno ni na jednom od naših sastanaka pod šatorima. To je deo svake evanđeoske misije. Umesto da šaljemo svaki talenat da radi za najniže prognanike iz društva, mi se moramo truditi da na svakom mestu obrazujemo grupu vernika koja će se sjediniti s nama u uzdizanju zastave istine, radeći za bogate i siromašne. I tada, kako se crkve budu obrazovale, povećavaće se i broj pomoćnika koji će raditi za siromašne i odbačene. (General Conference Bulletin, mart 1899) {EP 320.5}

Mnogi koji nisu naše vere čeznu za pomoći koju su hrišćani dužnošću obavezni da im pruže. Kada bi Božji narod pokazao istinsku zainteresovanost prema svojim susedima, posebna istina za sadašnje vreme bi došla do mnogih duša. Ništa neće, niti će ikada moći, da pokaže pravi karakter našeg rada kao pomaganje ljudima na mestu na kome se upravo nalaze. (6T 280) {EP 321.1}

ISPIT ZA PROPOVEDNIČKU SLUŽBU

Ljude ne treba podsticati da odlaze u polja kao propovednici ako ne postoje nesumnjivi dokazi da ih je Bog pozvao. Gospod neće poveriti odgovornost za svoje stado neosposobljenim osobama. Oni koje Bog poziva moraju da budu ljudi dubokog iskustva, okušani i oprobani, ljudi zdravog rasuđivanja, ljudi koji će

se usuditi da ukore greh u duhu krotosti, ljudi koji razumeju kako da hrane stado. Bog poznaje srca i On zna koga da izabere. (1T 209) {EP 321.2}

Suviše malo je učinjeno da se provere propovednici; i upravo iz tog razloga crkve su imale posla sa neobraćenim, neuspešnim ljudima, koji su uljuljkivali vernike u san umesto da ih bude i pokrenu na veću revnost i ozbiljnost u Božjem delu. Ima propovednika koji dolaze na molitveno bogoslužjenje i iznova upućuju iste stare, beživotne molitve; koji propovdaju iste stare propovedi iz sedmice u sedmicu, iz meseca u mesec. Oni nemaju ništa novo i nadahnuto da objave svojim zajednicama, i to je dokaz da nisu postali učesnici u božanskoj prirodi. Hristos ne stanuje verom u njihovom srcu. {EP 321.3}

Oni koji tvrde da drže i propovedaju sveti Božji zakon, a ipak stalno krše taj isti zakon, pretvaraju se u kamen spoticanja i za grešnike i za one koji veruju u istinu. Labavi, opušteni način na koji mnogi pristupaju Gospodnjem zakonu i daru Njegovog Sina predstavlja uvredu za Boga. Jedini način na koji možemo da popravimo to široko rasprostranjeno zlo je da strogo proverimo svakog ko želi da postane učitelj Reči. Oni na kojima počiva odgovornost za to delo, treba da se upoznaju sa istorijom kandidata od vremena kada je izjavio da veruje u istinu. Njegovo hrišćansko iskustvo i njegovo poznavanje Pisma, način na koji pristupa istini za sadašnje vreme, sve se mora proveriti. Niko ne sme da bude prihvaćen kao radnik u Božjem delu, sve dok ne pokaže da je stekao stvarno, živo iskustvo u onome što je Božje. {EP 322.1}

One koji se spremaju za uđu u sveto delo objavljivanja biblijske istine svetu treba pažljivo da provere verni,iskusni ljudi. Pošto steknu nešto iskustva, treba obaviti još jedno delo za njih: treba ih predstaviti pred Gospodom u iskrenoj molitvi da On pokaže svojim Svetim Duhom da li su prihvatljivi pred Njim. Apostol kaže: "Ruke odmah ne meći ni na koga!" (1. Timotiju 5,22) U danima apostola, Božji propovednici se nisu usuđivali da se oslone na svoje rasuđivanje prilikom biranja ili prihvatanja ljudi da zauzmu svečani i sveti položaj da govore za Boga. Oni su birali ljude koje je njihov razum prihvatao, a onda ih dovodili pred Gospoda da vide da li će ih i On prihvatiti da idu da rade kao Njegovi predstavnici. Ništa manje se ne sme činiti ni danas. {EP 322.2}

Na mnogim mestima srećemo ljude koji su užurbano postavljeni na poverljiva mesta kao starešine crkava, iako još nisu bili osposobljeni za taj položaj. Oni ne vladaju sobom na odgovarajući način. Njihov uticaj nije dobar. Crkva je u neprestanim nevoljama zbog nesavršenog karaktera svojih starešina. Ruke su suviše brzo bile položene na te ljude. Božji propovednici moraju da budu ljudi besprekornog ugleda, sposobni da razumno obrađuju neki interes koji se pojavio. Nama su veoma potrebni sposobni ljudi, koji će poslužiti na čast, umesto na sramotu delu koje predstavljaju. {EP 322.3}

Propovednici treba da budu posebno provereni da se vidi da li imaju razumno shvatanje istine za sadašnje vreme, tako da mogu da pruže povezano izlaganje proročanstava ili praktičnih tema. Ako nisu u stanju da jasno izlože biblijske teme, njima je još potrebno da budu slušači i učenici. Da bi postali učitelji

biblijskih istina oni treba da ozbiljno i uz molitvu pretražuju Pismo i da se upoznaju s njim. Sve to treba pažljivo i uz molitvu razmotriti pre nego što se ljudi pošalju u polja na rad. (4T 406.407) {EP 323.1}

U mladom Timotuju Pavle je video čoveka koji ceni svetost rada propovednika, koji se nije uplašio mogućnosti stradanja i progonstva, i koji je bio spreman da primi pouku. Ipak, apostol se nije usudio da preuzme odgovornost da pruži Timotiju, neiskusnom mladiću, obuku u evanđeoskom propovedničkom radu dok se prethodno nije potpuno obavestio o njegovom karakteru i njegovom dotadašnjem životu. {EP 323.2}

Timotijev otac je bio Grk, a majka Jevrejka. Od detinjstva je poznavao Pismo. Pobožnost koju je video u svom domu bila je zdrava i razumna. Vera njegove majke i njegove bake u Sveto pismo bila mu je stalni podsetnik na blagoslove koji se dobijaju ispunjavanjem Božje volje. Božja Reč je bila pravilo po kome su ove dve pobožne žene usmeravale Timotija. Duhovna snaga pouka koje je dobijao od njih održavala ga je da ostane neporočan u govoru i neopoganjen zlim uticajima kojima je bio okružen. I tako su njegovi učitelju u domu sarađivali s Bogom u njegovom pripremanju da nosi odgovornosti. {EP 323.3}

Pavle je video da je Timotije veran, čvrst i pošten, pa ga je izabrao da bude njegov pratilac u radu i na putovanjima. Oni koji su poučavali Timotija u njegovoj mladosti bili su nagrađeni kada su videli svog štićenika povezanog bliskim zajedništvom s velikim apostolom... {EP 323.4}

Pavle je voleo Timotija, "svoga sina u veri" (1. Timotiju 1,2). Veliki apostol je često izvodio mladog učenika u prirodu i ispitivao ga u vezi s događajima iz biblijske istorije; i dok su putovali iz mesta u mesto, pažljivo ga je pripremao kako da bude uspešan u poslu. I Pavle i Sila, u svim svojim druženjima s Timotijem, trudili su se da prodube utisak koji je već bio ostavljen u njegovim mislima o svetoj, ozbiljnoj prirodi delovanja propovednika Jevanđelja. (AA 203.204) {EP 324.1}

U svom radu, Timotije je neprestano tražio od Pavla savete i pouke. On se nije kretao nagoni, već je pokazivao rasuđivanje i spokojno razmišljanje, raspitujući se na svakom koraku da li je to put Gospodnji? (AA 205) {EP 324.2}

RUKOPOLOŽENJE

"A u crkvi koja beše u Antiohiji behu neki proroci i učitelji; to jest: Varnava i Simeun koji se zvaše Nigar, i Lukije Kirinac i Manail, odgajeni s Irodom četverovlasnikom, i Savle. A kada oni služahu Gospodu i počahu, reče Duh sveti: odvojte mi Varnavu i Savla za delo na koje ih pozvah." (Dela 13,1.2) Pre nego što će biti poslani kao misionari u neznabožički svet, ovi apostoli su se svečano povetili Bogu postom, molitvom i polaganjem ruku. Na taj način crkva ih je ovlastila ne samo da propovedaju istinu, već i da obavljaju obred krštenja, da organizuju crkve, jer im je dala punu crkvenu vlast. {EP 324.3}

Hrišćanska Crkva je u to vreme ulazila u jednu važnu eru. Delo objavljivanja evanđeoske vesti među neznabošcima trebalo je da se obavi velikom silinom; i kao rezultat, trebalo je da Crkva ojača velikim

prikupljanjem duša. Apostoli koji su bili određeni da povedu ovo veliko delo biće izloženi sumnjičenjima, predrasudama i ljubomori. Njihovo učenje o rušenju “srednjeg zida razdvajanja” (Efescima 2,14), koji je tako dugo odvajao jevrejski od neznabožackog sveta, sigurno će ih izložiti optužbi za jeres; a njihov autoritet kao propovednika Jevanđelja osporiće i mnogi revnosni, verni Jevreji. {EP 324.4}

Bog je predvideo teškoće koje će Njegove sluge biti pozvane da pretrpe; i da bi njihovo delo izdržalo sve izazove, poučio je Crkvu putem otkrivenja da ih javno izdvoji za delo propovedanja. Njihovo rukopoloženje je predstavljalo javno priznanje njihovog božanskog određenja da odnesu neznabošcima radosnu poruku Jevanđelja. {EP 325.1}

Pavle i Varnava su već dobili svoj zadatak od samog Boga i ceremonija polaganja ruku nije im dodala nikakvu novu blagodat ili stvarno osposobljenje. Bio je to priznati oblik imenovanja za određenu službu, priznanja nečijeg autoriteta u toj službi. Time je pečat Crkve bio stavljen na Božje delo. {EP 325.2}

Za Jevreje, ova formalnost je bila vrlo značajna. Kada bi jevrejski otac blagosiljao svoju decu, on je pobožno stavljaio svoje ruke na njihove glave. Kada bi neka životinja bila određena za žrtvu, ruka onoga koji je nosio sveštenečki autoritet bila je polagana na glavu žrtve. I kada su propovednici crkve vernika u Antiohiji položili svoje ruke na Pavla i Varnavu, oni su time zatražili od Boga da izlije svoj blagoslov na izabrane apostole u njihovom posvećenju posebnom delu za koje su bili određeni. {EP 325.3}

U kasnije vreme, obred posvećenja polaganjem ruku bio je u velikoj meri zloupotrebljavan; nezaslužena važnost bila je pripisivana tom delu, kao da se sila smesta daje onima koji primaju takvo posvećenje, sila koja će ih smesta osposobiti za svaki propovednički posao. Međutim, prilikom odvajanja ove dvojice apostola nije zapisano da im je ikakva vrlina pripisana samim činom polaganja ruku. Postoji samo jednostavan zapis o njihovom rukopoloženju i o uticaju koji je ono imalo na njihov kasniji rad. {EP 325.4}

Okolnosti koje su pratile odvajanje Pavla i Varnave Svetim Duhom za određeno područje službe jasno pokazuju da Gospod deluje preko postavljenih oruđa u svojoj organizovanoj Crkvi. Godinama pre toga, kada mu je sam Spasitelj otkrio nameru koju Bog ima s njim, Pavle je neposredno posle toga bio doveden u vezu s novoorganizovanom crkvom u Damasku. Osim toga, crkva u tom mestu nije dugo ostala u neznanju o iskustvu obraćenog fariseja. I sada, kada je božanski zadatak poveren sa potrebom da se potpunije obavi, Sveti Duh je ponovo posvedočio da je Pavle izabrano oruđe da odnese Jevanđelje neznabošcima, i naveo crkvu da rukopoloži njega i njegovog saradnika. I dok starešine crkve u Antiohiji “služahu Gospodu i poščahu, reče Duh sveti: odvojte mi Varnavu i Pavla za delo na koje ih poslah”. {EP 325.5}

Bog je svoju Crkvu na Zemlji učinio kanalom svetlosti i preko nje prenosi svoje namere i svoju volju. On ne daje jednom od svojih slugu iskustvo koje se razlikuje ili suproti iskustvu same Crkve. Niti jednome čoveku daje poznavanje svoje volje za celu Crkvu, dok sama Crkva — Hristovo Telo — ostaje u tami. U svom providenju, On stavlja svoje sluge u usku vezu sa svojom Crkvom da bi imali manje poverenja u sebe i više poverenja u druge koje On vodi da unaprede Njegovo delo. {EP 326.1}

U Crkvi je uvek bilo onih koji neprestano pokazuju sklonost prema pojedinačnoj nezavisnosti. Oni su izgleda nesposobni da shvate da nezavisnost duha navodi ljudsko oruđe da se pouzda u svoje rasuđivanje umesto da poštuje i visoko ceni rasuđivanje svoje braće, a posebno onih koji se nalaze na mestima na kojima se po Božjem određenju nalazi starešinstvo Njegove Crkve. On je dao svojoj Crkvi poseban autoritet i silu, i niko se ne može opravdati ako ga ne poštuje i prezire; jer onaj koji to čini prezire Božji glas. {EP 326.2}

Oni koji su skloni da svoje pojedinačno rasuđivanje smatraju najvišim i najmerodavnijim, nalaze se u velikoj opasnosti. Sotona ulaže svoje ciljane napore da takve odvoji od onih koji su kanali svetlosti, preko kojih je Bog izgradio i unapredio svoje delo na Zemlji. Zanemarivati ili prezirati one koje je Bog postavio da nose odgovornosti starešinstva u vezi s napredovanjem istine, znači odbaciti sredstva koja je On odredio da se ohrabri, pomogne i ojača Njegov narod. Ako ih bilo koji radnik u Božjem delu zaobilazi i misli da svoje videlo mora da dobija neposredno od samoga Boga, a ne i preko drugih kanala, on sebe stavlja u položaj da postane lak plen neprijatelja i da bude pobeđen. Gospod je u svojoj mudrosti učinio da uz pomoć uskog odnosa koji treba da postoji među svim vernicima, hrišćanin bude ujedinjen s hrišćaninom i crkva s crkvom. Tako će ljudska oruđa biti osposobljena da sarađuju s božanskim. Svako oruđe će biti nadahnuto Svetim Duhom i svi vernici će biti ujedinjeni u organizovanom i dobro usmerenom naporu da objave svetu radosnu poruku o Božjoj blagodati. Pavle je smatrao da njegovo formalno rukopoloženje obeležava početak nove i važne epohe u njegovom životnom delu. Od tog trenutka je kasnije računao i početak svog apostolstva u hrišćanskoj Crkvi. (AA 160-165) {EP 326.3}

Prilikom rukopoloženja dvanaestorice učinjen je prvi korak u organizaciji Crkve, koja je posle Hristovog odlaska morala da nastavi Njegovo delo na Zemlji. O tom rukopoloženju izveštaj kaže: "I iziđoše na goru, i dozva koje on šćaše, i dođoše mu. I postavi dvanaesticu da budu s Njim, i da ih pošlje da propovedaju." (Marko 3,13.14) {EP 327.1}

Bog i anđeli su radosno i slavljenički posmatrali ovaj prizor. Otac je znao da će od tih ljudi nebeska svetlost obasjati svet; da će reči koje će oni izgovarati dok budu svedočili za Njegovog Sina odjekivati iz naraštaja u naraštaj sve do kraja vremena. {EP 327.2}

Trebalo je da učenici izađu kao Hristovi svedoci da objave svetu ono što su čuli i videli od Njega. Njihova služba je bila najvažnija od svih na koju je neko ljudsko biće bilo pozvano, osim službe samog Isusa Hrista. Trebalo je da budu Božji saradnici za spasenje ljudi. I kao što su u Starom zavetu dvanaestorica patrijaraha stajala kao predstavnici celog Izrailja, tako će i dvanaest apostola stajati kao predstavnici evanđeoske Crkve. (AA 18.19) {EP 327.3}

POSLOVNI SASTANCI

Na svim našim poslovnim sastancima, kao i na našim društvenim i religijskim sastancima, mi želimo da Isus bude s nama kao naš vodič i savetnik. Tamo gde se priznaje prisutnost Spasitelja nema nikakve sklonosti prema olakom prilazu poblemlima. Niko ne ističe sebe. Postoji shvatanje o važnosti dela koje treba da se obavi. Javlja se želja da sve planove sačinjava Onaj koji je silan kao savetnik. {EP 327.4}

Kada bi nam se oči otvorile mi bismo videli nebeske anđele na našim skupovima. Kada bismo to zaista shvatili, ne bismo pokušavali da nametnemo svoje mišljenje o nevažnim pitanjima, koja često usporavaju napredak na sastanku i u radu. Kada bi bilo više molitava, kada bi se posvećivalo više pažnje svečanom razmatranju važnih pitanja, promenio bi se ton naših poslovnih sastanaka i postao bi plemenitiji. Svi bi osetili da je sastanak bio sazvan da bi se sačinili planovi za unapređivanje dela i da je cilj rada spasavanje duša. {EP 328.1}

Sve što činimo i sve što govorimo prenosi se do nebeskih knjiga. Čuvajmo se da ne budemo krivi za obaranje Božjeg dela na nivo običnih poslovnih poduhvata. Naša merila moraju da budu visoka, naše misli oplemenjene. {EP 328.2}

Uvek ima nekih koji misle, kada njihova braća vuku napred, da je njihova dužnost da kočice. Oni prigovaraju svemu što se predlaže, i ratuju protiv svakog plana koji nisu sami predložili. Tu im se pruža prilika da razviju prekomerno samopouzdanje. Oni nikada nisu učili u Hristovoj školi, nisu naučili dragocenu pouku o tome da budu krotki i ponizni. Ništa nije teže osobama snažne volje nego da se odreknu svojih puteva i da se podlože proceni ostalih. Njima je izuzetno teško da postanu poučljivi, nežni, da dozvole da budu nagovoreni. {EP 328.3}

Na našim poslovnim sastancima, važno je da se dragoceno vreme ne gubi na rasprave oko manje važnih pitanja. Ne sme se trpeti duh sitničavih kritika, jer unose zbunjenost i nedoumice, obavijaju velom tajne pitanja koja su sama po sebi potpuno jasna i jednostavna. Ako među braćom postoji ljubav koja ih navodi da drugog cene više nego samog sebe, neće im biti teško da odustanu od svojih predloga i da prihvate zamisli drugih. Naša dužnost je da proučavamo, svakoga dana i svakoga časa, kako da odgovorimo na Hristovu molitvu da Njegovi učenici postanu jedno, kao što su On i Otac jedno. Dragocene pouke se mogu naučiti ako nam u mislima bude Spasiteljeva molitva i ako budemo obavili svoju ulogu da se ispuni Njegova želja. {EP 328.4}

U našim poslovnim vezama sa Božjim delom, u bavljenju svetim stvarima, nikada ne možemo biti dovoljno budni u borbi protiv duha nepoštovanja; nikada, ni za trenutak, Božja Reč se ne sme zloupotrebiti da se potvrdi neko mišljenje koje želimo da proguramo. Čast, poštenje i istina moraju se sačuvati po svaku cenu. Svaka naša misao, reč i delo treba da budu u skladu s Hristovom voljom. {EP 328.5}

Lakoumnost nije prikladna na sastancima na kojima se razmatra svečano Božje delo i Božja Reč. Bila je upućena molitva da Hristos predsedava sastanku i da učesnicima udeli svoju mudrost, svoju blagodat i svoju pravednost. Da li je onda ispravno dozvoliti da rasprava krene smerom koji će žalostiti Božjega Duha i biti suprotan Njegovom delu? {EP 329.1}

Imajmo na umu da se Isus nalazi u našoj sredini, jer će tada oplemenjujući, smirujući uticaj Njegovog Duha prožimati ceo skup. Pokazaće se ona mudrost koja je "odozgo" i koja je "najprije čista, potom mirna... puna milosti i dobrih dela" (Jakov 3,17) i koja ne može da pogreši. U svim planovima i odlukama treba da se oseti ona ljubav koja "ne traži svoje", koja "se ne srdi", koja "ne misli o zlu", "ne raduje se nepravdi, a raduje se istini", "sve snosi, sve veruje, svemu se nada, sve trpi" (1. Korinćanima 13,5-7). {EP 329.2}

Neka svako ko učestvuje na sastancima odbora i nadzornih tela ureže sebi u srce reči: “Ja radim i za vreme i za večnost; odgovoran sam Bogu za pobude koje me pokreću na delo!” Neka to bude svačija lozinka. Neka molitva psalmiste bude svačija molitva: “Postavi, Gospode, stražu kod jezika mojega; čuvaj vrata usta mojih. Ne daj srcu mojemu da zastrani na zle pomisli!” (Psalam 141,3.4; 5T 258.259) {EP 329.3}

PRISTOJNA PLATA PROPOVEDNICIMA

U ovom životu oni koji obavljaju propovednički posao treba da prime odgovarajuću platu za svoj trud. Oni ulažu celo svoje vreme, misli i trud u službu Učitelju, i nije po božjoj volji da plata koju primaju bude nedovoljna da pokrije potrebe njegove porodice. Propovednik koji obavlja svoj deo u skladu sa svojim sposobnostima treba da primi pravednu naknadu. {EP 329.4}

Ljudi koji odlučuju šta svaki radnik treba da primi treba ozbiljno da se potrudu da njihove odluke budu u skladu s Božjom voljom. Nekima koji su radili u revizorskim odborima nedostaje sposobnost procenjivanja i ocenjivanja. Ponekad se odbor sastoji od radnika koji su svojim pogrešnim odlukama često izazivali stvarne probleme i nestašice u porodicama propovednika. Njihovo postupanje je pružilo priliku neprijatelju da kuša i da obeshrabruje propovednika, i u nekim slučajevima ih je prognalo iz polja. {EP 330.1}

Mora se pokazati savesna briga u sređivanju računa propovednika. Oni koji su izabrani da deluju u revizorskim odborima treba da budu ljudi jasnih opažanja, upoznati s poslom kojim se bave. Oni treba da budu “ljudi poštene, koji se boje Boga, ljudi pravedni, koji mrze na mito” (2. Mojsijeva 18,21). {EP 330.2}

Propovednik treba da ima slobodan prostor u kome treba da se kreće, jer su njegovi finansijski izvori izloženi mnogim pritiscima. U svom radu često se sreće s ljudima koji su tako siromašni da imaju jedva šta da pojedu i da obuku, a nedostaju im i odgovarajuće mogućnosti smeštaja. On mora da ukaže pomoć onima koji su u velikoj potrebi, da zadovolji njihovu glad i da pokrije njihovu golotinju. Od njega se osim toga očekuje da predvodi u dobrim poduhvatima, da pomaže u projektima izgradnje crkava, da podupire napredovanje dela u drugim zemljama. {EP 330.3}

Božji izabrani misionar ne može da ima stalno mesto boravka, već mora da seli svoju porodicu iz mesta u mesto, često iz zemlje u zemlju. Karakter njegovog rada to čini neophodnim. Međutim, česta selidba izlaže ga teškim troškovima. Osim toga, da bi širio dobar uticaj, njegova žena i deca, ali i on sam, moraju da pruže odgovarajući primer u prikladnom i urednom odevanju. Njihova pojava, njihov životni prostor, njihova okolina — sve mora govoriti u prilog istine koju zastupa. Oni uvek moraju da izgledaju vedri i sveži, da bi mogli da donesu svetlost sunca onima kojima je potrebna pomoć. Oni su često obavezni da ugoste svoju braću, i iako im to pričinjava zadovoljstvo, predstavlja i dodatne troškove. {EP 330.4}

Strašna je nepravda ako revizorski odbor razočara očekivanja dostojnog propovednika kome je neophodan svaki dinar. Gospod izjavljuje: “Jer ja Gospod ljubim pravdu i mrzim grabež za žrtvom paljenicom!” (Isaija 61,8) On bi želeo da Njegov narod pokaže velikodušan duh u svim svojim postupcima

prema svojim bližnjima. Načelo koje prožima Njegovu zapovest starom Izrailju: "Ne zavezuju usta volu koji vrše!" predstavlja načelo koje nikada ne sme da zanemari niko koji ima bilo kakvu ulogu u određivanju plate onih koji su sebe dali unapređivanju Božjeg dela u svetu i koji troše svoju snagu u uzdizanju ljudskih misli od razmišljanja o zemaljskim dobrima do onoga što je nebesko. Bog voli te radnike, i On traži da ljudi poštuju njihova prava. {EP 331.1}

Osmočasovno radno vreme nema nikakvo mesto u programu Božjih propovednika. On mora da bude spreman za službu u svako doba. On mora da održava svoj život i svoju energiju; jer ako je trom i mlak ne može da širi spasonosni uticaj. Ako zauzima odgovoran položaj, mora da bude spreman da prisustvuje odborskim i drugim sastancima, da provodi sate u poslu koji opterećuje i mozak i živce, da planira napredovanje dela. Rad takve vrste predstavlja teško opterećenje za um i telo. {EP 331.2}

Propovednik koji pravilno ocenjuje svoju službu smatra sebe Božjim stražarem. Kada, zajedno sa Isaijom, čuje Božji glas kako govori: "Koga ću poslati i ko će nam ići? — odmah odgovara: "Evo mene, pošlji mene!" (Isaija 6,8) On ne može da kaže: Ja pripadam sebi i mogu da činim sa svojim vremenom šta god želim! Nijedan koji je predao svoj život Bogu i Njegovom delu kao Njegov propovednik ne živi sebi. Njegovo je delo da sledi Hrista, da bude dragovoljno oruđe i saradnik svog Učitelja, primajući Njegov duh svakog dana, radeći kao što je Spasitelj radio, ne sustajući niti se obeshrabrujući. Njega je Bog izabrao kao svoje oruđe da unapredi misionarski posao u svim zemljama i on mora pažljivo da razmatra put kojim će proći. {EP 331.3}

Oni koji nikada nisu nosili teret takvog rada i koji pretpostavljaju da Gospodnji izabrani i verni propovednici lako žive, treba da imaju na umu da su ovi Božji stražari stalno na dužnosti. Njihov rad se ne meri satima. Ako sebični ljudi, glasom ili potezom pera, nepravedno ograničavaju njegovu platu, čine veliko zlo. {EP 331.4}

Oni koji nose administrativne odgovornosti u vezi s Božjim delom, mogu sebi da dozvole da budu pošten i časni; oni mogu da dozvole sebi da postupaju prema pravim načelima. Kada se u vreme finansijske krize pomišlja da se plate moraju umanjiti, neka se pošalje okružnica u kojoj će se opisati stvarno stanje, i upitati one koje oblast zapošljava da kažu da li u tim okolnostima mogu da izdrže s umanjenom platom. Svi dogovori s onima u Božjoj službi moraju se smatrati svetim delom između čoveka i njegovog bližnjeg. Ljudi nemaju prava da postupaju prema propovednicima kao da su beživotne stvari, koji nemaju ni glasa niti mogu da se izraze. {EP 332.1}

Propovednikova supruga

Propovednik je plaćen za svoj posao i to je dobro. I ako Gospod dodeli ženi isto kao i mužu odgovornost za rad, pa ona posvećuje delu svoje vreme i snagu, posećujući porodicu za porodicom i otvarajući im Pismo, iako ruke rukopoloženja nisu bile stavljene na nju, ona se bavi poslom koji je u skladu s propovedničkim poslom. Treba li, onda, njen rad smatrati ništavnim? {EP 332.2}

Ponekad se ženama koje rade isto tako odano kao i njihovi muževi i koje Bog priznaje kao neophodne u delu propovedanja Jevanđelja čini nepravda. Metoda da se plaćaju radnici muškog pola i da se njihove žene koje dele njihov posao s njima ne plaćaju, nije plan u skladu s Gospodnjom voljom, i ako se

primenjuje u našim oblastima, sigurno će obeshrabriti naše sestre da se osposobljavaju za delo u kome treba da učestvuju. Bog je Bog pravednosti, i ako propovednici dobijaju platu za svoj rad, njihove žene, koje posvećuju sebe isto tako nesebično delu, treba da budu plaćene nezavisno od plate svog muža, čak i onda kada to ne traže. {EP 332.3}

Adventisti sedmoga dana ne smeju ni na koji način da omalovažavaju rad žena. Ako žena prepusti svoj rad u domu rukama verne, marljive pomoćnice i ostavlja svoju decu dobro zbrinutu, dok se ona bavi radom u delu, oblast treba da ima dovoljno mudrosti da shvati da je pravedno da i ona primi svoju platu. {EP 332.4}

Gospod ima posla za žene isto tako kao i za muškarce. One mogu da obave koristan rad za Boga ukoliko prvo nauče u Hristovoj školi dragocene, veoma važne lekcije o krotosti. One moraju ne samo da nose Hristovo ime, već i da imaju Njegov Duh. One moraju da idu kao što je On išao, čisteći svoju dušu od svega što bi je moglo okaljati. I tada će biti sposobne da budu na blagoslov drugima predstavljajući im savršeno Hristovo preobilje. (6T 117) {EP 333.1}

MUDRA RASPODELA SREDSTAVA

Vernici Crkve treba radosno da doprinose izdržavanju propovednika. Oni treba da pokažu samoodricanje i štednju da ne bi zaostali ni u jednom dobrom daru. Mi smo hodočasnici i stranci, koji traže bolju zemlju i svaka duša treba da sklopi zavet s Bogom prinoseći žrtvu. Vreme za spasavanje duša je kratko i šta god nije neophodno da se zadovolje stvarne potrebe treba da bude doneseno kao zahvalna žrtva Bogu. {EP 333.2}

Dužnost je onih koji rade Rečju i naukom da pokažu isto požrtvovanje. Svečana odgovornost počiva na onima koji primaju velikodušne darove Crkvi i upravljaju sredstvima u Božjoj riznici. Oni treba pažljivo da proučavaju Božju promisao, tako da mogu prepoznati gde se nalaze najveće potrebe. Oni treba da budu Hristovi saradnici u uspostavljanju Njegovog carstva na Zemlji, u skladu sa Spasiteljevom molitvom: "Da dođe carstvo Tvoje, da bude volja Tvoja na Zemlji kao što je na Nebu!" (Matej 6,10) {EP 333.3}

Delo po celom svetu treba da privuče našu pažnju. Treba da uđemo u nova polja, i dragovoljna podrška treba da se ukaže radnicima. Oni koji se nalaze na čelu dela treba temeljno da razmotre potrebe raznih polja; jer su Božji pristavi, zaduženi za širenje istine u svim delovima sveta. Neoprostivo je ako ostanu u neznanju o potrebama dela. Oni treba da saznaju prednosti i teškoće svakog polja, i da onda nadahnuti duhom nesebičnosti rade na unapređivanju dela kao celine. {EP 333.4}

Kada se oni, koji za potrebe Gospodnjeg dela treba da dodele sredstva iz Njegove riznice nesebično potrudu da steknu pravilno razumevanje stanja, treba da izađu pred presto milosti i da zatraže pronicljivost i nebesku mudrost da bi mogli da vide potrebe u dalekim zemljama, kao i u onima u blizini. Nikada neće uzalud tražiti Gospoda. Kada ga budu molili da im pomogne da unaprede Njegovo delo u udaljenim krajevima, primiće blagodat s visine. {EP 334.1}

Nesebična ravnopravnost treba da se pokaže u postupanju prema radnim silama u domu i u stranim zemljama. Sve više i više moramo da shvatimo da sredstva stavljena u Gospodnju riznicu u obliku desetka i darova vernika, treba da se upotrebe za podržavanje dela ne samo kod kuće, već i u stranim zemljama. Oni koji žive u krajevima u kojima je delo već dugo učvršćeno, treba da razmotre svoje navodne potrebe, tako da delo u novim poljima može da napreduje. U ustanovama koje već dugo deluju ponekad se javlja sklonost da iskoriste što više prednosti. Međutim, Gospod kaže da tako ne treba da bude. Novac u Njegovoj riznici treba da bude upotrebljen za izgrađivanje dela po celom svetu. {EP 334.2}

Ona mesta u Gospodnjem vinogradu u kojima je malo ili ništa postignuto, traže od mesta u kojima su ustanove već uspostavljene da razumeju stanje. Neka ljudi u tim poljima koja su po Božjoj volji već prilično obrađena, u kojima je delo snažno učvršćeno, ograniče svoje želje za daljim širenjem. Neka ne misle o velikim delima koja bi voleli da učine, o tome koju bi opremu želeli da nabave, dok su ostali delovi Gospodnjeg vinograda zapušteni. Sebična častoljubivost navodi ljude da traže više sredstava za polja koja već imaju široke mogućnosti, dok misionarska polja osećaju velike potrebe. {EP 334.3}

Ako Gospod ukazuje prednost radu u nekim zemljama iznad one koju ukazuje drugima, onda je to zato što se tamo, možda, pokazao duh istinske velikodušnosti, želja da se pomogne onima kojima je pomoć veoma potrebna da bi se utvrdili i da bi delo dobilo prave karakteristike. Gospod ne gleda ko je ko ili gde je šta. Njegovo delo je jedna velika celina. Njegova istina treba da se objavi svim narodima, plemenima i jezicima, i kada ulazimo u nova polja i ljudi prihvate istinu, treba da se podižu domovi molitve, da se otvaraju škole, da se nabavlja druga neophodna oprema. Štamparije treba da prorade u mnogim delovima sveta. {EP 334.4}

Gospodnje delo na novim teritorijama treba da se obavlja sve do uspešnog završetka. Moraju se slediti Božji planovi, a ne sklonosti onih koji bi da se okupljaju na područjima nad kojima mogu da održavaju nadzor, da uživaju sve moguće prednosti, zaboravljajući krajnju nemaštinu u drugim delovima Gospodnjeg vinograda. {EP 335.1}

U nekim oblastima smatralo se da je preporučljivo da se čuvaju sredstva, tako da se pokaže veliko obilje u riznici. Međutim, time se Gospod nije proslavio. Bilo bi mnogo bolje da je novac, tako nagomilan, bio mudro upotrebljen za podupiranje marljivih, uspešnih radnika u siromašnim poljima. {EP 335.2}

U svojim naporima da štede, naša braća treba da budu pažljiva da ne bi ograničila ulaganje sredstava tamo gde je neophodno mudro ulaganje. Osnivajući škole i sanatorijume, treba da kupujemo dovoljno zemlje da bismo se postarali za izvršenje planova koje je Gospod zamislio za te ustanove. Treba da se postaramo da se gaji voće i povrće, i, gde god je to moguće, dovoljno zemlje treba osigurati da se ne bi dogodilo da drugi, u blizini naših ustanova, podižu građevine čijoj se nameni može prigovoriti. {EP 335.3}

Ponekad, kada se delo dovede do izvesnog stepena razvoja, i oni koji su se ozbiljno trudili oko toga zatraže dalju neophodnu pomoć, bivaju odbijeni i nisu im ukazane prednosti koje bi učinile da njihov rad bude uspešan. To dovodi do obeshrabrenja i sprečava napredovanje Božjeg dela. Oni koji su se ustručavali da započnu delo u velikim gradovima, jer bi to značilo ozbiljan rad i ulaganje sredstava, treba da shvate veličinu dara koji je Bog učinio kada je žrtvovao svog Sina za spasenje sveta. Naši gradovi bi

mogli da budu obrađeni kada bi ljudi imali poverenja u Boga i kada bi radili ozbiljno i nesebično. {EP 335.4}

ŠTEDNJA U MISIONARSKOM DELU

Radnici za Gospoda moraju da rade razumno, štedljivo i ponizno. Ima i onih koji pokušavaju suviše, i čineći tako postižu malo. Naši naponi moraju da budu usredsređeniji. Svaki potez mora da bude pogodak. Um mora da bude aktivan da prepozna najbolje puteve i načine da se približimo ljudima koji žive oko nas. U naporu da se obavi delo koje je daleko od nas, vrlo često dozvoljavamo da nam izmaknu prilike koje nam stoje na dohvat ruke. Tako se gube i vreme i sredstva na oba mesta. {EP 336.1}

Naš misionarski radnik mora da nauči da štedi. Ni najveći rezervoar, iako napajan iz obilnih i živih izvora, neće uspeti da odgovori zahtevima ukoliko postoje gubici koji ga prazne. Ne sme se prepustiti jednom čoveku da odlučuje da li neko polje opravdava velike napore. Ukoliko radnici u nekom polju tako vode delo da mu nameću velike izdatke, oni sprečavaju da druga važna polja — polja u kojima će radnici možda bolje izračunavati troškove — mogu da budu obrađena. {EP 336.2}

Naši mlađi radnici moraju da budu zadovoljni sigurnim i laganim napredovanjem, slušajući savete onih koji imaju više iskustva. Zamisli mnogih su suviše visoke. Skromniji način rada bi pokazao bolje rezultate. Ohrabrujuće je kada se vidi kako mladi ulaze u misionarska polja, ulažući svu svoju snagu i revnost u rad; ali, njih ne smemo prepustiti samim sebi i dozvoliti da Božje delo bude opterećeno dugovima. Svi treba da se trude mudrim upravljanjem i ozbiljnim radom da prikupe dovoljno sredstava da plate svoje izdatke. Oni se moraju truditi da delo postane sposobno da samo sebe izdržava, moraju učiti ljude da se oslanjaju na sebe. {EP 336.3}

Naši propovednici ne smeju uzimati sebi slobodu da plaćaju velike svote za dvorane u kojima održavaju predavanja ako ne osećaju odgovornost da se sami založe u radu sa zainteresovanima. Rezultati su suviše nesigurni da bi opravdali tako brzo ulaganje sredstava. Ako se crkve i dvorane stavljaju na raspolaganje bilo ko od naših propovednika, ako postoji zainteresovanost za slušanje istine, treba iskoristiti tu priliku i učiniti najbolje što se može, ali nije mudro ako se neki pojedinac usudi da sam krene kao da ima neku veliku sposobnost, i da tako prouzrokuje veliki odliv sredstava. {EP 336.4}

Šaljući misionare u strane zemlje, treba da biramo one koji znaju kako da štede, koji nemaju velike porodice, i koji će, uzimajući u obzir kratkoću vremena i veličinu posla koji treba da se obavi, čuvati sebe koliko god je to moguće od svega što bi moglo da skrene njihove misli od njihovog velikog posla. Žena, ako je posvećena i ako dobije slobodu da se tako ponaša, može, stojeći uz svog muža, da postigne isto koliko i on. Mi želimo misionare koji su misionari u punom smislu te reči, koji će odbaciti sebična razmišljanja i učiniti da im Božje delo bude na prvom mestu; i koji će, radeći, gledati jedino na slavu Božju, ponašati se kao stražari, spremni da pođu kuda god ih On pošalje, da rade na svim područjima širenja znanja o istini. Ljudi čije žene vole Gospoda i koje ga je boje, koje mogu da pomognu svojim muževima u radu, potrebne su delu, potrebne su u misionarskim poljima. {EP 337.1}

Našim radnicima je neophodno da nauče da štede, ne samo u svojim naporima da unaprede delo istine, već i u svojim kućnim izdacima. Trebalo bi da smeste svoje porodice tamo gde će moći da se staraju o

njima uz najmanje izdataka. Donacije i zaveštanja ne javljaju se kod nas tako često kao u drugim crkvama; i oni koji nisu naučili da žive u okviru svojih dohodaka moraće to da nauče ili da sebi potraže neki drugi posao. Navika popuštanja svojim prohtevima, nedostatak taktičnosti ili veštine kod žene ili majke, može dovesti do stalnog iscrpljivanja riznice; a ipak, ta majka može da misli da čini samo ono što je najbolje, jer nikada nije ni naučila da ograniči svoje želje ili želje svoje dece, nikada nije stekla veštinu i taktičnost u domaćim pitanjima. Tako neka porodica može zahtevati da svoje izdržavanje dva puta veću svotu od one bi bila dovoljna nekoj drugoj porodici iste veličine. {EP 337.2}

Svi treba da nauče kako da raspoložu novcem. Neki zanemaruju to delo kao nepotrebno; ali je to pogrešno. Svi izdaci se moraju tačno zabeležiti. To je nešto što će veliki broj naših radnika tek morati da nauči. {EP 337.3}

Gospod nije zadovoljan sadašnjim nedostatkom reda i tačnosti među onima koji obavljaju poslove povezane s Njegovim delom. Čak i na poslovnom sastanku oblasti, mnogo vremena se može uštedeti i mnoge greške izbeći uz samo malo više proučavanja i tačnosti. Sve što stoji u bilo kakvoj vezi s Božjim delom treba da bude tako blizu savršenstvu koliko ga ljudske ruke mogu načiniti. {EP 338.1}

Kao Božji saradnici treba što više da se zblizimo međusobno. Pouke o ljubavi, poverenju, i međusobnom poštovanju moraju se davati i sa propovedaonice i izvan nje. Vi morate živeti onako kako propovedate. Imajte na umu da novoobraćeni gledaju na vas kao na svoj primer. {EP 338.2}

Neki za koje radite će želeći da posao bude obavljen na njihov način, jer misle da je njihov način najbolji; ali, ako vi imate Hristov Duh i Njegovu krotkost, ako pokazujete poštovanje i ljubav jedni prema drugima, Bog će vas osposobiti da usavršite svoj posao onako kako je Njemu ugodno. Trudite se oko svoje duše sve dok ne suzbijete svoju sebičnost, sve dok Bog u vama ne prepozna svoj lik. To će biti najuticajnija pouka koju možete pružiti onima koje želite da usavršite. {EP 338.3}

Posebno u stranim poljima, delo ne možete obaviti osim uz dobro promišljene planove. Dok treba da se trudite da radite u skladu sa savetima koje ste dobili od onih koji stoje na čelu dela, pojaviće se mnoge nepredviđene okolnosti, za koje oni nisu ništa unapred organizovali. Morate se usuditi na učinite nešto, da preuzmete i neki rizik kada se nalazite na bojnopolju. Dešavaće će se i krize u kojima će biti neophodno da se smesta povuku potrebni potezi. {EP 338.4}

Kada se otvaraju misije u stranim poljima, posebno je važno da se delo započne na pravi način. Radnici se moraju čuvati da ih niko ne ograniči svojim uskim planovima. Iako stanje u riznici zahteva štednju, postoji i opasnost od štednje koja donosi više štete nego koristi. To se stvarno i dogodilo u nekim našim misijama, u kojima su radnici sebi potpuno vezali ruke u nastojanju da deluju na najjeftiniji mogući način. Da je uprava bila drukčija, postiglo bi se mnogo više, iz riznice bi se zahtevalo manje sredstava. {EP 338.5}

U novim poljima naš rast je bio spor, jer posebne istine koje mi objavljujemo nisu omiljene u svetu. Svetkovanje sedmog dana, Subote, predstavlja težak krst za svakog ko prihvati istinu. Mnogi koji uviđaju

da su naše doktrine utemeljene na Svetom pismu, ustručavaju se da ih prihvate, jer ne žele da budu posebni, ili zato što bi poslušnošću istini bili odsečeni od izvora svojih prihoda. Zbog svega toga neophodno je mnogo mudrosti za planiranje kako da se istina iznese pred ljude. {EP 339.1}

U nekim mestima delo mora da počne skromno i da napreduje polako. I to je sve što radnici mogu da učine. Međutim, u mnogo slučajeva mogli su biti uloženi odlučniji naponi od samog početka i to sa dobrim rezultatima. Delo u Engleskoj je moglo da napreduje mnogo dalje nego što jeste, da naša braća u početku rada u toj zemlji nisu pokušavala da rade sa što manje sredstava. Da su iznajmili bolje dvorane, da su unapređivali delo znajući da imamo velike istine da objavimo, istine koje će sigurno pobediti, postigli bi i veće uspehe. Bog bi želeo da se rad započinje na takav način da prvi utisci budu, koliko god je to moguće, najbolji koji se mogu ostaviti. {EP 339.2}

Pazite da održite uzvišeni karakter misionarskog rada. Neka se svi koji su povezani s našim misijama, i ljudi i žene, neprestano pitaju: "Šta sam ja? Šta treba da budem i šta da činim?" Neka svi imaju na umu da ne mogu dati drugima ono što sami nemaju; zato ne smeju biti zadovoljni svojim putevima i navikama, ne pokušavajući da se promene na bolje. Pavle kaže: "I trčim k biljezi!" (Filipljanima 3,14) Reforma mora da bude neprekidna, napredovanje neprestano, ukoliko želimo da izgradimo skladan karakter. {EP 339.3}

Gospod traži ljude koji će sagledati delo u svoj njegovoj veličini i koji će razumeti načela koja su u njega utkana od samog početka. On ne želi neki svetovni red koji bi ušao da oblikuje delo na sasvim drukčiji način od onoga koji je On sam odredio svom narodu. Delo mora da nosi karakter svog Začetnika. (7T 209) {EP 339.4}

Kada započinjete delo u novim mestima, štedite na svaki mogući način. Prikupite ostatke, neka se ništa ne gubi. Delo spasavanja duša mora se obavljati na način koji nam je Hristos pokazao. On izjavljuje: "Ako ko hoće za Mnom ići, neka se odrekne sebe i uzme krst svoj i ide za Mnom!" (Matej 16,24) Samo ako slušamo ove reči možemo da budemo Njegovi učenici. Mi se približavamo kraju istorije ove Zemlje, i razni ogranci Božjeg dela treba da budu vođeni napred s mnogo više požrtvovanja od onoga koje se to do sada moglo videti. (7T 239.240) {EP 340.1}

PODRUČJA VAN NAŠIH GRANICA

Hristova Crkva je organizovana s misionarskom namerom. Hrišćansko misionarsko delo osigurava Crkvi sigurne temelje, temelje koji nose ovaj pečat: "Poznaj Gospod svoje!" (2. Timotiju 2,19) Zahvaljujući njemu vernici su nadahnuti revnošću da se odreknu sebe, da ulože požrtvovne napore da istinu pošalju preko granice. To delo ima koristan uticaj na nevernike; jer kada radnici rade pod božanskim nadzorom, svetovni ljudi su navedeni da vide veličinu izvora koje je Bog stavio na raspolaganje onima koji mu služe. Nama je nametnuta najsvečanija obaveza da preko hrišćanskih misija prikažemo načela Božjeg carstva.

Crkva treba aktivno da se trudi, kao organizovano Telo, da u dalekim krajevima proširi uticaj Hristovog krsta. {EP 340.2}

Bog traži ljude koji su spremni da sve ostave da bi postali misionari za Njega. I poziv će biti prihvaćen. U svako doba od vremena Hristovog dolaska, evanđeoski nalog je navodio ljude i žene da idu do krajeva Zemlje i da nose radosne vesti spasenja onima u tami. Pokrenuti Hristovom ljubavlju i potrebama izgubljenih, ljudi su napuštali udobnost svog doma i društvo svojih prijatelja, čak i društvo žene i dece i odlazili u strane zemlje, među idolopoklonike da objave poruku milosti. Mnogi su u tom pokušaju gubili svoje živote, ali su ustajali drugi da nastave delo. I tako je korak po korak Hristovo delo napredovalo, i seme posejano u žalosti donosilo obilnu žetvu. Znanje o Bogu se širilo i zastava krsta se podizala u neznabožačkim zemljama. {EP 340.3}

Nema ništa dragocenije u Božjim očima od Njegovih propovednika koji polaze u pusta mesta na Zemlji da seju seme istine, očekujući da vide žetvu. Niko osim Hrista ne može da oceni revnost Njegovih slugu, dok traže izgubljene. On im daje svoj Duh i zahvaljujući njihovim naporima duše su navedene da se okrenu od greha i da prihvate pravednost. {EP 341.1}

Da bi se obratio samo jedan jedini grešnik, propovednik treba da do krajnjih granica iskoristi sve svoje izvore. Duša koju je Bog stvorio i Hristos otkupio ima veliku vrednost, zbog mogućnosti koje joj se pružaju, duhovnih prednosti koje su joj dodeljene, sposobnosti koje može da stekne ukoliko ih oživi Božjom Rečju, besmrtnosti koju može da stekne nadom koja je pokazana u Jevanđelju. I, ako je Hristos mogao da ostavi devedeset i devet da bi pošao da traži i spase izgubljenu ovcu, možemo li se mi opravdati ako činimo manje od toga? Zar nije zanemarivanje i izdaja svetog poverenja ako ne radimo onako kako je Hristos radio, i ako se ne žrtvujemo onako kako se On žrtvovao? {EP 341.2}

Osećam veliki zabrinutost zbog potreba stranih zemalja, koje su mi bile predstavljene. U svim delovima sveta Božji anđeli otvaraju vrata koja su sve do pre kratkog vremena bila zatvorena za vest istine. Iz Indije, iz Afrike, iz Kine, i iz mnogih drugih mesta čuje se poziv: "Dođite i pomozite nam!" {EP 341.3}

Pokazati velikodušni duh samoodricanja u korist uspeha misija u stranim zemljama je siguran način da se unapredi misionarsko delo u našoj zemlji; jer napredovanje rada u našoj zemlji u velikom meri zavisi od povratnog delovanja evanđeoskog rada obavljenog u dalekim zemljama. Upravo u nastojanju da se zadovolje potrebe drugih mi dovodimo svoju dušu u dodir sa Izvorom svake sile. Bog je zabeležio svaku fazu misionarske revnosti koju je Njegov narod pokazao prema delu u stranim zemljama. On želi da se u svakom domu, u svakoj crkvi, i u svim centrima Njegovog dela, pokaže duh velikodušnosti slanjem pomoći u strana polja, u kojima se radnici bore s velikim teškoćama da svetlost objave onima koji su u tami. {EP 341.4}

Ono što je uloženo da se započne delo u jednom polju, ojačaće delo i u drugim poljima. Kada se radnici oslobode od finansijskih problema, pojačaće svoje napore, i kada ljudi budu dovedeni istini i kada se budu osnovale crkve, ojačaće i finansijska snaga. I kada te crkve budu ojačale, one će biti u stanju, ne samo da obavljaju posao u okviru svojih granica, već i da pošalju pomoć u druga polja. {EP 342.1}

Domaće crkve treba da pomognu

Vernici naših crkava u domaćim poljima treba da u svojim srcima osećaju odgovornost za delo u stranim zemljama. Jedan poslovan čovek iz Amerike, vrlo ozbiljan hrišćanin, u razgovoru s jednim propovednikom primetio je da radi za Hrista dvadeset i četiri sata dnevno. Rekao je: "U svim svojim poslovnim dodirima trudim se da predstavljam svog Učitelja. Kada dobijem priliku, trudim se da zadobijem ljude za Njega. Celog dana radim za Hrista. Noću, dok spavam, imam u Kini čoveka koji radi za Njega." {EP 342.2}

Zašto se vernici neke crkve ili nekoliko manjih crkava ne bi ujedinili da pokrivaju troškove rada jednog misionara u stranim poljima? Ako se budu odrekli nečega, oni će moći da to učine. Moja braćo i sestre, zar nećete da pripomognete u ovom velikom delu? Pozivam vas da učinite nešto za Hrista i da to učinite sada! Preko nastavnika koga ćete svojim sredstvima izdržavati u stranoj zemlji, mogu se spasavati duše koje će blistati kao zvezde u kruni našeg Otkupitelja. Makoliko mali bio vaš prilog, nemojte oklevati da ga donesete Gospodu. Kada ga dajete iz srca koje je puno ljubavi prema Spasitelju, i najmanji prilog postaje neprocenjivo vredan dar, koji Bog sa odobravanjem blagosilja. {EP 342.3}

Kada je Isus rekao o ženi udovici: "Ova siromašna udovica metnu više od svih!" (Luka 21,3) Njegove reči su bile istinite, odnosile su se ne samo na pobude darodavca, već i na rezultate samog dara. "Dve lepte koje čine jedan kodrant" (Marko 12,42) unele su u Božju riznicu svotu koja je bila daleko veća od doprinosa bogatih Jevreja. Kao potok koji je malen u početku, ali koji se proširuje i produbljuje usput, dok teče prema okeanu, uticaj tog malenog dara se produbljavao i proširivao dok je tekao kroz vekove. Primer požrtvovanja koji je pružila siromašna udovica delovao je i ponovo delovao na hiljade srca u svakoj zemlji i u svako doba. On je doneo u Božju riznicu darove velikih i malih, bogatih i siromašnih. On je pomogao da se izdržavaju misije, da se osnuju bolnice, da se nahrane gladni, da se Jevanđelje propoveda siromašnima. Mnoštvo ljudi je bilo blagosloveno njenim nesebičnim delom. I na sličan način svaki priloženi dar, svako delo učinjeno s iskrenom željom da se Bog proslavi, povezano je s namerama Svemogućeg. Njegove posledice na dobro nijedan čovek nije u stanju da proceni. {EP 342.4}

Metode rada u stranim poljima

Čim se uđe u neko novo polje, treba da započne obrazovno delo. Pouke se moraju davati, postepeno, pravilo po pravilo. Nije najvažnije propovedanje, već rad od kuće do kuće, razgovor o Reči, objašnjavanje Reči. Upravo će oni radnici koji slede metode kojima se Hristos služio zadobijati duše za Njega. Stalno se moraju ponavljati iste istine i radnik se mora u potpunosti osloniti na Boga. A kakvo bogato iskustvo će steći učitelj kada poučava one koji žive u tami! I on sam je učenik, i dok drugima objašnjava Pismo, Sveti Duh deluje na njegove misli, dajući mu hleb života za gladne duše. {EP 343.1}

Radnik u inostranim poljima će doći u dodir sa svim klasama ljudi i svim raznolikim umovima, pa će ustanoviti da su mu neophodne različite metode rada da bi zadovoljio potrebe različitih ljudi. Svest o vlastitoj nesposobnosti približiće ga Bogu i Bibliji i navesti da traži svetlost, snagu i znanje. {EP 343.2}

Metode i sredstva kojima postiže određene rezultate nisu uvek iste. Misionar se mora poslužiti razumom i rasuđivanjem. Iskustvo će mu ukazati na najsigurniji put kojim treba da krene u određenim okolnostima. Često se događa da običaji i klima u jednoj zemlji stvaraju okolnosti koje se ne bi mogle podnositi u drugoj. Promene na bolje se moraju činiti, ali je najbolje da ne budu suviše nagle. {EP 343.3}

Nemojte dozvoljavati da se vode rasprave oko nevažnih sitnica. Duh ljubavi i Hristove blagodati povezaće srce sa srcem, ukoliko ljudi budu spremni da otvore prozore duše prema Nebu i da ih zatvore prema Zemlji. Silom istine mnoge teškoće se mogu savladati, a sukobi posedeli od starosti mogu se razrešiti ako se prihvate bolji putevi. Veliko i značajno načelo: "Mir na zemlji, a među ljudima dobra volja!" mnogo će se bolje primeniti kada oni koji veruju u Hrista zaista budu postali Božji saradnici. {EP 344.1}

Pomoć sa Neba

Radnik u stranim poljima mora da nosi u svom srcu nebeski mir i nebesku ljubav; jer mu je u tome jedina sigurnost. Usred problema i nevolja, obeshrabrenja i patnji, s odanošću mučenika i hrabrošću heroja, treba čvrsto da se drži ruke koja ga nikada neće ostaviti i da govori: "Neću propasti i neću se obeshrabriti!" On mora da bude revan proučavalac Biblije, da se često nađe na molitvi. Ukoliko, pre nego što razgovara s drugima, bude zatražio pomoć odozgo, može da bude siguran da će nebeski anđeli biti s njim. Ponekad će čeznuti za ljudskim saosećanjem, ali u svojoj usamljenosti može da nađe utehu i ohrabrenje u zajednici s Bogom. Neka ga razvesele Spasiteljve reči: "I gle, Ja sam s vama u sve dane, do svršetka veka!" (Matej 28,20) Od tog svog nebeskog Pratioca dobiće i uputstva o nauci spasavanja duša. {EP 344.2}

Energičnost i požrtvovanje su osobine neophodne u misionarskim poljima. Bog poziva ljude koji će unaprediti pobeđe krsta; ljude koji će izdržati usred obeshrabrenja i odricanja; ljude koji imaju revnosti, odlučnosti i vere bez kojih se ništa ne može postići u misionarskim poljima. Istrajnim naporom i čvrstim poverenjem u Boga Izrailj, odlučan, hrabar čovek može da postigne čuda. Jedva da postoji granica onoga što se može postići ukoliko se napori ulažu posle razumnog i prosvetljenog razmatranja okolnosti i ukoliko su praćeni iskrenom posvećenošću Bogu i Božjem delu. {EP 344.3}

Radujmo se što je delo koje Bog može da odobri obavljeno u stranim poljima. Podignimo svoje glasove u hvali i zahvalnosti zbog rezultata rada u tim zemljama. Ali naš Zapovednik, koji nikada ne greši, i dalje nam govori: "Idite napred! Ulazite u nove teritorije, podignite zastavu u svim zemljama!" "Ustani i svetli se, jer dođe svetlost tvoja i slava Gospodnja obasja te!" (Isaija 60,1) {EP 344.4}

Došlo je vreme kada je zahvaljujući Božjim vesnicima svitak razmotan pred svetom. Istina sadržana u prvoj, drugoj i trećoj anđeoskoj vesti mora da se objavi svakom narodu, plemenu i jeziku; ona mora da rasvetli tamu na svakom kontinentu, da se proširi na ostrva u morima. Ne sme da bude nikakvog odlaganja u ovom poslu. {EP 345.1}

Naša lozinka treba da bude: "Napred, samo napred!" Nebeski anđeli će ići pred nama da nam pripreme put. Mi nećemo moći da se oslobodimo odgovornosti za područja u dalekim zemljama sve dok cela Zemlja ne bude obasjana slavom Božjom. {EP 345.2}

ZA DALJE PROUČAVANJE

Predsednici oblasti

5T 379.380.559-567.619

8T 236-238

9T 277-284

Propovednici i poslovna pitanja

6T 44-46.216

7T 246-249.252-255

AA 87-96

Staranje o propovednicima

6T 272

7T 290-294

Molitveni domovi

2T 256-259

4T 67.77-79

6T 100-104

9T 206-211. 271

MH 274

PP 331-334

AA 87-96. 185-187.

Proveravanje za propovedničku službu

2T 548-553

4T 371-383.442

5T 528.529.617-621;

6T 133-136. 381

AA 525-528

Counsels 397-400.

Rukopoloženje

DA 290-297. 818-828

AA 18-24. 25-46. 387.388.

Poslovni sastanci

4T 540-544

6T 44-46

7T 256-259

Ed. 135-145

MH 187.88

Pristojna plata propovednicima

1T 194.195.446.44

4T 604

5T 374.375.559-567

Ed. 135-145

AA 335-345.

Mudra raspodela sredstava

6T 23-30.440-454

7T 51-61. 90-94. 99-103.169. 170. 215-219.283-285

8T 136-152

9T 76.

Štednja u misionarskim poljima

6T 419.420

9T 109. 110.142.143

Područja van naših granica

6T 23-30.445-453

8T 24-27.30-40

9T 49-59.76-80.253-256

DA 818-828

MH 139-160

AA 105-109.211-220.335-345.

MEĐUSOBNI ODNOSI

“A budite jedan drugome blagi, milostivi, praštajući jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio nama.” (Efescima 4,32)

U DODIRU SA DRUGIMA

Svaki međuljudski odnos u životu poziva na vežbanje u vladanju sobom, podnošenju i saučešću. Mi se veoma razlikujemo po raspoloženju, navikama i obrazovanju, pa se i naši načini posmatranja međusobno razlikuju. Mi ocenjujemo različito. Naše razumevanje istine, naše zamisli o vođenju života, nisu u svemu isti. Ne postoje dve osobe čija se iskustva u svemu podudaraju. Nevolje jednog nisu i nevolje drugog. Dužnosti koje jedan smatra lakim, drugome se čine teške i složene. {EP 347.1}

Ljudska priroda je tako krhka, tako neupućena, tako podložna pogrešnim shvatanjima da svako mora da bude veoma pažljiv kada donosi ocenu o nekom drugom. Mi malo znamo o uticaju svojih dela na iskustvo drugih. Ono što kažemo ili činimo nama može da izgleda nevažno, ali, kada bi nam se oči otvorile videli bismo da donose najvažnije posledice, bilo na dobro, bilo na zlo. {EP 347.2}

Obzir prema onima koji nose odgovornosti

Mnogi su nosili tako malo odgovornosti, njihovo srce je doživelo tako malo stvarne muke, osetili su tako malo nedoumice i očajanja zbog dobra drugih, da ne mogu da shvate delo stvarnog nosioca odgovornosti. Oni nisu ništa sposobniji da ocene teret drugog nego što je dete u stanju da razume brige i napore svog umornog oca. Dete može samo da se čudi očevim strahovanjima i nedoumicama. Njemu sve to izgleda nepotrebno. Međutim, kada godine iskustva budu dometnute njegovom životu, kada ono samo počne da nosi odgovornosti, ono će pogledati nekadašnji život svog oca i shvatiti ono što mu je nekada izgledalo tako nerazumljivo. Gorko iskustvo mu je donelo i neophodno znanje. {EP 347.3}

Delo mnogih nosioca odgovornosti nije shvaćeno, njihov rad nije cenjen, sve dok ih smrt ne odnese. Kada drugi ponesu teret koji su oni odložili, kada se sretnu s teškoćama s kojima su se oni susretali, tek tada će shvatiti kroz kakva kušanja je prolazila njihova vera. Često se tada zaboravljaju i mane koje su tako spremno osuđivali. Iskustvo ih je naučilo saučešću. Bog dozvoljava da ljudi budu stavljeni na odgovorna mesta. Kada čine greške, On ima moći da ih popravi ili ukloni. Moramo se veoma čuvati da u svoje ruke ne uzmemo delo ocenjivanja koje pripada Bogu. {EP 348.1}

Spasitelj nas poziva: "Ne sudite da vam se ne sudi, jer kakvim sudom sudite onakvim će vam se suditi, i kakovom merom merite, onakvom će vam se meriti." (Matej 7,1.2) Imajte na umu da će se uskoro i izveštaj o vašem životu naći na ocenjivanju pred Bogom. Setite se, osim toga, da je On rekao: "Zato se ne možeš izgovoriti, o čoveče koji god sudiš! Jer kojijem sudom sudiš drugome, sebe osuđuješ, jer to činiš sudeći!" (Rimljanima 2,1) {EP 348.2}

Strpljivost u podnošenju zla

Mi ne možemo dozvoliti sebi da se ljutimo zbog svakog stvarnog ili izmišljenog zla koje nam je učinjeno. Naše ja je neprijatelj koga se moramo plašiti. Nijedan oblik poroka nema tako zlokobne posledice po karakter kao ljudska strast koja nije podređena vlasti Svetog Duha. Nijedna druga pobeda koju postignemo neće nam biti tako dragocena kao pobeda nad samim sobom. {EP 348.3}

Ne smemo dozvoliti svojim osećanjima da budu lako povređena. Mi moramo živeti, ne zato da čuvamo svoja osećanja ili svoj ugled, već da spasavamo duše. Kada se budemo zainteresovali za spasavanje duša, prestaćemo da primećujemo mala razmimoilaženja koja se tako često pojavljuju prilikom našeg međusobnog druženja. Šta god da drugi misle o nama, to ne sme da omete naše jedinstvo sa Hristom, naše zajedništvo s Duhom. "Jer kakva je hvala ako za krivicu muke trpite? Nego, ako dobro čineći muke trpite, to je ugodno pred Bogom." (1. Petrova 2,20) {EP 348.4}

Nemojte se svetiti. Koliko god do vas stoji, uklonite svaki uzrok nesporazuma. Izbegavajte i ono što samo liči na zlo. Činite sve što je u vašoj moći, i što ne traži zanemarivanje načela, da se pomirite s drugima. "Zato, dakle, ako prineseš dar svoj oltaru i onde se opomeneš da brat tvoj ima nešto na tebe, ostavi onde dar svoj pred oltarom i idi pre te se pomiri s bratom svojim, pa onda dođi i prinesi dar svoj." (Matej 5,23.24) {EP 349.1}

Ako su ti bile upućene nestrpljive reči, nikada ne odgovaraj u istom duhu. Imaj na umu da "odgovor blag utišava gnjev" (Priče 15,1) Prekrasna snaga se krije u tišini. Reči izgovorene kao odgovor nekome ko je ljut ponekad služe samo da ga ozlojede; međutim, kada se gnev suoči sa tišinom, s nežnim, trpeljivim duhom, brzo nestaje. {EP 349.2}

Pod olujom žestokih, osuđivačkih reči, usredsredite svoje misli na Božju Reč. Neka se um i srce bave Božjim obećanjima. Ako prema vama nepravedno postupaju ili ste pogrešno optuženi, umesto da odgovorite gnevno, ponovite sebi dragoceno obećanje: {EP 349.3}

"Ne dajte se zlu nadvladati, već nadvladajte zlo dobrim!" (Rimljanima 12,21) {EP 349.4}

“Predaj Gospodu put svoj i uzdaj se u njega. On će učiniti. I izvešće kao videlo pravdu tvoju i pravicu tvoju kao podne.” (Psalam 37,5.6) “Jer ništa nije sakriveno što se neće otkriti, ni tajno što se neće doznati.” (Luka 12,2) “Dao si nas u jaram čoveku, uđosmo u oganji u vodu, ali si nas izveo na odmor!” (Psalam 66,12) {EP 349.5}

Mi smo skloni da od svojih bližnjih očekujemo saučešće i ohrabrenje, umesto da gledamo na Isusa. U svojoj milosti i vernosti, Bog često dozvoljava da nas iznevere oni u koje imamo poverenja da bismo naučili da je ludo uzdati se u čoveka i oslanjati se na telo. Oslonimo se potpuno, ponizno, nesebično, na Boga. On zna žalosti koje osećamo do dubine svog bića, ali koje ne možemo da izrazimo. Kada sve oko nas izgleda mračno i neobjašnjivo, setimo se Hristovih reči: “Što Ja činim ti sada ne znaš, ali ćeš posle doznati!” (Jovan 13,7) {EP 349.6}

Proučavaj istoriju Josifa i Danila. Gospod nije sprečio zaveru ljudi koji su želeli da im učine zlo; ali je učinio da svi ti planovi izađu na dobro Njegovih sluga; koji su usred nevolja i sukoba sačuvali svoju veru i odanost. {EP 350.1}

Sve dok se budemo nalazili u svetu, moraćemo da se suočavamo sa suprotnim uticajima. I teškoćama izazova da se ispita temperament; i ako se budemo suočavali s njima u pravom duhu razvijaćemo prave hrišćanske vrline. Ako Hristos bude stanovao u nama, mi ćemo biti strpljivi, ljubazni, popustljivi, dobro raspoloženi usred briga i izazova. Iz dana u dan i iz godine u godinu mi ćemo pobeđivati sebe, i rasti u svom plemenitom heroizmu. To je zadatak koji nam je određen; ali ga ne možemo obaviti bez Isusove pomoći, čvrste odluke, nepokolebljive namere, stalne budnosti i neprestane molitve. Ni sam Bog ne može da učini da naš karakter bude plemenit ili naš život koristan, ukoliko ne postanemo Njegovi saradnici. Oni koji odbijaju da se bore, gube snagu i radost pobede. {EP 350.2}

Mi ne treba da vodimo svoj izveštaj o nevoljama i teškoćama, žalostima i tugama. Sve je to zapisano u knjigama i Nebo će se postarati za njih. Dok mi budemo izračunavali ono što je neugodno, mnogo od onoga što je ugodno izgubiće se iz našeg sećanja; kao što su milosrdna Božja dobrotu koja nas okružuje svakog trenutka, Njegova ljubav kojoj se dive anđeli, čak i to, da je Bog dao svoga Sina da umre za nas. Ako vi, kao radnici za Boga mislite da ste imali veće brige i nevolje od onih koje su stizale druge, imajte na umu da imate mir koji je nepoznat onima koji izbegavaju terete koje vi nosite. {EP 350.3}

U Hristovoj službi ima radosti i utehe. Zato neka svet vidi da život s Njim ne predstavlja promašaj. {EP 350.4}

Ako se ne osećate ugodno i radosno, ne govorite o svojim osećanjima. Ne bacajte nikakvu senku na život drugih. Hladna, mračna religija nikada neće privući duše Hristu. Ona ih odbija od Njega, gura u mreže koje je sotona razapeo za noge onih koji lutaju. Umesto da mislite o svojim razočaranjima, mislite o sili koju možete zatražiti u Hristovo ime. Neka vas vaša mašta povede da mislite o onome što je nevidljivo. Neka se vaše misli usmere prema dokazima velike ljubavi koju Bog gaji prema vama. Vera može da izdrži nevolju, da se odupre iskušenjima, da savlada razočaranja. Isus živi kao naš zastupnik. Naše je sve što nam Njegovo posredovanje osigurava. {EP 350.5}

Ne mislite da Hristos ne ceni one koji žive samo za Njega? Ne mislite da On ne posećuje one koji se, kao voljeni Jovan u izgnanstvu, Njega radi nalaze u teškim i opasnim mestima? Bog neće dozvoliti da neki od Njegovih iskrenih i poštenih radnika bude ostavljen sam, da se bori protiv nepremostivih teškoća i da bude pobeđen. On čuva kao skupoceni dragulj svakoga čiji je život sakriven u Njemu. O svakome takvom čoveku On kaže: "Postaviću te kao pečat, jer sam te izabrao!" (Agej 2,23) {EP 351.1}

Onda govorite o obećanjima; govorite o Isusovoj spremnosti da blagoslovi. On nas ne zaboravlja ni jednog kratkog trenutka. Kada, uprkos nepovoljnim okolnostima, mi počivamo s poverenjem u Njegovu ljubavi i okružujemo se njom, svest o Njegovoj prisutnosti nadahnuće nas dubokom, spokojnom radošću. Hristos kaže o sebi: "Ja ništa sam od sebe ne činim; nego kako Me nauči Otac moj onako govorim. I onaj koji Me posla sa Mnom je. Ne ostavi Otac Mene sama; jer Ja svagda činim što je Njemu ugodno." (Jovan 8,28.29) {EP 351.2}

Negujte naviku da govorite dobro o drugima. Bavite se dobrim osobinama onih s kojima se družite i primećujte što je manje moguće njihove zablude i propuste. Kada ste u iskušenju da se žalite na ono što je neko rekao ili učinio, pohvalite nešto u životu ili karakteru te osobe. Negujte zahvalnost. Hvalite Boga zbog Njegove prekrasne ljubavi kada je dao Hrista da umre za nas. Nikada se ne isplati misliti o svojim nedaćama. Bog nas poziva da mislimo o Njegovoj milosti i Njegovoj neuporedivoj ljubavi, tako da možemo da budemo nadahnuti da ga slavimo. {EP 351.3}

Ozbiljni radnici nemaju vremena da se bave greškama drugih. Mi ne možemo dozvoliti sebi da živimo od pleve grešaka ili propusta drugih. Govoriti zlo o drugima je dvostruko zlo, koje pada više na govornika nego na slušaoca. Onaj ko rasipa seme razdora i sukoba, žanje u svojoj vlastitoj duši smrtonosne plodove. Sam čin traženja zla u drugom razvija zlo u onima koja ga traže. Baveći se greškama drugih, mi se menjamo u to isto obličje. Međutim, gledajući Isusa, govoreći o Njegovoj ljubavi i savršenstvu Njegovog karaktera, mi se preobražavamo u Njegovo obličje. Razmišljajući o visokim idealima koje je On stavio pred nas, mi ćemo se uzdići do neporočne i svete atmosfere, do Božje prisutnosti. Kada boravimo u njoj, od nas se širi svetlost koja obasjava sve koji se nalaze u našoj blizini. {EP 351.4}

Umesto kriticizma i osuđivanja drugih, kažite: "Moram da gradim svoje spasenje. Ako budem sarađivao s Njim, s Onim koji želi da spase moju dušu, moram pažljivo da pazim na sebe. Moram da odbacim svako zlo iz svog života. Moram da savladam svaku svoju manu. Moram da postanem novo stvorenje u Hristu. A onda, umesto da oslabljujem one koji se bore protiv zla, ja mogu da ih ojačam ohrabrujućim rečima." {EP 352.1}

Mi smo suviše ravnodušni jedni prema drugima. Suviše često zaboravljamo da su naši saradnici u potrebi za snagom i radošću. Potrudite se da ih uverite u svoju zainteresovanost i naklonost. Pomozite im svojim molitvama i stavite im do znanja da vi to činite. (MH 483-493) {EP 352.2}

Svi koji govore da su Božja deca treba da imaju na umu da će kao misionari dolaziti u dodir sa svim vrstama umova. Postoje oplemenjeni i sirovi, skromni i oholi, religiozni i sumnjičavi, obrazovani i neuki, bogati i siromašni. Sa svim ovim raznolikim umovima ne može se postupati na isti način; ali je svima

potrebna ljubaznost, potrebno im je saučešće. Međusobnim dodirima naš um stiže uglađenost i oplemenjenost. Mi zavisimo jedni od drugih, usko smo povezani jedni s drugima vezama ljudskog bratstva... {EP 352.3}

Upravo preko društvenih veza, hrišćanstvo dolazi u dodir sa svetom. Svaki čovek i svaka žena koji su primili božansko prosvetljenje treba da šire svetlost na mračne staze onih koji nisu upoznati s boljim putem. Društvena snaga, posvećena Hristovim Duhom, mora se iskoristiti da dovodi duše Hristu. Hristos se ne sme sakrivati u srcu kao neko poželjno blago, sveto i slatko, tako da u njemu uživa samo onaj koji ga ima. Mi treba da imamo Hrista u sebi kao izvor vode, koja teče u život večni, osvežavajući sve koji dolaze u dodir s nama. (MH 495.496) {EP 352.4}

RAZLIČITI DAROVI

Gospod nijednom čoveku ne određuje neku posebnu teritoriju na kojoj će on sam raditi. To bi se suprotilo Njegovom planu. On želi da na svakom mestu na kome se istina propoveda, razni umovi, razni darovi, svojim uticajem deluju zajednički. Nijedan čovek nije dovoljan da svojom mudrošću, bez ičije pomoći, radi sa nekim zainteresovanim, i nijedan ne bi smeo smatrati da je u stanju da to čini. Činjenica da je neko sposoban u jednom smeru nije još nikakav dokaz da je njegovo rasuđivanje savršeno i u svim ostalim smerovima, ili da nije neophodno da se mudrost nekog drugog uma sjedini s njegovom. {EP 353.1}

Oni koji rade zajedno treba da se trude da postupaju u savršenom skladu. A ipak, niko ne bi smeo da misli da ne može da saraduje s nekim koji nema iste poglede kao i on niti u svom radu sledi iste planove. Kada bi svi pokazivali ponizan, poučljiv duh ne bi trebalo da bude ikakvih teškoća. Bog je u Crkvi podigao razne darove. Oni su dragoceni na svom odgovarajućem mestu i svi moraju obaviti svoj deo u radu na pripremanju ljudi za drugi Hristov dolazak. {EP 353.2}

Naši propovednici na odgovornim mestima su ljudi koje je Bog prihvatio. Bez obzira na njihovo poreklo, bez obzira na mesto koje su pre toga zauzimali, bez obzira da li su išli za plugom ili radili u drvodeljskoj radionici ili uživali u disciplini neke visoke škole; ako ih je Bog prihvatio, neka se svi čuvaju da im ne upute i najmanji prigovor. Nikada nemojte govoriti s omalovažavanjem ni o kome; jer on može da bude veliki u Božjim očima, dok onoga koji misli da je veliki, Bog može smatrati lakim zbog pokvarenosti njegovog srca. {EP 353.3}

Ni jedan trenutak našeg dragocenog vremena ne sme da bude posvećen osvedočavanju drugih da se slože s našim ličnim zamislima ili idejama. Bog bi želeo da vaspita ljude koji saraduju u ovom velikom delu da pokažu najveći stepen vere i da razviju skladan karakter. {EP 353.4}

Ljudi imaju razne darove, i neki su bolje prilagođeni jednoj grani dela nego neki drugi. Ono što će jedan čovek uzalud pokušavati da postigne, neko drugi će imati snage da učini. Delo svakog je važno na njegovom radnom mestu. Nijedan um ne sme ni pokušavati da upravlja drugim umom. Ako neko ustane

i misli da niko ne treba da utiče na njega, da ima razuma i sposobnosti dovoljno da uspe u svakoj grani dela, tom čoveku sigurno nedostaje Božje blagodati. (4T 608.609) {EP 354.1}

Vernost, odanost Bogu, služba ljubavi, to je ono čime se zadobija Božje odobravanje. Svaki podsticaj Svetog Duha, koji navodi čoveka na dobro i da se približi Bogu zabeležen je u nebeskim knjigama i u veliki Božji dan radnici preko kojih je On delovao biće pohvaljeni. Oni će ući u radost Gospodara svoga kada u Njegovom carstvu budu videli one koji su bili spaseni njihovim zalaganjem. Oni će uživati prednost da učestvuju u Njegovom delu tamo, jer su se osposobili za to učestvujući u Njegovom delu ovde. Ono što ćemo biti na Nebu je samo odraz onoga što smo danas po svom karakteru i svetoj službi. (COL 361) {EP 354.2}

JEDINSTVO U RAZNOLIKOSTI

Bog ima razne načine na koje deluje, i ima različite radnike kojima poverava razne darove. Jedan radnik može da bude spreman govornik; drugi je spreman pisac; neko može da ima dar iskrene, ozbiljne, vatrene molitve; drugi dar pevanja, a neko posebnu sposobnost da objašnjava Božju Reč s velikom jasnoćom. Svaki dar treba da postane sila za Boga, zato što će On raditi s radnikom. Jednom Bog daje reč mudrosti, drugom znanja, trećem vere, ali svi treba da rade pod jednom Glavom. Različitosť darova navodi na različitosť delovanja; ali "je jedan Bog koji čini sve u svemu" (1. Korinćanima 12,6) {EP 354.3}

Gospod želi da Njegove izabrane sluge nauče kako da se ujedine u skladnom naporu. Nekome može da izgleda da je razlika između njegovog dara i darova njegovih saradnika tako velika da im ne dozvoljava da se ujedine u skladnom naporu; ali, kada se sete da postoje razni umovi kojima se treba približiti i da će neki odbaciti istinu koju će im objaviti jedan radnik, samo da bi otvorili svoje srce Božjoj istini kada je na drukčiji način bude predstavio drugi radnik, ipak će u nadi pokušati da rade zajednički i da se međusobno usklade. Njihovi talanti, makoliko različiti, mogu da budu pod upravom jednog istog Duha. U svakoj reči i svakom delu treba da se pokazuje ljubaznost i ljubav; i kada svaki radnik bude verno zauzeo mesto koje mu je određeno, Hristova molitva za jedinstvo Njegovih sledbenika biće uslišena i svet će saznati da su Njegovi učenici. {EP 354.4}

U saosećanju punom ljubavi i poverenja, Božji radnici treba da se ujedine jedan s drugim. Onaj ko kaže ili učini bilo šta što bi moglo da razdvoji vernike Hristove Crkve, radi nasuprot Gospodnjoj nameri. Prepirkama i podelama u crkvi, podupiranjem sumnjičenja i neverovanja, takvi sramote Hrista. Bog želi da Njegove sluge neguju međusobnu hrišćansku ljubav. Istinska religija ujedinjuje srca ne samo s Hristom, već i vernika međusobno, najnežnijim zajedništvom. Kada znamo šta znači biti tako ujedinjen s Hristom i sa našom braćom, mirisni uticaj će pratiti naše delo kuda god da pođemo. {EP 355.1}

Vernici u velikim gradovima moraju obaviti nekoliko svojih uloga, doprinoseći tako da svaki napor donosi najbolje rezultate. Oni treba da govore o veri i da se ponašaju na takav način da ostave utisak na ljude. Oni ne smeju da ograniče svoje delovanje na ispunjavanje nekih svojih posebnih ideja. U prošlosti se suviše toga moglo videti u našem radu i to je dovodilo do neuspeha... {EP 355.2}

Nijedno ljudsko biće ne bi smelo da vezuje uz sebe druga ljudska bića, kao da ih mora nadzirati, da im mora govoriti šta da čine, a šta ne, zapovedajući i diktirajući. Pošto istina ostavi svoj utisak na ljudsko srce, pošto ljudi i žene prihvate njena učenja, prema njima treba da se postupa kao prema Hristovom vlasništvu, a ne kao prema vlasništvu ljudi. Vezujući ljude sa sobom, vi ih navodite da se razdvoje od izvora svoje mudrosti i svoje snage. Oni se moraju potpuno osloniti na Boga; jer samo tako mogu da rastu u blagodati. {EP 355.3}

Makoliko velikom zalihom znanja i mudrosti neko raspolaže, ako ne dozvoljava da ga pouči Sveti Duh, ostaće izuzetno neuk u svemu što je duhovno. On treba da shvati opasnost koja mu pretila i svoju neuspešnost i da se potpuno osloni na Onog koji je jedini u stanju da održi duše poverene Njegovom staranju, sposoban da ih nadahne svojim Duhom, da ih ispuni nesebičnom međusobnom ljubavlju, osposobljavajući ih tako da svedoče da je Bog poslao svog Sina na svet da spase grešnike. Oni koji su istinski obraćeni, zbiće svoje redove u hrišćanskom jedinstvu. Neka ne bude nikakvih podela u Božjoj Crkvi, nikakve nemudre vlasti nad onima koji prihvataju istinu. Hristova krotost treba da se vidi u svemu što se govori ili čini. {EP 356.1}

Hristos je temelj svake istinske Crkve. Mi imamo Njegovo nepromenljivo obećanje da će Njegova prisutnost i zaštita pratiti sve Njegove verne koji se vladaju prema Njegovim savetima. Sve to kraja vremena Hristos treba da ostane prvi u svemu. On je izvor života i snage, pravednosti i svetosti. I On je sve to za one koji nose Njegov jaram i uče od Njega da budu krotki i ponizni. {EP 356.2}

Dužnost i prednost svake službe je da uzdigne Hrista pred narodom. To je cilj svakog pravog rada. Neka se Hristos pojavi; neka se naše ja sakrije iza Njega. To je žrtvovanje samog sebe koje ima veliku vrednost. (9T 144-147) {EP 356.3}

DUH NEZAVISNOSTI

Pre nego što sam otišla iz Australije i pre nego što sam stigla u ovu zemlju, bila sam poučena da se u Americi mora obaviti veliko delo. Oni koji su radili u delu od samog početka polako odlaze. Samo je nekolicina pionira ostala među nama. Mnoge teške odgovornosti koje su nosili ljudi s velikim iskustvom sada su pale na mlađe ljude. {EP 356.4}

Ovaj prenos odgovornosti na radnike čije iskustvo je višemanje ograničeno, praćeno je nekim opasnostima kojih se moramo čuvati. Svet je ispunjen borbom za prevlast. Duh odvajanja od saradnika, duh neorganizovanosti, nalazi se i u samom vazduhu koji udišemo. Po nekima, svi napori da se uvede red se proglašavaju opasnim — ograničavanjem lične slobode, i da ih se zato valja plašiti kao papizma. Te prevarene duše smatraju vrlinom da se hvališu svojom slobodom da misle i deluju nezavisno. Oni izjavljuju da nikada neće prihvatiti nikakvo ljudsko mišljenje; da neće aminovati nijednom čoveku. Dobila sam pouku da je sotonin poseban napor da navede ljude da misle da je Bogu ugodno da biraju svoje posebne puteve, nezavisne od puteva njihove braće. {EP 356.5}

I time je veoma ugroženo blagostanje našeg dela. Mi se moramo kretati oprezno, osetljivo, u skladu s ocenama bogobojažnih savetnika; jer samo u takvom načinu ponašanja leži naša sigurnost i naša snaga. Inače Bog ne može raditi sa nama, preko nas i za nas. {EP 357.1}

O, kako bi se sotona radovao kada bi mogao da uspe u svojim naporima da se uvuče u naše redove, da dezorganizuje delo u vreme kada je temeljna organizacija bitna, organizacija koja će se pokazati kao najveća sila da se uklone lažna probuđenja i da se odbace zahtevi koje ne podupire Božja Reč. Mi želimo da naši redovi ostanu poravnati, da ne dođe ni do kakvog sloma sistema organizacije i reda, sistema koji je bio izgrađen mudrim, pažljivo uložnim naporima. Podrška se ne sme ukazati nemirnim elementima koji žele da upravljaju delom u ovo vreme. {EP 357.2}

Neki su širili misao da će, kada se budemo približili kraju vremena, svako Božje dete delovati nezavisno od svake religijske organizacije. Međutim, dobila sam pouku od Gospoda da u ovom delu ne postoji ništa slično nezavisnosti svakog pojedinca. Zvezde na nebu stoje pod zakonom, svaka utiče na druge i tako ispunjavaju Božju volju, zajednički se pokoravajući zakonu koju upravlja njihovim delima. Da bi Gospodnje delo moglo da napreduje na zdrav i solidan način, Njegov narod mora da zbije svoje redove. {EP 357.3}

Neredovni, nepostojani potezi nekih koji tvrde da su hrišćani dobro se mogu predstaviti delom snažnih, ali neukroćenih konja. Dok jedan vuče napred, drugi kreće nazad; na glas svog gospodara jedan kreće napred, dok drugi ostaje na mestu. Ukoliko ljudi ne bi delovali složno u velikom i uzvišenom delu za ovo vreme, došlo bi do zbrke. Nije dobar znak kada ljudi odbijaju da se ujedine sa svojom braćom i radije deluju samostalno. Neka radnici poklone svoje poverenje braći koja su slobodna da im ukažu na svako udaljavanje od pravih načela. Ako ljudi budu nosili Hristov jaram, neće moći da vuku u stranu; oni će vući zajedno s Hristom. {EP 357.4}

Neki radnici rade svom snagom koju im je Bog dao, ali još nisu naučili da ne mogu niti smeju da rade sami. Umesto što se izdvajaju, neka rade u skladu sa svojim saradnicima. Ukoliko to ne budu činili, njihova aktivnost će se dešavati u pogrešno vreme i na pogrešan način. Često će raditi suprotno onome što bi Bog učinio, i tako je njihovo delo i više nego štetno. {EP 358.1}

Sa druge strane, starešine u Božjem narodu treba da se čuvaju opasnosti da osude metode pojedinačnih radnika koje je Gospod poveo da obave posebno delo za koje su samo neki osposobljeni. Neka braća koja nose odgovornost budu spora da kritikuju poteze koji nisu u savršenom skladu s njihovim metodama rada. Neka nikada ne uzimaju sebi slobodu da pretpostavljaju da svaki plan treba da odslikava njihovu ličnost. Neka se ne plaše da imaju poverenja u metode drugih; jer uskraćujući svoje poverenje bratu saradniku koji, ponizno i s posvećenom revnošću obavlja posebno delo na način koji je Bog odobrio, oni time sprečavaju napredovanje Gospodnjeg dela. {EP 358.2}

Bog može i želi da iskoristi one koji nemaju temeljno obrazovanje u ljudskim školama. Sumnja u Njegovu moć, da to zaista i učini, predstavlja izraz neverovanja; označava pokušaj da se ograniči svemoguća sila Onog kome ništa nije nemoguće. O, kada bi bilo manje takve nepozvane, razorne opreznosti! Ona ostavlja da mnoge snage leže neiskorišćene u Crkvi; ona zatvara put da Sveti Duh uposli ljude; ona drži u besposlenosti ljude koji su spremni i željni da rade kao što je Hristos radio; ona obeshrabruje mnoge da se pridruže Božjem delu, mnoge koji bi mogli da postanu Božji saradnici, kada bi dobili poštenu priliku. Za proroka, zupčanici u točku, pojavljivanje živih stvorenja u njima, sve je izgledalo neobično i neobjašnjivo. Međutim, ruka Beskrajne Mudrosti se videla među točkovima i savršeni red je bio

posledica njenog delovanja. Svaki točak, usmeravan Božjom rukom, deluje u savršenom skladu sa svim ostalim točkovima. Pokazano mi je da su ljudska oruđa sklona da teže za što većom silom, i da sama upravljaju delom. Ona izostavljaju Gospoda Boga, moćnog Radnika, iz svojih planova i metoda i nemaju poverenja u Njega u svemu što se odnosi na napredovanje dela. Niko ne sme ni za trenutak da pomisli da je sposoban da upravlja onim što spada u područje delovanja velikog JA SAM. Bog u svom providenju priprema put tako da ljudska oruđa mogu da obave posao. I zato, pustite svakog čoveka da stoji na svom radnom mestu i da obavi svoju ulogu za ovo vreme, znajući da je Bog njegov savetnik. {EP 358.3}

Generalna konferencija

Gospod mi je često ukazivao da prosuđivanje jednog čoveka ne sme da bude podređeno prosuđivanju drugog pojedinca. Nikada se um jednog čoveka ili umovi nekoliko ljudi ne smeju smatrati dovoljno mudrim i sposobnim da nadziru delo i da kažu koji planovi treba da se ostvaruju. Međutim, kada na Generalnoj konferenciji, rasuđivanje braće okupljene iz svih delova sveta bude izraženo, privatna mišljenja i pojedinačna nezavisnost ne smeju se tvrdoglavo zastupati, već se moraju pokoriti. Radnik nikada ne sme da smatra vrlinom tvrdoglavo istrajavanje na svom nezavisnom mišljenju, koje je suprotno odluci opšteg tela. {EP 359.1}

Ponekad sam, kada mala grupa ljudi kojima je povereno opšte upravljanje delom pokuša, u ime Generalne konferencije, da ostvari nemudre planove i da ograniči Božje delo, govorila sam da glas Generalne konferencije, predstavljen tom malom grupom ljudi, više ne mogu smatrati Božjim glasom. Međutim, to ne znači da odluke Generalne konferencije, donesene na skupu pravilno izabраниh ljudi, predstavnika Crkve iz svih delova sveta, ne treba da budu poštovane. Bog je odredio da predstavnici Njegove Crkve iz svih delova sveta, kada se okupe na zasedanju Generalne konferencije, treba da uživaju autoritet. Zabluda, u koju su mnogi u opasnosti da upadnu, sastoji se u tome da se umu i rasuđivanju jednog čoveka ili male grupe ljudi poveri puna mera autoriteta i uticaja koji je Bog poverio svojoj Crkvi da na opštem zasedanju Generalne konferencije planira blagostanje i napredovanje Njegovog dela. {EP 359.2}

Kada se vlast, koju je Bog dodelio Crkvi, pripiše u potpunosti jednom čoveku, i kada on dobije pravo da sudi umesto drugih umova, onda se menja istinski biblijski red. Sotonini naponi da zavlada umom takvog jednog čoveka mogu da budu najlukaviji, ponekad neodoljivi; jer će se taj neprijatelj nadati da će preko njegovog uma uticati na mnoge druge. Dajmo zato najvišem organizovanom autoritetu u Crkvi to što smo ponekad skloni da damo jednom čoveku ili maloj grupi ljudi. (9T 257-261) {EP 360.1}

STARANJE O ONIMA KOJI SE BORE S TEŠKOĆAMA

Godinama se pokazivao nedostatak mudrosti u postupanju prema ljudima koji preuzimaju i nose odgovornost za Gospodnje delo na teškim mestima. Oni imaju malo novca koji bi mogli da ulože u unapređivanje dela i obavezni su da se žrtvuju da bi delo moglo da ide napred. Oni rade za malu platu i provode najstrožu štednju. Upućuju pozive ljudima za pomoć u sredstvima i sami daju primer velikodušnosti. Oni daju slavu Bogu za ono što je učinio, shvatajući da je On začetnik i svršitelj njihove vere, i da su samo Njegovom silom bili osposobljeni da napreduju. {EP 360.2}

Ponekad, pošto su ti radnici nosili teret i izdržali vrućinu dana, pošto su strpljivim, istrajnim naporima osnovali školu ili sanatorijum ili nešto drugo zaslužno za napredovanje dela, njihova braća donose odluku da bi neki drugi čovek to bolje radio i zato treba da preuzme delo koje su oni obavljali. U nekim slučajevima, odluke su se donosile bez dubokog razmišljanja i priznavanja zasluge onima koji su obavili najneugodniji deo posla, koji su radili, molili se i trudili, ulažući u svoje napore celu svoju snagu i energiju. {EP 360.3}

Bog nije zadovoljan takvim načinom postupanja prema svojim radnicima. On poziva svoj narod da podrži ruke onima koji izgrađuju delo u novim i teškim mestima, da im upućuje reči ohrabrenja i podrške. {EP 361.1}

U svom zanosu, u svom revnovanju za napredovanje dela, ovi radnici su mogli da učine i neke greške. Oni su se mogli, u svojoj želji da nabave sredstva za podršku neophodnim poduhvatima, upustiti u projekte koji se nisu pokazali kao najbolji ni najkorisniji za delo. Gospod, videći da će ih ti projekti skrenuti od onoga što On želi da čine, dozvolio je da ih snađu razočaranja koja su skršila njihove nade. Novac je bio potrošen i to je predstavljalo veliku žalost za one koji su se duboko nadali da će steći sredstva za podršku dela. {EP 361.2}

I dok su radnici naprezali sve snage da prikupe sredstva da im pomognu u nevolji, neka njihova braća su ustala, kritikujući i naslućujući zlo, praveći konstrukcije utemeljene na predrasudama, o pobudama teško opterećene brać, samo im otežavajući posao. Zaslepljeni sebičnošću, ti kritičari nisu uspeli da prepoznaju da su njihova braća već isuviše opterećena i bez kritike ljudi, koji nisu ni nosili teške odgovornosti i terete. Razočaranje je velika nevolja, ali hrišćanska ljubav može poraz da pretvori u pobedu. Porazi nas uče opreznosti. Mi učimo od svojih patnji. I to je jedini način da steknemo iskustvo. {EP 361.3}

Neka se staranje i mudrost pokažu u postupanju prema radnicima koji su, iako su načinili greške, pokazali iskreni, požrtvovani interes prema delu. Neka njihova braća kažu: "Nećemo još otežavati stanje stavljajući nekog drugog na tvoje mesto, ne dajući ti priliku da ispraviš svoje greške, da opstaneš na opasnom mestu, slobodan od tereta nepravednog kriticizma." Neka im se odredi vreme da se prilagode, da savladaju teškoće koje ih okružuju i da stanu i pred ljude i pred anđele kao dostojni radnici. Načinili su greške, ali, da li bi oni koji su ih prozivali i kritikovali bili bolji? Farisejima, koji su optuživali, Hristos je rekao: "Koji je među vama bez greha, neka prvi baci kamen!" (Jovan 8,7) {EP 361.4}

Ima i onih koji su pre naglili u svojoj želji da reformišu ono što im se čini pogrešno. Misle da treba da budu izabrani na mesto onih koji su načinili te greške. Oni potcenjuju sve što su ti radnici učinili dok su drugi gledali i kritikovali. Svojim postupcima kao da govore: "Ja mogu da činim velika dela! Ja mogu uspešno da unapredim delo!" Onima koji misle da znaju kako da uspešno izbegnu greške, pozvana sam da kažem: "Ne sudite da vam se ne sudi!" (Matej 7,1) Vi možete da izbegnete greške na nekim područjima, ali na drugim područjima sigurno je da ćete učiniti teške greške, koje će se veoma teško moći popraviti i koje će uneti kaos u delo. Te greške mogu da donesu više štete od onih koje su vaša braća učinila. {EP 361.5}

Prema poukama koje sam primila ljudi koji su postavili temelj nekog dela, i koji, suočeni s predrasudama, borbom probijaju svoj put napred, ne smeju da budu predstavljeni u nepovoljnoj svetlosti, tako što će

drugi zauzeti njihovo mesto. Ima ozbiljnih radnika koji su, uprkos kritici koju im upućuju neka njihova braća, ipak išli napred u radu za koji je Bog rekao da treba da bude obavljen. Ukoliko oni sada budu uklonjeni sa svojim odgovornih mesta, ostaviće se utisak koji će biti nepravedan prema njima, nepovoljan za delo, jer bi se učinjene promene mogle protumačiti kao potvrda nepravednog kriticisma i predrasuda koje su postojale prema njima. {EP 362.1}

Učinjeno je mnogo promena za koje bi bilo bolje da nisu učinjene. {EP 362.2}

Često, kada radnici postanu nezadovoljni, umesto da budu ohrabreni da ostanu gde jesu i da svoj rad učine uspešnim, oni bivaju premešteni na neko novo mesto. Međutim, oni nose sa sobom iste karakterne osobine koje su u prošlosti potamnile njihov rad. Oni će pokazivati isti nehrišćanski duh; jer nisu naučili pouku o strpljivoj, poniznoj službi. {EP 362.3}

Molim vas da prihvatite drugačiji način rada! U grupama naših radnika u oblastima i ustanovama se moraju učiniti promene. Moraju se potražiti i ohrabriti posvećeni i uspešni ljudi da sarađuju s odgovornim ljudima kao njihovi pomoćnici i saradnici. Neka dođe do skladnog sjedinjavanja starog i novog, u duhu bratske ljubavi. Međutim, neka do promene uprave ne dolazi naglo, na takav način da se unese obeshrabrenje među one koji su ozbiljno i uspešno radili da dovedu delo bar do nekog napretka. Bog nikada neće odobriti bilo šta što će obeshrabriti Njegove verne sluge. Neka oni čija je dužnost da osiguraju najuspešniju upravu u našim izdavačkim kućama i sanatorijumima i u našim školama slede načela pravednosti. {EP 362.4}

Bog poziva radnike. Delu su potrebni ljudi koji su sami sebe usavršili, koji su, stavljajući sebe u Gospodnje ruke kao skromni učenici, dokazali da su Njegovi pomagači i saradnici. To su ljudi koji su potrebni u propovedničkoj službi i u radu u školama. Neka oni koji su se pokazali kao ljudi pođu i učine sve što mogu u službi Učitelju. Neka stupe u redove radnika, i strpljivim, stalnim radom dokažu svoju vrednost. Upravo se u vodi, a ne na suvom, učimo da plivamo. Neka takvi verno zauzmu mesta na koja su pozvani, da se mogu osposobiti da nose i veće odgovornosti. Bog daje svaku priliku da se usavršavamo u Njegovoj službi... {EP 363.1}

Bog je obdario neke od svojih sluga posebnim talantima i niko nije pozvan da omalovažava njihovu vrednost. Međutim, neka se niko ne služi svojim talantima da uzdiže sebe. Neka takvi ne smatraju da su u većoj milosti od drugih, niti da uzdižu sebe iznad ostalih iskrenih, ozbiljnih radnika. Gospod gleda na srce. Onaj ko je najodaniji služenju Bogu najcenjeniji je u nebeskom carstvu. {EP 363.2}

Nebo posmatra da vidi kako oni koji zauzimaju uticajna mesta ispunjavaju svoju pristavsku službu. Zahtevi koji se postavljaju pred njih kao pristave odmeravaju se prema veličini njihovog uticaja. U svom postupanju prema bližnjima, oni treba da se ponašaju kao očevi — pravedno, nežno, pošteno. Oni moraju da budu slični Hristu po svom karakteru, da se sjedinjuju sa svojom braćom najužim vezama jedinstva i zajedništva. (7T 277-282) {EP 363.3}

RAZUMITE JEDNI DRUGE

Često ćete se sretati s dušama koje su izložene stresu zbog iskušenja. Vi ne znate koliko se surovo sotona bori protiv njih. Čuvajte se da ne obeshrabrite te duše i tako pružite prednost kušaču. {EP 363.4}

Kada god vidite ili čujete da nešto treba da se popravi, tražite Gospoda da vam da mudrost i blagodat da u pokušaju da budete verni ne budete surovi. Uvek je ponižavajuće kada se nečija greška javno objavi. Nemojte to iskustvo učiniti još gorčim nepotrebnim ukorima. Neljubazna kritika izaziva obeshrabrenje, čini da život postane nesrećan i mračan. {EP 364.1}

Braćo moja, pobeđujte ljubavlju umesto oštrinom. Kada onaj ko je pogrešio postane svestan svoje greške, budite pažljivi da ne povredite njegovo samopoštovanje. Nemojte pokušavati da ranjavate ili ozleđujete, već da lečite i zavijate rane. {EP 364.2}

Nijedno ljudsko biće nije bilo tako osetljivo i tako oplemenjeno kao naš Spasitelj. I kakvo strpljenje On pokazuje prema nama! Iz godine u godinu On podnosi naše slabosti i neznanje, našu nezahvalnost i naša lutanja. Uprkos svim našim lutanjima, tvrdoći našeg srca, našem zanemarivanju Njegovih reči, Njegova ruka je ispružena prema nama. On nas poziva: "Da ljubite jedan drugoga kao što ja vas ljubih!" (Jovan 13,34) {EP 364.3}

Braćo, smatrajte sebe misionarima, ali ne među neznabošcima, već među svojim saradnicima, propovednicima. Potrebna je velika količina vremena i truda da osvedočite samo jednu dušu u istinitost posebnih istina za naše vreme. I kada se duše okrenu od greha pravednosti, nastaje velika radost među anđelima. Mislite li da su službeni duhovi koji stražare nad tim dušama zadovoljni kada vide s kolikom ravnodušnošću postupaju prema njima mnogi koji sebe smatraju hrišćanima? Prednost imaju ljudske naklonosti. Pokazuje se pristrasnost. Jednog cenimo, a prema drugima postupamo oštro. {EP 364.4}

Anđeli gledaju sa strahopoštovanjem i čuđenjem Hristovu misiju u svetu. Oni se dive ljubavi koja ga je pokrenula da sebe prinese na žrtvu za grehe ljudi. Međutim, kako nemarno ljudska bića postupaju prema onima koji su kupljeni Njegovom krvlju? {EP 364.5}

Mi ne treba da počnemo pokušavajući da volimo jedan drugoga. {EP 364.6}

Hristova ljubav u srcu je sve što nam je potrebno. Kada se naše ja izgubi u Hristu, istinska ljubav se spontano budi. {EP 365.1}

Naša pobeda je u stpljivom podnošenju. Strpljivost u službi donosi odmor duši. Preko poniznih, vrednih i vernih radnika unapređuje se dobro Izrailja. Reč ljubavi i ohrabrenja učiniće više da se suzbije nagli temperament i svojeglavo raspoloženje, nego iznalaženje grešaka i sve kritike kojima možete obasuti grešnika. {EP 365.2}

Učiteljeva poruka se mora objaviti u Učiteljevom duhu. Naša jedina sigurnost je u držanju naših misli i nagona pod vlašću velikog Učitelja. Božji anđeli će svakom iskrenom radniku dati bogato iskustvo u tome. Vrlina poniznosti će oblikovati naše reči u izraze hristolike nežnosti. (7T 265.266) {EP 365.3}

CRKVENA DISCIPLINA

U postupanju prema zalutalim vernicima Crkve, Božji narod treba pažljivo da sledi uputstva koja je Spasitelj dao u osamnaestom poglavlju Jevanđelja po Mateju (Matej 18,15-18). {EP 365.4}

Ljudska bića su Hristovo vlasništvo, koje je On otkupio po beskrajno visokoj ceni, i koja su vezana uz Njega ljubavljvu koju su On sam i Otac pokazali prema njima. Kako bismo pažljivi morali da budemo u svom postupanju jedni prema drugima? Ljudi nemaju prava da pretpostavljaju zlo kada misle o svojim bližnjima. Vernici Crkve nemaju pravo da slede svoje pobude i sklonosti u postupanju prema vernicima koji su pogrešili. Oni ne bi smeli ni da izraze svoje predrasude o onima koji su pogrešili; jer na taj način stavljaju kvasac zla u misli drugih ljudi. Izveštaji nepovoljni po brata ili sestru u crkvi prenose se od jednog do drugog. Čine se greške i nanosi nepravda zbog nespremnosti nekih da slede uputstva koja nam je dao Gospod Isus. {EP 365.5}

“Ako li ti sagraši brat tvoj”, kaže Hristos, “idi i pokaraj ga među sobom i njim samim!” Ne govori drugima o greški, jer će se glasovi širiti od jedne do druge osobe, dok cela crkva ne bude navedena da trpi. Rešite problem “među sobom i njim samijem”. To je Božji plan! {EP 365.6}

“Ne idi odmah da se preš, gledaj šta bi činio na posletku ako bi te osramotio brat tvoj. Raspravi stvar svoju s bližnjim svojim, ali tuđe tajne ne otkrivaj.” (Priče 25,8.9) Ne trpi greh na svom bratu, ali ga ne objavljuj, jer ćeš takosamo povećati problem, i ukor će izgledati sličan osveti. Popravljalj ga na način opisan u Božjoj Reči. {EP 365.7}

Nemoj dozvoliti da se odbojnost pretvori u zlobu. Nemoj dozvoliti rani da se zagnoji i da pukne u otrovnim rečima, koje zagađuju misli onih koji ih slušaju. Nemoj dozvoliti ogorčenim mislima da nastave da ispunjavaju tvoj um i njegov. Idi svom bratu i u poniznosti i iskrenosti i razgovaraj s njim o problemu. {EP 366.1}

Bez obzira na karakter uvrede, ne menja se plan koji je Bog načinio za rešavanje nesporazuma i ličnih uvreda. Govoriti u Hristovom duhu s onim koji je pogrešio, često rešava sve teškoće. Idi onome ko je pogrešio, sa srcem punim Hristove ljubavi i saučešća, i potrudi se da rešiš nesporazum. Razgovaraj s njim smireno i tiho. Neka nijedna gnevna reč ne siđe sa tvojih usana. Govori tako da utičeš na njegovo bolje rasuđivanje. Imaj na umu reči: “Neka se zna da će onaj koji obrati grešnika s krivoga puta njegova spasti dušu od smrti i pokriti mnoštvo greha.” (Jakov 5,20) {EP 366.2}

Odnesi svom bratu lek koji će izlečiti bolest otuđenja. Učini svoj deo u pomaganju svom bratu. Zbog mira i jedinstva u crkvi, smatraj svojom prednošću kao i dužnošću da to učiniš. Ako te bude saslušao, zadobio si ga kao prijatelja. {EP 366.3}

Celo Nebo je zainteresovano za razgovor između onog ko je bio povređen i onog ko je učinio grešku. Ako onaj ko je pogrešio prihvati ukor upućen u Hristovoj ljubavi, ako prizna svoju grešku i zatraži oprostjenje

od Boga i svoga brata, nebeska svetlost će ispuniti njegovo srce. Sukob je završen; prijateljstvo i poverenje ponovo uspostavljeno. Ulje ljubavi uklonilo je bol izazvan zlom; Božji Duh je povezo srce sa srcem; na Nebu odjekuje muzika zbog jedinstva koje je uspostavljeno. {EP 366.4}

Kada oni koji su se sjedinili u hrišćanskom zajedništvu upute molitvu Bogu, obavezuju se da će postupati pravedno, da će voleti milost i hoditi ponizno pred Bogom, veliki blagoslov se izliva na njih. Ako su uvredili i nekog drugog, nastavljaju delo pokajanja, priznanja i popravljanja, potpuno odlučni da čine dobro jedan drugom. I to je ispunjavanje Hristovog zakona. {EP 366.5}

“Ako li te ne poslušaj, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu da sve reči ostanu na ustima dva ili tri svedoka.” Uzmi sa sobom one koji su duhovni, i razgovaraj sa onim ko je pogrešio o zlu koje je učinjeno. On se može pokoriti zajedničkom pozivu svoje braće. Kada bude video kakvo je njihovo zajedničko mišljenje o problemu, možda će se dogoditi da se i njegove misli promene. {EP 367.1}

“Ako li i njih ne poslušaj” šta tada treba činiti? Treba li da nekolicina vernika na sednici odbora preuzme na sebe odgovornost da isključi brata koji je pogrešio? “Ako li njih ne poslušaj kaži crkvi!” Neka, dakle, crkva preduzme mere da reši problem između svojih vernika. {EP 367.2}

“Ako li ne poslušaj ni crkve, da ti bude kao nenabožac i carinik.” Ako zalutali vernik ne želi da poslušaj ni glas crkve, ako odbaci sve napore koji su preduzeti da ga se pridobije, na crkvi počiva odgovornost da ga odvoji od zajednice. Njegovo ime tada treba da bude izbrisano iz crkvenih knjiga. {EP 367.3}

Nijedan crkveni službenik ne treba da savetuje, nijedan odbor da preporučij, niti bilo koja crkva da izglasa da se ime zalutalog vernika izbriše iz crkvenih knjiga, sve dok se uputstvo koje je Hristos dao ne sprovede u celosti. Kada to bude učinjeno, crkva je oprala sebe pred Bogom. Zlo je moralo da se objavi onakvo kakvo jeste i moralo je da se ukloni tako da se više ne širi. Zdravlje i neporočnost crkve se morala sačuvati tako da ona može da stane pred Boga neokaljana, odevena u ruho Hristove pravednosti. {EP 367.4}

Ukoliko se onaj ko je pogrešio pokaje i podredi Hristovoj disciplini, treba mu dati još jednu priliku. Pa čak i u slučaju da se ne pokaje, čak i ako ostane izvan crkve, Božje slugе i dalje imaju zadatak da rade za njega. Oni treba ozbiljno da se potrudе da ga navedu na pokajanje. I makoliko težak bio njegov prestup, ako se pokori delovanju Svetog Duha, i ako priznanjem i odbacivanjem svog greha pruži dokaz pokajanja, treba mu oprostiti i dobrodošlicom pozdraviti njegov povratak u tor. Njegova braća treba da ga ohrabre na pravi način, ponašajući se prema njemu onako kako bi želeli da se drugi prema njima ponašaju da su se našli na njegovom mestu, naravno, čuvajući sebe da ne padnu u iskušenje. {EP 367.5}

Hristos je nastavio: “Jer vam kažem zaista: što god svežete na zemlji biće svezano na Nebu, i što god razrešite na zemlji biće razdriješeno na nebu.” {EP 368.1}

Ova izjava je zadržala svoju snagu u sva vremena. Crkvi je predana vlast da deluje u Hristovo ime. Ona je Božje oruđe za čuvanje reda i discipline među Njegovim narodom. Na nju je Gospod preneo pravo da rešava sva pitanja koja se odnose na njeno blagostanje, neporočnost i red. Na njoj počiva odgovornost da izdvaja iz svog zajedništva one koji su nedostojni, koji svojim nehrišćanskim ponašanjem mogu da

nanesu sramotu istini. Šta god da Crkva čini u skladu s uputstvima datim u Božjoj Reči, biće potvrđeno na Nebu. {EP 368.2}

Oproštenje greha

Hristos je rekao: “Kojima oprostite grehe, oprostiće im se, i kojima zadržite, zadržaće se.” (Jovan 20,23) Hristos ovde nikome ne daje pravo da donosi sudove o drugom. U besedi na Gori, On je to i zabranio. To pravo pripada jedino Bogu. Međutim, na Crkvu u njenom organizovanom obliku Bog je položio odgovornost da se stara o svojim pojedinačnim vernicima. Prema onima koji upadnu u greh, Crkva ima dužnost da ih opomene, pouči i, ukoliko bude moguće, vrati na pravi put. Gospod kaže: “Pokaraj, zapreti, umoli sa svakim snošenjem i učenjem!” (2. Timotiju 4,2) {EP 368.3}

Postupajte savesno prema prestupu. Opomenite svaku dušu da je u opasnosti. Nikome ne dozvolite da vara samog sebe. Nazovite greh njegovim pravim imenom. Objavite šta je Gospod rekao o laganju, kršenju Subote, krađi, idolopoklonstvu i svakom drugom zlu. “Da oni koji takova čine neće naslediti carstva Božjega.” (Galatima 5,2) Ukoliko ostanu uporni u grehu, ocena koju izreknete iz Božje Reči izrečena im je i na Nebu. Izabravši da greše, oni su odbacili Hrista; Crkva mora da pokaže da ne odobrava njihova dela ili će i ona sama osramotiti svog Gospoda. Ona mora da kaže o grehu ono isto što Bog kaže o njemu. Ona mora da postupa prema grehu onako kako Gospod traži, i njeno delovanje biće prihvaćeno na Nebu. Onaj ko prezire autoritet Crkve, prezire i autoritet samog Hrista. {EP 368.4}

Međutim, postoji i svetlija strana slike: “Kojima oprostite grehe, oprostiće im se!” Neka vam ta misao bude na prvom mestu. U radu sa zalutalima, neka svako oko bude usmereno prema Hristu. Neka se pastiri nežno staraju o stadu Gospodnje paše. Neka zalutalima govore o Spasiteljevoj milosti oproštenja. Neka ohrabre grešnika da se pokaje i da veruje u Onog koji može da oprost. Neka kažu, pozivajući se na autoritet Božje Reči: “Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost. Neka nas od svake nepravde.” (1. Jovanova 1,9) Svi koji se kaju dobijaju obećanje: “Opet će se smilovati na nas; pogaziće naša bezakonja; bacićeš u dubine morske sve grehe njihove.” (Mihej 7,19) {EP 369.1}

Neka Crkva pokajanje grešnika prihvati zahvalnim srcem. Neka se pokajnik izvede iz tame neverovanja na svetlost vere i pravednosti. Neka se njegova drhtava ruka stavi u Isusovu ruku punu ljubavi. I takvo oproštenje biće potvrđeno na Nebu. (DA 805.806) {EP 369.2}

ZA DALJE PROUČAVANJE

Razni darovi

AA 269-280.

Jedinstvo u raznolikosti

1T 323.324

5T 722-726

8T 174.175

9T 179-194. 195-198

AA 273-280.399-406.

Duh nezavisnosti

1T 207

3T 66.414-424

5T 238

9T 270-284

AA 163-165.188-200.399-406.

Staranje o onima koji se bore s teškoćama

4T 238

5T 298-303

PP 386.

Razumite jedni druge

1T 383

3T 93.94

4T 66.485-489

5T 341-348

9T 223.224

MH 493-496

COL 185-197.385-389.

Crkvena disciplina

1T 164-168.214-216

3T 99-109.113-116.186-188.196.265-269

4T 268.269.515-517; 5T 147.241.615-617

7T 260-264

Ed. 88-92

MH 161-170.493-496

MH 161-170.493-496

COL 70-75. 243-251

DA 437-442.652-661.807-817

AA 515.516.

ZAVRŠNE REČI

“A dalje, braćo moja, jačajte u Gospodu i u sili jačine njegove.” (Efescima 6,10)

SILA ZA SLUŽBU

U ovim danima opasnosti, Crkvi je potrebna vojska radnika koji su se, slično Pavlu, pripremili za korisnu službu, koji su stekli duboko iskustvo u onome što je Božje i koji su ispunjeni ozbiljnošću i revnošću. Posvećeni, požrtvovani ljudi su neophodni — ljudi koji neće izbegavati nevolje i odgovornosti; ljudi koji su hrabri i pošteni; ljudi u čijim srcima je Hristos “nada slave” i koji će, usana očišćenim svetim ognjem, “propovedati reč”! Zbog nedostatka takvih ljudi Božje delo vene, i kobne zablude, kao smrtonosni otrov, potkopavaju moral i uništavaju nadu velikog dela ljudskog roda. (AA 507) {EP 371.1}

Oni koji su ljudi u Božjim očima i koji su kao takvi zapisani u nebeskim knjigama, to su oni koji, kao Danilo, neguju svaku sposobnost na takav način da najbolje predstavlja Božje carstvo svetu koji je ogrezao u bezakonju. Napredovanje u znanju je bitno; jer kada se upotrebi u Božjem delu, znanje je sila na dobro. Svetu su potrebni ljudi misli, ljudi načela, ljudi koji neprestano rastu u razumevanju i rasuđivanju. Štampi su potrebni ljudi koji će je upotrebiti na najveću korist, tako da istina može da dobije krila kojima će odleteti u svaki narod, i jezik, i pleme. {EP 371.2}

Hristos nam zapoveda: “Iziđi na puteve i među ograde te nateraj da dođu da mi se napuni kuća!” (Luka 14,23) Poslušni toj reči, mi moramo poći neznabošcima koji žive u našoj blizini, ali i onima koji su daleko

od nas. "Carinici i bludnice" moraju da čuju Spasiteljev poziv. Ljubaznošću i strpljivošću Njegovih vesnika, poziv postaje sila koja nagoni i uzdiže one koji su potonuli u najniže dubine greha. {EP 372.1}

Hrišćanske pobude zahtevaju da radimo s upornom namerom, s neumrlom zainteresovanošću i sa sve većom upornošću za duše koje sotona pokušava da uništi. Ništa ne sme da ohladi ozbiljnu, čežnjivu energiju za spasenje izgubljenih. {EP 372.2}

Zapazite kako se kroz Božju Reč pokazuje duh hitnosti da se pozovu ljudi i žene da dođu Hristu. Mi moramo iskoristiti svaku mogućnost koja nam se pruža da javno i privatno iznesemo svaki dokaz, da pokrenemo svaku pobudu da privučemo ljude Spasitelju. Svom svojom snagom moramo ih pozivati da gledaju na Isusa i da prihvate Njegov život samoodricanja i žrtve. Moramo im pokazati da očekujemo od njih da obraduju Hristovo srce time što će se poslužiti svakim od Njegovih darova da proslave Njegovo ime. (MH 164.165) {EP 372.3}

Nije dužina vremena koje provodimo na radu, već naša dragovoljnost i vernost u radu, ono što ga čini prihvatljivim u Božjim očima. U svojoj službi zahteva se potpuna predanost naše ličnosti. Najmanja dužnost, obavljena iskreno i požrtvovano, ugodnija je Bogu i od najvećeg dela koje bi bilo protkano sebičnošću. On gleda da vidi koliko Hristovog duha gajimo, koliko sličnosti sa Hristom naše delo pokazuje. On mnogo više ceni ljubav i vernost s kojom radimo nego količinu posla koji smo obavili. {EP 372.4}

Jedino kada je sebičnost mrtva, kada je borba oko prvenstva iskorenjena, kada zahvalnost ispunjava srce, kada ljubav čini da život postane miomirisana — jedino tada Hristos stanuje u našoj duši i mi bivamo priznati kao Božji saradnici. (COL 402) {EP 372.5}

Od svih ljudi u svetu, reformatori moraju da budu najnesebičniji, najljubazniji, najuslužniji. U njihovom životu treba da se vidi istinska dobrota izražena nesebičnim delima. Radnik kome nedostaje učtivost, koji pokazuje nestrpljivost prema neznanju ili svojeglavosti drugih, koji govori pre nagljeno ili postupa nepromišljeno, može da zatvori pristup srcima tako da im se više nikada ne može približiti. {EP 372.6}

I kao što rosa ili blaga kiša padaju na sasušene biljke, neka i vaše reči padaju nežno kada se trudite da spasete duše od zablude. Božji plan je da se prvo približite srcu. Istinu treba da izgovaramo u ljubavi, oslanjajući se na Njega koji će nam dati snage da reformišemo život. Sveti Duh će učiniti da reči izgovorene u ljubavi deluju na dušu. {EP 373.1}

Po svojoj prirodi mi smo samouvereni i usmereni na sebe i. Međutim, kada naučimo pouke kojima Hristos želi da nas nauči, mi postajemo učesnici u Njegovoj prirodi; mi živimo Njegovim životom. Prekrasni primer Isusa Hrista, nenadmašna nežnost s kojom se približavao osećanjima drugih, plačući s onima koji plaču, radujući se s onima koji su radosni, mora da ima dubok uticaj na karakter svih onih koji ga iskreno slede. Ljubaznim rečima i delima oni će se truditi da olakšaju put svakoj umornoj nozi. (MH 157.158) {EP 373.2}

Najviše delo vaspitanja nije samo da prenese znanje, već i onu životvornu energiju koja se prima dodirrom uma s umom i duše s dušom. Samo život može da začne život. Kakvu su, prednost imali oni koji su se tri i po godine svakodnevno družili s božanskim životom iz koga su dolazili životni podsticaji, koji su donosili blagoslov svetu. Više od svih Njegovih pratilaca, Jovan, voljeni učenik, prepuštao se sili tog čudesnog života. On kaže: "I život se javi, i videsmo, i svedočimo, i javljamo vam život večni, koji beše u Oca, i javi se nama." (1. Jovanova 1,2) "I od punosti njegove mi svi uzemosmo blagodat za blagodaću." (Jovan 1,16) {EP 373.3}

U apostolima našeg Gospoda nije bilo ničeg što bi moglo da im donese slavu. Bilo je očigledno da je uspeh njihovog rada zavisio jedino od Boga. Život tih ljudi, karakter koji su oblikovali, i veliko delo koje je Bog obavio preko njih, svedoče o tome šta će On učiniti za sve koji su poučljivi i spremni da ga poslušaju. (DA 250) {EP 373.4}

Pre slave ide smernost. Da popuni visoka mesta među ljudima, Nebo bira radnike koji, slično Jovanu Krstitelju, zauzimaju skromna mesta pred Bogom. Učenik, najbliži detetu, ujedno je i najuspešniji u radu za Boga. Nebeske sile mogu da sarađuju sa onim koji ne teži da uzdigne sebe, već da spase duše. Onaj ko najdublje oseća potrebu za božanskom pomoći, zatražiće je, i Sveti Duh će mu dati priliku da pogleda na Isusa i da tako ojača i uzdigne svoju dušu. Posle razgovora sa Isusom odlaziće da radi za one koji ginu u svojim gresima. On je pomazan za svoju misiju; i uspeva tamo gde većina učenih i intelektualno mudrih ljudi doživljava poraz. (DA 436) {EP 374.1}

Onaj ko poziva ljude na pokajanje mora da razgovara s Bogom u molitvi. On mora da prione uz Svemogućeg, govoreći: "Neću te pustiti dok me ne blagosloviš. Daj mi snage da zadobijam duše za Hrista!" {EP 374.2}

Pavle kaže: "Jer kada sam slab, onda sam silan!" (2. Korinćanima 12,10) Kada shvatimo svoju slabost, učimo da se oslanjamo na silu koja nije u nama. Ništa ne može tako da obuzme srce kao trajna svest o našoj odgovornosti pred Bogom. Ništa ne prodire tako duboko do najdubljih pobuda ponašanja, kao svest o Hristovoj ljubavi koja oprašta grehe. Mi moramo da dođemo u dodir s Bogom da bismo mogli da budemo nadahnuti Njegovim Svetim Duhom, koji će nas osposobiti da uspostavimo vezu s bližnjima. {EP 374.3}

A onda se radujte što ste se preko Hrista povezali s Bogom, postali pripadnici nebeske porodice. Kada budete gledali iznad sebe, imećete trajnu svest o slabosti ljudskog roda. Što se manje budete bavili sobom, to će određenije i potpunije biti vaše shvatanje savršenstva vašeg Spasitelja. Što se bliže budete povezali s Izvorom svetlosti i sile, obasjavaće vas veća svetlost i dobijaćete veću silu da radite za Boga. (DA 493) {EP 374.4}

Ništa nam u našem radu nije potrebnije od praktičnih rezultata naših razgovora s Bogom. Mi svojim svakodnevnim životom treba da pokazujemo da imamo mir i odmor u Spasitelju. Njegov mir u srcu blistaće s našeg lica. On će našem glasu davati moć osvedočavanja. Razgovor s Bogom oplemeniće naš karakter i ceo život. Ljudi će shvatiti, kao i kod prvih učenika, da smo bili sa Isusom. To će radniku dati silu kakvu mu ništa drugo ne bi moglo dati. On ne sme da dozvoli sebi da bude lišen te sile. {EP 375.1}

Mi moramo da živimo dvostrukim životom — životom misli i dela, tihe molitve i ozbiljnog rada. Snaga koju ćemo primati iz razgovora s Bogom, sjedinjena sa ozbiljnim naporom da obučimo svoj um da bude promišljen i brižan, priprema nas za naše svakodnevne dužnosti i čuva naš duševni mir u svim okolnostima, ma koliko bile teške. (MH 512) {EP 375.2}

Odanom radniku čudesnu utehu pruža znanje da je čak i Hristos u toku svog života na Zemlji svakog dana tražio od svog Oca svežu zalihu neophodne blagodati; i da je posle tih razgovora s Bogom odlazio da jača i blagosilja druge. {EP 375.3}

Pogledaj Božjeg Sina u molitvi svome Ocu! Iako je Božji Sin, jačao je svoju veru molitvom, razgovarajući s Nebom skupljao je snagu da se odupre zlu i da služi potrebama ljudi. Kao Stariji Brat našeg roda, On zna potrebe onih koji, opterećeni slabostima i živeći u svetu greha i iskušenja, i dalje žele da mu služe. On zna da su vesnici za koje smatra da su pogodni da ih pošalje slabi, grešni ljudi; ali svima, koji se potpuno predaju Njegovoj službi, obećava božansku pomoć. Njegov primer je osiguranje svima da je ozbiljna, istrajna molitva Bogu u veri — veri koja navodi na potpuno oslanjanje na Boga i neograničeno posvećenje Njegovom delu — dovoljna da ljudima osigura pomoć Svetog Duha u borbi protiv greha. {EP 375.4}

Svaki radnik koji sledi primer Isusa Hrista biće spreman da primi i upotrebi silu koju je Bog obećao svojoj Crkvi za sazrevanje žetve zemaljske. Iz jutra u jutro, dok vesnici Jevanđelja kleče pred Gospodom i obnavljaju svoj zavet vernosti Njemu, On će im osiguravati prisutnost svog Duha s njegovom oživljavajućom, posvećujućom snagom. I dok budu odlazili na svoje svakodnevne dužnosti, imaće obećanje da ih nevidljiva sila Svetog Duha osposobljava da budu "Bogu pomagači". (AA 56) {EP 376.1}

NAGRADA ZA SLUŽBU

Hristos je rekao: "Kada daješ objed ili večeru, ne zovi prijatelja svojih, ni braće svoje, ni rođaka svojih, ni suseda bogatih, da ne bi i oni kada tebe pozvali i vratili ti. Nego, kada činiš gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome i slepe, i blago će ti biti što ti oni ne mogu vratiti; nego će ti se vratiti o vaskrseniju pravednih." (Luka 14,12-14) {EP 376.2}

Ovim rečima Hristos ističe razliku između sebičnih običaja sveta i nesebične službe kojoj je On poslužio kao primer u svom životu. Za takvu službu On ne nudi nagradu u svetovnom dobitku ili priznanju. Ali zato dodaje: "Nego će ti se vratiti o vaskrseniju pravednih!" Tada će se pokazati rezultati svakog života i svaki pojedinac će požnjeti ono što je posejao. {EP 376.3}

Svakom radniku za Boga ova misao treba da bude podsticaj i ohrabrenje. U ovom životu naš rad za Boga često izgleda skoro potpuno besplodan. Naši napori na činimo dobro mogu da budu ozbiljni i istrajni, ali nama, možda, neće biti dozvoljeno da vidimo njegove rezultate. Nama može izgledati da su naši napori bili potpuno uzaludni. Međutim, Spasitelj nas uverava da je naše delo zapaženo na Nebu i da nagrada ne može izostati. Apostol Pavle, nadahnut Svetim Duhom, kaže: "A dobro činiti da vam se ne dosadi, jer ćemo u svoje vreme požnjeti, ako se ne umorimo!" (Galatima 6,9) U spisima psalmiste čitamo: "Ide i plače koji nosi seme da seje; poći će s pesmom noseći snopove svoje!" (Psalam 126,6) {EP 376.4}

Iako se velika konačna nagrada daje prilikom Hristovog dolaska, služba Bogu iz čistoga srca donosi nagradu, čak i u ovom životu. Radnik će morati da se suoči s preprekama, protivljenjem, gorkim razočaranjima od kojih se lomi srce. On možda neće ni videti plodove svog teškoga rada. Ali, suočen sa svim tim, on u samom svom radu nalazi blagoslovenu nagradu. Svi koji predaju sebe Bogu, koji nesebično služe ljudskom rodu, sarađuju s Gospodom slave. Ta misao zaslađuje sve napore, ona budi volju, daje snagu duhu da se suoči sa svime što ga može zadesiti. Radeći s nesebičnim srcem, oplemenjeni time što učestvuju u svim Hristovim stradanjima, deleći s Njim njegove naklonosti, oni pomažu da se podigne plima Njegove radosti i da se donese čast i slava Njegovom uzdišenom imenu. U zajedništvu s Bogom, sa Hristom i sa svetim anđelima, oni su okruženi nebeskom atmosferom, atmosferom koja donosi zdravlje njihovom telu, živahnost njihovom intelektu i radost njihovoj duši. {EP 376.5}

Svi koji celo svoje telo, duh i dušu posvete Gospodnjoj službi neprestano će dobijati nove zalihe fizičke, mentalne i duhovne sile. Neiscrpne riznice Neba stoje im na raspolaganju. Hristos im daje dah svoga Duha, život svoga života. Sveti Duh daje svoje najveće snage da deluju u srcu i u umu. {EP 377.1}

"Tada će sinuti videlo tvoje kao zora, i zdravlje će tvoje brzo procvasti, i pred tobom će ići pravda tvoja, i slava Gospodnja biće ti zadnja straža. Tada ćeš prizivati i Gospod će te čuti, vikaćeš i reći će: evo me!"
"Tada će zasjati u tami videlo tvoje, i tama će tvoja biti kao podne, jer će te Gospod voditi vazda, i sitiće dušu tvoju na suši, i kosti tvoje krepice, i bićeš kao vrt zaliven, i kao izvor kojemu voda ne presiše." (Isaija 58,8-11) {EP 377.2}

Bog je onima koji služe potrebama Njegovih nevoljnih dao mnoga obećanja. On kaže: "Blago onome koji razume ništuga. Gospod će ga izbaviti u zli dan. Gospod će ga sačuvati i poživeće ga; biće blažen na Zemlji. Nećeš ga dati na volju neprijateljima njegovim. Gospod će ga ukrepiti bolna na odru. Sasvim menjaš postelju njegovu u bolesti njegovoj!" (Psalam 41,1-3) "Uzdaj se u Gospoda i твори dobro; živi na zemlji i hrani istinu!" (Psalam 37,3) "Poštuj Gospoda imanjem svojim i prvinama od svega dohotka svojega i biće pune žitnice tvoje obilja i presipaće se vino iz kaca tvojih." (Priče 3,9,10) "Jedan prosipa i sve više ima, a drugi tvrdjuje suviše i sve je siromašniji." (Priče 11,24). "Gospodu pozaima ko poklanja siromahu, i platiće mu za dobro njegovo!" (Priče 19,17) "Podašna ruka biva bogatija i ko napaja i sam će biti napojen!" (Priče 11,25) {EP 377.3}

Iako veliki deo roda njihovih napora neće biti vidljiv u ovom životu, Božji radnici imaju Njegovo sigurno obećanje o konačnom uspehu. Kao Otkupitelj sveta, Hristos se neprestano suočavao s prividnim promašajima. Izgledalo je kao da uspeva na obavi samo deo posla koji je čeznuo da obavi u delu

uzdizanja i spasavanja. Sotonske sile su neprestano radile da mu prepreče put. Međutim, On se nije dao obeshrabriti. Uvek je pred dobom gledao rezultate svoje misije. On je znao da će istina na kraju pobediti u sukobu sa zlom, pa je govorio svojim učenicima: “Ovo vam kazah da u meni mir imate. U svetu ćete imati nevolju, ali, ne bojte se, jer Ja nadvladah svet.” (Jovan 16,33) Život Hristovih sledbenika treba da bude sličan Njegovom, niz neprekidnih pobeda — pobeda koje se ovde neće videti kao pobede, ali koje će biti priznate kao pobede u velikom budućem svetu. {EP 378.1}

Oni koji rade za dobro drugih rade u zajedništvu s nebeskim anđelima. Oni se neprekidno nalaze u njihovom društvu, uživaju njihovu neprestanu podršku. Anđeli svetlosti i sile stalno se nalaze u njihovoj blizini da ih zaštite, uteše, izleče, pouče i nadahnu. Najviše obrazovanje, prava kultura, najuzvišenija služba moguća ljudskom stvorenju u ovom svetu, postaje njihova. {EP 378.2}

Često naš milostivi Otac hrabri svoju decu i jača njihovu veru dozvoljavajući im da ovde vide dokaze sile Njegove blagodati na srcima u životu onih sa kojima rade. “Jer misli moje nisu vaše misli, niti su vaši putovi Moji putovi, veli Gospod. Nego koliko su nebesa viša od zemlje, toliko su putovi Moji viši od vaših putova, i misli Moje od vaših misli. Jer kako pada dažd ili snijeg s neba i ne vraća se onamo, nego natapa zemlju i čini da rađa i da se zeleni, da daje semena da se seje i hljeba da se jede, tako će biti reč Moja kada iziđe iz Mojih usta: neće se vratiti k Meni prazna, nego će učiniti što Mi je drago i srećno će svršiti na što je pošljem. Jer ćete s veseljem izaći i u miru ćete biti vođeni; gore i bregovi pevaće pred vama od radosti i sva će drveta poljska pljeskati rukama. Mesto trnja niknuće jela, mesto koprive niknuće mirta; i to će biti Gospodu u slavu, za večan znak, kojega neće nestati.” (Isaija 55,8-13) {EP 378.3}

U preobražavanju karaktera, u odbacivanju zlih strasti, u razvoju skladnih vrlina Božjeg Svetog Duha, mi vidimo ispunjenje obećanja: “Mesto trnja niknuće jela; mesto koprive niknuće mirta!” Mi gledamo tako se tome raduje životna pustinja i kako “procvetava kao ruža” (Isaija 35,1). {EP 379.1}

Hristos se raduje da uzme, prividno, beznadežan materijal, one koje je sotona unizio i preko kojih je radio, i da ih pretvoti u podanike svoje blagodati. On se raduje da ih oslobodi patnji. On čini da Njegove sluge postanu Njegova oruđa za dovršenje Njegovog dela i da u njegovom uspehu, već u ovom životu, nađu svoju dragocenu nagradu. {EP 379.2}

Međutim, šta je ona kada se uporedi s radošću koja će biti u veliki dan konačnog obračuna? “Tako sada vidimo kao kroz staklo u zagonetki, a onda ćemo licem k licu, sada poznajem nešto, a onda ću poznati kao što sam poznat.” (1. Korinćanima 13,12) {EP 379.3}

Hristovi radnici dobijaju nagradu da uđu u Njegovu radost. Ta radost, koju i sam Hristos očekuje s velikom čežnjom, predstavljena je u Njegovom zahtevu koji je uputio svom Ocu: “Hoću da i oni koje si mi dao budu sa Mnom gde sam Ja, da vide slavu Moju koju si Mi dao, jer si imao ljubav k Meni pre postanja sveta!” (Jovan 17,24) {EP 379.4}

Anđeli su čekali da pozdrave Isusa, kada se On uzdizao posle svoga vaskrsenja. Nebeske čete su čeznule da ponovo pozdrave svog voljenog Zapovednika, koji se vratio iz tamnice smrti. Željno su se okupljali oko Njega kada je prošao kroz vrata Neba. Međutim, On ih je vratio. Njegovo srce je bilo sa usamljenom, ožalošćenom grupom učenika koje je ostavio na Maslinskoj gori. On je i dalje bio sa svojom decom koja

se bore na Zemlji, i kojima tek predstoji bitka s neprijateljem. On kaže: “Hoću da i oni koje si Mi dao budu sa Mnom gde sam Ja!” {EP 379.5}

Hristovi otkupljeni su Njegovi dragulji, Njegovo dragoceno i posebno blago. “Jer će se kao kamenje u vencu podignuti u zemlji njegovoj” (Zaharija 9,16) — “koje je bogatstvo slave nasledstva njegova u svetima.” (Efescima 1,18) U njima će videti “trud duše svoje i nasitiće se, pravedni sluga moj!” (Isaija 53,11) {EP 379.6}

I zar se Njegovi radnici neće radovati kada i oni budu videli plod svog rada? Apostol Pavle, pišući obraćenicima u Solunu, kaže: “Jer ko je naš nad ili radost ili venac slave? Niste li i vi pred Gospodom našim Isusom Hristom o Njegovu dolasku? Jer ste vi naša slava i radost.” (1. Solunjanima 2,19.20) On opominje i vernike u Filibi da budu “pravi i celi”, da “svetlite kao videla u svetu, pridržavajući reč života, na moju hvalu u dan Hristov, da mi ne bude uzalud trčanje i trud.” (Filibljanima 2,15.16) {EP 380.1}

Svaki podsticaj Svetog Duha, koji navodi ljude na dobro, koji ih vraća Bogu, zapisan je u knjigama na Nebu, i u onaj veliki Božji dan svako ko je sebe predao na raspolaganje Svetom Duhu kao Njegovo oruđe, dobiće priliku da vidi šta je postigao svojim životom. {EP 380.2}

Biće to divno kada se nizovi svetog uticaja, s njihovim dragocenim rezultatima, budu prikazali. Kakva će biti zahvalnost duša s kojima ćemo se sresti u nebeskim dvorovima, kada budu saznale kakav je interes pun saučešća i ljubavi bio uložen u njihovo spasenje! Sva slava, hvala i čast biće data Bogu i Jagnjetu za naše otkupljenje; ali, Božja slava neće biti umanjena kada se bude izražavala zahvalnost oruđima kojima se poslužio da bi spasao duše koje su propadale. {EP 380.3}

Otkupljeni će se sresti sa onima čiju su pažnju usmerili na uzdignutog Spasitelja i prepoznaće ih. Kakve će blagoslovene razgovore voditi s tim dušama! “Bio sam grešnik”, govoriće se tada, “bez Boga i bez nade u svetu; i ti si mi pristupio i skrenuo si moju pažnju na dragocenog Spasitelja kao na moju jedinu nadu. I ja sam poverovao u Njega. Pokajao sam se za svoje grehe, i bio sam primljen da sedim sa svim Njegovim svetima u nebeskim stanovima.” Drugi će kazati: “Bio sam neznabožac u zemlji neznabožaca. Ti si ostavio svoje prijatelje i udoban dom i došao si da me naučiš kako da nađem Isusa i da poverujem u Njega kao u svog jedinog Spasitelja i Boga. Uništio sam svoje idole, i počeo sam se klanjati Bogu, a sada ga gledam licem u lice. Spasen sam, spasen za svu večnost da večno gledam Onoga koga volim. Onda sam ga gledao samo očima vere, a sada Ga gledam kao što jeste. Sada mogu da izrazi svoju zahvalnost za spas od mojih greha.” {EP 380.4}

Drugi će izraziti svoju zahvalnost onima koji su hranili gladne i odevali neodevene. “Kada je očajanje držalo moju dušu u tamnici neverstva, Gospod je tebe poslao k meni da mi uputiš reči nade i utehe. Ti si mi doneo hrane za moje telo i otvorio si mi Božju Reč, pomažući mi da shvatim svoje duhovne potrebe. Ponašao si se prema meni kao prema bratu. Saučestvovao si sa mnom u mojim žalostima, pomogao si da ozdravi moja ranjena duša, tako da sam mogao da prepoznam Hristovu ruku koja se ispružila da me spase. U mom neznanju strpljivo si me poučavao da imam Oca na Nebu, koji me voli. Čitao mi mi dragocena Božja obećanja u Njegovoj Reči. Ti si nadahnuo u meni veru da će me On spasti. Moje srce je bilo omekšano, pokoreno, slomljeno, dok sam razmišljao o žrtvi koju je Hristos prineo za mene. Postao

sam gladan hleba života, i istina je postala dragocena mojoj duši. I evo mene, spasenog, večno spasenog, da živim u Njegovoj prisutnosti, i da slavim Onog ko je dao svoj život za mene.” {EP 381.1}

Kakve li će radosti biti kada otkupljeni budu sreli i pozdravili one koji su nosili odgovornost za njih. I oni koji su živeli, ne zato da ugode sebi, već da budu na blagoslov nesrećnima koji su imali tako malo blagoslova — kako će njihovo srce kucati zadovoljno! Oni će shvatiti obećanje: “I blago će ti biti što ti oni ne mogu vratiti, nego će ti se vratiti o vaskrsenju pravednih!” (Luka 14,14) {EP 381.2}

“Tada ćeš se veseliti u Gospodu i izvešću te na visine zemaljske, i daću ti da jedeš nasledstvo Jakova oca tvojega; jer usta Gospodnja rekoše.” (Isaija 58,14) (6T 305-312) {EP 381.3}

ZA DALJE PROUČAVANJE

Sila za službu

6T 443.444

9T 28.29.40.141-143

Ed. 51-70

DA 249-251.416.417

MH 58.139-160.503-516

COL 36-43.336.337

AA 205.241.242.464.465.478.484.514-528.539-556.564-567

Counsels 409.410.509.510.513.

Nagrada za službu

Ed. 305-309

DA 223-225.312.328-332.369-371.623.624.827.828

COL 58-61.397-404

AA 601.602.